

"Magnificent. . . There is a tremendous amount of good science here, much of it new to Western readers." —from the foreword by
GRAHAM HANCOCK, author of
Fingerprints of the Gods

The
HIDDEN
SCIENCE
and
LOST
CIVILIZATIONS
behind
the
2012
PROPHECIES

THE
SOURCE FIELD
INVESTIGATIONS

DAVID WILCOCK

THE
SOURCE FIELD
INVESTIGATIONS

The Hidden Science and Lost Civilizations

Behind the 2012 Prophecies

DAVID WILCOCK

DUTTON

Obsah

[Titulní strana](#)

[Stránka o autorských právech](#)

[Obětavost](#)

[Úvodní slovo](#)

[Úvod](#)

[ČÁST PRVNÍ - MYSL A TĚLO](#)

[PŘEDMLUVA - Budoucnost za hranicemi našich nejdívějších snů](#)

[KAPITOLA PRVNÍ - Backsterův efekt, volná energie a](#)

[Důsledky](#)

[KAPITOLA DRUHÁ - Vědomí, věčnost a univerzální mysl](#)

[KAPITOLA TŘETÍ - Šišinka mozková a třetí oko](#)

[KAPITOLA ČTVRTÁ - Myšlení s polem - ve velkých cyklech](#)

[Život](#)

[KAPITOLA PÁTÁ - Žijeme v lucidním snu?](#)

[KAPITOLA ŠESTÁ - Precese proroctví](#)

[KAPITOLA SEDMÁ - Vrají nové světlo na Velkou pyramidu](#)

[KAPITOLA OSMÁ - „Pyramidová síla“ - náš klíč ke zlatému věku?](#)

[KAPITOLA DEVÁTÁ - Zdroj Zdrojového pole](#)

[KAPITOLA DESET - Evoluce řízená energií](#)

[ČÁST DRUHÁ - ČAS A PROSTOR](#)

[KAPITOLA JEDENÁCT - Už je čas](#)

[KAPITOLA 12 - Gravitace Zdrojového pole](#)

[KAPITOLA TŘINÁCT - Co se děje — Dematerializace,
Teleportace a cestování časem](#)

[KAPITOLA ČTRNÁCTÁ – Závažnost – a levitost – situace](#)

[KAPITOLA PATNÁCT - Třída geometrie se stala mnohem zajímavější](#)

[KAPITOLA ŠESTNÁCT - Mayský kalendář a brána do
Inteligentní nekonečno](#)

[KAPITOLA SEDMNÁCTÁ – Časové prokluzy, zakřivení času a vortex
Jevy](#)

[KAPITOLA OSMNÁCT – Galaktické hodiny odbíjejí hodinu](#)

[KAPITOLA devatenáctá – Nejen zlatý věk](#)

[KAPITOLA DVACÁTÁ – Zveřejnění](#)

[Poděkování](#)

[Poznámky](#)

[Index](#)

[o autorovi](#)

DUTTON

Vydalo Penguin Group (USA) Inc.
375 Hudson Street, New York, New York 10014, USA

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada (divize Pearson Penguin Canada Inc.); Penguin Books Ltd, 80 Strand, Londýn WC2R orRL, Anglie; Penguin Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, Irsko (divize Penguin Books Ltd); Penguin Group (Austrálie), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Austrálie (divize Pearson Australia Group Pty Ltd); Penguin Books India Pvt Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, New Delhi-110 017, Indie; Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, Nový Zéland (divize Pearson New Zealand Ltd); Penguin Books (Jižní Afrika) (Pty) Ltd, 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, Jižní Afrika

Penguin Books Ltd, se sídlem: 80 Strand, Londýn WC2R orRL, Anglie Vydává Dutton, člen
Penguin Group (USA) Inc.

První výtisk, srpen 2011

Copyright © 2011 David Wilcock

Všechna práva vyhrazena

 REGISTROVANÁ OCHRANNÁ ZNÁMKA—REGISTROVANÁ OCHRANNÁ ZNÁMKA
KNIHOVNA KONGRESOVÉ KATALOGIZACE V PUBLIKAČNÍCH ÚDAJÍCH Wilcock,

David, 1973 – Zdrojové pole vyšetřování: skrytá věda
a ztracené civilizace za proroctvími z roku 2012 / David Wilcock.

p. cm.

Zahrnuje bibliografické odkazy a rejstřík.

ISBN : 978-1-101-54350-4

1. Síla a energie — Různé. 2. Kosmologie — Různé.

3. Dva tisíce twelve, titul ADI.

BF1999.W5582 2011

001,9—dc23 2011016585

Aniž by byla omezena práva na autorská práva vyhrazená výše, žádná část této publikace nesmí být reprodukována, ukládána nebo vkládána do vyhledávacího systému nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli prostředky (elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak). bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv a výše uvedeného vydavatele této knihy.

Skenování, nahrávání a distribuce této knihy přes internet nebo jakýmkoli jiným způsobem bez svolení vydavatele je nezákonné a postížitelné zákonem. Kupujte prosím pouze autorizovaná elektronická vydání a neúčastněte se ani nepodporujte elektronické pirátství materiálů chráněných autorským právem. Vážíme si vaší podpory autorských práv.

Přestože se autor snažil poskytnout přesná telefonní čísla a internetové adresy v době publikace, vydavatel ani autor nepřebírají žádnou odpovědnost za chyby ani za změny, ke kterým dojde po zveřejnění. Vydavatel dále nemá žádnou kontrolu a nepřebírá žádnou odpovědnost za webové stránky autora nebo třetích stran nebo jejich obsah.

<http://us.penguin.com>

Tato kniha je věnována vám, Jedinému Nekonečnému Stvořiteli –
autorovi prostoru, času, hmoty, energie, biologie a vědomí –, který
nyní čtete tato slova ve své dočasné lidské podobě.

Úvodní slovo

od Jamese V. Harta

Dovolte mi, abych vás vzal zpět v čase, než vás David Wilcock přivítá do budoucnosti. Je jedna hodina ráno v pondělí 28. září 2009: přesně 3 roky, 84 dní, 10 hodin, 11 minut a 11 sekund před koncem světa 21. prosince 2012. Jsem ve své stodole v Pound Ridge v New Yorku a píšu podle mě je to nejlepší scénář, na kterém jsem se kdy podílel, od té doby, co jsem měl to štěstí, že jsem napsal původní scénář k filmu Kontakt, když jsem spolupracoval se zesnulým velkým mužem vesmíru Carlem Saganem. A pak mi přijde e-mail od mé partnerky v Kalifornii, Amandy Wellesové. Nasměruje mě na stránku YouTube a tam se poprvé setkávám s Davidem Wilcockem: věštec, vědec, filozof, čtenář snů. A cituje a cituje pasáže ze dvou filmů, které jsem napsal, Kontakt a Poslední mimzy, jako by jejich filmový obsah byl ekvivalentem filmové Rosettské desky – odemykání tajemství vesmíru. Udělalo na mě dojem, že tento mladý, obratný mudrc, zčásti věštec a zčásti stand-up kosmický komik, našel tolik smyslu v jednom z největších filmových zážitků, které jsem jako spisovatel zažil – Kontakt a jeden z mých menších – Poslední Mimzy . .

Představil jsem se tedy Davidovi a tak jsem začal velmi náhodně cesta – pro mě a mou spolupracovnici Amandu Wellesovou – to

pokračuje do oparu roku 2012 a jasnosti po něm.

Nevím jak vy, ale já vím, kde budu v lednu 1, 2013; a nebude pohřben pod sopečným popelem a bahnem z tsunami ani rozdrčen deset mil vysokou přílivovou vlnou. Ne tento věřící. Budu tam, kde bude David Wilcock – oslavovat vznik nového Zlatého věku a užívat si každou jeho drahocennou vteřinu. Pokud chcete zkázu a temnotu a opakování zmučeného konce lidské existence, je toho v multiplexu spousta. Nečtěte dál, pokud jste beznadějní, nevěříte v sílu vědomí a myslíte si, že \$#+ se děje a my jako druh s tím nemůžeme nic dělat. Zastavte se zde, pokud opravdu věříte, že jsme ve vesmíru sami. Jak jsem napsal ve filmu Kontakt, založeném na skvělém románu Carla Sagana, o tom, zda je vesmír osídlen inteligentním životem, nebo ne: „Pokud jsme sami, zdá se to jako strašné plýtvání prostorem.“

Ale jsem tu, abych vám řekl: Nejsme v tomto vesmíru sami. A my mít David Wilcock, aby to dokázal – a aby nás dovedl k tomuto zlatému proroctví.

Od toho úplně prvního setkání s Davidem Wilcockem, když jsem ho sledoval v roce 2012 Enigma na YouTube v jednu ráno, jsem s velkou jasností pochopil, že tady je konečně mysl, která si dává čas na to, aby spojila body mezi lidským druhem a zbytek vesmíru – aby nás připravil na to, abychom se konečně stali Občany Galaxie.

To bylo i přání Carla Sagana. Čas strávený s tímto velkorysým, vizionářským mužem vědy mě připravil na toto velké dobrodružství s Davidem Wilcockem. Sagan nevěřil v UFO a malé zelené mužíčky, ale věřil v hojnost života ve vesmíru a náš potenciál připojit se ke kolektivnímu vesmíru tohoto života, pokud bychom se otevřeli této možnosti – a přestali se navzájem ničit. s našimi válčícími náboženstvími, malými bohy a nenávisťnými, rozdělujícími dogmaty a politickými šílenostmi. David Wilcock přidal naději Carla Sagana pro lidskou rasu do jeho syntézy vesmíru a našeho místa v něm.

Když píšu tento úvod k Davidově zásadní práci o našem kolektivu budoucnosti ve světě po roce 2012, do kterého se vyvineme, jsem naplněn stejnou bázní a dětským úžasem nad tím, co se bude dít dál. Co nás jako druh čeká – obejmout a povzbudit. To nejde

se stane, když budeme jen sedět a čekat. Musíme nyní pochopit, jaká je naše role v této skvělé příležitosti, která začíná 21. prosince 2012.

Napadá mě řádek, který jsem napsal před deseti lety, pro nový animovaný epos, který je nyní ve výrobě ve Fox a má být uveden v roce 2013. Řádek shrnuje pravdu, kterou pevně věřím, že David Wilcock přináší z vesmíru lidskému druhu. ... .

„Jedno srdce bije pro všechny... Všechna srdce bijí pro jednoho.“

Děkuji, Davide Wilcocku, že jsi vrátil naději na stůl. Platit pozornost, lidé. A udržujte svou karmu suchou.

JV Hart

Pound Ridge, New York 2009

Úvod

od Grahama Hancocka

Zkoumal jsem svou knihu Fingerprints of the Gods na začátku 90. let, když jsem si poprvé uvědomil takzvané mayské proroctví, že 21. prosince 2012 přijde konec světa.

Od té doby je zřejmé – díky bohu – že existuje více než jeden způsob, jak číst „proroctví“.

Někteří stále upřednostňují temnotu a zkázu, ale rostoucí počet našel dobré důvody, proč interpretovat rok 2012 ani ne tak jako konkrétní datum, ale jako epochu, která již začala – období třiceti, padesáti, dokonce i sta let, ve kterém, i když může existovat zkouškách a souženích, lidstvu svítá jasná nová budoucnost – což nám umožní projevit vyšší stav vědomí a realizovat svůj plný potenciál.

David Wilcock je předním myslitelem mezi posledně jmenovanou skupinou – a na následujících stránkách uvádí velkolepý případ, že zlatý věk je skutečně na dosah a může se projevit, pokud se tak rozhodneme. Skeptici na takové neortodoxní názory reagují divokými útoky na ty, kdo je předkládají, a David musí očekávat bouři kritiky, jak se vliv této knihy šíří. Skutečně, pokud se establishment chová věrně formě, pak téměř vše, co zde říká, bude týmy pročesávat kvůli chybám a slabostem.

velmi šikovných lidí. Cokoli najdou – a žádný autor nikdy nenapsal knihu, aniž by neudělal alespoň nějaké chyby – bude použito k naznačení, že všechno ostatní v knize je také špatně.

Nenechte se odradit. Je zde obrovské množství dobré vědy, z velké části nová pro západní čtenáře, protože je to práce ruských vědců. David odvedl skvělou službu tím, že poprvé shromáždil všechny tyto materiály na jednom místě. V některých případech jsou důsledky ruského výzkumu tak radikální, že byl již postaven mimo zákon nebo ignorován mainstreamem.

Mějte otevřenou mysl, zvláště tam, kde establishment říká „NE“, přijměte Davidovo pozvání, abyste se ponořili hlouběji do faktů, a brzy zjistíte, že se vám věci začínají spojovat před očima do zcela nového vzorce, o kterém jste možná nikdy neuvažovali. před.

Není mým cílem komentovat všechny mimořádné koncepty v této velké knize myšlenek, ale zde jsou tři Davidovy návrhy, všechny úzce propojené, které pro mě obzvlášť vynikají:

1. Viditelná, hmotná říše – kolektivní zkušenost, kterou všichni souhlasíme nazývat „skutečný svět“ – je emanací do trojrozměrného prostoru neviditelného paralelního vesmíru. Nemůžeme si nárokovat plné pochopení „skutečného světa“, aniž bychom vzali v úvahu skrytou sféru, ze které se vynořuje.
2. Právě proto, že je to emanace — a tedy v některých smysly jako iluze nebo hologram – „skutečný svět“ není pevný a pevný, neměnný konstrukt, který lze změnit pouze přímým fyzickým nebo mechanickým působením. Někdy se chová spíše jako lucidní sen, který lze změnit silou myšlenky a představivosti.
3. „Myšlenky“ jsou tedy „věci“ a měli bychom si být vědomi toho, že naše myšlenky mohou projevovat hmatatelné účinky v „skutečném světě“.

V jistém smyslu jsou to velmi moderní myšlenky z jednadvacátého století, které zde David zkoumá – myšlenky na špici oborů, jako je kvantová fyzika a výzkum vědomí. Ale to, co mě ke všem přitahuje, jsou způsoby, kterými také hluboce rezonují se starodávnými tradicemi moudrosti a připomínají nám, že pravda je vždy pravdivá a nedělitelná, ať je vyjádřena kdekoli – a kdykoli –.

Například představa, že „skutečný svět“ je emanací nebo projevem skryté říše, je ústředním bodem starověké egyptské představy o povaze reality vyjádřené v dokumentech starých jako texty pyramid (kolem roku 2200 př. n. l.). Stejná myšlenka je přepracována a obnovena prostřednictvím různých recenzí Textů o rakvi, Knihy Co je v Duatu a Knihy mrtvých a nakonec protéká do gnostických a hermetických textů, které začaly být sestavovány v řečtině a řečtině. Latina v době Krista – a měla hluboký vliv na mystické křesťanství.

Podstatu této prastaré myšlenky lze shrnout v jednoduchém a krásném hermetickém výroku „Jak nahoře, tak dole“ – což znamená, že vzorec věcí zde na zemi v „skutečném světě“ („rozumný Kosmos“, jak je znám v hermetických textech), lze správně pochopit pouze tehdy, když si uvědomíte, že projevuje fungování vyšší, neviditelné oblasti:

"Když se podíváte na celek, zjistíte, že ve skutečnosti samotný rozumný Kosmos se všemi věcmi, které jsou v něm, je utkáán jako oděv tím vyšším Kosmem."1 –

Nebo jinak řečeno, existuje Kosmos, který je „nepostřehnutelný smyslem. Tento rozumný Kosmos [tj. „skutečný svět“] byl vytvořen k obrazu toho druhého Kosmu a v kopii reprodukuje věčnost."2 –

Nevidím žádný rozdíl mezi hermetickým Kosmem „nepostřehnutelným vnímat“ – který utká viditelný Kosmos jako oděv – a Davidův koncept Zdrojového pole, dosud nezjištěný našimi konvenčními vědeckými přístroji, ale utvářející a definující každý aspekt naší reality.

To, co hermetické texty říkají o cyklické povaze času a jeho prolínání s hmotou, také pěkně geluje s nejnovější vědou na toto téma, kterou David na těchto stránkách spojil. Poté, co dokončíte The Source Field Investigations, vraťte se sem a znovu si přečtete tři pasáže z Hermetika uvedené níže a garantuji vám, že pochopíte, co tím myslím:

Kosmos je to, v čem je obsažen čas; a to je podle pokrok a pohyb času, ve kterém je život udržován

Kosmos. Proces času je regulován pevným řádem; a Čas ve svém uspořádaném běhu obnovuje všechny věci v Kosmu změnou.³

—

Kosmos se točí věčným pohybem. Že hnutí nemělo počátek a nebude mít konec; projevuje se a mizí střídavě v několika částech Kosmos, a to takovým způsobem, že se znovu a znovu v kostkovaném běhu času znovu a znovu projevuje v těch samých částech, ve kterých dříve zanikla. Taková je povaha kruhového pohybu; všechny body v kruhu jsou tak propojené, že nemůžete najít místo, kde by pohyb mohl začít; neboť je zřejmé, že všechny body v linii pohybu se navzájem předcházejí a následují za sebou, a čas se točí tímto způsobem.⁴

—

Pokud si myslíte, že přítomný čas je oddělený od minulého času a budoucnost od přítomnosti, ocitnete se v potížích. Je totiž nemožné, aby současnost vznikla, pokud nevznikla také minulost (a nevznikla budoucnost, pokud nebyla současnost); pro současné problémy z minulosti a budoucnost ze současnosti. A jelikož se minulost spojuje s přítomností a přítomnost s budoucností, jsou spojeny v jedno svou kontinuitou. Nejsou tedy od sebe odděleny. ⁵

—

Davidova velmi užitečná a zajímavá představa, že „skutečný svět“ může být ve skutečnosti formou jasného snu, který podléhá změnám akty vůle nebo představivosti, je také předobrazem v hermetických spisech – které jdou tak daleko, že tvrdí, že „iluze je věc vytvořená působením Skutečnosti.“⁶

—

Dokonce i lidská těla, která obýváme, jsou z hermetického pohledu neskutečná:

Musíte pochopit to, co vždy existuje, a to sám, je skutečný. Ale člověk není věc, která vždy existuje a

proto člověk není skutečný, ale je jen zdání...

.Z

V těchto říších zdání se myšlenky skutečně mohou stát věcmi a my se musíme starat o myšlenky, které tam vydáváme. Je to těžké s čtyřadvacetihodinovými zprávami, které nám ukazují nejhorší stránky lidstva; pokud se příliš mnoho z nás příliš dlouho soustředí na zkázu a zkázu, pokud se příliš mnoho z nás bude i nadále zabývat negativními emocemi, jako je nenávisť a závist, pokud příliš mnoho z nás nedokáže vyjádřit lásku a vděčnost a zůstane neochotní hledat odpuštění, pak to nebude to dlouho trvat, než proměníme náš lucidní sen v peklo na zemi.

Nemusí to tak být.

Základním poselstvím této knihy a mnoha starověkých učeních moudrosti je, že jsme spoluvůrci své vlastní reality a že zlatý věk je proto pro nás všechny neustále za rohem. Abychom to přijali, musíme odložit negativní vzorce a referenční rámce minulosti, opustit strnulé myšlenkové návyky, které nám již neslouží, a být ochotni přijmout trvalé otřesy v našem pohledu na téměř všechno.

Je to důkaz toho, jak těžké je udělat něco z toho, co má zlatý věk už to přišlo tak dlouho. Přesto, pokud má David pravdu, lze očekávat, že skryté Zdrojové pole generující lucidní sen, kterému říkáme realita, v nadcházejících letech projeví svou přítomnost a svůj vliv s velkou silou a vytrvalostí – a že bude mít hluboké účinky na lidské vědomí.

Možná, že epocha roku 2012 skutečně znamená křižovatku v našem příběhu. A možná nadešel čas, abychom věnovali velkou pozornost Kosmu – jak viditelnému, tak neviditelnému –, který nám nečinně neposílá znamení a zázraky ani k nám nepromlouvá skrze sny a vize, ale který neochotně podporuje naše blaho a vždy se snaží nasměřovat nás na správnou cestu.

Graham Hancock

Autor, Fingerprints of the Gods

www.grahamhancock.com

PRVNÍ ČÁST

MYSL A TĚLO

PŘEDMLUVA

Budoucnost za hranicemi našich nejdívočejších snů

Od úsvitu sebeuvědomění na Zemi jsme neúprosně nuceni klást si „velké otázky“: Kdo jsem? odkud jsem přišel? Jak jsem se sem dostal – a kam jdu? Přišli různí učitelé, kteří tvrdili, že mají odpovědi – a rozdíly v názorech na tyto ohromně hluboké koncepty vedly k mnoha největším zámutkům a krutostem v zaznamenané historii. Přesto se téměř ve všech duchovních tradicích objevují konzistentní témata – včetně myšlenky, že vesmír není tvořen „mrtvou“ a inertní hmotou, ale je spíše živou, vědomou Bytostí. Tato superinteligence, jak nám bylo řečeno, utkala vlákna prostoru, času, energie, hmoty, biologie a vědomí dohromady ke svému obrazu. Navzdory rozlehlosti Vesmíru máme všichni zjevně osobní spojení s touto majestátní Identitou – a budeme žít dlouho po smrti našich fyzických těl.

Většina duchovních nauk také říká, že se s tím nakonec znovu spojíme „Jednota“ – a i když chodíme v naprosté nevědomosti o těchto větších realitách, skryté duchovní osnovy ovlivňují naše životy – a nakonec nás dovedou zpět Domů. Neustále také slýcháme, že dobročinné superbytosti, jako Ježíš, Buddha, Krišna a další, přímo zasáhly do historie Země, aby nám pomohly ukázat cestu k této větší Pravdě. Jak uvedl Graham Hancock, Zecharia Sitchin a další, mnohé z nejstarších kultur mluví o „bohech“, kteří jim poskytli praktickou pomoc – psaný jazyk, matematiku, astronomii, zemědělství, chov zvířat, etiku, právo a architekturu – včetně masivních kamenných staveb, postavených z neskutečně těžkých mnohatunových bloků, které zřejmě sloužily nějakému užitečnému účelu. Navzdory nesmírným potížím při kopírování těchto výkonů i s dnešní technologií se tyto „megalitické“ struktury objevují po celém světě.

V naší vlastní „moderní“ době jsou ohromující původy hlavních světových náboženství a duchovních tradic obvykle odepisovány jako mytologie a pověry. Kvůli zdánlivě neřešitelným rozdílům mezi těmito různými filozofickými systémy a naší stále rostoucí touze po informacích, které jsou prokazatelné, nahradila věda v myslích mnoha lidí náboženství jako konečného arbitra Pravdy – a to dříve

majestátní, nádherný výhled na Božský vesmír byl zamítnut. Vesmír se stal obří sbírkou mrtvých, prázdných „věcí“. Naše mysl, myšlenky a emoce – nemluvě o veškerém bohatství a rozmanitosti druhů na této planetě – jsou nyní považovány za výsledek čiré náhody a náhody v jinak nemyslíci, bezcitné, nekonečně chladné a depresivní prázdnotě. Nemáme pro co žít, nemáme se na co těšit, až zemřeme – a dokonce i potřeba etiky či morálky se stává předmětem zdravé filozofické debaty. Pokud víme, že smrti nemůžeme uniknout a jediné, co máme, je tato jediná šance na existenci, tak proč nezasvětit svůj život honbě za co největším potěšením?

Proč se plně a úplně nevrhnout do požitkářské touhy po penězích, moci a privilegiích a nedoufat, že pak budeme moci předat stejné výhody našim dětem, které jsou stvořeny z našich vlastních těl?

Čím více si myslíme, že víme, tím osamělejší se naše životy zdají být. Magie byla odstraněna. Nemáme žádné zvláštní schopnosti ani mystické síly. Po smrti se nemáme na co těšit. Nemáme ve Vesmíru nikoho jiného, koho bychom mohli potkat. A dříve, než vůbec dostaneme šanci cestovat do vesmíru na nějakém udržitelném základě, můžeme všichni zahynout při planetární katastrofě – buď našimi vlastními zbraněmi hromadného ničení, nebo přírodními příčinami, které zjevně nejsme schopni ovládat ani jim zabránit. Zdánlivě nekonečná řada velkorozpočtových katastrofických filmů baví diváky tím, že ohrožuje Zemi úplným zničením. Možná nyní posloucháte „zisky zkázy“ o něco pečlivěji – a možná byste se skutečně divili, zda je ve skutečnosti všechno v pořádku.

Pokud jste viděli můj dokument na YouTube, který byl genezí pro tuto knihu s názvem *The 2012 Enigma*,¹ *my Web, Divine Cosmos*,² nebo některá z mých televizních vystoupení, pravděpodobně víte, že nevěřím, že naše budoucnost je depresivní, děsivá nebo katastrofální. Místo toho cítím, že naše osudy na Zemi jsou pečlivě a pečlivě vedeny skrytou inteligencí – živým energetickým polem, ze kterého je postaven celý vesmír. Mnoho velkých vědců nezávisle objevilo tuto neviditelnou vesmírnou sílu a dali jí svá vlastní jména, aniž by kdy existoval jediný jednotící standard. Vzhledem k tomu, že tato síla může být zdrojem veškerého prostoru, času, hmoty, energie, biologie a vědomí ve Vesmíru, nejjednodušší všezahrnující termín, který používám, je Zdrojové pole.

Toto není kniha filozofie, spekulací nebo zbožných přání – je to rozsáhlá syntéza zkoumání Zdrojového pole. stojím dál

ramena obrů při psaní této knihy, protože drtivá většina těchto zjištění byla vyvinuta doktorandy z akreditovaných univerzit, kteří nakonec objevili věci, které je často staví do sporu s jejich kolegy, zaměstnavateli a velkou částí mainstreamového světa. Existuje také mnoho příkladů, kdy vědec nebo výzkumný ústav učinil jeden konkrétní průlom, který se dostal do hlavního proudu tisku – ale média neviděla ani nechápala, jak dobře to souvisí s tolika dalšími souvisejícími objevy. V Rusku však bylo přinejmenším od 50. let 20. století soustavné a cílené úsilí o vyšetřování Zdrojového pole – ale až do pádu Sovětského svazu v roce 1991 byla velká většina všech těchto odhalení utajována z hlediska národní bezpečnosti. Jen do roku 1996 bylo publikováno přes deset tisíc prací zkoumajících Zdrojové pole³, přičemž více než polovina z nich pochází z Ruska. Důsledky toho, co našli, jsou tak ohromující, že vás asi zarazí, kolik toho už víme o této neviditelné síle – která ovlivňuje naprosto vše, co vidíme, slyšíme, děláme a čemu věříme.

Trvalo mi více než třicet let zasvěceného výzkumu, než jsem to sestavil velké shromažďování dat – a zvláště od roku 1993 jsem strávil co nejvíce hodin bdění ve snaze o toto radikální přehodnocení vědy. Poté, co jsem se v létě 1998 stal samostatně výdělečně činným, jsem začal pracovat čtrnáct hodin denně, sedm dní v týdnu a zkoumat jevy Zdrojového pole. Poté, co mě Brian Tart, prezident Dutton Books, kontaktoval a nabídl mi zveřejnění tohoto výzkumu, trvalo mi téměř dva roky soustředěného a soustředěného úsilí vyvinout tuto knihu. Když jsem konečně začal spojovat to nejlepší ze všeho, co jsem našel, do jediné vize, objevila se zdánlivě nekonečná přehlídka úžasných nových spojení. Pokud se tyto průlomové objevy stanou obecně známými a rozvinou se do fungujících technologií – a/nebo pokud budou stávající technologie využívající tyto principy odtajněny a zveřejněny – mohli bychom skončit ve světě, který bude konkurovat našim nejlepším vizionářským sci-fi filmům a románům nebo je předčí. .

Když vás přivedu na komentovanou prohlídku do hlubších tajemství prostoru, času, energie, hmoty, biologie a vědomí, prozkoumáme také tak fascinující témata, jako je antigravitace, dematerializace, teleportace, paralelní realita, kde je čas trojrozměrný, kvantová geometrie, přirozené „vírové body“ na Zemi, kde mizí lodě a letadla, reálné příklady cestování v čase, mayský kalendář jako nástroj pro

výpočet, kdy se tyto „portály“ otevřou, a analýza toho, jak naše galaxie pohání všechny různé cykly, které zažíváme – pro naši vlastní fyzickou, biologickou a duchovní evoluci. Potenciální technologické aplikace této vědy jsou neuvěřitelné. Kromě toho můžeme vidět zásadní změnu v povaze samotného prostoru a času, když plně přejdeme do této nové zóny energie v galaxii, o které se dozvíte.

Zdrojové pole je klíčem k odemknutí všech těchto záhad a nakonec k pochopení velkých otázek: kdo jsme, odkud jsme přišli, jak jsme se sem dostali a kam jdeme. Naše cesta do zkoumání zdrojových polí začíná v další kapitole zkoumáním práce Dr. Cleve Backstera – průkopníka, který nám pomohl pochopit pravou podstatu mysli. Už nemusíme zůstat v nevědomosti o struktuře, identitě a účelu vědomí. Není to pouze biologický jev – je zapsán do energie samotného Vesmíru.

David Wilcock, leden 2011

KAPITOLA JEDNA

Backsterův efekt, volná energie a důsledky

Mohl by veškerý prostor, čas, energie, hmota, biologický život a vědomí ve vesmíru být produktem Zdrojového pole? Je možné, že starověké duchovní učení a filozofie jsou správné, když říkají „Jak nahoře, tak dole“? Co když vše, co vidíme ve viditelném vesmíru, je nakonec krystalizací obrovské Mysli – která má jedinečnou identitu a vědomí? Mohli bychom žít ve ztrátě paměti – procházet zkušenostmi, které nás nakonec provedou úplným probuzením do rozlehlosti tohoto nekonečného vědomí?

Vyšetřování pole zdroje musí začít přesvědčivými důkazy že vědomí není přísně uvězněno v našem vlastním mozku a nervovém systému. Potřebovali bychom vidět hmatatelný důkaz, že naše myšlenky neustále interagují s naším prostředím – a mají vliv na naše okolí. Pokud je náš koncept Zdrojového pole správný, pak by se mysl stala energetickým fenoménem, který se neomezuje na biologické formy života, ale může mezi nimi procházet – údajně „prázdným prostorem“.

Řada vědců a učenců v západním světě vytvořila objevy, které odhalují existenci Zdrojového pole – včetně kontroverzních postav jako Wilhelm Reich, který byl chráněncem Dr. Sigmund Freud, otec psychologie. Zde naše Source Field Investigations zahájí Dr. Cleve Backster – který shrnul své fascinující celoživotní dílo ve své nedávné knize Primary Perception.1 –

Ohromující síla hypnózy

Když navštěvoval přípravnou školu Rutgers University, Backster byl fascinován, když slyšel svého přítele popisovat techniku hypnózy, kterou se právě naučil od svého profesora. Backster se rozhodl touto technikou zkusit zhypnotizovat svého spolubydlícího, který brzy upadl do velmi hlubokého transu. Backster mu pak řekl: „Nyní chci, abys otevřel oči, ale neprobudíš se. Chci, abyste šel do chodby a získal povolení pro pozdní světla.“2

V této přípravné škole studenti bez zvláštního povolení nemohli mít rozsvícená světla po desáté hodině večer. V hypnóze pak Backsterův spolubydlící otevřel oči, vstal, prošel chodbou a od profesora ve službě dostal povolení k pozdnímu osvětlení. Podepsal protokol a vrátil se do pokoje. Když Backster přivedl svého spolubydlícího zpět z hypnózy, ani si neuvědomil, že se mu něco stalo: „Vidíš? To nejde. Tato takzvaná hypnóza je snůška hlouposti.“³ Když sešli k profesorovi ve službě, potvrdil, že Backsterův spolubydlící právě přišel a požádal o povolení před několika minutami – ale spolubydlící nemohl uvěřit, že je to skutečné. . Poté byl šokován

objevit jeho vlastní podpis v deníku pozdních světél.

Backster začal zkoumat hypnózu – četl tolik knih, kolik na toto téma našel, kterých na konci třicátých let nebylo tolik – a provedl další úspěšné experimenty. Po ničivém útoku na Pearl Harbor v roce 1941 se Backster připojil k vojenskému programu ROTC na Texaské univerzitě A&M – a tam začal předvádět časté demonstrace hypnózy většímu publiku. Obvykle se asi třetina jeho publika dostala do určité fáze transu – a on si vybral nejhlubší témata pro intenzivnější práci. Jednomu muži bylo řečeno, že nebude moci vidět Backstera v místnosti dalších třicet minut poté, co se probudí. Jakmile byl tento subjekt vyveden z hypnózy, nemohl Backstera vůbec vidět. Jen aby si vyzkoušel, jak daleko to zajde, Backster zvedl cigaretu a vyfoukl trochu kouře, ačkoli nebyl kuřák. Tento muž viděl cigaretu a kouř levitující ve vzduchu, ale neviděl, že by ji někdo držel – a byl velmi znepokojen. Chtěl opustit místnost, ale publikum ho přinutilo zůstat. Po třiceti minutách se mu Backster znovu objevil; dokonale plnil své posthypnotické příkazy, aniž by si vědomě pamatoval, co mu bylo řečeno, aby udělal.⁴

—

Můj vlastní úvod do sil hypnózy přišel poté, co jsem měl dramatický mimotělní zážitek. Když mi bylo pouhých pět let, jednou v noci jsem se probudil a zjistil, že se vznáším asi tři stopy nad svým tělem. Ten malý chlapec v posteli normálně dýchal – ale pokud to byl „já“, tak kdo jsem sakra byl? To mě rychle začalo děsit – a jakmile jsem zpanikařil, skočil jsem zpět do svého těla. Následující dva roky jsem si přál, abych měl další šanci prozkoumat tuto odvážnou, novou hranici – ale nic se nestalo. Když jsem se konečně zeptal své matky, jak jsem mohl

dozvědět se o tom víc, vzala mě dolů do sklepa a navrhla, abych si přečetl nějaké knihy, které měla o ESP – mimosmyslovém vnímání. První, kterou jsem četl, byla kniha Harolda Shermana How to Make ESP Work for You. Sherman řekl, že když někoho zhypnotizujete, můžete ho získat mít mimotělní zážitek jako já – se zjevně úžasnými výsledky.

Čím hlubší je stav transu, tím aktivnější jsou mimosmyslové schopnosti subjektu. Za těchto podmínek může být instruován, aby opustil tělo a navštívil určitou osobu nebo místo a podal zprávu o tom, co vidí a slyší.

Hypnóza a astrální projekce

Dr. Thomas Garrett, terapeutický hypnotizér, který byl průkopníkem v léčbě vojáků zasažených střelami v první světové válce, mi vyprávěl o vynikající zkušenosti, kterou měl s jedním ze svých soukromých pacientů. Mladý muž, syn slavného broadwayského dramatika, přišel k doktoru Garrettovi emocionálně rozrušený kvůli zhroucenému románku. Podrobil se hypnóze a řekl Dr. Garrettovi, že on a jeho bývalá snoubenka, která byla studentkou na Wellesley, se pohádali kvůli nějaké triviální záležitosti a ona mu vrátila prsten.

Dr. Garrett z popudu řekl zhypnotizovanému mladému muži, že může navštívit ženu, kterou miluje, a zjistit, zda dokáže určit, co k němu nyní cítí. Dr. Garrett vysvětlil, že má moc opustit své fyzické tělo ve své astrální podobě a odcestovat přímo do Wellesley, do domu spolku, kde bydlela mladá dáma. Chvíli bylo ticho. Pak uchvácený subjekt oznámil, že stojí v hale před dívčínými zavřenými dveřmi.

"Nenechte se tím zastavit," řekl doktor Garrett. „Můžete projít doprava dveřmi. Jdi dovnitř a řekni mi, co dělá.“

Po další chvíli mladý muž řekl: "Je u svého stolu a píše dopis."

"To je v pořádku," řekl Dr. Garrett. "Podívej se jí přes rameno a přečti mi, co píše."

Téměř okamžitě tvář spícího subjektu nabyla překvapeného a potěšeného výrazu. "Proč, ona mi píše."

"Co říká?" zeptal se doktor Garrett a zvedl tužku.

Mladý muž pak přečetl doktoru Garrettovi několik odstavců doslovně, takže jeho milá litovala svého podílu na milenecké hádce, prosila o odpuštění a vyjádřila naději na usmíření. Mladý muž byl tak vzrušený, že se pokusil dívku obejmout a reakce na jeho fyzickém těle byla taková, že ho doktor Garrett rychle přivedl zpět z jeho astrálního dobrodružství a probudil ho s tím, že si bude pamatovat vše, co se stalo. .

Pozdě následujícího dne dostal tento mladý muž od své milé zvláštní doručovací dopis – přesně ten dopis, který astrálně nebo telepaticky vnímal. Dr. Garrett má tento dopis ve svých složkách spolu se záznamy, které si udělal, jak uvedl jeho nadšený subjekt. Mezi těmito dvěma bylo jen pár slov o variaci.⁶

—

Ještě fantasticky znějící příběh o hypnóze lze nalézt v epickém díle Michaela Talbota *The Holographic Universe* – jedné z nejlepších sbírek průzkumů *Source Field*, jaké kdy byly na tištěné stránce zveřejněny. Talbot byl svědkem toho, jak byl na počátku 70. let hypnotizován profesionálem přítel jeho otce Tom. Hypnotizér řekl Tomovi, že jeho dcera Laura pro něj bude neviditelná, až se dostane z transu. Poté nechal Lauru postavit se přímo před jejího otce. Tom zjevně viděl přímo skrz její tělo, když se probudil a rozhlížel se po místnosti – a také neslyšel její chichotání. Hypnotizér pak vytáhl z kapsy hodinky a rychle je zasunul do Lauřiných zad, držel je schované v ruce, aby nikdo neviděl, co to je – a zeptal se Toma, jestli vidí, co drží.

Tom se naklonil dopředu, jako by zíral přímo přes Lauřino břicho, a řekl, že to jsou hodinky. Hypnotizér přikývl a zeptal se, jestli Tom dokáže přečíst nápis na hodinkách. Tom jakoby přimhouřil oči

snažil se rozeznat nápis a odříkal jak jméno majitele hodinek (což byla shodou okolností osoba neznámá nikomu z nás v místnosti), tak zprávu. Hypnotizér pak prozradil, že předmět jsou skutečně hodinky, a rozdával je po místnosti, aby každý viděl, že Tom přečetl jeho nápis správně. Když jsem potom mluvil s Tomem, řekl, že jeho dcera pro něj byla absolutně neviditelná. Jediné, co viděl, byl hypnotizér stojící a držel hodinky v dlani. Kdyby ho hypnotizér nechal odejít, aniž by mu řekl, co se děje, nikdy by nevěděl, že **nevnímá** normální konsenzuální realitu.

—

Četl jsem to v roce 1995 a udělalo to na mě obrovský dojem. Tomova zhypnotizovaná mysl viděla přímo skrz jeho dceru, jako by ani neexistovala – a mohl číst podrobné psané nápisy z kapesních hodinek. Pokud je to pravda, zpochybňuje to všechno, co si myslíme, že víme o pevné hmotě – a naznačuje to, že část naší mysli má mnohem větší schopnosti, než si většina z nás kdy uvědomuje. To, co si myslíme, že vidíme, nemusí být nic jiného než produkt kolektivního rozhodnutí, které všichni děláme, abychom to tak viděli – forma hromadné hypnózy. Pamatujte – můžeme chodit, mluvit a komunikovat se světem v hypnóze, cestovat z těla a provádět přesná pozorování a můžeme nebo nemusíme mít žádnou vědomou paměť na to, co jsme udělali poté, co jsme se dostali z transu. Po probuzení nám může být také dán posthypnotický návrh, abychom jednali, mysleli nebo se chovali určitým způsobem. Tyto návrhy jsou zjevně dostatečně silné, aby pro nás učinily lidskou bytost naprosto neviditelnou, zatímco jsme v jinak normálním stavu vědomí. Když zjistíme, že obyčejní lidé mohou být takto hypnotizováni, obvykle to odepíšeme jako práci „podvědomé mysli“ – ale stále nechápeme, co přesně to je... nebo proč to funguje. Zdá se, že podvědomí automaticky poslouchá hypnotické příkazy – obecně bez otázek – jako by bylo docela zvyklé poslouchat příkazy a jednat podle nich.

Po vysokoškolském vzdělání Cleve Backster nakonec vstoupil do USA kontrarozvědky a přednášel o potenciálním nebezpečí cizích mocností pomocí hypnózy k získávání utajovaných informací od pracovníků zámořské vlády. Backster podstoupil obrovské riziko, aby předvedl vysokému vojenskému důstojníkovi vážnost tohoto tématu. S jejím svolením Backster zhypnotizoval sekretářku

velící generál kontrarozvědky. V hypnóze ji požádal, aby odstranila vysoce tajný dokument z generálovy zamčené kartotéky – a ona ochotně poslechla. Backster jí řekl, že si nebude pamatovat, co udělala, až se probudí – a jistě netušila, že právě prozradila velmi citlivé informace, když ji přivedl zpět.

Té noci jsem zajistil dokument ve své uzamčené složce a další den jej předložil generálovi. Vysvětlil jsem mu, že možná riskuji válečný soud, ale místo toho jsem doufal, že urychlím další úvahy o důležitosti mého výzkumu. Spíše než válečný soud jsem 17. prosince 1947 obdržel velmi příznivý doporučující dopis od generála, v němž bylo uvedeno, že můj výzkum je „velmi důležitý pro vojenské zpravodajství“.

Pak se začaly dít pozitivní věci.⁸

Raný průkopník polygrafu

Po deseti dnech hypnózy a demonstrací „séra pravdy“ pentotalu sodného v nemocnici Waltera Reeda ve Washingtonu, DC, začal Backster od 27. dubna 1948 pracovat pro Ústřední zpravodajskou službu. Krátce po vstupu do CIA studoval Backster u Leonarda Keelera. — průkopník v používání polygrafu.

„Kromě jiných tajných činností jsem byl klíčovým členem CIA tým, který byl připraven vycestovat na jakékoli zahraniční místo, aby analyzoval možné použití neobvyklých výslechových taktik, včetně mých původních oblastí zájmu, zejména hypno-výslechu a narko-výslechu... . Ve Washingtonu, DC, se operace polygrafu, kterou jsem založil, stala populární pro prověřování uchazečů o zaměstnání v CIA a pro určité obecné prověřování klíčových zaměstnanců CIA. Stále se zvyšující rozvrh spíše rutinních polygrafických vyšetření začal narušovat mé kreativnější zájmy ve výzkumu.“⁹

Krátce po smrti Leonarda Keelera, přibližně v roce 1951, Backster opustil CIA – aby sloužil jako ředitel Keeler Polygraph Institute v Chicagu. V té době to byla jediná škola typu třída, která vyučovala použití polygrafu. Backster pokračoval v založení vlastního polygrafu

poradenská firma, spolupracující s několika vládními agenturami ve Washingtonu, DC – a poté se rozšířila do druhé kanceláře v Baltimoru, Maryland. V roce 1958 si Backster uvolnil čas na zahájení intenzivního výzkumu na detektoru lži a vyvinul první standardizovaný systém pro numerické vyhodnocování polygrafických diagramů – který se používá dodnes. V roce 1959 se přestěhoval do New Yorku a pokračoval v provozování komerčního polygrafu. O sedm let později, Backster udeřil zlato.

V únoru 1966 došlo k události, která se chystala rozšířit celé zaměření mého výzkumu prostřednictvím jakési změny paradigmatu v mém vlastním vědomí. V době jeho vzniku jsem se již osmnáct let zabýval používáním polygrafu na lidech.

Backsterova sekretářka koupila kaučukovník a rostlinu dracaena v obchodě, který zanikl. Bylo to poprvé, co Backster vlastnil nějaké rostliny. 2. února 1966 Backster pracoval přes noc ve své laboratoři a nakonec si v sedm ráno udělal přestávku na kávu. V těch únavných hodinách dostal Backster nápad – pokusí se připojit svou novou rostlinu dracaena k polygrafu a uvidí, co Stalo. K jeho velkému překvapení neměla rostlina hladký, plochý vzor elektrické aktivity – byla překvapivě zubatá a živá a měnila se okamžik za okamžikem. Pak, jak to Backster s úžasem sledoval, to začalo být mnohem zajímavější.

Přibližně po jedné minutě záznamu do mapy trasování vykazovalo krátkodobou změnu obrysu – podobnou reakčnímu vzoru typickému pro lidský subjekt, který mohl krátce pociťovat strach z odhalení.¹¹

Jednoduše řečeno, elektrická aktivita rostliny vypadala stejně jako graf od osoby, která začala lhát. Backster věděl, že pokud chcete někoho přistihnout při lži, musíte ho nejprve konfrontovat s tím, co by mohl skrývat. Pokud pak vaše otázky způsobí, že se budou cítit ohroženi a úzkosti, elektrická aktivita v jejich kůži se mnohem zesílí. Backster chtěl zjistit, jestli by ze své nové rostliny mohl dostat lidskou reakci tím, že by nějak ohrožoval její blaho.

Příkladem toho, co děláme s člověkem, který podstupuje test na detektoru lži, je položit otázku jako: „Vypálil jsi tu ránu [která byla] smrtelná pro Johna Smitha? Jestli spáchali zločin, toť otázka

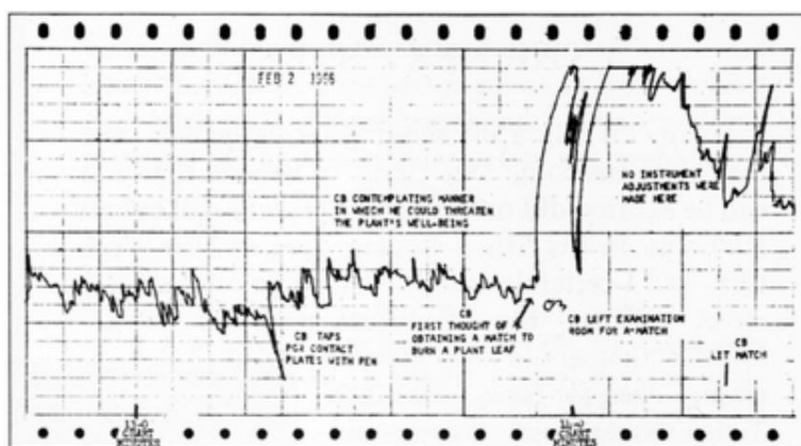
ohrožuje jejich blaho a vyvolává reakci, která se zobrazí na grafu.12

Backster zkusil ponořit jeden z listů do šálku horké kávy.
Nic. Poklepal na jeden z listů perem. Nebyl tam skoro žádný
Odezva.

Pak, asi po čtrnácti minutách uplynulého času na mapě, mě
napadla tato myšlenka: Jako největší hrozba pro rostlinu dostanu
zápalku a spálím elektrodový list rostliny. V té době byla rostlina asi
patnáct stop od místa, kde jsem stál... . Jediná nová věc, která se
objevila, byla tato myšlenka.13 Co se ~~stalo~~ potom, navždy změnil

historii vědy –
a dopad stále nedosáhl našeho obecného povědomí veřejnosti.

Právě ve chvíli, kdy mi na mysl vstoupil obraz hořícího listu,
záznamové pero polygrafu se rychle přesunulo na vrchol mapy!
Nebyla pronesena žádná slova, žádné dotýkání se rostliny, žádné
zapalování zápalek, jen můj jasný záměr spálit list. Záznam rostliny
ukázal dramatické vzrušení. Pro mě to byl silný, vysoce kvalitní
postřeh... . Musím konstatovat,
že 2. února 1966, ve 13 minutách a 55 sekundách záznamu do
mapy, se celé mé vědomí změnilo. Pak jsem si pomyslel,
jako by tahle rostlina četla moje ~~mysli!~~"14. Jé, to je,

Graf Dr. Cleve Backstera jeho rostliny třtiny dracaena, která má
elektrickou reakci právě ve chvíli, kdy si myslel, že spálí jeden z jejích listů.

Jak rostlina pokračovala v reakci, která by byla považována za
enormní, panickou reakci, Backster šel a dostal zápalky

stůl jeho sekretářky.

Když jsem se vrátil, rostlina stále vykazovala velmi viditelné reakce... .

Udělal jsem slabý průchod na [list] se zapálenou zápalkou, ale tou dobou už jsem rostlině opravdu nechtěl ublížit. Myslel jsem, že nejlepší, co pro mě udělám, je odstranit hrozbu a zjistit, zda se rostlina uklidní. Poté, co jsem sirky vrátil na stůl mé sekretářky, se sledování [konečně] vrátilo do klidu před původním rozhodnutím spálit elektrodovaný list.15

V devět hodin ráno přišel Backsterův spolupracovník Bob Henson do práce – a byl fascinován, když slyšel o tom, co Backster právě udělal. Když Henson experiment zopakoval a sám rostlině vyhrožoval, došlo ke stejné reakci. Backster nyní cítí s rostlinou sympatie a nenechal Hansona spálit žádné listy. Ve skutečnosti Backster už nikdy neudělal experiment, který by zahrnoval pálení nebo vyhrožování spálením rostlin.

Osobní zkušenost s Backsterovým efektem

V roce 2006 jsem zavolaal do Backsterovy výzkumné laboratoře v San Diegu, abych se zeptal, zda se nechce zúčastnit natáčení filmu, který by tuto událost zdramatizoval v prostředí moderní třídy. Dokud jsem s ním skutečně netelefonoval, neuvědomil jsem si, že jsem mu volal 2. února 2006 – čtyřicet let ode dne, kdy v roce 1966 poprvé učinil tento objev. Backster souhlasil s natočením mého filmu. O několik měsíců později jsme ho přivedli do Los Angeles a utratili zdravý kus investorského kapitálu na profesionální natáčení na hollywoodské úrovni.

V této klíčové scéně je Backster pozván do vysokoškolské učebny, aby diskutoval jeho původní experiment – zatímco má živou rostlinu spojenou s jeho polygrafem. Jeden vzpurný student v publiku je vzrušený a netrpělivý a chce pro sebe znovu vytvořit Backsterův efekt. Dítě vyskočí ze sedadla se zapalovačem v ruce a běží k rostlině, aby ji spálilo – ale moje postava ho drží zpátky. Rostlina stále „křičí“ ze strachu, že se spálí – a dokazuje tak celé třídě, že Backster Effect opravdu funguje.

Takhle jsem napsal scénu. Měl jsem na lince značné množství investorských dolarů a Backster slíbil, že bude pracovat jako herec a bude se řídit scénářem. K mému zděšení odmítl „předstírat“, že rostlina má vyděšenou reakci pokaždé, když jsem dítě zadržel. Brali jsme záběr za záběrem, ale Backster prostě svou roli nepředvedl. Dokud neviděl, že se graf skutečně zbláznil, jak byl svědkem při svém původním objevu před čtyřiceti lety, zjevně nebude mít před kamerou žádnou autentickou reakci. Pak jsem si uvědomil, že jediný způsob, jak zachránit svůj film, je použít Backsterův efekt.

Do té doby jsme jen hráli. Nebyly tam žádné silné emoce. Ten kluk ve skutečnosti nechtěl rostlinu spálit a já věděl, že se ve skutečnosti nebude snažit protlačit kolem mě. Rostlina „věděla“, že jí nehrozí žádné skutečné nebezpečí – takže v důsledku toho její graf zůstal pěkný a hladký. Věděl jsem, že musím něco udělat – a rychle. Příště, když jsme tu scénu udělali, poslal jsem té rostlině ty nejčernější a nejtemnější myšlenky, jaké jsem mohl vykouzlit – hned, když jsem se postavil tomu dítěti. Opravdu jsem to cítil hluboko ve svém nitru. Tu rostlinu jsem absolutně nenáviděl. Chtěl jsem to roztrhat na kusy. Vypalte to dokřupava. Přesně v tu chvíli se jehla polygrafu úplně zbláznila – stejně jako člověk křičící hrůzou. S kamerami stále běžící Backster řekl: "Páni, tady máme docela reakci!" Uložil jsem si natáčení – a pro sebe jsem dokázal, že Backsterův efekt opravdu funguje.

Pak jsem rostlině řekl, že je mi to líto, a poslal jsem jí opravdové pocity lásky, pro případ, že by mě mohl nějak slyšet nebo cítit. Graf se hned zase uklidnil. Backster mi dovolil zachránit milimetrový papír z této úžasné události – a stále ho mám v krabici se všemi účty, které jsme nasbírali z toho dne natáčení. Scénář prošel mnoha dalšími změnami a nikdy jsme nakonec nevyužili naše promo záběry profesionálně, ale byl jsem velmi rád, že jsem dostal vlastní šanci zažít Backster Effect se samotným mužem – a opravdu hluboko uvnitř jsem věděl, že to funguje. Nikdy také nezapomenu na den, kdy jsem mluvil se svou bytnou a její desetiletou dcerou o Backsterově úžasném objevu. Její dcera najednou vyběhla ven a začala se v totální extázi válet v trávě a říkala: „Slyšíš mě! Můžeš mě slyšet!"

Vždy naslouchají

Po svém prvotním objevu v roce 1966 Backster zjistil, že jakmile se o rostlinu začnete starat, zdánlivě sleduje vaše myšlenky a pocity.

Když jsem během monitorovacích sezení rostlin opustil laboratoř, abych provedl pochůzku, zjistil jsem, že ve chvíli, kdy jsem se rozhodl vrátit tam, kde tato rostlina byla, rostlina často vykazovala poměrně významnou reakci – zvláště když moje rozhodnutí vrátit se bylo učiněno spontánně.

způsob. [16](#)

Backster použil synchronizované hodinky, aby dokázal, že elektrárna reagovala přesně ve chvíli, kdy se rozhodl. V jiném případě Backster uspořádal rostlinný experiment v New Yorku a odcestoval do Cliftonu v New Jersey se svým společníkem Bobem Hensonem, který nevěděl, že jeho žena uspořádala překvapení k výročí jejich svatby. Backster si všiml několika silných reakcí v továrně, když procházeli různými fázemi své cesty – včetně doby, kdy se obrátili na Port Authority, doby, kdy nastoupili do autobusu do Cliftonu, doby, kdy autobus vjel do Lincolnova tunelu, a doby, kdy se dostali do poslední část výletu do Cliftonu. Právě ve chvíli, kdy vstoupili do domu a všichni zakřičeli: "Překvapení!" rostlina to rozhodně cítila. Backster řekl: „Ve stejné době došlo k velké reakci z elektrárny.“¹⁷

Backster začal nechávat rostliny připojené k jeho polygrafu, aniž by se o něco pokusil – jen pozoroval jejich reakce a pak se snažil přijít na to, co je mohlo způsobit. Jednoho dne zjistil velmi silnou reakci – a nakonec si uvědomil, že se to stalo právě ve chvíli, kdy do dřezu ve své laboratoři nalil hrnec s vařící vodou. Sám jsem byl v Backsterově laboratoři a vím, jak nechutné mohou být ty dřezy. Pozdější testy odhalily, že jeho umyvadlo bylo nabitě bakteriemi – „poněkud podobné kantýně

scéna z Hvězdných válek“¹⁸ – a když bakterie náhle zemřely vroucí horkou vodou, rostlina vnímala hrozbu pro své vlastní blaho – a „křičela“.

Backster později navrhl experiment, aby se pokusil tento efekt standardizovat. Pokusil se vymyslet toho nejpostradatelnějšího živého tvora, jakého mohl najít – a vybral si slané garnáty, které se běžně používají jako potrava pro ryby. Vynalezl stroj, který hodil krevety do vroucí vody v náhodnou dobu. Rostliny skutečně reagovaly, silně, když krevety uhynuly – ale pouze pokud byl experiment proveden v noci, kdy v laboratoři nebyli žádní lidé. Jinak se zdálo, že rostliny „ztratily zájem“.

krevety; energetická pole průměrného člověka byla mnohem silnější. Skeptici se později pokusili tento experiment zopakovat – ale neřídili se Backsterovými protokoly.

Jak jsme mohli nejlépe určit, lidé, kteří se snažili replikovat, opravdu nechápali, jak automatizovat lidské vědomí z experimentu. Mysleli si, že byste mohli jít na druhou stranu zdi a sledovat průběh experimentu prostřednictvím uzavřeného televizního okruhu. Ta zeď neznamena nic, pokud jde o naladění rostlin na člověka.¹⁹

Tato studie byla v časopise ElectroTechnology Magazine sepsána krátkým sloupcem a půl – a ohromujících 4 950 vědců napsalo Backsterovi, aby požádal o další informace.²⁰

Pak, 3. listopadu 1969, Backster demonstroval tento efekt na Yale University Linguistics School. Byl utržen list břečťanu a připojen k polygrafu: „Pak jsem se zeptal, jestli mají v okolí nějaký hmyz, který by se dal využít ke stimulaci reakce rostlin.“ Studenti chytili pavouka - což je ve skutečnosti pavouk, jak poukazuje Backster. Položili pavouka na stůl a jeden chlap ho objal rukama, aby nemohl uniknout. List břečťanu během této doby nereagoval.

Ale když vzal ruce pryč, když si pavouk uvědomil, že je schopen utéct, těsně před pokusem o útěk byste viděli obrovskou reakci mapy. Tato sekvence byla několikrát opakována.²¹

Backster se brzy objevil v mnoha televizních pořadech, aby demonstroval tento efekt, včetně těch, které hostili Johnny Carson, Art Linkletter, Merv Griffin a David Frost.²² Frost se Backstera zeptal, zda je jeho rostlina samčí nebo samičí. Backster a jeho závod měli na tuto poněkud osobní otázku zábavnou odpověď.

Navrhl jsem, aby šel, zvedl list a podíval se. Než se k rostlině vůbec přiblížil, [to] ... projevilo divokou reakci, která vyvolala velmi pobavenou reakci publika ve studiu.²³

Backsterovy výsledky byly replikovány ruským vědcem VN Puškinem v roce 1972 pomocí přístrojů EEG. Lidé v hypnóze byli

přivedena do silného stavu emocionální stimulace a nedaleké pelargónie by mělo silnou reakci pokaždé, když by k tomu došlo.²⁴ Přes všechny tyto zajímavé výsledky byla vědecká komunita ve své kritice podle očekávání přísná. Dr. Otto Solbrig z katedry biologie Harvardské univerzity to nepobavilo.

[To je] ztráta času. Tato práce neposune vědu příliš dopředu. O rostlinách už toho víme dost – takže když někdo přijde s něčím takovým, říkáme, že je to šarlatánství. Dalo by se říci, že máme předsudky. Možná jsme.

Profesor z Yale Arthur Galtson byl trochu zdvořilejší – ale stále nepodporoval.

Neříkám, že Backsterovy fenomény jsou nemožné. Jen říkám, že je dost jiných hodnotnějších věcí, na kterých se dá pracovat... . Je atraktivní myslet si, že vás rostliny poslouchají nebo že reagují na modlitbu, ale nic v tom není. V rostlině není žádný nervový systém. Neexistují žádné prostředky, kterými lze vjem přenést.²⁵

Jiní, jako Dr. Hal Puthoff ze Stanford Research Institute, byli povzbudivější.

Backsterovu práci nepovažuji za šarlatánství. Způsob, jakým provádí své experimenty, je docela dobrý. Není to ta nedbalá věc, které věří většina lidí, kteří si myslí, že ta práce není dobrá.²⁶

Celá příroda je v neustálém „rozhovoru“

Backster také spojil jogurtové bakterie, obyčejná slepičí vejce z lednice a dokonce živé lidské buňky ke svému polygrafu – a nadále dosahoval ohromujících výsledků. Důsledně zjistil, že každý živý tvor je důvěrně sladěn se svým prostředím. Když dojde k jakémukoli stresu, utrpení nebo smrti, všechny formy života v okolí mají okamžitou elektrickou odezvu – jako by všechny sdílely bolest.

Backster poprvé dostal nápad zapojit slepičí vejce, když měla rostlina filodendron silnou reakci – právě když jedno rozbil

k snídani.²⁷ I když používal konvenční, neoplozená vejíčka z obchodu s potravinami, Backsterova elektrodovaná vejíčka vykazovala neočekávané chování – včetně vzorů podobných srdečnímu tepu na EEG a složitých „cyklů v cyklech“ na EKG. Backsterova elektrodovaná vejce měla náhlý šok, když zvedl svou siamskou kočku Sam a vyděsil ho z hlubokého spánku. Ještě působivější je graf elektrodovaného vejce „křičícího“ pokaždé, když jeho bývalí sousedé jeden po druhém kápnou do vařící vody. Toto vejce bylo drženo uvnitř olovem vyložené krabice, která stínila všechna elektromagnetická pole. To znamenalo, že tento efekt nemůže být způsoben žádnými rádiovými vlnami, mikrovlnami nebo jinými elektromagnetickými frekvencemi.²⁹

Backster jasně chápal důležitost odstínění elektromagnetických polí v experimentu, jako je tento.

Na návrh několika vědců, a zejména fyziků, jsem se později pokusil chránit menší elektrodové rostliny před elektromagnetickým rušením pomocí měděné klece [také známé jako Faradayova klec]... . Rostliny se chovaly, jako by výběh stínící klece neexistoval. Mnohem později jsem měl příležitost to potvrdit pomocí [a] nejmodernějšího stínění

pokoj, místnost... Cítil jsem se jistý [informace procházející mezi rostlinami, bakterie, hmyz, zvířata a lidé] nebyl v rámci známých elektromagnetických frekvencí, AM, FM nebo jakékoli formy signálu, který by mohl být odstíněn běžnými prostředky. Zdálo se, že vzdálenost nepředstavuje žádné omezení. Provedl jsem pozorování, která naznačovala, že tento signál může překonat desítky, dokonce stovky mil. Zdálo se, že signál možná ani nespadá do elektromagnetického spektra. Pokud ne, mělo by to jistě hluboké důsledky.³⁰

Toto je jedno z mnoha takových výzkumů, které prokázaly, že Zdrojové pole je téměř jistě ne elektromagnetické (EM). Každý vědec ví, že EM vlny nemohou proniknout skrz olovem vyložené kryty, měděné stíněné Faradayovy klece a/ nebo stíněné místnosti.

Backsterovy experimenty s lidskými buňkami učinily jeho objev mnohem osobnějším. V těchto experimentech Backster získával živé buňky z něčích úst tak, že ho nechal švihnout kolem sebe trochou vody a vyplivl ji.

do zkumavky. Tato zkumavka byla poté vířena v odstředivce, čímž se živé bílé krvinky dostaly nahoru, které Backster extrahoval kapátkem. Buňky byly poté umístěny do malé jednomililitrové zkumavky a elektrodovány velmi tenkými zlatými drátky.³¹ Tyto živé vzorky mohly takto přežít „deset až dvanáct hodin“³², což poskytl vysoce kvalitní reakce po celou dobu.

Můj oblíbený příklad Backsterovy práce s lidskými buňkami byl proveden s astronautem NASA Dr. Brianem O'Learym v roce 1988, který sloužil na fakultách Cornell University, California Institute of Technology, University of California a Princeton University. O'Leary s sebou do laboratoře přivedl bývalou přítelkyni a zjevně spolu měli silný argument – což mu „poskytl dostatek příležitostí, aby byl z první ruky svědkem extrémně kvalitních reakcí na grafy.“³³ O'Leary poté odjel na letiště v San Diegu. mohl letět zpět do Phoenixu v Arizoně – asi tři sta mil daleko. Synchronizoval hodinky s Backsterem a jeho buňky byly po celou dobu monitorovány v laboratoři.

Dříve bylo dohodnuto, že [Dr. O'Leary] by si vedl přesný záznam událostí, které mu mohly způsobit chvilkovou úzkost. Mezi ně patřilo zmeškání odbočky na dálnici při vracení svého pronajatého auta na letiště, málem zmeškání letu kvůli dlouhé frontě u přepážky letenek, odlet a přistání ve Phoenixu, to, že se s ním jeho syn nesešel včas na letišti. a řada dalších protokolovaných událostí. Později, když byla provedena srovnání přenesením zaznamenaných událostí do příslušných částí záznamu v grafu, existovala dobrá korelace mezi reakcemi v grafu a téměř všemi vnímanými úzkostmi. Poté, co se vrátil domů a odešel na večer do důchodu, jeho mapa ztichla.³⁴

Diskutoval jsem o tomto experimentu s doktorem O'Learym na soukromé večeři ve švýcarském Curychu, když jsme oba hovořili na konferenci – a on mi potvrdil, jak ho to ohromilo. Jeho vlastní mysl vysílala vlny informací, které zachycovaly jeho živé buňky v tři sta mil vzdálené laboratoři. Efekt funguje stejně dobře, pokud jsou články umístěny ve stíněných místnostech, což opět dokazuje, že signály nejsou přenášeny elektromagnetickou energií. Existuje něco „tam venku“, nějaké energetické pole, které umožňuje šíření našich myšlenek

vesmírem – i na obrovské vzdálenosti. Důsledky toho jsou ohromující – zvláště když začnete uvažovat o tom, jak se zdá, že každý živý tvor v přírodě poslouchá všechno ostatní. Z tohoto procesu rozhodně nejsme vyloučeni.

Přednášel jsem na toto téma mnohokrát a publikum vždy zasténá, když zjistí, že zelenina, ovoce, jogurt, vejce a živé buňky v syrovém mase „křičí“, když se vaří a/nebo jí. Dokonce i zarytí vegani/vegetariáni/raw foodisté, kteří se považují za dietu „bez krutosti“, nyní čelí skutečnosti, že jídlo, které jedí, musí projít měřitelným utrpením – alespoň z lidské perspektivy. I když zeleninu nevaříte, vaše trávicí činnost má stále „spalující“ účinek. Backster mi řekl, že když se nad svým jídlem „modlíte“ tím, že mu posíláte pozitivní, láskyplné myšlenky, zdá se, že přijímá svou roli a pomáhá vám zůstat naživu – a těchto 35 vážných reakcí se na milimetrovém papíře již nevyskytuje.

— Mnoho kultur a duchovních tradic nás vybízí, abychom „děkovali za své jídlo“. S Backsterovým výzkumem nyní vidíme, že toto zdánlivě nedůležité chování – z vědeckého hlediska – má v našem novém modelu určitý účel.

Volná energie – a její důsledky

Na stejné konferenci v Curychu Dr. Brian O'Leary odhalil množství informací naznačujících, že zařízení „volné energie“ byla vynalezena znovu a znovu, ale jsou vždy potlačována korporačními mocenskými makléři. Podle Institutu pro novou energii od roku 1997 „Americký patentový úřad klasifikoval více než 3 000 patentových zařízení nebo aplikací podle příkazu k utajení, Hlava 35, US Code (1952) Sections 181-188.“³⁶ Federace amerických vědců odhalil, že do konce fiskálního roku 2010 se toto číslo zvýšilo na 5 135 vynálezů – a zahrnovalo „revizi a možná omezení“ na jakýkoli solární článek s účinností vyšší než dvacet procent nebo jakýkoli energetický systém, který je vyšší než sedmdesát ³⁷ až osmdesát procent. — Podle Dr.

O'Leary, někteří výzkumníci jsou odkoupeni a jejich objevy umístěny na polici. Jiní jsou ohroženi podrobením, zatímco jiní umírají za podivných okolností. Dr. O'Leary mě pak přivedl na pódium

panelové diskuse a zmínil, jak Dr. Stefan Marinov – „šéf evropského hnutí za volnou energii“ – údajně skočil k smrti z desátého patra budovy knihovny na univerzitě v rakouském Grazu. Marinov vyletěl z okna dozadu, jako by ho strčili. A podle Dr. O'Learyho „nenechal žádný sebevražedný vzkaz a byl jedním z nejpozitivnějších, vysoce temperamentních lidí, jaké jsem kdy potkal.“³⁸ O'Leary také zmínil [Dr. Eugene Mallove](#), pravděpodobně předního světového ve stejné době figuruje ve výzkumu alternativní energie.

Přemožen emocemi jsem se na pódiu před tímto čtyřsetčlenným publikem skutečně rozplakal, když jsem diskutoval o své osobní zkušenosti s Dr. Mallove. Jsem si jistý, že jsi mohl změřit obrovské elektrické přepětí v rostlinách, které byly kolem mě na jevišti, když se to stalo. Dr. Mallove začínal jako hlavní vědecký spisovatel pro vlastní časopis Massachusetts Institute of Technology. Mallove tvrdil, že mu bylo nařízeno potlačit výzkum studené fúze – během kterého dosáhli pozitivních výsledků naznačujících, že z reakce byla generována volná energie.³⁹ Odtud [odešel](#) ze své práce a pokračoval v založení časopisu Infinite Energy Magazine [40](#) – a stal se pravděpodobně hlavní koordinátor, vydavatel a prostředník pro vynálezce alternativní energie po celém světě.

15. května 2004 jsem byl hlavním hostem epizody Coast to Coast, největšího nočního rozhlasového pořadu ve Spojených státech, s Artem Bellem a Richardem Hoaglandem.⁴¹ Pár dní před vysíláním jsem zjistil, že Dr. Mallove měl přijít jako náš překvapivý speciální host. Chystali jsme se učinit ohromující oznámení: Hoagland a Mallove příští týden navštíví Washington, DC a přivezou s sebou funkční stolní zařízení s volnou energií. Toto zařízení by se zřejmě začalo otáčet pouhým pohledem na něj a nepoužívalo žádný konvenční zdroj energie. Nebyl jsem si jistý, jak to funguje, ale znělo to fascinující – a věděl jsem, že takové věci jsou teoreticky možné z vyšetřování Zdrojového pole, které jsem již prováděl. Hoagland uspořádal schůzky s různými senátory a kongresmany, aby toto zařízení předvedl – a prosadil, aby tyto objevy byly zveřejněny pro studium a komerční využití.

Méně než čtyřadvacet hodin předtím, než jsme se chystali začít vysílat, byl Dr. Mallove ubit k smrti před domem svých rodičů.⁴² [Zdalo](#) se mi docela podezřelé, že se to stalo těsně před

oznámení veřejnosti o tajném zařízení doktora Malloveho – a jeho bezprostřední politické misi na Capitol Hill.

Zdá se, že určité skupiny mají vážný zájem na potlačení vyšetřování Zdrojového pole. Jsem si vědom toho, že jakákoli diskuse o těchto otázkách vás vždy označí za „paranoidního cvoka“, ale události kolem smrti Dr. Mallove to pro mě udělaly mnohem osobnější.

Bez ohledu na skepsi, sarkasmus, výsměch, ponižování a hrozby, které mohou být spojeny s vyšetřováním Zdrojového pole, existuje skutečná pravda, kterou je třeba najít – tvrdá věda, kterou dnes potřebujete znát, abyste pomohli vytvořit lepší budoucnost pro každého. A co je nejlepší, tyto objevy jsou velmi pozitivní – v konečném důsledku dokazují, že představa milujícího Boha u většiny lidí je ve skutečnosti živá a zdravá.

KAPITOLA DVĚ

Vědomí, věčnost a univerzální mysl

Jsme na cestě zjistit, zda Zdrojové pole skutečně existuje – a naše vyšetřování začíná odhalovat překvapivé informace. Výzkum Dr. Cleve Backstera dává přesvědčivý návrh, že všechny živé věci — bakterie, rostliny, hmyz, zvířata, ptáci, ryby a lidé — spolu neustále komunikují. Tato komunikace zahrnuje použití pole, které by nemělo existovat – protože ho nelze nalézt v konvenčním elektromagnetickém spektru viditelného světla, rádiových vln, infračerveného záření, mikrovln, rentgenového záření a dalších.

Kromě toho je Backster pouze jedním z řady výzkumníků hypnózy, kteří zjistili, že signály v našem prostředí si můžeme zcela neuvědomovat, pokud nám v transu jednoduše řekneme, že je nebudeme schopni vidět ani slyšet. Pokud všechny živé věci sdílejí stálé, psychické naladění mezi sebou, možná naše mysl úmyslně vyloučí většinu těchto informací pro naši vlastní duševní pohodu.

V Mexiku žila pozoruhodná léčitelka známá jako Pachita – rozená Barbara Guerrero — která prakticovala psychické léčení. Pachita v dětství zjistila, že má hluboké léčitelské schopnosti, a prakticovala je na zvířatech, když pracovala jako akrobatka na drátě pro cirkus. Později jako teenager bojovala po boku Pancha Villy, zpívala v kabaretech a prodávala losy, než znovu získala své schopnosti jako třicetiletá žena v domácnosti. Následujících sedmačtyřicet let se při procvičování svých dovedností striktně vyhýbala publicitě a pomáhala mnoha různým lidem se zdánlivě nevléčitelnými zdravotními problémy. Teprve koncem roku 1977 se otevřela myšlence, že její talent bude vědecky studován – a požádala Dr. Andriju Puharicha, aby s týmem specialistů ze Spojených států prozkoumal její psychické léčivé schopnosti.

Carla Rueckert napsala z první ruky o své léčebné léčbě od Pachity v *The Law of One, Book I*.

Koncem roku 1977 a začátkem roku 1978 jsme doprovázeli Dr. Andriju Puharich a jeho výzkumní spolupracovníci v Mexico City, aby prozkoumali mexickou psychickou chirurgii, osmasedmdesátiletou ženu jménem Pachita, která prakticovala mnoho let... . Pachita použil velmi tupý nůž s pětipalcovou čepelí.

Rozdávala to celé výzkumné skupině, která sledovala naše reakce, zvláště ty moje, protože jsem byl pokusný králík.

Vzhledem k tomu, že její „operace“ probíhaly, když jsem ležel na břiše, nemohu podat zprávu z první ruky o tom, co se stalo, ale Don mě informuje, že nůž jako by zmizel čtyři palce v mých zádech a pak se rychle pohyboval po páteři. To se opakovalo několikrát. Pachita, řekla, pracoval na mých ledvinách. Opět jsme se nepokusili uchovat „důkazy“, protože jsme věděli, že z toho nic nevyjde. Mnozí se pokusili zkoumat psychickou chirurgii analýzou jejích produktů a našli buď neprůkazné výsledky, nebo nulové výsledky, což naznačuje, že psychická chirurgie je podvod.2

—

Rozhodně jsem byl zvědavý, jak to vlastně je, takže to bylo první věc, na kterou jsem se Carly zeptal, když jsem s ní dělal rozhovor. Zákrok jí zřejmě způsobil velmi výraznou bolest. Řekla také, že tam bylo trochu krve, i když se rány zázračně uzavřely, jakmile Pachita vytáhl nůž. Uvědomuji si, že to zní šíleně, ale vše bylo svědkem místnosti plné vyškolených vědeckých pozorovatelů.

Dr. Puharich také dostal od Pachity léčbu pro progresivitu ztráta sluchu v obou uších v důsledku otosklerózy – nadměrného houbovitého růstu kostí. Pachita zjevně zabodl špičku své čepele přímo do každého z jeho ušních bubínek asi na čtyřicet sekund – což mu způsobilo extrémní bolest – ale rány se pak okamžitě uzavřely a došlo k minimálnímu krvácení a žádné další bolesti. Ačkoli mu toto poranění nožem mělo způsobit trvalou ztrátu sluchu, podle konvenčního lékařského chápání byl ohromen léčebnými výsledky, kterých pak dosáhl.

V hlavě mi zvonily hlasité zvuky... . Odhadoval jsem, že jsou na úrovni vlaku newyorského metra nebo asi 90 decibelů nad prahem sluchu. Hluk byl tak hlasitý, že jsem nedokázal rozeznat řeč lidí kolem mě, ale neměl jsem strach, že bych mohl v důsledku procedury ohluchnout. Pachita mi dal tinkturu (obsah neznámý) a řekl mi, abych si denně dával jednu kapku do každého ucha. Hluk hlavy se každý den snížil asi o 10 decibelů a osmý den, po operaci, zvuky ustaly. Můj sluch se však stal tak bystrým, že telefonní rozhovory byly bolestivé a musel jsem držet sluchátko od hlavy do pohodlné vzdálenosti. Tato hyperakuzie trvala

asi dva týdny. Měsíc po operaci jsem měl normální čistý tón v obou uších.³ —

Pokud byla Pachita ve skutečnosti jen hypnotizérkou, která nějakým způsobem vyvolávala masové halucinace, pak byly její léčby zjevně stále docela účinné. Carla Rueckertová popsala pouze první ze dvou operací, které měla od Pachity. Druhou operaci vysvětlil Dr. Andrija Puharich v knize HGM Hermana – mnohem podrobněji.

Dvanáct dní po zmíněné operaci byl Pachita připraven k provedení druhé operace. Podařilo se jí získat lidskou ledvinu z pitvy. Byl jí přinesen v nesterilní nádobě, suspendován v obyčejné vodě a uložen v kuchyňské lednici. V den operace Pachita zvedla ledvinu z nádoby zakrvácenýma rukama. Poté ho podélně rozřízla na dvě části s tím, že každou polovinu přesadí zvlášť. Potom zabodla nůž hluboko do jedné strany zad, otočila nožem a požádala mě, abych do díry vložil polovinu ledviny. Byl jsem naprosto překvapen, když jsem zjistil, že ledvina v mé ruce byla doslova „vtažena“ do těla pacienta. Když jsem prohmatával místo, kde byla ledvina „nasáta“, zjistil jsem, že tkáň se okamžitě uzavřela, v kůži není žádná díra. Bylo to úžasné! Tímto způsobem byly transplantovány obě poloviny ledviny. Celá operace trvala 92 sekund. Za hodinu byl pacient schopen vstát. Spala dobře a asi o 14 hodin později normálně močila. Po třech dnech nasedla do letadla a odletěla domů do Spojených států.⁴

—

Autor knihy řekl: „Andrija byl přesvědčen, že Pachita je ‚okamžitý‘ operace“ byla zcela pravá a že za vědeckého pozorování a dokumentace jeho a jeho kolegů nebyl možný žádný podvod jakéhokoli druhu.“⁵

Mexický neurovědec vstupuje do zóny soumraku

Bez ohledu na to, zda se jednalo o skutečné chirurgické postupy nebo ne, měla Pachitova práce také obrovský dopad na Dr. Jacobo Grinberg-Zylberbaum – pravděpodobně

Nejkontroverznější mexický neurovědec. V roce 1977 přijal Grinberg místo učitele na Národní autonomní univerzitě v Mexiku (UNAM) v Mexico City – a vytvořil množství tvrdých vědeckých dat o fyziologii učení a paměti, vizuálním vnímání a fyziologické psychologii. V téže roce se Grinberg setkal s Pachitou – která zcela změnila vše, co si myslel, že ví o biologii, psychologii a medicíně. Sam Quinones popsal účinek, který měl Pachita na Grinberga v článku z roku 1997.

Podle Grinberga [Pachita] provedl úspěšnou operaci bez anestezie pomocí horského nože. Nahradila nemocné orgány jinými, které se objevily ze vzduchu... . Grinberg strávil několik měsíců sledováním operací Pachity a mluvil s ní a cestoval s ní. Připustil, že jeho popisy jejích operací zněly jako šílenství, ale trval na tom, že je viděl.6

Podle stejného článku Grinberg nakonec napsal sedm svazků o šamanech v Mexiku a do poloviny 80. let se hluboce zabýval tímto typem výzkumu. Zmatený z výkonů, o kterých se domníval, že pozoroval Pachitu při výkonu, vyslovil teorii, že musí existovat „neuronové pole“, jak to nazýval, vytvořené v mozku, které zase interaguje s tím, co nazýval „předprostorová struktura“ – pole, ze kterého vychází veškerý prostor, čas, hmota, energie, biologický život a vědomí – tj. Zdrojové pole. Takto to Grinberg vysvětlil svými vlastními slovy – která jsou nepochybně technická.

Předprostorová struktura je holografická, nelokální mřížka, která má ... atribut vědomí. Neuronové pole [vytvořené mozkiem] narušuje tuto mřížku a aktivuje její částečnou interpretaci, která je vnímána jako obraz. Pouze když je systém mozek-mysl bez interpretací, stávají se neuronální pole a předprostorová struktura identické. V této situaci je vnímání reality jednotné, bez ega a s nedostatkem jakékoli duality. V této situaci je vnímáno čisté vědomí a pocit všeobjímající jednoty a jasu . Všechny systémy, které duchovní vůdci vyvinuli ... měly za cíl dospět k tomuto přímému vnímání čisté předprostorové struktury... . Věda o vědomí, kterou jsem

rád bych rozvinul je věda, která se bude snažit porozumět, studovat a zkoumat výše uvedené myšlenky.“[Z](#)

Je zřejmé, že pokud jsou takové činy jako Pachita vůbec možné, jen velmi málo lidí má takové schopnosti. Aby Grinberg probudil svět k tomu, jaký by mohl být náš skutečný potenciál, bude muset začít s něčím velmi jednoduchým a opakovatelným. Jeho první experimenty v této kategorii začaly v roce 1987. Dva lidé, obvykle pár muž-žena, spolu seděli a meditovali po dobu dvaceti minut – aby si mezi sebou vytvořili úzké pouto. Poté byly rozděleny do dvou různých místností, z nichž každá byla chráněna před všemi elektromagnetickými poli. Mozkové vlny obou účastníků se začaly znatelně synchronizovat, i když byli od sebe – a Grinberg to mohl změřit na jejich EEG údajích. Zjistil také, že obě hemisféry v mozku každého člověka by vykazovaly stejné vzorce – což se normálně děje pouze v hluboké meditaci. Kromě toho se zdálo, že osoba, která měla nejkoherentnější a dobře organizované mozkové vlny, vždy „vyhrála“ – a měla na druhé větší [vliv](#). [8](#)

V roce 1994 Grinberg přišel s ještě přesvědčivějším způsobem, jak tento efekt demonstrovat. Většina experimentu byla stejná – dva lidé spolu meditovali dvacet minut a pak odešli do oddělených, stíněných místností. Nyní však jednomu účastníkovi zablikal v očích jasnými světly – což způsobilo náhlé šoky. Pokaždé, když provedl experiment, bylo náhodně dáno sto různých záblesků světla. Ve dvaceti pěti procentech případů, kdy jedné osobě zablikal v očích, měla druhá osoba velmi podobný „šok“ mozkovou vlnou – přesně ve stejnou dobu. Grinbergovy kontrolní subjekty žádné takové souvislosti neprokázaly. Byl to ohromující objev – a výsledky byly publikovány v prestižním recenzovaném časopise *Physics Essays*.[9](#) Zdálo se, že revoluce ve vědě je v plném proudu – Zdrojové pole se konečně stalo mainstreamem, a to přísným, klinicky ověřitelným způsobem – posune Backsterovy objevy na další úroveň.

Tehdy došlo ke katastrofě. Krátce po zveřejnění svého článku v roce 1994 Grinberg zmizel. Dosud nebyl nikdy nalezen – a dokonce existuje facebooková stránka věnovaná jeho vypátrání po všech těch letech.[10](#) Jeho manželka byla po jeho zmizení několikrát viděna, naposledy v polovině roku 1995, a její chování naznačovalo, že byla

nesmírně znepokojená tím, co se stalo.¹¹ Někteří lidé si to vykládají jako znamení, že možná zavraždila svého manžela, ale je také možné, že jí hrozilo, že stejný osud čeká i ji, pokud nadobro nezmizí.

Pravděpodobně se nikdy nedozvíme, co se stalo – ale můžeme bezpečně přidat Grinberga-Zylberbauma na seznam vyšetřovatelů Source Field, kteří se mohli v důsledku své průkopnické práce setkat se smrtelnými hrozbami. To nám rozhodně nebrání dát v tomto vyšetřování všechny kousky dohromady.

Přísný laboratorní důkaz přenosu vědomí

Naštěstí jiní vědci provedli podobné experimenty a dále potvrdili Backsterovy počáteční výsledky, aniž by zmizeli nebo byli ohroženi. Dr. Charles Tart z Berkeley provedl bizarní experiment, při kterém si automaticky dával bolestivé elektrické šoky – a pak se pokusil „poslat“ svou bolest jiné osobě, která byla „přijímačem“.

Tato osoba byla připojena k měření srdeční frekvence, objemu krve a dalších fyziologických signálů. Tart zjistil, že tělo přijímače skutečně reagovalo na otřesy – prostřednictvím věcí, jako je zvýšení srdeční frekvence a snížení objemu krve – ale příjemce neměl žádné vědomí.

znalost toho, kdy je doktor Tart posílal.¹² —

Pravděpodobně největším moderním průkopníkem v těchto druzích experimentů je Dr. William Braud. Podle Lynne McTaggart v *The Field*, Dr. Braud začal koncem 60. let provedením experimentu, ve kterém se pokusil předat své myšlenky jednomu ze svých studentů – zatímco student byl v hypnóze. Když ho doktor Braud píchl do ruky, student pocítil bolest. Když položil ruku na plamen svíčky, student ucítil teplo. Když se student zadíval na obrázek lodi, poznamenal o lodi. Když Braud vstoupil do slunce, student zmínil sluneční světlo. Zdálo se, že na vzdálenosti nezáleží; i když byl Braud mnoho mil daleko, fungovalo to stejně dobře.¹³ To jistě naznačuje, že Backsterův efekt je jen začátek – sdílíme spolu mnohem více informací než jen otřesy z našeho nervového systému. Jak roky plynuly, Dr. Braud hledal způsoby, jak tento efekt studovat v kontrolovaných laboratorních podmínkách – a nyní publikoval další

více než 250 článků v odborných psychologických časopisech a napsáno mnoho kapitol v [knihách.14 -15](#)

Braudův první přísný laboratorní experiment zahrnoval nožové ryby, které vysílají elektrické signály, které se mění, kdykoli se pohybují z jedné pozice do druhé. Tyto elektrické signály lze použít k přesnému určení polohy ryb a mohou být zachyceny elektrodami připevněnými ke straně nádrže. Braudovi účastníci byli důsledně schopni měnit polohu ryb pouze svým vědomým záměrem.

Podobně Braud zjistil, že účastníci mohli zvýšit rychlost, kterou mongolští pískomilové běželi na kolech pro aktivitu, přičemž všechny ostatní faktory byly vyloučeny. Braud také navrhl experiment, ve kterém vložil lidské červené krvinky do zkumavky – spolu s fyziologickým roztokem, který měl v sobě dostatek soli, aby buňky zabil. Jeho účastníci byli schopni soustředit svou mysl a chránit tyto buňky před prasknutím. To bylo snadno ověřeno měřením toho, kolik světla může roztokem projít.

Čím více se buňky rozpadaly, tím byl roztok průhlednější – takže méně světla bylo známkou zdravějších buněk.16

Odtud se Braud přesunul k lidským bytostem. Už jste někdy cítili, že na vás někdo zírá, jen aby se otočil a zjistil, že máte pravdu?

Braud chtěl zjistit, zda by mohl tento efekt studovat v laboratoři a potvrdit, že skutečně funguje. Jednu osobu umístil do soukromé místnosti s malou videokamerou, připojil ji k polygrafu a řekl mu, aby se uvolnil. V sousední místnosti viděl na televizním monitoru tvář účastníka. Druhý účastník pak dostal pokyn, aby na tuto osobu upřeně zíral na monitoru a snažil se upoutat její pozornost – ale pouze když jim to přikázal počítačový generátor náhodných čísel. Jistě, když se na první osobu dívali, jeho kůže odhalila výrazné elektrické špičky. K tomu došlo v průměru 59 procent času, na který se díval – na rozdíl od 50 procent, které by očekávala náhodná náhoda.17 To nemusí znít moc, ale 9procentní nárůst nad náhodu je považován za velmi podstatný. .

Dr. Braud poté změnil experiment. Nechal se sejít se svými účastníky nejprve jeden druhému – a upřeně si hleděli do očí, zatímco si povídali. Povzbuzoval je, aby se spolu cítili dobře. Nyní, když na člověka zíral jeho nový přítel, zřetelně se uvolnil – na měřitelné elektrické úrovni.18 To je pevný důkaz, že lidé mohou být

zírají na nás, posílají nám svou bolest, přenášejí myšlenky – a i když naše těla mohou na tyto signály reagovat na fyzické úrovni, obvykle nemáme žádné vědomé povědomí o tom, co se děje. Totéž se může stát, když zazvoní telefon a my si myslíme, že víme, kdo to je – jen abychom zjistili, že jsme měli pravdu. Když si volající vizualizuje naši tvář, něco cítíme – a pokud je naše mysl dostatečně tichá, můžeme získat mentální představu o tom, kdo to je. Rupert Sheldrake, jeden z nejrenomovanějších badatelů Source Field v moderní době, také prokázal, že „pocit, že se na vás někdo dívá“ je skutečně pravý – v mnoha publikovaných experimentech.¹⁹

Vnější hranice sdíleného vědomí

Drobné úzkostné poruchy, jako je nervozita a neschopnost se soustředit, se ve studiích Dr. Brauda také měřitelně zlepšily. V experimentu z roku 1983 doktor Braud a antropoložka jménem Marilyn Schlitz studovali skupinu vysoce nervózních lidí spolu se skupinou klidnějších lidí. Nervozita každé skupiny by v tomto případě mohla být přímo měřena množstvím elektrické aktivity na jejich kůži. V některých případech byly skupinám poskytnuty běžné relaxační techniky a instruovány, aby se uklidnily. V jiných případech se je Braud a Schlitz snažili uklidnit tím, že se na ně jednoduše soustředili z jiné místnosti. Původně klidná skupina vykazovala velmi malou změnu tím, že cvičila cvičení nebo byla „ovlivňována na dálku“, ale nervózní skupina se stala mnohem klidnější – v obou případech. Překvapivě fungovalo Braudovo a Schlitzovo dálkové ovlivňování nervové skupiny téměř stejně dobře jako všechna relaxační cvičení, která dělali pro sebe.²⁰ Podobně, když se Braud a Schlitz vzdáleně soustředili na někoho ve snaze pomoci mu soustředit jeho pozornost, měl subjekt okamžité zlepšení. Lidé, jejichž mysl byla nejschopnější bloudit, získali z tohoto procesu nejsilnější výhody.²¹

Naštěstí Braud také zjistil, že proti nim nejsme bezmocní vzdálené vlivy – můžeme chránit ty, které nechceme.²² Pokud si představíte ochranný štít, trezor, bariéru nebo zástěnu – ať už se cítíte dobře – můžete tyto vlivy skutečně zastavit.

ovlivňující vás.²³ Vzdálení ovlivňovatelé nevěděli, kteří účastníci se snaží blokovat jejich myšlenky, ale lidé, kteří se snažili chránit, byli úspěšní.²⁴ Další důkazy naznačují, že pozitivní životní postoj je vaší nejlepší ochranou, jak uvidíme – nejvyšší „koherence“ vítězí.

Sperry Andrews dal dohromady návrh série devadesátisekundových televizních spotů, které by světu ukázaly tyto experimenty s „kolektivním vědomím“ – za počáteční investici 711 000 dolarů.

Human Connection Project tvrdí, že značný počet lidí bude sdílet větší pocit sounáležitosti po zhlédnutí rozsáhlých mediálních oznámení a prezentací, které toto téma ilustrují. Z tohoto zvýšeného pocitu spojení s větším celkem se předpovídá, že se mezi lidmi začne objevovat nová úroveň sdílené inteligence, soucitu a kreativity.²⁵

V tomto návrhu Andrews zmiňuje některá překvapivá fakta. Více než pět set různých vědeckých studií prokázalo, že lidské vědomí může ovlivnit biologické i elektronické systémy²⁶ – a o elektronických experimentech se dozvíme více později. Schlitz a Honorton prozkoumali třicet devět různých studií, během kterých lidé úspěšně sdíleli myšlenky a zkušenosti – zatímco byli od sebe fyzicky odděleni. Celková pravděpodobnost, že tyto účinky byly způsobeny samotnou náhodou, byla menší než jedna část z bilionu.²⁷ V některých studiích obyčejní lidé detekovali události, které se ještě ani nestaly, v lineárním čase.²⁸ ²⁹ V mimořádně obsáhlém článku o Zdroji [Fiedoruk, 2004; Robert Kegan](#) Math rozvinul Grinbergovy původní objevy o strhávání mozku do mozku mnohem dále:

I když byli účastníci v oddělených místnostech, jejich srdce a mozkové vlny se synchronizovaly nebo strhávaly, když měli blízké životní nebo pracovní vztahy, nebo když k sobě cítili uznání, péči, empatii nebo lásku... . Když byli lidé schopni vnitřně unést své vlastní srdce a mozkové vlny [prostřednictvím meditace a dalších souvisejících technik], způsobili srdeční a mozkové vlny jiných

jednotlivci strhnout se svými. Zdá se, že strhávání zvyšuje pozornost, vyvolává pocity klidu a hlubokého spojení a usnadňuje vzájemné vnímání pocitů, emocí, obrazů, myšlenek a intuice na dálku. 30

Není cesty zpět. Tyto objevy jsou nepopiratelná fakta. Naše propojení mysli a mysli, sdílení našich myšlenek a zkušeností, bylo nyní prokázáno – v poměru více než bilion ku jedné proti náhodě. Skeptici nadále směle prohlašují, že „neexistují žádné důkazy“, ale možná lepší fráze je „neexistuje žádná publicita“. Nikdo nepřijal nabídku Sperryho Andrewse na produkci těchto průlomových televizních spotů definujících civilizaci. Téměř žádná z těchto informací se neobjeví v novinách, časopisech, televizních pořadech nebo filmech. V roce 2006 se na předním britském vědeckém fóru objevil výzkum Ruperta Sheldrakea, který naznačoval, že někteří lidé vědí, kdo jim volá, než zvednou telefon – a to vyvolalo mezi zúčastněnými vědci zuřivou reakci. Dr. Peter Fenwick také prezentoval své závěry, že vědomí přežívá i po klinické smrti, a Deborah Delanoy diskutovala o výzkumu podobném výzkumu Williama Brauda – ukázal, že můžeme ovlivnit tělo někoho jiného tím, že na něj budeme myslet. Oxfordský profesor chemie Peter Atkins řekl: „Práce v tomto oboru je naprostá ztráta času... není absolutně žádný důvod předpokládat, že telepatie je něco víc než fantazie šarlatánů.“³¹

Právě když byla tato kniha v lednu 2011 ve finálních úpravách, znovu se rozproudila velká kontroverze, protože The Journal of Personality and Social Psychology, vysoce respektovaný vědecký časopis, se rozhodl publikovat výzkum Dr. Daryla J. Bema – emeritního profesora na Cornell Univerzita. Co dělá tento výzkum tak kontroverzním, je to, že obsahuje jedny z nejúžasnějších důkazů, které kdy byly odhaleny, že lidské vědomí má přímý přístup k událostem v budoucnosti.

V jednom případě chtěl Dr. Bem zjistit, zda si lidé budou „pamatovat“ slova, která ve skutečnosti nestudovali, dokud již nebyli na tato slova testováni. Tento experiment začal tím, že účastníci dostali test, ve kterém si museli zapamatovat určitá slovíčka. Po absolvování testu si Dr. Bem náhodně vybral některá ze specifikovaných slovíček a nechal účastníky, aby si je důkladně prostudovali: naučte se jejich definice, procvičte si je a osvojte si je. The

slova, která studovali v budoucnu (po testu), se stala slovy, která si v minulosti (během testu) zapamatovala nejsnáze. Další experiment prokázal, že emocionální šok z pohledu na erotický obrázek by ve skutečnosti cestoval zpět v čase. V tomto případě se na obrazovce počítače objevily dvě „záclony“. Účastníkovi bylo řečeno, že jedna ze záclon bude mít za sebou obrázek, a byl požádán, aby hádal, která záclona. Obrázek byl vybrán náhodně až poté, co účastník uhádl – ke kterému počítačový program neměl přístup. Dr. Bem zjistil, že když počítač vybral erotický obrázek, účastníci s větší pravděpodobností uhodli, za kterou oponou se objeví – v průměru 53 procent času. Fotografie, které byly neutrální nebo negativní, tento efekt neměly.³²

Přirozeně se tím obrací vše, co si myslíme, že víme o vědě a fyzice, na konec – tolik vědců je tím zjevně „znepokojeno“ a věří, že je to „čisté šílenství“.³³ Věda by měla být o objevování pravdy, a to vyžaduje otevřená mysl. Výzkum Dr. Bema je velmi dobrý – jen odhaluje nové věci o nás samých a o realitě, které většina lidí ještě neví. Data existují – ale až donedávna chyběla publicita. Doufejme, že zveřejnění článku Dr. Bema pomůže nastartovat nový trend.

Je zřejmé, že určitým problémem je, že jsme neustále bombardováni novými informacemi a je stále obtížnější je všechny protřídit. Tento výzkum je však zjevně mnohem důležitější než nejnovější zprávy o tom, která celebrita se opila, rozzlobila, byla nahá nebo zatčena nebo nějakým trapným způsobem vyfotografována. Zdá se však, že tytéž celebrity mohou být závislé na tom, že na ně někdo zívá – jak nyní víme, že veškeré pozornosti se jim dostává velmi skutečné energie.

Backsterův efekt se vyskytuje v každé buňce, jak jsme viděli v jeho studiích s bílými krvinkami z lidských úst. Mnoho starověkých tradic však neochvějně tvrdilo, že v lidském těle je hlavní žláza, která je zodpovědná za vtahování myšlenek a obrazů ze Zdrojového pole a odesílání našich vlastních myšlenek zpět ven. V další kapitole budeme pokračovat v tomto zajímavém pátrání – a uvidíme, zda moderní věda může vrhnout nové světlo na toto starověké tajemství.

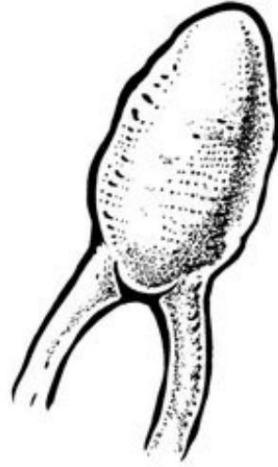
KAPITOLA TŘETÍ

Šišinka mozková a třetí oko

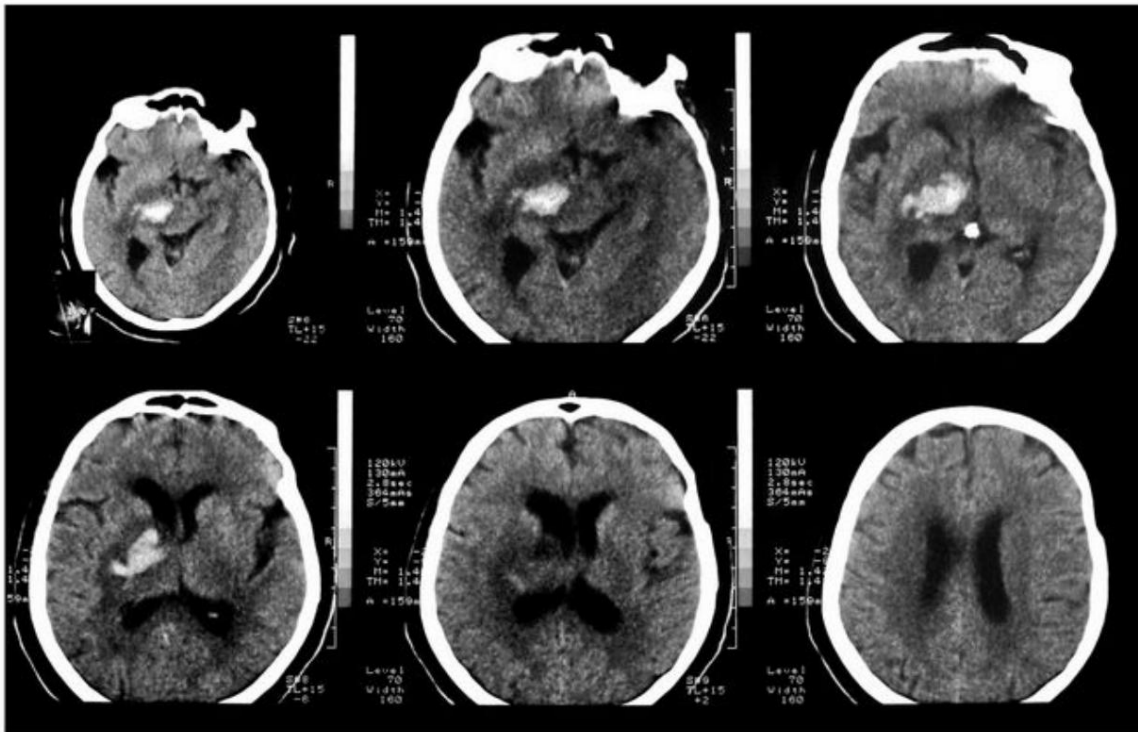
Mnoho různých starověkých tradic říká, že existuje fyzická žláza, uhnížděná hluboko ve středu mozku, kde jsou přijímány telepatické myšlenkové přenosy a vizuální obrazy. Tato drobná žláza ve tvaru šišinky je známá jako epifýza nebo epifýza a je velká asi jako hrášek. Slovo „šišinka“ ve skutečnosti pochází z latinského pinea, což znamená „šišinka“.

Starověké kultury po celém světě byly fascinovány obrázky ve tvaru šišinky a šišinky a důsledně je používaly ve svých nejvyšších formách duchovního uměleckého díla. Pythagoras, Platón, Iamblichus, Descartes a další psali o této žláze s velkou úctou. Říká se tomu sídlo duše. Je zřejmé, že pokud toto „třetí oko“ přijímá přímé dojmy ze Zdrojového pole, ještě jsme nezjistili, jak by takový mechanismus mohl fungovat – ale to nutně neznamená, že se starověcí lidé mýlili.

Epifýza není technicky součástí mozku; není chráněna 1 hematoencefalickou bariérou.
– Existuje v přibližném geometrickém středu hmoty mozku, má dutý vnitřek naplněný vodnatou tekutinou a protéká více krve než kterákoli jiná část těla kromě ledvin. Protože není chráněna hematoencefalickou bariérou, tekutina uvnitř epifýzy shromažďuje postupem času rostoucí množství minerálních usazenin neboli „mozkového písku“, které mají optické a chemické vlastnosti zubů.² Tato kalcifikace se jeví jako podobná na sklovinu na vaší kostěné nebo MRI. Lékaři používají tento tvrdý bílý střed, aby zjistili, zda má nádor na mozku. Pokud se bílá tečka při skenování zdá být odsunuta na jednu stranu, vědí, že nádor změnil tvar vašeho mozku.

Šišinka mozková, endokrinní žláza velikosti hrášku umístěná v geometrickém středu mozku, která fascinovala mnoho starověkých kultur. Všimněte si tvaru šišky.

Rentgenové snímky ukazující nádor v levé komoře mozku. Kalcifikovaná epifyza se na obrázku vpravo nahoře objevuje jako kulatá bílá hmota, mírně posunutá nádorem.

Jak jsem podrobně popsal ve svém online dokumentu [Enigma](#) z roku 2012,3 šiškami jsou prominentně zastoupeny v posvátném umění a architektuře z celého světa – jako zjevná pocta šišince mozkové. To je skutečně ohromující jev, který nebyl nikdy dostatečně vysvětlen. A

Křesťanský článek s názvem „Pohané milují šišky a používají je ve svých Art“ má mnoho obrázků, které dokazují point4: —

- Bronzová socha ruky z mysteriózního kultu Dionýsa v pozdní římské říši má na palci šišku, mezi jinými podivnými symboly; • Mexický bůh drží šišky a jedle v soše; • Hůl egyptského boha Slunce Osiris z muzea v Turinu,

Itálie má dva „hady kundalini“, kteří se proplétají do sebe a navrchu čelí šiška; • Asyrský/babylonský okřídlený bůh Tammuz je na obrázku s a

borová šiška;

- Řecký bůh Dionýsos nese hůl s šiškou nahoře, symbolizující plodnost;
- Bacchus, římský bůh opilství a veselí, také nese šiškovou hůl;
- Katolický papež nese hůl s šiškou přímo nahoře kde je umístěna jeho ruka – a hůl pak vyčnívá do stylizovaného kmene stromu;
- Mnoho římskokatolických svícňů, ozdob, posvátných dekorace a architektonické vzorky představují šišku jako klíčový designový prvek;
- Největší socha z borové šišky na světě je nápadná na Vatikánském náměstí – na nádvoří šišky.

K těmto překvapivým katolickým příkladům se za chvíli vrátíme. V Enigmě z roku 2012 jsem také poukázal na to, že zlatá pohřební maska krále Tuta obsahuje uraea neboli „hada kundalini“, vynořujícího se z obecné oblasti šišinky mozkové v jeho čele. Sochy Buddhy často mají výrazné třetí oko mezi obočím jako vyvýšenou kruhovou oblast.

Zdá se, že Buddhovy vlasy jsou také stylizované do tvaru šišinky mozkové. Téměř všichni hinduističtí bohové a bohyně jsou zobrazeni s bindi, neboli třetím okem, mezi obočím. Mnoho hinduistů nosí takový symbol dodnes. Vlasy hinduistického boha Šivy také vypadají jako stylizovaná šišinka – a kolem krku se mu ovíjejí „hadi kundalini“.5 —

Papež Benedikt XVI. drží papežskou hůl s vyřezávanou šiškou – zjevně symbolizující jeho schopnost kontaktovat vyšší inteligenci prostřednictvím epifýzy.

Poté, co jsem vydal *The 2012 Enigma*, našel jsem sochu mezoamerického boha Quetzalcoatl, jak se vynořuje z tlamy hada – a tělo hada je stočeno do přesného tvaru epifýzy. Na stejné soše nosí Quetzalcoatl náhrdelník vyrobený z 67 šišek.

— — Ještě lepší je, že šišky vypadají, jako by do nich ze dna proudily energetické vlny. Hadí tlama rámuje Quetzalcoatlův obličej stejně, jako bychom to viděli v helmě moderního astronauta. Také, když se podíváte na obrázky chrámu Quetzalcoatl, „Opereného hada“, v Teotihuacánu, můžete snadno vidět několik obrázků šišek vyřezaných podél hadích hlav.⁸ Socha Quetzalcoatl, jak vystupuje z hadí tlamy a má na sobě věnec z šišky -tvarované předměty. Celá socha má tvar šišinky mozkové.

Posvátné kameny

Starověké kultury také používaly posvátné kameny jako symbol šišinky mozkové. Sumerská verze se nazývala „Primitivní hora“ – a věřilo se, že je to první kus země, který se vynořil z prapůvodního moře během zakládání nebe a země. To může představovat, jak je šišinka mozková údajně prvním místem v těle, které je v kontaktu s vodami Ducha – nefyzickými říšemi posmrtného života. V babylonské kultuře se tato hora stala symbolem pro axis mundi – osu, na kterou se svět otáčí, a/ nebo centrální pupek země. Bylo to místo, kam bohové přicházeli a odcházeli – a bylo znázorněno králem stojícím přímo na vrcholu hory. K označení tohoto nejposvátnějšího místa byl také vztyčen fyzický kámen – a určoval všechny rovnoběžky a poledníky a také světové strany.

—

Egyptané měli stejný mýtus o kameni označujícím střed světa, který nazývali Benben – a král Atum na něm stál během svého stvoření. Některé formy Benben jsou tvarovány přesně jako epifýza. Předpokládá se, že vrcholový kámen pyramidy, stejně jako samotná pyramidová struktura, představuje Benbenův kámen.¹⁰ To zjevně dává Velké pečeti Spojených států neuvěřitelný nový kontext. —

států. Zde máme jediné oko v trojúhelníku, plovoucí na vrcholu pyramidy. Ve světle vztahu pyramida/Benben/třetí oko je symbolické spojení mezi Velkou pečeti a epifýzou nepopíratelné – a o tomto záhadném symbolu budeme hovořit v kapitole 7. V raných ilustracích Velké pečeti Spojených států, pták na přední straně nebyl orel – byl záměrně znázorněn jako fénix.

Egyptané nakreslili Benbenův kámen s ptákem, který ho lemoval straně — zvanou pták Bennu.¹¹ Tento pták může být zobrazen jako jestřáb, orel, volavka nebo konipas žlutý, v závislosti na egyptském zdroji, který studujete – ale v řecké mytologii je pták Bennu znám jako fénix.¹² Toto mýtické stvoření zažívá smrt ohněm, následovaná spontánním znovuzrozením z popela – což jasně spojuje ptáka Bennu s hlubokým duchovním probuzením a transformací. Slova Benben a Bennu jsou obě odvozena z kořenové slabiky Bn, což v egyptštině znamená „nanebevzetí“ nebo „vstát“.¹³ S kamenem Benben mohou být občas zobrazeni i dva hadi, kteří se zdají být ekvivalentní „kundalini“ hadi v hinduismu – ilustrující tok energetických proudů pohybujících se po páteři a dále do šišinky mozkové.

Rané konceptuální umění pro Velkou pečeť Spojených států, c. 1776–1782. Pták je stylizovaný fénix a nemá žádnou podobnost s orlem.

Je také fascinující poznamenat, že v egyptské mytologii se věří, že Bennuův výkřik zahájil velké cykly času. Tyto cykly byly údajně ustanoveny Božskou inteligencí – a Horus, pták Bennu, se stal egyptským božstvem spojeným s rozdělením času.¹⁴ Existuje velká možnost, že hlavní jednotkou času reprezentovanou Bennuovým výkřikem je Precese rovnodenností – 25 920letý cyklus, který se jeví jako pomalé kolísání v zemské ose. Tato silně implikovaná asociace mezi Bennu a 25 920letým cyklem může být a

proroctví, že lidstvo zažije na konci tohoto cyklu transmutační efekt podobný fénixovi – a prozkoumáme i další prorocké tradice, které tento koncept podporují. (Naše zkoumání precese začíná v kapitole 6.) Egyptská kniha mrtvých obsahuje návod, jak se může duchovní hledač proměnit v ptáka Bennu nebo fénixe, symbolicky řečeno – a výsledky této praxe, pokud je úspěšně dosaženo, jsou velmi zajímavé:

Vyletěl jsem nahoru jako pravěcí...   Objevuji se ve slávě s kroky bohů... . Pokud jde o toho, kdo zná toto čisté kouzlo, znamená to vyjít do posmrtného dne a nechat se podle libosti proměnit... . A nic zlého nad ním nebude mít moc.15 —

V hinduismu je Shiva lingam kámen ve tvaru přesně jako epifýza – a je mytologicky spojován se středem světa, z něhož bůh Shiva poprvé prorazil v ohnivě podívané.16 Opět si pamatujeme, že epifýza je v geometrickém centru mozku a věřilo se, že je prvním kontaktním bodem pro telepatickou výměnu informací – ne nepodobné představě boha, který pronikne skrz, aby sdělil zprávu. Nezapomínejme, že Shiva je také nakreslen s plně otevřeným třetím okem, hady kundalini kolem krku a vlasy stylizované do podoby šišíanky mozkové.

V Řecku máme kámen omphalos, který byl umístěn v Orákulu v Delphi a má také tvar přesně jako epifýza. Věřilo se, že to byl kámen, ve kterém přebýval bůh Apollo – a skrze něj s ním věštcí mohli komunikovat a využít sílu proroctví. Některé kameny omphalos jsou jasně zobrazeny s „hadem kundalini“, který je obklopuje. Slovo omphalos znamená v řečtině „střed země“ a „pupek“ a tato oblast byla opět hlavním geografickým referenčním bodem pro celou helénskou říši.17

—

V římské říši byl tento kámen znám jako baetyl, fénické slovo, které bylo později napsáno jako Beth-el18 – a byl zřejmě kořenem slova Betlém, místo narození Ježíše, který se stal „hlavním základním kamenem“ křesťanského světa. . Kámen betyl byl přímo spojen s věštcí a proroctvím. Na překvapivém počtu řeckých a římských mincí je na jedné straně nápadně zobrazen kámen omphalos nebo baetyl, někdy střežený jestřábem – jako jedno starověké zobrazení ptáka Bennu – nebo hadem. Některé z těchto mincí obsahují „Strom života“,

další symbol axis mundi, vyrůstající přímo z kamene – nebo s ním sousedící.

Řecké mince s orlem/fénixem a kamenem omphalos s vystupujícím Stromem života (nahore) a okřídleným bohem a baetylem ve tvaru pyramidy s vrcholovým kamenem (dole).

Jiné římské mince mají trojúhelníkový baetyl — konkrétně rovnoramenný trojúhelník s úzkou základnou a dvěma delšími stranami stejné délky. Tento trojúhelník vypadá ve tvaru uprostřed mezi pyramidou a obeliskem a je překvapivě podobný pyramidě, kterou vidíme na americké dolarové bankovce, i když je strmější. Ještě zajímavější je, že některé z těchto římských mincí mají horní část trojúhelníku odříznutou vodorovnou čarou, která tvoří ekvivalent malého vrcholového kamene. ~~19~~ Pokud uvažujete o římské minci s baetylem na jedné straně a jestřábem resp. orlem na druhé, jste nyní mnohem blíže Velké pečeti Spojených států s pyramidou na jedné straně a orlem na druhé – a nezdá se, že by to byla náhoda.

Mnohé z těchto římských baetylových mincí mají podobu okřídleného anděla na opačné straně. Design tohoto anděla je velmi podobný

okřídlení babylónští bohové, jako byl Tammuz, kteří byli vyobrazeni, jak drží v jedné ruce šišku a míří na ni, jako by měla mystické schopnosti.

Řecké mince s bohem Apollónem sedícím na kameni omphalos, stylizované tak, aby vypadaly jako šiška.

Jedna mince ze Sýrie, přibližně 246–227 př. n. l., zobrazuje boha Apollóna sedícího na kameni omphalos – který je v tomto případě velmi jasně stylizovaný, aby vypadal jako šiška. Dvě další řecké mince zobrazují Apolla sedícího na omfalosu, který je ještě křiklavěji stylizovaný jako šiška.²⁰

Vzhledem k této historii a rozšířenému používání omphalos a baetylu na řeckých a římských mincích můžeme pochopit, proč Římané umístili obří bronzovou sochu šišky do středu Svatého Petra ve Vatikánu a zabudovali šišku do papežovy personál. Papež má být Božím pomazaným poslem a ve starověkých tradicích to vyžaduje „probuzenou“ šišinku mozkovou. Rychlé vyhledávání v Obrázcích Google dokazuje, že personál, který ukazují v Enigmě z roku 2012, není jediný s šiškou, kterou papež nese.

Gigantická bronzová šiška ve Vatikánu je mnohem vyšší než člověk bytost, a je obklopen egyptskými symboly. Tato socha upevnila Vatikán jako centrum římskokatolického světa – axis mundi – v souladu s antickou tradicí. Sochu u její základny hlídají dva lvi — sedící na podstavcích, na nichž jsou napsány egyptské hieroglyfy. Sochu samotnou lemují dva ptáci, kteří téměř jistě představují egyptského Bennu/fénixe, ale nic z toho není vysvětleno. Za rýsující se šiškovou sochou leží otevřený sarkofág egyptského stylu, podobný tomu, který se nachází v Králově komnatě Velké pyramidy. Jinde ve Vatikánu najdeme egyptské obelisky — s křesťanskými symboly, které jsou omluvně umístěny na jejich vrcholcích.

Pohled za vatikánskou šiškou, ukazující otevřený egyptský sarkofág s ochranným krytem z plexiskla, který brání lidem v něm ležet.

Tato masivní bronzová šiška se nachází na dvoře Pigna, popř Court of Pinecone — na severním konci velkého renesančního Belvedere Courtyard v Saint Peter's. Na jihu najdeme Braccio Nuovo papeže Pia VII. Na východ vidíme galerii Chiaromoni. Palazzetto papeže Innocenta VIII. je na severu a galerie apoštolské knihovny papeže Sixta V. jsou na západě. Tuto obrovskou šišku odlil v prvním nebo druhém století našeho letopočtu Publius Cincius Salvius – který na základnu vepsal své jméno. Ke konci 8. století byl přemístěn přímo do středu vstupní haly středověkého Svatého Petra. To bylo rozebráno a přesunuto do své současné polohy až 1608.²¹

Vatikánský dvůr borové šišky, zobrazující obří šiškovou sochu (vpravo) a bronzovou sochu „koule v kouli“ (vlevo), stylizované podobně jako oko.

Je zřejmé, že první církevní otcové považovali šišku za extrémně důležitý symbol, pokud ji umístili tak prominentně ve Vatikánu. Další vodítka lze nalézt v Bibli – kde Ježíš řekl: „Světlo těla je oko; bude-li tedy tvé oko jednoduché, celé tvé tělo bude naplněno světlem. (Matouš 6:22)22

Nádvoří šišky má také uprostřed záhadnou sochu „koule v kouli“. Zdá se, že jsou přenášeny různé obrazy, včetně skořápky praskajícího vejce, možné představy o srážce dvou planet a konceptu skrytých ozubených kol a strojů vystavených pod povrchem koulí. Tyto dvě koule jsou od sebe odsazeny o devadesát stupňů a různé fyzikální modely naznačovaly, že musíme udělat úhlový obrat jako je tento – čemu se říká „ortogonální rotace“ – abychom vstoupili do vyšších dimenzí.

Je zajímavé, že tato socha také vypadá jako stylizované oko – což odpovídá myšlence šišinky představující šišinku mozkovou nebo „třetí oko“.

Detailní pohled na zvláštní bronzovou sochu ve vatikánském nádvoří šišky, což naznačuje prasklé vejce a skryté stroje pod ním.

Islámská tradice je také postavena kolem posvátného kamene — Ka'aba — který je ústředním předmětem oddanosti pro pouť do svaté země Mekky. Je to také osa mundi islámského světa, protože každý muslim na světě se k tomuto místu modlí. Malá oblast kamene je vystavena poutníkům k polibku a tato oblast je obklopena leštěnou kovovou výztuhou, která vypadá jako vertikální, stylizované třetí oko. Ka'aba tedy může být další reprezentací šišinky mozkové, v dalším souladu s prastarou tradicí. Irsko má také kultovní kameny pocházející z doby kolem roku 200 př. n. l., které odpovídají vzoru – a kámen Turoe v hrabství Galway vypadá stejně jako omphalos, Benben, shiva lingam a baetyl, se stylizovanými vlnami energie připomínajícími oheň vyrytými přes jeho povrch. [23](#) —

Psané legendy

Psaná historie epifýzy jako naší možné brány do
Začíná Zdrojové pole, kde se o tom mluví bez zastřené symboliky

s dílem Pythagora a Platóna — jak vysvětlila okultistka Helena Blavatská. Když hovoří o „záhadách“, odkazuje na údajně skrytou tradici tajemství, která byla předána ze starověkého Egypta a jiných civilizací v dávné minulosti. Zjevně existují „tajemné školy“, které pokračují ve výuce těchto starověkých tradic až do současnosti.

Klíčem k celému pythagorejskému systému, bez ohledu na konkrétní vědu, na kterou je aplikován, je obecný vzorec jednoty v mnohosti, myšlenka Jednoho, který se vyvíjí a prostupuje mnoho... . Pythagoras to nazval Vědou čísel.

Pythagoras učil, že tato věda – hlavní ze všech v okultismu – byla zjevena lidem „nebeskými božstvy“, těmi božskými muži, kteří byli božskými instruktory třetí rasy. Poprvé ji naučil Řeky Orfeus a po staletí ji v Mystériích zpřístupnil jen „několika vyvoleným“.

Iamblichus ve svém Životě Pythagora opakuje výrok Platóna, že studium vědy o číslech má tendenci probudit ten orgán v mozku, který staří lidé popisovali jako „oko moudrosti“ – orgán, který je dnes fyziologii znám jako šišinka mozková. Když mluvíme o matematických disciplínách, říká Platón v knize The Republic (Kniha VII), „duše prostřednictvím těchto disciplín má orgán očištěný a osvětlený, orgán, který stojí za záchranu než deset tisíc tělesných očí, protože pravda se stává viditelnou pouze díky tomu.“²⁴

Podle plodného a kontroverzního zednářského učence Manlyho Palmer Hall, zednářství sahá zpět do stejných egyptských mysterijních škol. Tvrdí také, že největším tajemstvím svobodného zednářství je regenerace lidské bytosti do božského stavu – prostřednictvím probuzení šišinky mozkové. Každý z třiatřiceti stupňů zednářství odpovídá jednomu z obratlů v lidské páteři – jak se oheň kundalini zvedá, aby se spojil s epifýzou.

Exaktní věda o lidské regeneraci je ztracený klíč zednářství, protože když je duchovní oheň zvednut přes třicet tři stupňů neboli segmenty páteře a vstoupí do klenuté komory lidské lebky, nakonec přejde do hypofýzy (Isis), kde se dovolává Ra (šišinka mozková) a požaduje posvátné jméno. Operativní zednictví v plném rozsahu

význam tohoto termínu znamená proces, kterým se otevírá Horovo oko.

EA Wallis Budge poznamenal, že na některých papyrech znázorňujících vstup duší mrtvých do soudní síně Osirise má zesnulá osoba ke koruně hlavy připevněnou šišku. Řeční mystici také nosili symbolickou hůl, jejíž horní konec měl podobu šišky, které se říkalo Bakchův thyrus... .

V lidském mozku je malinká žláza zvaná šišinka, která je posvátným okem starých lidí a odpovídá třetímu oku Kyklopů. Málo je známo o funkci epifýzy, o níž Descartes (moudřeji, než věděl), že by mohlo být sídlem lidského ducha. Jak její název napovídá, epifýza je posvátná šiška u člověka – jediné oko, které nelze otevřít, dokud není CHiram (Duchovní oheň) pozvednut skrze posvátné pečeti [nebo čakry], které se v Asii nazývají Sedm církví. "25

Hall poskytl další informace k tomuto hlubokému zednářskému tajemství v další kniha, The Occult Anatomy of Man.

Hinduisté učí, že epifýza je třetí oko, nazývané Eye of Dangma. Buddhisté mu říkají vševídnoucí oko a v křesťanství se o něm mluví jako o jediném oku... . Šišinka mozková má vylučovat olej, kterému se říká pryskyřice, život borovice. Předpokládá se, že toto slovo [pryskyřice] má původ u rosekruciánů, kteří pracovali se sekrety epifýzy a snažili se otevřít jediné oko; neboť v Písmu se praví: "Světlo těla je oko; jestliže tedy tvé oko bude jediné, bude celé tvé tělo naplněno světlem." ...

Šišinka mozková je duchovní orgán, který je později předurčen být tím, čím býval, totiž spojovacím článkem mezi lidským a božským. Vibrující prst na konci této žlázy je Jesseho prut a žezlo velekněze. Některá cvičení, jak jsou uváděna ve východních a západních mysteriózních školách, způsobují, že tento malíček vibruje, což má za následek bzučení, bzučení v mozku.

To je někdy velmi znepokojující, zvláště když jedinec, který zažívá tento jev, v příliš mnoha případech neví nic o zkušenostech, kterými prochází."26

Zdá se, že svobodní zednáři a další tajné společnosti mohly také označovat probuzenou šišinku mozkovou jako kámen mudrců. Popis Manlyho Palmera Halla je jen jedním z mnoha, které tento silný návrh přináší – když zvážíte kontext.

Kámen mudrců je prastarým symbolem dokonalého a znovuzrozeného člověka, jehož božská přirozenost září... . Tak jako je surový diamant při prvním odstranění z černého uhlíku matný a bez života, tak duchovní povaha člověka ve svém „padlém“ stavu odhaluje jen málo, pokud vůbec něco, ze své přirozené svítivosti... . Ten, kdo vlastní Kámen mudrců, vlastní Pravdu, největší ze všech pokladů, a proto je bohatý nad lidskou vypočítavost; je nesmrtelný, protože Rozum nebere v úvahu smrt a on ano uzdraven z nevědomosti – nejhnusnější ze všech nemocí.²⁷

Rudolf Steiner, známý učenec esoterických mysterijních škol, tvrdil, že legenda o svatém grálu – kalichu naplněném „vodami života“ nebo „elixírem nesmrtelnosti“ – je další symbolický odkaz na šišinku mozkovou.²⁸ Mísa kalicha Grálu má na většině historických ilustrací tvar šišinky mozkové – ale vzhůru nohama ve srovnání se vším ostatním, o čem jsme dosud diskutovali. Nedávná Steinerova kompilace s názvem *The Mysteries of the Holy Grail* stanoví podrobné spojení mezi legendami o Grálu a epifýzou.

[Svatý] grál se také nachází v každém z nás, v lebečním hradu, a může vyživovat naše nejjemnější vjemy způsobem, který rozptyluje všechny, kromě těch nejjemnějších hmotných vlivů... .

Steiner zde mluví o epifýze v mozku... ²⁹ —

Zdá se, že legendy o „Kosmickém vejci“, „Světovém vejci“ a zejména o „Orfickém vejci“ jsou také odkazy na epifýzu. Orfické vejce je zobrazeno s hadem omotaným kolem něj a tvar vejce je podobný tvaru epifýzy. Manly Palmer Hall opět dává nahlédnout do významu tohoto starověkého symbolu a naznačuje spojení s epifýzou – když vezmete v úvahu i jeho další výroky.

Starověkým symbolem orfických mystérií bylo hadem propletené vejce, které označovalo Kosmos obklopený ohnivým Tvořivým duchem. Vejce také představuje duši filozofa; had, Záhady. V okamžiku zasvěcení je skořápka rozbita a člověk se vynoří z embryonálního fyzického stavu

existence, ve které zůstal po fetální období filozofické regenerace.³⁰ —

Hall také věřil, že jednorožec byl dalším mýtickým symbolem probuzené šišinky mozkové:

Jediný roh jednorožce může představovat epifýzu, popř. třetí oko, které je centrem duchovního poznání v mozku. Jednorožec byl přijat Mystériami jako symbol osvícené duchovní povahy zasvěceného... ^{.31} —

Podle Stanford Encyclopedia of Philosophy, René Descartes věřil, že lidské bytosti se skládají ze dvou hlavních složek – těla a duše – a šišinka mozková je styčným bodem mezi nimi. Podle Descarta je epifýza „zapojena do pocitů, představivosti, paměti a příčiny tělesných pohybů“. Ačkoli mnoho z toho, co Descartes řekl, není v souladu s moderním chápáním mozku, některé jeho myšlenky mohly pocházet přímo ze starých mysterijních škol.

Část těla, ve které duše přímo vykonává své funkce, není vůbec srdcem, ani celým mozkiem. Jde spíše o nejnvnitřnější část mozku, což je určitá velmi malá žláza umístěná uprostřed mozkové hmoty... .

Na

povrchu epifýzy se objevuje nízkotlaký obraz smyslového podnětu [z duše].³² —

Descartova představa vizuálních obrazů objevujících se na povrchu šišinky mozkové může být mnohem přesnější, než si většina lidí uvědomuje – jak brzy zjistíme. To naznačuje, že o tomto konceptu sám nepřemýšlel, ale mohl vyradit prastará tajemství, která mu byla svěřena – smíchat je také se svými vlastními nápady.

Edgar Cayce Readings také hovořil o epifýze při různých příležitostech – a souhlasil s tím, že to bylo doslovné oko ve středu mozkového kmene a že to byl kotevní bod, kde se duše spojuje s **tělem** .

—

Lékařské vyšetření třetího oka

Podle Dr. Richarda Coxe v časopise USC's Health & Medicine , Descartes „vnímal mysl jako nějaký druh mimotělní zkušenosti vyjádřené prostřednictvím epifýzy“.34 Cox odhaluje některá překvapivá fakta o epifýze.

Pod kůží v lebce ještěrky leží světlo reagující na světlo „třetí oko“, což je evoluční ekvivalent epifýzy v kostěné, hormony vylučující epifýze v lidském mozku.

Lidská epifýza nemá přímý přístup ke světlu, ale stejně jako „třetí oko“ ještěrky vykazuje zvýšené uvolňování svého hormonu, melatoninu, během noci... . Vypreparovaná epifýza plazů vypadá podobně jako oko, se stejným tvarem a tkání. Šišinka... jedinečně zůstává hlavním zdrojem cirkulujícího melatoninu, [který nám říká], kdy jít v noci spát a kdy ráno vstávat... . Přítomnost světla snižuje sekreci melatoninu v epifýze a tma stimuluje produkci. Vzhledem k tomu, že denní světlo a tma ovlivňují produkci hormonu žlázou, funguje epifýza jako druh vnitřních hodin.

Je jistě zvláštní, že epifýza plazů má stejný tvar a tkáň jako normální oko – vzhledem k tomu, že staří lidé doslova věřili, že epifýza je třetí oko v lidském těle, které vykonává podobnou biologickou funkci. Čím více jsem toto téma zkoumal, tím více jsem nacházel vodítka, že staří lidé skutečně věděli o něčem, co se mezitím ztratilo. Článek ve Science News od Julie Ann Miller začal odhalovat biologické spojení mezi epifýzou a sítnicí oka.

Sítnice a epifýza jsou orgány, které jsou primárně zodpovědné za rozpoznání těla a sofistikované zpracování vnějšího světla. Až donedávna se zdálo, že tyto dva orgány u savců mají jen málo společného, a proto byly studovány oddělenými skupinami vědců. Ale nová aliance výzkumníků nyní zkoumá pozoruhodné podobnosti, které urychlují výzkumné úsilí v obou oblastech... . Jakmile skupiny vědců začaly spolupracovat, objevily překvapivé podobnosti mezi těmito dvěma orgány.³⁶

Článek ve Science Daily obsahoval překvapivé výroky Dr. Davida Klein, hlavní vědec v sekci neuroendokrinologie Národního institutu dětského zdraví a lidského rozvoje. Mnoho dílčích

druhy savců již detekují světlo svými epifýzami – jako třetí oko.

Dr. Klein poznamenal, že fotoreceptorové buňky sítnice silně připomínají buňky epifýzy a že epifýzy subsavců (jako jsou ryby, žáby a ptáci) detekují světlo.“³⁷

Ještě překvapivější návrh lze nalézt v článku z roku 1986 od A. F. Weichmann, v odborném vědeckém časopise *Experimental Eye Research*.

Je zřejmé, že mezi epifýzou a sítnicí existuje několik vztahů. Podobnosti ve vývoji a morfologii jsou zřejmé již mnoho let. Nedávné oživení zájmu o tuto oblast vedlo k dalšímu pochopení mnoha funkčních podobností mezi těmito dvěma orgány... . Ačkoli je epifýza savců považována za pouze nepřímo citlivou na světlo, přítomnost proteinů v epifýze, které se normálně podílejí na fototransdukci [snímání světla] v sítnici, zvyšuje možnost, že v epifýze savců mohou nastat přímé fototické děje. ³⁸ Tato možnost čeká na další studium.

Weichmann otevřeně spekuluje, že „přímé fotografické události“ — záblesky fotony světla – mohou se nějakým způsobem vyskytovat v epifýze neznámým mechanismem. Vzhledem k podobnosti epifýzy a sítnice v oku mohou buňky ve vaší epifýze detekovat fotony a posílat je do vašeho mozku – procesem zvaným fototransdukce.

RN Lolley a spolupracovníci si také všimli podobnosti mezi aktivitami sítnice a epifýzy – v článku z recenzovaného vědeckého časopisu *Neurochemical Research*. Nedávné průlomy v pochopení toho, jak vlastně sítnice funguje, učinily toto spojení mnohem jasnějším, než by bylo dříve.

Jak se mechanismy fototransdukce v retinálních fotoreceptorových buňkách staly jasnějšími, stejně tak se ukázalo, že pinealocyty [buňky epifýzy] mají ... selektivní skupinu retinálních fototransdukcí, které se každým

Jak pinealocyty využívají tyto proteiny a zda se účastní přenosu signálu v epifýze, je stále neznámé...

Zdá se, že pinealocyty a retinální fotoreceptory mají podobný repertoár aktivit... .39 —

Nikdo neprokázal, že oblast uvnitř epifýzy je celá temný. Stopová množství fotonů se mohou objevit neznámým mechanismem, jak se zdálo Descartes. Zdá se, že epifýza je nastavena pro přenos signálu, stejně jako sítnice oka, kde zachycuje vizuální obrazy a posílá je do mozku. Jiná skupina vědců studujících epifýzu u kuřat také dospěla k závěru, že „šišinka mozková může obsahovat tyčinkovou fototransdukční kaskádu“.40

—

Piezoluminiscence

Proč by se tělo snažilo vytvořit třetí oko se stejnými tkáněmi a mechanismy snímání světla jako sítnice, když v něm nebylo nic, co bychom mohli vidět? Co skutečně vidíme, když sníme, zažíváme mimotělní zážitek nebo se nám v mysli objevují náhlé obrazy? A proč byly starověké kultury po celém světě tak posedlé touto žlázou jako centrem naší psychické vize? Ve studii z roku 2002 publikované v časopise Bioelectromagnetics SS Baconnier a jeho kolegové možná našli odpověď – aniž by si to uvědomovali. Vypreparovali dvacet různých lidských epifýz a našli sto až tři sta mikrokystalů na krychlový milimetr, které plavaly uvnitř – z velké části složené z běžného minerálu zvaného kalcit. Každý z těchto krystalů měl délku mezi dvěma a dvaceti mikrometry, v podstatě šestiúhelníkový tvar, a byl velmi podobný jiným krystalům, které nacházíme ve vnitřním uchu, nazývaným otokonie. O těchto krystalech vnitřního ucha je známo, že jsou piezoelektrické – což znamená, že se roztahují a smršťují v přítomnosti elektromagnetických polí.⁴¹ Chloupky uvnitř vnitřního ucha detekují zvuky, když na ně otokonie narazí – když se pohybují v důsledku vibrací zachycovaných ušní bubínek.

Piezoelektrické krystaly lze použít k naladění rozhlasových stanic bez elektřiny. Elektromagnetické vlny, které se chvějí všude kolem nás, způsobují, že se tyto krystaly neustále roztahují a smršťují. Tyto pohyby lze poté detekovat a zesílit, aby vytvořily zvuk.⁴² Mikrofony mají také piezoelektrické krystaly, které zachycují zvukové vibrace a přímo je otáčejí

do elektrického proudu. Některé piezoelektrické krystaly, ne-li mnoho, také vydávají různá množství světla – v procesu známém jako piezoluminiscence.⁴³ To lze vidět v ručním zapalovači; když stisknete tlačítko dolů, vyjde jiskra světla – což je způsobeno stlačením piezoelektrického krystalu uvnitř. Prostřednictvím procesu zvaného piezochromismus některé piezoelektrické krystaly uvolňují různobarevné fotony ze stejného krystalu v závislosti na signálu, který přijímají. Dosud byly tyto piezoelektrické barevné změny pozorovány pouze v krystalech pod vysokým tlakem. Podle Royal Society of Chemistry ve Spojeném království tyto piezoelektrické barevné změny „byly pozorovány v několika systémech, ale nebyly využívány žádným komerčním způsobem“.⁴⁴ Zatím nikdo nepotřeboval vyrobit mikroskopický počítačový monitor. nebo například videoprojekční systém.

Baconnierovy krystaly kalcitu nemusí být jediným potenciálním zdrojem světla v epifýze. Někteří vědci, jako je Dr. Rick Strassman, se domnívají, že epifýza může také vylučovat psychoaktivní chemikálii zvanou DMT – i když to ještě nebylo prokázáno, protože se rychle rozkládá. Zdá se, že DMT také uvolňuje světlo piezoluminiscencí, jak uvidíme. Dr. Laurance Johnston diskutoval o kontroverzní myšlence, že epifýza vytváří DMT, který je chemicky podobný melatoninu a serotoninu - dvěma chemickým látkám, které se přirozeně vyskytují v epifýze a zdá se, že jsou syntetizovány.

DMT je strukturálně podobný melatoninu. Biochemickým prekurzorem obou molekul je serotonin, klíčový neurotransmiter, jehož dráhy se podílejí na náladě a jsou cíleny při léčbě psychiatrických poruch. DMT také strukturálně připomíná jiné psychedelické drogy, jako je LSD a psilocybin, a je aktivní látkou v ayahuasce, kterou amazonští šamani používají k vyvolání mimotělních zážitků... .

Zejména u lidí byla nalezena stopová množství DMT v plicích, ale i v mozku. Strassman zdůrazňuje, že epifýza je teoreticky schopnější než prakticky jakákoli jiná tkáň produkovat DMT, včetně toho, že má nezbytné biochemické prekurzory a transformující enzymy. Zatím však s jistotou nevíme, zda DMT vyrábí pineal.⁴⁵

DMT může být velmi dobře tou „pryskyřicí“, o které Manly Palmer Hall řekl, že starověké mysterijní školy hledaly. Rozhodně však nejsem an

zastánce užívání psychedelických drog, protože mohou být velmi nebezpečné a znepokojující. Existují duchovní praktiky, které dosahují podobných účinků pozitivním způsobem, a já bych raději použil to, co už mám – přirozeně a bezpečně. Fascinovalo mě však zjištění, že Nick Sand, syn významného vědce z Manhattanského projektu, zjistil, že DMT má obrovskou piezoluminiscenci – a zjevně i barevný piezochromismus.

Sand byl ... prvním podzemním chemikem na záznamu, který syntetizoval DMT. Sand a kolega z laboratoře byli prvními lidmi, kteří si všimli, že DMT vykazuje piezoluminiscenci: když byl ztvrdlý DMT, který se nashromáždil v podnosu, vylamován kladivem a šroubovákem v jasně osvětlené místnosti, rány vydávaly obrovské množství barevného světla.⁴⁶

Protože epifýza není chráněna hematoencefalickou bariérou, zaplavení krevního řečiště DMT může zatížit epifýzu piezoelektrickými mikrokristaly. To zase může způsobit, že třetí oko přitáhne mnohem více fotonů – které se mohou vynořit přímo ze Zdrojového pole, díky principům, o kterých jsme ještě nemluvili. (Zdá se také, že DNA vtahuje fotony podobným procesem, jak uvidíme.) Baconnierovy průkopnické studie epifýzy pomohly připravit půdu pro tuto spekulativní myšlenku, jak by třetí oko mohlo ve skutečnosti „vidět“ fotony světla.

Pokud by existovala piezoelektrina [v mikrokristalech pineálního kalcitu], mohl by být možný elektromechanický spojovací mechanismus s vnějšími elektromagnetickými poli.⁴⁷

Tyto krystaly by mohly být díky své struktuře a piezoelektrickým vlastnostem zodpovědné za elektromechanický biologický transdukční mechanismus v epifýze.⁴⁸

Ze stejného důvodu vyjadřuje Baconnier hluboké znepokojení nad naším používáním mobilních telefonů a dalších zařízení vyzařujících mikrovlonné trouby – protože se mohou přímo spojit s těmito piezoelektrickými krystaly v epifýze a změnit způsob jejich fungování. To by mohlo přerušit naši syntézu melatoninu — s negativními zdravotními následky.

Zdravotní důsledky kalcifikace epifýzy

Čím více se o epifýze dozvídáme, tím důležitější je pro lidské zdraví.

Ještě relativně nedávno byla epifýza považována za zakrnělý orgán bez funkce, tj. za slepé střevo mozku. Pak vědci ukázali, že produkuje melatonin, hormon, který nás hluboce ovlivňuje. Šišinka přeměňuje aminokyselinu tryptofan na serotonin (neurotransmitter) a následně na melatonin. Melatonin se pak uvolňuje do krevního řečiště a mozkomíšního moku, kde je transportován do celého těla.

Uvolnění úzce souvisí s naším cyklem spánku a bdění... . Vědci skutečně našli shluky magnetitu poblíž epifýzy. Stejně jako poštovní holubi mají lidé zbytkovou schopnost orientovat se na geomagnetické směrové podněty, což je schopnost ztracená s dysfunkcí šišinky... .

Protože žláza akumuluje fluor, obsahuje tělní nejvyšší koncentrace fluoridů. Výzkum ukazuje, že tato akumulace snižuje syntézu melatoninu s nepříznivými důsledky, jako je urychlení nástupu puberty...

Protože dysfunkce šišinky a následně nízká sekrece melatoninu korelují se symptomy RS [roztroušená skleróza], selhání epifýzy může člověka předisponovat k RS. Například Dr. Reuven Sandyk (New York) prohlásil: „Dysfunkce šišinky mozkové může vysvětlit mnohem širší rozsah biologických jevů spojených s RS, a proto by měla být šišinka mozková považována za klíčový hybatel nemoci.“ ... Sandyk naznačuje, že závažnost RS může souviset se stupněm selhání šišinky... .

Je zřejmé, že RS je spojena s kalcifikací epifýzy. Například, jedna studie ukázala, že 100 procent jedinců s RS, kteří byli následně přijati do nemocnice, mělo kalcifikaci šišinky ve srovnání s pouze 43 procenty u kontrol podobného věku s jinými neurologickými poruchami. Navíc skupiny, které mají nízký výskyt RS (např. Afroameričané, Japonci), mají také menší kalcifikaci epifýzy.⁴⁹

Fluor – takový, jaký dostanete ve vodě z vodovodu a komerční zubní pastě – je velmi pravděpodobně ne-ne, pokud chcete zdravou šišinku mozkovou. Fluorid zjevně prochází krevním řečištěm přímo do epifyzy, kde se pak přichytí k drobným krystalům, které už uvnitř plavou, a pokryje je tvrdými minerálními usazeninami – vytváří bílé, kosti podobné hrudky, které vidíme na rentgenových snímcích. To může poškodit schopnost epifyzy syntetizovat chemikálie, které potřebujeme.

Fluorid může ovlivnit enzymatickou přeměnu tryptofanu na melatonin... Fluor může také ovlivnit syntézu prekurzorů melatoninu (např. serotoninu) nebo jiných produktů šišinky (např. 5-methoxytryptamin)... . Závěrem lze říci, že lidská epifyza obsahuje nejvyšší koncentraci fluoru v těle... .
Zda fluor interferuje nebo neinterferuje s funkcí šišinky u lidí [50](#), vyžaduje další zkoumání.

Jak se vaše epifyza plní mozkovým pískem nebo kalcifikací, například z fluoridu, můžete ztratit svou schopnost produkovat melatonin – a to rozhodně není dobrá věc. Jedna studie v Journal of Pineal Research odhalila, kolik problémů může být způsobeno kalcifikací a poruchou epifyzy – včetně deprese, úzkosti, poruch příjmu potravy, schizofrenie a dalších forem duševních chorob.

Souhrnně tato zjištění naznačují, že melatonin pravděpodobně významně souvisí s regulací paměti, kognice a také se podílí na emocionálních procesech... . Tato zjištění zdůrazňují specifickou roli melatoninu v mechanismech vědomí, paměti a stresu [a] jsou také v souladu s publikovanými studiemi, které naznačují změny melatoninu v psychopatologii, zejména u pacientů s depresí, schizofrenií, úzkostnými poruchami, poruchami příjmu potravy a také u jiných duševní poruchy....

Například v mnoha studiích došlo ke snížení hladiny melatoninu v byli hlášeni pacienti s depresivní poruchou... . Typické změny melatoninu byly také nalezeny u schizofrenie a naznačují, že snížená sekrece melatoninu může souviset s patofyziologií podskupiny schizofrenních pacientů... [C]charakteristické změny v rytmu sekrece melatoninu byly nalezeny u různých duševních poruch... [.51](#)

V roce 1995 jsem zjistil, že emoce jako štěstí se jen tak nedějí automaticky, protože to chcete – jsou řízeny chemikáliemi v mozku. Pokud váš mozek nemá dostatek serotoninu, nebudete chemicky schopni cítit štěstí – i když máte ve svém životě mnoho věcí, které by vám jinak měly dělat dobře. Neměl jsem ponětí, jak důležitá je šišinka mozková při výrobě serotoninu – a tedy v tom, jak šťastní se budeme cítit – dokud jsem neprovedl výzkum pro tuto knihu.

Nicholas Giarmin, profesor farmakologie, a Daniel Freedman, profesor psychiatrie, potvrdili, že lidský mozek produkuje serotonin na různých místech v mozku. Například v Thalamu objevili 61 nanogramů serotoninu na gram tkáně; v hippocampu, 56 ng.; v centrální šedé sekci středního mozku našli 482 ng. Ale v šišince mozkové našli 3140 ng. serotoninu na gram tkáně. Šišinka mozková byla nepochybně nejbohatším místem serotoninu v mozku. Tento objev naznačuje, že epifýza [52](#) je důležitým místem serotonergní [serotonintvorné] aktivity.

Ti samí vědci také našli ještě více spojení mezi epifýzou, její hladiny serotoninu a různé duševní poruchy.

Naprosto šokujícím objevem byla korelace mezi vysoké hladiny serotoninu v epifýze a určité duševní poruchy! ... Průměrné množství serotoninu nalezené v epifýze normálních lidí je asi 3,14 až 3,52 mikrogramů na gram tkáně. U jednoho schizofrenika bylo zjištěno, že šišinka mozková obsahovala 10 mikrogramů serotoninu, přibližně 3krát více, zatímco další pacient, trpící deliriem tremens, měl epifýzu obsahující 22,82 mikrogramů serotoninu, přibližně množství!53 10krát vyšší než je průměr

Stejná studie také prokázala přímé spojení mezi serotoninem hladiny v epifýze a třes, jako je tardivní dyskineze, Parkinsonova choroba a dokonce epileptické záchvaty. Objevili několik studií ukazujících „významné rozdíly mezi závažností dystonických pohybů [třesů] u pacientů bez kalcifikací epifýzy a pacientů s patologicky zvětšenou kalcifikací epifýzy.“⁵⁴

O problémech s kalcifikací v těle diskutovalo mnoho zdravotníků. V nejhorším případě může dokonce vytvořit

bolestivé stavy, jako je dna, kdy vaše nohy a prsty mají tolik kalcifikací, že tvoří krystaly, které bolí, když se zlomí. Nejdůležitějším klíčem k odstranění kalcifikace je zdravá strava. Pokud pijete hodně čištěné vody, pomůžete játrům a ledvinám vyplavit všechny tyto toxiny. Jíst stravu z čerstvých, organických syrových potravin zajišťuje, že se ve vašem těle nebudou hromadit pesticidy a konzervační látky a nebudou vytvářet minerální usazeniny.

Dr. Weston Price zjistil, že mnoho tradičních, nenarušených kultur ano mnohem vyšší hustotu kostí při konzumaci jejich původních potravin. Jejich zuby zůstaly krásně rovné, bez nutnosti ortodontie a téměř nikdy se jim nevytvořily kazy – dokonce bez čištění kartáčkem. Jakmile byly do jejich jídelníčku zavedeny zpracované západní potraviny, jako je rafinovaný cukr, bílá mouka, neekologické mléčné výrobky a maso z továrního chovu, jejich zuby se zkřivily a začaly jim hnit z hlavy. Naštěstí návratem k čisté, přirozené stravě bohaté na tradiční potraviny – včetně organických živočišných produktů – můžeme tyto problémy skutečně zvrátit a odvrátit epifýzu.

Dr. Price v těchto tradičních potravinách identifikoval sloučeninu, kterou nazval Activator X, která je nyní také známá jako vitamín K2 – což se zdálo být klíčovou složkou. Pokud jste vegetarián, můžete ho získat z organického máslového oleje – sklizeného od dobytka, který se živí pouze čerstvou, organickou, rychle rostoucí trávou. Jedlíky masa si mohou dát fermentovaný olej z tresčích jater nebo olej z krysích jater, což je ještě lepší. Price také doporučil kombinovat zemi a moře — máselný olej a fermentovaný olej z rybích jater — pro ještě silnější výsledky. Aktivátor X se také nachází v organických vejcích krmených trávou a masných výrobcích. Dr. Price ve své knize *Nutrition and Physical Degeneration* odhaluje kontroverzní fotografie lidí, kteří zjevně zvrátili zubní kaz a obnovili zubní sklovinu, jakmile do své stravy znovu zařadili Aktivátor X. Arteriální plak – velký zabiják při infarktech a mozkových mrtvicích – by se také dal vyčistit a funkce šišinky se výrazně zlepšila snížením její kalcifikace.⁵⁵

Když se podíváme na informace v této kapitole, existují přesvědčivé cesty pro nový výzkum. Chci objasnit, že Zdrojové pole nepovažuji za nějakou abstraktní, metafyzickou představu. Souhlasím s mnoha ruskými vědci, kteří došli k závěru, že Zdrojové pole je přímo měřitelné – jako rotující proud v gravitaci. Zdá se, že čím více zastíníte vliv elektromagnetických energetických polí, tím více

stáváte se citlivými na informace ve Zdrojovém poli – možná prostřednictvím epifýzy, jak naznačují starodávné tradice.

Vezmeme-li v úvahu všechny informace, které jsme prozkoumali v těchto posledních třech kapitolách, zřejmá otázka, kterou si nyní musíme položit, je tato: Co je vědomí? Odkud mysl dostává své příkazy – v čem může být skrytá, pokračující forma posthypnotické sugesce z nějakého jiného aspektu nás samých? Probíhají myšlenky v mozku, kde pak generují energetickou vlnu, která se může pohybovat Zdrojovým polem? Nebo skutečně používáme Zdrojové pole k přemýšlení – a dokonce sdílíme kolektivní mysl se všemi ostatními?

KAPITOLA ČTYŘI

Myšlení s polem – ve velkých cyklech života

Starověké kultury po celém světě byly fascinovány symbolikou epifýzy. Mnoho různých duchovních nauk – včetně tradic tajných škol záhad – věřilo, že epifýza funguje jako doslovné třetí oko v mozku. Nedávné vědecké objevy ukázaly, že existují podstatné biologické podobnosti mezi sítnicí a epifýzou. Piezoelektrické mikrokristaly mohou přenášet fotony, které mohou být zachyceny tkání podobnou sítnici v epifýze – kde jsou poté odeslány do mozku a dekodovány do vizuálních obrazů. To může být zodpovědné za to, co nazýváme „oko myslí“ – například když náhle vidíme mentální obraz našeho přítele těsně předtím, než nám zavolá.

Je zřejmé, že k úplnému pochopení toho, jak epifýza skutečně funguje, je zapotřebí další výzkum, ale již máme několik zajímavých vodítek. Ať tak či onak, v kapitolách 1 a 2 jsme našli přesvědčivý vědecký důkaz, že celá příroda je v neustálé telepatické komunikaci – prostřednictvím pole, které zjevně není elektromagnetické. Když zkombinujeme rozsáhlý výzkum Dr. Williama Brauda s Backsterovými objevy, vše, co si myslíme, že víme o tom, že jsme živí, vědomí lidé, se musí změnit. Už se nemůžeme vidět jako oddělené od našeho prostředí; jsme zásadně provázáni s lidmi kolem nás. Cokoli si myslíme, myslí si oni – a co cítíme my, cítí i oni. Jak daleko přesně může tento efekt sdílení mysli zajít? Funguje to jen od jednoho člověka k druhému?

Má tato znalost nějakou praktickou hodnotu, nebo je to jen další kus „divné vědy“?

V tomto okamžiku možná budeme muset zvážit změnu perspektivy. Začněme tím, že si položíme tuto otázku: Co přesně je mysl? I když mluvíme o epifýze, stále máme sklon myslet na mysl jako na něco, co existuje v každém člověku – kde pak jedna mysl posílá zprávy druhé mysli jako obousměrné rádio. Co když však ve skutečnosti všichni do určité míry sdílíme stejnou mysl – a tato mysl je ve své podstatě mnohem energetičtější, než jsme si zvykli věřit?

Vraťme se k Backsterovi a pořádně se zamysleme nad tím, co objevil. Li mysl je energetické pole, pak by bakterie mohly sdílet stejnou mysl jako rostliny. Rostliny mohou sdílet stejnou mysl jako vejce. Vejce mohla

sdílejí stejnou mysl jako zvířata. A všechny živé věci s námi mohou sdílet stejnou mysl. Když chtěl Backster spálit list, rostlina zareagovala. Když Backster začal zalévat rostlinu, sledovala jeho pohyby. Backster mi jednou řekl, že jeho rostliny vždy „křičely“, když jeden muž přišel do laboratoře – a tento muž se ukázal jako živobytí sekáním trávníků. Když dva lidé meditují společně a pak jdou každý svou cestou, otřesný záblesk světla v očích jedné osoby vytvoří stejný šok mozkovými vlnami u druhé osoby – 25 procent času. Institute of HeartMath ukázal, že když spolu žijeme, pracujeme nebo máme k sobě navzájem blízko, začínáme synchronizovat mozkové vlny, vzorce srdečního tepu a další vitální znaky. Dr. William Braud zjistil, že nervózního člověka lze uklidnit „ovlivňováním na dálku“. Roztržitý člověk by mohl mít lepší koncentraci a okamžité zlepšení mentálního soustředění – jednoduše tím, že za něj na dálku přemýšlí někdo jiný.

Myšlenky vyskytující se přímo ve zdrojovém poli

Článek v časopise Wired ze září 2010 obsahoval diskusi mezi Kevinem Kellym a Stevenem Johnsonem o tom, co nazývali „úlová mysl“. Překvapivé množství lidských inovací se objevuje v myslích různých lidí současně – jako bychom všichni k přemýšlení používali stejné energetické pole. Jak jsou do tohoto energetického pole zaváděny nové myšlenky, stávají se náhle dostupnými všem.

Steven Johnson: ... Kalkulace, elektrická baterie, telefon, parní stroj, rádio – na všechny tyto převratné inovace narazilo několik vynálezců pracujících paralelně, aniž by jeden o druhém věděl... .

Kevin Kelly: Je úžasné, že mýtus o osamělém géniovi existuje přetrvával tak dlouho, protože simultánní vynález byl vždy normou, nikoli výjimkou. Antropologové prokázali, že stejné vynálezy se v pravěku objevovaly ve zhruba podobných dobách, zhruba ve stejném pořadí, mezi kulturami na různých kontinentech, které se nemohly navzájem kontaktovat... . Například myšlenky Gregora Mendela o genetice: Zformuloval je v roce 1865, ale 35 let byly ignorovány

protože byli příliš pokročilí. Nikdo je nemohl začlenit. Poté, když byla kolektivní mysl připravena a jeho nápad byl vzdálen pouze jeden skok, tři různí vědci nezávisle na sobě znovu objevili jeho práci během zhruba jednoho roku jeden od druhého.

Článek v The New Yorker od Malcolma Gladwella odhaluje, že tento fenomén je mnohem rozšířenější, než si většina lidí myslí. Od roku 1922 bylo zdokumentováno téměř současně 148 různých velkých vědeckých objevů.

Tento fenomén simultánního objevování – to, co historici vědy nazývají „mnohonásobky“ – se ukazuje jako extrémně běžný. Jeden z prvních komplexních seznamů násobků dali dohromady William Ogburn a Dorothy Thomasová v roce 1922 a našli sto čtyřicet osm hlavních vědeckých objevů, které odpovídají vzorci násobků. Newton a Leibniz oba objevili počet. Charles Darwin a Alfred Russel Wallace objevili evoluci. Tři matematici „vynalezli“ desetinné zlomky. Kyslík objevil Joseph Priestley ve Wiltshire v roce 1774 a Carl Wilhelm Scheele v Uppsale o rok dříve. Barevnou fotografii vynalezli ve stejné době Charles Cros a Louis Ducos du Hauron ve Francii.

Logaritmy vynalezli John Napier a Henry Briggs v Británii a Joost Bürgi ve Švýcarsku. „Byly tam čtyři nezávislé objevy slunečních skvrn, všechny v roce 1611; jmenovitě Galileo v Itálii, Scheiner v Německu, Fabricius v Holandsku a Harriott v Anglii,“ poznamenávají Ogburn a Thomas a pokračují:

„Zákon zachování energie, tak významný ve vědě a filozofii, formulovali čtyřikrát nezávisle na sobě v roce 1847 Joule, Thomson, Colding a Helmholtz. Předpokládal je Robert Mayer v roce 1842. Zdá se, že existovalo nejméně šest různých vynálezců teploměru a ne méně než devět žadatelů o vynález dalekohledu.

Psací stroje byly vynalezeny současně v Anglii a v Americe několika jednotlivci v těchto zemích. Parník je prohlašován za „exkluzivní“ objev Fultona, Jouffroye, Rumseyho, Stevense a Symmingtona.

Dr. Erwin Laszlo komentoval, jak často se tento efekt v historii objevuje.

K velkým průlomům klasické hebrejské, řecké, čínské a indické kultury došlo téměř ve stejnou dobu [750 až 399 př. n. l.] ... mezi lidmi, kteří pravděpodobně nebyli ve skutečné komunikaci.³

—

V klasice Dr. Ruperta Sheldrakea Přítomnost minulosti, různé experimenty podporují myšlenku, že všichni přistupujeme ke společné databance informací, když se snažíme o něčem přemýšlet – například vyřešit konkrétní hádanku nebo problém – stejně jako to dělali tito vynálezci. V jednom případě dal Sheldrake náhodným skupinám lidí složitou hádanku se skrytou postavou a načasoval, jak dlouho jim trvalo, než ji vyřeší. Poté bylo řešení odhaleno dvěma milionům diváků v britském televizním vysílání. Všichni sledovali, jak se z pozadí vynořila skrytá tvář kozáka – včetně jeho kníru na řídítkách. Když pak Sheldrake dal hádanku novým skupinám v Evropě, Africe a Americe, které neviděly původní hádanku ani britský televizní pořad 4 s odpovědí, vyřešily ji mnohem rychleji.

—

Fascinující práce Dr. Paula Pearsalla s transplantacemi orgánů je další příklad sdílených myšlenek – i když v tomto případě jde o jasnou biologickou složku. Dr. Pearsall je autorem více než dvou set odborných článků a osmnácti nejprodávanějších knih na toto fascinující téma a celý článek – se všemi neuvěřitelnými specifiky – si lze zdarma přečíst na Pearsallově webu.⁵ Podle této studie pacientů, kteří pokud obdrželi

transplantované orgány, zejména srdce, není neobvyklé, že vzpomínky, chování, preference a zvyky spojené s dárcem se přenesou na příjemce... .

Celkový vzorek 74 příjemců transplantátu (z toho 23 po transplantaci srdce) ... vykazoval různé stupně změn, které byly paralelní s osobnostmi jejich dárců.⁶

—

Myšlenky se zřejmě ukládají do jednotlivých orgánů, než se objeví v mysli příjemce. Zdrojové pole znovu promluví.

Co-Intelligence Institute poskytuje důkladné shrnutí experimentů, které Sheldrake buď sám provedl, nebo které sestavil ve svých působivých pracích na tomto konceptu sdílené mysli. Všechny tyto průlomové poznatky naznačují, že k přemýšlení používáme zdrojové pole – alespoň do určité míry.

V jednom experimentu použil britský biolog Rupert Sheldrake tři krátké, podobné japonské rýmy – jeden bezvýznamnou změť nesouvisejících japonských slov, druhý nově složený verš a třetí tradiční rým známý milionům Japonců. Ani Sheldrake, ani angličtí školáci, které se naučil nazpaměť tyto verše, nevěděli, které jsou které, ani neznali žádnou japonštinu. Nejsnáze se naučila říkanka, kterou Japonci dobře znají.⁷

—

Experiment 1: Ve 20. letech 20. století psycholog William McDougall z Harvardské univerzity prováděl po dobu 15 let experimenty, ve kterých se krysy naučily unikat z nádrže. První generace krys měla průměrně 200 chyb, než se naučily správnou cestu ven; poslední generace 20 chyb...

Experiment 2: Při pozdějších pokusech o duplikaci McDougallových experimentů v Austrálii podobné krysy dělaly méně chyb hned od začátku. Pozdějším generacím krys se dařilo lépe, i když nebyly potomky dřívějších krys... .

Experiment 3: Ve 20. letech 20. století v Southamptonu v Anglii pták zvaný sýkora modřinka zjistil, že dokáže roztrhat vršky lahví s mlékem na prahu dveří a vypít smetanu. Brzy se tato dovednost projevila u sýkor modrých více než sto mil daleko, což je zvláštní v tom, že jen zřídka létají dále než 15 mil... . [Zvyk] se šířil stále rychleji, až do roku 1947 byl univerzální po celé Británii[,] ... Holandsko, Švédsko a Dánsko. Německá okupace přerušila dodávky mléka v Holandsku na osm let – o pět let déle než život sýkory modřinky. Poté, v roce 1948, se mléko začalo dodávat. Během měsíců modřinky po celém Holandsku pily smetanu... .

Pokus 4: Na počátku šedesátých let psychiatři Dr. Milan Ryzl z Prahy a Dr. Vladimir L. Raikov z Moskvy hypnotizovali subjekty, aby uvěřily, že jsou žijícími inkarnacemi historických osobností. Takové předměty by rozvíjely talenty spojené s

jejich alter ega. Subjekt řekl, že je umělkyní, Raphaelovi trvalo jen měsíc, než rozvinul dovednosti kreslení na úroveň dobrého grafického designéra... .

[Experiment 5 je Sheldrakeův hlavolam se skrytou postavou, o kterém již byla řeč.]

Experiment 6: Psycholog Dr. Arden Mahlberg z Madisonu, Wisconsin vytvořil variaci Morseovy abecedy, která by neměla být o nic těžší se naučit než standardní odrůda. Subjekty se naučily skutečný kód mnohem rychleji než jeho vynalezený, aniž by věděly, který je který.

Experiment 7: Gary Schwartz, profesor psychologie na Yale, vybral 24 běžných 3písmenných slov v hebrejštině a 24 vzácných, všechna ze Starého zákona, všechna v hebrejském písmu. Pro každé slovo vytvořil zakódovanou verzi (jak by se v angličtině dalo zakódovat „pes“ a napsat „odg“)... . [Mezi účastníky bez znalosti hebrejštiny] nejenže byla důvěra [v přesnost jejich odhadů] výrazně vyšší u skutečných slov než u nepravdivých slov (bez ohledu na předměty, slova nebo experimenty), ale běžná slova získala vyšší skóre spolehlivosti než vzácnější slova... .8

—

Schwartzův experiment byl také popsán v Combs, Holland a Robertson's Synchronicity: Through the Eyes of Science, Myth and the Trickster v roce 2000. Fráze „morfická pole“ je Sheldrakeův vlastní termín pro myšlenkové formy, které se vytvářejí ve Zdrojovém poli.

Schwartz to zjistil, jak by předpovídala Sheldrakeova teorie studenti hodnotili skutečná slova s podstatně větší jistotou než ta, která byla zakódována (ačkoli neuhádli přesně jejich význam). Navíc zjistil, že hodnocení spolehlivosti bylo asi dvakrát vyšší u slov, která se ve Starém zákoně vyskytují často, ve srovnání se slovy, která se vyskytují jen zřídka. Myšlenka je taková, že skutečná slova se ve skutečnosti naučilo nespočet lidí v průběhu historie a vytvořilo silná morfická pole; nejčastěji se vyskytující slova byla samozřejmě viděna a čtena nejvícekrát... .

Podobné experimenty byly provedeny s použitím perských slov a dokonce i Morseovy abecedy.9

—

Film Richarda Linklatera z roku 2001 *Waking Life* obsahuje scénu, ve které dvě postavy diskutují o tomto fenoménu – a jedna z nich zmiňuje studii, kde je snazší luštit křížovky, jakmile byly publikovány a pracovalo na nich velké množství lidí.¹⁰ Postgraduální student jménem Monica England provedla tento výzkum pro svou diplomovou práci na University of Nottingham a výsledky shrnula v srpnu 1991 v *Noetic Sciences Bulletin* – ale nikdy nebyl publikován v tradičním akademickém časopise. Sheldrake o tom psal slovy, která se již nenacházejí na jeho webu, ale původně byla publikována v příspěvku na diskusním fóru *Journal of Memetics* – v památný den 11. září 2001.

Křížovky, které používala, byly z Londýna *Evening Standard*, nikoli *The New York Times*, a v experimentech testovala skupiny subjektů před a po zveřejnění křížovek ve *Evening Standard* dne 15. února 1990. Každá skupina subjektů také vytvořila kontrolní křížovku, která byla publikována deset dní dříve ve *Evening Standard*... Zjistila, že ... subjekty si vedly lépe poté, co byla křížovka zveřejněna s výsledky před zveřejněním. Tento rozdíl byl významný na úrovni 5 procent při použití jednostranného t testu... Důvod, proč Monica Englandová myslela na provedení tohoto experimentu, je ten, že mezi lidmi, kteří dělají křížovky, zvláště obtížné, jako jsou ty v *The Times* nebo *Daily Telegraph*, existuje folklór, že tyto křížovky se dají snáze vyřešit, pokud jsou hotové. Jsou zveřejněny následující den nebo večer, spíše než ráno toho dne, což naznačuje možný vliv ostatních, kteří je provedli.¹¹

Vzdálené sledování: Vydejte se přímo do terénu

Pokud skutečně používáme Zdrojové pole k přemýšlení, alespoň do určité míry, proč bychom se do něj nemohli odvážit přímo – místo toho, abychom měli naše vědomí uvězněné ve vlastních tělech? Harold Sherman, autor knihy *How to Make ESP Work for You*, byl jedním z prvních testovacích subjektů přivedených armádou a jejími dodavateli, aby rozvinuli vědu

vzdálené prohlížení¹² – což nám teoreticky umožňuje přístup k jakémukoli bodu ve zdrojovém poli. Jejich výsledky naznačují, že vše ve vesmíru je v konečném důsledku jedna mysl – protože vědomí diváka se může promítnout do jakéhokoli vzdáleného místa a zažít to jako součást svého vlastního vědomí. Podle mého názoru jsou některé z nejlepších knih o sledování na dálku *Psychic Warrior* od Davida Morehouse – a možná budete chtít získat první vydání z roku 1996¹³ – a díla Joea McMoneagle.¹⁴ Dobrá Vzdálený prohlížeč dokáže vytvořit podrobné náčrtky vzdáleného místa, které jsou téměř dokonalé – s ničím jiným než náhodnými čísly nazývanými „souřadnice“, které byly přiřazeny cíli. Osoba vystupující jako jejich průvodce také neví, čemu tyto souřadnice odpovídají. Joe McMoneagle našel tři různé pohřešované osoby v relacích natočených pro japonskou televizi – vedl štáby přímo ke dveřím, kde tito lidé byli, zatímco on seděl ve svém domě ve Virginii. Kamery pak natočily jejich uplakaná shledání.¹⁵

Jahn a Dunne vycvičili čtyřicet osm obyčejných lidí v raném typu vzdálené sledování, kdy jedna osoba navštíví náhodně vybrané místo vzdálené pět až šest tisíc mil a divák se pokusí získat informace o tom, co tato osoba vidí. V 336 přísných zkouškách se téměř dvě třetiny pozorování diváků jeví jako výrazně přesné – v poměru miliarda ku jedné proti náhodě.

Když byli odesílatel a příjemce spojeni citově nebo rodinně

¹⁶ se jejich výsledky dramaticky zlepšily. — Významný vládní panel skeptických vědců a dvou laureátů Nobelovy ceny studoval dvacet tři let experimentálních dat v dálkovém sledování – a dospěl k závěru, že výzkum byl bezchybný.¹⁷ Jiný tým, vedený známým skeptikem Dr. Ray Hymanem, dospěl k závěru, že výsledky jsou příliš silné na to, aby byly odepsáno jako náhodná náhoda nebo náhoda.¹⁸ Byly použity stíněné místnosti, aby se dokázalo, že elektromagnetické vlny nemohou být zodpovědné za přenos informací do divákovy vědomé mysli.¹⁹ Vzdálení diváci byli také schopni vidět události, které se ještě nestaly v lineárním čase, dokonce i když byly tyto události vybrány náhodně – poté, co již byly správně viděny na bezpečném místě.^{20–21} To naznačuje, že mysl není omezena na lineární čas v širším smyslu – a budeme mít mnohem více, co říci o toto v části druhé.

Vytváříme měřitelné energetické stopy, když vyjdeme ven a na dálku pozorujeme určitou oblast? V roce 1980 Dr. Karlis Osis a Donna McCormick provedli pozoruhodný experiment, aby zjistili, zda se jim to podaří. Nadaný jasnovidec jménem Alex Tanous byl požádán, aby na dálku sledoval konkrétní cíl. K vytvoření obrazu bylo použito několik různých rozptýlených kusů, ale pouze tehdy, když byly pozorovány z jednoho místa. Tanous neměl ponětí, jak cíl vypadá, a v různých dobách se měnil. Na přesném místě, kde se všechny kusy seřadily, Osis a McCormick zavěsili dvě kovové destičky vedle sebe na tenzometry, které dokážou detekovat velmi jemné pohyby. Když Tanous přesně popisoval cíl, talíře se chvěly mnohem víc než obvykle. K jejich největšímu pohybu došlo okamžitě poté, co Tanous začal sledovat obraz.

V oblasti nebylo žádné zjevné viditelné světlo, když si Tanous prohlížel – pouze nepatrný, ale měřitelný pohyb desek.²²

O dva roky později Čínská lidová republika toto vyšetřování ještě rozšířila. Čínští vědci požádali vzdálené diváky s „výjimečnou vizí“, aby viděli složité znaky z jejich vlastní abecedy jako cíle. Tyto postavy byly umístěny v místnosti, kam nemohlo vstoupit žádné viditelné světlo. Uvnitř místnosti byla také umístěna velmi citlivá zařízení pro detekci světla. Během doby, kdy diváci správně popsali cíl, se počet fotonů v místnosti ohromně zvýšil – stokrát až tisíckrát nad normální úroveň pozadí „virtuálních fotonů“. To by mohlo představovat až patnáct tisíc jednotlivých fotonů, které byly uvolněny během jedné události.^{23 -24} Skupina amerických vědců vedená Dr. G. Scottem Hubbardem se v roce 1986 pokusila zopakovat tento experiment. Použili velmi kvalitní fotonásobič pro jejich výsledky. Byly zřízeny 35 mikroskopické projekční snímek scény jako cíl.

Během doby, kdy diváci správně popsali cíl, se neustále objevovaly pulsy fotonů – na úrovni mnohem vyšší než náhodná. Jejich nejsilnější pulsy však byly pouze dvacetkrát až čtyřicetkrát větší než hladina hluku v pozadí, na rozdíl od čínských výsledků stokrát až tisíckrát nad normálem . . , celostátní průzkum pro nejtalentovanější intuitivní lidi.

V roce 1907, jak bylo publikováno v časopise American Medicine , Dr. Duncan MacDougall zjistil, že jeho pacienti náhle ztratili něco málo přes jednu unci.

hmotnosti bezprostředně po jejich fyzické smrti. V těchto studiích byli pacienti drženi na lůžkách v kovovém umyvadle, které by zachycovalo veškeré tělesné tekutiny. Vzduch, který po smrti vydechli z plic, nevážil ani jednu unci – nicméně úbytek na váze zůstal stejný.²⁶ V roce 1975 zjistili, že průměrný člověk vrátí do svého těla asi 100 unci hmotnosti, takže měli mimotělní zkušenost.

Když se vrátili do těla, chybějící hmota se okamžitě vrátila. [27](#)

Zdá se, že existuje „energetická“ složka našich těl, která se může stahovat z každé buňky a promítat se do jiných míst — buď při smrti, při sledování na dálku nebo při mimotělním zážitku. Když sedíme uvnitř elektricky stíněné místnosti, můžeme vytvářet fotony na vzdáleném místě, které si prohlížíme – i když se do této oblasti nemůže dostat žádné viditelné světlo, jak jsme viděli v čínských experimentech. To nám dává přesvědčivý pohled na to, jak se světlo může ve skutečnosti objevovat uvnitř epifýzy. Překvapivě vysoký počet lidí, kteří mají zážitky mimo tělo nebo blízko smrti, vidí stříbrnou šňůru, která připojuje jejich astrální tělo k jejich fyzickému tělu. Ve většině případů se zdá, že provazec je připojen k přesnému umístění epifýzy a vystupuje buď z přední nebo zadní části hlavy.²⁸ Může se velmi dobře stát, že všichni máme energetický duplikát svého fyzického těla, který neustále cestuje mimo nás, jako při sledování na dálku, a podává zpět, co vidí, šišince mozkové – přes stříbrnou šňůru. Zdá se, že Kazatel 12:6 odkazuje na tuto energetickou šňůru: „Pamatuj na něj – než se přetrhne stříbrná šňůra nebo rozbije zlatá miska.“²⁹

Zážitky po smrti

Překvapivý počet lidí zažívá pokračující vědomí, když jsou klinicky mrtví – což opět naznačuje, že některá část naší myslící mysli je přísně energetická a vůbec nepotřebuje fyzické tělo. Aby mohl být člověk považován za klinicky mrtvého, musí přestat bít srdce, plíce přestat dýchat a nedostatkem kyslíku není měřitelná aktivita mozkových vln. Jakýmkoli konvenčním lékařstvím

naše mysl by již neměla fungovat – nebo dokonce existovat. Řada lidí však uvádí, že během této doby mají živé zážitky blízké smrti (NDE). Podle Dr. Sama Parnia a jeho spolupracovníků na University of Southampton mnoho studií dospělo k závěru, že klinická mozková smrt nepřerušuje kontinuitu naší myslící mysli – v překvapivém počtu případů.

Řada nedávných vědeckých studií provedených nezávislými výzkumníky prokázala, že 10–20 procent lidí, kteří projdou zástavou srdce a klinickou smrtí, hlásí jasné, dobře strukturované myšlenkové procesy, uvažování, vzpomínky a někdy i podrobné vybavování si událostí během setkání se smrtí. .30

Největší nemocniční studii NDE vedl Dr. Pim van Lommel, kardiolog z Nizozemska. Dr. Van Lommel slyšel svou první zprávu o NDE v roce 1969, kde pacient hlásil tunel, světlo, krásné barvy a nádhernou hudbu. Přelomový popis NDE od Dr. Raymonda Moodyho se objevil až o sedm let později, v roce 1976, a zájem Dr. Van Lommela znovu vzbudil až v roce 1986 – když si přečetl podrobnější zprávu o NDE, ke které došlo.

během šestiminutového období klinické smrti.

Po přečtení [této] knihy jsem začal zpovídat své pacienty, kteří přežili zástavu srdce. K mému velkému překvapení mi během dvou let asi padesát pacientů řeklo o svém NDE... . V roce 1988 jsme tedy zahájili prospektivní studii 344 po sobě jdoucích osob, které přežily srdeční zástavu v deseti nizozemských nemocnicích s cílem prozkoumat frekvenci, příčinu a obsah NDE... . Výsledky: 62 pacientů (18 %) uvedlo určitou vzpomínku na čas klinické smrti...

V základní skupině 23 pacientů (7 %) uvedlo hluboký nebo velmi hluboký zážitek...V naší studii si asi 50 % pacientů s NDE uvědomovalo, že jsou mrtví, nebo měli pozitivní emoce, 30 % uvedlo, že se pohybovali tunelem, pozorovali nebeskou krajinu nebo se setkali se zesnulými příbuznými. Přibližně 25 % pacientů s NDE mělo mimotělní zkušenost, komunikovalo se „světlem“ nebo pozorovalo barvy, 13 % zažilo životní recenzi a 8 % zažilo hranici... . Pacienti s NDE nevykazovali žádný strach ze smrti, silně věřili v posmrtný život a svůj

Změnil se pohled na to, co je v životě důležité: láska a soucit k sobě, k druhým a k přírodě. Nyní pochopili vesmírný zákon, že vše, co člověk dělá druhým, se mu nakonec vrátí: nenávisť a násilí, stejně jako láska a soucit. Je pozoruhodné, že často existovaly důkazy o zvýšených intuitivních pocitech.³¹

Další informace naleznete na webové stránce Near-Death.com má vynikající seznam jedenapadesáti různých důkazů, které podporují realitu NDE.³² Úplně nahoře na stránce zmiňují přelomové studie Dr. Kenneth Ring, který vyšetřoval případy, kdy lidé hlásili přesná pozorování skutečných událostí – někdy daleko od umístění jejich fyzických těl – když byli klinicky mrtví. Viděli, jak se události odehrávají, a v některých případech také zaslechli rozhovory a jejich zprávy byly později ověřeny jako úžasně správné. V jiných příkladech se klinicky mrtvá osoba jeví milované osobě v podobě ducha – a oba lidé nakonec oznámí stejnou zkušenost, jakmile je pacient resuscitován.³³

Kam půjdeme a co se s námi stane po smrti? Dr. Michael Newton ve svých úžasných knihách *Journey of Souls* a *Destiny of Souls* podává podrobná zkoumání tohoto fascinujícího tématu. Dr. Newton provedl tisíce hlubokých hypnotických regresí, kde přivedl lidi zpět k událostem jejich života, nakonec je vrátil do lůna a pak je dále regresoval do „života mezi životy“ – a ve zprávách našel pozoruhodnou konzistenci. .

V úvodu knihy *Journey of Souls* jsem vysvětlil svou minulost tradičního hypnoterapeuta a jak skeptický jsem byl ohledně použití hypnózy pro metafyzickou regresí.

V roce 1947, ve věku patnácti let, jsem zařadil svůj první předmět do hypnózy, takže jsem byl rozhodně ze staré školy a ne z New Age. Když jsem tedy s klientem neúmyslně otevřel bránu do duchovního světa, byl jsem ohromen... . Po dalších letech tichého bádání se mi podařilo sestavit funkční model struktury duchovního světa... .

Zjistil jsem také, že nezáleží na tom, zda je člověk ateista, hluboce věřící nebo věří nějakému filozofickému přesvědčení mezi tím – jakmile byl ve správném nadvědomém stavu hypnózy, všichni byli ve svých zprávách konzistentní... .

Wybudoval jsem vysoký objem

případy.... Zatímco tyto roky specializovaného výzkumu duchovního světa pokračovaly, pracoval jsem prakticky v ústraní... .

Dokonce jsem zůstal mimo metafyzická knihkupectví, protože jsem chtěl absolutní svobodu od vnější zaujatosti.³⁴

Newtonova první kniha, *Journey of Souls*, je organizována postupně, pokud jde o čas a místo, aby nás provedla všemi deseti etapami od počáteční smrti po konečnou reinkarnaci: Smrt a odchod, Brána do duchovního světa, Návrat domů, Orientace, Přechod, Umístění, Výběr života, Volba nového těla, Příprava a nalodění a Znovuzrození.³⁵ Vřele tyto knihy doporučuji, protože množství společných rysů mezi svými účastníky a hloubka inspirace, kterou jejich popisy poskytují, je docela hluboká. . Dr.

Newton také zjistil, že duše vykazovaly viditelné barvy, které souvisely s úrovní jejich pokročilosti – úhledně spadaly do souladu se spektrem, které vidíme v duze.

Zjistil jsem, že čistě bílá obvykle označuje mladší duši a s postupem se energie duše stává hustší, přechází do oranžové, žluté, zelené a nakonec do modré. Kromě těchto aur centrálního jádra existují v každé skupině jemné směsi barev halo, které se týkají charakterových aspektů každé duše. Kvůli nedostatku lepšího systému jsem klasifikoval vývoj duše jako přechod od úrovně I začátečník přes různé stupně učení k úrovni mistra na úrovni VI. Tyto velmi pokročilé duše mají hlubokou indigovou barvu. Nepochybuji, že existují ještě vyšší úrovně, ale moje znalosti o nich jsou omezené, protože dostávám zprávy pouze od lidí, kteří se stále inkarnují... jsou to moji subjekty, které používají „úroveň“ k popisu toho, kde se na žebříčku učení nacházejí... . V nadvědomém stavu během hluboké hypnózy mi moji poddaní říkájí, že jak duchovní, kteří většinou se mezi duchovními nepohlížejí kteroukoli jinou duši. Všichni jsme v procesu transformace k něčemu většímu, než je náš současný stav osvícení... .

V duchovním světě jistě existuje struktura, ale existuje uvnitř vznešené matrice soucitu, harmonie, etiky a morálky daleko za tím, co praktikujeme na Zemi... . Tady je

hodnotový systém zde ohromující laskavosti, tolerance, trpělivosti a absolutní lásky... . Pokročilí učenci mluví o době spojení, kdy se připojí k „Nejposvátnějším“. V této sféře hustého purpurového světla je vševědoucí Přítomnost.³⁶

Dr. Linda Backman absolvovala školení od Dr. Michaela Newtona a od roku 1993 provádí svůj vlastní výzkum „života mezi životy“.

Její práce slouží jako cenný zdroj nezávislých, profesionálně získaných dat, která potvrzují výsledky, které Newton získal ve své vlastní praxi – i když se zaměřuje na vyspělejší duše. Jedním z jejích hlavních závěrů je, že tito lidé často berou velmi těžké životy jako způsob, jak dramaticky zvýšit svou vlastní míru duchovního růstu.³⁷

Reinkarnace

Žili jsme dříve? Existuje nějaký důkaz, že se po smrti vrátíme do nového těla v jiném životě? V tomto případě máme velmi spolehlivá a rozsáhlá vědecká data. Dr. Ian Stevenson, profesor psychiatrie na University of Virginia School of Medicine, strávil více než čtyřicet let sledováním více než tří tisíc dětí, které zažily konkrétní, podrobné vzpomínky na své údajné „minulé životy“. Mnoho z těchto dětí bylo schopno říci Dr. Stevensonovi, jak se dříve jmenovaly, a také kdo byli jejich údajní přátelé a rodina. Často odhalili, jak a kde zemřeli, spolu s mnoha dalšími překvapivě konkrétními podrobnostmi, které bylo možné snadno prokázat nebo vyvrátit vyšetřováním.

Osobnostní a behaviorální výstřednosti se přenášely z jednoho zdánlivého života do druhého a děti se překvapivě podobaly ve tváři tomu, o kom dříve tvrdily, že byly.³⁸

Doktor Stevenson znovu a znovu zjišťoval, že jména dětí byla správná. Přeživší příbuzné se podařilo vypátrat. Jejich tváře vypadaly podobně jako jejich předpokládané minulé životy a všechny konkrétní detaily byly prověřeny. Jedna libanonská dívka si dokázala zapamatovat jména a přesné vzájemné vztahy pětadvaceti různých lidí, o kterých tvrdila, že je znala dříve, aniž by s nimi nebo s kýmkoli, kdo je znal, ve svém současném životě měla jakýkoli kontakt. Respektovaní akademici jako Dr.

Jim Tucker, lékařský ředitel dětské a rodinné psychiatrické kliniky na University of Virginia, řekl, že „reinkarnace je nejpravděpodobnějším vysvětlením těch nejsilnějších případů“.

Dr. Tucker je považován za důstojného nástupce Dr. Iana Stevensona a pokračoval ve svém výzkumu, včetně mnoha nových případů, se zaměřením na doložitelné důkazy, jako jsou konkrétní detaily, které lze ověřit ze vzpomínek dětí. Nebo odpovídající mateřská znaménka. (Naše nová těla mají často viditelná mateřská znaménka v oblastech, kde bylo naše údajné bývalé já smrtelně zraněno.) A software pro rozpoznávání obličeje – umožňující Dr. Tuckera, aby dokázal, že obě vypadají stejně.40 Jelikož tyto kultury věřily v reinkarnaci, děti nedostaly žádné „hypnotické návrhy“, které by jim říkaly, aby přehlédly nebo zavrhly jakékoli vzpomínky, které mohly mít.

Skeptici mohou a také odepisují takové zprávy jako neoficiální a svou povahou neověřitelné, ale více než čtyřicet let vědeckého výzkumu Dr. Iana Stevensona poskytlo solidní důkaz, že reinkarnace je skutečná – stejně jako přívrženci hinduismu, buddhismu a dokonce ortodoxního judaismu často věřili. . Důsledky jsou ohromující a naprosto ústřední pro naše hlavní téma v této knize – to znamená, že se můžete podívat sami sobě do očí, stát před zrcadlem a říci „vždy budu existovat“ s hlubokým vnitřním vědomím, že skutečný. Bez skrytého strachu z neexistence, který vám visí nad hlavou, budete brzy vést mnohem šťastnější život. Pokud jste ochotni vyzkoušet určité praktiky, můžete mít osobní zkušenosti, které vám tuto větší pravdu potvrdí – a které vás nakonec mohou zamyslet nad tím, zda všichni nežijeme v „globálním lucidním snu“.

KAPITOLA PÁTÁ

Žijeme v lucidním snu?

Zdá se, že bakterie, rostliny, hmyz, vejce, zvířata a lidé sdílejí stejnou mysl – díky neelektromagnetickému energetickému poli. Nyní víme, že pokud máte potíže se soustředěním a někdo jiný na vzdáleném místě se vám snaží pomoci přemýšlet, brzy se budete moci soustředit mnohem lépe. Zdá se, že vědecké průlomů po celém světě se neustále dějí paralelně. Příjemci transplantovaných orgánů si mohou od svých dárců vyzvednout myšlenky, chování a zvyky. Zdá se, že lidé a zvířata čerpají ze společné databanky informací – která v našem případě zahrnuje psaná slova v cizích jazycích, morseovku a řešení křížovek. Vzdálení pozorovatelé mohou provádět detailní pozorování vzdálených míst a vytvářet měřitelné signály jejich přítomnosti v těchto oblastech – včetně návalů viditelných fotonů. Když zemřeme nebo zažijeme mimotělní zkušenost, naše těla ztratí malé, ale měřitelné množství hmotnosti.

Zdá se, že mezi naším astrálním tělem a naším fyzickým tělem existuje energetický kanál – stříbrná šňůra – a může posílat viditelné obrazy ze vzdálených míst přímo do naší šišinky mozkové, ne nepodobné kabelu z optických vláken. Plovoucí piezoluminiscenční krystaly v epifýze pak mohou uvolnit tyto obrazy v trojrozměrné matici světla. Tkáň sítnice v epifýze může tyto fotony zachycovat a posílat je do mozku, kde jsou dekodovány do vizuálních obrazů, pokud zůstanou dostatečně stabilní. Starověké mysteriózní školy a náboženství se zdály být jedinečně posedlé symbolikou šišinky mozkové – a věřily, že probuzení této žlázy je konečným klíčem k duchovnímu pokroku. Mnoho lidí je i nadále schopno pozorovat své prostředí a myslet normálními myšlenkami, zatímco jsou klinicky mrtví a nevykazují vůbec žádné mozkové vlny. Někteří lidé se zjevili svým blízkým v přízračné podobě při zážitku blízké smrti a oba lidé poté hlásí stejný sled událostí. Dr.

Michael Newton našel pozoruhodnou konzistenci ve zprávách z posmrtného života mezi tisíci lidmi, které zhypnotizoval do stavu nadvědomí. Dr. Ian Stevenson identifikoval více než tři tisíce dětí, které poskytly konkrétní, podrobné a přesné vzpomínky na minulé životy – a dokonce vypadaly jako lidé, o kterých tvrdili, že byli předtím.

Zdá se, že existuje paralelní realita, ke které máme všichni přístup – alespoň na určité úrovni. Existuje nějaký způsob, jak můžete cestovat do tohoto alternativního světa a zažít toto nespoutané vědomí na vlastní kůži – aniž byste skutečně zemřeli? Už to děláš každou noc, když sníš? Existuje způsob, jak si s sebou můžete přinést své vědomé uvědomění a stát se přehledným – abyste měli plnou kontrolu nad svými zkušenostmi? Věřím, že existuje – protože jsem to udělal sám. Některé techniky vám umožňují rozpoznat, že sníte, zatímco se to skutečně děje, „probudit se“ ve snu a převzít vědomou kontrolu nad svou zkušeností.

Poté, co jsem měl těchto zážitků osobně dost, nemohu se ubránit otázce, zda se skutečný svět chová více jako lucidní sen, než jsme si kdy představovali – díky tomu, jak jsme propojeni ve Zdrojovém poli.

Toto dobrodružství začalo, když jsem byl ještě studentem střední školy, přečtěte si [Lucid Dreaming](#)¹ a [Exploring the World of Lucid Dreaming](#) Dr. [ajá 2](#) Stephen LaBerge – z Centra pro výzkum spánku Stanfordské univerzity. Dr. LaBerge dokázal vědecky dokázat, že ve snu můžete být plně při vědomí a zároveň fyziologicky spát a snít. Dr. LaBerge také spolupracuje s Dr. Williamem Braudem, který provedl mnoho experimentů dokazujících naše propojení mysli – jak jsme již probrali v kapitole 2.

V roce 1952 Dr. Eugene Aserinsky zjistil, že v lehčích stádiích spánku, všichni zažíváme rychlé pohyby očí neboli REM. Pokud se z tohoto stavu probudíme, obvykle hlásíme, že jsme právě zažili živý sen. Do roku 1973 publikovali Dr. Montague Ullman a Dr. Stanley Krippner deset let průkopnických experimentů ve snové telepatii v Maimonides Medical Center v New Yorku, kterých se zúčastnilo více než sto účastníků. V těchto průkopnických studiích se obyčejní lidé mohli soustředit na konkrétní obrazy, když byli vzhůru, a poslat je lidem, kteří snili. Snílci pak ve svých snech zažili symboly a události, které byly zjevně podobné zprávě odesílatelů.³

—

Dr. LaBerge, který čerpal ze svých vlastních zkušeností z více než devíti set lucidních snů, vyvinul cvičení, která vám umožní probudit se nebo se stát lucidními, zatímco jste snili v jeho laboratoři. Jakmile dosáhnete stavu lucidního snění, budete signalizovat Dr. LaBergeovi opakovaným pohybem očí tam a zpět – protože zbytek vašeho těla nemohl

pohybovat kvůli spánkové paralýze. Signalizací LaBerge očima, napočítáním do deseti a opětovnou signalizací dokázal potvrdit, že váš fyzický čas a čas snů jsou přibližně stejné. LaBerge také informoval o případech, kdy se zdá, že lidé sdílejí stejný sen – i když to nebylo prozkoumáno tak důsledně jako snová telepatie.

Popisy „vzájemného snění“ (sny zjevně sdílené dva nebo více lidí) vyvolávají možnost, že snový svět může být v některých případech stejně objektivně reálný jako fyzický svět. Primárním kritériem „objektivity“ je totiž to, že zkušenost sdílí více osob, což je údajně pravda o vzájemných snech. Co by se v takovém případě stalo s tradiční dichotomií mezi sny a realitou? [4](#)

—

Robert Wagoner ve své knize *Lucid Dreaming: Gateway to the Inner Self* uvádí řadu přesvědčivých příkladů, kdy lidé sdíleli stejné snové prostředí a po probuzení hlásili stejné zážitky, izolovaně. To opět znamená, že sny nejsou pouze psychologické artefakty, ale vyskytují se v paralelní realitě svého druhu – kde více než jedna osoba může mít zkušenosti a interakce s ostatními současně.⁵ Tato myšlenka byla popularizována ve velmi úspěšném filmu ~~Christophera Nolana~~ 2010 film *Počátek*.

Klíčem k technice Dr. LaBerge, kterou nazval Mnemotechnická indukce lucidního snění neboli MILD, bylo to, že poté, co se přirozeně probudíte ze snu – což může být uprostřed noci – si vnitřně řeknete: „Příště „Sním, chci si zapamatovat, abych poznal, že sním“, když znovu usnete. Zároveň si sen ve své mysli prohlédnete, ale pak změníte konec tím, že si budete představovat, jak se stáváte jasnými – uvědomíte si, že ve snu ve skutečnosti žijete, chodíte a dýcháte. LaBerge také řekl, že nejlepší způsob, jak zjistit, zda ve skutečnosti sníte, je jednoduše se na něco podívat, odvrátit zrak a pak se znovu ohlédnout. Ve snech bude pohled „před“ a „po“ vždy natolik odlišný, že změny snadno poznáte.

Neuspěl jsem hned, když jsem začal praktikovat techniky Dr. LaBerge, ale zkoušel jsem to dál... a nakonec jsem narazil na zlato. V lucidním snu můžete létat, levitovat předměty, procházet zdmi a projevovat se

cokoliv, co chcete vidět nebo zažít – dokonce i změnit celé své prostředí lusknutím prstu. Vzpomínám si, jak jsem jednou byl v obchodním domě a levitoval jsem celou řadu velkých šedých plastových popelnic a začal je obíhat kolem sebe jako malá sluneční soustava. Všichni v obchodě tam stáli v úžasu. Někteří byli dokonce dojati k slzám. Zážitek je tak fantastický a vzbuzuje úctu, že pokud jste to ještě neudělali, opravdu neexistují slova, která by to popsala.

Nicméně, Dr. LaBerge cituje skvělý citát ze zprávy Hughha Callowaye o lucidním snu, který měl v roce 1902, ve věku šestnácti let, čímž začal jeho výzkum vědomí.

Pak mě napadlo řešení: ačkoli se toto nádherné letní ráno zdálo tak skutečné, jak jen mohlo být, snil jsem.

S uvědoměním si této skutečnosti se kvalita snu změnila způsobem, který je velmi těžko sdělitelný tomu, kdo tuto zkušenost nezažil. Živost života se okamžitě stonásobně zvýšila. Nikdy moře, nebe a stromy nezářily tak okouzující krásou; dokonce i obyčejné domy vypadaly živé a mysticky krásné. Nikdy jsem se necítil tak absolutně dobře, s tak jasnou myslí, tak nevýslovně svobodný. Ten pocit byl úžasný, ale trval jen pár minut a já se probudil.⁶

Ve skutečnosti mnoho účastníků Dr. LaBerge nakonec dospělo k závěru, že „ve skutečnosti nikdy předtím nebyli vzhůru“. To se vám může stát, když poprvé ve svém vědomém bdělém životě zažijete přímé uvědomění Zdrojového pole a vaší větší identity v něm. A samozřejmě k tomu nejsou potřeba žádné drogy ani okultní rituály – jen důsledná snaha praktikovat techniku Dr. LaBerge.

V jednom obzvláště fantastickém lucidním snu jsem se vznesl vysoko nad koruny stromů, klouzaly neuvěřitelně zářivými barvami na obloze a spojovaly se s nádhernou ženou, která se stále objevovala po cestě. Zoufale jsem si chtěl zapsat všechno, co se mi dělo, protože jsem věděl, že jinak bych většinu z toho asi zapomněl. Tak jsem si dal pauzu, přistál na pevné zemi a ukázal pero v pravé ruce a notebook v levé. Ve svém snovém transu jsem nějak doufal nebo věřil, že si ten zápisník můžu přinést zpátky s sebou a objeví se vedle mě v posteli. Zběsile jsem čmáral, co se děje. Nakonec jsem se vrátil a přečetl si své poznámky – ale byly

vše ve francouzštině. Studoval jsem francouzštinu na střední škole, ale nebyl jsem ani zdaleka tak dobrý, abych něco takového napsal. A přesto jsem naprosto věděl, že vše bylo napsáno správně. Mohl jsem to přečíst nahlas a přesně jsem věděl, co říkám. Moje myšlenky byly stále stejné, ale teď vycházely ve francouzštině. Mohl jsem mluvit s kýmkoli francouzsky, jakoukoli rychlostí – a věděl jsem, že by to bylo perfektní. Bylo to velmi, velmi zvláštní. Když jsem se probudil, papíry byly samozřejmě pryč a moje francouzština nebyla o nic lepší než obvykle. Ale co když, říkal jsem si? Co kdybych mohl nějak přivést tuto novou schopnost zpět „přes závoj“ snění?

V roce 2007 se při nehodě vybil osmnáctiletý český motocyklový závodník Matěj Kůs. Před havárií uměl anglicky jen ty nezákladnější fráze, ale poté, co se probral, mluvil se záchranáři perfektně a plynne anglicky. Peter Waite, promotér týmu Berwick Bandits, jeho závodního týmu, byl docela překvapen.

Nemohl jsem uvěřit tomu, co jsem slyšel. Bylo to s opravdu jasným anglickým přízvukem, žádný dialekt nebo tak něco. Ať už se při havárii stalo cokoliv, muselo se mu to v hlavě přeskupit. Před jeho havárií bylo Matějovo používání angličtiny mírně řečeno narušeno... . Přesto jsme byli u dveří sanitky a poslouchali Matěje, jak perfektně anglicky mluví se zdravotníky. [On] neměl ponětí, kdo nebo kde byl, když přišel kolem. Ani nevěděl, že je Čech.⁷

—

Kůs bohužel rychle ztratil novou schopnost a nepamatoval si nic, co se stalo během nehody, ani další dva dny poté – jako by byl v hypnotickém transu. Nebyl to však jediný případ. 12. dubna 2010 britský Telegraph přinesl příběh chorvatské dívky, která se probudila z kómatu a mluvila plynne německy, přestože ji teprve začala studovat ve škole – a už neuměla mluvit svou rodnou chorvatštinou. Psychiatr Dr. Mijo Milas vysvětlil svůj pohled na tento zajímavý fenomén:

V dřívějších dobách by to bylo označováno jako zázrak; raději si myslíme, že musí existovat logické vysvětlení – jen jsme ho ještě nenašli. Existují zmínky o případech, kdy se lidé, kteří byli vážně nemocní a možná v kómatu, probudili a mohli mluvit jinými jazyky – někdy

dokonce i biblické jazyky, jakými se mluvilo ve starém Babylóně nebo Egyptě.⁸

V lucidním snu, mimotělním zážitku, vzdáleném sledování, hypnotickém transu, komatu nebo zážitku blízké smrti může naše myslící mysl používat Zdrojové pole mnohem více, než když jsme při vědomí. Zdá se, že nám to poskytuje mnohem lepší přístup k informacím uloženým ve zdrojovém poli – včetně schopnosti mluvit různými jazyky.

Mnoho lidí si neuvědomuje, že Edgar Cayce, když je v hypnotickém transu, může lidem dávat vtipná úsloví nebo s nimi dokonce vést kompletní konverzaci v jejich vlastním jazyce – přestože v bdělé mysli nedokázal mluvit jinak než anglicky. Odhaduje se, že v transu mluvil přes dvacet čtyři různých jazyků.⁹

Dr. LaBerge věří, že každá krajina, každý předmět, každá postava a každá situace ve snu představuje nějaký aspekt vás samotných. Sen je zpráva z vašeho podvědomí a/nebo „astrálního já“ a jazykem je symbolika. Ve snu jsou vám předkládány různé problémy z vašeho bdělého života, které se však často objevují v přestrojení. Pokud vás někdo ve vašem bdělém životě zneužívá, může se stát například monstrem ve vašem snu. Všechno ve snu je symbolické a každý symbol je nějakou částí toho, kým jste – nebo nějakou situací, která se vám děje ve vašem bdělém životě. Základní aspekty tohoto symbolického jazyka jsou mezi badateli snů běžně srozumitelné.¹⁰ Nic není frustrující než sledovat, jak lidé sdílejí sny, ve kterých je zničena Země, a pak to považovat za proroctví skutečných událostí, které se ve světě stanou. – spíše než odraz nějaké masivní změny, která se v jejich vlastních životech chystá nebo již děje.

Když tedy narazíte na děsivé, hrozné a agresivní postavy ve snu to nepovažuj za noční můru. Můžete se naučit rozpoznat, že takové děsivé situace musí být sny, a pak je použít jako spouštěče, abyste se stali jasnými. Dr. LaBerge říká, že tyto zlé postavy v konečném důsledku představují nějaký aspekt vás samých, kterým jste neodpustili a nepřijali je. Pokud se naučíte umění lucidního snění, můžete své nejhroší noční můry rychle proměnit v největší triumfy. Dr. LaBerge se podělil o svou vlastní zkušenost, jak to udělat:

Zdalo se mi, že jsem byl uprostřed nepokojů ve třídě; kolem zuřil zuřivý dav, házel židlemi a rozdával pěsti. Obrovský, odpudivý barbar s potrhaným obličejem, mezi nimi i Goliáš, mě beznadějně sevřel v železném sevření... .

V tuto chvíli jsem poznal, že sním, a když jsem si vzpomněl, co jsem se naučil při řešení podobných situací dříve, okamžitě jsem přestal bojovat... . Byl jsem si naprosto jistý správným postupem. Věděl jsem, že pouze láska může skutečně vyřešit můj vnitřní konflikt, a snažil jsem se cítit milující, když jsem stál tváří v tvář svému zlobrovi. Zpočátku jsem naprosto selhal, cítil jsem jen odpor a znechucení. Byl prostě příliš ošklivý, než aby ho miloval: to byla moje niterná reakce. Ale snažil jsem se ten obraz ignorovat a hledat lásku ve svém vlastním srdci. Když jsem to našel, podíval jsem se svému zlobrovi do očí a důvěřoval své intuici, že mi dodá ty správné věci. Vytryskla ze mě krásná slova přijetí, a jak se tak stalo, rozplýval se ve mně. Pokud jde o nepokoje, zmizely beze stopy.

Sen skončil a já se probudil s úžasně klidným pocitem —

Jak řekl LaBerge a jiní, snílek často zažívá oslepující bílé světlo, když se do nich zlotřilá postava vnoří – a on nebo ona se probudí v slzách. Mám několik takových zkušeností a velmi mě to dojal.

Téměř každý den slyším příběh, který si lidé uvědomují ... více naladění na vědomí světa a jeho účinků. Věřím, že to není náhoda: Zdá se, že naše myslící mysl je energeticky transformována vnějšími silami, které ovlivňují celou naši sluneční soustavu, jak prozkoumáme v dalších kapitolách. A to vyvolává zajímavou otázku: Je možné, že by pravidla snového světa mohla platit i pro fyzický svět? Pokud všichni sdílíme kolektivní vědomí, existují praktické věci, které můžeme udělat pro zlepšení světa ničím jiným než silou našich vlastních myšlenek? Mohli bychom zlepšit životy druhých zlepšením sebe? Můžeme změnit sen, když změníme vlastní názor? Existují přísné důkazy, že máme mnohem větší sílu zlepšit celkové zdraví lidí na Zemi, než jsme kdy věřili.

Uzdravte svět uzdravením sebe sama

Během dvou let se skupiny asi sedmi tisíc lidí sešly třikrát – a během těchto setkání se jim podařilo snížit všechny teroristické činy na celém světě o fenomenálních 72 procent.

Je zřejmé, že taktická hodnota takové vítězné strategie by měla obrovský význam pro národní bezpečnost. Byli tito lidé diplomaté, politici nebo vojenští plánovači, kteří plánovali další ofenzívu? Byli to míroví aktivisté, kteří se vrhali do zákopů a zachraňovali lidi v krupobití střelby? Byli to demonstranti, shromažďovali se před vládními budovami a požadovali změnu? Co přesně udělali?

Odpověď může změnit vše, co si myslíme, že víme o tom, jak vesmír skutečně funguje. Tito lidé se sešli a meditovali — s myšlenkami na lásku a mír. Mějte na paměti, že se jednalo o vědeckou studii, publikovanou a přijatou v Journal of Offender Rehabilitation.

Vyloučili cykly, trendy, počasí, víkendy, svátky a všechny ostatní proměnné – 72procentní snížení terorismu muselo být způsobeno meditací a ničím jiným.¹² V dalším příkladu se násilná kriminalita ve Washingtonu, DC, snížila o až 23,6 procenta během dvouměsíčního období v létě 1993, protože počet účastníků vzrostl z osmi set na čtyři tisíce – a to navzdory skutečnosti, že násilná kriminalita rostla, než se setkali. Jakmile jejich schůzky skončily, míra kriminality se začala opět zvyšovat.¹³ Pravděpodobnost, že tento efekt mohl být způsoben „pravděpodobností kolísání míry kriminality“, byla menší než dvě části na miliardu a všechny ostatní faktory – včetně teploty, srážky, víkendy a policejní a komunitní protikriminalistické aktivity – byly vyloučeny.¹⁴

Od roku 1993 to důsledně prokázalo padesát různých vědeckých studií tento efekt skutečně funguje – za posledních třicet let. Byly publikovány v běžných recenzovaných časopisech a ukázaly, že medituující dosáhli zlepšení zdraví a kvality života, stejně jako snížení počtu nehod, zločinnosti, válek a dalších podobných faktorů.¹⁵ —
Navrhují, aby tento efekt fungoval, protože jsme všichni sdílí do určité míry stejnou mysl. Zdá se, že existuje rovnováha mezi soukromými myšlenkami a informacemi, které získáváme přímo ze Zdrojového pole. Nezapomínejme na experimenty Institute of HeartMath, ve kterých ti lidé s největší koherencí ovlivňovali vzorce mozkových vln a biorytmy ostatních, kteří jim byli blízcí. Kdyby sedm tisíc lidí

může snížit celosvětový terorismus o 72 procent, což naznačuje, že zdrojové pole je výrazně zaujaté ve prospěch pozitivních emocí spíše než negativních.

Proto kdykoli se vám někdo pokusí říct, že je to beznadějně, že „všichni zemřeme“, že nějaký sen nebo proroctví řekly, že nemáme schopnost ovlivnit výsledek naší budoucnosti zde na zemi, vřele doporučuji, abyste to neudělali. Nespadnu do pastí oddávat se takovému beztvaremu strachu. Můžeme vědecky dokázat, že pouhým zaměřením na pozitivní přístup ve svém vlastním životě pomáháte omezit války, terorismus, utrpení a smrt. Existují také přesvědčivé důkazy z Ruska, že drsné počasí, zemětřesení, sopečná činnost a podobně mohou být také sníženy účinky vědomí, jak uvidíme.

Dr. LaBerge si myslel, že zlobr na něj ve snu zaútočil někdo jiný: padouch, nepřítel, ten druhý. Jakmile se však stal jasným, uvědomil si, že zlobr je jen jeho zrcadlem – a láska byla klíčem k vyřešení problému. Nyní víme, že jednoduché meditace o lásce a míru mohou ve skutečnosti změnit chování lidí ve světě – obyčejných lidí, kteří žijí své životy a zjevně dělají svobodná rozhodnutí. Jsou to lidé, které nikdy neuvidíme, nikdy nepotkáme, nikdy nepoznáme. Když i malý počet z nás přejde do stavu, kterému meditující říkají „Čisté vědomí“, je méně smrti, méně terorismu a méně válek. Podle svatého Jana od Kříže, ze Španělska šestnáctého století, „trochu této čisté lásky je vzácnější pro Boha a duši a prospěšnější pro církve, i když se zdá, že člověk nic nedělá, než všechny tyto ostatní skutky. dát dohromady.“¹⁶ Slovem „funguje“ má na mysli cokoli, co bychom normálně dělali ve snaze pomoci světu. V knize nazvané *The Cloud of Unknowing* jeden ctěný anglický kněz ve čtrnáctém století nazval stejný stav jako „Čistá kontemplace“ a řekl: „Celému lidstvu úžasně pomáhá to, co děláte, způsoby, které neděláte. rozumět... .

Je

to výhodnější pro vaše přátele, přirozené i duchovní, mrtvé nebo živé...
[a] bez toho je všechno ostatní prakticky bezcenné.“¹⁷

Nyní, když vidíme, jak silně může malá skupina lidí ovlivnit chování každého v masovém měřítku, myšlenka, že skutečný svět je jako lucidní sen nebo hologram, nakonec nezní tak šíleně.
Co když pravidla snového světa skutečně platí pro fyzické?

svět? Pokud ano, pak všechny tyto globální katastrofy mohou být ve skutečnosti symbolickým odrazem našeho vlastního vnitřního utrpení: našeho strachu, bolesti, smutku a hněvu. Po letech mé vlastní meditace jsem konečně na hluboké úrovni dospěl k závěru, že náš smutek pochází z velmi přesvědčivé iluze: zdánlivě nevyhnutelné pravdy, že se cítíme sami.

Důkazy, které jsem zde již uvedl, naznačují, že všichni máme a duši — neustále na nás dohlíží a zároveň si užívá své vlastní zkušenosti, myšlenky a cesty. Věřím, že kdokoli z nás může oslovit tento větší aspekt svého vlastního bytí a rozvinout schopnost získat spolehlivé duchovní vedení – abychom pochopili větší plán a Účel, který jsme si možná zvolili splnit, než jsme sem vůbec přišli. Můžeme se také vyhnout velkému množství zbytečného utrpení v tomto procesu. Když však svému Záměru vzdorujeme, setkáváme se jen se stále větší bolestí, obtížemi a zdánlivě náhodnou smůlou. Podle Edgara Cayce, pozoruhodného duševního čtenáře, který praktikoval na počátku dvacátého století, nám nevědomost neposkytuje výjimku z velkých duchovních zákonů – a to včetně zákona [karmy18](#) – ve kterém vše, co odměříme druhým, bude odměřeno zpět. nám. Pokud dostatečně porušíme něčí svobodnou vůli, můžeme si vyžádat další život, abychom se vyrovnali – tím, že budeme snášet podobné útrapy. Cayce také řekl, že můžeme odstranit celý tento cyklus karmy tím, že budeme praktikovat skutečné odpuštění a přijetí – sebe i ostatních. To se nakonec zdá být hlavním Účelem, kterého jsme tu všichni dosáhnout. A kdyby to bylo snadné, nepotřebovali bychom více inkarnací, abychom na to přišli.

Uvědomuji si, že označení „Bůh“ je pro některé lidi emocionálně nabitě – i když po přečtení těchto několika posledních kapitol můžete o takovém „pošetilém názoru“ přemýšlet jinak. Ať tak či onak, Cayce Readings použili toto slovo k diskusi o univerzální inteligenci, kterou jsme v této knize zkoumali. Cayce's Readings, který údajně pocházel z větší části jeho vlastní bytosti, která mluvila, když byl v hypnóze, řekl, že všechny nepokoje v dnešním světě – války, terorismus, vládní korupce, přírodní katastrofy, zemětřesení – byly součástí velkého příběhu. že se nám říká. Je to příběh o našem Já a našem vztahu k Vesmíru.

Neboť jako činíte jiným, činíte i Tvůrci svému. A když tyto činnosti... zneuctíte své bližní, zneuctíte svého Boha – a přináší to všechny ty formy nepokojů, které ve světě existují

dnes... . Až budou na zemi ty skupiny, které dostatečně touží po míru a usilují o něj, mír začne. Musí to být uvnitř sebe.¹⁹

The Cayce Readings hovořil o Bohu jako o univerzální milující inteligenci, která nikoho nediskriminuje – ani bychom neměli: „Za rasové a náboženské rozdíly bylo prolito více válek a více krveprolití než za jakýkoli jiný problém. I tyto musí jít cestou všech ostatních; a člověk se musí učit... at' už jsou nazýváni tou či onou sektou nebo schizmatem, ismem nebo kultem, Pán je JEDEN.“²⁰ Podle Cayce Readings nepotřebujete dát dohromady skupinu sedmi tisíc lidí být efektivní. Realita naší větší sdílené mysli je dostatečně silná, že i deset duší může udělat pro planetu úžasné množství dobra.

Odpovědí člověka na všechno byla SÍLA – Síla peněz, Síla postavení, Síla bohatství, Síla toho či onoho. Toto NIKDY nebyla Boží cesta, nikdy nebude Boží cesta. Spíše kousek po kousku, řádek po řádku, tu trochu, tam trochu, každý myslí spíše na druhého... . [To je to, co] udrželo svět v různých způsobech, jak být nedotčený. Tam, kde bylo deset, dokonce mnoho měst, bylo mnoho národů uchráněno před zničením.²¹

Dr. Hew Len, havajský psychiatr,²² objevil podobnou techniku, která by mohla podstatně zvýšit zdraví a štěstí na psychiatrickém oddělení, které vedl. Nezačalo to moc dobře: „To oddělení, kde drželi kriminálníky, bylo nebezpečné. Psychologové končí každý měsíc. Zaměstnanci často volali nemocní nebo prostě dali výpověď. Lidé by procházeli tímto oddělením zády opřenými o zeď a báli se, že je napadnou pacienti.“²³ Práce doktora Lena mu umožnila být zcela izolován od oddělení – prohlížel si spisy pacientů, aby předepisoval léky a/nebo léčebné plány. s personálem. Nicméně tím, že jednoduše držel složku každého pacienta v ruce a cvičil techniku „Ho'oponopono“, kterou právě objevíme, dosáhl výsledků.

Po několika měsících bylo pacientům, kteří museli být spoutáni, umožněno volně chodit... . Jiní, kteří museli být silně medikováni, své léky vysazovali. A ti, kteří měli

žádná šance na propuštění nebyla osvobozena... . Nejen to... ale zaměstnanci začali rádi chodit do práce. Absence a fluktuace zmizely. Nakonec jsme měli více personálu, než jsme potřebovali, protože pacienti byli propouštěni a veškerý personál se objevil do práce. Dnes je toto oddělení uzavřeno.²⁴

Co přesně dělal Dr. Len, když prohlížel dokumentaci každého pacienta? Jednoduše vzal na sebe jejich bolesti a problémy, jako by byly jeho vlastní, a pracoval na léčení těchto problémů v sobě: „Pořád jsem opakoval 'Omlouvám se' a 'Miluji tě.'“²⁵ Dr. Len cvičil svou vlastní variaci havajské duchovní praxe zvané Ho'oponopono.²⁶ Dr. Len doporučuje jít dovnitř, kamkoli, kde se cítíte zranění konkrétní osobou nebo problémem, a pak každý z těchto čtyř výroků vyslovit s co největším citem. —přemýšlejte o skutečných důvodech, proč se skutečně cítíte takto: „Miluji tě. To mi je líto.

Prosím odpusť mi. Děkuji.“²⁷ To je vše, co potřebujete. Vyléčíte druhého člověka tím, že vyléčíte sebe – a to zjevně funguje, protože v širším smyslu oba sdílíte stejnou mysl.

Důkaz, víra a naděje

V životě jsem se setkal s velmi sarkastickými lidmi. Nechtějí slyšet o duchovnosti. Náboženství je nezajímavé. Vidí Vyšší účel jako nic víc než ignorantský nesmysl. Používají Vědu jako zbraň proti každému, kdo věří, že vesmír má láskyplný Účel – že jsme víc než jen „počítače masa“, které chvíli zápasí na zemi, než naše Vědomí zmizí v černou nicotu.

V druhém extrému jsem se setkal s náboženskými fundamentalisty – včetně Křesťanů a okultistů – kteří mohou být stejně agresivní a stejně tak si jisti, že musí mít pravdu. Jakmile uslyší slovo bůh nebo jakékoli z řady dalších slov, mají pocit, že automaticky přesně vědí, co to znamená – a nemá smysl se s nimi dohadovat. Je to, jako by se všichni účastníci velkého koňského dostihu a všichni chceme, aby si naše šťastné číslo odneslo domů velkou cenu. Náboženští lidé se mohou dokonce pokusit použít vědecké objevy v této knize jako důkaz, že jejich malá skupina

vyvolených nebo vyvolených se vznese do nebes – zatímco my ostatní budeme hořet ve věčném pekelném ohni. Dr. David B. Barrett strávil čtyřicet let a požádal o pomoc 444 specialistů, aby zjistil, že na světě existuje více než deset tisíc různých náboženství – z nichž 150 má alespoň milion stoupenců. Dr. Barrett navštívil většinu z těchto 238 národů a území osobně. Zjistil, že jen v rámci křesťanství existuje neuvěřitelných 38 830 denominací.²⁸ Takže s téměř padesáti tisíci skupinami, které soutěží – 38 830 odštěpků křesťanství v kombinaci s deseti tisíci dalšími světovými náboženstvími –, kolik z nich upřímně věří, že pokud nevidíte věci, jejich mohl bys také políbit zadek na rozloučenou?

Představte si, jak rychle by křesťanství selhalo, kdyby biblickí učenci mohli citovat Ježíše: „Miluj bližního svého jako sebe samého... dokud je křesťán. Jinak jděte do toho a zabijte ho. Uděláš nám oběma laskavost, věř mi.“

Mám silný pocit, že s tím, jak se vyšetřování Zdrojového pole stane stále více mainstreamovým – již nebude potlačováno nevědomostí, hrozbami nebo ještě horším – pozitivní efekty rychle porostou. Nemusíme si přát, aby naši lídři a politici na prvním místě splnili předvolební sliby, pro které jsme hlasovali. Nemusíme sedět a čekat na Mesiáše nebo Boží zásah v naději, že budeme zachráněni před nějakým strašlivým osudem, který je mimo naši kontrolu. Cayceova interpretace Knihy Odhalení potvrdila, že změny Země nejsou pouze náhodné události – jsou to příběh ze „skutečného světa“ o našem úsilí milovat a respektovat jeden druhého. Ve čtení 281-16 Cayceův zdroj řekl: „Vize, zkušenosti, jména, kostely, místa, draci, města [v Knize Zjevení], to vše jsou jen emblémy těch sil, které mohou válčit uvnitř jednotlivce na jeho cestě materiálem.“²⁹

A co teprve obávaný antikrist, kterého tolik křesťanů a konspirační teoretici křičí ze střeš asi?

(O) V jaké formě přichází antikrist, o kterém se mluví ve Zjevení?

(A) V duchu toho, co je proti duchu pravdy. Plody Kristova ducha jsou láska, radost, poslušnost, shovívavost, bratrská láska, laskavost. Proti takovým neexistuje žádný zákon. Duch

nenávisti, antikrist, je svár, svár, hledání chyb, milovníci sebe sama, milovníci chvály. To jsou antikristové a zmocňují se skupin, mas a projevují se dokonce i v životech lidí.³⁰

Cayce Readings také poskytl dramatický nový pohled na ničující události Soužení, které mnoho lidí – křesťanů i jiných – očekává. Stávající katastrofy, které již nyní zažíváme – zemětřesení, sopky, tsunami, hurikány, tornáda – jsou prý kolektivním zrcadlem toho, čím každý z nás prochází. To opět demonstruje princip sdíleného vědomí.

Velké soužení a období soužení, jak je dáno, jsou zkušenosti každé duše, každé entity. Vznikají z vlivů vytvářených člověkem činnostmi ve sféře jakéhokoli pobytu.

Myslím, že naděje je dobrá věc, protože nás vede k poznání prostřednictvím přímého zkušenost, že je vše v pořádku. A pokud máme pocit, že není všechno v pořádku, tak s tím můžeme něco udělat. V této knize jsou informace, které krásně sjednocují 38 830 náboženských sekt a ukazují, že každá z nich má v nějaké formě pravdu... včetně jejich nejvelkolepějších proroctví o zlatém věku, který brzy nastane v naší budoucnosti.

KAPITOLA ŠESTÁ

Precese proroctví

Existovala na Zemi vyspělá starověká civilizace, mnohem starší, než se běžně domníváme, že by byla možná? Vytvořili tito předkové záměrně širokou škálu mýtů a duchovních učení po celém světě o epifýze? Dokázaly tyto kultury, nebo jejich zapomenutí tvůrci, manipulovat s obřimi kamennými bloky, aby postavili masivní pyramidy ve dvou zcela oddělených kulturách – konkrétně v Mayské a Egyptánské? Užívali si lidé těchto kultur přímý kontakt s „bohy“ – lidskými mimozemšťany, kteří mohli být mnohem starší a mnohem vyspělejší, než byli oni? Pochopili tito „starověcí astronauti“, že existuje Zdrojové pole, jehož jsme všichni součástí – a ve skutečnosti jsme ho používali k myšlení? A konečně, zbylo po těchto starověkých kulturách dostatek dochovaných stop, abychom mohli zjistit, co se stalo – abychom pochopili, kdo tito lidé byli a co mohli vědět?

Země téměř jistě prošla katastrofou kolem poslední doby ledové, asi před dvanácti tisíci až třinácti tisíci lety. Pokud před tím existovala na Zemi vyspělá civilizace, jak se mnozí starověcí teoretikové astronautů domnívají, tato velká potopa ji zřejmě z velké části zničila. Rand a Rose Flem-Athovi spojili celou řadu jedinečných referencí po celém světě s dokonalým výzkumem, aby dospěli k tomuto závěru.

Ze všech koutů země se vypráví stejný příběh. Slunce vybočuje ze své pravidelné dráhy. Nebe padá. Země je zmítaná a rozervaná zemětřeseními. A nakonec velká vlna vody pohltí zeměkouli. Přeživší takové neštěstí by udělali vše pro to, aby zabránili tomu, aby se opakovala. Žili v době kouzel. Bylo přirozené a nutné zkonstruovat propracovaná zařízení k uklidnění boha Slunce (nebo bohyně) nebo sledování jeho cesty.¹ —

Díky bestselleru *Fingerprints of the Gods* od Grahama Hancocka je nyní vědecká práce Giorgia de Santillany a Herthy von Dechend středobodem jakéhokoli vyšetřování těchto starověkých proroctví. Proč? Jejich magnum opus *Hamletův mlýn* spojil dohromady neuvěřitelné množství různých starověkých legend po celém světě – a zjistil, že všechny mají společné kořeny. Autor Colin Wilson to řekl jasně.

Santillana ve skutečnosti představuje bohatou tapisérii legend Eskymáků, Islandců, Norů, amerických Indiánů, Finů, Havajců, Japonců, Číňanů, Hindů, Peršanů, Římanů, starých Řeků, starých Hindů, starých Egyptanů a desítek dalších národů. a ptá se: jak se tyto podivné podobnosti vyvinuly, pokud [všechny tyto] mýty nemají nějaký společný původ? A tento 2 původ, jak má sklon věřit, spočívá v astronomii.

Co mohlo způsobit, že všechny tyto různé kultury po celém světě skončily se stejnými přesnými informacemi – o astronomii?

A co všechny tyto různé celosvětové legendy chtěly, abychom věděli?

Odpověď je zdánlivě jednoduchá: Mýty zakódovaly dlouhodobý cyklus na oběžné dráze Země, jehož dokončení trvá asi dvacet pět tisíc let. Proroctví nám také říkají, že tato období velkých obtíží ustupují tomu, co často nazývají zlatý věk. Jedním z klasických příkladů je severská legenda o Ragnaroku. Toto je nepochybně jedno z nejzřetelnějších proroctví – ale má šťastný konec, jak Bulfinch popsal v roce 1855:

Severské národy pevně věřily, že čas přijde přijít, až bude zničeno veškeré viditelné stvoření, bohové Valhally a Niffleheimu, obyvatelé Jotunheimu, Alfheimu a Midgardu, spolu s jejich obydlími... . Země sama se vyděsí a začne se třást, moře opustí své povodí, nebesa se roztrhnou na kusy a lidé budou zahynout ve velkém množství... . Celý vesmír je spálený. Slunce se setmí, Země se ponoří do oceánu, hvězdy padají z nebe a čas už není. Poté Alfadur (Všemohoucí) způsobí, že z moře povstane nové nebe a nová země. Nová země plná hojných zásob bude spontánně plodit své plody bez námahy a péče. Zloba a **bída** už nebudou známé, ale bohové a lidé budou žít šťastně spolu.

Podívejme se na důkazy, které jsme dosud zkoumali. nevěřím jsou to doslovná proroctví, ale možná nám vyprávějí příběh o naší budoucnosti – pomocí nové symboliky. Máme mocná vodítka, že základní energie vesmíru je vědomá, a všichni do určité míry „myslíme polem“. Mohou existovat dlouhé časové cykly, ve kterých se změní charakter, kvalita a dokonce i inteligence Zdrojového pole

všichni tady na zemi? Mohly by tyto cykly řídit celou naši planetu masovou evolucí – abychom se všichni znovu a znovu nereinkarovali a učili se stejná lekce po tisíciletí? Mnoho vědců souhlasí s tím, že tento velký pětadvacetitisíciletý cyklus končí v roce 2012 nebo tak nějak – což z toho dělá velmi špičkovou a relevantní diskusi v dnešním světě.

Pochopení precese

Nejlepší způsob, jak pochopit tento pětadvacetitisíciletý cyklus, je představit si Zemi, jako by to byla kolovrátek. Řekněme, že máte vršek, který se otáčí ve směru hodinových ručiček vysokou rychlostí. Nejprve se postaví rovně, ale pak začne obkreslovat kruhy v opačném směru – proti směru hodinových ručiček – jak zpomaluje. Nyní si představte, že Země je vrcholem.

Představte si, že vidíte zemskou osu, jako by to byla pevná příčka procházející severním a jižním pólem. V průběhu asi 25 920 let zemská osa vytvoří pěkný, pomalý kruh v opačném směru, než je normální rotace Země – jako kruhy, které vrcholek začne dělat, když se stočí dolů. Některé starověké mýty přirovnávají zemskou osu k dlouhé lžici v hrnci polévky. Pomalá kruhová dráha zemské osy je mícháním hrnce. (Tento vizuál funguje pouze tehdy, když držíte spodní část lžice na jednom místě, zatímco s ní děláte kruhy.) Tento pomalý pohyb zemské osy způsobuje, že se pozice hvězd na noční obloze během rovnodennosti posune o jednu stupně každých sedmdesát dva let. Kdybyste postavili svůj kostel nebo chrám tak, aby se během každé jarní rovnodennosti seřadili s určitou hvězdou, jak to dělalo mnoho kultur, od druidů ve Stonehenge po Anasazis v Arizoně, byli byste dost nešťastní, když hvězdy začaly odplouvat. V době, kdy vaše vnučata začala vyrůstat, by vaše budova již byla znatelně nesouměrná.

V západní astrologii je tento mistrovský cyklus rozdělen do dvanácti „věků zvěrokruhu.“ Ačkoli Země v průběhu času mírně mění svou rychlost, jak se pohybuje tímto cyklem, většina astrologů ji zaokrouhluje na 50 obloukových sekund za rok. To vytváří dvanáct ideálních věků zvěrokruhu, každý o délce 2 160 let, což dává dohromady 25 920 let.⁴ Pokud cyklus vypočítáte na základě naší současné rychlosti 50,3 obloukových sekund za rok, vyšlo by to na 25 675 let – ale od kolísá, nejmodernější

astronomové to zaokrouhlují na asi 25 800,5. Technický název pro tento cyklus je precese rovníkosti. Slovo precese v podstatě znamená „pohyb“.

Pamatujte, že kniha Santillany a Von Dechenda se jmenuje Hamletova Mlýn? Hamletův příběh je jedním z mnoha starověkých mýtů, které popisují, že axis mundi – vlastní zemská osa – narušuje svou oběžnou dráhu. Zemská osa je často metaforou popisována jako osa mlýna na mletí obilí. Abyste mohli postavit mlýn, musíte mít vodorovnou dřevěnou tyč, která prochází středem těžkého kamenného kola. Dřevěná tyč je spojena s centrální, svislou nápravou. Silný dělník pak uchopí tyč a začne ji v kruzích tlačit. Jak se těžké kamenné kolo pohybuje, drtí obilí pod sebou.

Mnoho mýtů připraví scénu jako je tato a pak dojde k prasknutí nápravy. Tento věří, že představuje pohyb Země kolem své osy. Mýty pak obsahují scény, kde se zdá, že dochází k destruktivním změnám Země. Dr. Susan Lea, vedoucí katedry fyziky a astronomie na San Francisco State University, vysvětluje hlubší kontext tohoto příběhu – který je mnohem starší než díla Williama Shakespeara.

Kamenný mlýnek na mletí kukuřice. Tyto snímky byly použity v různých starověkých mýtech po celém světě k popisu pomalého kolísání v zemské ose trvající 25 920 let.

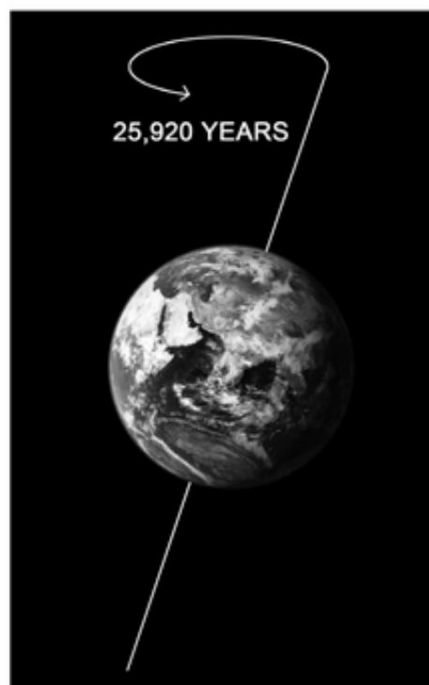
... Hamletův mýtus je kosmologický a popisuje precesi rovnodenností. V době, kdy Shakespeare upravil příběh pro své účely, jeho původ a význam upadly do neznáma... . Mlýn je vysvětlen v indické Bhágavata Puráně. "... vznešené sídlo Višnu, kolem kterého se věčně toulat hvězdné koule, jako vzpřímená náprava mlýna na kukuřici."

Podle Santillany a Von Dechenda mají všechny tyto mýty za cíl vysvětlit precesi: mlýn představuje rotaci nebeské sféry; hřídel mlýna je polární osa a téma lámání mlýna představuje precesi... . Každý věk končí katastrofickou událostí, která často nějakým způsobem zahrnuje povodeň nebo vodu. Právě sem zapadá Hamletova tragédie.⁶

—

Celé knihy by se daly napsat jen na toto jediné téma a některé už byly. Jedním z běžných symbolů v těchto mýtech je zemská osa – neboli axis mundi.

Nezapomeňme, že v kapitole 3 jsme viděli, jak axis mundi byl často symbolizován kamenem – jako Primitivní hora, Shiva lingam, Benben, omphalos nebo baetyl – a tento symbol byl přímo spojen s epifýzou. Nezapomínejme také, že Římané také používali vysoké pyramidové tvary, aby znázorňovali baetyl na svých mincích. O čem jsme však ve 3. kapitole nemluvili, je to, že mnoho římských baetylových mincí má svislou osu probíhající přímo středem kamene ve tvaru pyramidy.

Precese rovnodenností – 25 920 let trvající kolísání v ose Země.

Ačkoli se předpokládá, že tento posvátný kámen je pevný... uvnitř se děje něco tajemného. Je to, jako by se vnější kůže otevřela, aby odhalila nějakou strukturu. Čtyři z pěti mincí zobrazují tyč nebo vzpěru... . Světskou odpovědí na tento pól by mohla být a s největší pravděpodobností je axis mundi. Tyto mince nám mohou říkat něco spojeného s betylem v a Všechny tyto mince mají na sobě také anděla.7
mystickým způsobem... .

To naznačuje zvláštní, pokračující fascinaci v nejvyšších patrech římské říše pohybem zemské osy, pyramid a epifýzy. Pokud Římané zdělili větší, celosvětové tajemství o 25 920letém cyklu, pak možná věřili, že na konci cyklu budou mít přímé účinky na lidské vědomí. Nezapomínejme, že v egyptských mytologiích je kámen Benben obklopen dvěma ptáky Bennu. Bennu je fénix – pták, který prochází radikální proměnou. Egypťané také učili, že Bennuův výkřik byl zodpovědný za vytvoření velkých časových cyklů, které byly nařízeny Božskou inteligencí. Viděli jsme také učení v Egyptské knize mrtvých o tom, jak by hledač mohl dosáhnout své vlastní proměny podobné fénixovi – a když k tomu došlo, mohli levitovat, dělat zázraky a zářit jasným světlem. Tajemství

Zdá se, že všechny školy a velká náboženství se shodují na důležitosti epifyzy v tomto procesu duchovního probuzení.

Mnoho autorů chce být na poplach ohledně toho, co považují za bezprostřední zkázu spojenou s tímto cyklem – a jeho zjevným datem splatnosti v roce 2012. Někteří z lidí, se kterými jsem mluvil a kteří pracovali na různých utajovaných projektech, by s nimi souhlasili. Existují přesvědčivé důkazy, že na konci každého z těchto cyklů skutečně dochází k významným změnám Země, ale pamatujte – tyto změny již nyní vidíme.

Konečná zkáza

Podle Santillany tyto starověké legendy z celého světa popisují, jak se podmínky na Zemi zhoršují a zhoršují, jak směřujeme ke konci cyklu – podobně jako plamenná smrt Fénixe před jeho znovuzrozením. Tato proroctví předpovídají širokou škálu problémů ve vládě a společnosti – války, hladomory, nemoci a korupci, nemluvě o katastrofických změnách Země – ale mýty říkají, že pak ohlašují ohromující nový zlatý věk. Opět, s použitím naší analogie s lucidním snem, je to, jako by nám tyto události ukázaly celosvětovou reflexi toho, kdo jsme a jak jsme usnuli – takže se můžeme inspirovat, abychom změnili svůj život k pozitivnímu. Pokud existuje inteligence v celém vesmíru a navštívily nás inteligentní bytosti, které již věděly o Zdrojovém poli, zdá se docela směšné uvažovat o tom, že by nám dali tato proroctví jen proto, aby nám řekli, že všichni zemřeme k určitému datu – a že s tím nemůžeme nic dělat.

Naše další sada proroctví pochází z Mahábháraty, hinduistického posvátného písma. Znějí pozoruhodně relevantní pro naši vlastní nedávnou historii, včetně změn Země, rozšířené korupce a morálního úpadku – navzdory skutečnosti, že mohly být napsány někdy před pěti tisíci lety. Čísla a symbolika v těchto legendách dokonale zapadají do Santillanovy teorie – zdálo se, že si pisatelé uvědomovali dvacetipětistiletý cyklus precese. Mahábhárata popisuje vstup lidstva do konečného věku pekla na zemi, neboli Kali Yuga, než se znovu vrátíme do Zlatého věku, který bude následovat. Opět mějte na paměti, co Cayce Readings řekl o proroctvích o fyzických katastrofách – jsou to metafory změn, kterými všichni procházíme.

přes. Cayce Readings také řekl, že Kniha Zjevení často popisovala předměty ve skupinách po sedmi, které symbolizovaly sedm „čaker“ nebo energetických systémů v těle. Zde v tomto hinduistickém textu zjevně vidíme použitou stejnou symboliku – ve formě „sedmi planoucích sluncí“, která se objevují na konci věku.

Ve věku Kali se bráhmani [duchovní vůdci] ... zdržují modliteb a meditací... . Běh světa vypadá opačně a skutečně, toto jsou znamení, která předznamenávají Univerzální zkázu.

A, ó pane lidí, četní králové Mleccha pak vládnu zemi! A tito hříšní panovníci, závislí na falešných řečech, vládnu svým poddaným podle zásad, které jsou falešné... . A ó tygře mezi lidmi, obchodníci a obchodníci tehdy plní lží prodávají velké množství předmětů s falešnými váhami a mírami. A ti, kteří jsou ctnostní, neprospívají; zatímco hříšní se nadměru daří. A ctnost ztrácí svou sílu, zatímco hřích se stává všemocným... .

A, králi, dívky ve věku sedmi nebo osmi let potom otěhotní, zatímco chlapci ve věku deseti nebo dvanácti let plodí potomky... . A ženy vystavené nevhodnému chování a poznamenané zlými způsoby klamou i toho nejlepšího z manželů... .

Ó králi, ke konci těch tisíců let, které se utvářely čtyři jugy a když se životy lidí tak zkrátí, nastane sucho, které se protáhne na mnoho let. A pak, ó pane země, lidé a stvoření s malou silou a vitalitou, hladoví, umírají po tisících.

A pak, ó pane lidí, sedm planoucích sluncí, které se objeví na obloze, vypijte všechny vody země, které jsou v řekách nebo mořích... oheň zvaný Samvartaka, poháněný větry, se objevuje na zemi, která již byla vysušena na oharek sedmi sluncí. A pak ten oheň, pronikající zemí a objevující se i v podzemí, plodí v srdcích bohů velkou hrůzu... . A, ó pane země, pohlcuješ podzemí stejně jako vše na této zemi, ten oheň ničí všechny věci v okamžiku.“⁸

Nemyslím si, že tato proroctví o konečném zničení jsou doslovná – zdá se, že „sedm planoucích sluncí“ symbolizuje náhlé duchovní probuzení, ke kterému dochází v celém lidstvu. Hned poté, co je vše na zemi údajně „za okamžik zničeno“ tímto neuvěřitelným ohněm, příběh záhadně pokračuje – a všichni jsou stále naživu. Nyní přichází postava zachránce s nadpřirozenými schopnostmi, která porazí padouchy a pomůže planetě proměnit se. Zdá se, že zde opět působí symbolika. Po celém světě existují podobné snové mýty a hinduistické proroctví se překvapivě podobá tomu, jak vypadá náš dnešní svět. Ohnivá katastrofa, o které jsme právě četli, se zdá být dalším metaforickým symbolem celosvětových změn, které se prohánějí naší společností rychlostí blesku – svrhávají naše hrady z písku, které jsme postavili v nevědomosti, a eliminují staré způsoby, jak věci dělat. Cayce popsal velmi podobný soubor metafor v jeho dekódování Book of Revelation.

Příchod zlatého věku

Dalo by se namítnout, že věci ve společnosti byly vždy takto náročné a autoři jen touží po duchovním ideálu, kterého nikdy nebylo dosaženo. Nicméně hinduistické mýty začínají Zlatým věkem, který je doslova rájem na zemi, a pak se postupně propracovávají až do Kali Yugy – po mnoho tisíc let. Všechny Santillanovy mýty po celém světě naznačují, že věci se zhoršují a zhoršují, a pak dochází k velkým změnám Země – kterých jsme nyní svědky. Některé z mýtů končí potopou. Hinduistické mýty končí požárem. Pravidla logiky naznačují, že pokud by na konci každého 25 000letého cyklu „byly všechny věci zničeny během okamžiku“, pak by žádný život na Zemi nemohl přežít příliš dlouho – takže toto proroctví samozřejmě nemůžeme brát doslovně. Podobně Bible začíná Adamem a Evou v knize Genesis – údajně prvními lidmi, kteří žili na zemi – a končí velkou katastrofou v Knize Zjevení. To není konec ani v Bibli – soužení vede přímo do Nového Nebe a Nové Země; oslnivý, slavný zlatý věk.

Jak vidíme v Bibli, hinduistické proroctví nekončí zničením. Ohromující oheň Samvartaka vede k novému stvoření — Krita, neboli Zlatý věk:

A až ty hrozné časy skončí, stvoření začne znovu... znovu začne Krita [Zlatý] věk. A mraky začnou sezónně pršet a hvězdy a hvězdné konjunkce se stanou příznivými. A planety, řádně rotující na svých drahách, budou mimořádně příznivé. A všude kolem bude prosperita a hojnost, zdraví a mír.⁹

—

V hinduistickém proroctví začíná Zlatý věk obnovovat rovnováhu příroda a vesmír – vytváření větší prosperity, hojnosti, zdraví a míru – než všechna tvrdá práce definitivně skončí. Pak přichází na scénu vlastní verze mesiáše hinduismu – jmenovitě Kalki – připravená dokončit práci. Kalki má jasně „vzestupné“ schopnosti, podobné tomu, co můžeme všichni dělat v našich lucidních snech. Dokáže projevovat vozidla, zbraně a válečníky pouhým pomyslením na ně.

A z pověření Time se zrodí Brahmana jménem Kalki. A bude oslavovat Višnu a bude mít velkou energii, velkou inteligenci a velkou zdatnost... vozidla a zbraně, válečníci a zbraně a erby budou mít k dispozici, jakmile na ně bude myslet.¹⁰

—

Podle čtení Edgara Cayce o této velké změně se „Druhý příchod Krista“ děje nám všem, když procházíme tímto procesem: „Jemu, té věrné, bude dána KORUNA světla... stanete se jako řeky světla, jako studnice poznání, jako hory síly, jako pastviny pro hladové, jako zbytek pro unavené, jako síla pro slabé.“¹¹ Proto jsou války a násilné činy, o kterých se číst, kde se vraždí zkorumpovaní lidé, jsou s největší pravděpodobností součástí snové symboliky. Spíše než doslovné zapojení zabíjených lidí to může být symbolický příběh o cestě, kterou všichni v sobě děláme, abychom očistili ego – tu část nás, která byla závislá na manipulaci, moci a kontrole:

A bude králem králů a vždy s nimi zvítězí síla ctnosti. A obnoví pořádek a mír v tomto světě přeplněném stvořeními a jeho běh si odporuje... že Brahmana vyhladí všechny mlecchy, kamkoli se tito ponížení a opovržením hodní lidé mohou uchýlit... až Brahmanové vyhladí zloděje a lupiče, tam

bude prosperita všude (na zemi) ... až bude hřích takto vykořeněn a ctnost bude vzkvétat s příchodem věku Krita, lidé se znovu oddají praktikování náboženských obřadů... .

A bráhmani se stanou dobrými a čestnými, a znovuzrození, oddaní asketické askezi, se stanou Munis [tichými meditujícími] a azylové domy asketů, které byly předtím plné ubožáků, budou opět domovy lidí oddaných pravdě – a lidé obecně začnou ctít a praktikovat pravdu.

A všechna semínka zasetá na zemi vyrostou a, ó panovníku, každý druh plodiny poroste v každém ročním období. A lidé budou oddaně praktikovat charitu a sliby a zachovávání... a 12 vládců země bude ctnostně vládnout svým královstvím.

Pokud čtete kontroverzní dílo Heleny Blavatské Tajná doktrína, objeví se další informace o tomto hinduistickém proroctví – doplněné úryvky z původního textu. Zjišťujeme, že existuje „osm nadlidských schopností“, které Kalki rozvíjí a které jsou spojeny s tímto proroctvím – očividně daleko za tím, co většina z nás nyní má:

Protože „Satja-yuga“ je vždy první ze série čtyř věky nebo Yugas, takže Kali vždy přichází jako poslední. Kali yuga nyní vládne v Indii a zdá se, že se shoduje s jugou západního věku. V každém případě je zvláštní vidět, jak prorocký byl pisatel Višnu Purány téměř ve všech věcech, když Maitreyovi předpověděl některé temné vlivy a hříchy tohoto Kali Yugu. Neboť poté, co řekl, že „barbaři“ budou pány břehů Indu [řeka], dodává:

„Takže ve věku Kali bude úpadek neustále pokračovat, dokud nebude lidská rasa se blíží ke svému zničení (pralaya)... . Když se přiblíží konec věku Kali, část oné božské bytosti, která existuje, se svou vlastní duchovní přirozeností... sestoupí na Zemi... (Kalki Avatar) obdařená osmi nadlidskými schopnostmi... . Obnoví spravedlnost na zemi a mysl těch, kteří žijí na konci Kali Yogy, se probudí a stane se jasnou [čirou] jako křišťál.

„Muži, kteří jsou takto změněni... budou semeny lidských bytostí a zrodí rasu, která se bude řídit zákony věku Krita, věku čistoty.“¹³

Edgar Cayce se podrobně věnoval tomu, co nazval „pátou kořenovou rasou“ ve svých vlastních čteních. John Van Auken diskutoval o tomto proroctví ve vydání časopisu Asociace pro výzkum a osvícení Venture Inward z března až dubna 2009 .

[Cayceovy údaje předpovídaly] posun do nové éry a nového typu těla, který nazval „pátá kořenová rasa“, což naznačuje, že existovaly čtyři předchozí věky a typy těla. Ke změně těla dochází již nějakou dobu vyvíjejícím se způsobem, ale možná díky mutaci budou existovat nová těla – taková, která se budou více přizpůsobovat oduševnělému vědomí. Můžeme být spokojeni se svými současnými těly, ale představte si, že bychom se znovu inkarnovali v přelitém modelu, který během inkarnace umožňuje více kosmického vědomí. Zní to dobře, zvláště pokud se to shoduje s novým věkem, kdy „Satan je spoután“ a „žádné zlo nerozptyluje nebo netestuje duše v nové zemi.“¹⁴

Kdy přijde zlatý věk?

Když se vrátíme k našemu úryvku z Mahábháraty v Tajné nauce, narazíme na vzrušující vodítko: Starověké hinduistické spisy nám poskytly přesné časové okno, kdy přijde Zlatý věk. Spojili to s vzácnou konjunkcí planet ve sluneční soustavě, což nám umožnilo vypočítat přesné datum.

Jak se říká: „Když slunce a měsíc a lunární asterismus Tishya a planeta Jupiter jsou v jednom sídle, věk Krita (nebo Satya) se vrátí.“¹⁵

V knize Blavatské není uveden žádný výpočet, kdy k tomu může dojít, ale Geoff Stray ve své knize Beyond 2012 prezentuje informovaný názor.

V The Way to Shambhala [Edwin] Bernbaum říká, že zlatý věk přijde, až se Slunce, Měsíc a Jupiter setkají v

stejný kvadrant jako souhvězdí Tishya (které je součástí Raka).
Příště se to stane 26. července 2014, podle mého
astronomického softwaru [Cyber-Sky]... [.16](#) —

To je sotva přes rok a půl po 21. prosinci 2012 – konec
mayského kalendáře. Dokud Graham Hancock nezhodnotil první
verzi této knihy, měl jsem dojem, že většina astronomů věřila, že k
posunu z Věku Ryb do Věku Vodnáře v západní soustavě také došlo
kolem roku 2011 nebo 2012. Podle k Peteru Lemesurierovi v Great
Pyramid Decoded, francouzský Institut Géographique National stanovil
Věk Vodnáře jako příchod v roce 2011.¹⁷ —

Je zřejmé, že pokud existuje vážná debata o začátku Věk
Vodnáři, musíme si vyhrnout rukávy a hledat odpověď. Většina
astronomů se domnívá, že věk Vodnáře začíná vždy, když se východ
slunce během jarní rovnodennosti přesune do souhvězdí Vodnáře – ale
nikdo se nemůže shodnout na tom, kdy to je. Když navštívíte web NASA
Get a Straight Answer a zeptáte se Davida P. Sterna, kdy začíná Věk
Vodnáře, jeho přímá odpověď je „Nevím.“¹⁸ —

Antikové definovali souhvězdí svými nejjasnějšími hvězdami a
nenakreslili žádné přesné hranice. Moderní hvězdné mapy mají
přesné hranice, obvykle rovné čáry jako hranice států na západě
USA, ale nevím, kdy jarní rovnodennost překročila hranici [19](#)
moderních Ryb/Vodnáře.

V moderní době byla precese znovu objevena Hipparchem, který začal
svou práci někde kolem jarní rovnodennosti 24. března 146 př. n. l. To je
důležité datum, jak brzy uvidíme. Shirley Burchill, historička astronomie,
navrhla, že Hipparchos pracoval z mnohem starších záznamů.

Velká část Hipparchovy práce byla možná jen proto, že byl
mohli konzultovat práci astronomů, kteří odešli dříve.
Staří Babyloňané zanechali záznamy o svých astronomických
pozorováních, metodách a vybavení. Existuje mnoho důkazů,
které ukazují, že Hipparchos tyto informace použil a že mu to
umožnilo provést srovnání. Hipparchovo přesné měření
rovnodenností bylo ve skutečnosti matematickou interpretací [20](#)
starověkých babylonských
znaností.

David Andrew D'Zmura vytvořil metodu pro výpočet při směně do věku Vodnáře by došlo, částečně návratem k původním údajům. Hledal a nakonec mu byl udělen americký patent — číslo 676618 —, aby jeho nálezy nebyly ukradeny. D'Zmura ve svém patentu naznačuje, že Hipparchos byl inspirován k zahájení všech svých průkopnických astronomických studií v roce 146 př. n. l., protože byl upozorněn. Jak jsme právě četli, Hipparchos měl přístup ke starověkým babylonským záznamům. Již jsme viděli Babyloňany, jak ve svých posvátných uměleckých dílech zobrazují symboly šišinky mozkové/šišinky/ axis mundi/okřídleného anděla. Tyto záznamy mohly velmi dobře odhalit, že rok 146 př. n. l. nebo tak nějak byl rokem, kdy jsme se posunuli do věku Ryb. Pokud by různé tradice udržovaly tyto znalosti po celou dobu v tajnosti, byl by o příchod nového věku zvěrokruhu velký zájem. Nikdo si nemohl být jistý, co se může stát, když nadešel tento klíčový okamžik.

Každý by se díval na hvězdy, aby se pokusil porozumět většímu cyklu, který řídil tyto věky – a Hipparchova metoda pro klasifikaci jasnosti hvězd na noční obloze se používá [dodnes](#).

D'Zmura vypočítal průměrnou hodnotu precese mezi lety 150 př. n. l. a 2000 n. l. na základě odhadů, jak rychle se pohyb Země během této doby pohyboval, a dospěl k číslu jen o něco menšímu, než je tradiční 2160letý věk. Zodiac: asi 2 158 1914 let. Když to pak přidáme k Hipparchovu počátečnímu datu 146 př. n. l., skončíme na sedmdesáti dnech od začátku roku 2012.

Toto datum našeho letopočtu 2012 je považováno za významné pro spiritisty, mystiky a věřící, z nichž mnozí předpovídají, že se v [tomto roce zjeví Mesiáš](#).

Zdá se, že hinduisté, Mayové a egyptská/řecká/římská astrologická tradice se sbíhají ve stejném dvouletém období – od roku 2012 do roku 2014 – jako okno, ve kterém se předpovídají velké změny. Málokdo si uvědomuje, že tato proroctví z roku 2012 jsou skutečně celosvětovým fenoménem – objevují se na obou stranách Atlantiku. Stále se zvyšující množství dat v mýtech a proroctvích naznačuje, že během tohoto časového okna můžeme podstoupit fénixovu transformaci v pátou kořenovou rasu – což může nakonec ovlivnit každého člověka na Zemi. Zdá se to jako nemožný sen s hvězdnými očima

tohle by se nám opravdu mohlo stát – ale poslední věc, kterou chci udělat, je jen čekat a uvidím. Myslím, že je ještě horší „důvěřovat proroctvím“ a nevidět, jestli můžeme udělat další výzkum, abychom věci vyjasnili.

Asklépiův nářek

Další vynikající prorocký pohled na naši budoucnost pochází ze starověkého egyptského dokumentu, který nemůže být novější než 400 našeho letopočtu – ale je pravděpodobně mnohem starší. Je známá jako „Asklépiův nářek“ a je to rozhovor, který se údajně odehrál mezi Asklépiem a Hermem – čímž se klasifikuje jako hermetický text. Velmi raní křesťané o něm rozhodně věděli a citovali z něj. GRS Mead diskutoval o problémech s datováním hermetických textů v roce 1906.

Není možné z toho vyvodit nějaké určité závěry datum originálu nebo jeho přesná hodnota v dějinách náboženství. Že je však náš latinský překlad prastarý, dokazují Augustinovy slovní citace z něj... . Existovala tedy minimálně kolem roku 400 našeho letopočtu. Tradice mu však přisoudila mnohem vyšší starověk... .23

Cayce Readings opakovaně datují čas Herma jako bytí zhruba před dvanácti tisíci lety²⁴ prohlásoval, že byl hlavním architektem Velké pyramidy,²⁵ a také prohlásil, že byl dřívější inkarnací Ježíše.²⁶

Meadova kniha má starší, hůře čitelný překlad Asklépiova Lament.²⁷ Graham Hancock zkombinoval nejjasnější a nejpoetičtější ²⁸ a přátelštější verzi, která se bez uvedení autora a aspektu je dostupná online – takto:³⁰

Přijde čas, kdy bude marné, že Egyptané ctili Božství upřímnou zbožností a službou... . Bohové se vrátí ze země do nebe... . Ó Egypte, Egypte, z tvého náboženství nezůstane nic než prázdný příběh... jen kameny budou vyprávět o tvé zbožnosti.

A v ten den budou lidé unaveni životem a přestanou myslet si, že vesmír je hodný uctivého úžasů a uctívání. A tak náboženství, největší ze všech požehnání... bude ohroženo zničením; muži to budou považovat za břemeno a přijdou si tím pohrdat... .

Pokud jde o duši a víru, že je od přírody nesmrtelná, nebo může doufat, že dosáhne nesmrtelnosti, jak jsem vás učil, – tomu všemu se budou posmívat a dokonce si namlouvat, že je to falešné... bohové odejdou. lidstvo – strašná věc! – a zůstanou jen zlí andělé, kteří se budou mísit s lidmi a ženou ubohé ubožáky do všemožných bezohledných zločinů, do válek, loupeží, podvodů a všeho nepřátelského k přírodě. duše.

Tehdy se země zachvěje a moře neponese lodě; nebe nepodpoří hvězdy na jejich drahách, všechny hlasy bohů budou nuceny ztišit; plody země budou hnit; půda se stane neplodnou a samotný vzduch onemocní mrzutou stagnací; všechny věci budou neuspořádané a pokřivené, všechno dobré zmizí.

Ale když se to všechno stalo, Asklépie, pak Bůh Stvořitel ze všech věcí... povolá zpět na správnou cestu ty, kteří sešli z cesty; očistí svět od zla, smyje ho povodněmi, spálí ho nejprudším ohněm a vyžene válkou a morem.

A tak přivede svůj svět zpět do jeho dřívější podoby, takže Kosmos bude znovu považován za hodný uctívání a obdivuhodné úcty... . Takové je nové zrození Kosmu; je to znovu učinění všech věcí dobrým, svatá a bázeň vzbuzující obnova veškeré přírody; a je vytvořena uvnitř procesu Času věčnou Vůlí Stvořitele.

Opět – proroctví o povodních, požárech, válce a moru se již naplnilo a my můžeme a dokážeme, že nedávné chování Země je v moderní době bezprecedentní. Všimněte si, že toto proroctví opět nezahrnuje zničení všech živých tvorů. Poukazuje na svět, ve kterém „bohové“ již nejsou na zemi – pokud zde takoví lidé v minulosti vůbec žili. Také říká, že změny, kterými nyní procházíme, dláždí cestu pro „nové zrození Kosmu“, které vytvoří „úctu vzbuzující

obnova celé přírody." Vzhledem ke všem ostatním proroctvím, která spojují přesně stejný soubor okolností s časovým oknem 2012–2014, se to také zdá být perfektní. Dalším velmi zvláštním vodítkem v této pasáži je místo, kde Hermes říká, že tato transformace je „provedena uvnitř procesu času“. To je velmi zvláštní výběr slov. Co přesně může mýnit tím procesem času? Může to mít něco společného s tímto Velkým cyklem? Čas se stává mnohem zajímavějším, jakmile prozkoumáme nové vědecké koncepty ve druhé části.

Jak můj výzkum pokračoval, narážel jsem na stále více těchto záhadných proroctví Zlatého věku – nejen v Hancockově diskusi o Hamletově mlýně, ale v řadě dalších zdrojů. Bylo mi zřejmé, že starověcí lidé brali tuto předpověď velmi, velmi vážně. Uvědomil jsem si, že pokud tato prastará proroctví ve skutečnosti mluvila o skutečné události, musel se jednat o fyzický proces. Muselo to být něco hmatatelného, něco měřitelného, a tedy něco, co by se dalo vědecky studovat. A je jasné, že nejdůležitější vodítko, které nám poskytují celosvětové starověké mýty, je „Studujte precesi rovníkosti. Zjistěte, co to skutečně znamená a jak to skutečně funguje.“ Jak roky plynuly, nešetřil jsem při tomto hledání žádnými náklady na čas ani energii. Jedno z prvních hlavních vodítek bylo zjevně zabudováno do Velké pyramidy v Gíze – což může předpovídat nic menšího než mesiášskou událost pro lidstvo, když míříme do věku Vodnáře. Jakmile jsem pochopil symboliku, symbol na zadní straně americké dolarové bankovky začal být mnohem zajímavější. Zdá se, že otcové zakladatelé Ameriky si byli velmi dobře vědomi těchto archaických proroctví – a dali nám novou a vylepšenou verzi stejných proroctví, která vidíme v Sumeru, Babylonu, Indii, Egyptě, Řecku a Římě. Americký orel je novou verzí egyptského ptáka Bennu. Pyramida je baetyl – symbol probuzené šišinky mozkové.

Otcové zakladatelé možná dokonce nastartovali Spojené státy, aby pomohly uvést tato proroctví. A jakmile pochopíte zdánlivě nemožné zázraky stavby Velké pyramidy, bude mnohem snazší pochopit, jak to mohlo být považováno za konečný, živý důkaz, že bohové kdysi otevřeně pomáhali lidstvu zde na zemi.

KAPITOLA SEDMÁ

Vrhat nové světlo na Velkou pyramidu

Chodíme kolem v hypnotickém transu? Zapomněli jsme, že jsme žili dříve a budeme žít znovu? Jsme spojeni se vším živým kolem nás na přímé, vědomé úrovni? Je ve středu našeho mozku funkční třetí oko? Existují techniky, které můžeme praktikovat a které nám umožní vydat se přímo do Zdrojového pole a provádět zdánlivě nemožné zázraky? Mohou tam jít s námi ve stejnou dobu i ostatní a zažít stejné věci? Je 25 920letý cyklus jen kolísáním v zemské ose? Dali nám staří lidé fungující technologii Zdrojového pole – pyramidy – jako způsob, jak odhalit, že toto Zdrojové pole lze skutečně využít a nasměrovat ve prospěch veškerého života na Zemi? Je Velká pyramida nakonec naším jediným nejlepším dochovaným důkazem, který dokazuje, že naši předkové měli velmi vyspělou technologii? Poskytuje nám také nástroje k rekonstrukci jejich ztracené, starověké vědy?

Velká pyramida je považována za největší kamennou stavbu na Zemi, pokrývající asi třináct akrů na své základně – ekvivalent sedmi městských bloků Midtown na Manhattanu – a tyčí se do výšky čtyřicetipatrové budovy. Na jeho stavbu bylo použito přibližně 2,3 milionu vápencových a žulových bloků, z nichž každý váží 2,5 až 70 tun za kus – na celkovou hmotnost asi 6,3 milionu tun. Žádný jeřáb, který byl kdy postaven v moderní době, není dostatečně pevný, aby zvedal tak těžké kameny – jednoduše by se převrátil.

Skalní podloží pod Velkou pyramidou bylo vyrovnáno tak dokonale, že žádný roh základny pyramidy není o více než půl palce vyšší nebo nižší než ostatní.¹ Takové přesné vyrovnání výrazně přesahuje ² i ty nejlepší architektonické standardy současnosti.

Je zvláštní, že pyramida se také nachází v přesném středu Země pevnina – jediná pravá axis mundi. Jeho východo-západní osa leží přesně na nejdelší pevninské rovnoběžce, pokrývá největší množství pevniny a nejmenší množství vody na zemi – podél cesty prochází Afrikou, Asií a Amerikou. Nejdelší pozemní poledník, který prochází přes Asii, Afriku, Evropu a Antarktidu, také prochází přímo skrz pyramidu.³ – Pravděpodobnost, že toto „dokonalé místo“ najdete náhodou, je 1:3

miliard.⁴ Proč bylo toto místo tak důležité, jsem pochopil až po letech, jak uvidíme – ale souvisí to s tokem a umístěním přírodních energetických polí ze Země, které zůstaly hlavním vědcům v naší zemi neznámé. moderní doba.

Strany pyramidy jsou tak dobře zarovnány se skutečným rotačním severem, že odchylují se pouze o 3 minuty oblouku v libovolném směru – méně než 0,06 procenta.⁵ Další „náhodou“ je, že pokud vypočítáte průměrnou výšku země nad hladinou moře, kde je Miami nejnižší a Himálaj jako nejvyšší, vyjít s 5 449 palci – což je přesná výška Velké pyramidy.⁶

—

Pro mě byla nejpřekvapivější skutečností ze všech, že když Velká pyramida byla poprvé postavena, byla pokryta jedenadvaceti akry lesklých, jasně leštěných bílých krycích kamenů – celkem asi 115 000 bloků čistě bílého vápence⁷ o tloušťce v průměru 100 palců neboli 8,3 stop. Pokud byste ve dne zachytili záblesk odrazu slunce od těchto kamenů, bylo by to oslepující jasné – a tak si vysloužilo jméno Ta Khut neboli „Světlo“. Odrazy byly zjevně vidět z 8 izraelských hor stovky mil daleko.

— Navzdory skutečnosti, že některé z těchto kamenů vážily šestnáct tun, všech šest stran bylo vyřezávaných tak, aby do sebe zapadaly tak dokonale, že štěrbiny mezi nimi byly široké jen jednu padesátinu palce⁹ – což je užší než lidský nehet. Sir Flinders Petrie to koncem 19. století popsal jako „nejlepší práci optiků v měřítku akrů“, přirovnal to k přesnosti používané k broušení čoček pro dalekohled. Richard C. Hoagland poukázal na to, že dokonce ani dlaždice na raketoplánu NASA do sebe takto těsně nezapadají. Ještě překvapivější je, že tyto trhliny nejsou prázdné – jsou vyplněny cementem, který je neuvěřitelně pevný. Neexistuje žádný známý způsob, jak byste mohli jakýmikoli známými metodami vměstnat maltu do trhlin širokých jednu padesátinu palce a rovnoměrně pokrýt oblasti velké 5 stop krát sedm stop vertikálně.

A kdybyste byli tak hloupí a rozbili kameny pláště perlíkem, zjistili byste, že samotný vápenec se rozbije dříve než cement.¹⁰

—

Dobře vím, jak fantasticky to musí znít. Jedna věc je vidět pyramidu, jak tam sedí dnes – obří masu rozkládajících se kamenných bloků. Bylo by docela něco jiného vidět to v jeho původní podobě,

vypadat jako gigantická, lesknoucí se bílá socha v poušti – něco, co se zcela nepodobá žádnému jinému technologickému výtvarnému dílu, jaký jsme kdy na Zemi viděli – ať už z dávných dob nebo v našem moderním světě.

Naštěstí mnoho lidí vidělo tyto obalové kameny v jejich původní podobě a svá pozorování písemně zdokumentovalo v průběhu staletí – a historii lze nalézt v Tajemství Velké pyramidy Petera Tompkinse.¹¹

Podle Tompkinse se vápenec stává tvrdším a leštěnějším s časem a počasím, na rozdíl od mramoru – vzpomeňte si na nádherné stalaktity a stalagmity z vápence, které můžete najít v podzemních jeskyních. Pyramida proto nebyla postupně matnější, jak staletí přecházela poté, co byla poprvé postavena.¹² Přibližně v roce 440 př. n. l. napsal Hérodotos, že kameny pláště pyramidy byly vysoce leštěné – s tak jemnými spoji, že je sotva bylo možné spatřit. pouhým okem.¹³ Arabský historik ze třináctého století Abd-al-Latif řekl, že navzdory jejich vyleštěnému vzhledu byly tyto kameny napsány tajemnými, nesrozumitelnými znaky – dost na to, aby zaplnily deset tisíc stran. Jeho kolegové předpokládali, že tyto spisy jsou graffiti starověkých turistů.¹⁴ William z Baldensalu navštívil pyramidu na počátku 14. století a popsal tyto podivné nápisy jako všechny uspořádané do dlouhých, pečlivých řad podivných symbolů.¹⁵ Když se kameny pláště nakonec ztratily, tak šla jakákoli naděje na zdokumentování těchto záhadných spisů pro budoucí analýzu a studium prolomení kódu.

Diodorus Siculus, který žil brzy po Kristu, napsal, že obkladové kameny byly „kompletní a bez nejmenšího úpadku“.¹⁶ Římský přírodovědec Plinius byl svědkem toho, jak po naleštěných stranách běhali k radosti turistů domorodí chlapci. Asi v roce 24 n. l. Strabón navštívil Egypt a řekl, že na severní stěně pyramidy je vchod, který byl vyroben z kamene na pantech, který bylo možné zvednout zdola nahoru, ale jinak byl k nerozeznání od okolí, když ležel v jedné rovině.

Uvnitř Velké pyramidy jsou tři různé komory. Největší z nich je známá jako Králova komora a je jedinou částí pyramidy, která je vyrobena z červené žuly, která je extrémně tvrdá. V 90. letech 20. století Bernard Pietsch analyzoval dvacet různých kamenů na podlaze Královy komnaty a učinil překvapivé objevy. Podivně,

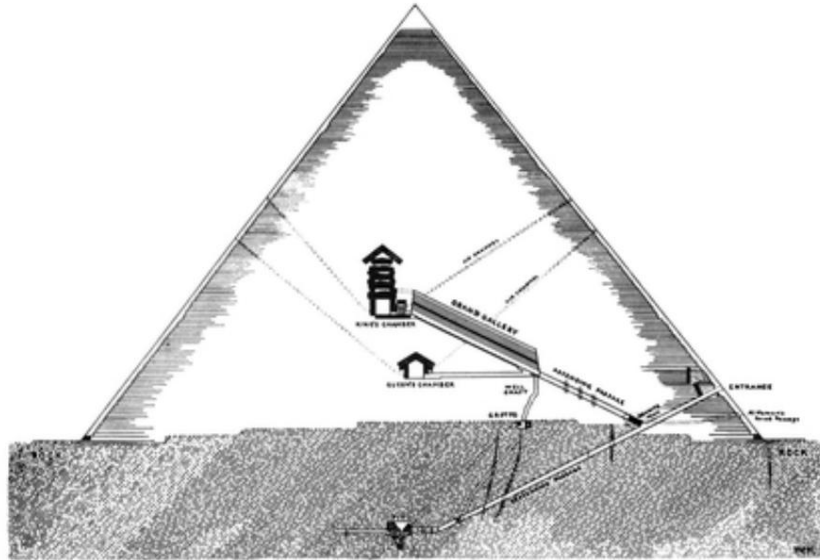
ačkoli jsou všechny kameny buď čtvercové nebo obdélníkové, téměř žádný z nich nemá stejnou velikost – kromě případů, kdy máte vedle sebe identický pár. Tyto kameny jsou uspořádány v sérii šesti různých řad – a každá řada má jinou šířku než kterákoli z ostatních. V Anatomy of the King's Chamber Pietsch předkládá ohromující komplexní a přesvědčivé důkazy o tom, že v rozměrech kamenů jsou zakódována různá měření z Merkuru, Venuše, Země, Měsíce, Marsu, Jupiteru a Saturnu – včetně jejich oběžných dob.¹⁸

V Králově komnatě je vytesaná volná kamenná rakev extrémně tvrdá čokoládově hnědá žula, jejíž hmotnost se odhaduje na tři tuny. Vnější objem sarkofágu je přesně dvojnásobkem vnitřního objemu. Díky vzorům kruhových vrtáků nalezených uvnitř inženýr Christopher Dunn vypočítal, že rakev byla vytesána trubkovými vrtáky, které dokázaly proříznout žulu pětsetkrát rychleji než jakákoli technologie, kterou nyní máme k dispozici.¹⁹ [V kapitole 13 navrhuji toto je ve skutečnosti výsledkem technologie, která dokáže dramaticky změkčit kámen.] Skeptici se domnívají, že to mohlo být provedeno pomocí diamantových vrtáků v Egyptě, a to navzdory nemožnosti dosáhnout potřebných rychlostí v jakékoli moderní technologii. Dunn poukazuje na to, že nejsilnějším kovem, který v té době měli, byla měď. Diamanty by prořízly měď jako máslo, než by vůbec udělaly důlek v žule.²⁰

Sarkofág má drážky pro víko, které se má nasadit na místo, ale žádné takové víko nebylo nikdy nalezeno – jako by nikdy nebylo zamýšleno jej najít. Mnoho badatelů v oblasti pyramid, včetně Petera Lemesuriera, interpretuje tento otevřený hrob jako symbol doby, kdy už nebude smrt, tj. nadcházející Zlatý věk. Rakev byla prázdná – a neexistuje žádný důkaz, že by v ní někdy byla mumie. Žulový sarkofág se také nemůže vejít do předsíně, což znamená, že musel být zabudován do pyramidy od samého počátku – zcela v rozporu s jakýmkoli známými egyptskými pohřebními praktikami.²¹

Vnitřní komory, průchody a vzduchové šachty Velké pyramidy.

Ačkoli to bylo objeveno až mnohem později, na severu a jihu stěny Královny komnaty i Královny komnaty také obsahovaly vzduchové šachty, které se svažovaly nahoru a svažovaly až k povrchu pyramidy. To dodávalo právě tolik kyslíku, aby osvěžilo atmosféru uvnitř každé místnosti. V polovině 90. let vyslal Rudolf Gantenbrink miniaturního robota asi pětadesát metrů nahoru šachtami a potvrdil, že v Králově komoře ukazuje jižní šachta na hvězdu Al Nitak neboli Zeta Orionis. Severní šachta ukazuje na Alpha Draconis, která bývala polární hvězdou ve třetím tisíciletí před naším letopočtem. Severní šachta Královniny komnaty je zaměřena na Beta Ursae Minoris a jižní kanál ukazuje na Sirius . Joseph Jochmans: „Jak Bauval a Gilbert ukázali pomocí počítačových výpočtů, konstelační uspořádání otištěná ve vzdušných průchodech pro rok 2450 př. n. l. byla přítomna také dříve, asi v roce 10 500 př. n. l., kvůli precesi rovnodenností.“²⁴ Čtení Edgara Cayce z června 30, 1932, řekl, že práce na Velké pyramidě a Sfingy začaly v tomto ²⁵ stejném roce.

Ve třináctém století přirovnal arabský historik pyramidu ke gigantickému ženskému poprsí a poznamenal, že kameny zvenčí stále vypadají perfektně, kromě původního vchodu vytesaného chalífem Al-Ma²⁶

Katastrofa se stala v roce 1356,²⁷ jako první ze série zemětřesení srovnalo se zemí významné oblasti severního Egypta a celé městské bloky se zhroutily na trosky. Pyramida byla těmito otřesy otřesena tak silně, že se mnoho kamenů odlomilo a zřítilo se do obřího nepořádku. Lidé zoufale toužili po obnově – a tento padlý vápenec z pyramidy použili jako surovinu na pomoc při stavbě nového hlavního města El Kaherah, „Vítězný“, a také k přestavbě Káhiry. Kameny, které již neodpadly, byly zřejmě záměrně odlamovány, protože kvalita vápence byla velmi čistá a poskytovala vynikající stavební materiál. Podle francouzského barona d'Anlgure, který tuto oblast Egypta navštívil v roce 1396, „někteří zedníci strhli dráhu velkých kamenů, které pokrývaly [pyramidu], a svrhli je do údolí.“²⁸ Přes řeku byly postaveny dva mosty. Nil konkrétně na pomoc přetahovat kameny přes řeku pomocí velbloudích vlaků, aby se mohly stavět mešity a paláce v Káhiře a El Kaherah.²⁹

Jak ubíhala staletí, legenda o kdysi velkých krycích kamenech se rozplynul v nic víc než v pověřivý mýtus. Plukovník Vyse však od roku 1836 provedl v pyramidě a jejím okolí vykopávky, které natrvalo odstranily argumenty skeptiků. Vyse zjistil, že pyramida byla obklopena úlomky vápencových kousků a písku, které se nahromadily kolem základny až o padesát stop. Vyčistil místo uprostřed severní fasády v naději, že dosáhne základny a podloží pyramidy. Tam našel dva původní kameny – navždy skončily vědecké spory o tom, zda byla pyramida někdy pokryta dokonale plochým, leštěným bílým povrchem. Původní bloky byly ještě tak jemně vyřezávané, že bylo možné vypočítat přesné měření úhlu sklonu.³⁰ Podle Vyse byly dokonalé: „v šikmé rovině tak správné a pravdivé téměř jako moderní práce výrobců optických přístrojů. Spoje byly sotva postřehnutelné, nebyly širší než tloušťka stříbrného papíru.“³¹

Vyse publikoval své podrobné měření a poznámky v roce 1840 a jeho asistent John Perring vydal také svou vlastní knihu. To otevřelo zcela novou fázi studia známou jako „pyramidologie.“³² John Taylor, nadaný matematik a amatérský astronom, který v devatenáctém století pracoval jako redaktor London Observer , byl již ve svých padesáti, když Vyseova data přicházela z Egypt. Taylor pak začal a

pečlivé třicetileté zkoumání všech měření, která byla hlášena v pyramidě a kolem ní, při hledání skrytých matematických a geometrických vzorců. Taylor zjistil, že když změřil obvod základny v palcích, vyšlo to zhruba 100krát 366 – a když obvod vydělil 25 palci, dostal znovu 366. Co je na 366 tak důležitého? Podezřele se blíží přesné délce pozemského roku – 365,2422 dnům.³³ Taylor zjistil, že mírnou změnou délky typického britského palce by se tyto údaje mohly stát přesnými odrazy pozemského roku. Byl to pouze levný matematický podvod, nebo za tím byla nějaká užitečná věda? Tato otázka byla brzy zodpovězena, když téměř ve stejnou dobu zasáhla velmi šťastná „náhoda“.

Sir John Herschel, jeden z nejuznávanějších britských astronomů na přelomu devatenáctého století, se nedávno pokusil vynalézt novou měřicí jednotku, která by nahradila stávající britský systém. Chtěl, aby to bylo založeno na přesných rozměrech Země. Aniž by věděl cokoli o Taylorově výzkumu, Herschel použil nejpřesnější rozměry Země, které byly v té době k dispozici, aby navrhl, že bychom měli používat palce, které byly o něco delší než normálně – o pouhou polovinu šířky lidského vlasu, neboli 1,00106 britských palce. Herschel odsoudil Francouze za to, že svůj metrický systém založili na zakřivení Země, které se může měnit, místo aby používali přímku, která vedla přímo středem země, od pólu k pólu. Nedávný průzkum British Ordnance Survey stanovil tuto vzdálenost od pólu k pólu v rámci země na 7898,78 mil, neboli 500 500 000 britských palců. Bylo by to přesně 500 milionů palců, kdyby byl britský palec jen o něco delší. Herschel tvrdil, že stávající britský palec by měl být oficiálně prodloužen, aby se získala tato skutečně vědecká měřicí jednotka.

Padesát z těchto palců by pak představovalo přesně jednu desetimiliontinu zemské polární osy. Z 25 by byl velmi užitečný loket – který by mohl nahradit stávající britský yard a nohu. Herschel netušil, že Taylor již objevil přesně tytéž jednotky v rozměrech Velké pyramidy.³⁴ Když se to Taylor dozvěděl, byl nadšený. Nyní měl přesvědčivé důkazy, že stavitelé pyramidy museli znát skutečné kulové rozměry planety a postavili z nich celý svůj měřicí systém. To opět znamená, že staří Egypťané měli podstatně více

pokročilé technologie, než za které jim běžně připisujeme

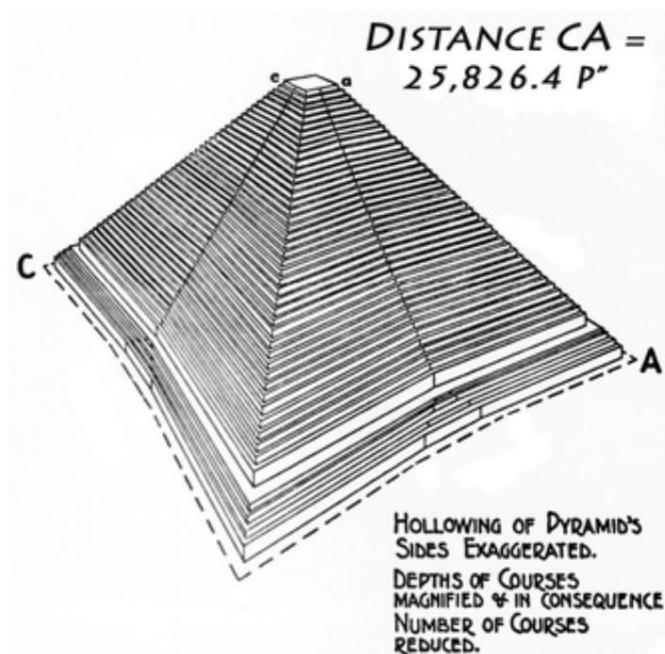
uznání. 35 Lemesurier oznámil, že v Mezinárodním geofyzikálním roce 1957 byl průměr Země od pólu k pólu měřen s bezchybnou satelitní přesností – mnohem přesněji než za Herschela. Výsledkem je, že nyní víme, že palec pyramidy je skutečně jedna pětisetmiliontina zemského průměru na pólech – a toto spojení je tak přesné, že čísla se počítají až na několik desetinných míst 36 To znamená, že pyramida byla skutečně postaven tak,

přesnost. aby byl a

matematicky dokonalý odraz délky roku na zemi po jejím obvodu. Tato přesně pozemská měření se objevují znovu a znovu zjevnými způsoby – uvnitř i vně pyramidy.

Ještě větší záhadu však najdeme, když změříme úhlopříčky Velké pyramidy – totiž vzdálenost od jednoho rohu, přes vrchol a dolů k druhému rohu. Tato vzdálenost vychází na 25 826,4 pyramidových palců³⁷ – což je pozoruhodně blízko moderním výpočtům skutečné délky precese rovnodenností v letech.

Rozhodně se zdá, že konstruktéři Velké pyramidy chtěli, abychom ji použili egyptský palec. Tím, že se úhlopříčky pyramidy sčítají s precesemi rovnodenností v egyptských palcích, zdá se, že jsme dostali zprávu, abychom věnovali pozornost tomuto velkému cyklu. Tito stejní stavitelé zjevně znali přesné rozměry Země, a proto mohli velmi dobře cestovat po světě a zasévat mnoho různých starověkých mýtů v mnoha různých starověkých kulturách. Jak Santillana a Von Dechend znovu a znovu odhalovali v Hamletově mlýně, skryté poselství v každém z těchto starověkých mýtů nám říkalo, abychom se podívali na precesi – neboli to, co mnoho starověkých kultur také nazývalo Velký rok. Primitivní hora, kámen Benben, Shiva lingam, omphalos, baetyl a kámen Ka'aba, nemluvě o nadbytečné celosvětové šiřkové symbolice Mayů, Egyptanů, Hindů, buddhistů, Řeků a Římanů, také naznačuje, že kdysi existovalo celosvětové povědomí, že konec Velkého roku by nějakým způsobem zahrnoval probuzení šiřinky mozkové. Velká pyramida se nyní zdá být dalším způsobem, kterým se naši předkové pokoušeli trvale uchovat toto poselství pro budoucí generace. Zdá se, že Vatikán o tom ví, protože umístil otevřený sarkofág egyptského stylu přímo za svou gigantickou šiřkovou sochu – která byla lemována ptáky Bennu/Phoenix.

Vnější úhlopříčky Velké pyramidy dosahují 25 826,4 palců pyramidy – což je číslo pozoruhodně blízké moderním odhadům precese rovnodenností.

Pokud má Velká pyramida symbolický příběh, který má vyprávět, další zřejmou součástí poselství by bylo, že byla navenek záměrně ponechána nedokončená. Nahoře je plochá čtvercová oblast, kam lze nasadit vrcholový kámen ve tvaru pyramidy – další formu kamene betylu. Když si vzpomeneme, jak dobře Velká pyramida uchovává přesné rozměry Země, není žádným překvapením, že Peter Lemesurier, autor knihy Great Pyramid Decoded, navrhl, že zploštělý vrchol znamená, že samotná Země, stejně jako Velká pyramida, je nějak nedokončená. Je možné, že lidé, kteří postavili pyramidu, měli v úmyslu se v určitém okamžiku – možná na konci Velkého roku – vrátit, aby dokončili práci, kterou začali. Návrat vrchního kamene také transformuje pyramidu ze šestihranného objektu – se základnou, čtyřmi stranami a vrcholem – na pětistranný objekt. Podle Lemesuriera v egyptské numerologii šestka znamená „nedokonalost“ a pětka „Božské zasvěcení“. Vzhledem k tomu, že vidíme přesnou délku pozemského roku v obvodu, stejně jako přesnou délku precese v úhlopříčkách, naznačuje to, že cyklus precese nakonec odstraní nedokonalosti lidstva – tím, že nás provede božským zasvěcením. nějakého druhu.

Velká pečeť Spojených států

Chápu, že někteří lidé mohou považovat celý tento výklad proroctví Velké pyramidy za numerologii, a proto postrádá jakoukoli vědeckou důvěryhodnost. Nikdo však nemůže popřít, že stejné symbolické poselství o vracejícím se vyvrcholení bylo navždy zakotveno na zadní straně Velké pečeti Spojených států. Podivný symbol jediného oka uvnitř lesklého bílého trojúhelníku, sestupujícího na pyramidu o třinácti chodech, se od 30. let objevil na každé dolarové bankovce v oběhu. Velká pečeť byla poprvé navržena v ten samý den, kdy byla podepsána Deklarace nezávislosti – 4. července 1776. Thomas Jefferson pověřil francouzského západoindického portrétisty jménem Eugene Pierre du Simitiere vytvořením originálního návrhu, který pak schválil Jefferson, Benjamin Franklin a John Adams.

I v těchto nejranějších verzích se nad pyramidou objevuje „Oko Prozřetelnosti“ – jediné oko, zářící světlem. Původní fráze, která byla napsána kolem pyramidy, byla „Deo Favente Perennis“. Deo znamená „Bůh“, stejně jako „otevřené nebe“ a něco, co je „nabitě jasně dne“. Slovo favente znamená „přízeň, spřátelit se, podporovat a podporovat“ a perennis znamená „neustálý, věčný, věčný, věčný a věčný“. Volný překlad by tedy byl „Bůh [nás] věčně podporuje“. V latině slovo trvalka znamená „roční“, něco, co se každý rok opakuje – takže by to mohl být další odkaz na Velký rok precese: „Bůh podporuje Velký rok“. Některé z nejstarších amerických měn měly jako hlavní symbol na přední straně nedokončenou pyramidu – i když v tomto případě se oko prozřetelnosti nahoře neobjevilo. Jak nyní víme, pyramida je také baetyl — symbol šišinky mozkové v mnoha starověkých kulturách. Možná, že otcové zakladatelé cítili, že zahrnutí tohoto zjevně zednářského symbolu – probuzené šišinky neboli třetího oka do trojúhelníku – by bylo pro rané americké kolonisty příliš kontroverzní. V tomto případě bylo slovo perennis napsáno nad hlavou, samo o sobě.

V roce 1782 pozdější revize Velké pečeti změnily znění na to, co vidíme nyní – s „Annuet Coeptis“ nahoře a „Novus Ordo Seclorum“ dole. Tyto fráze činí zprávu ještě jasnější.

Slovo annuit znamená „upřednostňovat nebo usmívat se“, často souhlasným přikyvováním – a slovo coeptis znamená „závazek“, stejně jako

"začátek, začátek a začátek." Když zahrneme Oko Prozřetelnosti jako symbol Boha, tato fráze se překládá jako „Bůh dal našim začátkům přízeň“. V této frázi je však také hlubší symbolika. Slovo annuit souvisí s jinými latinskými slovy, která znamenají „roční“ – a odtud pochází slovo roční . Jeden překlad latinského slova annui je „roční platba“. Annuit Coeptis tedy může také znamenat „[Velký] rok začíná“. Zdá se, že platba, kterou od Velkého roku dostaneme, je zapsána do samotného symbolu – totiž přeměna země, kde znovu začíná precesní cyklus.

50dolarová bankovka Spojených států z roku 1778 s pyramidou o 13 chodech a slovem Perennis – pravděpodobně symbolizující Velký rok neboli precesi rovnodenností.

Toto poselství je mnohem jasnější, když se ponoříme do tajemna kořeny fráze „Novus Ordo Seclorum“, která byla začleněna do Velké pečeti Spojených států v roce 1782 Charlesem Thomsonem.

Oficiální záznam otevřeně uvádí, že Thomson byl inspirován pátou řadou Virgilovy čtvrté eklogy, o které budeme zanedlouho hovořit. Původní latina zní Magnus ab integro seclorum nascitur ordo a vykládá se to tak, že „a majestátní válec kroužících staletí začíná znovu“. Zní to velmi podobně jako popis Velkého cyklu precese – popisující „majestátní válec obíhajících staletí“, který nyní „začíná nanovo“ a v tomto procesu vytváří Zlatý věk.

Velký římský orákulum

V prvních letech intenzivního výzkumu, kolem roku 1994, jsem našel přímou citaci od CAL Tottena, prvního poručíka 4. dělostřelectva USA armády, který vysvětlil hlubší význam Velké pečeti. Toto bylo zveřejněno jako dopis, který napsal Charlesi J. Folgerovi, sekretáři ministerstva financí, 10. února 1882:

Vševědicí oko je jedním z nejstarších hieroglyfů Božstva. Trojúhelník je také kabalistickým symbolem nejvzdálenějšího starověku... . Sestup mystického oka a trojúhelníku v podobě vrchního kamene k tomuto tajemnému monumentu [Velké pyramidě] všech dob a národů je pro nás jako pro lidi nanejvýš těhotné s významem. Heslo Novus Ordo Seclorum je citátem ze 4. eklogy a Virgil si jej vypůjčil z mystických záznamů Sibyliny.³⁸

Totten dále uvádí přesnou citaci, což je úžasné – ale nejprve pojdme prozkoumat „mystické záznamy Sibyliny“ podrobněji, abychom pochopili kontext. V raných dobách formování Říma bylo jméno „sibyla“ odvozeno z řeckého slova sibulla, což znamenalo ženu, která dává proroctví – známou také jako orákulum. Orákulum v Delphi hostilo tajemný kámen omphalos, symbol šíšinky mozkové, o které se také věřilo, že je přímým telepatickým spojením boha Apollóna. V celém starověkém světě bylo deset slavných sibil, včetně Persie, Libye, Delf, Samos, Cimmericie, Erythraea, Tiburu, Marpessa a Frygie – ale nejvíce uctívaná byla Sibyla z Cumae, která žila v jeskyni nedaleko Neapole.³⁹ Cumae byla první řeckou kolonií založenou v Itálii ve vulkanické oblasti poblíž Vesuvu.⁴⁰ V roce 1932 byla objevena jeskyně Sibyly z Cumae, což vyvrátilo fámy, že jde pouze o mýtus – a měla 60 stop vysoký strop a 375 stop dlouhá chodba, která do ní vedla.⁴¹ Sibyla napsala svá proroctví na dubové listy, které pak nechala před jeskyní, u kteréhokoli ze sta různých vchodů. Pokud si je po příjezdu nikdo nepřišel vyzvednout, jednoduše odfoukly ve větru.

Článek National Geographic z roku 2001 naznačil, že mystické schopnosti věštců mohly být důsledkem halucinogenních plynů, např.

jako etylen, který se přirozeně vyskytuje v jeskyních. Pramenitá voda poblíž místa chrámu v Delfách byla pozitivně testována na etylen, který má sladkou vůni a vytváří narkotické účinky.⁴² Kumejská Sibyla by zřejmě seděla na trojnožce, která byla postavena přímo nad jeskyní v jeskyni, která sopečná plyny by stoupaly skrz.⁴³ Také spolkla několik kapek šťávy z bobkového vavřínu, než se dostala do stavu transu, kde obdržela proroctví.⁴⁴ Virgil podrobně popsal Sibylu z Cumae při práci v Aeneidě. Její chování rozhodně naznačuje, že se jí zmocnil silný hypnotický vliv.

Změní své rysy a barvu obličeje; vlasy jí vstávají vzpřímeně, ňadra se zvedají a kalhoty, její divoké srdce divoce bije, pěna se jí shromažďuje na rtech a její hlas je hrozný... . Přechází ve své jeskyni sem a tam a gestikuluje, jako by chtěla vypudit bohy ze svých prsou.“⁴⁵

V době padesátých výročních olympijských her a založení města Říma se Sibyla z Cumae obrátila na krále Tarquina s devíti knihami svých proroctví a tvrdila, že obsahují celou budoucí historii Říma.⁴⁶ Tarquin vládl v letech 534 až 510 př.n.l.

Tato seschlá stařena požádala krále o devět pytlů zlata jako platbu a on její přemrštěnou cenu odmítl. Přímo před králem Tarquinem spálila první tři z devíti knih, což v té době nepovažoval za velký problém. Její sláva a pověst prorokyně však rychle rostla, a když se později vrátila, nabídla Tarquinovi zbývajících šest knih za stejnou cenu. Znovu odmítl – a ona znovu spálila další tři knihy přímo před ním, takže vypadala ještě šíleněji. Nicméně v době, kdy se vrátila s posledními třemi knihami, se stala skutečně legendární pro svou přesnost.

Královi rádci na něj naléhali, aby přijal její nabídku, i když ho stále žádala o devět pytlů zlata – a on nakonec přijal.

Bez ohledu na to, co si o tom v moderní době mohou myslet skeptici umění proroctví byly listy Sibyliny brzy považovány za největší poklad v celém Římě – drahocenný nad jakýkoli jiný vládní majetek. Byli proslulí svou ohromující přesností, která zjevně zahrnovala předpověď invaze Hannibala a jeho případné porážky sedm set let předtím, než k ní došlo, a také předpověď Constantina jménem, osm set let předtím, než byl

born.47 Byli konzultováni v dobách velké národní nouze, jako jsou zemětřesení, záplavy, hurikány, nemoci a strádání.48 Michelangelo dokonce zahrnul zobrazení Sibyl z Cumae do svého slavného obrazu stropu Sixtinské kaple.49

Jak Sibyla z Cumae původně popsala Tarquinovi, tyto knihy zjevně obsahovaly budoucí dějiny Říma – ale problém byl v tom, že proroctví byla formulována tajemným jazykem, který nebyl vždy jasný. V mnoha případech, když se římscí císaři pokusili použít tajemné texty, aby se vyhnuli velké katastrofě, skončili ve skutečnosti splněním proroctví, kterým doufali zabránit. Z tohoto důvodu byly knihy považovány za potenciálně nebezpečné; tím, že se je pokusíte použít k zastavení katastrofy, můžete katastrofu skutečně vytvořit.

Byly proto přísně střeženy v trezorech v podzemních komnatách v Jupiterově chrámu na Kapitolu v Římě – přístupném pouze velekněžím. Komnaty a chrám byly dokončeny v roce 500 př. n. l., konkrétně pro uložení tohoto pokladu – který měl být konzultován pouze v nejtěžších nouzových situacích.

Římský senát považoval texty za tak cenné, že nakonec an celé kolegium kněží mělo za úkol buď vypátrat nebo přehodnotit prvních šest ztracených svazků. Nikdy se jim nepodařilo získat původní slova Sibyl. Když Marcus Atilius někoho pověřil, aby okopíroval původní tři knihy, což bylo v rozporu s oficiálním tajemstvím, byl potrestán smrtí – zašitý do pytle a hozen do řeky Tibery. 50 Virgilovi bylo nakonec v roce 82,51 n. l. dovoleno zkopírovat některé texty do svých Eklog a Jupiterův chrám pak v roce 83 n. l. vyhořel a zničil většinu, ne-li všechny originály. Generál Flavius Stilicho spálil zbývající kopie v roce 405 n. l. v domněnku, že jsou pohanské a zlé. O pět let později, když Řím napadli Vizigóti, někteří cítili, že to byl trest Říma za zničení prorockých textů.

Virgilova čtvrtá ekloga je tak považována za jednu z posledních zbývajících přepisů původních sibylských textů. Skutečnost, že „Novus Ordo Seclorum“ bylo přímo převzato z těchto tajemných textů a bylo zkombinováno s Velkou pyramidou v designu Velké pečeti Spojených států z roku 1782, činí příběh otců zakladatelů velmi

zajímavější. Peter Tompkins o tom psal v *Secrets of the Great Pyramid*.

Podle Manlyho P. Halla, odborníka na zednářské tradice, byli nejen mnozí zakladatelé americké vlády zednáři, ale dostali pomoc od tajného a vznešeného orgánu existujícího v Evropě, který jim pomohl založit Spojené státy jako „ zvláštní a zvláštní účel známý pouze několika zasvěceným."

Velká pečeť, říká Hall, byla podpisem tohoto vznešeného těla a nedokončená pyramida na její zadní straně „je pracovní deska symbolicky vyjadřující úkol, k jehož uskutečnění se vláda USA zavázala ode dne svého vzniku“. Orel měl zřejmě představovat fénixe neboli symbol nesmrtelnosti lidské duše. Velká měna byla dána symbolům pyramidy a fénixe jejich umístěním na jednodolarovou bankovku.⁵²

Je fascinující uvažovat o tom, že Spojené státy byly od samého počátku založeny pro tajný účel – který, jak se zdá, přímo souvisí s koncem Velkého roku a proroctvími o nadcházejícím Zlatém věku. Na základě důkazů, které jsme prozkoumali v kapitole 3, se nyní Velká pečeť zdá být pouze nejnovější verzí tohoto starověkého symbolu – který byl prominentně uveden na řeckých a římských mincích. Zdá se, že „tajné a vznešené tělo existující v Evropě“ pochází ze Sumeru, Babylonu a Egypta a má skryté techniky, které pomáhají probudit šišinku mozkovou.

Vraťme se k dopisu poručíka Tottena, který popisoval přesný obsah sibylského textu, ze kterého pochází „Novus Ordo Seclorum“. Když jsem to poprvé četl v roce 1994, byl jsem šokován – a ještě více překvapen, že o tom skoro nikdo nevěděl. Sibyla z Cumae rozdělila dějiny na řadu „věků“ a v této pasáži odkazuje na příchod posledního věku ve svém příběhu – který je označován jako „kumejská píseň“. Zde je přesný překlad tajemného textu Sibyliny, jak Totten napsal v roce 1882 – a nezapomeňte, že toto jsou přesná slova citovaná ve zkratce na zadní straně amerického dolaru.

Nyní přichází poslední věk písně Cumaen. (Novus Ordo Seclorum pozměněno z Magnus Soeclorum ordo), Znovu se rodí mocný řád věků. Jak prorockou Pannu, tak saturnskou

království se nyní vracejí. Nyní je z vznešených nebes spuštěno nové potomstvo. Přízeň, cudná Lucino, brzy narozeného chlapce, v němž skončí doba železná a na celé zemi znovu povstane zlatá.⁵³

Zopakujme si některé z úžasných prvků této pasáže: „Poslední věk... nyní přichází. Znovu se rodí mocný řád věků... . Nyní je z vznešených nebes spuštěno nové potomstvo.“ Slovo potomstvo znamená „potomek“ – takže to může popisovat nějakou transformaci lidského druhu, jak jej nyní známe, na konci vysokého věku. Jaký přesně může být tento nový potomek? Odpověď může přijít v další pasáži: „Chlapec, který se brzy narodí, v němž skončí doba železná a na celé zemi znovu povstane zlatá.“ To implikuje proroctví, kde se lidstvo jako celek transformuje – ne jen jedna mesiášská postava. Existuje také návrh, že tomuto procesu pomohou další skupiny, když si přečteme řádek: „Prorocká panenská i saturnská království se nyní vrací.“

Když budeme pokračovat ve čtení zbytku Vergiliovy čtvrté eklogy, z jiných dostupné překlady jsou uvedeny ještě podrobněji. Mějte na paměti, že ve starověkých řeckých a římských tradicích jsou „hrdinové“ polobozi – zrození z jednoho lidského rodiče a jednoho rodiče, který byl „bohem“ – a toto jedinečné genetické dědictví jim zjevně dalo schopnosti, které bychom nyní považovali za nadlidské.

Pod tvým vedením všechny stopy naší staré špatnosti,
jakmile budou odstraněny, osvobodí zemi od neustálého
strachu. Přijme život bohů a uvidí hrdiny s bohy, jak se mísí, a on
sám bude z nich viděn as hodnotou svého otce vládne světu míru... .
Přijmi svou velikost, protože čas se blíží, milé dítě bohů, velké potomstvo
Jova! Podívejte se, jak se to potácí – světová mocnost orbů, Země a širý
oceán a klenba hluboká – všichni, vidíte, uchvázeni nadcházející dobou!⁵⁴

Z této pasáže vidíme, že je skutečně předpovězeno, že se bohové vrátí —a že lidé na zemi sami „dostanou život bohů“.
Toto je Velká pečeť Spojených států – vytištěná přímo na dolarové bankovce.
Je zřejmé, že se od nás v těchto proroctvích očekává, že budeme sami
považováni za bohy, jakmile bude tento proces dokončen. Tato Sibijská proroctví

představují tedy smělé proroctví o nadcházejícím Zlatém věku, ve kterém „Zlatý znovu povstane na celé zemi“ – myšleno každý, kdo je zde. Otcové zakladatelé si očividně uvědomili, že mezi těmito proroctvími v záznamech Sibyliny, symbolikou Velké pyramidy a probuzenou šišinkou mozkovou existuje vztah. Znovu, když prozkoumáme exteriér Velké pyramidy, přes úhlopříčky je vzdálenost 25 826,4 pyramidových palců – stejně jako počet let v precesi. Vrchní kámen sedí přímo na stejné diagonální linii. Když tedy dáme všechny tyto kousky dohromady, je zřejmé, že otcové zakladatelé Ameriky jasně věřili, že návrat vrcholového kamene na pyramidu symbolizuje úsvit nové éry v historii lidstva na konci Velkého roku. To by zahájilo často prorokovaný Zlatý věk, o kterém starověké mýty také hovořily, doplněný transformací lidstva do božského stavu a návratem původních otců zakladatelů. Díky spojení mezi vrcholovým kamenem a baetylem můžeme jasně vidět, jak moc věřili, že toto proroctví souvisí s probuzením epifyzy.

Ilumináti

Existuje mnoho důkazů – daleko mimo rozsah této knihy – že „tajné a vznešené tělo existující v Evropě“ je i dnes u moci. Již jsme prozkoumali, jak je symbolika epifyzy protkána svobodným zednářstvím, rosenkruciány a dalšími skupinami – včetně Vatikánu. Stále více lidí začíná mít podezření, že ve světové politice se právě teď dějí velmi temné věci a že naši volení vůdci nemusí být ve skutečnosti těmi, kdo vedou show. Už jsem mluvil o tom, jak mohou být někteří lidé, kteří vyšetřují Zdrojové pole, ohroženi, vykoupeni, zraněni nebo dokonce zabiti. Internet je naprosto zaplaven články a knihami, které si o tom všem můžete přečíst, a mnohé z nich jsou docela děsivé a plné zkázy a strachu. Zdá se, že původní pozitivní proroctví zlatého věku se během mnoha tisíc let zkroutila do zvráceného konceptu Nového světového řádu – ve kterém si elitní, nadnárodní mocenská skupina přeje výrazně snížit populaci Země a přivést lid. pod kontrolou celosvětové diktatury. Podle mého názoru je možná nejkompaktnějším zdrojem písemných dat na toto téma Nový svět

Order: The Ancient Plan of Secret Societies od Williama T. Stilla.⁵⁵ Mnoho z nejprovokativnějších historických odkazů na internetu o Novém světovém řádu pochází ze Stillovy knihy z roku 1990. Stále poskytuje důkaz, že Sir Frances Bacon spolupracoval s touto skupinou na vytvoření plány na „Novou Atlantidu“, která by zahájila univerzální demokracii – svět bez válek, zločinů a chudoby. Baconova vize zjevně inspirovala založení Ameriky a principy svobody v USA

Ústava. Bacon také věřil, že jakmile bude tento plán splněn, lidské bytosti znovu získají vládu nad přírodními silami.

Dovolte mi ujasnit, že v žádném případě nepodporuji politiku, politiku, zrada, lži a podvod těchto světových elit – které někteří lidé, včetně Stilla, nyní nazývají „ilumináti“ – což znamená „osvětlení“. Toto osvětlení je zjevně metaforou probuzené šišinky mozkové – a tyto skupiny mohou věřit, že jejich celosvětová moc a kontrola jsou výsledkem tajemných duchovních praktik, díky nimž se cítí nadřazené ostatním, ne-li bohům samy o sobě. Navzdory hrůzám, které jsou těmto lidem často připisovány, také nemám pocit, že bychom měli spěchat s odsuzováním všech, kteří byli zapleteni s těmito skupinami – protože pokud ano, skutečně jsme nepřerostli přes Hitlerův groteskní postoj k Židům ve světě. válka II. Nenávist plodí nenávist. Každá lidská bytost má právo na existenci a genocida je zločinem proti lidskosti – dláždí cestu pro další skupinu, aby se stala stejně odpornou jako ti, proti kterým se postavili. Podle několika zasvěcených osob, které osobně znám, je v těchto skupinách uvězněno mnoho nevinných lidí – a pokud by mohli, dostali by se z hromadného exodu.

Nenávist, která byla vybičována na internetu, je však v dnešní době tak vysoká, že by se tito lidé skutečně báli o své životy, kdyby se jim skutečně podařilo uniknout – a pokusili se pro svět udělat upřímné dobro.

Zjevně se zdá, že otcové zakladatelé Ameriky si byli vědomi těchto proroctví o nadcházejícím Zlatém věku a o proměně lidstva, která měla nastat. Zdá se, že všechna velká světová náboženství a mnohé tajné tradice pocházejí ze společného, celosvětového zdroje, kterým mohli být lidé, kteří byli daleko před námi z hlediska biologické a duchovní evoluce – a byli proto považováni za bohy. Temnota, utajení a pasti peněz a moci mohly v různých mocenských skupinách zkreslit původní záměr poselství – což vedlo k do očí bijícímu rozdílu mezi těmito tajnými, okultními naukami a pozitivním, láskyplným zaměřením mnoha dalších náboženských skupin.

a duchovní tradice, které zahrnovaly podobné symboly a témata. Mám pocit, že mnoho lidí v těchto skupinách pracuje pro dobro lidstva, ale protože jsou nuceni vše tajit, mimořádná zloba a podvod několika málo lidí se nyní staly kartáčem, který dehtuje a opeří mnohé – a to je ostuda. Díky štěstí v dřívějších letech a díky propagaci mých webových stránek a videí v posledních letech jsem se mohl setkat s několika žijícími dědici této tradice. Věřím, že nastává změna, kdy si členové těchto skupin nyní uvědomují, že nepotřebují ctít negativitu, narcismus a sobectví některých svých vrstevníků – a mohou vstoupit do plnějšího pochopení toho, co může jejich dávné poslání skutečně zahrnovat. . Věřím, že tajemství spočívá v „soudržnosti“ – obnovit této planetě milující esenci, ze které pochází. Toto není žádné starověké kultovní učení – je to plod aktivního, probíhajícího vědeckého zkoumání. Negativní, okultní praktiky jsou hrubým nepochopením faktů.

Ačkoli otcové zakladatelé Ameriky začlenili pyramidu do jejich designu, nemáme žádný způsob, jak zjistit, kolik o tom skutečně věděli. Tato filozofická tradice je zjevně velmi stará a svého času byla skutečně celosvětová – než došlo k strašlivé potopě, která tuto civilizaci možná téměř zničila. Čím více času uplyne od doby, kdy byla předána původní nauka, tím více máme telefonní hru – a zpráva může být stále zmatenější a zkreslená.

Je zřejmé, že tyto zasvěcené skupiny nezveřejnily to, co možná věděly – a mám pocit, že nejlepší, co můžeme udělat, je nebojácně ukončit tajemství a osvobodit pravdu. Je zřejmé, že Velká pyramida je velkolepý architektonický zázrak a zdá se, že je daleko za našimi současnými technologickými možnostmi. Někteří lidé si to možná uvědomili a inspirovali se tím před mnoha stovkami, ne-li tisíci lety. Ať už byla postavena vyspělou starověkou civilizací, mimozemskými bohy nebo obojím, Velká pyramida mohla být postavena tak, aby obsahovala všechny informace, které bychom potřebovali k pochopení nadcházejícího Zlatého věku – a možná i proto, aby pomohla vytvořit onu „Novou Zemi“ jako svého jedince. architekti mohli předvídat.

Když zamíříme do další kapitoly, zjistíme, jak Dr. Alexander Golod začal stavět masivní pyramidy v Rusku a na Ukrajině od roku 1990. Mnoho špičkových ruských vědců v nich provádělo výzkum – a byli schopni potvrdit mnoho dřívějších spekulací o

pyramidová síla a její tajemné účinky. To má potenciál způsobit revoluci v naší společnosti tolika různými způsoby, že důsledky jsou naprosto ohromující. Je to, jako bychom dostali obrovské dědictví, které má v praktické hodnotě větší hodnotu než všechny peníze, které máme na světě – a bylo tam celou dobu, jen čekalo, až budeme připraveni je znovu objevit. Pyramidová technologie je skutečně mnohem pokročilejší, než jsme si kdy uvědomovali, a má moc zcela transformovat naši planetu – stejně jako naše vlastní životy. Jediné, co nás brzdilo, bylo, že naše vlastní věda ještě nepokročila do bodu, kdy bychom mohli identifikovat a pochopit tak špičkovou technologii.

KAPITOLA OSMÁ

„Pyramidová síla“ – náš klíč ke zlatému věku?

Starověká proroctví nehovoří o celosvětovém vyhynutí – předpovídají nadcházející zlatý věk. Ještě lepší je, že jsme nyní v měřeních Velké pyramidy našli značné množství technických detailů – včetně přesné velikosti Země, přesné délky roku, vzdálenosti od Země ke Slunci, různých planetárních rozměrů, uspořádání hvězd, precese, rovnodennosti – což naznačuje, že její stavitelé mohli být také zodpovědní za zasévání starověkých světových mýtů a prorockých náboženských učením samotných. Co když samotná pyramidová struktura byla součástí Poselství, které jsme měli zdědit? Mohla by to být fungující technologie – využívající vědu, kterou jsme ještě neobjevili na úrovni hlavního proudu?

Hnutí pyramidové moci ze 70. let bylo skeptikem vysmíváno jako krátký záblesk důvěřivého chování v masovém měřítku. Velká část vzrušení vznikla v příběhu Francouze jménem Antoine Bovis, který údajně navštívil Velkou pyramidu na počátku dvacátého století.

Podle legend v mnoha pyramidových knihách ze 70. let našel Bovis v Králově komoře popelnici s mrtvolami koček a dalších malých zvířat. Kupodivu nevoněly, ale vypadaly, že dokonale vyschly a mumifikovaly – spíše než aby vyhnily. Pokud byla Velká pyramida skutečně hrobkou, pak možná Egypťané nemuseli tak tvrdě pracovat, aby mumifikovali těla svých milovaných vůdců – jednoduše je strčte do sarkofágu, dejte trochu času, aby se kouzlo projevilo, a stáhněte je zpět. Ven a nyní pyramida vykonala všechnu práci.

Historie nebyla k těmto milovaným legendám laskavá. V roce 1999 bývalý ředitel Egyptského národního muzea řekl dánskému skeptikovi, že v Králově komoře nikdy nebyla popelnice, která by mohla obsahovat těla mrtvých zvířat. Zapáchal, když se prodíral touto popelnicí, pravdou je, že nikdy ani neopustil Francii a legendu o jeho návštěvě Velké pyramidy vytvořili jiní autoři, kteří jeho dílo nesprávně interpretovali.² Ve skutečnosti se stalo, že Bovis postavil třícítku -palec vysoký dřevěný model Velké pyramidy v

jeho domov ve Francii, a tvrdil, že mumifikoval mrtvou kočku tím, že ji nechal v pozici královské komory. Podle stejného dánského skeptika, Jense Laigaarda, to všechno nemusí být podvod.

Tisíce lidí se pokusily ponechat různé potraviny uvnitř pyramidy a předložili řadu tvrzení, že síla pyramidy může uchovat ryby, maso, vejce, zeleninu, ovoce a mléko. Řezané květiny, ošetřené energií, si podle všeho zachovávají svou barvu a vůni. Navíc se říká, že káva, víno, likér a tabák vydávají po otočení pyramidy chutnější vůni.³

—

Webová stránka skeptiků, která přetiskla dílo tohoto dánského autora, odhalila jejich skutečné pocity v jejich závěrečných poznámkách a tvrdila, že Bovis „vytvářel své pyramidové myšlenky prostřednictvím uvažování v křesle a okultních experimentů“.

Navzdory těmto skeptickým výpovědím další výzkum odhalí, že Karel Drbal, radiotechnik v Praze, úspěšně zopakoval Bovisovy „křeslo, okultní experimenty“ v 50. letech s několika různými mrtvými zvířaty – a docela je zachoval. Drbal došel k závěru, že „existuje vztah mezi tvarem prostoru uvnitř pyramidy a fyzikálními, chemickými a biologickými procesy probíhajícími uvnitř tohoto prostoru“⁵ – i když si nebyl jistý, proč se tak děje. Drbal byl také prvním, kdo v roce 1959 údajně — objevil, že tupé žiletky by se naostřily, kdyby je umístil do struktury ve tvaru pyramidy postavené z kartonu. Mnoho východoevropských zemí mělo během této doby potíže s nalezením dobrých žiletek, takže byl skutečný zájem zjistit, zda trik s pyramidou skutečně funguje. Patentový úřad v Praze odmítl vyhovět Drbalově žádosti o ochranu jeho objevu, pokud jejich hlavní vědec nedosáhne stejných výsledků – a to se mu jistě podařilo. Drbalovi tak byl udělen československý patent číslo 91304 na ořezávatko žiletek Cheops Pyramid. Ve skutečnosti se tento produkt stále vyráběl z polystyrenu, když o něm Lyall Watson psal ve své vynikající knize Supernature z roku 1973.⁶

—

To není vše. V roce 2001 ruský vědec Dr. Volodymyr Krasnoholovets zopakoval Drbalův legendární experiment s žiletkou a prokázal – pomocí skenovacího elektronového mikroskopu –, že tvar pyramidy je schopen změnit molekulární strukturu podél

ostří žiletky.⁷ Na rozdíl od toho, co Drbal, jak se zdálo, objevil, nezdálo se, že by severojižní zarovnání neudělalo novou žiletku ostřejší. Východo-západní poloha však měla jasný, měřitelný otupující účinek na čepel – přeměnila její rovné, ploché povrchy na hrboilaté, hrboilaté, vlnovité křivky na mikroskopické úrovni.⁸ To se v konvenční vědě zjevně nepředpokládá.

Lyall Watson, autor knihy *Supernature*, také zopakoval Bovisův původní experiment s vejci, zadním steakem a mrtvými myšmi a zjistil, že „ty v pyramidě se zachovaly docela dobře, zatímco ty v krabici od [bot] brzy začaly zapáchat a musely být vyhozen. Jsem nucen dospět k závěru, že lepenková replika Cheopsovy pyramidy není jen náhodné uspořádání kusů papíru, ale má zvláštní vlastnosti.“⁹ Bez uvedení konkrétních odkazů se Watson na další stránce podělil o další, zajímavé vodítka.

Jedna francouzská firma si kdysi nechala patentovat speciální nádobu na výrobu jogurtu, protože tento konkrétní tvar zesiloval působení mikroorganismu, který se účastní procesu. Sládky československého piva se pokusili přejít z kulatých na hranaté sudy, ale zjistili, že to má za následek zhoršení kvality jejich piva – a to i přesto, že způsob zpracování zůstal nezměněn. Německý výzkumník prokázal, že myši se stejnými ranami se hojí rychleji, pokud jsou drženy v kulovitých klecích. Architekti v Kanadě hlásí náhlé zlepšení u schizofrenních pacientů žijících na lichoběžníkových nemocničních odděleních.¹⁰

Jak by mohly být tak velkolepě znějící objevy pravdivé?

V tomto bodě chápu reakci skeptiků. Ve Spojených státech bylo provedeno velmi málo tohoto výzkumu a zdá se, že také porušuje mnoho z našich drahých fyzikálních zákonů. Málokdo v západním světě si je vědom ruského vyšetřování Zdrojového pole, o kterém budeme hovořit později – ve kterém tyto podivné anomálie mají elegantní, nová vysvětlení. V této kapitole vás žádám, abyste se mnou měli trpělivost, když vám vysvětluji všechny různé věci, které mohou pyramidy dělat – protože dokud neuvidíte celý rozsah toho, co nyní víme, budou jakákoli předběžná vysvětlení neúplná a těžko pochopitelná. Náš prastarý

předkové byli natolik přesvědčeni o hodnotě této technologie, že postavili nejdokonalejší stavbu v zaznamenané lidské historii jako pyramidový tvar – nikoli velkou čtvercovou krabici. Mnoho dalších velkolepých pyramid se objevuje po celém Egyptě a Jižní Americe – a nový výzkum naznačuje, že pyramidy mohou být také v Bosně,¹¹ Itálii, Řecku, Slovinsku, Rusku a Číně¹², i když většina z nich (kromě těch v Číně) jsou pokryty špínou, stromy a další vegetací, takže je obtížnější je rozpoznat. Některé z nich mohou být také přírodními horami, které byly vytvarovány do tvaru pyramidy. Bosenská pyramida Slunce by byla dvakrát větší než Velká pyramida a geometrická symetrie této neobvyklé, hornaté oblasti je velmi působivá.

Letecký pohled na bosenskou pyramidu Slunce, kterou tradiční archeologové dosud neuznávají jako inteligentně navrženou struktura.

Proč znovu manipulovat s těmito masivními, mnohatunovými kamennými bloky a znovu tvarovat celé hory jako pyramidy a/nebo stavět obří kopy hlíny ve tvaru pyramidy, pokud k tomu není dobrý důvod?

Proč by tolik různých kultur nezávisle dostalo stejný nápad stavět stavby pomocí technik, které mohou velmi dobře předčí naši vlastní úroveň technologie? Jakmile začnete zkoumat záhady toho, co pyramidy skutečně dokážou, dává to mnohem větší smysl.

Pyramid Power Reboot

Bez ohledu na fakta se celý koncept pyramidové síly zhroutil na něco víc než jen městský mýtus až do roku 2001, kdy webová stránka Dr. Johna DeSalva společnosti Giza Pyramid Research Association poprvé zveřejnila výsledky dechberoucích nových ruských pyramidových studií pro západní svět. Příběh začíná v roce 1990, kdy moskevský vědec a obranný inženýr Dr. Alexander Golod začal stavět velké pyramidy v Rusku a na Ukrajině. Do roku 2001 bylo postaveno sedmnáct pyramid na osmi různých místech v Rusku a na Ukrajině¹³ a do léta 2010 bylo celosvětově postaveno více než padesát pyramid, přičemž většina je stále v Rusku a na Ukrajině.¹⁴

Dr. Golod postavil každou ze svých pyramid z vnitřní kostry PVC trubek pokrytých skleněnými vlákny, které tvořily hladké plochy. Všechny byly postaveny tak, aby odpovídaly Zlatému řezu – takzvanému poměru phi 1 až 1,618 – který se tak často objevuje v růstových vzorcích živých organismů, jako jsou spirály mušlí. Díky tomuto poměru jsou Golodovy stavby strmější než Velká pyramida s úhlem sklonu asi sedmdesát stupňů. Vrchol se táhne do vzdálenosti asi dvakrát vyšší, než je Velká pyramida, vzhledem k obvodu její základny – díky čemuž Golodovy pyramidy vypadají spíše jako obelisky, kostelní věže nebo baetyly na řeckých a římských mincích.

Golodova největší pyramida se tyčí do výšky 144 stop (44 metrů), váží více než 55 tun, její dokončení trvalo pět let a její stavba ho stála více než milion dolarů.¹⁵ Byla dokončena v roce 1999 a byly v ní použity „nevodivé materiály bez jediný kovový prvek.“¹⁶ Golod zjistil, že jakýkoli kov ve struktuře pyramidy způsobil, že se zdánlivě magické účinky výrazně snížily, ne-li úplně zmizely – jako by měl pohlcující účinek na jakákoli tajemná energetická pole, která by mohla působit. To je jeden z klíčových konstrukčních prvků, které by mohly způsobit, že pokusy skeptiků o replikaci pyramidové síly selžou. V hlavním městě USA byl Washingtonův památník zabudován do obelisku – možná další pokus vlády Spojených států využít takovou skrytou technologii – ale má v sobě velké množství kovu, a proto nemůže být zdaleka tak účinný jako Golodovy pyramidy. .

Web Dr. John DeSalvo's Giza Pyramid Research Association shrnul výsledky doktora Goloda – spolu s výsledky jeho mnoha profesionálních kolegů.

Pomocí těchto pyramid bylo provedeno mnoho různých experimentů, které zahrnují studie v medicíně, ekologii, zemědělství, fyzice a dalších oblastech. Na této práci je významné, že ji provedli špičkoví vědci v Rusku a na Ukrajině a vědecky dokumentuje změny, ke kterým v těchto pyramidách dochází.¹⁷

Jak vidíte, vůbec to nebyla okultní nebo křesťilková věda – na nejvyšších úrovních se to bralo velmi vážně a do těchto experimentů bylo investováno značné množství času a peněz. Byl jsem ohromen, když jsem v roce 2001 četl shrnutí tohoto výzkumu od Dr. Volodymyra Krasnoholovce.¹⁸ I když bylo obtížné sledovat anglický překlad, rozhodně jsem chápal důsledky toho, co našli – a bylo to rozsáhlé, multidisciplinární úsilí mnoha špičkových myslí bývalého sovětského vojensko-průmyslového komplexu. Po pádu železné opony měli stále své výzkumné laboratoře a rozpočty, ale nemuseli trávit čas bojováním válek. Pyramidy doktora Goloda jim poskytly úžasné příležitosti k vědeckému zkoumání. Jedinou tragickou částí příběhu bylo, že žádný mainstreamový akademický časopis nezveřejnil jejich výsledky, navzdory pečlivé péči, kterou věnovali používání nejpřísnějších vědeckých protokolů. Zdá se, že hlavním důvodem je to, že zakořeněné mocenské skupiny by byly silně ohroženy všemi technologickými průlomy, které by tyto objevy poskytly.

Webová stránka Pyramida života vysvětluje, jakou pozornost tyto pyramidy vyvolaly – na mezinárodní úrovni.

Stovky tisíc lidí včetně slavných herců, zpěváků, sochařů, majorů a prezidentů již navštívily největší ruskou pyramidu. Tuto pyramidu postavili a zkoumají vědci pod dohledem Alexandra Goloda.

O ruskou pyramidu se začali zajímat mniši z Japonska, Koreje a Tibetu; považují ho za ideální místo, tedy prostor uvnitř i kolem něj. Jejich myšlenky potvrzují vědecké výzkumy provedené v ústavech Ruské akademie věd. Všechny výzkumy prokázaly pozitivní vliv na

ekologie a lidské zdraví při návštěvě pyramid, nebo pomocí produktů, krystalů, roztoků a předmětů tam připravených.¹⁹ —

Výzkum doktora Goloda byl brán natolik vážně, že z něj vycházely krystaly pyramidy létaly na ruské vesmírné stanici Mir více než rok a experiment byl později opakován na Mezinárodní vesmírné stanici. Webová stránka Pyramid of Life uvádí, že tyto studie byly nyní pokryty na „CNN, BBC, ABC, AP, Boston Globe, The New York Times a dalších mezinárodních masmédiích“.

—

Když jsem četl o tomto výzkumu v roce 2001 a vstřebával větší důsledky, uvědomil jsem si, že pyramidy jsou skutečně nejúžasnější pokročilou technologií, která kdy byla na Zemi postavena. Celou dobu tam stáli a čekali, až budou zdědění – ale jen v naší nevědomosti jsme nepoznali tak pokročilou technologii, když jsme ji viděli.

Naštěstí za nás tuto práci udělalo několik týmů akreditovaných, mainstreamových ruských vědců. Jejich výsledky naznačují, že pyramidová technologie a její odnože by mohly zachránit svět – a podstatně zlepšit naše fyzické, duševní a duchovní zdraví. Navíc tyto výsledky strhávají střechu ze všeho, co jsme si mysleli, že víme o svém vlastním těle a o vědě obecně. Čím více se o tom dozvíte, tím úžasnější budou důsledky.

Představte si, že byste si mohli vzít jednoduchý lék, který pomáhá lidem bojovat s viry, a najednou by byl o 3000 procent silnější. Přesně to se stalo v jedné studii z Ivanovského výzkumného a vývojového institutu virologie v rámci Ruské akademie lékařských věd. Profesor Klimenko a Dr. Nosik studovali přirozeně se vyskytující sloučeninu bojující proti virům u lidí zvanou venoglobulin. Když byl tento lék naředěn na koncentraci padesát mikrogramů na mililitr a na krátkou dobu, zřejmě jen pár dní, uložen v pyramidě, stal se přibližně třikrát účinnějším v boji proti virům.

Je zvláštní, že droga fungovala stejně dobře, když ji stále více ředili – i když normálně by tyto ultra slabé koncentrace, jako je 0,00005 mikrogramů na mililitr, neměly v boji proti virům žádný účinek.²¹ Pokud to není průlomové dost, léčivé síly objevené —

Profesor AG Antonov a jeho spolupracovníci z Ruského výzkumného a vývojového institutu pediatrie, porodnictví a gynekologie jsou zdánlivě

záračný. Na svém nemocničním oddělení museli běžně ošetřovat předčasně narozené děti s vážnými zdravotními problémy, kterým zbývaly jen dny života. Vzhledem k tomu, že jejich kolegové věděli, že pyramida má pozoruhodný posilující účinek na léky, a samotná droga se nezdála být ani nutná, zkusili něco ještě pobuřujícího. Namísto použití jakéhokoli známého léku odebrali jednoduchý vzorek placebo 40 procent glukózy v destilované vodě a uložili jej do pyramidy. Podáním pouhého jednoho mililitru tohoto roztoku dvaceti různým předčasně narozeným dětem, které téměř jistě zemřely, se každý z nich [22](#) dočkal úplného uzdravení.

— Děti, kterým byl podáván běžný roztok glukózy, měly stejnou pravděpodobnost, že zemřou jako dříve.

Mohla by pyramida nějak aktivovat přírodní léčivou chemikálii v glukóze, divili se? Jediný způsob, jak to s jistotou zjistit, bylo přejít na obyčejnou vodu a zkusit stejný experiment znovu – ale jediný mililitr „pyramidové vody“ fungoval stejně dobře.

Co se stane, když vložíte nemocný organismus přímo do pyramidy? To chtěla zjistit skupina Ruské akademie lékařských věd v čele s Dr. NB Egorovou. Dvěma skupinám normálních bílých laboratorních myší byl podáván kmen 415 viru S. typhimurium (tyfus) ve stejném množství v průběhu jednoho dne. Jediný rozdíl byl v tom, že jedna skupina myší byla chována v pyramidě a druhá ne. Je úžasné, že 60 procent myší v pyramidě přežilo menší dávky viru, zatímco v kontrolní skupině přežilo pouze 7 procent. I při mnohem větších dávkách kontaminace, které by za normálních okolností zabily téměř každou jednotlivou myš, 30 procent pyramidových myší stále přežilo – zatímco pouze 3 procenta těch, kteří měli smůlu, že byli v kontrolní skupině, to skutečně zvládla.²³

—
Dr. Egorova také krmila pyramidovou vodou myši, které dostaly ošklivé zacházení karcinogeny, které by jim téměř jistě způsobily masivní rakovinné nádory. Kontrolní skupině byly podávány stejné karcinogeny, ale dostávala pouze obyčejnou vodu, která nikdy nebyla uvnitř pyramidy. U myší pijících pyramidovou vodu se vyvinulo výrazně méně nádorů [24](#) než u [myší pijících](#) obyčejnou vodu.

U těchto léčebných procedur nebyly nikdy pozorovány žádné nebezpečné nebo škodlivé účinky. Golodův tým zjistil, že čím vyšší pyramida byla, tím silnější byly účinky – ale i ta nejvyšší byla stále

jen něco málo přes čtvrtinu výšky Velké pyramidy. Vybudování těchto pyramid stojí peníze, ano – ale ve srovnání s nehoráznými, spirálovitě stoupajícími náklady na zdravotní péči a bojem o nalezení účinných prostředků, které si může dovolit každý, rozhodně stojí za to více prozkoumat. Pokud k záchraně dítěte před smrtí stačí jeden mililitr vody, zamyslete se nad tím, kolik léčivé vody by mohla vytvořit i jedna pyramida.

Kvantové efekty

Zázračné léčebné prostředky jsou stále jen jedním kouskem skládačky. Pamatujete si účinky na molekulární strukturu žiletek? Byly objeveny i další podivné kvantové efekty. Kusy žuly a křišťálu byly například celé měsíce roztroušeny po celé podlaze Golodovy nejvyšší pyramidy. Jak stručně vidíme v některých videích, která jsou nyní online, na vrcholcích těchto skal, které by jinak měly zůstat červenohnědé, by došlo ke slabému, ale viditelnému zblednutí. Tyto bělavé oblasti se neobjevily na všech kamenech – tvořily viditelný prstenec, který byl dokonale zarovnan se středovou osou pyramidy. Mezi koncem roku 1997 a začátkem roku 1999 byl tento výsledek čtyřicetkrát duplikován ve stejné pyramidě, pokaždé s jinými horninami. Každý prsten pokrýval padesát až tři sta kamenů o celkové hmotnosti od dvaceti do dvou set kilogramů. Golodův tým také shromáždil důkazy naznačující, že když se tyto prstence nejzřetelněji formovaly, bylo v okolí také méně epidemií.²⁵

Dr. Golod také provedl studie vzduchu nad pyramidou s a Ruský nástroj známý jako „vojenský lokátor“, který je podobný radaru. Pomocí tohoto zařízení byl kolem pyramidy detekován sloupec „neznámé energie“ – asi pět set metrů široký a dva tisíce metrů vysoký. Bohužel, Golod nevysvětlil, co tato energie je, protože celá technologie, kterou použili k její detekci, je stále tajná. Později zjistili, že kolem pyramidy byl ještě větší kruh energie, který byl úžasných tři sta kilometrů široký. Golodův tým vypočítal, že pokud by k vytvoření tak masivního narušení atmosféry byla použita elektrická energie, potřebovali byste k tomu každou elektrárnu v Rusku, která běží na plný výkon. Dále an

ozónová díra, která byla přímo nad pyramidou, se uzavřela jen dva měsíce poté, co ji postavili.²⁶

Golod také postavil sérii pyramid nad ropným vrtem a výsledky pak porovnal s ostatními, které byly poblíž. Bylo zjištěno, že ropa pod pyramidami ztenčila o 30 procent, což způsobilo zvýšení produkce o 30 procent, protože ropa se mnohem snadněji čerpala. Okolní studny, které nad sebou neměly pyramidy, nevykazovaly žádnou změnu. Golod také zjistil, že olej je mnohem čistší.

Nežádoucí materiály jako žvýkačky, pyrobitumen a parafín se podstatně snížily. Gubkinova moskevská akademie ropy a zemního plynu potvrdila, že tyto výsledky byly skutečností, nikoli fikcí.²⁷

Golodův tým navíc uchovával zemědělská semena v pyramidě jeden až pět dní, než byla zasazena. To bylo provedeno s více než dvaceti různými odrůdami semen, vysázenými na desítkách tisíc hektarů. V každém jednotlivém případě zaznamenala semena pyramidy 20 až 100procentní nárůst produkce plodin. Tyto rostliny ne onemocněly a nebyly postiženy suchem. Stejných efektů bylo možné dosáhnout umístěním kamenů, které byly uloženy uvnitř pyramidy kolem okrajů plodin.²⁸

Golod a jeho společníci zjistili, že cokoli, co je škodlivé pro život, se změní k lepšímu, pokud to zůstane uvnitř pyramidy. Jedy a další toxiny by se zázračně staly mnohem méně destruktivními i po krátkém pobytu v Pyramidě života. Radioaktivní materiály se rozkládaly rychleji, než se očekávalo. Nebezpečné patogenní viry a bakterie se po působení v pyramidě staly pro živé organismy mnohem méně škodlivé. Dokonce i psychofarmaka jako LSD měla menší účinek na lidi, kteří byli uvnitř pyramidy nebo v její blízkosti.²⁹ Pokud si pamatujeme, že některé z našich myšlenek se zdají být přímo ve Zdrojovém poli, tento antipsychotický účinek začíná dávat větší smysl.

Běžné roztoky placebo, jako je glukóza ve vodě, se nyní staly účinnými prostředky, které by mohly úspěšně léčit alkoholismus a drogovou závislost. Stačí je nejprve pár dní ponechat v pyramidě. Lék lze podávat buď nitrožilní jehlou, nebo pouhým vypitím tekutiny.³⁰

Starověká technologie

Podívejme se nyní na další objevy z některých dalších menších pyramid, které Dr. Golod postavil v Rusku a na Ukrajině. V tomto případě tyto studie koordinoval Dr. Jurij Bogdanov z Vědeckého a technologického institutu transkripce, překladu a replikace.

V moskevské osadě Ramenskoe byla dvanáctimetrová pyramida schopna zajistit, aby pšenice rostla o 400 procent lépe než dříve. Radioaktivní uhlík měl měřitelné snížení poločasu rozpadu. Soli vykazovaly zvláštní změny ve svých základních krystalizačních vzorcích. Beton by pevněji tuhnu. Diamanty, které byly syntetizovány v pyramidě, byly tvrdší a čistší než normálně. Jiné krystaly zaznamenaly měřitelné změny, například se staly jasnějšími. Víím, že se tomu teď může zdát těžké uvěřit, ale jak budeme pokračovat, všechno, o čem diskutujeme, bude dávat mnohem větší smysl. Bogdanov a jeho spolupracovníci zjistili, že králíci a bílé krysy byli o 200 procent silnější ve své vytrvalosti a jejich počet bílých krvinek vzrostl.³¹ Tento objev má zjevné důsledky pro profesionální sporty. Taková vylepšení výkonu nezpůsobují žádné škodlivé účinky, které vidíme u nelegálního užívání steroidů – ve skutečnosti by tito sportovci díky léčbě byli zdravější. Pokud by se realita této pyramidové moci rozšířila, s národní prestiží a miliony dolarů podpory v sázce, která země by nechtěla, aby jejich olympijští sportovci využívali výhod těchto efektů – nemluvě o všech ostatních profesionálních sportovních týmech, které zuřivě soutěží okolo světa?

V oblasti Archangelska v Rusku měli vážný problém s vodou – a jako potenciální řešení hledali pyramidy doktora Goloda. Stroncium a těžké kovy kontaminovaly jejich zásoby. Městská správa nařídila, aby byla nad oblastí postavena řada pyramid, které během krátké doby odčerpávaly čistou vodu. Zdá se, že tato voda zůstala od té doby čistá. Totéž se stalo ve městě Krasnogorskoje nedaleko Moskvy, kde jediná pyramida dokázala vyčistit všechnu sůl, která znečišťovala jejich vodu. ³²

Plný rozsah síly této prastaré technologie se neujasní, dokud jsem nečetl o tom, co některé další týmy v Rusku

Národní akademie věd objevila – kde vidíme, jak nám pyramidy ve skutečnosti poskytují jasnou ochranu před katastrofickými změnami Země. Vzhledem k neuvěřitelným škodám, které mohou způsobit hurikány, tsunami, zemětřesení, sopky a podobně, není absolutně žádný důvod, proč bychom tyto možnosti neměli prozkoumávat v celosvětovém, masivním měřítku. A pokud přijde skeptik a pokusí se vám říct, že bychom se neměli ani pokoušet tuto technologii používat, protože je to „okrajová pseudověda“, moje zřejmá odpověď by byla: „Jak si můžeme dovolit to nezkusit?“ Odvažujeme se být tak arogantní a přehnaně sebevědomí v konvenční vědě, že zcela ignorujeme sílu levné, snadno sestavitelné technologie, která by mohla zachránit Zemi?

Zde je jeden silný příklad toho, co dokážeme s pyramidovou technologií. Ruští vědci porovnávali, kolik zemětřesení se vyskytlo v jejich místních oblastech před postavením pyramid s tím, co viděli poté ve stejné oblasti. Je úžasné, že místo jednoho velkého a silného zemětřesení zjistili, že se místo toho odehrává několik set drobných zemětřesení – která nezpůsobila žádné škody. 33 Pyramidy zjevně vypouštěly náboj z tření a geotektonického napětí, které by za normálních okolností způsobilo pod povrchem obrovská, katastrofická zemětřesení – očividně procesem, který zůstává hlavnímu proudu vědy neznámý.

Tým z Všeruského elektrotechnického institutu v Moskvě zjistil, že kdyby vzali sedm stogramových kousků žuly, které byly uloženy v pyramidě, a uspořádali je do kruhového metru, byla tato oblast o 5 000 procent nižší. zasažen bleskem. Dokázali to potvrdit umístěním žuly na plochou kovovou rovinu s elektrodou, která by nad hlavou vybila tisíc, čtyři sta kilovoltů energie. Normálně, když džus na krátkou dobu zapnuli, byla velká šance, že elektrický proud „vyloučí“ a vytvoří blesk – zasáhne kovovou desku a vytvoří ošklivé spáleniny, které se roztaví. V průběhu sta různých výbojů se ukázalo, že kruh pyramidové žuly má pozoruhodný účinek na ochranu vnitřního prostoru před úderem blesku – erupcí bylo pětkrát méně, což je opět 5 000 procent.³⁴

Pamatujete si na pět set metrů široký sloup energie, který se vytvořil kolem pyramid, stejně jako na mnohem větší třísetkilometrový kruh – který by k vytvoření vzal veškerou energii z ruských elektráren? Tento obrovský sloup očividně jen tak nesedí a nic nedělá – aktivně odvrací bouře a nepříznivé počasí z oblasti kolem pyramidy.³⁵ Je neuvěřitelné, že přicházející bouře obcházejí celou tuto oblast, nikoli skrz ni. Představte si, co by tato technologie mohla udělat pro oblasti, které byly náchylné ke zničení hurikány. Náklady na stavbu pyramid by mohly být mnohem, mnohem nižší než náklady na přestavbu z nevyhnutelných škod způsobených hurikánem.

Další série pozorování dále přidala tajemství a intriky k hádance. Právě zmíněný třísetkilometrový sloup energie se objevil kolem dvaadvacetimetrové pyramidy, která byla postavena na Seligerově jezeře. O několik měsíců později se ozónová díra, která seděla nad touto oblastí, podstatně zlepšila. Postupem času se v okolní krajině objevovaly nové proudy vody. Čáp se cítil dostatečně pohodlně na to, aby si postavil hnízdo. A co je nejúžasnější, pole se pokryla květinami, které by ani neměly existovat – protože údajně vyhynuly.³⁶ Stručně řečeno, země byla obnovena, uzdravena a přeměněna – což naznačuje, že životodárné energie využívané pyramidou měly významný vliv na vše kolem nich.

Skutečnost, že všechna tato data byla přehlížena a po všech těch letech nikdy nebyla zmíněna jako možnost, se zdá být o něco více než zločinná, když uvážíte, kolik životů mohlo být při tomto procesu zachráněno. A také vás to nutí přemýšlet, zda jiné kultury v minulosti stavěly pyramidy z velmi praktických důvodů – možná proto, že byly v závodě s časem se změnou klimatu a možnými katastrofami, které mohly zničit jejich vlastní civilizaci. To by mohlo vysvětlit, proč měli tak silnou motivaci stavět masivní pyramidy.

Objevují se nové pyramidy neboli pyramidovité hory které nejsou součástí konvenční archeologie. Jednu dvojici údajných pyramid nebo výrazně pyramidovitých hor v jinak ploché pláni najdete v Nachodce, jednom z největších přístavů na dalekém východě Ruska. Dvě velké hory ve tvaru pyramidy se jmenovaly Brat neboli „bratr“ a Seska neboli „sestra“.

Na začátku dvacátého století slavný ruský cestovatel, historik a antropolog Arseniev řekl, že tyto kopce byly ve starověku svatá místa – a mnoho cestovatelů z Číny a Koreje je chodilo navštěvovat, aby se tam modlili. Původní korejští osadníci říkali, že to nejsou přírodní útvary – byly postaveny před dlouhou, dlouhou dobou a nevěděli, kdo za to může. Podle výzkumníka Maxima Jakovenka: „Tenkrát i dnes lidé říkají, že se na těchto kopcích cítí šťastní a zdraví, a já s nimi souhlasím. Strany těchto kopců jsou orientovány na sever, západ, jih a východ, jako pyramidy v Egyptě.

Je tragické, že v 60. letech 20. století byl vrchol Brat odhozen kvůli sklizni kamenů pro stavební projekty, čímž se jeho výška snížila o 78,5 metru. Zde je překvapivá část: „Po zničení Bratova vrcholu (nachází se 5 nebo 6 km. od města) se klima v Nakhodce na několik týdnů změnilo.

Lidé mi říkali, že několik dní po detonacích foukal velmi silný vítr a že přšelo.“³⁷

Před tímto bodem bylo počasí zřejmě velmi klidné. Tato změna je zcela v souladu s tím, co Golod a jeho spolupracovníci objevili o vlivu pyramid na naše počasí. I když jsou Brat a Seska pouze přírodní útvary, stále je docela přesvědčivé, že se počasí tak znatelně změnilo, jakmile byla Bratova stavba poškozena.

Poslední studie, o které jsem četl z Ruské národní akademie věd, jak se brzy dočkáme, mě opravdu nadchla – protože ukazuje, jak může být naše vědomí propojeno se světem kolem nás. Pokud pyramidy dokážou snížit zemětřesení a nepříznivé počasí, pravděpodobně dokážou totéž pro tornáda, tsunami a sopečné erupce. Nezapomínejme, že sedm tisíc lidí dokázalo snížit celosvětový terorismus o 72 procent – pouhou meditací. Pokud by ruské pyramidy dokázaly vytvořit podobný účinek na kriminální chování bez jakéhokoli dalšího lidského zapojení, prostřednictvím meditace nebo jinak, pak máme nyní nové silné spojení, které stojí za to prozkoumat.

Síla vědomí

Mohlo by naše vědomí být nějak zodpovědné za posílení nebo dokonce vytvoření zemětřesení, hurikánů, nepříznivého počasí a možná také sopek a tsunami? Může to také znamenat, že máme a

levný a snadný způsob, jak pomoci Zemi překonat toto kritické přechodné období, takže nemusíme jen doufat a modlit se, že nás někdo nebo něco jiného zachrání? Naznačovalo by to také, že Země funguje jako mechanismus zpětné vazby pro naše vlastní vědomí? Jeví se naše kolektivní „nemoc“ jako destruktivní změny Země? Dostáváme celosvětové zrcadlo pro náš vlastní nedostatek lásky? Představuje nadcházející zlatý věk dobu, kdy se dost z nás přesune do pozitivního, láskyplného přístupu, abychom se mohli chránit před dalšími problémy?

Ruská národní akademie věd potvrdila, že pyramidová energie by mohla snížit kriminální chování a zvýšit pocity lásky a míru. Jediné, co udělali, bylo uložit žulu a další krystalické struktury do pyramidy a poté je postavit v určitých věznicích v Rusku a kolem nich, kde bylo celkem asi pět tisíc vězňů.³⁸ Podle shrnutí těchto výsledků na webu Asociace pro výzkum pyramid v Gíze „Během několika měsíců většina zločinů téměř zmizela a chování se výrazně zlepšilo.“³⁹ Ve zkoumaných věznicích se nic nezměnilo kromě toho, že tato pyramidami nabitá žula byla zabudována do jejich vlastního okolí.⁴⁰

Tato poslední studie s vězni je jedním z nejdůležitějších bodů – jakmile přinesete informace, které jsme sdíleli v prvních pěti kapitolách o Zdrojovém poli. Pocity lásky a míru, které jsou normálně považovány za abstraktní emocionální jevy, které jsou přísně psychologické povahy, mají nějakým způsobem přímý vliv na naše okolí. Pyramidové energie vytvářejí měřitelné zlepšení kriminálního chování – stejně jako meditační efekt sedmi tisíc lidí, o kterém jsme hovořili dříve, který snížil celosvětový terorismus o 72 procent.

Vyzbrojení těmito znalostmi můžeme vyléčit zemi. Je to, jako by život sám měl dosud neobjevené energetické pole, které podporuje jeho vlastní existenci, a vycházelo přímo ze země – kde je pak využito prostřednictvím těchto unikátních pyramidových struktur. Radiaci lze rychle omezit, ozónové díry uzavřít, zemětřesení a nepříznivé počasí omezit nebo dokonce odstranit, vyčistit vodu, zlepšit úrodu, dramaticky omezit nemoci a nemoci, učinit budovy mnohem silnějšími a bezpečnějšími a dokonce výrazně snížit kriminalitu, terorismus a duševní choroby – pokud není zcela vymazán. Všechny tyto věci, které považujeme za samostatné problémy, které přesahuje schopnost každého jednotlivce zvládnout, lze nyní považovat za součást propojeného celku.

Jakmile jsem se opřel a vstřebal všechny důsledky této nové vědy, bylo velmi jasné, proč se tolik starověkých kultur potýkalo s obrovskými problémy se stavbou gigantických pyramid, pahorků, stojících kamenů a dalších forem megalitické architektury po celém světě. Zdá se, že přírodní, krystalické materiály, jako je vápenec a žula, jsou nejúčinnějšími stavebními materiály, jaké jsme kdy mohli najít – pro stavbu těch nejlepších a nejsilnějších generátorů Zdrojového pole. Fyzikální zákony, které dělají pyramidovou sílu realitou, by také měly fungovat na každé planetě, která ukrývá inteligentní život v jakékoli době, v minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti – takže se může klidně stát, že pyramidy jsou v celém vesmíru velmi, velmi běžné. Zdá se, že se teprve nyní dostáváme do povědomí vědy, která za nimi stojí.

Energetická evoluce

Jak to všechno souvisí s rokem 2012 a proroctvími o zlatém věku?

Je zřejmé, že v této nové vědě je mnoho záhad, které jsme dosud nevyřešili – a musíme je projít krok za krokem, abychom porozuměli plánům zlatého věku, které jsme zdánlivě dostali. Jednou z nejzřejmějších oblastí, na kterou se musíme podívat, je naše vlastní biologické složení. Tyto léčivé účinky jsou tak bizarní a fantastické, že se zdá, že jsme přehlédli některé velmi, velmi základní aspekty fyzikálních zákonů – a toho, co to znamená být živým organismem. Zůstává nám nevyhnutelný závěr, že jednou z našich nejzákladnějších forem výživy musí být nějaký druh energie. Navíc by se zdálo, že tuto výživu můžeme přijímat jednoduše tím, že jsme uvnitř pyramidy, žijeme v blízkosti předmětu nabitého v pyramidě nebo přijímáme zdánlivě jednoduché látky, jako je čistá voda, které byly uloženy uvnitř pyramidy.

Jak můj výzkum postupoval, našel jsem fantastické důkazy na podporu tohoto energetického spojení s biologickým životem. Nejlepší ze všeho je, že tato skrytá síla se jevila jako samotný zdroj a tvůrce života samotného – a mohla také spontánně přepisovat DNA, aby přeměnila daný druh na něco zcela nového a odlišného. Vzpomeňte si na vyhynulé rostliny, které se náhle znovu objevily na polích obklopujících pyramidu poblíž Seligerova jezera. odkud se vzali? Odkud se vzal jejich genetický materiál? Mohly být existující rostliny nějak přepsány na úrovni DNA, aby se vrátily zpět ke staršímu, archaičtějšímu druhu? A co

vývoj? Je možné, že je kód DNA nějakým způsobem zapsán do základní energie samotné galaxie, takže jsme aktivně transformováni do zcela nové úrovně lidské evoluce?

To by mohlo být splnění mnoha starověkých proroctví předpovídajících příchod Zlatého věku někdy po roce 2012 – masivní, energeticky řízenou evolucí lidského druhu, jak jej nyní známe. Víím, že to není něco, o čem v konvenční vědě uslyšíte. Pravděpodobně jste byli celý život nuceni si myslet, že takové pojmy jsou směšné. Než se tomu budete smát, chci, abyste se ke mně připojili k mému zkoumání tvrdého vědeckého důkazu, že taková evoluce se skutečně odehrává... a ve skutečnosti probíhá již nějakou dobu.

KAPITOLA DEVÁTÁ

Zdroj Zdrojového pole

Starověká lidská civilizace mohla být mnohem vyspělejší, než se běžně domníváme. Naši předkové vynaložili neuvěřitelně silné úsilí, aby nás přiměli studovat 25 920letý cyklus známý jako precese rovníkosti, který byl historicky rozdělen do dvanácti 2 160 letých věků zvěrokruhu. Zdá se také, že Velká pyramida v Gíze byla postavena, aby nás upozornila na tento 25 920letý cyklus, kdy měříme přesnou délku úhlopříček v palcích pyramidy. Řemeslné zpracování Velké pyramidy je daleko za našimi současnými technologickými možnostmi, zvláště když vezmeme v úvahu zrcadlově leštěné bílé vápencové kameny, které kdysi zdobily vnější část. A nyní víme, že američtí otcové zakladatelé kombinovali symboliku návratu vyvrcholení s tajemnými pasážemi ze Sibylinských proroctví, která předpovídala nadcházející Zlatý věk. Tato proroctví silně naznačovala, že se znovu setkáme s bohy, až se Velký rok chýlí ke konci, a ve skutečnosti sami získáme takové nadpřirozené schopnosti – takže „Zlatý znovu povstane na celé zemi“.

Chceme-li brát ruské objevy vážně, přirozeně bychom předpokládali, že stejně ohromující účinky na hmotu, energii, biologii a vědomí by měly být dosažitelné bez jakýchkoli pyramid. Již jsme prozkoumali Zdrojové pole jako živou, myslící formu vědomí – což naznačuje, že musíme významně rozšířit naše představy o tom, co život skutečně je. Sdílíme myšlenky se všemi živými věcmi a můžeme i nadále zažívat vědomí, zatímco naše těla jsou klinicky mozkově mrtvá. V této kapitole začneme mnohem podrobněji zkoumat biologické aspekty Zdrojového pole. Ve druhé části se přesuneme do hlubších záhad prostoru a času, které jsou základem pyramidových efektů – a jejich vlivu na fyzickou hmotu.

Množství málo známých vědeckých údajů odhaluje jedinečné biologické vlastnosti Zdrojového pole. Dobré místo pro začátek je s německým vědcem Hansem Drieschem v roce 1891. Driesch zkoumal mořského ježka, což je jedinečný organismus v tom smyslu, že má vegetativní buňky, které vypadají a chovají se přesně jako rostliny, stejně jako živočišné buňky. V nejranějších fázích vývoje není embryo mořského ježka ničím jiným

než dutá koule. Vegetativní buňky jsou ve spodní polovině embrya, více či méně, a živočišné buňky jsou nahoře. Jakmile se embryo trochu více vyvine, vegetativní buňky se srolují dovnitř a vytvoří kapsu, ze které se stane střevo – a živočišné buňky zůstanou na vnější straně. V roce 1891 Driesch zjistil, že pokud oddělí úplně první dvě buňky embrya mořského ježka, z každé z nich vznikne zcela nové embryo – spíše než jen vyrůst do deformovaného polovičního stvoření. V té době to bylo považováno za docela šokující a nečekaný objev. Kromě toho Driesch zjistil, že dokáže rozřezat rané embryo ve tvaru koule až na osm různých kousků a z každého z nich vyroste zcela nové embryo – i kdyby ten kousek, který vyřízl, byl ze 100 procent vegetativních 1 buněk, bez jakýchkoliv zjevných zvířecích vlastností.

Většina lidí by si o těchto pozorováních v dnešním světě nic nemyslela. Automaticky předpokládáme, že každá molekula DNA má všechny stavební kódy pro organismus, takže z jediné buňky můžete vypěstovat zcela novou formu života. Mějte na paměti, že toto je jedno vysvětlení, ale není jediné... a nemusí být ani to správné. Driesch věřil, že existuje celková vůdčí síla, která určuje růst jedné buňky v embryu.² Síla obsahuje informace, které každé buňce dávají pokyny, co by měla dělat – v závislosti na tom, kde se tato buňka nachází. Síla je to, co buňce říká, zda se má stát buňkou rostlinnou nebo živočišnou – v případě mořského ježka.

Driesch publikoval svůj klíčový dokument v roce 1912 a to inspirovalo Alexandra Gurwitsch, ruský vědec, aby v tomto výzkumu pokračoval. Gurwitsch věřil, že tato energetická pole se nenacházejí pouze v embryu – řídí a regulují také růst plně dospělých forem života. Gurwitsch také věřil, že všechny organismy jsou udržovány naživu tímto „mitogenetickým energetickým polem“ a že obě tato pole pohlcují a vyzařují během svého životního cyklu. Gurwitsch prozkoumal zářivý aspekt těchto polí pomocí rostoucí cibule. Předpokládal, že většina životní energie vystřelí z vrcholu nově rašící cibule, protože tam rostou všechny nové listy. Gurwitsch tak zaměřil vrcholem rašící cibule na stranu jiné cibule, aniž by je kdy dotkl. Jistě, tyto buňky na druhé cibuli rostly mnohem rychleji než ostatní – vytvořily znatelný hrbolek tam, kam směřovala první cibule. Zajímavé je, že Gurwitsch také zjistil, že účinek lze zcela zablokovat vložením kousku skla do cesty,

který chrání infračervené a ultrafialové světlo. Kousek křemene však efekt nezablokoval – a křemen propouští infračervené a ultrafialové záření. Takže nakonec nepotřebujeme pyramidovou sílu, abychom dosáhli náhlého růstového spurtu – pouze životní síla samotné cibule stačí k tomu, aby měla účinek na ostatní cibulové buňky.

Gurwitsch publikoval svůj klíčový dokument v roce 1926.³ Do této doby měl provedl několik dalších experimentů, které prokázaly, že ze špičky cibule vychází velmi slabé, ale měřitelné ultrafialové záření, které vytváří jeho „mitogenetický efekt“.⁴ Opět se zdá, že toto ultrafialové světlo je podpisem Zdrojového pole, ale není skutečné Zdrojové pole samotné – podobně jako vlnění na hladině jezera z kamene, do kterého jste právě spadli, není samotný kámen. Mnoho ruských vědců replikovalo Gurwitschův klasický experiment s pozitivními výsledky v průběhu let, ačkoli tento zajímavý výzkum byl vyplaven vzrušenými spekulacemi, že geny a DNA byly zodpovědné za všechny kódy, které vytvářejí živé organismy – a určují jejich růst.

Dalším raným průkopníkem, který stojí za zmínku, je neuroanatom Harold S. Burr z Yale University. Zjistil, že dokonce i neoplozené mločí vajíčko má elektrické energetické pole, které již mělo tvar dospělého mloka – ukazovalo přímou linii náboje podél vajíčka ve směru, z něhož nakonec vyroste dospělý jedinec. V sazenicích rostlin našel Burr elektrická pole, která vypadala podobně jako dospělá rostlina. Burr našel tato elektrická pole kolem mnoha různých forem života.

Všiml si, že náboj těchto polí se bude měnit s růstem, spánkem, množstvím vystavení světlu, regenerací tkání, přítomností vody, bouřkami, nástupem rakoviny a dokonce i cykly Měsíce.⁵ Dále Dr. Robert Becker, ortopedický chirurg, studoval přirozená elektrická pole lidského těla a zjistil, že každý člověk, kterého studoval, měl nejsilnější elektrické náboje na bodech čínského akupunkturního meridiánů.⁶ Starověké vědy mají zjevně mnohem více pravdy, než mnozí z nás vedli. věřit. —

Nyní chci přeskočit v čase do roku 1984, protože to byl rok, kdy byla naše „závislost“ na DNA těžce zpochybněna, ne-li poražena, Dr. Peterem Gariaevem. Gariaevův objev nám také poskytl přesvědčivý náznak, že Gurwitschovo mitogenetické záření – Zdrojové pole – může dobře působit prostřednictvím naší DNA. Kromě toho Gariaevův objev naznačuje, že kompletní genetické kódy pro organismus by nakonec v molekule DNA nemusely být nalezeny – alespoň ne jako jejich konečné umístění.

Když Gariaev vložil vzorek DNA do malé křemenné nádoby, zapnul pomocí mírného laseru a poté jej pozoroval citlivým zařízením, které dokázalo detekovat i jednotlivé fotony světla, zjistil, že DNA funguje jako světelná houba. Molekula DNA nějakým způsobem absorbovala všechny fotony světla v oblasti a ve skutečnosti je uložila do spirály ve tvaru vývrtky.⁷

To je velmi, velmi zvláštní. DNA zjevně vytvořila jakýsi vír, který přitahoval světlo, ne nepodobné představě černé díry – ale v mnohem, mnohem menším měřítku.

Jen málo vědců by bylo ochotno naznačit, že by se světlo mohlo objevit uvnitř epifyzy – ale Gariaev dokázal, že molekula DNA vtahuje fotony odněkud, nějakým neznámým procesem. Vzhledem k obtížnosti studia živého lidského mozku nebyly v epifyze provedeny žádné podobné experimenty, jako je tento — alespoň žádné, které by byly veřejně dostupné. Jediná technologie, kterou máme, která dokáže udržet světlo ve spirále, jako je Gariaev nalezená v molekule DNA, je kabel z optických vláken – ale ani tehdy kabely z optických vláken nenasávají lačně všechno světlo ze svého okolí.

Phantomový efekt DNA Dr. Petera Gariaeva prokázal, že molekula DNA zachycuje a uchovává světlo. Záhadná síla drží světlo na stejném místě až 30 dní poté, co byla z oblasti odstraněna samotná molekula DNA.

Nejsme zvyklí uvažovat o světle jako o něčem, co lze skutečně uložit – normálně se jen propouští prostorem velmi příjemnou rychlostí. Pokud bychom jej dokázali zachytit na jednom místě, pravděpodobně bychom očekávali, že se jen opotřebuje – a ztratí svou energii. I v případě fotosyntézy se zdá, že jediný způsob, jak rostlina dokáže ukládat světlo, je okamžitá přeměna jeho energie na zeleně zbarvený chlorofyl. Nyní vidíme, jak se samotné světlo používá jako zásoba potravy, kterou si DNA může uložit... ne nepodobné veverce, která si na zimu schovává žaludy ve vydlabaném stromě. To vyvolává spoustu nových otázek. Co přesně je skladování světla? Jak se to ukládá? A proč se ukládá? Abychom na tyto otázky odpověděli, musíme se hlouběji ponořit do toho, co Gariaev vlastně objevil – protože toto je jen začátek.

Skutečné kouzlo se stalo, když Dr. Gariaev experiment ukončil. Popadl křemennou nádobu s DNA a přesunul ji z cesty. Nic víc se nemělo stát. Nicméně, k jeho naprostému úžasu, i když bylo všechno pryč – nádoba, DNA, jak si to jen vzpomenete – světlo pokračovalo ve spirále ve stejném prostoru, jako by tam DNA stále byla.

Ať už to světlo drželo na místě cokoli, molekulu DNA to vůbec nepotřebovalo. Bylo to něco jiného. Něco neviditelného. Něco dostatečně silného, aby uchovalo a řídilo viditelné světlo ve tvaru samotné molekuly DNA. Jediné racionální vědecké vysvětlení je, že musí existovat energetické pole, které je spárováno s molekulou DNA – jako by DNA měla energetický „duplikát“. Tento duplikát má stejný tvar jako fyzická molekula – ale jakmile přesuneme DNA, duplikát stále visí na stejném místě, kde byla molekula předtím. Nepotřebuje, aby tam byla molekula DNA, aby mohla pokračovat ve své práci – ukládat viditelné světlo. Nějaká síla, možná podobná gravitaci, drží fotony na místě.

Důsledky toho jsou ohromující. Je zřejmé, že v případě lidského těla musíme vzít v úvahu mnohem více než jednu molekulu DNA – máme jich nespočetné biliony, ve velmi vysoce strukturovaném uspořádání. Máme DNA kostí, DNA orgánů, DNA krve, DNA svalů, DNA šlach, DNA kůže, DNA nervového systému a DNA mozku. Takže pouhým jednoduchým rozšířením Garjajevova experimentu je velmi pravděpodobné, že celé naše tělo musí mít energetického dvojníka. To dokonale zapadá do toho, co teoretizovali a pozorovali Driesch, Gurwitsch, Burr a Becker – existuje informační pole, které našim buňkám říká, co a kdy. Jakmile přidáme Garjaevův objev, zjistíme, že možná nejdůležitější věcí, kterou molekula DNA dělá, je uchovávání světla – jak v našem fyzickém těle, tak i v našem energetickém duplicitním těle. Je zřejmé, že konvenční věda nutně potřebuje generální opravu. Existuje velké množství informací o biologickém životě, které jednoduše neznáme nebo nepoznáváme v hlavním proudu.

DNA Phantom Effect je pravděpodobně jedním z nejvýznamnějších vědeckých objevů v moderní historii. Ukazuje nám, že molekula DNA má nějaký bizarní vztah s kvantovou mechanikou, který naši vědci v hlavním světě dosud neobjevili. Nyní máme důkaz, že DNA se propojuje s neviditelnou, dosud neobjevenou energií

pole, které není elektromagnetické, ale které zjevně může ovládat elektromagnetickou energii – v tomto případě ukládáním fotonů, i když tam není žádná fyzikální molekula, která by je udržela na místě.

A to není vše. Když Garjajev odpálil tohoto Fantoma kapalným dusíkem, což vytvořilo náhlý výbuch velkého chladu, světelná spirála by zmizela – ale pak se po pěti až osmi minutách záhadně vrátila.⁸ Toto přetrvávání Fantoma DNA – našeho energetického duplikátu – dokonce i v tvář zdánlivě jisté destrukce, je velmi zvláštní. I když zničíte koherenci v oblasti, kde byl DNA Phantom, v tomto případě náhlým nápoem chladu, opraví a obnoví tuto koherenci ještě jednou. Okolní světlo bude opět organizováno do jedinečného spirálovitého vzoru DNA, který tam býval. Konvenční věda nám nemůže nabídnout nic, co by mohlo vysvětlit, proč se to děje – ale je to tak.

Jak dlouho si myslíte, že tento fantom mohl vydržet? Úžasně, DNA Phantom zůstal viditelný až třicet dní poté, co se poprvé objevil.⁹

Gariaev ho mohl po celou tuto dobu znovu a znovu tryskat kapalným dusíkem, ale stále se vracel. Jak jsem si jistý, vidíte, toto naprosto zpochybňuje vše v konvenční biologii – nemluvě o fyzice –, ale funguje to.

Tyto informace jsou k dispozici již více než dvacet pět let a experiment byl replikován ve Spojených státech R. Pecorou v roce 1990 – ale nikdo o tom nikdy neslyšel. Je zřejmé, že Phantom DNA není elektromagnetický – jsou na něm nejrůznější podivnosti, které porušují vše, co víme o elektromagnetické energii. Nicméně velmi dobře zapadá do toho, čemu říkáme Zdrojové pole. Na mikrobiologické úrovni se zdá, že máme energetického duplikátu.

Naše DNA je nějakým způsobem propojena s energetickým polem, které zůstalo západním vědcům do značné míry neznámé a které za sebou zanechává fantom, který lze snadno změřit. To znamená, že váš duplikát stále dělá svou práci a zachycuje světlo za vás, i když už tam nejste.

Pokud právě teď sedíte na židli, čtete tuto knihu a pak vstanete a odejdete jinam, váš energetický duplikát stále točí světlo do malých spirálek, přesně tam, kde jste seděli – v každém z vašich nevyřčených bilionů molekul DNA – po dobu nejméně třiceti dnů poté, co opustíte své místo. Vzhledem k tomu, že použité velikosti jsou mikroskopické,

nic z toho pouhým okem nevidíte – ale Gariaev to dokázal změřit v laboratoři. Je to jako dokonalý hologram vašeho fyzického těla – který je správný až do té nejmenší buňky.

Nyní si vzpomeňte na studie Dr. Iana Stevensona, o kterých jsme hovořili v kapitole 4. Po více než čtyřicet let sbíral Dr. Stevenson důkazy o reinkarnaci od asi tří tisíc dětí a zjistil, že vzpomínky, osobnostní zvláštnosti, talenty a další atributy se přenášejí z jednoho zdánlivého života do druhého – včetně schopnosti pamatovat si jména lidí a vztahy – a byla tam podobnost v obličeji. ¹⁰ Dr. Jim Tucker šel s tímto výzkumem ještě dále a použil software pro rozpoznávání obličejů, aby potvrdil, že tyto děti mají forenzní shodu s lidmi, na které si pamatovali, že byli v jejich údajném minulém životě.¹¹ Kromě toho nezapomínejme, že smrtelné rány od údajně předchozí život se často objevil jako mateřská znaménka v „novém“ těle. To vše lze vysvětlit, pokud předpokládáme, že náš energetický duplikát neumírá, když naše fyzické tělo ustane – přenáší se z jednoho údajného života do druhého a přináší spolu s ním i naše vzpomínky. Někteří z nás jsou schopni přistupovat k těmto vzpomínkám přímo – zvláště když jsme děti, než jsme zhypnotizováni k přesvědčení, že je to nemožné díky přesvědčivým názorům rodičů, učitelů a dalších dospělých.

Holografický mozek

Pokud existuje energetický duplikát vašeho těla ve Zdrojovém poli, neznamená to, že celý váš mozek má také holografický duplikát? Možná ano. To vyvolává ještě kontroverznější otázku. Pokud má veškerá DNA ve vašem mozku energetický duplikát, mohl by být tento holografický mozek nějak zodpovědný za alespoň část toho, jak přemýšlíte a jak fungujete? Pracuje část vaší mysli ve skryté, neviditelné paralelní realitě právě teď, když čtete tuto knihu? Máte dokonale identický holografický mozek, který nějak interaguje s vaším fyzickým mozkiem a využívá DNA v každém fyzickém neuronu téměř jako anténu? To jsou zajímavé otázky. Už jsme poskytli ohromující nové důkazy na podporu myšlenky energetické mysli v kapitolách 1, 2, 3, 4 a 5 – ale nyní je čas podívat se na další biologický výzkum.

V roce 1997 The New York Times uvedl, že děti s poškozeným mozkiem si ve skutečnosti zlepšily úroveň inteligence a fyzické koordinace tím, že jim byla úplně odstraněna celá poškozená hemisféra mozku – nebo bychom to měli nazvat zlomená anténa. Pokud ztratíte polovinu mozku, neměli byste ztratit polovinu svých vzpomínek a polovinu své schopnosti fungovat? Očividně ne. Toto zjištění „udivuje i ostřílené vědce“ a podle Dr. Eileen PG Vining z Johns Hopkins University, která studovala padesát čtyři různých dětí, které podstoupily operaci, „Jsme ohromeni zdánlivým uchováním paměti a uchováním osobnost dítěte a smysl pro humor.“¹² Tento druh extrémní operace zjevně není snadné přesvědčit milující rodiče, aby to udělali, ale funguje to. Johns Hopkins publikoval novější verzi téže studie v roce 2003, nyní zahrnující 111 dětí, které podstoupily operaci v letech 1975 až 2001, a ukázal, že 86 procent z nich buď zcela bez záchvatů, nebo alespoň přestalo brát léky. Dr. Eric Kossoff vysvětlil, jaký zdánlivě zázračný účinek tato procedura vyvolala.

Nyní je jasné, že kvalita života dětí s chronickými, těžkými záchvaty se po [operaci] výrazně zlepšuje... .
Téměř ve všech případech již děti nejsou závislé na více lécích a po operaci většina dětí chodí, běhá a žije normálním životem.¹³

V roce 1980 Roger Lewin publikoval „Je váš mozek skutečně nezbytný? v prestižním časopise Science, kde se diskutuje o práci Dr. Johna Lorbera – pravděpodobně nejlepšího světového odborníka na stav zvaný hydrocefalus neboli „voda v mozku“.¹⁴ V těchto případech se mozkomíšní mok hromadí v lebce a hromadí se pod tlakem, bez možnosti vytékání. V nejextrémnějších případech se lebka může téměř úplně zaplnit tekutinou a zanechat téměř žádnou viditelnou mozkovou tkáň. Mnoho z těchto pacientů zemře nebo je těžce postiženo. Lékaři nyní řeší problém chirurgickými zkraty, aby tekutinu vypustili, ale v Lorberově době se to nedělalo.

Lorber studoval na University of Sheffield v Londýně celkem 253 pacientů s hydrocefalem. Z této skupiny devíti z nich zbylo pouze 5 procent jejich běžné mozkové tkáň – což by se zdálo být naprostá a úplná tragédie. Nicméně čtyři z těchto devíti lidí měli IQ vyšší než 100 – a další dva měli IQ vyšší než 126.

Šest z devíti bylo v pořádku – kromě toho, že jim téměř úplně chyběl mozek, jak si to nyní představujeme.

Zde je přímý citát z Lewinovy práce o tomto úžasném fenoménu.

„Na této univerzitě je mladý student,“ říká Lorber, „který má IQ 126, získal prvotřídní diplom z matematiky a je společensky zcela normální. A přesto ten chlapec nemá prakticky žádný mozek.“ Studentův lékař na univerzitě si všiml, že mladík má o něco větší hlavu, než je obvyklé, a tak ho jednoduše ze zájmu odkázal na Lorbera. „Když jsme mu udělali sken mozku,“ vzpomíná Lorber, „viděli jsme, že místo normální tloušťky mozkové tkáně o tloušťce 4,5 centimetru mezi komorami a kortikálním povrchem byla jen tenká vrstva pláště o rozměrech asi milimetr. Jeho lebka je naplněna převážně mozkomíšním mokem.“¹⁵

Znovu, v případě, že jste to nezachytili, Lorber říká, že jediná mozková tkáň, která zbyla, byla jeden milimetr silná vrstva na vnitřním okraji lebky. Podle Patricka Walla, profesora anatomie na University College v Londýně, to není nic nového.

V lékařské literatuře je spousta podobných zpráv jít dlouhou cestu zpět... ale důležité na Lorberovi je, že provedl dlouhou sérii systematického skenování, spíše než aby se zabýval jen anekdotami. Shromáždil pozoruhodný soubor dat a napadá: „Jak to vysvětlíme?“¹⁶

Poté, co se objevila tato kontroverzní studie, přirozeně se strhla vlna kritiky. Dr. Lorber uznal, že je obtížné interpretovat mozkové skeny – a v roce 1984 publikoval mnohem důkladnější studii. Zjistil, že v případě studenta matematiky, který měl IQ 126, mělo celých 44 procent celého objemu mozku byl ztracen – a zbytek jeho mozkové tkáně byl stlačen do supertenké vrstvy lemující vnitřek lebky.¹⁷

Nicméně šťastně si užíval výrazně nadprůměrné IQ a neměl problémy s myšlením a zapamatováním si informací. To ukazuje, jak daleko může náš koncept „myšlení se zdrojovým polem“ skutečně zajít.

Naštěstí už s tímto stavem nemusí nikdo trpět, a to díky chirurgickému řešení instalace shuntů k odvádění tekutiny. Totéž neplatí pro populaci zvířat. V celé střední Evropě mnoho laboratorních křečků končí s hydrocefalem jako dědičným stavem.

V roce 2006 publikoval časopis Veterinary Pathology studii, která ukazuje, že i křečci s nejzávažnějšími formami hydrocefalu – opět tam, kde jejich mozek téměř úplně neexistuje – se stále zdají být v pořádku. Nevykazují žádné zvláštní chování nebo potíže – a mohou jednat, myslet, pamatovat si, pohybovat tělem a množit se všemi normálními způsoby.¹⁸

Je fascinující prozkoumat spojení mezi Gariaevovým DNA Phantomem a myšlenkou holografického mozku, který ve skutečnosti dělá část myšlení za nás. Pokud má Gariaev pravdu a molekula DNA skutečně zachycuje a uchovává světlo, pak bychom jistě měli předpokládat, že totéž by nezávisle na sobě objevili i jiní vědci.

DNA uchovává, transformuje a uvolňuje koherentní světlo

Jednou z mých oblíbených částí The Field od Lynne McTaggart je její diskuse o práci Fritze-Alberta Poppa, teoretického biofyzika na univerzitě v Marburgu v Německu, který začal dělat velmi podobné objevy od roku 1970.¹⁹ Ačkoli Popp neobjevil DNA Phantom, jeho práce se velmi dobře pojí s Gariaevovými zjištěními – a také přidává další průlom. Popp začal zkoumáním jednoho z nejsmrtelnějších karcinogenů, které lidstvo zná, odborně nazývaného benzo[a]-pyren. Když to zapnul ultrafialovým světlem, zjistil, že absorbuje světlo, ale pak ho posílá zpět na úplně jiné frekvenci. Velmi podobná chemická látka, benzo[e]pyren, neměla tento efekt rozptylování světla – a na rozdíl od svého smrtícího bratrance byla pro živé organismy zcela neškodná.

Byl tento efekt rušivého světla chybějícím klíčem k pochopení toho, co způsobuje rakovinu? Poté, co Popp prostudoval třicet sedm dalších chemikálií, z nichž některé byly karcinogeny, zjistil, že každá jednotlivá látka způsobující rakovinu přeuspořádá ultrafialové světlo stejným způsobem. Tyto smrtící karcinogeny se trvale zaměřovaly na frekvenci 380

nanometrů. Ve skutečnosti jediné společné spojení, které Popp mohl najít mezi těmito různými rakovinotvornými chemikáliemi, bylo to, že všechny přijaly toto 380nanometrové světlo a přeskupily ho na jinou frekvenci. Z toho samozřejmě vyplývá, že světlo o šířce 380 nanometrů je velmi důležité pro naše celkové zdraví a pohodu – ale pokud nikdy nedovolíte, aby se sluneční světlo dotklo vaší pokožky, aniž byste si nasadili opalovací krém, možná ho nedostanete příliš mnoho, protože opalovací krém zcela blokuje ultrafialové světlo.

Popp se pak dozvěděl, že mnoho biologických laboratorních experimentů prokázalo, že můžete zničit 99 procent buňky ultrafialovým světlem, ale pokud jí poté dáte velmi slabý puls stejné vlnové délky, téměř úplně se zotaví – během jediného dne. Toto je známé jako „oprava fotografií“ a nikdo ve skutečnosti nechápe, proč to funguje. K Poppovu úžasu bylo již známo, že nejlepší efekty opravy fotografií se vyskytují při 380 nanometrech – dokonce i [20](#), ačkoli žádný z vědců o jeho objevu nic nevěděl. těchto

Proto se zdá, že když Zdrojové pole proudí do naší vlastní měřitelné reality, jeho elektromagnetická signatura je nejsilnější na vlnové délce 380 nanometrů. Zdrojové pole má také tekuté vlastnosti – velmi důležitý bod, o kterém se budeme podrobněji zabývat později. To znamená, že můžete vytvořit rytmickou pulsaci nebo to, co by většina lidí nazvala vibracemi, uvnitř samotného pole a získat mnohem silnější efekty. Přemýšlejte o tom, jak museli římské vojáky v různých skupinách měnit rychlost, kterou pochodovali, když šli přes most. Jinak, kdyby všichni pochodovali stejnou rychlostí, celý most by se začal třást – a mohl by se dokonce úplně rozpadnout. Všechny ty malé vibrace stále rezonovaly a brzy by se vytvořily mnohem větší efekty. Totéž platí pro Zdrojové pole – až na to, že zde je to dobrá věc.

Takže v experimentech fotoopravy tyto slabé pulzy světla 380 nanometrů zjevně vytvořily vibraci ve zdrojovém poli, která ve skutečnosti způsobila, že dovnitř začalo proudit mnohem větší množství léčivé, 380 nanometrové energie. mrtvé buňky s přívalem omlazující, životodárné energie v krátkém časovém období – a měly pozoruhodný léčivý účinek.

Popp byl závislý na myšlence zjistit, zda lidské tělo bylo skutečně uchovává a vydává světlo. Vyzval studenta jménem Bernard Ruth, aby připravil experiment, který by dokázal, že naše těla jsou

vydávat toto světlo – aby Ruth dokončila svůj Ph.D. disertační práce. Ruth byla skeptik a myslela si, že celý nápad je směšný, a tak ho Popp vyzval, aby tento koncept místo toho vyvrátil. Ruth pak šla hodně daleko, aby navrhla zařízení, které by mohlo počítat světlo – jeden foton po druhém. Jeho zařízení je stále považováno za jeden z nejlepších detektorů světla. Ruthino vybavení bylo připraveno na první test v roce 1976 a rozhodli se začít se semeny okurek. K jejich úžasu sazenice vydávaly fotony – a tyto světelné pulsy byly výrazně silnější, než Popp očekával.²¹ Ruth byla skeptická a cítila, že to muselo být kvůli přítomnosti chlorofylu – a tak přešli na brambory, které nemají chlorofyl ani neprocházejí žádnou fotosyntézou. Brambory však vydávaly ještě více světla než semena okurek. Navíc jejich světelné emise byly extrémně koherentní – to znamená, že byly vysoce strukturované, stejně jako laserový paprsek.

Dále se pokusili zasáhnout DNA chemickou látkou zvanou ethidium bromid, která způsobí, že se molekula rozvine a zemře. Není překvapením, že čím více Popp zasáhl DNA touto chemickou látkou, tím více světla z ní vytrysklo.²² To vedlo Poppa k závěru, že schopnost uchovávat a uvolňovat světlo je klíčovým aspektem toho, jak DNA funguje – přesně jak později zjistil Gariaev. Mainstreamová věda tyto průlomové objevy ještě nedohledala, ani to, jak Gariaev dokázal, že energetické pole odpovědné za ukládání tohoto světla není elektromagnetické – a dokonce ani nevyžaduje přítomnost DNA, aby fungovalo.

Jak Poppův výzkum pokračoval, zjistil, že všechny živé věci nepřetržitě emitují fotony – od malého počtu po mnoho stovek. Je zajímavé, že základní zvířata nebo rostliny vydávají podstatně více světla – asi sto fotonů na čtvereční centimetr za sekundu – než lidé, pouze deset fotonů za sekundu na stejně velké ploše. Bylo to vysokofrekvenční světlo v rozmezí od dvou set do osmi set nanometrů – hodně nad viditelným rozsahem.

A opět to bylo koherentní světlo – stejně jako laserový paprsek.

Popp také zjistil, že pokud posvítí na živé buňky světlem, ty by ho nejprve pohltily a poté by po krátké době vypustily intenzivní záblesk nového světla. Nazval to „zpožděná luminiscence“. To je přesně to, co bychom očekávali, že uvidíme po Gariaevově objevu, že molekula DNA uchovává světlo. Je zřejmé, že DNA s tím něco dělá

světlo – nejen jeho ukládání na neurčito. To také dokonale zapadá do Gurwitschova pozorování energie vycházející ze špičky cibule – včetně skutečnosti, že účinek by mohl být blokován odstíněním ultrafialového světla. Stručně řečeno, naše DNA zjevně schovává světlo, jako by to byl přímý zdroj energie a vitality. Pokud DNA dostane příliš mnoho světla, pošle ho zpět – možná jako by organismus mohl vylučovat odpadní produkty, které již nepotřebuje. Popp však věřil, že na rozdíl od odpadu sloužily tyto světelné emise velmi užitečnému účelu – obsahovaly informace. Konkrétně tyto světelné pulsy nesly kódy k obnovení pořádku a rovnováhy v celém těle.

Popp také zjistil, že těchto fotonů vydáváme podstatně více když procházíme stresem, i když nepřijímáme další světlo. Považuji to za velmi významný bod. Víme, že mnoho nemocí je zesíleno nebo dokonce způsobeno stresem – a může se stát, že když jsme ve stresu nebo procházíme negativními emocemi, rozdáváme část své vlastní vitality tím, že vrháme světlo uložené v naší DNA, a to vše v celém naše buňky. Proč to naše těla nakonec dělají? Zdá se, že tyto extra záblesky světla obsahují informace, které naše buňky potřebují k tomu, aby se samy vyléčily – ze všech škod, které jsme jim způsobili prostřednictvím negativních emocí.

Proto, abychom byli opět zdraví, budeme muset nabíjet naše DNA zálohovat – a získat více světla. To vyvolává další zajímavou otázku. Je zřejmé, že velká většina našich buněk není vystavena vnějšímu světlu žádného druhu – kromě samotné vrchní vrstvy naší kůže. Jak tedy přesně získáme více světla? Jak si světlo razí cestu do nejhlubších, nejnivnějších částí našeho těla? Pochází všechno toto světlo výhradně z viditelných zdrojů všude kolem nás? (Je zřejmé, že nezemřeme, pokud jsme drženi v úplně temné místnosti – ale zdá se, že naše DNA neustále používá světlo.) Opravdu, mohly by tyto fotony vyzařovat přímo ze samotného Zdrojového pole? A pokud jsou Zdrojové pole a jeho energie zásadně propojeny s vědomím, jak naznačuje ruský výzkum pyramid, mohla by naše mysl a emoce ovlivňovat, kolik světla se může dostat dovnitř – a kam se dostane? Musíme být zdrojovému poli otevření, aby se jeho léčivé účinky přesunuly do našich těl? Mohlo by to vysvětlit placebo efekt, kdy nám pouhé přesvědčení, že se uzdravíme, skutečně pomáhá zlepšit se? Ve zkratce,

Je možné, že náš postoj určuje, jak dobře naše DNA a naše buňky mohou absorbovat světlo?

DNA měřitelně odpovídá lidskému vědomí

Dr. Glen Rein, biochemik, který vystudoval Londýnskou univerzitu, učinil ohromující objevy, které odhalují, jak se DNA chová v přímé reakci na lidské vědomí. Pro začátek, DNA se odvíjí, když se buňka chystá dělit nebo byla poškozena (tj. když je mrtvá), a navíjí se, když pracuje na opravě a uzdravení. Množství navíjení nebo odvíjení v DNA lze přímo měřit podle toho, jak dobře absorbuje světlo při 260 nanometrech. V těchto pozoruhodných experimentech Dr. Rein začal odebráním živé DNA ze směsi lidských placent, vložením do deionizované vody a poté uložením celé směsi do kádinky. Pak se různí lidé pokusili DNA buď navinout nebo rozvinout – ničím jiným než silou svých vlastních myšlenek, v těžké koncentraci. Kontrolní vzorky, u kterých se s nimi nikdo nepokusil nic udělat, se změnily pouze o 1,1 procenta – ale ošetřené vzorky se změnily o 2 až 10 procent. To znamenalo, že naše myšlenky samy o sobě mají přinejmenším dvojnásobný účinek na vinutí lidské DNA.²³

Ještě zajímavější je, že odesílatelé s nejkoherentnějšími vzory mozkových vln měli nejsilnější schopnost měnit strukturu DNA. A na druhé straně mince, „jeden jedinec, který byl obzvláště rozrušený (a měl velmi nekoherentní [vzor mozkových vln]), vyvolal abnormální posun v UV, neboli ultrafialovém světle, které DNA absorbovala. Ke změně došlo na vlnové délce 310 nanometrů, což se blíží Poppově magické hodnotě 380 nanometrů – tedy stejné frekvenci, která může způsobit rakovinu, když je zakódována.²⁴ Tato rozzlobená osoba také způsobila, že se DNA ve svém vinutí pevněji svinula. Oba tyto efekty jsou velmi neobvyklé. Podle Reina by tato změna ve světle 310 nanometrů mohla znamenat pouze to, že „došlo ke změně ve fyzikální/chemické struktuře jedné nebo více bází v molekule DNA“.²⁵ To znamená, že naše myšlenky mohou skutečně vytvářet fyzické a chemické změny ve struktuře molekuly DNA – stejně jako její navíjení a odvíjení.

Toto je mikrobiologický důkaz spojení mezi hněvem

myšlenky a růst rakovinné tkáně, na které jsme čekali – a důsledky jsou stejně hluboké pro léčivé účinky. Nezapomeňme, jak můžeme promítnout významné záblesky fotonů do elektromagneticky stíněné oblasti, když toto místo přesně sledujeme na dálku, jak jsme se dozvěděli v kapitole 4. Tyto fotony mohou mít v sobě genetickou informaci, která může restrukturalizovat DNA ostatních a obnovit zdraví. — jako je světelná frekvence 380 nanometrů.

V jiném případě, když byla DNA umístěna před lidi, kteří generovali koherenci ve vzorcích svých mozkových vln, ale nepokoušeli se změnit DNA, nedošlo k žádné změně v navíjení nebo odvíjení vzorku DNA. Teprve když chtěli, aby se to změnilo, tak se to skutečně stalo. To silně naznačuje, že tyto účinky způsobil vědomý záměr lidí. Dr. Lew Childre byl schopen navinout nebo rozvinout DNA v laboratoři ze vzdálenosti půl míle. Valerie Sadyrin dokázala natočit DNA v kalifornské laboratoři Dr. Reina z jeho domova v Moskvě, tisíce mil daleko, během jednoho třicetiminutového časového úseku. Podle Reina je klíčovou kvalitou této energie, která může generovat koherenci v mozkových vlnách a přímo ovlivňovat DNA, láska: „Ačkoli techniky používané různými léčiteli jsou velmi rozmanité, zdá se, že všechny vyžadují soustředění srdce.“²⁶

Důsledky toho jsou ohromné. Zdá se, že zdrojové pole být zodpovědný za vytvoření fantoma DNA a uložení světla v molekule DNA. Zdálo by se, že naše myšlenky nejprve v experimentech Dr. Reina mění Fantoma DNA a teprve později vidíme nějaké změny ve fyzické molekule DNA. Nejlepší ze všeho je, že nyní víme, že nejdůležitější emoční kvalitou Zdrojového pole je láska. Dr. Rein dokázal, že láska má přímý, měřitelný účinek na DNA – velmi pravděpodobně prostřednictvím stejného energetického procesu, který vytváří DNA Fantom.

Větší soudržnost, větší organizace, větší struktura a větší krystalizace – všechny tyto efekty nám ukazují, že energetická pole, molekuly a buňky našeho těla pracují ve větší harmonii a jednotě. Poprvé nám to vlastně dává vědeckou definici lásky. Není to striktně abstraktní emocionální a biologický koncept – jako chemické látky vystřelené v mozku, když jíme čokoládu, nebo genetické nutkání reprodukovat se. Láska může být nyní chápána jako základní princip univerzální energie. Čím více soudržnosti, tím více struktury, čím více harmonie máme, tím více je lásky. A jak ukazují ruské pyramidové studie,

to má také přímý vliv na chování Země – což opět naznačuje, že do určité míry můžeme všichni žít v kolektivním lucidním snu.

Nyní se vrátíme k Dr. Fritz-Albert Poppovi, protože některé jeho výsledky jsou nyní znovu objevovány ostatními. Popp zjistil, že naše těla mají řadu různých cyklů – kde se intenzita světla v průběhu času zvyšuje a snižuje. To zahrnovalo biorytmy 7, 14, 32, 80 a 270 dní, které se držely i po roce. Našel také podobnosti ve dne a v noci a podle týdne a měsíce – což naznačuje, že naše rytmy byly nějakým způsobem také ovlivněny pohyby Země.

Základy tohoto jevu znovu našli japonští vědci ve studii z roku 2009. Používali extrémně citlivé kamery, které dokážou detekovat jednotlivé fotony ve velmi tmavých místnostech – podobné zařízení, které Ruth vyvinula pro Poppovy experimenty. Ke svému překvapení japonští vědci zjistili, že naše těla skutečně září. Nejnižší intenzita světla byla v deset hodin ráno a nejsilnější bod byl ve čtyři hodiny odpoledne – a poté postupně klesalo.²⁷ Dalším zajímavým objevem bylo, že naše tváře zářily více než zbytek našeho těla. Japonští vědci pevně věří, že toto světlo nám může pomoci porozumět zdravotnímu stavu člověka – ale zdá se, že si nejsou vědomi všech ostatních výzkumů, které již v těchto oblastech udělaly velké pokroky.

Dr. Fritz-Albert Popp zjistil, že pacienti s rakovinou ztratili své přirozené, cyklické lidské biorytmy. Navíc světlo, které vyzařovali, nebylo zdaleka tak koherentní jako světlo zdravého člověka.²⁸ Bylo to, jako by se celková hladina světla uložená v jejich tělech výrazně snížila. Roztroušená skleróza se však zdála být výjimkou z tohoto pravidla špatného zdraví. V tomto případě Popp zjistil, že lidé pohlcují příliš mnoho světla a zdálo se, že to ruší a mate přirozenou schopnost buněk fungovat.

Popp chtěl zjistit, zda úroveň světla uloženého v těle může skutečně odhalit, jak zdravý je organismus – a tak pokračoval v dalších experimentech. V jednom případě zjistil, že slepičí vejce z volného chovu měla výrazně koherentnější světlo než vejce z továrního chovu. Když zkoumal různé druhy potravin, zjistil, že nejzdravější jídlo má trvale nejnižší a nejkoherentnější intenzitu světla.²⁹

---

zajímavý bod, protože skutečně naznačuje, že u tohoto bioenergetického systému se počítá kvalita, nikoli kvantita.

Popp udělal další významný průlom, když studoval obyčejnou vodní blechu známou jako Daphnia. Ke svému úžasu zjistil, že když jedna blecha vyzařuje světlo, jiné blechy ho znovu absorbují. Čerpali vitalitu přímo jeden od druhého. To samozřejmě znamená, že když absorbujeme příliš mnoho světla, fotony, které vydáváme, nejsou odpadní produkty – stále obsahují veškerou vitalitu, kterou naše tělo potřebuje. Popp jistě zjistil, že malé ryby také absorbují světlo od sebe navzájem, slunečnice se umístí tam, kde by mohlo být absorbováno největší množství fotonů, a bakterie nasávaly světlo ze svého okolí.³⁰ Je upřímně řečeno docela úžasné, že tento přírodní, biologický systém tak dlouho unikal našemu hlavnímu vědeckému myšlení – ale jakmile se tyto znalosti rozšíří, účinky budou nesmírně pozitivní.

Popp poté testoval různé rostlinné extrakty, aby zjistil, zda některý z nich může skutečně změnit kvalitu vyzařování světla z lidského těla – jako potenciálně najít lék na účinky rakoviny, které ruší světlo. Zdálo se, že každá látka, kterou zkusil, problém jen zhoršila, kromě jedné: jmelí. Jedna žena v Poppově péči dokázala zcela vyléčit svou rakovinu pomocí extraktu ze jmelí.³¹ Dr. Fritz-Albert Popp není jediným raným průkopníkem,

jehož práce si zaslouží druhý pohled. Dalším klasickým průlomem byl Adamenkův „eftomový listový efekt“ z roku 1975. V tomto případě Adamenko studoval Kirlianovu fotografii. Jediné, co uděláte, je položit list nebo jinou živou věc na elektrifikovanou Kirlianovu desku a poté uvidíte krásnou auru, která se kolem ní objeví jako rozmazaný elektrický proud. K Adamenkově údivu, když odřízl vršek živého listu a položil ho na Kirlianovu desku, na deset až patnáct sekund se stále objevil fantomový obraz chybějícího kusu. ³² Mnoho různých skupin opakovalo tento experiment po celém světě a bylo běžné o něm číst v knihách pyramidové moci ze 70. let.

Opět, normální elektromagnetická energie by toho neměla být schopna – ale efekt dokonale zapadá do našeho konceptu Zdrojového pole. Každý živý organismus ukládá a uvolňuje fotony uvnitř své DNA, ale můžete DNA odstranit a fotony se záhadně stále ve spirále pohybují ve stejné oblasti po dobu až třiceti dnů. To je téměř jisté

co způsobuje efekt fantomového listu. Je tedy možné, že pokud necháte list na Kirlianově desce delší dobu, než jej uříznete, fantom by také mohl vydržet déle – protože celá tato oblast nyní vytvořila větší spirálovitý tok ve Zdrojovém poli.

Genetická restrukturalizace a léčení

Pouhý rok poté, co byl objeven efekt fantomových listů, učinil Dr. Vlail Kaznachejev velmi významný průlom, který nás zavede ještě dále do „králičí nory“. Kaznachejev začal se dvěma hermeticky uzavřenými buněčnými kulturami – a jednu z nich infikoval nemocí. Když posvítíl světlem z nemocné buněčné kultury do zdravé buněčné kultury, zdravé buňky se záhadně nakazily nemocí.³³ Mějte na paměti, že prostřednictvím žádného známého genetického procesu neexistoval žádný možný způsob, jak by se to mohlo stát. Jediný způsob, jak by to mohlo fungovat, je, že by se DNA uvnitř zdravých buněk skutečně přeskupila a vytvořila DNA viru. Virus pak kanibalizoval buněčný materiál kolem sebe, aby vytvořil více virů, jak by to normálně bylo ve svém typickém životním cyklu. Vidíme, jak se DNA a živá tkáň přeskupují genetickými kódy obsaženými v koherentním světle.

Ještě zajímavější je, když Kaznachejev vložil kus skla do zdravé buňky nemoc nedostaly. Sklo opět blokuje infračervené a ultrafialové světlo – takže genetické kódy viru se nemohly dostat do zdravých buněk. Gurwitsch samozřejmě použil stejnou metodu k zablokování energie vycházející ze špičky rostoucí cibule. A pokud vložíte do cesty desku křemene, ať už v experimentech Gurwitsch nebo Kaznachejev, efekt stále funguje – a klíčové je, že křemen umožňuje průchod infračerveného a ultrafialového záření.

Jak by mohl výbuch koherentního světla zcela přeměnit molekulu DNA – a přeskupit ji z jedné formy života na druhou? Nezapomínejte, že jsme neustále obklopeni elektromagnetickými vlnami, které srší informacemi. Všude kolem nás probíhají mobilní hovory, satelitní televize a vysokorychlostní přístup k internetu – odesílání a stahování nesčíslných gigabajtů informací. Laserové světlo je velmi koherentní – to znamená, že je v něm velké množství struktury.

Díky tomu se ideálně hodí k přenášení informací – stejně jako my

s jinými elektromagnetickými vlnami, ale v tomto případě mnohem efektivněji. Pouze jeden puls světla může dobře obsahovat celý genetický kód pro stavbu organismu. A na základě Kaznachejevova přelomového objevu se zdá, že DNA je připravena a čeká na přeuspořádání z jednoho typu organismu na druhý – pokud nejdříve obdrží správné kódy. Jak budeme pokračovat, bude to mnohem jasnější s mnoha příklady.

Poté, co v roce 1984 objevil DNA Phantom Effect, Dr. Peter Gariaev učinil v roce 2000 další objevy, které mají hluboký dopad na lidské zdraví. V tomto případě Gariaev začal sběrem semen, která zemřela na otravu zářením z jaderné katastrofy v Černobylu. Je úžasné, že pouhým prozářením nehořícího laserového světla přes zdravá semena stejné odrůdy a přesměrováním tohoto světla do mrtvých semen se vyzařovaná semena zázračně zotavila – a byla zcela uzdravena. Nyní z nich mohly vyrůst plně zdravé dospělé rostliny.

To Garjaeva velmi vzrušilo, a tak se rozhodl zkusit podobný experiment na laboratorních krysách. V tomto případě jim podal smrtelnou dávku toxinu zvaného alloxan. Tento toxin obvykle ničí slinivku břišní, orgán, který v těle vytváří inzulín k regulaci krevního cukru – a krysa zemře během čtyř až šesti dnů na diabetes 1. typu. Gariaev odstranil slinivku a slezinu zdravé kryse, prosvítil ji laserovým paprskem a přesměroval toto světlo na krysou, která byla otrávena alloxanem. Je úžasné, že i když byl tento experiment mnohokrát opakován a zahrnoval tři různé výzkumné skupiny v letech 2000, 2001 a 2005, téměř 90 procent všech krys, které dostaly tuto léčbu, zažilo úplné uzdravení. Slinivka jim narostla, hladina cukru v krvi se normalizovala a během pouhých dvanácti 34 dnů byly jako nové.

Ještě fantastičtější je, že Garjajev dokázal poslat světlo ze zdravé slinivky břišní na vzdálenost dvaceti kilometrů pomocí nelokality (nevyžadují se žádné kabely ani dráty) a léčivý účinek stále fungoval stejně dobře.³⁵ Jistě začínáte vidět, že tyto léčebné výsledky jsou stejně zázračné jako to, co jsme viděli z ruských pyramid – a probíhají bez použití pyramidové technologie. V roce 2005 Gariaev oznámil, že „stejnými prostředky jsme významně omezili proces stárnutí v lidských buňkách a dokonce jsme vypěstovali nové dospělé lidské zuby u jedinců, kteří o ně přišli.“³⁶ Kontaktoval jsem Dr. Gariaeva, abych získal další informace. Jako některé jeho technické dokumenty

---

odhalit, z nichž všechny jsou v tuto chvíli stále v ruštině, byla to nehoda, která se stala, když léčil starší ženu na cukrovku.

Konkrétně se pro ni pokoušel vypěstovat zdravou novou slinivku tím, že energizoval krev jejího desetiletého vnuka – a zářil ve správných léčivých frekvencích. V Gariaevově modelu má dětská DNA stále energetický podpis rodičů a prarodičů – ale ve zdravější a mladší konfiguraci. Tento proces zahrnuje použití speciálně upraveného, širokospektrálního červeného laseru. Většina podrobností je stále v ruštině, ale lze je nalézt na oficiálních webových stránkách Gariaeva, wavegenetic.ru.

Této ženě zbyl pouze jeden zub v přední části úst. Po dvou týdnech léčby začala pociťovat bolest a otok v čelisti. V ústech se jí objevily hrbolky a kůži prořízly tři nové zuby – všechno to byly zuby moudrosti vzadu. To donutilo jejího zubaře kompletně předělat jak horní, tak spodní zubní protézu, aby odpovídala novému růstu. Gariaev mi také poslal rentgenový diagram toho, co se stalo, ale neměl k dispozici fotografii „před“ pro srovnání. Bohužel, než Garjajev mohl experiment zopakovat s ostatními, Baumanova státní univerzita v Moskvě to prohlásila za „pseuvědu“, experiment ukončila a vyhodila ho. Někdo by to mohl považovat za fatální obvinění Garjajevovy důvěryhodnosti jako vědce, ale není to neobvyklé. Mnoho, ne-li většina vědců, kteří učiní takové objevy, skončí opovrhováním, zesměšňováním, strachem a útoky. Tolik různých vědců nezávisle na sobě objevilo stejné věci, že je velmi nepravděpodobné, že máme co do činění s hoaxou nebo pseudovědou. Skutečně, důkazy jsou jasné, že jde o lékařskou revoluci, která čeká, až se stane. Vzhledem k výsledkům studie slinivky břišní mohl nyní jediný dárce orgánu znovu vypěstovat stovky orgánů pro jiné lidské bytosti... a u potkanů celý proces trval pouze dvanáct dní.

Jiný ruský vědec jménem Budakovski dokázal, že my nemusíme dokonce dárcovské orgány vůbec potřebovat. Budakovski začal tím, že pořídil holografický snímek zdravé rostliny maliny červeným laserem. Potom nasvítil hologram do malinového nádoru, známého jako „mozolek“. Normálně považujeme nádory za zbytečnou tkáň, kterou bychom měli chirurgicky odstranit a zahodit – ale holografické světlo nádor zcela přeměnilo zpět na zdravou malinovou rostlinu.³⁷ To dokazuje, že jakmile budete mít energetický podpis, který potřebujete – informace – budete získat výsledky. K dodání originálu není potřeba žádná živá tkáň

kód – potřebujete pouze samotný kód, který se může projevit v koherentním světle. V tomto případě holografický obraz zachytil vlnovou informaci, která řekla tkáni v nádoru, jak přerůst ve zdravou rostlinu.

Jeden z nejvýznamnějších a nejodhalujících průlomů objevil Dr. AB Burlakov, další ruský vědec. Pamatujete si na Poppův objev, že blechy, ryby a další organismy navzájem absorbují světlo? Burlakov dal rostoucí rybí jikry vedle sebe, aby mezi nimi mohlo procházet světlo – i když byly hermeticky uzavřeny. Zde je ta úžasná část: pokud dal starší, zralejší vejce před mladší vejce, která právě začínala, starší vejce zjevně vysávala životní sílu z mladších vajec. Starší vejce rostla silnější a rychleji a mladší vejce uschla, zaznamenala deformace a měla výrazně vyšší úmrtnost. Burlakov si všiml, že matky ryby byly opatrné, aby nikdy nekladly jikry vedle jiných rybích jiker, a zdálo se, že to vysvětluje proč. Na druhou stranu, kdyby Burlakov položil o něco mladší vejce k o něco staršímu vejci, mladší vejce by absorbovalo životodárnou energii ze staršího vejce. Jeho růst a vývoj by se vlastně zrychlil, dokud by nebyl na stejné úrovni jako ostatní.³⁸

Strávil jsem roky snahou najít vědeckou studii obsahující data, jako je to, co objevil Burlakov, protože se zdálo, že nás tímto směrem vede mnoho dalších průlomů. Každý zažil, že je mezi lidmi, kteří vysávají energii, a někteří je dokonce nazývají psychickými energetickými upíry – i když to je strašně drsný a neaktivní termín.

Jakmile jste vybaveni těmito znalostmi, je snadné přehnaně reagovat a obviňovat ostatní, že vám kradou energii. To vám však nemusí nutně dobře sloužit v duchovním smyslu, protože to posiluje myšlenku, že vaše energie je omezená věc, kterou vám lze vzít. Věřím, že pravdou je, že ve Zdrojovém poli je neomezená energie – a pokud se začnete cítit vyčerpaní, můžete se doplnit tím, že přejdete do stavu soudržnosti. Láskyplný prostor vycházející ze srdce, který udržuje vaši mysl tichou a klidnou, to vše vypadá, že aktivně omlazuje vaše baterie ve velmi krátké době. Šikovná vizualizace, která pro mě funguje, je myslet si, že náš energetický duplikát neboli aura je podobný balónu naplněnému vodou. Velikost balónku se může zvětšovat a zmenšovat v závislosti na tom, kolik energie máte v sobě uložené. V současné době nemůžeme přímo měřit velikost nebo tvar tohoto balónu žádnými nástroji

dostupné, ale s Burlakovovou studií rybích vajíček vidíme negativní stránku toho všeho – kde silní mohou absorbovat energii Zdrojového pole přímo ze slabých.

To se také může stát u zvířat ve smečce, která se shlukují kolem alfa samce kvůli síle, vedení a ochraně. Popp zjistil, že když jsme ve stresu, uvolňujeme velké množství světla, které je uloženo v naší DNA. Zdá se, že některé z nich budou léčit naše buňky, ale možná to není vše, co dělá. V Backsterových experimentech vyslaly stres a smrt živých organismů dalekosáhlý signál, který byl dostupný rostlinám, bakteriím, vajíčkům a dalším formám života v této oblasti. Příroda proto může mít zabudovaný systém, kdy stádo automaticky uvolňuje svou energii, když cítí stres a strach. Potom, když vzhlednou ke svému vůdci, svému alfa samci, pošlou svou energii přímo jemu – stejně jako ve studii doktora Glena Reina, kde vzorky DNA nedostaly energii, pokud jsme to nechtěli. Mohlo by se docela dobře stát, že se jedná o přirozený mechanismus přežití, kdy stádo posílá svou kolektivní kombinovanou energii Zdrojového pole svému vůdci, takže bude silnější, rychlejší a efektivnější v boji, aby je ochránil. To může také vysvětlit, proč se zdá, že sportovní týmy trvale dosahují lepších výkonů na svém domácím stadionu než v arénách svých konkurentů. Je pravda, že něco z toho je očividně způsobeno tím, že znají lépe své vlastní hřiště a inspirují se zvukem davu – ale může tam být i energická složka, kterou jsme si ještě nepřiznali.

S Burlakovovým objevem máme solidní důkazy, že tato výměna energie probíhá neustále. Je také zajímavé, že léčivé účinky nastaly tam, kde silnější vejce pomáhala slabším vajíčkům — pokud si byla na úrovni svého vývoje dost blízka. Zdá se, že pokud rybí matka naklade několik vajíček a některá z nich mají drobné vrozené vady, které mírně zpomalují jejich růst, příroda má nápravný mechanismus, který využívá energii z ostatních vajíček k jejich zrychlení. Pokud je však vejce výrazně méně vyvinuté než jeho sousedé, možná je považováno za příliš daleko – a jeho vlastní životní síla je pak absorbována ve prospěch starších, silnějších vajec. Protože si Burlakov také byl vědom Gurwitschovy práce, pokusil se vložit mezi dvě sady vajíček kus skla – a ještě jednou, odcloněním infračerveného a ultrafialového světla, účinek úplně přestal. Podle očekávání,

fungovalo to perfektně, kdyby místo toho použil kus křemene.³⁹ Burtakov také zjistil, že použitím různých vlnových délek světla a polarizačních čoček může vytvořit podivné abnormality – jako je více hlav a více srdcí. Pokud by pak znovu zavedl normální vlnové délky, tyto abnormality zmizely – a rybí larvy by se vrátily zpět ke svému obvyklému vzoru a nevykazovaly žádné známky toho, že by někdy byly mutanty.⁴⁰ To vytváří značné potíže pro darwinovský model evoluce, který je založen mutace — ale nepředbíhejme. —

Podle ruského výzkumníka doktora Alexe Kaivarainena obě bakterie a bylo pozorováno, že hmyz prožívá pozoruhodná uzdravení tím, že je prostě blízko k jiným členům svého vlastního druhu, kteří byli zdraví. Parsons a Heal otrávil bakterie antibiotiky v roce 2002 a zjistili, že se zotavili, pokud byli v blízkosti jiných bakterií, které byly zdravé. Agadjanian dosáhl stejných výsledků v roce 2003 s hmyzem.⁴¹ Určitě se vyplatí mít zdravé přátele. Přemýšlejte o tom, jak lidé, kteří umírají, mají tendenci natahovat se oběma rukama, aby se dotkli někoho, kdo s nimi přichází mluvit. Velmi dobře se může stát, že dotek oběma rukama zvyšuje absorpci Zdrojového pole.

Je možné, že lidské bytosti mohou posílat energii bakteriím, rostlinám, zvířatům a dalším lidem a nějakým způsobem pomoci zlepšit jejich zdraví? To je přesně to, co objevil Dr. Daniel Benor po analýze celkem 191 různých kontrolovaných studií duchovního léčení. Překvapivě 64 procent těchto studií prokázalo statisticky významné účinky – včetně studií, kde se léčebná práce prováděla přes značné vzdálenosti. ⁴² Nezapomínejme, že 36 procent studií neprokázalo žádný léčivý účinek – takže to, co obvykle vidíte v mainstreamových médiích, je článek, který pojednává o jednom z experimentů, které selhaly, a pak dochází k závěru, že máme „vědecký důkaz“ efekty nefungují a nemohou fungovat. To prostě není tento případ.

Alexandra David-Neel navštívila Tibet ve dvacátých letech 20. století a své ohromující postřehy zapsala do klasiky z roku 1931 *With Mystics and Magicians in Tibet*. Mezi mnoha fascinujícími věcmi, kterých byla svědkem na vlastní kůži, z nichž některé si probereme později, jí tibetští mniši vysvětlili, že všechny jejich mystické schopnosti pocházejí ze schopnosti využívat vlny energie – prostřednictvím meditace.

Tajemství psychického tréninku... spočívá v rozvoji schopnosti koncentrace mysli, která výrazně převyšuje i schopnost mužů, kteří jsou v tomto ohledu přirozeně nejnadanější. Mystičtí mistři potvrzují, že pomocí takové koncentrace mysli jsou produkovány vlny energie, které mohou být použity různými způsoby. Věří, že energie je produkována pokaždé, když tím způsobem....

dochází k fyzickému nebo duševnímu jednání. ~~43~~

Takže když své vlastní myšlenky učiníme koherentnějšími, můžeme zvýšit své schopnosti přistupovat ke zdrojovému poli – a určovat, jak a kam proudí. To je velmi důležitý bod, protože pomáhá vysvětlit, proč tolik starověkých duchovních tradic klade velký význam na meditaci.

Vraťme se znovu k našim sedmi tisícům lidí, kteří meditují a snižují veškerý terorismus na světě o 72 procent. Zdá se, že to dělají vytvářením koherence ve zdrojovém poli. To zase přímo ovlivňuje mysl všech ostatních, protože všichni navzájem sdílíme vědomí v měřitelném smyslu – a to je skutečně fascinující nový způsob pohledu na sebe a svět.

V Kaznachejevově ohromujícím objevu zdravé buňky vyzvedly genetický kód viru z nemocných buněk – prostřednictvím ničeho jiného než informační struktury nemoci, kterou do nich přenesl. To silně naznačuje, že DNA není fixována v jedné konfiguraci, ale kód může být ve skutečnosti transformován z jedné životní formy do druhé na přísně energetickém základě. Tento fascinující objev otevírá dveře zcela novému zkoumání jedné z největších vědeckých záhad ze všech: evoluce druhů. Je to skutečně náhodný proces, jak tvrdí většina darwinistických vědců, nebo se děje něco jiného? Věřte mi, že rozhodně nejsem kreacionista, který si myslí, že každé slovo v Bibli je doslova pravdivé a že nic na zemi není starší než sedm tisíc let.

Pro mainstreamová média je nicméně směšné polarizovat diskusi mezi „vědou“ na jedné straně – modelem, který je více než sto let starým a plným problémů, které brzy prozkoumáme – a „náboženstvím“ na straně druhé. Důkazy, na které jsme se již podívali, naznačují, že kódy pro život mohou existovat v samotném Zdrojovém poli.

Tyto informace pak proudí do naší vlastní reality prostřednictvím ultrafialového světla – ne nepodobné tomu, jak mohou vizuální informace proudit do šišinky mozkové přes stříbrnou šňůru podobnou hvězdné bráně připoutanou k našemu energetickému

duplicitní tělo. V další kapitole prozkoumáme nová data o vývoji druhů a zjistíme, zda máme nějaké důkazy o těchto radikálních nových myšlenkách.

KAPITOLA DESETÁ

Energeticky řízená evoluce

Velká pyramida se zdá být jedním z mnoha způsobů, jak nám naši dávní předkové dali proroctví o nadcházejícím Zlatém věku, který dosáhne klíčového bodu obratu v roce 2012 a kolem něj. Samotná pyramidová struktura se zdá být součástí poselství. Když ruští vědci postavili pyramidy z PVC trubek a skleněných vláken bez kovu, objevili řadu pozoruhodných efektů. Rozsah těchto objevů je ohromující — a nutí nás to úplně přezkoumat vše, co si myslíme, že víme o vědě a fyzice. Rakovinu, spíše než nějaký záhadný a hrozný problém, lze nyní vysledovat zpět ke ztrátě koherence ve světle, které uchováváme v našich tělech — protože všechny karcinogeny nakonec zašifrují světlo na frekvenci 380 nanometrů. V pyramidě se chemikálie způsobující rakovinu rychle stávají netoxické — jako by jejich molekulární struktura byla přeskupena způsobem, který podporuje život, spíše než aby jej poškozoval. Podobně jakékoli geologické a meteorologické problémy, které ohrožují lidský život, jsou pozoruhodně redukovány pouhou stavbou pyramid.

Jakmile začneme hledat efekty pyramidového typu na vědecké úrovni, v rámci biologických systémů, najdeme fantastické nové objevy. To zahrnuje skutečnost, že se zdá, že máme sílu léčit ostatní ničím jiným než svými vlastními myšlenkami, možná tak, že je přímo navštívíme svým energetickým duplicitním tělem a uvolníme fotony obsahující léčivé kódy — a starověké kultury si toho byly zjevně dobře vědomy. Zjistili jsme také, že molekula DNA za sebou zanechává fantom, který pohlcuje světlo ze svého prostředí, téměř jako miniaturní černá díra, a drží ho na místě až třicet dní — i když je molekula sama odejmuta. To vyvolává velmi důležitou otázku: Co bylo dříve — DNA nebo fantom? Je možné, že fantom je skutečně na prvním místě?

Gariaev již dokázal, že DNA Phantom dokáže absorbovat fotony světla a udržet je na místě. Mohl by být DNA Phantom dostatečně silný, aby udělal totéž s atomy a molekulami? Máme pár zajímavých indicií. V roce 2008 Dr. Sergey Leikin vložil různé typy DNA do běžné slané vody — bez proteinů nebo materiálů, které by jim pomohly komunikovat mezi sebou. Každý typ DNA byl označen a

různé fluorescenční sloučeniny. Překvapivě byly molekuly DNA, které byly navzájem identické, poté záhadně staženy dohromady – vykazovaly „kvalitu podobnou telepatii“. Přesněji řečeno, odpovídající molekuly DNA se shromáždily zhruba dvakrát častěji než molekuly s různými genetickými sekvencemi. Leikin věří, že je to způsobeno pouze elektrickými náboji, ale důležité je, že to funguje.¹ Další experimenty mohou dobře prokázat, že to dělá Zdrojové pole – a sestaví DNA z malých atomů a molekul, které ještě nevytvořily ani základní aminovou skupinu. kyseliny.

V roce 2007 vedl tým vědců z Ruska, Německa a Austrálie Dr. VN Tsytovič objevil, že běžný prach se po suspendování v plazmě nabitých částic uspořádal do struktur podobných DNA – podobným podmínkám, které nacházíme ve vesmíru. K reprodukci tohoto prostředí byl vytvořen počítačový model a neočekával se žádný řád ani struktura – ale prach se přirozeně formoval do spirálovitých struktur ve tvaru vývrtky. Tyto struktury podobné DNA se navzájem přitahovaly. Rozdělily by se a vytvořily dvě stejné kopie originálu, podobně jako v procesu reprodukce. Změnili by strukturu svých sousedů jednoduše tím, že by byli v jejich blízkosti. Během simulace se také vyvíjely do stále složitějších struktur. Podle Tsytoviče „Tyto složité, samoorganizované plazmové struktury vykazují všechny nezbytné vlastnosti, aby je kvalifikovaly jako kandidáty na anorganickou živou hmotu... jsou autonomní, reprodukují se a vyvíjejí se.“² Kromě toho v roce 2006 profesor astronomie z UCLA Dr. Mark Morris oznámil ohromující objev mlhoviny s dvojitou šroubovicí ve tvaru DNA poblíž středu naší galaxie: „Vidíme dvě propletená vlákna omotaná kolem sebe jako v molekule DNA... . Nikdo nikdy nic takového v kosmické říši neviděl... . To, co vidíme, ukazuje na vysoký stupeň pořádku.“³

—

Snímek NASA mlhoviny poblíž středu galaxie Mléčná dráha, která je svým tvarem kuriózně podobná molekule DNA – poprvé si ji všiml Dr. Mark Morris.

Právě ve chvíli, kdy byla tato kniha ve finálních úpravách, v lednu 2011 biolog oceněný Nobelovou cenou oznámil, že přenesl kousek bakteriální DNA do uzavřené zkumavky, ve které nebylo nic víc než voda. Voda ve zkumavce se přeskupila do přesného duplikátu DNA, který plaval v další uzavřené zkumavce vedle ní. Aby to fungovalo, bylo potřeba původní vzorek DNA značně naředit a bylo nutné použít slabé elektromagnetické pole o síle sedmi hertzů. Po osmnácti hodinách se některé molekuly vody v uzavřené zkumavce přeměnily na dokonalé molekuly DNA. John Dunn psal o důsledcích objevu Dr. Luca Montagniera na Techworld.com.

Co to všechno znamená? Mohlo by se stát, že šíření života dokáže využít kvantovou povahu reality k projekci sebe sama jemnými způsoby, jak bylo naznačeno v předchozích experimentech. Alternativně by to mohlo být tak, že život sám je složitou projekcí těchto kvantových jevů a zcela na nich závisí způsoby, které dosud nebyly pochopeny, protože je neuvěřitelně těžké je odhalit... . Voda může být dobrým médiem, ve kterém se DNA může zkopírovat pomocí procesů, které naznačují kvantové zapletení a „teleportaci“ (náš termín).

DNA může být dobře vytvořena pomocí kvantové šablony, kterou ani nemůžeme přímo vidět nebo měřit, ale existuje jako struktura ve Zdrojovém poli – a je zapsána do základních zákonů, které řídí hmotu a energii. Mohla by tato energetická struktura shromáždit fotony, atomy a molekuly dohromady – a vytvořit tak spirálovitý život, jak jej známe? Odpovědi nám mohou velmi dobře zírat do tváře, jak právě zjistil Montagnier – ale většina vědců tam nechce jít. Již od reformace existuje mezi vědci a církví nevyslovená dohoda – „Vy se vypořádejte s duchem a my se budeme zabývat fakty, což samozřejmě je, že život je náhoda a neexistuje žádný vyšší účel nebo inteligence. do Vesmíru.“

Nicméně je to stejně slepá, náboženská víra jako cokoli jiného. Osobně věřím v důkazy. Pojďme se tedy podívat, co najdeme.

Evoluce života na Zemi

Bez ohledu na to, kam se na zemi podíváme, najdeme bakterie. Jak uvádí Scientific American, ve vzorcích jádra odebraných z 500 metrů pod řekou Savannah byla nalezena široká škála mikroorganismů. Dokonce i ve vzorcích jádra z 1,7 mil pod zemským povrchem (2,8 km) se stále nacházejí živé bakterie. V normální ornici najdete přes jednu miliardu bakterií v jednom gramu špíny, ale i ve vzorcích hornin ze 400 metrů dolů do zemské kůry můžete najít kdekoli mezi sto až deseti miliony bakterií. V těchto podpovrchových oblastech bylo nalezeno přes devět tisíc různých typů mikroorganismů a některé z nich byly nalezeny při teplotách až 167 stupňů Fahrenheita (75 stupňů C).⁵

—

Můžete si také myslet, že darwinovská evoluce je vědecká, ale zvažte toto – jakmile máte mikroby, naprostá většina veškeré magie, která se musí stát, aby se vytvořil život, již proběhla. Máte DNA, syntézu bílkovin, dýchání, pohyb, vědomí – stejně jako všechny magické vlastnosti zachycující fotony, které jsme zde zkoumali.

Naše Země je stará pouze čtyři miliardy let a velmi pravděpodobně začala jako roztavená hornina. Věci se neochladily natolik, aby mohly vzniknout oceány až před 3,8 miliardami let, ale i v této době byly nalezeny vzorky hornin⁶, které obsahují všechny základní izotopy, které rostliny vytvářejí fotosyntézou. Ještě lépe, primitivní kvasinkový organismus byl také nalezen v 3.8

miliardy let staré horniny.⁷ To znamená, že jakmile měla země vodu, život se objevil v podstatě okamžitě.

Jakmile se dostaneme do doby před 3,5 miliardami let, najdeme mnohem více zkamenělých mikrobů v horninách, které nebyly roztaveny vulkanickou činností. Podle Dr. John Joe McFaddena: „Svět prostě není dost velký na to, aby vyvíjel život, pokud by se zcela spoléhal na náhodu... . Tyto fosilní mikroby dnes vypadají jako živé organismy a pravděpodobně byly stejně složité. Život může být nepravděpodobný, ale byl rychlý.“⁸ Jen aby dokázal, jak směšné jsou tyto šance, biolog z MIT vypočítal, jak pravděpodobné je, že i jeden protein se stovkou aminokyselin by mohl vzniknout náhodnou mutací – a vyšlo to jedna šance z čísla s pětadesáti nulami.⁹

Článek v časopise Wired z roku 2008 odhalil nové objevy, že bakterie mohou žít v nejnehostinnějších oblastech Země – včetně doutnajícího tepla uvnitř sopek a jaderných reaktorů a mrazivých teplot hluboko v antarktickém ledu. Ve skutečnosti se antarktické bakterie podařilo rozmrazit a přivést zpět k životu po deseti milionech let. Článek také říká, že mikrobi mohou přežít šok z vypuštění do vesmíru a aminokyseliny – prekurzory veškerého biologického života – byly nalezeny v prachu z komety 81P/Wild.^{2.10} Další nedávná studie z Imperial College of London objevila uracil a xanthin, prekurzory DNA, ve fragmentech z meteoritu, který se zřítil v Austrálii v roce 1969.¹¹ V lednu 2011 Geologická společnost Ameriky oznámila, že byly nalezeny živé bakterie plovoucí v tekutině, která byla uvězněna v krystalech soli po dobu 34 000 let. Byly scvrklé a malé a zdálo se, že jsou ve stavu hibernace. Trvalo jim asi dva a půl měsíce, než se probudili a začali se normálně rozmnožovat. "Nejsme si jisti, co se děje," řekl profesor Tim Lowenstein. "Musí být schopni opravit DNA, protože DNA časem degraduje."¹²

Ještě úžasnější objev učinili britští astronomové Sir Fred Hoyle a Dr. Nalin Chandra Wickramasinghe, kteří zkoumali složení galaktického prachu v 60. letech 20. století. Stále více důkazů naznačovalo, že naprostá většina prachu v celé galaxii – asi 99,9 procenta¹³ – jsou ve skutečnosti lyofilizované bakterie. Tento objev začal, když Hoyle a Wickramasinghe studovali infračervené záření

světlo z prachu v naší galaxii a dospěl k závěru, že tato prachová zrna musí být ze 70 procent dutá uvnitř. Bakterie mají tvrdou vnější buněčnou stěnu a měkčí vnitřek. Byli ohromeni, když zjistili, že lyofilizované bakterie jsou také uvnitř ze 70 procent duté. Pouhým předpokladem, že galaktická prachová zrna jsou lyofilizované bakterie, našli perfektní shodu pro svá pozorování.

To je vedlo k naprosto ohromujícímu závěru: „Mezihvězdná zrna musí být jistě bakterie – i když lyofilizované, možná většinou mrtvé. Přinejmenším to byla hypotéza, kterou bylo třeba prozkoumat.“ V přednášce z 15. dubna 1980 to Hoyle všechno vysvětlil.

Dá se říci, že mikrobiologie měla své počátky ve čtyřicátých letech minulého století. Tehdy se začal odhalovat nový svět té nejúžasnější složitosti. Zpětně považuji za pozoruhodné, že mikrobiologové okamžitě nerozpoznali, že svět, do kterého pronikli, musel být nutně vesmírného řádu. Mám podezření, že kosmická kvalita mikrobiologie bude budoucím generacím připadat tak zřejmá, jako se dnešní generaci zdá být Slunce středem naší sluneční soustavy.

O nějakých třicet let později, když píšu tuto knihu, to předpovědělo změnu vědecká myšlenka zjevně stále nedorazila. Většina vědců, kteří se dokonce obtěžují psát o mezihvězdných bakteriích, se stále snaží držet pohodlné myšlenky, že se vyvinuly darwinovskou mutací, lyofilizovaly se ve vesmíru a pak se zřítily na Zemi, kde pak zasadily veškerý život. Je mnohem větším krokem uvědomit si, že bakterie jsou všude, protože to je to, co vesmír dělá – vytváří život. Pokud je to pravda, jak jsme mohli proměškat tak ohromující objev v historii vědy?

Harvardský profesor James Strick ve své pozoruhodné knize Sparks of Life odhalil, že v 19. století existovalo rozsáhlé spiknutí s cílem potlačit jakékoli vědecké objevy mikrobů, které se objevily spontánně, z neživého materiálu, spíše než prostřednictvím údajně „náhodné darwinovské mutace“.16 Dr. Strick objasnil svůj postoj na konferenci v roce 2003 pořádané institutem Wilhelma Reicha a byl sepsán a publikován online Jackem Flannelem.17 V 19. století nabídla Francouzská akademie věd finanční odměnu každému vědci, který dokázal přesvědčivě prokázat, že život byl buď spontánní, nebo náhodný – a Louis Pasteur vyhrál

soutěž. Když vidíte krabici mléka s nápisem, že je pasterizované, znamená to, že bylo uvařeno, aby zabilo všechny bakterie – a tento proces byl pojmenován po Louisi Pasteurovi. Problém je v tom, že Pasteurovi konkurenti skutečně nechali formy života vyrůst z neživého prostředí – například pomocí přípravků ze sena, které bylo zcela sterilizováno ve vodě. Pasteur prostě odmítl tyto experimenty opakovat. O to větším zklamáním je, že Pasteur našel život, který se spontánně objevil v malém procentu jeho vlastních experimentů, ale nikdy o nich ani nepsal – protože měl pocit, že to musí být chyby a nestojí za zmínku.¹⁸

Biogenetická stránka debaty měla důkazy na podporu jejích závěrů sahající až do roku 1837, s málo známou prací Andrewa Crosse. V té době byla elektřina novým a vzrušujícím fenoménem. Crosse se chtěl pokusit vypěstovat krystaly uměle, a to tak, že chemikálie přerušil slabým elektrickým proudem. Konkrétně smíchal křemičitan potaše a kyseliny chlorovodíkové a pak do něj upustil kus kamenného oxidu železa o velikosti pěsti. Potom vyprázdnil kyselou lázeň malou baterií a doufal, že na skále najde umělé krystaly oxidu křemičitého. Místo toho dostal něco mnohem, mnohem divnějšího. Po čtrnácti dnech se ve středu zelektrizovaného kamene začaly tvořit bělavé skvrny.

O čtyři dny později byla každá skvrna dvakrát tak velká a vyrůstalo z ní šest nebo osm drobných proužků. Každý pramen byl delší než samotná skvrna.¹⁹

Crosse informoval o tom, co se stalo potom, v článku, který napsal pro London Electrical Society v roce 1837.

26. den experimentu nabyly objekty podobu dokonalého hmyzu, stojícího vzpřímeně na štětinách, které jim vyrostly. Ačkoli jsem to považoval za nanejvýš neobvyklé, nepřikládal jsem tomu žádný zvláštní význam až do dvou dnů, 28. dne experimentu, kdy zvětšovací čočka ukázala, že tyto věci hýbou nohama. Teď musím říct, že mě to docela překvapilo. Po několika dalších dnech se oddělili od kamene a pohybovali se roztokem kyseliny žíravé. V průběhu několika týdnů se jich na oxidu železa objevilo více než sto.²⁰

Zdalo se, že tvorové jsou podobní rodu Acari, což je forma roztoče: „Pod mikroskopem jsem je prozkoumal a zjistil jsem, že

menší měly šest nohou, větší měly osm. Jiní, kteří je zkoumali, je prohlásili za rod acari, ale někteří říkají, že jde o zcela nový druh." Crosse věděl, že na něj jeho kolegové zaútočí, a tak pečlivě experiment zopakoval tak, že všechny ingredience sterilizoval teplem v uzavřené nádobě, než s tím vůbec začal – ale malá zvířátka vypadala stále stejně.

Jiní vědci zopakovali Crosseův experiment a dostali stejné výsledky, ale podle článku Franka Edwardse z roku 1959, ze kterého jsme vytáhli výše uvedené citáty, se příliš báli o tom mluvit.²¹ To se nakonec změnilo, když legendární Michael Faraday oznámil Královské instituci, že i on dostal tyto malé stvoření, aby rostly za stejných podmínek.²² Nebyl si jistý, zda byly skutečně vytvořeny spontánně ve sterilních roztocích, nebo zda byly přivedeny zpět k životu elektřinou – ale oba výsledky jsou totální výzvou pro hlavní proud vědy a biologie, jak je nyní známe. .

Dalším raným průkopníkem, o kterém jsme se krátce zmínili v kapitole 1, je Wilhelm Reich. Jeho výzkum orgonové energie, jak to nazval, byl odmítnut jako vtip. Nicméně vzhledem ke všemu, co jsme v tomto vyšetřování odhalili, se zdá, že je na správné cestě. Reich došel k závěru, že orgon vyplňuje veškerý prostor ve vesmíru, nemá hmotu, proniká hmotou, má pulsující pohyb, který lze měřit, má silnou přitažlivost k vodě a přirozeně se hromadí v organismech tím, že jí, dýchá a přijímá ji. kůže. Zatím to všechno zní velmi povědomě. Reich vytvořil akumulátory, které koncentrovaly tuto orgonovou energii, a zjistil, že pozoruhodně zvyšují rychlost hojení ran a popálenin u laboratorních myší. Tato léčba také snížila šok. Semena vyrostla v podstatně větší a zdravější rostliny, když byla zabita Reichovým orgonovým akumulátorem. [23](#)

Reich také našel důkazy o spontánním generování ve sterilním prostředí. Pod mikroskopem viděl to, co cítil jako namodralé světelné body, které se objevily předtím, než byly vytvořeny samotné formy života – a nazval tyto záblesky světla „biony“. Tato teorie byla široce zesměšňována a dodnes je na internetu napadáána skeptiky – kritizující Reichovy protokoly jako vědecky nesprávné.²⁴ Profesor Ignacio Pacheco nicméně v roce 2000 úspěšně replikoval Reichovy výsledky – a fotografie toho, co vyrostlo v jeho zkumavce, jsou docela ohromující. .

25 Pacheco zahřál obyčejný písek z neznečištěné pláže na rozžhavenou úroveň – konkrétně 1400 °C. To zničí všechny známé formy biologického života, kromě extremofilních bakterií, o kterých jsme mluvili dříve, které se objevují ve vulkánech a jaderných reaktorech. Písek byl poté ochlazen ve sterilním prostředí, nalit do sterilní zkumavky s destilovanou vodou a uzavřen. Každá zkumavka byla potom sterilizována v autoklávu, dvakrát za sebou, s dvaceti čtyřmi hodinami mezi každou sterilizací.

Tento proces se používá ke zničení všech známých spór a vegetativních buněk. Pacheco pak studoval částice plovoucí na povrchu vody pod mikroskopem po každých čtyřadvaceti hodinách po sterilizaci – a tam se stalo kouzlo.

Překvapivě se ve vodě objevila řada různých struktur, které vypadaly jako složité živé organismy – schopné růstu a dělení.

Aktivně se pohybovali v řešení a Pacheco nahrál výsledky na video.

Přestože Pacheco dosud nezjistil, zda tyto struktury mají v sobě DNA, má pocit, že „tyto biony lze považovat za živé struktury téměř ve všech smyslech“. Některé z nich vypadají jako jednoduché mikroorganismy, jiné však byly mnohem složitější.

To zahrnovalo mikroskopickou mořskou zeleninu podobnou Gorgonii. Nějaký z nejpůsobivějších fotografií Pacheca jsou jednotlivé listy, které se odlomily z těchto rostlin, když byly umístěny na mikroskopické sklíčko.

Našel také měkce vypadající kuličky, které pak kolem sebe začaly vyrůstat jasně bílou spirálovitou skořápkou vápníku – což se zdálo jako formace obyčejného mořského měkkýše na velmi malé úrovni.

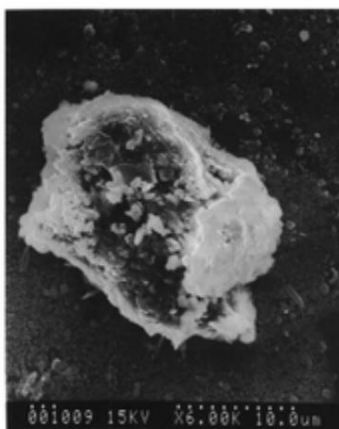

Fotografie Dr. Ignacia Pacheca mikroskopického objektu ve tvaru listu, který se vytvořil ve sterilním roztoku obsahujícím jen plážový písek a

destilovaná voda.

Počáteční spirála vnějšího pláště je jasně vidět a dokonale odpovídá tomu, co bychom očekávali, i když měkké vnitřní tělo je stále částečně odhaleno.

Moje oblíbená fotografie, jak můžete vidět na další stránce, je toho, co vypadá jako tvor se zjevnou hlavou a zhruba kulovitým tělem, které je pro sebeobranu pokryto hroty. Pacheco věří, že se jedná o „přechodné formy z anorganické fáze organizace do organických a životních podmínek evoluce“.26 Je zajímavé, že kdyby nejprve nesterilizoval písek na pláži, žádná z těchto maličků by nevyrostla. Zdá se, že čistota molekul byla velmi důležitým prvkem, který umožnil vznik života. Když se podíváme na tyto malé kluky, zřejmá otázka zní: Odkud se vzala jejich DNA?

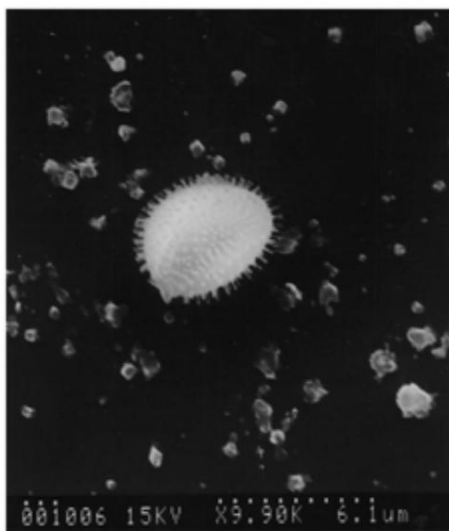

Pachecova fotografie toho, co vypadá jako měkkýš, který se začíná tvořit ve sterilním roztoku obsahujícím pouze plážový písek a destilovanou vodu.

Stejnou otázku je třeba položit všem bakteriím, které najdeme na těch nejnehostinnějších místech na Zemi – a vlastně v celém prachu v galaxii. Pasteur možná v roce 1800 vydělal na odměnu za podporu Darwinova modelu evoluce, ale v tomto procesu jsme byli okradeni o mnohem větší pravdu – že život je skutečně produktem inteligentního designu. Nemusíte být bůhvíjak Bible, abyste to viděli – vše, co potřebujete, je racionální uvažování tváří v tvář všem důkazům.

Darwinův problém

Nyní pojdme mluvit o evoluci. Ačkoli oficiální názor je, že darwinovská evoluce je prokázanou skutečností, mnozí učenci dospěli k závěru, že je prostě nemožná – a to nejsou kreacionisté, ale uznávaní vědečtí výzkumníci s profesionálním kreditem. Například profesor Louis Bonoure, ředitel výzkumu francouzského národního centra vědeckého výzkumu, řekl: „Evolucionismus je pohádka pro dospělé. Tato teorie nepomohla k pokroku vědy. Je to k ničemu.“²⁷ Wolfgang Smith, profesor matematiky z MIT a Oregon State University, svůj postoj vyjádřil velmi jasně.

Pachecova fotografie toho, co vypadá jako složitý mnohobuněčný organismus s hlavou a obrannými hroty, vytvořený ze sterilního roztoku písku a vody.

Dnes ... je darwinovská evoluční teorie pod útokem jako nikdy předtím... . Z evolucionistického tábora odchází stále větší počet vážených vědců... . Z velké části tito „experti“ opustili darwinismus, nikoli na základě náboženské víry nebo biblického přesvědčení, ale na přísně vědeckých základech.

Niles Eldredge, paleontolog z Amerického muzea přírodní historie, diskutoval o rychlosti, s jakou se na Zemi náhle objevil složitý život.

Počínaje asi před šesti sty miliony let... na celém světě jsou zhruba ve stejnou dobu tlusté sekvence hornin, bez jakýchkoli snadno detekovatelných fosilií, překryty sedimenty

obsahující nádherné pole lasturovitých bezobratlých: trilobity, ramenonožce, měkkýše... . Kreacionisté udělali velkou část tohoto náhlého rozvoje bohatého a rozmanitého fosilního záznamu tam, kde těsně předtím žádný nebyl... . [To] představuje fascinující intelektuální výzvu.²⁹ —

JR Norman, zoolog z Britského přírodovědného muzea, v roce 1975 řekl, že „geologické záznamy dosud neposkytly žádný důkaz o původu ryb.“³⁰ V roce 1960 WE Swinton, rovněž z Britského muzea přírody Historie říká: „[Evoluční] původ ptáků je z velké části věcí dedukce. Neexistují žádné fosilní důkazy o fázích, kterými bylo dosaženo pozoruhodné změny z plaza na ptáka.“³¹ Profesor Derek Ager z katedry geologie Imperial College of London v roce 1976 napsal, že „musí být významné, že téměř všechny evoluční příběhy, které jsem se naučil jako student... byly nyní „odhaleny“.“³²

—

Darwinovský dav proti této opozici přirozeně energicky bojoval a tvrdil, že došlo k novým pokrokům – ale ve světle všech důkazů, které jsme předložili, spolu s mnoha dalšími datovými body, tato teorie jednoduše příliš neobstojí. Fosilní záznam nám neustále ukazuje jeden typ tvora, který se pak během velmi krátké doby upgraduje na novou, vylepšenou a vyvinutější verzi, geologicky řečeno. Existuje jen velmi málo přechodných fosilií, které by mohly podpořit původní Darwinovu teorii. Nevidíme žádné příklady ryb, kde je kostra napůl uvnitř a napůl mimo tělo – máme měkkýše a kostnaté ryby, nic mezi tím. A to je jen jeden z mnoha kuriózních příkladů. I v případě lidské evoluce existují významné a neřešitelné problémy. Pokud si vzpomínáte, že jste slyšeli o hledání takzvaného chybějícího článku, přechodného druhu, který dokáže vysvětlit, jak se velikost lidského mozku najednou během krátké doby zdvojnásobila, mějte na paměti, že stále nebyl nalezen. Podle lorda Sollyho Zuckermana, hlavního vědeckého poradce pro Spojené království a profesora anatomie na univerzitě v Birminghamu, „Pokud se člověk vyvinul z tvora podobného opicím, učinil tak, aniž by zanechal stopu tohoto vývoje ve fosilních záznamech.“³³ —

Pokud to není darwinovská „náhodná mutace“, která způsobuje tyto změny, tak co to je? Dva paleontologové z Chicagské univerzity, David Raup a James Sepkoski, možná našli odpověď. Společně, oni

pečlivě shromáždili největší sbírku mořských fosilií, jaká kdy byla vytvořena – zahrnující neuvěřitelných 3600 rodů oceánského života. V roce 1982 poprvé publikovali článek v časopise Science popisující čtyři masová vymírání, která našli ve fosilních záznamech, a také páté, které bylo méně významné.³⁴ Jak pokračovali ve zpracování těchto dat, čelili matoucímu problému. – ve fosilních záznamech se stále častěji objevovaly vzory, které by tam neměly být. Čím více však zkoumali a čím usilovněji se snažili zbavit se toho pomocí faktů, tím silnější byl vzorec. V roce 1984, dva roky poté, co vydali svůj první článek, se očistili – zveřejnili své ohromující výsledky, které stále nemají na vědeckou komunitu takový účinek, jaký by měly mít. Stručně řečeno, nové druhy se ve fosilních záznamech spontánně objevovaly v krátkých záblescích – v opakujícím se cyklu přibližně 26 milionů let.³⁵ Tento vzorec se prodlužoval asi 250 milionů let – z celkového počtu 542 milionů let fosilií, které katalogizovali.

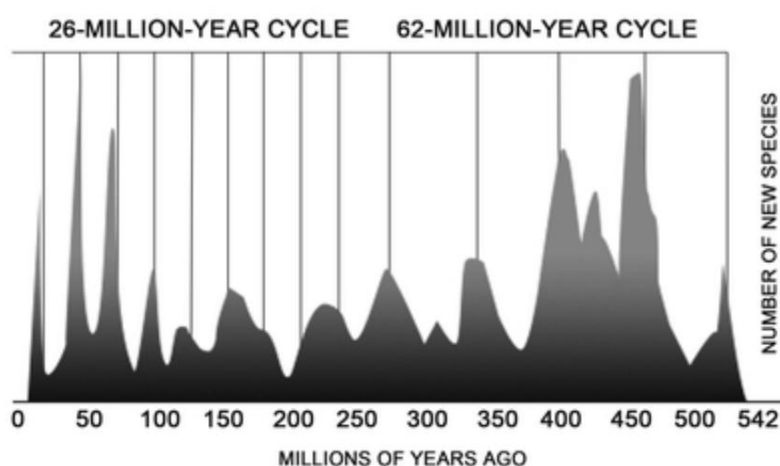
Příběh se stal ještě zajímavějším v roce 2005, kdy Dr. Richard A. Muller, profesor fyziky na University of California, Berkeley, a jeho postgraduální student Robert Rohde objevili další cyklus evoluce v datech Raupa a Sepkoskiho. Tentokrát se to vrátilo až na začátek mořského fosilního záznamu – asi před 542 miliony let. Muller a Rohde zjistili, že každých 62 milionů let, více či méně, veškerý život na Zemi prošel relativně spontánní modernizací – transformací existujících druhů do novějších, vyvinutějších forem.³⁶ V článku National Geographic téhož roku Muller řekl: Přál bych si vědět, o co všechno se znamená, ať už to bude 37 ekonomie a on vsadí, že to bude

---

V článku Daily Galaxy původně z roku 2009 se zdálo, že Muller je blíže výhře v sázce. Jak se ukázalo, astronomové zjistili, že naše sluneční soustava se pohybuje v dlouhém vlnovitém pohybu, který se neustále pohybuje nad a pod galaktickou rovinou. Jeden úplný cyklus pohybu nahoru a dolů trvá přibližně 64 milionů let – podezřele blízko k cyklu 62 milionů let, který objevili Muller a Rohde. Je zřejmé, že takové dlouhodobé astronomické výpočty by mohly být mírně nesprávné a skutečný údaj pro galaktické houpačky by ve skutečnosti mohl být 62 milionů let. Věří tomu profesori univerzity v Kansasu Adrian Mellott a Michail Medveděv

galaktický cyklus je odpovědí na hádanku. Když střílíme vesmírem, horní polovina naší galaxie čelí kupě Panny a Mellott a Medveděv věří, že tato oblast by měla mít zvýšený počet nabitých částic a kosmického záření – stejně jako vidíme na předním konci naší sluneční soustavy z galaktického prachu. Jejich teorie je taková, že pokaždé, když vystoupíme z magnetických polí galaktické roviny a přesuneme se do severní oblasti, získáme podporu v expozici kosmiky. Toto záření by pak mohlo vést k dalším genetickým mutacím a možná vytvořit nové druhy.³⁸

To je jistě jedno z možných vysvětlení – ale nyní, když jsme vyzbrojeni naším průlomovým výzkumem Zdrojového pole, mohou existovat další odpovědi, které nás posunou ještě blíže. Tato teorie galaktické houpačky také nezohledňuje zhruba 26 milionů let trvající cyklus, který původně objevili Raup a Sepkoski. Tady se musí dít něco jiného. Zdá se velmi pravděpodobné, že za to budou galaktická energetická pole – a ve druhé části představím nový model, který vše úhledně vysvětluje a dává nám solidní vědecký způsob, jak tyto změny zmapovat.

Převzato z grafů Raup a Sepkoski, Rohde a Muller od Davida Wilcocka.

Již jsme viděli, jak se živé bakterie a další druhy, kompletní s jejich DNA, mohly spontánně vynořit ze zdánlivě neživé hmoty. Pokud lze DNA „vytvořit z ničeho“ a výzkum Poppa i Gariaeva dokazuje, že DNA uchovává a uvolňuje světlo, proč by tedy nemohla být DNA ve skutečnosti přeprogramována a přepsána se správnými světelnými frekvencemi? Nezapomínejme, že když Garjajev pohltil otrávenou krysou vlnovou informací ze zdravé slinivky, její zničená

slinivka se zregenerovala za pouhých dvanáct dní. Budakovski zjistil, že hologram zdravé rostliny maliny je vše, co potřebuje k přeměně zdánlivě mrtvé nádorové tkáně zpět na naprosto normální novou rostlinu.

To, co vidíme, je, že koherentní ultrafialové světlo může nést složitý kód, který přímo ovlivňuje strukturu a chování DNA – transformuje nemocnou tkáň zpět do plného zdraví. Existují nějaké náznaky, že by zdrojový kód DNA mohl být skutečně jako skládačka, která má více než jedno správné řešení, pokud jsou mu poskytnuty správné informace?

Odpověď je překvapivě ano.

DNA je vlnová struktura, kterou lze přeskupit

Mnoho duchovně orientovaných lidí cítí velkou spřízněnost s delfíny – a zdá se, že v tomto příběhu je mnohem více, než si většina z nás kdy dokázala představit. V roce 2000 objevil vědec NOAA Dr. David Busbee něco skutečně ohromujícího.

Bylo nám velmi zřejmé, že každý lidský chromozom měl v delfínovi důsledkový chromozom... . Zjistili jsme, že genom delfínů a lidský genom jsou v podstatě stejné. Jde jen o to, že existuje několik chromozomálních přestaveb [39](#), které změnil způsob, jakým je genetický materiál sestavován. —

To je docela úžasné, protože lidé a delfíni si rozhodně nevypadají. Poté, v roce 2004, BBC News zveřejnilo práci Dr. Davida Hausslera z Kalifornské univerzity v Santa Cruz a jeho týmu.

Když Hausslerův tým porovnal kódy DNA lidských bytostí, krys a myší, „ke svému úžasu zjistili, že několik velkých úseků DNA bylo u všech tří druhů identických“. Kuřata, psi a dokonce i ryby měly také téměř identické kódy DNA jako lidské bytosti – i když mořská stříkačka a ovocné mušky byly méně podobné. Dr.

Haussler řekl: „Úplně mě to srazilo ze židle... . Je mimořádně vzrušující pomyslet na to, že existují tyto ... prvky, kterých si vědecká komunita dříve nevšimla.“⁴⁰ —

Pokud jsou DNA lidí, delfínů, krys, myší, kuřat, psů a ryb všechny tak podobné a molekula DNA může absorbovat a uvolňovat koherentní světlo, pak se dostáváme dráždivě blízko k myšlence, že veškerá DNA je

nakonec produkt jediné vlny, který podstoupí relativně malé modifikace produkovat různé druhy.

Pokud je to pravda, pak bychom mohli změnit vlnu tím, že ji naplníme novými informacemi – a skutečně přeskupíme jeden druh na jiný, přímo na úrovni DNA? Opravdu, když si vzpomeneme na pyramidu Dr. Alexandra Goloda na Seligerově jezeře, zdá se, že se to již stalo. V zemi obklopující pyramidu začala růst řada zdánlivě vyhynulých rostlin. Máme nějaké další důkazy, které by mohly ověřit tak fascinující efekt? Odpověď přišla v roce 1989, kdy si významná chemická společnost známá jako Ciba-Geigy patentovala proces, který jim umožnil pěstovat nové a originální formy rostlin a zvířat.

Proces je zdánlivě jednoduchý – umístí semínka mezi dvě kovové desky a během klíčení jimi po dobu tří dnů vedou slabý stejnosměrný proud. Když pomocí tohoto procesu vymačkali obyčejné semínko kapradiny, byli ohromeni, když zjistili, že se proměnilo v dřívě vyhynulý druh, který byl kdysi nalezen pouze ve fosiliích z uhelných ložisek. „Vyhynulá“ kapradina měla čtyřicet jedna chromozomů místo očekávaných šestatřicet. Navíc během čtyř let původní rostliny zmutovaly na širokou škálu různých kmenů kapradin – z nichž některé normálně rostly pouze v Jižní Africe.⁴¹

Když Ciba-Geigy zkusil stejnou techniku s pšenicí, byli schopni vrátit ji zpět k mnohem starší a silnější odrůdě – z doby předtím, než byla silně přešlechtěna. Tato pšenice by mohla být plně sklizena po pouhých čtyřech až osmi týdnech – a normou je sedm měsíců. To má samozřejmě úžasné důsledky pro chudé oblasti, kde lidé trpí hladem. Když to zkusili s tulipány, zjistili, že se na jejich stoncích objevují trny – a zdálo se, že jde o původní vlastnost, kterou zahradníci již dávno odchovali. Efekt nefungoval jen na semena rostlin. Když zkusili stejné pokusy se pstruhovými vejci, zjistili, že vznikl mnohem silnější a vůči chorobám odolnější pstruh.

Nejlepší ze všeho je, že postup vyzkoušeli na 200 milionů let starých sporách, které byly nalezeny v solném ložisku 140 metrů hluboko v zemi. I když nic jiného nedokázalo tyto spóry oživit, pouhé vybití elektrostatickým polem je přivedlo zpět k životu – jako kdyby 200 milionů let na tom ani nezáleželo. 42

Bohužel to byla chemická společnost – a velká část jejich podnikání závisí na tom, že zemědělské rostliny jsou slabé a zranitelné, takže vyžadují chemická hnojiva. Jakmile si Ciba-Geigy uvědomil, že tyto rostliny by je mohly vyřadit z provozu, rychle přestali tuto novou techniku využívat. Naštěstí původní papíry přežily – takže tyto informace nebyly ztraceny.⁴³

Další podivný objev se objevil v National Geographic News z 2009. Vědci z University of Rennes ve Francii utopili ve vodě 120 různých pavouků ze tří různých druhů. Sondovali pavouky každé dvě hodiny, dokud se nezdálo, že jsou úplně mrtví, což u lesních druhů trvalo dvacet čtyři hodin a u dvou bažinných druhů buď dvacet osm nebo třicet šest hodin. Jakmile pavouci zřejmě zemřeli, vědci je nechali uschnout, aby je bylo možné zvážít. Překvapivě se pavoukům začaly škubat nohy a oni se vrátili k životu – s nejdelším časovým intervalem dvě hodiny u bažinných druhů, kterým trvalo třicet šest hodin, než zemřely. Vědci samozřejmě předpokládají, že jde spíše o důsledek kómatu než skutečné smrti, ale vyvolává to fascinující otázky.⁴⁴ Život může být mnohem odolnější, než za jaký si běžně připisujeme zásluhy. Stejně jako jsme to viděli u 34 000 let starých bakterií, které se znovu oživily po dvou a půl měsících, nebo v Garjajevových mrtvých semenech z Černobylu, pokud máte genetický materiál, který je již poměrně blízko k životu – i když je technicky mrtvý – malý skokový start může být vše, co potřebujete k oživení. Toto je zjevně mnohem jednodušší a rychlejší proces pro použití Zdrojového pole, spíše než vytváření života z jinak neživých molekul.

Životní formy, které přepisují svůj vlastní genetický kód

Pokud chceme tomuto novému konceptu evoluce porozumět ještě dále, musíme si být vědomi toho, že některé druhy mohou přeskupit svou vlastní DNA bez použití jakýchkoli vnějších elektrostatických polí – jako jsme viděli v experimentech Ciba Geigy. V dubnu 2009 studie Rockefellerovy univerzity odhalila, že parazit známý jako Trypanosoma brucei, který způsobuje africkou spavou nemoc, je schopen spontánně přeskupit svou vlastní DNA, takže nemůže být poražen imunitním systémem těla. Je úžasné, že parazit je schopen rozřezat a přeskupit obě vlákna své DNA

mění svůj vnější plášť, aby se mohl nadále vyhýbat detekci.

Ačkoli vědci zapojení do této studie měli podezření, že to parazit dělal již v roce 2007, důkaz nenašli až do roku 2009.

Podle jejich tiskové zprávy upravené pro Science Daily to „naznačovalo společný mechanismus, kterým parazité a lidé přeskupují svou DNA. "Bylo to neuvěřitelné," říká Dr. Oliver Dreesen.

"Jeden experiment za druhým a prostě to fungovalo."⁴⁵

Tito vědci si zřejmě nebyli vědomi podobného účinku, který objevil Dr. Robert Pruitt, genetik z Purdue University, v roce 2005. Pruitt a jeho spolupracovníci studovali rostlinu podobnou hořčici zvanou Arabidopsis, která se běžně používá v laboratorních experimentech.

Konkrétně zkoumali mutaci v jednom z genů, která způsobila, že se květiny shlukly dohromady zvláštním, zdeformovaným způsobem. Zjistili, že i když rostliny zdědily tuto mutaci od obou svých rodičů, během tříletého období studia se plně 10 procent z nich vrátilo zpět do normálu. Přepsali svou vlastní DNA a opravili mutaci. Překvapení vědci prozkoumali DNA rostlin a potvrdili, že byla transformována zpět do své původní, zdravé formy.⁴⁶ Toto je spontánní přepis DNA za účelem opravy mutace – a to

---

zasadil další kritickou ránu darwinovskému modelu. Pokud má DNA základní vlnovou složku, která může korigovat mutace, Darwin možná právě přišel o práci. Podle Dr. Elliotta Meyerowitz, rostlinného genetika z Kalifornského technologického institutu, Pruittovo zjištění „vypadá jako úžasný objev“.⁴⁷ Tato studie se mi také líbí, protože dokazuje, že žádná obří průmyslová společnost nemůže nikdy vytvořit opravdová „semínka terminátorů“, která se vždy po jedné generaci zničí. Příroda si vždy najde způsob, jak škody napravit.

Další příklad „úžasných“ genetických oprav pochází od Francise Hitchingova kniha z roku 1982 *The Neck of the Giraffe—Where Darwin Wrong*. Hitching informoval o svých pokusech s ovocnou muškou, technicky známou jako *Drosophila*, která je jedním z nejběžnějších živých organismů studovaných v biologických experimentech. I když různí vědci použili záření, aby se pokusili dramaticky urychlit rychlost mutací, „ovocné mušky se za žádných okolností, které byly dosud vymyšleny, odmítají stát něčím jiným než ovocnými muškami.“⁴⁸ Ještě zajímavější je, když Hitching oběma vzal všechny genetické kódy. množiny rodičů, kteří by

vytvářeli oči pro ovocnou mušku, přesto jim oči znovu dorostly – zhruba za pět generací. Podle Hitchinga „Genetický kód měl nějakým způsobem zabudovaný opravný mechanismus, který obnovil chybějící geny.“⁴⁹ To nás samozřejmě nutí položit si mnohem hlubší otázku: Co je to „genetický kód“?

Stále více a více vidíme důkazy vedoucí inteligence, která může nějak modifikovat genetický kód způsobem, který bude prospěšný pro organismus. Existují další příklady, kdy organismy přepisují svou vlastní DNA, aby se přizpůsobily změnám ve svém prostředí? Dr. John Cairns byl jedním z prvních, kdo objevil tento druh účinku v roce 1988. Cairns studoval typ bakterií, které nedokážou trávit laktózu, a pak je umístil do prostředí, kde to všechno bylo. Samozřejmě, že velká většina bakterií hladověla a přešla do stavu pozastavené animace. Po dni nebo dvou se však několik jeho bakteriálních buněk spontánně vyvinulo – přepsaly svou vlastní DNA, aby štěpily laktózu. A nebyla to náhodná událost – pokud v oblasti nebyla žádná laktóza, „adaptivní mutace“⁵⁰ nenastala.

— Dr. Barry Hall pokračoval v této práci studií, kterou publikoval v roce 1990 – a zjistil, že pokud připraví bakterie o určité klíčové živiny, jako jsou aminokyseliny tryptofan a cystein, někteří z jejich potomků nakonec budou schopni tyto živiny syntetizovat uvnitř jejich vlastních těl.⁵¹ Cokoli, co bakterie potřebovaly k přežití, jim bylo poskytnuto – skrytými zákony přírody. Hall má také podezření, že stejný účinek vysvětluje, jak se nebezpečné bakterie dokáží tak rychle přizpůsobit novým antibiotikům .

V roce 2008 další studie prokázala, že organismy se mohou rychle přeskupit jejich vlastní DNA, aby jim pomohla přizpůsobit se výzvám jejich prostředí. V roce 1971 přemístili biologové pět hnízdících párů ještěrek italských z jejich pustého ostrovního domova v jižním Jaderském moři, kde přežívali díky hmyzu, na sousední ostrov, který byl bujný a tropický. Až do této chvíle tyto druhy na sousedním ostrově nikdy neexistovaly. Když se biologové v roce 2004 vrátili na tropický ostrov, byli šokováni zjištěním, že potomci těchto původních rodičů zažili v krátké době podstatnou evoluci.

Jak bylo odhaleno v článku Daily Galaxy , „Nápadné rozdíly v hlavě velikost a tvar, zvýšená síla skusu a vývoj nových

struktury v trávicím traktu ještěrky byly zaznamenány po pouhých 36 letech, což je extrémně krátké časové měřítko," poznamenává Duncan Irschick, profesor biologie na University of Massachusetts–Amherst.⁵³ Každá z těchto změn byla šita na míru, aby pomohla ještěrky jedí rostliny. Díky velmi rychlému přepisování DNA se v jejich trávicím systému vyvinuly cekální chlopně – které u tohoto druhu nebyly nikdy předtím pozorovány. Tyto orgány vytvářejí fermentaci, která rozkládá rostlinný materiál. Tuto jedinečnou vlastnost má méně než jedno procento všech druhů ještěrů na světě. Jejich hlavy se staly delšími, širšími a vyššími, což jim poskytlo podstatné zvýšení síly kousnutí – takže mohli snadněji žvýkat rostlinná vlákna. Zajímavé je, že také přestali bránit své vlastní území, když teď jedli spíše procházením než lovem. Podle Dr. Irschicka „Naše data ukazují, že k vývoji nových struktur [v organismu] může dojít v extrémně krátkém časovém měřítku.“⁵⁴

Další klasickou studii provedli Rosemary a Peter Grant, kteří strávili dvacet let na ostrově na Galapágách, kde studovali a identifikovali každého jednotlivého ptáka – počínaje čtyřmi stovkami, když poprvé dorazili, a během svého pobytu přerostli na více než tisíc. Během těchto dvaceti let nepřetržitě pozorovali asi dvacet generací pěnkav. K jejich úžasu jednotlivé druhy prováděly genetické změny v pozoruhodně krátkých časových obdobích. Většina těchto vylepšení zahrnovala změnu velikosti a tvaru jejich zobáků. Jako jeden příklad, když ostrov procházel obdobím dlouhodobého sucha, semena se stala drobnějšími a hůře dostupná – takže ptáci se vyvinuli delší a ostřejší zobáky, aby je mohli sežrat. Grantovi také zjistili, že ptáci ve skutečnosti přepsali svou vlastní DNA, aby produkovali tyto změny. Podle Jonathana Weinerja, autora knihy *The Beak of the Finch: A Story of Evolution in Our Time*, „Darwin... značně podcenil sílu přírodního výběru. Jeho působení není ani vzácné, ani pomalé. Vede to k evoluci denně a každou hodinu, všude kolem nás a my to můžeme sledovat.“⁵⁵ V roce 2009 ornitologové oznámili další objev rychlé evoluce u lesních ptáků. Brzy poté, co byly lesy vykáceny, se špičky křídel ptáků staly špičatějšími – ale pokud se lesy rozšířily, špičky jejich křídel se staly kulatějšími.⁵⁶

V roce 2009 National Geographic uvedl, že v řece Kongo, která protéká několika africkými zeměmi, byla nalezena dosud neviděná „monstrózní ryba“. Dr. Melanie Stiassny, biologka ryb v Americkém muzeu přírodní historie, řekla: „To, co zde vidíme, je určitý druh evoluce na steroidech.“⁵⁷

Když vyrazíme do oceánů, zjistíme, že „nesmrtelná medúza“ může zcela přepsat svou vlastní DNA v přítomnosti hladovění, fyzického poškození nebo jiných typů krizí. Podle Maria Pia Miglietta, výzkumnice z Pennsylvánské státní univerzity, „místo jisté smrti [nesmrtelná medúza] přemění všechny své stávající buňky do mladšího stavu. Medúzy přeměňují své vlastní tkáně a genetický materiál zpět do nejranějšího stádia růstu a „buňky medúzy jsou při tomto procesu často zcela transformovány. Svalové buňky se mohou stát nervovými buňkami nebo dokonce spermii nebo vajíčky. Dalším zajímavým faktem bylo, že každá medúza tohoto druhu, kterou na celém světě našli, byla geneticky identická – i když tropické medúzy měly pouze osm chapadel, zatímco ty v chladnějších vodách jich mohly mít až dvacet čtyři. Unášené mořské proudy nedokázaly vysvětlit, jak se tento druh nakonec objevil identicky na tolika různých místech po celém světě. Dr. Miglietta spekoval o tom, že medúzy musí jezdit na dlouhých nákladních lodích.“⁵⁸

Energetická evoluce a transformace druhů

V roce 1997 byla v oceánech objevena další zdánlivě nemožná genetická záhada. V tomto případě Dr. Lingbao Chen a jeho spolupracovníci zjistili, že ryby v Antarktidě a několik druhů severských tresek vyvinuly téměř identické nemrznoucí proteiny, i když existují četné důkazy z paleontologie, paleoklimatického výzkumu a vlastního fyzického vzhledu tohoto druhu. se musel vyvíjet samostatně. Závěr byl, že tyto proteiny se musely objevit během toho, co nazývali konvergentní evolucí, kde tento zdánlivě náhodný proces darwinovské mutace nyní dělá přesně to samé – ve dvou zcela izolovaných prostředích.⁵⁹

Obzvláště mě ohromila zpráva National Geographic , která se objevila 15. února 2009. Mezinárodní sčítání mořského života se cíleně snaží identifikovat a posoudit všechny druhy v oceánu – minulost, současnost i potenciální budoucnost. V procesu shromažďování tohoto obrovského množství dat vědci zjistili něco ohromujícího – na severním a jižním pólu bylo objeveno nejméně 235 různých identických druhů, které neexistují nikde jinde na Zemi. Patří sem plovoucí plži, velryby, červi a korýši. Jednoduše neexistuje způsob, jak by všechny tyto druhy mohly být přepraveny z jednoho pólu na druhý – neexistují žádné lodní trasy, které by tudy vedly, a nemohly by přežít cestu přes teplejší vodu. Vědci přiznali, že jich 60 tato záhada zaskočila.

V roce 2002 vydal Richard Pasichnyk oba díly Vital Vastness – a zvláště mě zasáhla jeho diskuse o takzvaném Lazarově efektu, který ukazuje, jak se druhy mohou spontánně znovu objevit po milionech let vymírání.

Pozoruhodným příkladem je doba, kdy po většinu celého křídového období nelze nalézt prakticky žádné zkameněliny hmyzu. Po konci křídy a zániku dinosaura se hmyzí fosilie vracejí v plné síle – spolu s nápadným nárůstem kvetoucích rostlin... . Jsou chvíle, kdy podmínky způsobí, že se genetický materiál vrátí ke ztraceným kódům?⁶¹

Nedávno mrtvý hlodavec s dlouhým chlupatým ocasem zvaný Laonastes byl nalezen k prodeji na masném trhu v Laosu. Jediným problémem bylo, že tento tvor byl vyhynul 11 milionů let. To bylo oznámeno v časopise Science v roce 2006.⁶² Mary Dawson z Carnegie Museum of Natural History byla docela překvapená.

Je to úžasný objev.... Je to poprvé ve studiu savců, u kterých vědci našli živoucí fosilii skupiny, o které se předpokládá, že vyhynula zhruba před 11 miliony let. To je docela mezera. Předchozí savci měli mezeru jen několik tisíc až něco málo přes milion let.⁶³

Další příklad se týká podivně vyhlížejícího slona zvaného gompothere. Jeho kmen a kly směřují přímo dopředu a má také dva zuby, které mu trčí z dolní čelisti. Věřilo se, že mají

vyhynuli asi před 1,788 miliony let, ale nedávno byly jejich fosilie nalezeny mezi ruinami raných osadníků ze Severní Ameriky, známých jako Clovis people. To bylo znovu označováno jako Lazarův efekt v akci a webová stránka Houston Museum of Natural Science uvedla: „Tento nález má velké důsledky.“⁶⁴

Také jsem našel článek MSNBC pojednávající o francouzských vědcích, kteří našli korýš ze skupiny Glyphea (rod Neoglyphea) asi čtyři sta metrů dole v Korálovém moři, severozápadně od Nové Kaledonie.

Philippe Bouchet, mořský biolog, to popsal jako „na půli cesty mezi krevetou a bahenním humrem“. Problém je opět v tom, že podle fosilních záznamů byl tento druh vyhnul 60 milionů let.⁶⁵ A v roce 2005 tisková zpráva UPI informovala o nálezu borovice wollemi v malém háji v Austrálii. Tento strom může vyrůst až do výšky 120 stop a má kmen široký tři stopy. Problém je v tom, že tento strom vyhynul před 200 miliony let – v období jury.⁶⁶ Zabezpečení je tak vysoké, že dokonce i vědci, kteří na místě pracují, mají zavázané oči, než je přiletí. Vzorky byly odebrány z tohoto tajného místa a se prodávají v aukci, aby se zajistilo přežití druhu. Jak vidíme v jiných případech, nikde ve fosilních záznamech z doby před 200 miliony let až do současnosti nejsou žádné příklady tohoto stromu. Podle UPI „Sydney's Royal Botanic Gardens řekl novinám, že objev je ‚ekvivalent nalezení malého dinosaura, který je stále naživu‘.“⁶⁷

Lazarův efekt může být způsoben přeskupováním existujících druhů dřívější verze na úrovni DNA, možná za přítomnosti neobvyklé energetické stimulace – podobné tomu, co jsme viděli v patentu Ciba-Geigy. Korejský vědec Dr. Dzang Kangeng publikoval v roce 1993 pozoruhodný objev, který ukazuje, jak by se to mohlo stát. V tomto případě Kangeng zjistil, že dokáže přenést genetický kód z jednoho druhu do jiné vlny.⁶⁸ Kangeng umístil kachnu pětistranné nádoby ve tvaru pětiúhelníku a skazily ji kachna se zrodila. Každá z pěti stran nádoby měla otvor s namontovaným trychtýřem – a pak každý trychtýř měl trubku, která vedla do sousední místnosti, kde byla březí matka slepice. Pět dní byla kachna napájena vysokofrekvenčním elektrostatickým generátorem. Úžasné, když slepice snesla vejce, co se z toho vylíhlo

nebyla to mláďata – byli to kříženci napůl kachny a napůl kuře. Přestože pocházely z kuřecího těla, měly typické rysy kachny – plochý zobák, delší krk a větší vnitřní orgány – jako srdce, játra, žaludek a střevo. Po jednom roce hybridní ptáci vážili o 70 procent více než normální kuře.⁶⁹

Pokus byl opakován s celkem 500 vejci, z toho 480 vylíhla a vyrostla. Z těchto 480 kuřat mělo 80 procent plochou hlavu ve tvaru kachny. Devadesát procent mělo oči přesunuty do polohy, která spíše připomínala kachnu než slepici. A u 25 procent se mezi prsty objevila síťovina, kterou kuřata normálně nemají.⁷⁰ Tito kříženci byli schopni se mezi sebou rozmnožovat a jejich vlastní potomci byli spíše napůl kachní a napůl kuřecí kříženci, než aby se vrátili do kachny a /nebo kuřata. Kangeng úspěšně zažádal o svůj vynález jako „zařízení pro přenos řízený biologickými informacemi“ a byl mu udělen patent, i když se evidentně běžně nepoužívá.⁷¹ Dokázal také rozdrtit arašídý a poslat jejich „vlnové informace“ do slunečnicových semínek. a tím vznikly hybridní rostliny, které nyní vypadaly, chutnaly a voněly podobně jako arašídý. Jejich výroba vzrostla o 180 procent – a změny opět přetrvávaly z jedné generace na druhou. ⁷²

Dalším málo známým průkopníkem v této kategorii je italský vědec Pier Luigi Ighina, který pracoval jako žák Marconiho – uctívaného vynálezce rádia spolu s mnoha dalšími technologiemi. Podle článku Leonarda Vintiniho v hlavních mezinárodních novinách The Epoch Times Ighina „využila energii, která procházela mezi Zemí a Sluncem“ a použila ji k omlazení nemocných buněk. Další zařízení, které nazval Elios, bylo údajně schopno vyčistit jakékoli jídlo, které s ním zapíchl. Vzhledem k účinkům, které jsme našli v ruských pyramidových studiích, to zní docela povědomě. Kromě toho Ighina zjevně vybudovala praktické, fungující technologie, které dosahovaly stejných úžasných výkonů jako ruské pyramidy. Jedno zařízení zřejmě neutralizovalo zemětřesení. Další zařízení, které nazval magnetický stroboskop, vypadalo jako „podivná vrtule“ – a když ho za zamračeného dne zapnul, během několika minut by se v oblacích nad jeho domem neustále zvětšovala díra a odhalovala modrou oblohu. . To musel být docela pohled: „Ighina přiznal, že je to jeho nejspokojivější součást

neobvyklým vynálezem byly nevinné úsměvy dětí, které jako mávnutím kouzelného proutku sledovaly, jak mraky odcházejí.⁷³

Tento další úryvek obsahuje nejzajímavější část Ighina výzkumu, pokud jde o naši diskusi.

Po letech namáhavé laboratorní práce Ighina objevila nejvíce hluboká povaha hmoty — že atomy nekmitají, ale vibrují. Toto odhalení vedlo k jednomu z jeho podivnějších a brilantnějších vynálezů – oscilátoru magnetického pole. Vědec zjistil, že pokud se mu podaří změnit vibrační stav skupiny částic, může se transformovat i samotný materiál. Následovala série fantastických experimentů, ve kterých hrál hlavní roli polní oscilátor. Při jedné příležitosti Ighina postavil svůj přístroj před meruňku. Poté změnil atomovou vibraci tak, že se postupně stala stejnou jako u jabloně... . Po 16 dnech zjistil, že meruňky zmutovaly téměř úplně na jablka.⁷⁴

To velmi dobře zapadá do toho, co dokázali Garjajev a Kangeng dělat – a čím více se objevují stejné objevy, tím je pravděpodobnější, že jsou skutečně skutečné. Odtud je Ighinin příběh ještě zajímavější.

Po této zkušenosti se Ighina odvážil prozkoumat dosah svého vynálezu na zvířata. Změnil vibrační stav ocasu krysy, aby se za čtyři dny změnil na ocas kočky. I když krysa po takové léčbě zemřela (její tělo možná nebylo schopno snést tak rychlou molekulární změnu), přimělo to Ighinu k pokusu o ještě objevnější experiment: Studium odpovídající vibrace zdravé kosti králíka vzrušil atomy zlomených chodidel jiného králíka, dokud nebyly uzdraveny v rekordním čase. Tímto způsobem Ighina pochopila, že nemocné buňky (včetně rakovinných) každého jedince je možné vyléčit jednoduchým, postupným střídáním jejich vibračního indexu, pokud byl správně spočítán.⁷⁵

To jsou přesně tytéž výsledky, kterých dosáhl Garjaev a další nezávisle dosáhnout — nemluvě o tom, co jsme viděli v ruštině

pyramidové studie. K tomuto přenosu genetické informace může docházet neustále, bez jakékoli technologie – pouze tím, že dva organismy jsou v těsné blízkosti sebe po delší dobu. Známy psycholog Robert Zajonc pomohl vytvořit vědecký důkaz, že když spolu lidé žijí dlouhou dobu, řekněme dvacet pět let, skutečně se u nich vyvinou podobné rysy obličeje. V této studii byly 110 účastníkům ukázány jednotlivé fotografie lidí v prvním roce manželství a znovu po 25 letech manželství. Účastníci byli schopni sladit tváře po pětadvaceti letech mnohem snadněji než po jediném roce manželství. To se nedalo vysvětlit tím, že by lidé s přibývajícím věkem vypadali stejně, nebo jinými předvídatelnými faktory.⁷⁶

Vratíme se k našemu laboratornímu výzkumu DNA, generování hybridních tvorů je jedna věc – ale je možné úplně přeměnit jeden druh na jiný? Dr. Peter Gariaev vyslal zelený nehořící laser skrz mločí vejce a poté přesměřoval paprsek na žabí vejce. Překvapivě se žabí vejce zcela přeměnila na vajíčka mloka. I když se tyto mloci vylíhli z genetického materiálu žáby, žili normální život – a mohli se rozmnožovat s jinými mloky, aby produkovali zdravé potomky.⁷⁷

Slyšel jsem o tomto průlomů v roce 2000 – a měl na mě obrovský, život měnící účinek. To byl přímý důkaz, který jsem hledal, že evoluce může být zcela spontánní – a nevyžaduje nic jiného než přeskupení molekul DNA v rámci existujícího druhu. Jak roky plynuly, pečlivě jsem shromažďoval další příklady stejného jevu – a je mi velkým potěšením je při psaní této knihy konečně dát dohromady. Samozřejmě cítím, že Gariaevův objev má hluboké důsledky pro všechna dávná proroctví o nadcházejícím Zlatém věku – začínajícím kolem roku 2012.

Můžeme si být skutečně jisti, že jsme na vrcholu lidské evoluce? A jak víme, že lidský design je jedinečný pouze pro Zemi? Pokud se naše sluneční soustava ponoří nahoru a dolů galaktickou rovinou v intervalech 64 milionů let a fosilní záznamy se mění v intervalech 62 milionů let, pak možná galaxie skutečně obsahuje „zdrojový kód“ veškerého života. Náš pohyb galaxií může v pravidelných cyklech přetvářet veškerý život na Zemi. Téměř každé zrnko

prach, který vidíme v celé galaxii, se jeví jako lyofilizované bakterie. To naznačuje, že život je velmi, velmi bohatý. Lidský život může být galaktický design – přirozeně se vyvíjející na jakékoli planetě, která má správné podmínky. I když můžeme najít jemné rozdíly ve vzhledu od jedné planety k druhé, celkový vzhled těchto různých druhů může být mnohem, mnohem méně cizí, než jsme byli vedeni k domněnce manipulativní, na strach orientovanou hollywoodskou propagandou. A nejlepší ze všeho je, že již brzy můžeme být ve frontě na další kosmický upgrade. Důkaz, že k takovým náhlým výbuchům evoluce může dojít, je již ve fosilních záznamech – a máme přímý důkaz o mechanismech zahrnutých do Gariaevovy studie žabích mloků a dalších podobných.

Dramatické zvýšení rychlosti evoluce

Pokud je to skutečně to, o čem jsou proroctví z roku 2012, zdá se nepravděpodobné, že by během života jednoho člověka došlo k nějakým rozsáhlým genetickým změnám. Mělo by docházet k postupným změnám, které můžeme v průběhu času sledovat. Můžeme proto hledat vodítka v našem vlastním genetickém dědictví, abychom zjistili, zda existují nějaké důkazy DNA pro zrychlení naší vlastní evoluce. To je přesně to, co objevil výzkumník z University of Madison-Wisconsin Dr. John Hawks a informoval o tom BBC News, Daily Galaxy a další mainstreamová média. Studium různých markerů v lidské DNA Hawks dospěl k závěru, že lidská evoluce se posledních čtyřicet tisíc let pohybovala přeplňovanou rychlostí. Ještě úžasnější je, že za posledních pět tisíc let se nyní lidská evoluce pohybuje stokrát rychleji než kterýkoli jiný okamžik zaznamenaných 78 Tento časový úsek je fascinující, protože je pozdější než jakýkoli jiný časový úsek. Je to podobnější neandrtálcům než vám a mně – na přímé, měřitelné úrovni DNA.

Přibližně 1800 genů, neboli 7 procent veškeré lidské genetiky, prošlo velmi nedávnou evolucí.⁷⁹

Dalším znakem toho, že zažíváme rychlý vývoj, je tzv Flynnův efekt. V 80. letech 20. století novozélandský politolog James Flynn zjistil, že skóre IQ neustále roste. IQ 100 má být průměrné, ale lidé dosahovali lepších a lepších výsledků

na testech – a tak donutili psychology změnit bodovací systémy. Od té doby četné studie potvrdily, že zaznamenáváme průměrný nárůst o více než tři body IQ za desetiletí. Tento nárůst se objevuje v každém jednotlivém použitém inteligenčním testu, který je doručen prakticky každému typu skupiny ve dvaceti různých zemích – včetně těch, které nejsou gramotné v tradičním slova smyslu. Existují také důkazy, že rychlost nárůstu se nyní zrychluje. Flynn zkoumal jeden test nazvaný Raven's Progressive Matrices, který se zadává již více než století. Šokující je, že člověk, který před sto lety skóroval v nejlepších 10 procentech, by nyní patřil mezi nejslabších 5 procent.

Navíc počet lidí, jejichž skóre by je nyní zařadilo na úroveň „génia“, se zvýšil více než dvacetkrát. Tento nárůst není tak pravděpodobně patrný u testů, které kladou důraz na kulturu nebo tradiční školní znalosti. Místo toho nejdramatičtější nárůst zaznamenaly testy, které měří naši schopnost rozpoznat abstraktní, neverbální vzorce.

To by mělo vést, jak to popisuje Flynn, ke „kulturní renesanci příliš velké na to, aby se dala přehlédnout“.

Zdá se, že lidé nejsou jediní, kdo získává inteligenci. v V roce 2008, UK Times Online odhalil, že přírodovědci byli šokováni, když viděli orangutany plavat, což nikdy předtím nepozorovali, jak dělají – stejně jako používají tyče k omráčení a chytání ryb a v některých případech je dokonce napichují.⁸¹ Toto je další oblast zralá na vyšetřování a další objevování.

V roce 2009 časopis Wired odhalil, že placebo efekt se také v krátké době stal podstatně silnějším. Velkým farmaceutickým výrobcům to způsobuje velké potíže, protože aby jejich léky prošly klinickými testy, musí fungovat lépe než placebo. Od roku 2001 do roku 2006 bylo po méně náročných klinických studiích fáze II vyříznuto o 20 procent více produktů a dalších 11 procent selhalo v rozsáhlejších studiích fáze III. Jako jeden příklad, začínající společnost s kmenovými buňkami s názvem Osiris Therapeutics musela v březnu 2009 pozastavit pokusy s pilulkou Crohnovy choroby a uvedla, že důvodem bylo, že jejich účastníci dostávali „neobvykle vysokou“ odpověď na placebo. Jen o dva dny později musela Eli Lilly opustit nový lék na léčbu schizofrenie, když jejich dobrovolníci vykázali 200procentní nárůst své reakce na placebo.⁸²

Stávající léky, které jsou již na trhu, jako je Prozac, si nyní ve srovnání s placebem vedou stále hůře – až do bodu, kdy by nemusely být ani schváleny, pokud by žádali o nové vydání. Dva různé komplexní výzkumy antidepresiv zjistily, že od 80. let minulého století došlo k pozoruhodnému nárůstu naší reakce na placebo. Jedna z těchto studií dospěla k závěru, že účinnost placebo se během této doby téměř zdvojnásobila – ve všech těchto různých studiích. To způsobuje vážnou finanční bolest farmaceutickému průmyslu, který se stal ziskovějším než Big Oil – díky drahým a rozšířeným lékům, jako je Prozac. Společnosti „Big Pharma“ tvrdí, že jejich léky neslábnou – místo toho zesiluje účinek placebo a nikdo nemůže přijít na to, proč. dokonale zapadá do naší představy, že samotné Zdrojové pole se mění – tlačí nás k vyšší koherenci, chcete-li, a přeskupuje náš genetický kód příznivými způsoby. Zdá se, že spojení mezi naší úrovní inteligence a přílivem Zdrojového pole do našich těl se nyní v relativně krátké době dramaticky zvyšuje. Zdá se, že Zdrojové pole se v naší DNA objevuje jako virtuální fotony, které jsou uloženy pro použitelnou energii.

Dalším znakem možné lidské evoluce je, že celková úroveň štěstí na celém světě mezi lety 1981 a 2007 výrazně vzrostla ve čtyřiceti pěti z padesáti dvou zemí, které zahrnovaly několik rozvojových zemí – nejen Západ. Je pravda, že Institut pro sociální výzkum Michiganské univerzity, který tuto studii provedl, se domníval, že tento nárůst štěstí je způsoben ekonomickým růstem, větší demokracií a zvýšenou sociální tolerancí.⁸⁴ Kromě toho v roce 2008 časopis Journal of Happiness Studies uvedl, že štěstí chrání naše zdraví. těla před nemocí – až do bodu, kdy je neustálý nedostatek štěstí stejně toxický jako kouření cigaret. To byl výsledek třiceti různých studií, které byly zkombinovány a analyzovány za účelem nalezení jediného celkového účinku.⁸⁵

Další zajímavou studii provedli dva ekonomové z University of Pennsylvania – Betsey Stevenson a Justin Wolfers. Sbírali data každý rok od roku 1972 do roku 2006 pomocí Všeobecného sociálního průzkumu University of Chicago a podle jejich zjištění se celková úroveň štěstí v samotné Americe nezvýšila – ale méně lidí uvádí velmi vysoké skóre a méně lidí uvádí nižší skóre. .

Jako by ve společnosti působil normalizační faktor. Stevenson řekl: „Je to zajímavé zjištění, protože jiný výzkum ukazuje rostoucí rozdíly v příjmech, spotřebě a volném čase.“⁸⁶

Je 25 920letá precese cyklem genetické evoluce?

Mnoho starověkých mýtů naznačuje, že 25 920letá precese cyklu rovnodenností zahájí zlatý věk. Co se stane, když budeme zkoumat naše vlastní historické záznamy s ohledem na toto? Existuje nějaký důkaz, že lidská evoluce nějakým měřitelným způsobem sleduje tento 25 920letý cyklus?

A pokud ano, jak bychom věděli, co jsme hledali a kde to najít? Jedním z jasných výchozích bodů by bylo zjistit, kdy neandrtálci vymřeli. To by byla doba, kdy se lidstvo rychle vyvíjelo a dřívější druhy již nepřežily. Jistě, někde mezi 28 000 a 24 000 lety, zhruba řečeno, neandrtálci vyhynuli.⁸⁷

Pokud se to všechno nestalo před 24 000 lety, což mnozí vědci zpochybňují, neexistuje na Zemi žádná událost změny klimatu, která by mohla tuto změnu vysvětlit. Katerina Harvati, paleoantropoložka z Institutu Maxe Plancka pro evoluční antropologii, vysvětlila dále.

Naše zjištění naznačují, že nedošlo k žádné jediné klimatické události která způsobila vyhynutí neandrtálců. Pouze kontroverzní datum 24 000 radiokarbonových let jejich zmizení, pokud se ukáže jako správné, se shoduje s velkým ekologickým posunem. I v tomto případě by však role klimatu byla nepřímá – podporou soutěže s jinými lidskými skupinami.⁸⁸

Tento „velký environmentální posun“ z doby před 24 000 lety byl objasněn v článku od BBC. Během té doby byly povrchové teploty moře nejnižší za posledních 250 000 let – což způsobilo dobu ledovou.⁸⁹

Pokud se vrátíme o další Velký rok o 25 920 let do minulosti, dostaneme se zhruba do doby před padesáti tisíci lety. To jasně koresponduje s dalším náhlým skokem v lidské evoluci. Lidé žádné nepoužívali

nástroje byly ještě asi před padesáti tisíci lety důmyslnější než hrubá kamenná čepel.⁹⁰ Najednou jsme v této době začali vyrábět hudební nástroje, jehly a další sofistikované nástroje a také jsme dělali [91](#) kreseb.

— Podle antropologa Johna Fleagla vidíme vyřezávání kostí i z náboženských důvodů. Harpuny, hroty šípů, korálkové šperky a další formy ozdob, to vše se jeví jako „souvislý balíček asi před padesáti tisíci lety“. Navíc „první moderní lidé, kteří opustili Afriku před padesáti tisíci až čtyřiceti tisíci lety, se zdá, že měli úplný soubor.“⁹² Jasně a nepopíratelné náboženské umění se také náhle objevilo před [padesáti](#) tisíci lety ze zcela neznámých důvodů. Hroby lidských bytostí byly označeny červeným okrem a orientovány na jedinou hvězdu na noční obloze. James Lewis na toto téma pokračoval v článku z roku 2007, který napsal pro American Thinker.

Po celém pravěkém světě jsou fyzické symboly moci a oddanosti položeny do země vedle uctívaných mrtvých; obří neolitická kamenná díla se nacházejí po celém Starém světě, jako Stonehenge, ale jsou rozšířena široko daleko; a dokonce i užitkové kamenné ruční sekery, které se během statisíců let nezměnily, jsou najednou zušlechtěny do rituálních tvarů příliš křehkých pro jakékoli praktické použití. Před padesáti nebo sedmdesáti tisíci lety se s lidskou přirozeností stalo něco velmi hlubokého a má to všechny znaky toho, co nedostatečně nazýváme náboženstvím.⁹³ —

Je zajímavé, že během této doby došlo v naší biosféře k další významné změně, která učinila Zemi pohodlnější pro lidský život. Jak odhalil profesor Peter Ward v roce 2004, obří savci zažili masové vymírání před padesáti tisíci lety na všech kontinentech kromě Afriky.⁹⁴ Mnoho z těchto obřích savců bylo pro lidi nebezpečných – takže se zdá, že jde o další inteligentní adaptaci Země, aby byli schopni abychom pomohli naší vlastní evoluci.

Pokud půjdeme ještě dále v čase, dvě lidské lebky nalezené v Africe byly nedávno staré zhruba 200 000 let – a nepocházejí od neandrtálců. Geolog Frank Brown z University of Utah řekl: "Posouvá to zpět začátek anatomicky moderních lidí." Vzhledem k tomu, že kultura, náboženské umění a výroba složitých nástrojů se objevily až před padesáti tisíci lety, Brown řekl, že by to „znamenal [měli] 150 000

let Homo sapiens bez kulturních věcí.“⁹⁵ Robert Roy Britt, píšící pro LiveScience, řekl: „Zjištění naznačuje, že naši předkové strávili dlouhou, dlouhou dobu utápěním se v nekulturní době bez hudby, umění nebo šperků.“⁹⁶ Nyní máme neuvěřitelný případ pro

masovou, energeticky řízenou evoluci. Dr. John Hawks geneticky prokázal, že masová lidská evoluce se za posledních čtyřicet tisíc let zrychlovala a za posledních pět tisíc let se začala pohybovat stokrát rychleji. Máme přesvědčivé důkazy, že precese rovnodenností má vliv na tyto evoluční výboje, jak to vidíme na vymírání neandrtálců zhruba před 25 000 lety – a na náhlém objevení kreativity a duchovního chování u lidí před padesáti tisíci lety. Stopy drobků chleba, které za sebou zanechaly divy Velké pyramidy, nás zavedly k hojnosti pozoruhodných nových léčebných technologií a potenciálu zachránit Zemi před katastrofami, které nám nyní, jak se zdá, hrozí. Tou technologií, chcete-li, je koherence – je to energie lásky. Toto již není něco, co lze zavrhnout jako pseudonáboženský výbuch zbožných přání, který by měli skeptici kritizovat – je to aktivní, fungující přítomnost, kterou bychom mohli nazvat Zdrojové pole. Další zastávka v našem zkoumání odhalí ohromující důkaz, že čas je také fenomén Zdrojového pole – a může být také modifikován různými energetickými procesy. Prozkoumáme také nové přesvědčivé důkazy o tom, že někteří lidé považovali vše v této knize za všeobecně známé – a nechali nám všechny plány k rekonstrukci jejich ztracené vědy. To zahrnuje schopnost vytvářet pyramidy z obřích bloků kamene, stejně jako pochopení toho, jak a proč fungují.

ČÁST DVĚ

ČAS A PROSTOR

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Už je čas

Průzkumy Zdrojového pole nám poskytují tvrdý vědecký důkaz, že neelektromagnetická univerzální energie může ovlivnit to, jak myslíme, jak rychle se léčíme, a dokonce i strukturu a funkci naší vlastní DNA. Stávající druhy lze přeměnit ve zcela nové tvory přísně energetickými prostředky. Zdá se, že se to již děje v naší vlastní lidské evoluci, takže starověká proroctví o nadcházejícím Zlatém věku jsou o to zajímavější. Cyklus 25 920 let není jen číslo zapsané do starověkých mýtů a rozměrů Velké pyramidy – je to fyzické, měřitelné kolísání v samotné zemi. To naznačuje, že pohyby Země – a dalších planet – mohou přímo ovlivňovat chování naší mysli a těla v čase.

Abychom zjistili, zda lze čas měřit, prožívat a dokonce řídit energií, kterou procházíme – i když není viditelná pouhým okem – možná budeme muset zahodit některé ze svých nejhlubších a nejzákladnějších předpokladů o tom, kdy je čas. opravdu je. Jakmile to uděláme, může to všechno dávat dokonalý smysl... na fyzické, matematické a logické úrovni.

Ruský fyzik profesor Simon Shnoll skutečně udělal objevy měnící civilizaci studiem „široké škály fyzikálních, chemických a biologických procesů, od radioaktivního rozpadu po rychlost biochemických reakcí“ po více než dvacet let.¹ To může znít strašlivě nudně, ale nakonec to znamená, že Shnoll studoval chování každého jediný atom a energetická vlna na Zemi, hledající společné vzorce v tom, jak se chovali – a kdy. Co se stane na molekulární úrovni, když ohřejete vodu a přeměníte ji na páru? Co se stane, když voda zmrzne na led? Co se stane, když smícháte dvě chemikálie dohromady? Co se stane, když si buňky ve vašem těle vymění informace a výživu? Co se stane, když radioaktivní izotopy pomalu uvolňují energii? Co se stane s výbuchem elektřiny, když proudí vodičem? To jsou velmi základní otázky a je to všechno o tom, „jak věci fungují“.

Většina vědců očekává, že všechny fyzikální, chemické, biologické a radioaktivní procesy začnou v malém, postupně se vyvíjejí až k pěknému vrcholu,

a pak pěkně klouzat zpátky dolů na nulu – po dráze, která vypadá stejně, když jde dolů, jako když stoupá. Kdykoli se graf nevejde do hladké zvonovité křivky, jako je tato, vědci jsou vyškoleni, aby data zahodili – jednoduchým procesem, který nazýváme renormalizace.

Profesor Shnoll se rozhodl data nevyhodit. Je snadné pochopit proč, protože zjistil, že grafy nebyly vůbec normální – byly velmi neobvyklé. Někdy se tyto reakce vyšplhaly na maximální intenzitu a pak se propadly téměř úplně zpět na nulu.

Pak stejně rychle spěchali zase celou cestu zpátky na vrchol. Mohou to udělat i třikrát za sebou během krátké doby. To vůbec není plynulý tok. Jak může hmota nebo energie vůbec zůstat stabilní, když to vlastně dělá pořád?

Jen se jděte projít – a přemýšlejte o tom, kolik fyzikálních, chemických a biologických reakcí existuje. Přes elektrické vedení hučí elektřina. Sluneční světlo dopadá na barvu na vše kolem vás a postupně ji vybledne. Listy na stromech přeměňují toto sluneční světlo na jídlo. Tekoucí voda rozpouští krystaly soli v půdě. Ptáci tráví semena, která vyklouvají ze země. Zaschlé lepidlo z poštovní známky se promění v podivnou chuť na jazyku, když jdete ke své poštovní schránce, abyste vhodili dopis. Probíhají biliony těchto různých reakcí – právě v oblasti, kterou vaše oči vidí. Shnoll zjistil, že každý jednotlivý atom a energetická vlna kolem vás dělá stejné podivné věci ve stejnou dobu – závodí dopředu a dozadu ve velmi specifických vzorcích. Tyto vzory jsou téměř stejně jedinečné jako otisk prstu.

Téměř za minutu se vrátíme k tomu, proč jsem řekl.

Měli jste tušení, že nesčetné biliony atomů a energetických pulsů, které vás právě obklopují, se neustále řítí tímto chováním on-off, on-off na té nejmenší úrovni? Že nemají hezké, plynulé, normální reakce, ale místo toho neustále přeskakují v záchvatech a startech? Nejste sami – málokdo o tom ví, protože Shnollův výzkum je ve vědeckých i duchovních kruzích stále téměř zcela nejasný – i když své poznatky publikoval v ruských vědeckých časopisech přinejmenším od roku 1985. Opět ta nejúžasnější část Příběh je o tom, že všechno kolem nás funguje perfektně, i když se reakce samy zapínají a vypínají, zapínají a vypínají... pořád. I když se to může zdát jako velký skok v logice, je to skoro, jako by se energetické vlny a molekulární reakce chovaly jako

tvořené jednotlivými snímky v pruhu filmu – neustále se míhající v naší realitě a mimo ni.

Možná se film jen zdá, že se posouvá vpřed a vytváří svět, který vidíme všude kolem sebe – ale ve skutečnosti je to jen sbírka statických snímků. Ať tak či onak, „lucidní sen“, pokud je to to, co všichni v určitém smyslu skutečně zažíváme, je velmi přesvědčivá iluze. Hmota a energie se pohybují dobře, bez ohledu na to, jak podivně mohou působit dolů na kvantové úrovni. Nikdy se nestaráme o to, zda se naše židle při čtení této knihy náhle nezhmotní.

To vše je jen nastavení pro opravdu dobré věci. Řekněme, že smícháte dvě chemikálie dohromady a znázorníte jedinečný klikatý graf, který vytvářejí, když reagují. Nyní máte v laboratoři tisíce kilometrů vzdáleného přítele, který znázorňuje tok rozpadu radioaktivní energie přesně ve stejnou dobu – a pošle vám svůj graf. Přirozeně bychom očekávali, že když tyto dva grafy porovnáte vedle sebe, nebudou mít absolutně nic společného. Pokud by vypadaly stejně, pak by to porazilo vše, co jsme si mysleli, že víme o tradiční vědě... ale v tomto procesu můžeme objevit ještě hlubší vrstvu vyšetřování Zdrojového pole.

V roce 1985 Shnoll objevil, že všechny fyzikální, chemické, biologické nebo radioaktivní reakce vypadají stejně, pokud je znázorníte ve stejnou dobu – i když byly měřeny v oblastech, které byly od sebe vzdálené tisíce kilometrů. Zdá se, že nepředstavuje žádnou překážku tomuto účinku, zdá se, že jde o celosvětový fenomén. To by znamenalo, že každý jednotlivý atom, každá jednotlivá molekula a každý výbuch energie na Zemi procházejí ve stejnou dobu přesně stejnými škytavkami – na velmi malé, neboli kvantové úrovni. To zjevně není věda, které jsme se učili věřit ve škole. Předpokládá se, že tyto reakce jsou oddělené a zcela oddělené jedna od druhé – ale nejsou. Zdá se, že západní kvantoví fyzici zatím o Shnollových nálezech nevědí, ačkoli některé jejich objevy nás vedou stejným směrem.

Jaké jsou tedy ty škytavky, které se dějí ve hmotě a energii? Jak mohli bychom něco takového vysvětlit? Profesor Shnoll si není jistý, ale věří, že by to mohla způsobit „globální změna časoprostorové struktury“.

Zjednodušeně to znamená že čas sám o sobě zrychluje nahoru a zpomalení na kvantové úrovni. A to se zjevně děje po celém světě stejným způsobem a ve stejnou dobu. Samotný prostor a čas dělají tento bizarní tanec na úrovni přinejmenším tak masivní jako celá Země – protože jsme jí všichni ovlivněni. To vytváří zřetelně měřitelné kvantové efekty – a přesto si nějakým způsobem nadále udržujeme pěkný, úhledný a lineární zřitek z času.

Pamatujte – bez ohledu na to, jak divně vypadají grafy, vše funguje dobře. Zdá se, že toto blikání nemá žádný škodlivý vliv na to, jak energie proudí nebo jak reagují chemikálie. Ve skutečnosti díky Einsteinovým průlomovým objevům víme, že kdybyste se dokázali přenést dolů do kvantové úrovně a projet se v malé vesmírné lodi, vaše hodiny by vypadaly, že se pohybují v pořádku – bez ohledu na to, kolik času spěchalo vpřed a zpět všude kolem vás. Trik je v tom, že cokoli se vám stane, stane se také vašim hodinám – takže ve vašem vlastním „referenčním rámci“ nemůžete říct, že se něco děje. Zdánlivě hladký tok času může být o něco víc než jen psychologický zřitek, který nám brání v těžké duševní dezorientaci. Pokud se nám tytéž kvantové efekty nějakým způsobem dějí i na úrovni velkého měřítka a my si to zatím neuvědomujeme, pak z jiného úhlu pohledu mimo náš vlastní časový tok bychom na minutu vypadali, jako bychom zamrzli na místě. a pohybovat se opravdu rychle

další .

Velké změny v toku času

Jakkoli to musí znít bizarně, zdá se, že někteří lidé vyvinuli technologie, které tyto principy využijí v mnohem větší měřítku než kvantový svět. Jak bylo uvedeno ve vydání Vancouver Sun Times z roku 1977, vynálezce z Toronta Sid Hurwich zjevně objevil způsob, jak změnit tok času v dané „místní“ oblasti – technologickým procesem.⁴ Vzhledem k pozoruhodně podivným efektům, které by nastaly, Hurwich si uvědomil, že jeho vynález by mohl mít praktickou hodnotu – po sérii bankovních loupeží v roce 1969.

Hurwich se přelbil s policií a jedné noci zavolal do svého domu skupinu bankovních bezpečnostních pracovníků a důstojníků, aby předvedli své

nový vynález. Článek Sun Times citoval očitě svědectví inspektora Billa Boltona.

„Vzpomínám si jen na to,“ říká Bolton, „že to bylo pod stolem – zařazení, ať už to bylo cokoli – a přes stůl byl přehozen přes postel. Zmrazil mi služební revolver. Nemohli jste stisknout spoušť, nemohli jste to zvednout ze stolu a dokonce ani na stole jste nemohli stisknout spoušť.“ Hurwich pokračuje: „A pak jsem řekl: ‚Teď se podívej na hodinky.‘ Pamatuji si, že jeden z nich řekl: ‚Kdy se to stalo?‘ a řekl jsem: ‚Ve chvíli, kdy jsi prošel těmi dveřmi. Vstoupil jsi tam asi před 25 minutami.“

Nyní se podívejte na hodinky. Máš zpoždění asi 25 minut.“ Když bezpečnostní důstojníci odešli z jeho domu, Hurwichova žena zaslechla, jak jeden z nich navrhuje, aby o tom zařazení řekla armáda. „To bylo poprvé, co mi to přišlo na mysl pro válečné nebo armádní účely nebo něco podobného,“ říká Hurwich. Vrátil se do práce ve svém sklepe. Když cítil, že je zařazení připraveno, kontaktoval bratra žijícího v Izraeli... Hurwich krátce poté navštívil dva vysoce postavení izraelské důstojníky. Po krátké ukázkové odešli s funkčním modelem a se všemi plány a návrhy, které Hurwich měl.“⁵

Představte si obranné důsledky takové technologie. Článek z prosince 1977 také tvrdí, že dříve v červnu Hurwich obdržel „Cenu Ochránců Států Izrael jménem Kanadské sionistické organizace za tajné vojenské zařazení, které předtím udělil“.⁶ Pro mě nejvíce zajímavá část článku Izrael sedm let byla skutečností vynález. Řekne: „Hurwich tvrdí, že nejste žádní ZÁKLADNÍ Účelové principy elektřiny a použil ho jinak.“⁷ Jak je možné, že policie nedokázala zmáčknout spoušť svých revolverů – nebo je dokonce zvednout ze stolu? Opět nás to nutí přemýšlet zcela novým způsobem, který by většina lidí považovala za čistou sci-fi. Jakkoli to může znít bláznivě, jedním z vysvětlení je, že čas ve světě kolem nich plynul tak pomalu, že k jakémukoli pokusu pohnout zbraní mohlo dojít během pouhých mikrosekund normálního času. Tlak, který vyvíjeli na zbraň, jim mohl připadat naprosto normální, ale v konvenčním čase nemusel vydržet dostatečně dlouho na to, aby překonali běžnou setrvačnost, která by zbraň udržela na stole. V jejich vlastním referenčním rámci,

všechno se zdálo být normální – ale když se podívali na hodinky, čekalo je docela překvapení. Možná museli na pistoli docela dlouho tlačit, aby se vůbec dala do pohybu, protože konvenční čas se téměř nezměnil v tom, co oni a jejich hodinky měřily jako dvacet pět minut.

Všechno je relativní

To samozřejmě přirozeně uráží naši racionální mysl. Automaticky považujeme za samozřejmost, že lineární čas je pěkný a stabilní. Jsme přesvědčeni, že neexistuje žádný důkaz, že by se rychlost času mohla zrychlit nebo zpomalit. Věřím, že je vědecký fakt, že čas se musí pohybovat vpřed konstantní rychlostí. Pokud si stále myslíte, že je to pravda, můžete se podívat na Alberta Einsteina. Podle časopisu Discover „Problémy s časem začaly před stoletími, kdy Einsteinovy speciální a obecné teorie relativity zničily myšlenku času jako univerzální konstanty.“⁸

—

Co to přesně znamená Einstein odpověděl, že když se budete pohybovat prostorem, neprochází te jednoduše něčím, co je prázdné a nemá na vás žádný vliv. Místo toho, když se pohybujete prostorem, pohybujete se také časem. V konečném důsledku to znamená, že čas se neděje jen tak sám od sebe, jakoby kouzlem. Čas je ve skutečnosti poháněn nějakou formou energie, nebo tím, čemu se říká káňkanina, která existuje v celém vesmíru. Čím rychleji se pohybujeme prostorem, tím rychleji se pohybujeme časem. To bylo skutečně prokázáno Hafele a Keatingem v říjnu 1971.

Letěli se čtyřmi atomovými hodinami na komerčních tryskových letech po celém světě, jak na východ, tak na západ, a porovnali je s hodinami na US Naval Observatory ve Washingtonu, DC. Letící hodiny měly podle odpovědi ztratit asi 40 nanosekund směrem na východ a získat 275 nanosekund směrem na západ. A věřte tomu nebo ne, fungovalo to – asi na 90 procent toho, co očekávali.⁹

Další experimenty v roce 1976 prokázaly, že to fungovalo na 99 procent původních Einsteinových odpovědí.¹⁰

—

Zažili bychom vůbec nějaký čas, kdyby se Země nepohybovala? Možná ne. Ve stejnou dobu se dějí různé pohyby, na které musí mě myslet. Země se otáčí kolem vlastní osy a

obí hákolem Slunce. Na Zemi také existují dlouhodobější cykly, včetně 25 920leté precese. Slunce se točí kolem středu galaxie asi za 250 milionů let a galaxie se také pohybuje směrem k takzvanému Velkému atraktoru – obří zóně gravitační síly v souhvězdí Panny. Všechny tyto pohyby nás vedou přes to, co Einstein nazval „časoprostor“ a co járaději nazývám Zdrojovým polem – základní látkou, ze které je vesmír složen. Protože se pohybujeme konstantní rychlostí, více či méně, naše zkušenost s časem zůstává stabilní a konzistentní.

Einstein však také dospěl k závěru, že jakmile začnete cestovat rychlostí blízkou rychlosti světla, cestujete nyní časem mnohem rychleji než všichni ostatní na Zemi. Mohli byste podniknout jednoduchý dvoutýdenní výlet pryč ze Země a zpět rychlostí blízkou rychlosti světla, jen abyste zjistili, že na Zemi uplynulo pět set let, zatímco jste byli pryč, řekněme.

Pokud byste nějakým způsobem dokázali vyslat televizní signál zpět na Zemi z vnitřku vaší lodi, pak jakmile byste začali cestovat rychlostí blízkou rychlosti světla, vypadali byste úplně zmrzlí pro každého, kdo vás sledoval.

To není spekulace, hloupá věda nebo pošetilost – to je běžně přijímaný fakt v moderní fyzice. Zdá se, že Hurwich objevil způsob, jak urychlit tok času, jako je tento, v místní oblasti. Mainstreamová věda by samozřejmě silně nesouhlasila s těmito užasnými novými koncepty, které s vámi sdílím. Začalo to v roce 1910, kdy Einstein odmítl myšlenku, že prázdňový prostor má sobě skutečně nějakou skutečnou energii, kterou většina vědců jeho doby nazývala „éter“. Einsteinův časoprostor byl v té době spíše abstraktním matematickým pojmem; neočekával, že se ve vesmíru objeví nějaká skutečná energie. Tomu stále věří téměř všichni západní vědci – totiž že Einstein zcela vyloučil myšlenku, že v prázdňovém prostoru existuje éter energie. Typický postoj je vyjádřen ve Scientific Blunders Roberta Youngsona: „Do roku 1930 se mladší fyzici pohrdavě usmívali při jakémkoli odkazu na éter. Všichni vědci se nyní shodují, že slovy amerického domácího filozofa: „Tam

není žádný takový tvor.“ ["11](#)

Všichni vědci se nyní shodují, že ve vesmíru není žádný éter? Pak zřejmě Einstein není vědec. Vidíte, v roce 1918 Einstein odporoval svému dřívějšímu názoru.

[Jakákoliv] část prostoru bez hmoty a bez elektromagnetických polí se zdá být zcela prázdná.. [Ale,] podle obecné teorie relativity má prostor, který je v tomto smyslu prázdný, fyzikální vlastnosti. To ... lze snadno pochopit, když budeme mluvit o éteru, jehož stav se neustále mění bod od bodu.¹²

V roce 1920 to Einstein řekl ještě důrazněji.

Podle obecné teorie relativity je prostor bez éteru nemyslitelný; neboť v takovém prostoru by nedocházelo nejen k šíření světla, ale ani k žádným ... časoprostorovým intervalům ve fyzikálním smyslu.

Einstein zde říká že bez nějakého druhu éteru ve vesmíru by nemohly existovat žádné „časové intervaly“, jak je nyní známe. Naše hodiny by se zdály být úplně zamrzlé – pokud by jejich atomy vůbec mohly držet pohromadě. Podle Einsteinových vlastních slov je tedy čas poháněn energií ve vesmíru. A tato energie není plynulá a dokonce ani at' jste kdekoli – „neustále se mění bod od bodu“. Čím větší množstvím prostorem se pohybujeme, tím více této časové energie se pohybujeme. A v závislosti na tom, jak rychle jedeme, rychlost času se cestou zrychlí nebo zpomalí. Pokud dokážeme urychlit tok této energie v dané místní oblasti, pak bychom mohli být schopni vytvořit efekty podobné těm, které údajně objevil Sid Hurwich. Bohužel nelze nalézt žádné další informace o Hurwichovi nebo jeho objevech. S největší pravděpodobností byl buď velmi dobře zaplacen, nařídil zeno mu držet jazyk za zuby, nebo byl trvale umlčen.

Opakující se cykly času

Pokud je čas energií v prostoru, kterým se pohybujeme, jak si pak můžeme být tak jisti, že se pohybuje pouze vpřed – do toho, co považujeme za budoucnost? Einstein předpokládal, že čas je jednorozměrný, což znamená že se můžeme pohybovat pouze vpřed – v jediné přímce. To byla možná jeho největší chyba. Je možné, že když se Země vrátí do stejné orbitální polohy, v jaké byla předtím, vzhledem ke Slunci, že by mohla být

návrat do časové oblasti – strukturované oblasti ve Zdrojovém poli – která má podobné vlastnosti a vlivy jako předtím?

Přesně to objevil profesor Shnoll. Vytvořte graf jakékoli fyzikální, chemické, biologické nebo radioaktivní reakce a studujte otisk prstu, který z ní získáte. Nyní se vraťte přesně o jednu rotaci Země – o dvacet čtyři hodin – později... a váš graf bude téměř totožný s tím, který jste viděli před dvaceti čtyřmi hodinami. Pak to zkontrolujte znovu o rok později – a znovu se objeví velmi podobný otisk prstu.

To znamená že základní pohyb vpřed a vzad, který Shnoll objevil, není náhodný nebo nahodilý. I když ještě přesně nevíme, proč se grafy pohybují dopředu a dozadu tak, jak to dělají, víme, že vzory se opakují podle základních zemských cyklů. Stručně řečeno, každá molekula na Zemi, dole na kvantové úrovni, je nějakým způsobem přímou ovlivněna pohybem Země vesmírem – v opakujících se vzorcích. Pokud je to skutečně pravda, pak musí existovat téměř každé vědecké zákon, který nyní považujeme za samozřejmý. Už jsme na dobré cestě, díky našemu starodávnému dědictví – tak říkám, pojďme do toho.

Profesor Shnoll našel tyto opakující se vzorce v následujících intervalech: „přibližně za 24 hodin, 27,28 dne [oběh Měsíce kolem Země vzhledem ke středu galaxie] ... a ve třech časových intervalech blízkých roku: 364,4, 365,2 a 366,6 dne.“¹⁴ Země potřebuje 365,2422 dne, než se otočí kolem Slunce, a jeden ze Shnollových cyklů měl 365,2 dne – takže je to velmi, velmi těsné.

Shnoll zjevně neměl dostatek dat, aby mohl být svědkem toho, že se tyto cykly odvíjejí v mnohem delších časových obdobích – jako je 25 920 let trvající precese rovnodenností. Jediné, co dělal, bylo studovat chování hmoty a energie a zjistil, že dělá velmi podivné věci – a tyto vzorce se opakují v cyklech. Je nutný další výzkum, aby se zjistilo, zda pohyby ostatních planet také nevytvářejí stejné efekty, jaké objevil Shnoll, ale zdá se být velmi pošetilé si myslet, že by to fungovalo pouze se Zemí a Měsícem. Tok času je pravděpodobně tlačeno a taženo pohyby Země, Měsíce a planet spolehlivými a konzistentními způsoby, které se budou pěkně a úhledně opakovat od jednoho orbitálního cyklu k dalšímu.

Jakmile přineseme důkazy z kapitol 9 a 10, uvědomí mi se, že čas můžeme mít cyklické účinky. Zdá se, že čas má svou strukturu a tato struktura zase ovlivňuje biologické cykly objevené Burrem a Poppem, stejně jako naši vědomou mysl – jak to nyní vidí se Flynnovým efektem a lidskou evolucí, když měříme ke konci cyklus 25 920 let. Tyto časové cykly nemusí být libovolné – některé přímo souvisejí s pohyby Země vesmírem. Nyní, díky práci profesora Shnolla, vidí se, že tato struktura v čase skutečně ovlivňuje základní chování fyzické hmoty.

Prostor a čas

Skeptici by mohli říci, že Shnollovy objevy jsou jen „statistickým šumem“ a nemají žádný skutečný význam pro náš rozsáhlý svět. Nebo to mohou odepsat jako nějaký zajímavý, málo známý nový efekt v kvantové fyzice. Možná za dalších dvaadvacet let dost vědců Shnolovi uvěří, že jeho objev se pak učí ve školách. Ať tak či onak, každý uznávaný vědec by očekával, že pokud by se všechny atomy, molekuly a energetické vlny na Zemi zrychlovaly a zpomalovaly, pak bychom museli vidět, že se to děje i u objektů normální velikosti – zrychlování nebo zpomalování při jejich cestování přes vesmír.

Je všeobecně známo, že družicové sondy jsme vyslali do hlubin vesmíru právě to dělá – zpomaluje – i když se to nepřepokládá. Jak vyjde z naší sluneční soustavy, gravitace by měla slábnout, nikoli sílit. V roce 2001 David Whitehouse z BBC News uvedl, že čtyři různé vesmírné sondy se zpomalují, včetně Pioneer 10 a Pioneer 11 – které jsou na opačných koncích sluneční soustavy. To také zahrnovalo Galileo, když spěchal k Jupiteru, a Ulysses, když obíhal kolem Slunce. Dr. John Anderson z JPL NASA řekl: „Je to skoro, jako by se sondy nechovaly podle známého gravitačního zákona...“

Na tomto problému jsme pracovali několik let a zohlednili jsme vše, na co jsme si vzpomněli.“¹⁵ Závěteka zhoustla v roce 2008, kdy stejný

vědec z NASA přidal do skládky tři další vesmírné sondy, čímž ji dovedl do celkem sedmi.

Znovu byl zmíněn Galileo, ale také jsme se dozvěděli, že mise NEAR k asteroidu Eros, mise Cassini k Saturnu a

Všechny mise Rosetta na setkání s kometou zaznamenaly změny v rychlosti, které nebylo možné vysvětlit. V tomto případě, když každý z nich letěl kolem Země, aby nabral rychlost pro své cesty do vesmíru, buď zpomalil, nebo zrychlil – v závislosti na směru, kterým cestovali. Dr. Anderson, nyní pracující jako důchodce, řekl: „Cítím se tím pokorným i zmateným... S pohyby kosmických lodí se děje něco velmi zvláštního. Nemáme žádné přesvědčivé vysvětlení ani pro anomálii Pioneer, ani pro anomálii průletu.“¹⁶

Jako jeden příklad se NEAR přiblížil k Zemi na 20 stupňů jižní šířky a odletěl na 72 stupňů jižně. Tato dráha způsobila, že létal o 13 milimetrů rychleji za sekundu, než měl. Možná se to nezdá ale rozhodně to bylo skutečné – účinek se dal studovat s extrémní přesností. NASA odrážela rádiové vlny od sondy a mohla měřit její rychlost s přesností nula na jeden milimetr za sekundu – takže změna o 13 milimetrů byla snadno rozpoznatelná

Znamená to, že vesmírné sondy vždy zrychlují nebo zpomalují, když se pohybují kolem Země? Kupodivu ne. Vesmírná sonda Messenger provedla jeden průlet, který byl symetrický – přilétl asi na 31 stupňů severní šířky a odlétal na 32 stupňů jižně. V takovém případě se jeho rychlost téměř vůbec nezměnila. Dr. Anderson zjistil, že čím více se vesmírná sonda při průletu vzdaluje od zemského rovníku, tím více se bude měnit její rychlost – a čím více vytvoří plynou, rovnoměrnou cestu kolem zemského rovníku jako u Messengeru, tím bude její rychlost nižší. změněno. To vedlo Dr. Andersona k závěru, že pohyb Země musí být nějakým způsobem zodpovědný za způsobení těchto změn v rychlosti pohybu vesmírných sond – ale zdá se, že nikdo neví, proč se to děje.¹⁷ To není něco, co byste mohli vysvětlit pomocí Einsteinovy teorie relativity tak, jak jsou nyní – ale rozhodně jsou skvělým začátkem.

I když to není nic jiného než zřejmý gravitační efekt, (ačkoli NASA řekla, že to nelze vysvětlit žádnými konvenčními prostředky), stále by nás to nutilo přepsat fyzikální zákony. Pak znovu, co když to nemá nic společného s gravitací? Co když se samotný tok času skutečně zpomaluje nebo zrychluje?

V Einsteinově modelu se neočekává zrychlení nebo zpomalení času v a dané oblasti prázdného prostoru, alespoň ne příliš – mělo by

v podstatě se pohybují stejnou rychlostí, ať jste kdekoli, kromě černé díry. Je to opravdu jen to, jak rychle cestujete vesmírem, co určuje rychlost času. Anomálie Pioneer a Flyby se od toho liší — protože ve skutečnosti naznačují, že rychlost času se může v dané místní oblasti měnit. A když přivedeme Shnolla, máme ohromující nové důkazy, že se to děje pořád, a jen jsme o tom předtím nevěděli. Když naše satelity při průletu kolem Země zrychlí nebo zpomalí, díváme se pouze na změnu 13 milimetrů za sekundu – což je pouze jedna miliontina jejich normální cestovní rychlosti – takž jde o jemný efekt, který byl snadno mnoho let chyběl.

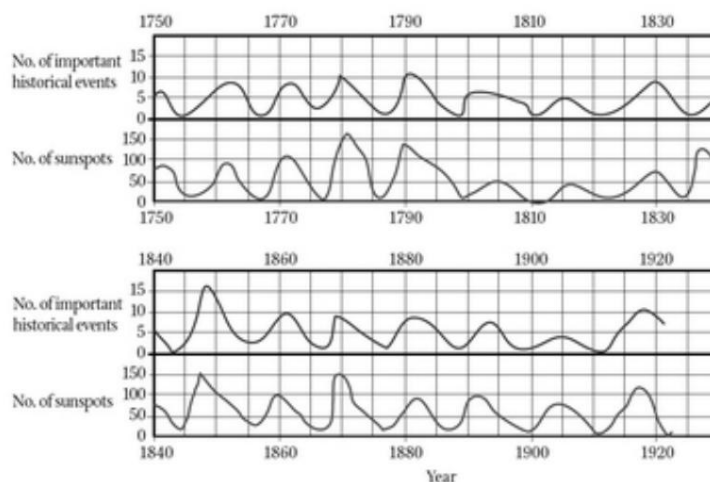
Zdá se, že rotace Země vytváří vlnění v toku času – skoro jako rozstříkovač trávníku, který rozstříkuje tok času, když se země točí, způsobený pohybem toho, čemu říkáme Zdrojové pole. Co kdyby sluneční energie mohla také pěkně popohnat tok času – ne velké množství, ale spíše 13 milimetrů za sekundu, které jsme viděli s našimi vesmírnými sondami? Pokud by to byla pravda, bylo by to s největší pravděpodobností viditelné, když energetická aktivita Slunce náhle vyvrcholila. Na základě celosvětových změn, které Shnoll pozoroval, můžeme zjistit, že každá část atomu a každá energetická vlna na Zemi by byla ovlivněna chováním Slunce. A kromě toho, protože naše mozky jsou elektrické systémy, možná náhle, neočekávané škytání v toku času způsobilo také určité narušení vzorců našich mozkových vln – což by nás mohlo vyvolat nepříjemné pocity, stres a příliš lišné emoce. Pokud ano, mohlo by to vést k vypuknutí války, násilí a hospodářskému kolapsu.

Sluneční cykly a účinky vědomí

Vstup AL Tchijevsky, ruský vědec z počátku dvacátého století.

Tchijevsky vytvořil „Index masové lidské vzrušivosti“, aby studoval, jak chaotický a turbulentní byl život na Zemi v sedmdesáti dvou různých zemích po téměř 2500 let – od roku 500 př. n. l. do roku 1922 našeho letopočtu. Hledal jakékoli zjevné signály, že lidé jsou opravdu nešťastní, jako jsou války, revoluce, nepokoje, ekonomické nepokoje, expedice a migrace. Také se ptal, jak závažné tyto události byly, podle toho, kolik lidí se jich účastnilo. Ke svému úžasu „Čijevskij zjistil, že plně 80 procent nejvýznamnějších událostí se odehrálo během 5 let maximální

aktivita sluneční ch skvrn.“18 Cyklus sluneční ch skvrn neprobí hávž dy v jedenáctiletém intervalu – někdy př ichází dř í ve, jindy později. Nicméně, kdykoli byla sluneční aktivita na svém maximu, odehrá se neuvěř itelných 80 procent všech nejnegativnější ch udáostí .

Rekonstrukce Tchijevského objevu př esného vztahu mezi sluneční aktivitou a občanskými nepokoji z Institute of HeartMath.

Je smutné, ž e Tchijevskij si odseděl tř icet let v sovětský ch věznicí ch za pouhé poukázání na to, ž e ruská revoluce v roce 1917 nastala během vrcholu cyklu sluneční ch skvrn. Komunisté byli neústupní ve své ví ř e, ž e ž ádný Bů h neexistuje. Poslední věc, kterou chtěli, bylo být obviněn z vytvoř ení jejich revoluce právě ve chví li, kdy je k tomu ovlivňovala aktivita Slunce.

Nyní si vzpomeňte na to, co jsme se naučili v kapitole 5. Sedm tisíc lidí dokázalo sní ž it celosvětový terorismus o 72 procent, a to pouhou meditací . Omezily také náhodné náš ilné činy, úmrtí a nepř átelství mezi národy. Se Shnollem jsme zjistili, ž e pohyb naší planety kolem Slunce ovlivňuje kaž dý atom na Zemi velmi měř itelným způ sobem. Nyní s Tchijevským vidí me, ž e sluneční aktivita má př í mý vliv na to, jak se cí tí me. S rostoucí aktivitou Slunce pocít' ujeme stále větší stres – a náš ilí propuká po celém světě. Jak aktivita Slunce klesá zotavujeme se ze stresu – a odehrá se pouze 20 procent nejnegativnější ch udáostí . Tento efekt platil po celou dobu 2500 let, kterou Tchijevsky studoval.

Pokud je náš model správný, pak mů ž eme př edpokládat, ž e tyto změny ve Slunci činnost by také způ sobila změny v toku času. Toto zase

můžeme přerušit normálně hladký tok našich mozkových vln, což nám způsobil nepřijemné pocity, aniž bychom skutečně věděli proč. Bylo by pro nás velmi obtížné měřit jakékoli změny v toku času pomocí hodin založených na zemi, protože se také zrychlovaly nebo zpomalovaly stejnou rychlostí jako samotný tok času. Mohli bychom však zkontrolovat rychlost zemské rotace, protože Slunce je na obloze na pevné pozici – takže máme něco stabilního, co je mimo Zemi, s čímž bychom mohli porovnat.

Meziplanetární změny v toku času

V roce 1959 došlo k obrovské sluneční bouři – a rotace Země se ve stejnou dobu zpomalila. Tím se délka typického dne násle prodloužila. Pak došlo v srpnu 1972 k ještě větší bouři – a podle Johna Gribbina a vědce NASA Stephena Plagemanna v prestižním časopise Nature: „Skutečně jsme našli nespojitou změnu délky dne... bezprostředně po této události.“¹⁹ Země škytla“ na své oběžné dráze během masivní sluneční bouře. Mnoho vědců skutečně našlo jasné souvislosti mezi sluneční aktivitou a délkou dne.

— Ve skutečnosti existuje dokonalý vztah mezi množstvím sluneční aktivity a rychlostí rotace Země během „většiny posledních čtyřiceti let dvacátého století“²¹ – od roku 1960 dále. Mějte na paměti, že rok 1950 byl prvním rokem, kdy jsme měli opravdu dobrá data pro sledování přesné délky dne, a před rokem 1920 jsou dostupná data ještě horší.²² Sluneční aktivita také mění rychlost, kterou naše atmosféra cestuje kolem Země. – ačkoli existuje spojitost mezi sluneční aktivitou a výslednou změnou celkové rychlosti atmosféry.²³ Podle Djuroviče v roce 1990 „fyzikální mechanismus těchto jevů je stále neznámý.“²⁴

—
Další možný příklad změny toku času nastává když planeta Merkur se na své cestě naší noční oblohou začne pohybovat zpět nebo retrográdně. Téměř každý astrolog vám z osobní a profesionální zkušenosti řekne, že během této doby se zdá, že se mechanická zařízení s větší pravděpodobností porouchají – možná kvůli poruchám v toku elektřiny – a lidé pravděpodobněji dostanou

do hálek mezi sebou a mají propuknout problémy. Dokonce i mainstreamová média jako Wired magazine²⁵ a CNet²⁶ se k tomuto zvláštnímu fenoménu vyjádřila díky statečné žurnalistice Daniela Terdimana. Nyní, když víme o práci profesora Shnolla, můžeme spekulovat o tom, zda se samotný tok času naruší, když planety přejdou do retrogradního pohybu.

V srpnu 2010 přidali výzkumníci z univerzity ve Stanfordu a Purdue do mixu ještě více nových dat. Tito vědci studovali rychlost rozpadu radioaktivních materiálů, stejně jako to udělal Shnoll. Pokud věděli, tyto sazby měly být konstantní a neměnné – ale to se nestalo. Místo toho našli nějaké nové varianty toho, co Shnoll už léta sledoval.

Míra rozpadu by se v létě mírně snížila a v zimě by se zvýšila. Experimentální chyba a podmínky prostředí byly vyloučeny... A zdá se, že existuje pouze jedna odpověď. Jelikož je Země během zimních měsíců na severní polokouli blíže ke Slunci (oběžná dráha naší planety je mírně excentrická neboli protáhlá), mohlo by Slunce ovlivňovat rychlost rozpadu? V další podivné chvíli si jaderný inženýr Purdue Jere Jenkins všiml nevysvětlitelného poklesu rychlosti rozpadu manganu-54, když jej jedné noci v roce 2006 testoval. Stalo se, že k tomuto poklesu došlo jen něco málo přes den, než vypukla velká erupce slunce... Sluneční spojení bylo ještě silnější, když Peter Sturrock, Stanfordský emeritní profesor aplikované fyziky, navrhl, aby vědci z Purdue hledali další opakování se vzorce v rychlosti rozpadu. Jako odborník na vnitřní fungování Slunce měl Sturrock tušení, že klíčem k této záhadě by mohla být sluneční neutrína. Vědci si jistě všimli, že rychlost rozpadu se mění opakovaně každých 33 dní – což je časové období, které odpovídá rotační periodě jádra Slunce.²⁷

Zdá se, že tyto změny sluneční aktivity nejen mění tok času, ale také urychlují množství negativních událostí, které se odehrávají, neboli to, co Tchijevsky nazval „vzrušivost člověka“. Mělo by to také podobný vliv na sílu našich intuitivních a psychických schopností? Dr. James Spottiswoode studoval dvacet let solidního vědeckého výzkumu

do „anomálie ho poznání“, kde byli obyčejní lidé testováni, aby se zjistilo, jak psychicky na tom jsou. Po prozkoumání jedenapadesáti různých studií provedených v letech 1976 až 1996, které daly dohromady 2879 různých individuálních pokusů, zjistil, že sluneční aktivita má jasný a měřitelný vliv na naše psychické schopnosti. — Obecně platí, že čím větší sluneční aktivita byla, tím méně efektivní jsme byli v těchto testech „anomálie ho poznání“.

Nyní máme silný nářeh, že výbuch energie ze Slunce může zpomalit čas. Země se pak otáčí pomaleji – i když se zdá, že nikdo nechápe proč. To může také vytvářet stres v lidské mysli tím, že narušuje elektrickou aktivitu v našich synapsích – úroveň koherence v našich myslích. Tento šok pro mozek by mohl vést k nářstům, úzkosti a nepokojům. Když bylo Slunce klidné, došlo pouze k 20 procentům těchto událostí „vzrušivosti člověka“ – za posledních 2500 let. Může se stát, že když se tok času stane plynulejším, koherence se zvýší. Naše mozkové vlny se zjemňují a všichni spolu lépe vycházejí. Toto vyhlazení vzorců našich mozkových vln nám také může pomoci dostat se do hlubších stavů vědomí – a tím zvýšit náš výkon v testech „anomálie ho poznání“.

Lidské vědomí mění tok času

Pokud tyto cykly mohou tlačit proti nám a měnit způsob, jakým se chováme, pak může také tlačit zpět? Pokud vysoká sluneční aktivita způsobí, že tok času je trhanější, což způsobí poruchy, které zpomalí čas, a nízká sluneční aktivita způsobí, že tok času bude plynulejší, pak může tok času ovlivnit také? Pokud by všichni na Zemi byli náhle šokováni negativní událostí, způsobilo by to náhlé blikání v průběhu času – narušení soudržnosti na celosvětové úrovni? A pokud by dost z nás meditovalo, mohli bychom vyhladit tok času – způsobem, který by Shnoll mohl konkrétně měřit ve své laboratoři?

Tím se dostáváme k práci Dr. Rogera Nelsona s projektem Global Consciousness Project. Počínaje rokem 1979 založil Dr. Robert Jahn laboratoř Princeton Engineering Anomalies Research, aby zkoumal, „zda citlivá elektronická zařízení ... mohou být ovlivněna zvláštními stavy

vědomí , včetně silných emocí a řízeného záměru.“29 Dr. —
Roger Nelson se k týmu připojil v roce 1980 a nakonec se stal hlavní silou tohoto výzkumu. Jahn a Nelson se brzy rozhodli zjistit, zda by lidská mysl mohla vytvořit nějaký měřitelný účinek na „dobře vyvinutý komerční zdroj elektronického bílého šumu“ .30 Shnoll také studoval tok elektřiny jako jednu ze svých fyzických reakcí . – takž e nyní máme dvě různé skupiny, které se dívají na stejnou věc.

Jahn a Nelson chtěli tento elektrický šum převést na čísla, která by mohli vykreslit a změřit. Tímto způsobem, pokud by člověk skutečně mohl nějakým způsobem ovlivnit tok elektřiny, mohl by to matematicky dokázat. Rozhodli se, že nejlepší způsobem, jak toho dosáhnout, je vytvořit generátor náhodných čísel. To měří, jak hladce proudí elektřina obvodem: Jakékoli škytavka v toku elektřiny vytvoří pravidelné vzorce v číslech, které generuje. Jakmile vidíte vzorec, čísla už nejsou tak náhodná. Samozřejmě, v konvenční vědě se čas nemá zpomalovat a zrychlovat, jak se elektřina pohybuje. Pokud by se však čas v náhodném elektrickém obvodu začal zpomalovat a zrychlovat, pak by čísla skutečně začala vyvíjet vzory – které byste pak mohli změřit a vykreslit do grafu. Shnoll také hledal přesně tyto druhy vzorců ve fyzikálních, chemických, biologických a radioaktivních reakcích – ale nikdy neočekával, že najde účinky, které by mohly být způsobeny lidskou myslí .

V průběhu let Dr. Nelson použil tři různé druhy generátorů náhodných čísel, které jsou založeny buď na „tepelném šumu“ – přirozeném nárůstu a poklesu teploty v elektrickém obvodu – nebo na „tunelování elektronů“, což je tok elektronů drobné cesty, jako například to, co najdeme v počítačovém čipu. Obvody byly pečlivě odstíněny, aby nemohly být ovlivněny vnějšími elektromagnetickými poli nebo teplotními změnami, a také se ujistil, že stárnutí součástek nemůže být faktorem. Podle Nelsona: „Za více než deset let tento základní experiment přinesl obrovskou databázi — s konečným výsledkem naznačující malý, ale významný vliv lidského záměru na [tyto] náhodné datové sekvence.“31

—
Abych to řekl jasně, Nelson zjistil, že obyčejní lidé jako ty a já zejména ve větších skupinách, by mohla skutečně změnit čísla, která

vyšel z počítačů – a vytvořil „vzorce v chaosu“.32 Jak řekl Nelson v novinách z roku 2008,

Vzali jsme například klad REG [generátor náhodných událostí] připojený k notebooku nebo palmtopu na koncerty, rituály, náboženské obřady, sportovní akce, zasedání správní rady a různé další události, které by mohly vytvořit stav „skupinového vědomí“... během několika let jsme nashromáždili více než 100 datových sad z „rezonančních“ situací a menších, ale podstatného počtu „světských“ míst [jako jsou nákupní centra, rušné ulice a akademická setkání]...

Stručně řečeno ... největší nebo nejspolehlivější účinky se zdají zahrnovat rituál nebo nějaký jiný vliv, který je navržen tak, aby přivedl lidi ke sdílenému stavu mysli.³³

Globální vědomí

V roce 1995 dva různé generátory náhodných čísel, dvanáct mil od sebe, ukázaly měřitelnou změnu během přesné doby, kdy miliony lidí sledovaly ceny Akademie v televizi.³⁴ Dr. Dean Radin našel silné špičky v nejkritičtějších okamžicích OJ

Pokus se Simpsonem v roce 1997 v pěti různých REG na pěti samostatných místech – a toto byla jedna z nejsledovanějších událostí v 35 televizní historii.

— Během pohřbu princezny Diany v roce 1998 dvanáct různých REG ve Spojených státech a Evropě také vykazalo „statisticky významné odchylky“ od normálních úrovní „v nejkritičtějších nebo nejdojemnějších časech“.36 —

Koncem roku 1997 začali budovat celosvětovou síť, která by mohla fungovat dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu, hledat tyto vzorce.

Všechna tato data byla přenesena přes internet do centrálního umístění na Princetonské univerzitě, kde mohla být analyzována. Do roku 2001 se projekt Global Consciousness Project rozšířil do bodu, kdy bylo třicet sedm počítačů po celém světě generující těchto čísel dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu. Právě když se začalo dít 11. září a zprávy se začaly šířit po celém světě, přinesly výsledky.

Zjistili jsme, že za období 3 měsíců je jedno datum spojeno se statistickou anomálií: 11. září 2001. K tomuto datu se nejčastěji objevuje časové rozmezí [mezi 37 počítacími] 6:00–10:00 s vrcholem kolem 9:00–10:00 a umí stěně předejší m na východní m pobřeží USA.³⁷

Skutečně, čím blíže byly počítáče k New Yorku, tím byly silnější účinky. Takto vysoké skóre by se objevilo pouze jednou za milion sekund pouze náhodnou náhodou, což je zhruba dvoutýdenní období. Podle Dr. Deana Radina v roce 2001: „Tyto účinky jsou nejpřekvapivější m důkazem, jaký jsem dosud viděl, že pozornost/záměr masové mysli ovlivňuje fyzický svět – možná proto, že tato udáost byla také nejstrašnější.“³⁸

Projekt Global Consciousness Project zjistil, že generátory náhodných čísel zobrazují podivné vzorce uspořádání, které se objevují během velkých celosvětových udáostí.

Věda je o předeovědi. Nemůžeme jen tak sedět a čekat, až se věci stanou, a pak je analyzovat. V tomto případě, když se ve světě blíží významná udáost, přede si zapište, co očekáváte, že se stane, a pak uvidíte, zda se vaše předeověď splní. Od roku 2008 Nelson oznámil, že si přede vybral „přede 250 pečlivě prověřených, přede specifikovaných udáostí“, takže skutečně mohli předevídat, zda se něco může stát – spíše než jen hledat „špičky v datech“, jako je 9/11 a následně je analyzovat. Těchto 250 udáostí zahrnovalo „tragédie a oslavy, přírodní a lidmi způsobené katastrofy [a] plánovaná a spontánní shromáždění velkého počtu“. V každém z těchto 250 případů se objevil znatelný celosvětový efekt – vytvoření toho, co nazývali „okamžiky globálního ho vědomí“. Pravděpodobnost, že všech 250 z

tyto události mohly být způsobeny něčím jiným, než naše kolektivní vědomí bylo vypočítáno na deset milionů ku jedné.³⁹

Vraťme se k 11. září 2001 – nejvýraznějšímu efektu, jaký kdy v té době pozorovali. Pokud třicet sedm různých počítáčů po celém světě zaznamenalo znatelnou změnu, která vyvrcholila mezi devátou a desátou hodinou ráno, pak to znamená, že každé elektrické vedení, každý elektrický obvod na celém světě během této doby zaznamenal škytavku – nějak způsobenou našimi globálními nepokoji. Teď jsme zase zpátky u Shnollových efektů – až na to, že tentokrát způsobujeme totéž, co se děje našimi vlastními kolektivními vědomími.

Jestliže kombinovaná síla našich myšlenek může vytvořit měřitelné efekty v generátorech náhodných čísel po celém světě, vytvářející záblesky v toku elektřiny, co magnetické pole Země? Geolog Gregg Braden odhalil tyto účinky ve své knize Fractal Time.

V září 2001 dva geosynchronní operační environmentální satelity (GOES) obíhající kolem Země zaznamenaly nárust magnetického pole Země, který navzdory změnil pohled vědců na náš svět a náš. Každý z GOES 8 a GOES 10 vykázal silný skok v síle zemského magnetického pole, které dosáhlo téměř o 50 ... jednotek (nano-Tesla) výše, než které bylo typické pro stejnou dobu předtím. Čas byl 9:00 východního standardního času; 15 minut poté, co první letadlo zasáhlo World Trade Center a asi 15 minut před druhým dopadem. Korelace mezi událostmi a hodnotami byla nepopiratelná⁴⁰

---

14. září 2001 proběhla celosvětová modlitba za mír, do které se zapojilo mnoho milovaných osobností veřejného života, a byla vysílána na všech hlavních televizních stanicích po celém světě. Této globální meditaci se účastnily miliony a miliony lidí. Je užasné, že během této přesné doby grafy ukázaly obrovský účinek v opačném směru, než kde šly v 11. září.

14. září byl kladen zvláštní důraz na takové kolektivní duchovní momenty, včetně velkých organizovaných období ticha v Evropě a Americe... . Obrázek je

přesvědčivý ... trend ukazuje okrajově významný pokles ... stabilně opačný než [obvyklý] směr.⁴¹

Z toho jasně vyplývá že se tok může tlačit oběma směry – buď do většího chaosu a blikání v případě velké tragédie, nebo do větší soudržnosti v případě celosvětové modlitební vigilie za míru. Když jsme v klidu, náhodnost počítaných obvodů se stává ještě dokonalejší – možná proto, že tok elektřiny je mnohem plynulejší a koherentnější než obvykle. Tyto efekty jsou zcela v souladu s daty Zdrojového pole, která jsme objevili v předchozích kapitolách, včetně ruských pyramidových studií.

Když Obama vyhrál prezidentské volby v roce 2008, elektrické efekty byly přinejmenším tak silné jako 11. září – ne-li silnější: „Číslo mluví samo za sebe – zdá se, že volby mají přinejmenším stejně silný účinek jako teroristické útoky.“⁴² Když byl Obama inaugurován, milióny lidí se soustředily pozornost věnovanou myšlenkám na míru – a opět se grafy podstatně snížily, stejně jako tomu bylo v celosvětové mírové meditaci ze 14. září 2001.

Výsledek je graficky docela nápadný, bez trendu první 4 hodiny období, pak velmi stálý trend ukazuje címenší než očekávanou odchylku síť [tj. změnu síť] po dobu asi 12 hodin... [Tyto poklesy] rozptýlují síť [jsou] často spojeny s příležitostmi, které jsou meditativní a

⁴³ slavnostní.

Dr. Nelson učinil formální odpovědi pro sedmnáct různých globálních meditací a našel „silně pozitivní efekt“ a řekl, že „celkově je pravděpodobnost proti takovému trvalému odklonu od očekávání asi 300 ku 1.“⁴⁴ Brian Williams později přidal dalších třicet -devět globálních meditací k původnímu souboru dat, které studovali, a ačkoli účinek byl poněkud menší, stále tam byl: „výsledek zůstává v souladu s hypotézou o pozitivním významném účinku.“⁴⁵

Můžeme přivést Dr. Claude Swanson, absolvent MIT a bývalý se přehlásil fyzikální konzultant pro různé vládní, vojenské a soukromé korporace, to velmi pěkně shrnul ve své vynikající knize Synchronizovaný vesmír.

Naše západní kultura nás naučila, že na myšlenkách nezáleží. Lidé každý z nás chodí každý den s hněvem a zlostí, západní víra je, že to nemá žádný příčný vliv na svět. Dokud se zdržíme zjevných násilných činů, současná víra je taková, že nikomu nebude ublíženo. Ale s ohledem na současné důkazy to již nelze nadále udržovat. Jsme k sobě skutečně svázáni a dokonce i naše myšlenky se navzájem ovlivňují. James Twyman vedl několik celosvětově synchronizovaných skupinových modliteb za míru. Tyto modlitby měly měřitelné účinky a dokonce na určitou dobu změnily fyziku kvantového pozadí a úroveň chaosu po celém světě [jak bylo objeveno v projektu Global Consciousness Project.] ... Pozoruje následující cí: „...konflikt ve světě je výsledkem konfliktu v nás. Ten pocit promítáme do světa, protože nejsme připraveni přijmout, že jsme příčinou, a tedy i řešením tohoto konfliktu. Války tak zuří ve světě od počátku věků, protože nejsme připraveni řešit konflikt tam, kde skutečně je – v nás.“⁴⁶

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Gravitace Zdrojového pole

V životě, posmrtném životě a reinkarnaci máme trvalé vědomí, které je sjednoceno s větší myslí tohoto Kosmu. Zdá se, že technologie pyramid byla postavena tak, aby koncentrovala tuto inteligentní energii Zdrojového pole pro biologické, psychologické a dokonce i duchovní léčení. Díky projektu Global Consciousness Project máme nyní přesvědčivé důkazy o tom, že naše vlastní mysl může také vytvořit přírodní, měřitelný vliv na to, jak elektrická proudí skrz dráty, komponenty a počítačové čipy po celém světě. Zdá se, že ve chvílích velké tragédie nebo v dobách, kdy se mnozí z nás soustředí na stejnou událost, naše mysl vytváří celosvětové škytavky v toku energie. Zdá se, že naše myšlenky vytvářejí energii, která přímo ovlivňuje chování ostatních.

Einstein nakonec hledal jednotné pole, které by mohl vybudovat z celého Vesmíru – všeho prostoru, veškerého času, veškeré hmoty, veškeré energie, veškerého života a samozřejmě veškerého vědomí. Ve slavné rovnici „E se rovná mc na druhou“ máte na jedné straně energii a na druhé hmotu – což znamená, že hmota musí být nakonec tvořena energií. Einstein doufal, že dokáže, že elektromagnetická energie je sjednoceným polem – což by znamenalo, že tok času, stejně jako gravitace, byly elektromagnetickým efektem. Nikdy nebyl schopen dokázat, že je to pravda – ani nikdo jiný od té doby. Einstein však uznal, že v prázdném prostoru musí existovat energie, která dokáže čas zrychlit nebo zpomalit – v závislosti na tom, jak rychle jste se jí pohybovali. Mnoho vědců skutečně hledá jednotné pole a vytvořili pro něj řadu různých názvů: energie nulového bodu, virtuální částice, kvantová pěna, temná hmota, temná energie a další. Pokud někdo vyřeší hádanku, přínos je obrovský – jakmile pochopíte, jak získat přístup k jednotnému poli, můžete teoreticky ovládat gravitaci a čas.

Zdá se, že zdrojové pole, o kterém jsme již mluvili, dokonale odpoví dá těmto konceptům – jen se musí naučit myslet zcela novým a nečekaným způsobem.

Pokud existuje jednotné pole – a většina fyziků je přesvědčena, že musí existovat – bylo by automaticky, záměrně, zodpovědné za vytvoření veškeré hmoty ve vesmíru. Nedíváme se jen na energii, která pohání

tok času – dříve se na Zdroj všeho prostoru, času, hmoty, energie a života ve Vesmíru. Nezdá se, že by Zdrojové pole vytvořilo vesmír jediným spontánním velkým třeskem, ve kterém pak všechny atomy běžely do nekonečna – bez žádného nového vstupu energie. Podle návrhu je Zdrojové pole aktivně zodpovědné za udržování chodu hmoty – okamžitě za okamžitě.

Vědci normálně předpokládají, že atomy a molekuly prostě zůstanou předení a předení navždy, aniž by kdy došla energie. Dr.

1 Hal Puthoff navrhl, že aby mohli existovat, musí odebrat energetické pole – stejně jako plamen svíčky musí spalovat kyslík a vosk, aby zůstal rozsvícený. Protože většina jednotlivých atomů jsou pěkné kulaté koule, bude Zdrojové pole proudit do atomů rovnoměrně ze všech směrů. Proudění do země by se zjevně chovalo stejně. Viděli bychom kulový proud energie Zdrojového pole, který do něj proudí okamžitě za okamžitě, aby udržoval všechny nesčetné atomy a molekuly, které tvoří Zemi, bzučet. Zdrojové pole také potřebuje proudit do všech živých tvorů na Zemi. Nyní jsme viděli velmi silný důkaz, že všechny formy života na Zemi musí neustále absorbovat fotony světla a ukládat je do své DNA, aby přežily. Zdrojové pole zjevně vytváří tyto virtuální fotony, když dochází k rotujícímu vírovému pohybu uvnitř samotného pole. Pro biologický život je nejdůležitější frekvence 380 nanometrů. Pokud je tato frekvence zakódována, naše DNA nemůže absorbovat a uchovávat světlo, které potřebuje – a vyvine se u nás rakovina.

Zdá se, že gravitace je ve skutečnosti způsobena masivním proudem energie proudícím do země. Země je očividně tvořena atomy a můj přítel a kolega Dr. Nassim Hamein uvedl silný argument, že atomy jsou poháněny gravitací. Hamein studoval energetické pole a chování kolem černé díry a zjistil, že vypadají úplně stejně jako to, co vidíme kolem jádra atomu. V Hameinově modelu je atom „mini černou dírou, kde jsou protony k sobě přitahovány gravitací spíše než nějakou zřetelnou, nedefinovanou ‚silnou silou‘.“² Další m dokumentem, který přesvědčivě tvrdí, že atomy jsou poháněny gravitací, je Centrální oscilátor a vesmír -Quanta Medium.³ Hamein také dospěl k závěru, že časoprostor je tekutý – což je velmi důležitý bod, jak uvidíte. V červenci 2010 došel uznávaný fyzik k závěru, že gravitace je „vedlejší m účinkem něčeho, co se děje na hlubších úrovních reality“ a „existuje něco základnějšího, z čeho gravitace

„vynořuje se“ – a to můžeme vysvětlit záhady jako „temná energie“ a „temná hmota“⁴

Je zřejmé, že pokud jsou atomy poháněny gravitací, pak to bude mít každý objekt prochází jím stejný tok jako Země – ale v mnohem menší měřítku. Objekty na zemském povrchu by pak byly zachyceny v mnohem větší řece energie, která proudí dolů do země. Gravitace nás proto může tlačit dolů – ne nepodobné komárům, které porýv větru fouká do okenního okna. Většina lidí stále mluví o přitažlivosti gravitace, jako by se nějak natahovala ze země a stahovala nás dolů. Zdá se, že dá mnohem větší smysl uvažovat o myšlence, že „gravitace je tlak“ – jak navrhl Walter Wright ve své stejnojmenné knize z roku 1979.⁵ Konkrétní podrobnosti Wrightova modelu nemusí být všechny správné, ale zdá se, že byt na správné cestě. Opět by to znamenalo, že Gravitace je Zdrojové pole. Zdrojové pole je gravitace. Mohou to být dvě různá jména pro stejnou věc – jen jsme nepochopili, co Gravitace ve skutečnosti je.

Vysvětlení technologie pyramid

Když máme dokonalou kouli, proud Zdrojového pole do tohoto objektu by byl zjevně sférický. Nyní je zde důležitá otázka: Jak by Zdrojové pole proudilo do tvaru pyramidy? Bylo by to stejně symetrické? Je zřejmé, že pokud objekt není symetrický, nebude symetrický ani tok. Tvar pyramidy zjevně působí jako trychtýř a způsobuje, že se ve Zdrojovém poli tvoří vír, jak proudí dovnitř – stejně jako voda víří odtokem. Zdá se, že toto je jeden z nejdůležitějších fyzikálních principů, které jsme přehlédli – ale starověcí lidé si toho byli zjevně dobře vědomi. Někteří lidé by si mohli myslet, že každý atom se bude chovat jako samostatná samostatná jednotka – kde se tok nikdy nerozlije do svých sousedů. Místo toho se zdá, že Zdrojové pole proudí celým objektem se všemi jeho atomy jako jediný velký vír. Tvar objektu pak určuje, jak proudí energie podobně tekutině. Některé tvary by mohly vytvářet silné proudy jen tím, že by tam seděly, což způsobilo, že by se chovaly jako stroje, které běží bez pohyblivých částí.

V roce 1995 objevil Dr. Harold Aspden pozoruhodný „vířivý efekt“ uvnitř magnetického rotoru – centrální rotující části motoru. Aspdenův experiment zahrnoval osmisetgramový rotor, který se z mrtvého zastavení roztočil až na cestovní rychlost 3250 otáček za minutu. Normálně k tomu bylo zapotřebí tři sta joulů energie. Pokud však rotor necháe běžet pět minut nebo déle a pak ho úplně zastavíte, stačí k jeho opětovnému spuštění pouze třicet joulů energie – pokud to uděláte do šedesáti sekund. Rozběhnutí motoru nyní vyžaduje desetkrát méně energie. Celkový efekt trváněkolik minut, než zcela odezní. To znamená, že jakmile se spřádací rotor úplně zastaví, stále v něm víří určitá forma energie – kterou Dr. Aspden nazval „virtuální setrvačnost“.

Experimentální důkaz je, že se něco točí éterické povahy, která má stejný rozsah jako rotor stroje... [můž e] se samostatně otáčet a jeho rozpad trváněkolik minut, zatímco motor se zastaví během několika sekund. Dva stroje s různou velikostí a složením rotoru odhalují tento jev – a testy naznačují odchylky s denní dobou a orientací kompasu... tento objev byl neočekávaný, protože se vplížil nahlas a zřetelně v projektu zaměřeném na testování principu motoru, který zcela nesouvisí s „vakuovátací.“ Objevil se nápadně a zatím nevíme, zda při adaptaci na jeho přítomnost můž e sloužit ke zlepšení výkonu stroje nebo se stá škodlivý.6

—

Navrhuji, že gravitace je to, co tlačí na rotor, aby se znovu roztočil s desetkrát menší energií. Vytvoříte proudící proud ve Zdrojovém poli a bude tam ještě chvíli – nezmizí okamžitě. Zdá se, že pyramidová struktura funguje na stejných základních principech – polovodičový stroj bez pohyblivých částí, který vytváří stabilní, pokračující vír ve Zdrojovém poli jednoduše díky svému tvaru. Zdá se, že proudící pyramidový proud nemá žádný znatelný vliv na gravitační sílu směrující dolů, což je mnohem větší řeka energie procházející celou oblastí – ale tvar pyramidy vytváří dramatický nárust koherence a struktury její gravitace. okolí, zřejmě vytvořením měřitelného rotace v tekutém toku gravitace. To zase vytváří větší krystalizaci a organizaci ve fyzické hmotě – a dramaticky zlepšuje zdraví biologického života.

Jiné tvary by samozřejmě také vytvořily proudy Zdrojového pole – jako jsou kužely a váce. Pojďme si vzpomenout na citáty Lyalla Watsona z jeho knihy Supernature, které jsme sdíleli dříve. Francouzská firma si patentovala speciálně tvarovanou nádobu, protože vyráběla lepší jogurt, a tvrdila, že nějak zlepšila mikrobiální působení. Českoslovenští výrobci piva dosáhli lepšího kvašení, když místo hranatých sudů používali kulaté sudy. Německý vědecký tým zjistil, že myši by se rychleji hojily v kulovitých klecích. A kanadští architekti objevili, že schizofreničtí pacienti vykazovali „náhlé zlepšení“, jakmile byli přemístěni na nemocniční oddělení ve tvaru lichoběžníku.⁷ Nyní se soustřeďujeme a soustřeďujeme energii myslí, stejně jako bychom mohli pracovat s vodou nebo elektřinou – a výsledky jsou impozantní.

Dr. Viktor Grebennikov s nimi učinil mnoho průlomů principy, studoval to, co nazval Cavity Structural Effect. Zpočátku objevil účinek z včelích pláství. V ruce nad určitými druhy pláství bylo patrné brnění a pálení. Všiml si také, že když se včely na cestě zpět do úlu pozdě v noci ztratily, začaly se pokoušet prorazit přímo skrz cihlovou zedř budovy – jako by cítily energii svého úlu, který byl přímo na druhé straně zdi.

Grebennikov také spekuloval, že včely byly přirozeně přitahovány k tvaru květin stejným efektem. Pouhým vytvořením křesla s plástvěmi nebo stohem obalů od vajec zavěšených nad ní měly skalnaté léčivé účinky – a na tento vynález mu byl udělen ruský patent číslo 2061509.8

—

Einstein objevil, že prostor a čas jsou zcela nedělitelné – dva projevy též základní energie. To naznačuje, že když Zdrojové pole (gravitace) proudí do atomu, pohání tok času i uvnitř atomu. Rychlost času by pak byla určena rychlostí pohybu uvnitř atomu. Jak se tok uvnitř atomu stává koherentnější, čas se také uvnitř atomu začíná nápohybovat rychleji.

Toto je extrémně důležitý koncept – protože naznačuje, že by mohlo existovat mnohem více variací v toku času z jedné místní oblasti do druhé, než jsme si kdy představovali. Sid Hurwich možná nezávisle objevil Aspendův efekt – vířivou energii, kterou jsme právě našli uvnitř magnetu – a našel způsob, jak tento tok pohánět do proudu, ne nepodobného vrtuli vytvářející ve vodě silný vír. Zdá se, že je to tak

vytvořil tak masivní změnu v toku času v místní oblasti.

Pier Luigi Ighina možná objevil totéž se svým magnetickým stroboskopem ve tvaru podivné vrtule, který dokázal okamžitě otevřít díru v mracích nad jeho laboratoří.

Už máme skvělý start na funkčním modelu, ale jestli to tak opravdu funguje, pak musí být další důkazy. Musí vymyslet nějaký způsob, jak v laboratoři pozorovat tok času – na velmi citlivé mechanické úrovni. (Přesné digitální hodiny jsou postaveny na úrovni komponent s určitou formou stínění, která jim brání v tom, aby byly schopny snadno detekovat tyto výkyvy – jak si probereme.) Jakmile najdeme vhodný systém pro detekci toku, můžeme potenciálně zachytit čas v aktu zrychlení a zpomalení. Můžeme dokonce najít způsob, jak tuto rychlost změnit sami, stejně jako to zjevně objevil Sid Hurwich. To by samozřejmě vyžadovalo inovativní nové návrhy, o kterých většina vědců nikdy neuvažovala. Jaké jsou tedy možnosti?

Vraťme se k rotaci Země kolem její osy. Když Slunce vydává energii, rotace Země se zpomalí. Rotace vnitřního jádra Slunce mění rychlost rychlosti radioaktivního rozpadu. Tyto účinky mohou být způsobeny změnou toku času. Co kdybychom pomocí rotujícího gyroskopu ziskali mnohem menší model rotace Země v laboratoři? Pokud bychom mohli změnit tok času v malé místní oblasti, nezměnila by se na stejném místě i rychlost gyroskopu?

Přesně to objevil v 50. letech minulého století doktor Nikolaj Kozyrev.

Kozyrevovy ohromující průlom

Kozyrev začal jako bystrý, nadaný ruský vědec s velkou budoucností před sebou. Byl první, kdo navrhl, že na Měsíci může být led, který bychom mohli použít jako vodu, takže bychom tam mohli nakonec žít na základních. Tragédie zasáhla, když fašistická politika Stalina odsoudila jeho a mnoho dalších vědců k tomu, aby strávili roky v koncentračních táborech. Stalin věděl, že vědci mají větší sklon být volnomyšlenkáři, kteří se postaví proti jeho tvrdé komunistické politice. Zatímco trpěl hrůzami koncentračního tábora, Kozyrev vypracoval koncept a

mění cí se tok času – a jakmile se v 50. letech dostal na svobodu, začal provádět experimenty, aby dokázal své myšlenky.

Byla spuštěna neuvěřitelná vědecká revoluce, která vedla k více než deseti tisícům prací publikovaných v roce 1996. Více než polovina těchto prací byla napsána ruskými vědci, i když jiní zkoumali tyto oblasti také. Tento výzkum má zásadní důsledky, včetně řady použitelných nových technologií. Vzhledem k tomu, že tok času může v konečném důsledku ovlivnit gravitaci, počasí, elektromagnetické záření a lidskou mysl, každý národ, který věděl, jak jej ovládat, by měl jasnou taktickou výhodu. Sovětská vláda tedy ponechala většinu tohoto výzkumu klasifikovaného jako „národní bezpečnost“. Až po rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 se více z těchto převratných informací dostalo k široké veřejnosti – v konečném důsledku díky internetu –, ale většina vědecké komunity o tom stále neví. Některé z těchto robustních, do značné míry utajovaných vědeckých pozadí, Dr. Alexander Golod by pravděpodobně nikdy neutratil peníze na stavbu svých pyramid.

Problém s utajováním všech těchto informací je v tom, že tato věda obsahuje mnoho plánů pro zlatý věk. Už jsme viděli, jak dokážeme vytvořit zázračné léčivé účinky – včetně úplného dorůstání lidských zubů, stejně jako mrtvých nebo nemocných orgánů. Obvyklá voda se stává zázračným lékem, který může zachránit předčasně narozené děti, které by jinak téměř jistě zemřely. Vše škodlivé pro lidské tělo se přemění na netoxickou látku. Radioaktivita je zmírněna. Zemětřesení, atmosférické poruchy a všechny další potenciální katastrofy jsou výrazně sníženy. Zdá se, že naše celková úroveň inteligence a vzhledu se zvyšuje – možná proto, že energie v našem holografickém mozku se pohybuje rychleji. Tato vyšší „rychlost vibrací“ v holografickém mozku může způsobit rychlejší pohyb našich myšlenek, díky čemuž se naše celkové IQ neustále zvyšuje. DNA může být viděna jako skládačka s více než jedním řešením – takže se může transformovat na vyšší úroveň toho, co to znamená být člověkem. A nyní také zjistíme, že může být dokonce schopni ovládat čas.

Takže teď máme gyroskop v laboratoři. Pokud dokážeme změnit tok času v této místní oblasti, pak možná gyroskop zrychlí nebo zpomalí. Zde je problém: Tok času ve zbytku naší laboratoře se nesmí změnit. Jinak by se hodiny, přístroje, energetická pole a dokonce i naše vlastní těla zrychlily nebo zpomalily.

ve stejnou chvíli to udělal gyroskop – a my bychom nemohli vědět, že se něco děje. Einstein si myslel, že se tok času se nemůže změnit v místní oblasti, jako je vědecká laboratoř – byl „místně neměnný“. Kozyrevovy objevy spolu s dalšími, o kterých jsme již diskutovali, však tuto myšlenku vyhadzují pryč z okna.

Rotující gyroskop má pomalé, kruhové kolísání zvané precese, stejně jako Země. Když se tok času zpomalí nebo zrychlí, objeví se malá ale znatelná změna v rychlosti precese gyroskopu – pokud ji nastavíte podle Kozyrevových pokynů. Tyto gyroskopy byly elektricky napájeny, takže fungovaly perfektně po dlouhou dobu. To znamenalo, že jakékoli škytavky, které bychom mohli vidět v rotaci, nebyly výsledkem toho, že by gyroskopu docházela energie a přirozeně se zpomaloval.

Změny, které Dr. Anderson zjistil v rychlostech, kterými ruční sondy NASA cestovaly vesmírem, byly velmi malé – jen asi třináct milimetrů za sekundu. Kozyrevovy účinky byly také velmi malé.

Podle AP Levicha, který napsal neuvěřitelné shrnutí Kozyrevovy práce, na kterou se budu v této kapitole odvolávat, by množství změn v Kozyrevových gyroskopech nebo jiných mechanických detektorech mohlo být pouhých deset až mílnus šest nebo deset až mílnus sedm z celkového množství pohybu v objektu. Velikost je srovnatelná s velmi malými změnami, které NASA zjistila v rychlosti jejich kosmických sond. Kozyrev proto potřeboval vyvinout extrémně citlivé metody, aby detekoval změny v toku času.

Dalším mechanickým detektorem, který dal Kozyrevovi výsledky, bylo vyvažování paprsku, což je pouhá tyč visící vodorovně na provázku nebo vlákně, takže zůstává dokonale vyrovnaná zleva doprava. Kozyrev zjistil, že je důležitější, aby paprsek visel mnohem více na jedné straně než na druhé – ve skutečnosti desetkrát tolik – protože díky tomu byl mnohem citlivější na drobné pohyby. Skutečnou „tajnou přísadou“ však bylo vibrovat hákem, na kterém paprsek visel, vysokou rychlostí. Jakmile to uděláte, paprsek se bude pohybovat velmi náhle a znatelně – i když se ho dotknete nejjemnější mýdlem vzduchu. Právě z tohoto důvodu jste jej museli udržovat utěsněný pod skleněnou kopulí a vysávat všechny vzduch zevnitř. Tímto způsobem byste mohli zaručit, že vzduch nezpůsobí jeho pohyb. Poté necháte paprsek dosáhnout dokonalého klidu, takže se zdá, že se vůbec nehýbe. Když však dojde k záblesku v toku času,

rychlost vibrací hřku nahoře udělá jemnou, ale jemnou změnu. Paprsek je tak nejistě vyvážený, že tato malá změna rychlosti vibrací ve skutečnosti způsobuje, že se pohybuje – zřetelně.

Kozyrev našel řadu věcí, které by způsobily změnu v toku času, jak si probereme za minutu. Největší překvapení jeho života však nastalo, když četl Goethovu klasiku Faust, v níž hrdinu oslovuje ďábel Mefistofeles a výměnou za svou nesmrtelnou duši mu nabízí největší bohatství světa. Nezapomeňte, že Kozyrev si v koncentračním táboře prošel těžkým hladem, chudobou a těžkou prací. Je snadné vidět, kolik pokusů musel ukrást jídlu, boty, oblečení, přikrývky nebo mýdlo nebo najít způsob, jak se vyhnout práci. Příběh tak působil velmi osobním dojmem.

Seděl tam a četl knihu ve své laboratoři, poblíž detektoru paprsku. Když příběh dosáhl svého vrcholu, měl náhlý emocionální nával. Právě v ten samý okamžik se paprsek náhle otočil a ukázal na něj.

Tehdy si poprvé uvědomil, že neobjevil pouze tok času. Nebyla to jen energie, která proudila dovnitř a ven z fyzické hmoty. Byla to také energie mysli. Zdrojové pole. Díky tomuto objevu mohl Kozyrev nyní dokázat, že naše myšlenky nebyly soukromě uzamčeny v našich vlastních mozcích – vytvářely měřitelné signály, které jeho detektory mohly zachytit. Mnoho dalších testů potvrdilo, že tento efekt byl skutečný – a v projektu Global Consciousness Project jsme zjistili, že když dost lidí uvažuje stejným způsobem, vytváří to celosvětový efekt, který můžeme měřit elektronicky. Kozyrevův objev dokonale zapadá do všeho, co jsme objevili v prvních kapitolách – od Backstera, Brauda a tak dále. Zdá se, že sdílíme stejnou mysl – alespoň do určité míry. Tato energie je všude kolem nás – a ve skutečnosti má proudění podobné tekutinám.

Někteří lidé by mohli Kozyrevovo dílo napadnout a říci, že to muselo být způsobeno magnetickým polem nebo statickou elektřinou. Zabránil tomu umístění svých detektorů také do Faradayovy klece, která odcloužuje všechna elektromagnetická pole. Udržování jeho detektorů ve vakuu pod sklem zajistilo, že s nimi nemůže pohybovat ani vzduch. Pokud se jeho detektor začal pohybovat, pozoroval tok času přímo – vlnění ve Zdrojovém poli.

Další účinný mechanický detektor, který vyvinul Kozyrev, byl akvinné kyvadlo, které bylo také elektricky poháněno jako

gyroskop. Ještě jednou, pokud zavibroval hákem, na kterém viselo, kyvadlo reagovalo na tok času mnohem znatelněji – stejně jako jsme to viděli u kladiny a gyroskopu. V tomto případě by se změnil skutečný směr kývání kyvadla. Samozřejmě jí také musel udržovat uzavřenou ve vakuu a chráněnou před elektromagnetickými poli.

Vytváření a vstřebávání času

Tak co teď? Máme tři různé možnosti výběru detektorů, ale teď musí mě přijít na to, co můžeme udělat, abychom zrychlili nebo zpomalili tok času. Kozyrev zjistil, že „tání ledu, odpařování kapaliny, rozpouštění látek ve vodě a dokonce vadnutí rostlin“ zrychlí tok času nebo vytvoří čas, jak to nazval Kozyrev. Navíc „opačné procesy, jako je ochlazování těl a zamrzání vody, [budou] absorbovat čas“, což způsobí, že se tok času zpomalí na nepatrný, ale

měřitelným způsobem.¹¹

To dává ještě více důkazů pro myšlenku, že tok času je ve skutečnosti zodpovědný za budování a udržování fyzické hmoty. Když se hmota začne rozpadat – když roztaje kus ledu, odpaří se kapalina, látka se rozpustí ve vodě nebo zemře rostlina – vydá část energie, která je v ní uložena. Už jsme viděli, jak Dr. Fritz-Albert Popp zasáhl živou DNA chemickou látkou, která jí způsobila, že se uvolnila a zemřela, a během toho uvolnil výbuch fotonů. Také jsem navrhl, že fotony nejsou jedinou energií, na kterou bychom se měli dívat; proudy ve zdrojovém poli se také uvolňují ve stejnou dobu, což způsobuje účinky, které by Kozyrev mohl měřit v laboratoři.

To je tak ústřední bod, že vyžaduje více vysvětlení. Když se hmota rozpadne, těsné malé okruhy koherentní energie, které se točily na kvantové úrovni, se náhle uvolní. To vytváří vlnění – náhlé uvolnění energie a pohybu – ve zdrojovém poli. Potom, jak Kozyrev zjistil, čas se v této bezprostřední oblasti zrychluje, protože veškerá energie proudí ven. Na druhou stranu, když se zdrojové pole spirálovitě šíří do oblasti, aby zvýšilo koherenci a udělalo hmotu více organizovanou, čas se v okolní, vnější oblasti zpomalí. Proudění v této vnější oblasti se nyní chová jako vnější okraj víru – kde se voda pohybuje pomaleji než normálně.

kdyby tam ten vír nebyl. Na případu Burlakovova experimentu s rybími vejíčky, kde se zdá, že starší rybí jikry vysávají živočíšnou sílu z těch mladších, nyní vidíme, že nejde o žádnou krutost ze strany přírody. Starší vejce jednoduše absorbují více energie Zdrojového pole než slabší vejce svou povahou – vytvářejí silnější a rychlejší víry. To přirozeně odebírá energii z pomalejšího, slabšího víru energie proudící ho do mladších vajíček.

Jak Kozyrev objevil, k tomuto dočasnému zpomalení toku času začne docházet, když se objekt ochladí (takže jeho kvantový pohyb je méně chaotický a koherentnější, což zase přitahuje více energie Zdrojového pole), voda zamrzne (což způsobí koherentnější krystaly, forma), forma života, jako je růst rostlin (zvyšuje se soudržnost, jak se tvoří nové buňky), nebo se tvoří krystaly z kapalného roztoku. Takže znovu, kdykoli vidíme krystalizaci a růst, tyto procesy absorbují energii ze Zdrojového pole – a čas se v okolí pohybuje pomaleji. To je zjevně zcela nový způsob uvažování o věcech. Je zvláštní myslet si, že pokles tepla ve skutečnosti znamená zvýšení toku Zdrojového pole, protože jsme zvyklí uvažovat o zvýšení tepla jako o zvýšení energie. V tomto případě se zdá, že existuje inverzní vztah mezi úrovní tepla a množstvím toku Zdrojového pole – nebo alespoň množstvím koherence, kterou nacházíme ve Zdrojovém poli. Teplo ničí koherenci zvýšením množstvím náhodného, chaotického pohybu na kvantové úrovni.

Zde jsou některé z věcí, které Kozyrev našel a které by mohly změnit tok času v jeho laboratoři, tak či onak – vytváření měřitelných vln ve Zdrojovém poli, podobně jako vlny pohybují se vodní plochou:

- ohýbání, lámání nebo deformace fyzického předmětu
- vystřelování vzduchu na předmět
- ovládnutí přesýpacích hodin naplněných pískem
- tření
- pálení
- jakýkoli předmět nebo povrch absorbující světlo
- zahřívání nebo chlazení předmětu

- fázové přechody v látkách (zmrazené na kapalinu, kapalina na páru, atd.)
- rozpouštění a míchání látek
- protékání elektrického proudu drátem
- akce pozorovatele, jako je pohyb hlavy
- blednoucí smrt rostlin
- náhlé změny lidského vědomí

V jednom případě by pouhé zvednutí desetikilogramového závaží nahoru a dolů vytvořilo vlnění v toku času – vlnu – kterou by bylo možné změřit dva až tři metry daleko. Je to stejné jako to, co bychom viděli, kdybychom zvyšovali a snižovali vlnu pod vodou – byly by tam vlny, které bychom pak mohli měřit na dálku. Nějakou dobu poté, co jsem o tom poprvé četl v roce 1999, jsem si uvědomil, že to znamená že Zdrojové pole, které existuje v celém prostoru a čase, se musí chovat jako tekutina – a to se stalo klíčem k vyřešení záhad posvátné geometrie, jak budeme dále. brzy uvidíte – nemluvte o pyramidách.

Kozyrev zjistil, že tyto vlnky se mohou šířit přímo skrz pevnou cihlu stěny, jako by tam ani nebyly.¹² To vedlo většinu ruských vědců k závěru, že tok času má mnohem užší vztah s gravitací než elektromagnetismus – jak jsem již řekl. Elektromagnetickou energii lze odstínit – ale gravitační síla vás stejně dobře drží dole i uvnitř cihlové budovy nebo olověné klece, jako je tomu venku.

Nemechanické detektory

Zatím jsme studovali pouze mechanické detektory, které vyvinul Kozyrev. Našel také jiné nemechanické způsoby, jak studovat tok času – což znamená že to byly metody, které nepoužívaly žádně pohyblivé části, jak bychom si o nich normálně mysleli. Nejjednodušší z těchto detektorů byl tepelný.

Každý atom je naplněn neustávajícím zběsilým vířivým pohybem, kterému vědci říkají spin. Když se objekt zahřeje, dojde ke zvýšení

množství chaotického, nepředvídatelného pohybu v atomu – který nakonec způsobí, že se vydáží cíl červené, žluté nebo bílé světlo. Teplo vytváří náhodné, nepředvídatelné, chaotické pohyby, které narušují volný tok Zdrojového pole na kvantové úrovni – což snižuje koherenci. Na druhou stranu, když se objekt ochladí, bude kvantovému toku klást menší odpor a bude se pohybovat rychleji a plynuleji. To vysvětluje, proč je třeba supravodiče udržovat při velmi nízkých teplotách. Nedostatek tepla vytváří nedostatek pohybu, který by přerušil tok elektrického proudu. Kozyrev si tak uvědomil, že se může měřit změny v čase běžným rtuťovým teploměrem – udržovaným v prostředí, kde byla teplota jinak udržována konstantní.

Kozyrev také zjistil, že jeho experimenty fungovaly nejlépe v první polovině zimy. V létě se zdálo, že vedro v okolí márušivý vliv na celkový tok času – a to znesnadňovalo nebo dokonce znemožnilo správné fungování jakéhokoli z jeho experimentů.

Zvýšení tepla snížilo koherenci ve zdrojovém poli.

Kozyrev také zjistil, že tok elektřiny by mohl být ovlivněn změnami v toku času – a to byl stejný efekt, který zjevně detekoval projekt Global Consciousness Project. Profesor Simon Shnoll také použil elektrický proud jako jeden ze svých nástrojů k detekci změn v toku času. Kozyrev zjistil, že wolframový kov byl extrémně citlivý na tok času. Elektrická vodivost wolframu by se mohla trvale změnit, pokud byste ji přerušili dostatečně silným časovým tokem.

Dalším časovým průtokovým detektorem byl křemenný krystal. Když na hodinkách vidíte slovo quartz, znamená to, že je v nich krystal, kterým prochází elektřina. Tok elektřiny způsobuje, že krystal křemene rezonuje rychlostí, která je dostatečně stabilní, aby udržela pevný čas.

Krystal v hodinkách je chráněn před vlivem Zdrojového pole na úrovni komponent metodami, o kterých pojednáme níže. Z tohoto důvodu běžně nevidíte žádné změny v tom, jak quartzové hodinky udržují čas – a vědci, kteří je takto postavili, si pravděpodobně nikdy neuvědomili, co vlastně dělají. Pokud však odstraníte nestísněný křemenný krystal dostatečně silným časovým tokem, jeho vibrační rychlost se změní – a Kozyrev to mohl změřit v laboratoři. Tato změna může být opět trvalá – ukazuje, že molekulární struktura se skutečně změnila.

Dalším zajímavým nemechanickým detektorem toku času byla tloušťka nebo viskozita vody. Když se tok času zpomalí

vody, je zde menší soudržnost. Náhodné pohyby přerušují schopnost vody proudit. V důsledku toho se voda stává hustší nebo viskóznější, což znamená, že nebude téci tak rychle nebo snadno. Když se tok času ve vodě zrychlí, zvýší se koherence – a plyne rychleji. To lze snadno změřit. Chemické reakce se také zrychlují a zpomalují, stejně jako jsme to viděli v Shnollově výzkumu. A konečně, Kozyrev zjistil, že živé věci, jako jsou bakterie a rostliny, porostou rychleji nebo pomaleji v závislosti na tom, jak rychle jimi plyne tok času – a jejich vlastní místní oblasti. To už by vám mělo znít velmi povědomě. Kozyrev byl dalším průkopníkem, který objevil, že naše vlastní zdraví může být přímo ovlivněno tokem času, který se pohybuje našimi buňkami.

Spirálové proudy času

Kozyrev také zjistil, že tok času se netlačí prostorem v přímce – točí se nebo se stáčí, jak se pohybuje: „čas má nejen energii, ale také rotaci ... kterou může přenášet do systému.“¹³ To znamená, že tok se projeví jako rotační pohyb, — jakmile jej uvidíte ovlivňovat gyroskop, rovnováhu paprsku, kyvadlo nebo jakýkoli jiný systém – stejně jako to, co jsme viděli v experimentu Dr. Aspdena s magnetickým rotorem. Vědecké slovo pro „točení“ nebo „kroucení“ je torze. Z tohoto důvodu mnoho ruských vědců nazývá tyto „vlny času“ torzní pole.

Raději použijte vám termín Zdrojové pole, protože mám pocit, že nám to dá mnohem lepší představu o tom, jak je tato energie nakonec zodpovědná za vytvoření všeho ve Vesmíru. Nicméně v tomto zkroucení gravitace nachází me v našem modelu veškeré kouzlo Zdrojového pole.

Některé molekuly, jako je cukr, jsou považovány za pravotočivé, což znamená, že jejich molekuly se spolu převážně spirálovitě točí ve směru hodinových ručiček. Jiné, jako terpentýn nebo sůl, jsou levotočivé, kde jsou molekuly většinou proti směru hodinových ručiček. Kozyrev zjistil, že pravotočivé molekuly absorbují tok času a zpomalují jej. Podobně levotočivé molekuly posilují tok času – a urychlují ho. Jak Kozyrev a další objevili, čím více energie Zdrojového pole proudí do vašeho těla, tím budete zdravější – takže pokud budete jíst příliš mnoho sladkostí, způsobíte, že Zdrojové pole bude absorbováno cukrem, spíše než vaší DNA – která potřebuje uchovávat světlo, aby se udržela. Skvělý způsob testování

Jak dobře se vám daří, je kontrola rovnováhy pH, což lze provést pomocí malých proužků papírku, které držíte v ústech několik minut. Cukry, nasycené tuky, maso, mléčné výrobky, sladké ovoce, bílá mouka, balené potraviny, alkohol a drogy, to vše vás přiblíží ke kyselé straně stupnice a zdravé, přirozené potraviny, jako je čerstvá organická zelenina, ořechy, semínka a méně-sladké ovoce vás přiblíží k alkalické straně. Do určité míry potřebujete obě strany. Ačkoli Kozyrev zjistil, že silně posiluje tok času, příliš mnoho je velmi špatné, protože mávliv na váš krevní tlak – a práci, kterou musí vaše tělo vykonat, aby ji vyčistilo z vašeho krevního oběhu. V některých vzácných případech se lidé mohou stát příliš zádutými – ale obecně je velmi, velmi těžké se čerstvou zeleninou předávkovat. Ať tak či onak, vše je o rovnováze.

Tok času se tedy může ve skutečnosti zrychlit v levotočivých molekulách a zpomalit v pravotočivých molekulách. Tyto stejné principy vedly Kozyreva k objevu, že běžná polyetylenová fólie, jako je PVC plast, může ve skutečnosti stínit rotující proudy ve zdrojovém poli. Velmi účinným štítem je také hliník. Bydlet v hliníkovém prostředí je proto velmi špatný nápad, protože chráníte právě tu pole, která vás udrží ve zdraví. Stále se dostanou, ale rotace je narušena. Míra koherence v těchto prostorech bude nižší. Gravitace vás bude stále tlačít dolů, ale úroveň rotace nebo torze v ní bude snížena – a v našem modelu je genetická informace ve Zdrojovém poli skryta v těchto spirálovitých silách. Hliník se používá v elektronice na úrovni součástek díky své extrémně nízké hmotnosti – a mnoho součástek je pak také potaženo plastem. Digitální hodinky a vysoce přesné laboratorní hodiny proto pravděpodobně nebudou znatelně reagovat na změny toku času. Nicméně v roce 1993 Dr.

Bruce DePalma zjistil, že hodinky Accutron, které běží na kovové ladicí vidlici, se v přítomnosti těchto polí zrychlují a zpomalují.¹⁴

V roce 2001 Dr. Hartmut Müller¹⁵ použil rotační pole v gravitaci k uskutečnění telefonního hovoru z budovy Toezler Medientage v Německu do Petrohradu v Rusku. K tomuto volání nebyla nikdy použita žádná elektromagnetická pole – stejně jako Backsterovy rostliny, bakterie, hmyz, zvířata a lidské buňky spolu mohly „mluvit“, když byly ve stíněných místnostech. Můžete volat z hloubi betonové garáže, na dně oceánu nebo přes polovinu galaxie a vždy budete

zí skat dokonalý signál v reálném čase. Müllerů v objev také nevytváří „elektromagnetický smog“, který může způsobit rakovinu, bolesti hlavy a další problémy,¹⁶ a tuto technologii lze snadno přizpůsobit pro bezdrátový přístup k internetu – pomocí stejných systémů preferovaných biologickým životem.

Astrofyzikální pozorování

Někteří vědci, kteří studovali Kozyrevů v materiálu, jsou ochotni uvažovat o tom, že se děje něco významného, ale není jim příliš jasná představa, že tyto účinky jsou ve skutečnosti způsobeny tokem času. To nás přivádí k jedné z nejvíce fascinujících oblastí, které Kozyrev studoval – a to k astronomii. Kozyrev věřil, že „hvězdy jsou stroje“, které získávají energii z toku času – a našel velmi přesvědčivé důkazy, které to dokazují. Jak napsal Levich v roce 1996, většina Kozyrevových experimentů v pozdějších letech jeho života byla „zasvěcena přímé detekci ... neelektromagnetických toků [energie] z planet, hvězd, galaxií, hvězdokup a mlhovin.“¹⁷

Co to přesně znamená? Od poloviny 50. let 20. století Kozyrev navrhl speciální typ dalekohledu, který měl jeden z jeho detektorů toku času umístěný přímo v ohnisku. Jakkoli to zní zvláštně, mohl před dalekohled položit kovovou desku – blokuje všechny viditelné světlo a veškeré elektromagnetické záření – ale detektor toku času stále zachytil měřitelný signál, když dalekohled zamířil na hvězdu, resp. jakýkoli jiný nebeský objekt. To by nebylo možné, pokud by nedetekoval energii, která nebyla elektromagnetická – a neměla nic společného s viditelným světlem.

Světlu z hvězdy může trvat mnoho milionů let, než se k nám dostane – a mezitím se skutečná poloha hvězdy ve skutečnosti posunula někam jinam. Když se tedy díváme na noční oblohu, díváme se do minulosti. Kozyrev zjistil, že pokud namíří svůj dalekohled na skutečnou polohu hvězdy, kterou bylo možné odhadnout ručně známými prostředky, signál byl ¹⁸ To naznačuje, že vlny mnohem rychleji než světlo se prakticky okamžitě cestovaly mnohem,

A pokud to není dostatečně matoucí, mohl by se Kozyrev podívat na to, kde by hvězda pravděpodobně v budoucnu skončila, a také detekoval energii přicházející z této pozice. Jávím – zní to úplně šíleně, ale když získáte nová data, která jsou divná neznámá, že je vyhodím. Místo toho se snažím pochopit, co se sakra děje, a vysvětlit data. Očividně, jak jistě vidíte, pohodlná staromódní představa lineárního času jednoduše neobstojí ve světle tohoto nového důkazu, pokud má Kozyrev skutečně pravdu.

Opravdu, nejsilnější energie z hvězdy nebo nebeského objektu pocházela z jejich skutečné pozice – což porazilo Einsteinovu větu, že žádné energetické pole se nikdy nemůže pohybovat rychleji než rychlostí světla. Energie hvězdy pak neustále slábla, když jste se pohybovali směrem k její pozici v minulosti, a slabší, když jste se pohybovali dalekohledem směrem k její pozici v budoucnu. Celková změna intenzity by se v obou směrech zobrazila stejným způsobem. 19 Je to, jako by se hvězda rozprostřela v čase jako vlna a vy byste mohli zjistit její polohu v minulosti, přítomnosti a budoucnosti najednou, pouhým pozorováním Zdrojového pole namísto elektromagnetických světelných vln. Čím blíže jste byli k aktuální poloze hvězdy, tím více její energie jste mohli detekovat.

Čas musí být trojrozměrný

Toto je velmi významný objev, protože ukazuje, že Zdrojové pole není omezeno na lineární čas. Ač se to musí zdát ohromující, všechno je tam najednou. Minulé, současné a budoucí pozice hvězdy všechny vydávají měřitelnou energii a pouze síla energie se mění – v čase. To může vysvětlit, jak technologie mobilních telefonů Dr. Hartmuta Müllera vytvořila telefonické hovory, které byly okamžité, bez ohledu na vzdálenost. Považujeme za samozřejmé, že minulost je navždy za námi a budoucnost nelze znát, ale v Kozyrevově vědě budoucnost ve skutečnosti vrhává do minulosti – kterou můžeme vidět a měřit relativně jednoduchou technologií. Čas by se takto nemohl chovat, kdyby byl pouze jednorozměrný. V určitém skutečném smyslu musí být čas trojrozměrný, aby tento efekt fungoval – a tuto myšlenku prozkoumáme v další kapitole.

Nezní vám to všechno povědomě? Vzdálení diváci dů sledně prokázali svou schopnost vidět události v budoucnosti dřív, než se skutečně staly. Dr. Daryl J. Bem, emeritní profesor na Cornell University, dostal studii publikovanou v The Journal of Personality and Social Psychology, která dů sledně prokázala schopnost obyčejných lidí předpovídat budoucnost. Mnoho lidí zažilo ve svém životě proročké události, ale často je odepisují jako náhodu. Pamatujete si naši diskuzi o energickém dvojníkoví, kterého zanecháte na židli pokudé, když vstanete? Pamatujete si, jak nějaká vaše část stále sedí v křesle a zachycuje světlo do fotonů až třicet dní? Kozyrevova užasná pozorování nám konečně pomáhají vysvětlit efekt DNA Phantom. Jakmile je DNA po určitou dobu udržována v určité oblasti, její energie tam bude stále, když se fyzické molekuly vzdáí. Gravitace poskytuje sílu k udržení fotonů na místě – na kvantové úrovni. Gariaev nezjistil žádný efekt z budoucí pozice DNA, ale to může jednoduše vyžadovat nové experimenty s těmito koncepty na mysli. Rozhodně vidím fantomový efekt ve hvězdách díky Kozyrevově práci.

Kozyrev se nedožil toho, jak se jeho pozorování nelokálního chování hvězd mohla rozšířit do naší vlastní DNA – ale jak si pamatujeme, zjistil, že jeho vlastní myšlenky mohou generovat časový tok, který detektory zachytí. Vzhledem ke všem vlnovým efektům, které Kozyrev objevil, je jasné, že energie našeho fantoma DNA a energetického duplikátu se vlní do našeho okolí – není jen uvnitř zlá v našich vlastních tělech, a to ani z jednoho okamžiku na druhý, když nehybně sedíme. Ve skutečnosti se může velmi dobře stát, že všechny myšlenky, které máme, se nějakým způsobem – okamžitě – vlní celým Zdrojovým polem. Mozkové vlny mohou být mnohem víc než jen elektrické signály – zjevně vytvářejí proudy, které neustále uvolňujeme do našeho okolí. To bylo důsledně demonstrováno v prvních pěti kapitolách – a naše epifyza může být tou nejdůležitější částí mozku pro odesílání a přijímání těchto myšlenek. Je zřejmé, že čím blíže jsme ke zdroji myšlenek, tím silnější signál bude. V projektu Global Consciousness Project, čím blíže byl kterýkoli počítač během 11. září New Yorku, tím silnější byly účinky. Naše myšlenky nejsou omezeny na naše vlastní mozky a těla – mají měřitelné účinky na naše prostředí.

Kozyrev si uvědomil, že hvězdy posílají energii vesmírem at
okamžitě rychlosti. Poté ziskal pozoruhodný pohled – tato
okamžitá výměna energie by mohla vysvětlit často přehlížený
problém dvojhvězd v konvenční astronomii. Překvapivě množství
hvězd, které vidíme na noční obloze, se ukazuje ve dvojicích. Máte dvě
hvězdy sedící těsně vedle sebe s podobnou velikostí, jasem a světelnými
emisemi. Je to, jako by spolu mluvili – existuje mezi nimi energetické
spojení, které jim umožňuje synchronizovat se.

Z místa, kde se podíváme, se zdají být tak blízko sebe, že by tento
efekt mohla vysvětlit běžná elektromagnetická pole. Podle Kozyreva je
však rychlost světla ve skutečnosti příliš pomalá, aby odpovídala
této komunikaci – skutečné vzdálenosti jsou příliš velké. V roce 1966 na
setkání Mezinárodní astronomické unie Kozyrev navrhl, že dvojhvězdy
jsou způsobeny dvěma hvězdami, které se vzájemně energeticky

harmonizují prostřednictvím toku času – rychlostí mnohem rychlejší než světlo. 20

Kozyrev tedy znovu objevil, že z minulých, současných a budoucích
pozic hvězdy se vynoří energie. Viděli jsme také, že naše vlastní
DNA za sebou zanechává měřitelný energetický plán z místa, kde byla v
minulosti. I když tam DNA již není, náš DNA Fantom může stále zachytit
a uložit fotony světla – mávelmi reálné, měřitelné energetické účinky.
Nyní, když jsme vyzbrojeni všemi těmito znalostmi, máme praktický
model toho, jak náš mohou ovlivňovat sluneční, planetární a další
astronomické cykly, možná včetně 25 920leté precese. Když Země
sleduje svou oběžnou dráhu kolem Slunce, zanechává sebou ve své poloze
z minulosti měřitelnou energii. Jakmile se znovu vrátíme do stejné pozice,
o rok později, ta energie tam stále je. To znamená, že pokud má energie
měřitelné účinky na to, jak myslíme a cítíme, tyto účinky vědomí se
také znovu vrátí. To se také může stát, když zemská osa mění polohu,
zatímco prochází precesí.

S Kozyrevovými objevy máme nyní jasné, prokazatelné známky
spůsobení na dálku, jak to nazval Einstein. Pozice každé planety,
měsíce, asteroidu a komety v naší sluneční soustavě má nyní potenciál
ovlivnit všechny ostatní měřitelným způsobem – přesně tak, jak to silně
naznačovaly Shnollovovy objevy. Zdá se, že energie se vyměňuje okamžitě,
když tyto nebeské objekty tančí kolem – tlačí a táhnou tok času. Zdá se,
že naše vlastní sluneční soustava se pohybuje

do oblasti větší soudržnosti – což vytváří krátkodobý, rychlý vývoj lidské DNA a vědomí, jak jsme diskutovali. Koncové datum mayského kalendáře, očekávané datum příchodu pro Věku Vodňe a přesné časové okno pro nadcházející Zlatý věk v hinduistických písmech zdůrazňují stejné, malé časové okno – přibližně rok 2012 – jako klíčový vodoznak pro tyto změny. objeví se. Lidé ziskali masivní výbuch inteligence před padesáti tisíci lety a neandrtáci vystoupili z evolučního cyklu před nějakými pětadvaceti tisíci lety – přesně podle plánu s koncem každého Velkého roku.

Naše DNA se za poslední pět tisíc let vyvíjela stokrát rychleji než v celé historii lidstva. Stále více se zdá, že naši dávní předkové věděli, o čem mluví.

Jak moc můžeme změnit tok času?

Nejpodivnější a nejúžasnější částí Kozyrevovy práce bylo zjištění, že naše vlastní mysl může skutečně změnit tok času. Zdá se, že to také objevil projekt Global Consciousness Project. Pokud lidská mysl skutečně dokáže zrychlit nebo zpomalit tok času, co potom vysoce nadaní lidé? Mohli by snad udělat věci, které byly mnohem neobvyklejší a dramatictější, než co objevil Kozyrev?

Paul Dong ve své knize China's Super Psychics psal o dětech, kteří jsou „Extra High Functioning“ neboli EHF. V roce 1992 Čína uspořádala oficiální setkání pro americké ropné manažery v Tianjin City Human Body Science Institute. To bylo považováno za vysokou počtu pro hostující hodnostáře, protože jim bylo dovoleno být svědky něčeho, co jen velmi málo lidí ze Západu kdy mohlo vidět. Mladá dívka jménem Yao Zheng seděla před radou pupat, které byly dny nebo dokonce týdny od otevření. Hodnostáři ji sledovali v dobrém osvětlení z několika různých úhlů. Poté, co se asi patnáct minut modlila, dokázala zrychlit čas v pupatech – a ta najednou všem rozkvetla před vlastníma očima. Další dítě, které sedělo vedle ní, dokázalo teleportovat pilulky z uzavřené skleněné láhve, aniž by ji kdy otevřelo, a nikdy nepřiblížilo žádnou část jejího těla blíže než jednu nebo dvě stopy od láhve.

Paul Dong odhalil, kam až může tento fenomén skutečně zajít.

V Číně je mnoho lidí se schopností otevřít květiny a Yao Zheng je pouze jedním z nich. Samozřejmě jsou i jiní, jejichž síly jsou silnější. Večer 1. dubna 1994 v posluchárně pekingského signálního sboru plukovník Fu Songshan dokázal během třiceti minut otevřít všechna poupata v rukou více než tisíce lidí... Fu Songshan však není nejvyšší muž. Existuje jedna záhadná žena, která tváří v tvář tisícům a tisícům poupat dokáže všechny okamžitě rozkvést tím, že řekne: „Chci, abyste všichni otevřeli,“ a mávne rukou.“²¹

V Synchronizovaném vesmíru Dr. Claude Swanson pojednáá o experimentech v Číně, při kterých byl malý, baterií napájený rádiový vysílač údajně teleportován z kapsy jednoho jedince přes zedě do zapečetěné nádoby držené jinou osobou. Vysílač vysílá frekvenci elektromagnetických signálů, což umožňuje přesné měření času, který se má vypočítat. Tyto původní výkony byly svědky Hartwiga Hausdorfa a pojednaly o nich ve své knize *The Chinese Roswell* z roku 1998.

Jak došlo k teleportaci, frekvence vysílače... se během přenosu zpomalila a vlastně na krátký okamžik zastavila, pak se postupně vrátila na původní frekvenci. To naznačuje, že samotný čas mohl být ovlivněn teleportací, protože frekvence je měřítkem času. Toto chování připomíná to, co se děje v kvantové mechanice.

Pokud se elementární částice, jako je elektron, zastaví v prostoru, její frekvence se velmi sníží a její poloha se rozloží na velkou plochu. Je to důsledek principu nejistoty. Pokud se toto [to, co se stalo v] čínském experimentu, naznačuje to, že proces teleportace zahrnuje kvantovou delokalizaci objektu.²²

Swanson se také zmiňuje o Tara Bey, indickém jogínovi, který dokázal zpomalit čas, až se téměř zastavil ve vlastní těle. Jeho pomocníci mu ve skutečnosti zakryli oči, uši, nos a ústa voskem, aby zabránili hmyzu proniknout do jeho těla – a pokud to bude dělat týdny nebo déle, přikázal mu

jeho pomocníci ci zapečetili celé jeho tělo voskem. To je pravda – nikdy se ani nenadechl. Jogi n vysvětlil Paulu Bruntonovi, jak to funguje.

Lidé, když jsou konfrontováni s jevy, které mohou vytvořit, si myslí, že je to buď nějaké kouzlení, nebo něco zcela nadpřirozeného. V obou případech se mýlí. Zdá se, že nechápou skutečnost, že tyto věci jsou dokonale vědecké a řídí se zákony přírody samotné. Je pravda, že používám psychické zákony, kterým má rozumím – ale přesto jsou to zákony. Nic z toho, co dělám, není svévolné, nadpřirozené nebo proti takovým zákonům [m.23](#).

Dávná proroctví zlatého věku naznačují, že velkolepé schopnosti, jako je tato, neustanou v rukou malého počtu extrémně talentovaných lidí – stanou se běžnými. A pokud lidské bytosti dokážou vytvořit tak pozoruhodné změny v toku času, pak bychom měli být nakonec schopni dosáhnout stejných výkonů s technologií – přesně jak to zjevně objevil Sid Hurwich. Kozyrevova práce může být skutečně jen úplným začátkem zcela nového světa, který budeme mít brzy na dosah ruky.

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Co se děje – dematerializace, teleportace a

Cestování v čase

Nejúžasnější m objevem doktora Nikolaje Kozyreva bylo, že hvězdy vydávají měřitelnou energii – ze své minulé, současné a budoucí pozice. Energie je nejsilnější v současné, aktuální poloze hvězdy a klesává hladké, rovnoměrně křivce, když se díváte na její minulou nebo budoucí polohu. Víme také, že k velmi podobnému efektu dochází v kvantové fyzice – i když se zdá že jen hrstka vědců chápe, co se vlastně děje. Každý kvantový fyzik ví, že se můžeme podívat na subatomární částice a změřit ji, jako by byla dokonale pevná a stabilní – ale když použijete jiné měřicí techniky, částice se změní ve vlnu – a ta se stane nelokální. Zdá se, že to zcela popírá naši intuici a vedlo to k takzvanému principu nejistoty – což je famózní způsob, jak říci: „Prostě nevíme, co se sakra děje dole na kvantové úrovni. Zdá se, že tam dole nic neexistuje stabilní, racionální a logickým způsobem. Není to částice, není to vlna – je to něco, co nikdy nemůžeme pochopit. Je to obojí zároveň.“

Protože Einstein dokázal, že prostor a čas jsou propojeny, částice se nejen šíří v prostoru, když se mění ve vlny – jsou také nelokální v čase.¹ To znamená, že některé částice se nyní objevují v minulosti, některé z nich jsou stále tam v přítomnosti a některé se přesunuly do budoucna. Jakkoli to musí znít neuvěřitelně, „dualita vlnových částic“ byla pozorována u protonů, neutronů, elektronů a dokonce celých atomů – a to je vše, co tam dole je. To znamená, že vše v kvantové říši neustále vzniká a zaniká. Máme všechny důkazy, které potřebujeme, abychom to pochopili, ale nejsme zvyklí takto uvažovat. Konvenční vědci nedokážou vysvětlit, co se děje, a proto dospěli k závěru, že záhada nebude nikdy vyřešena. Prostě žijeme ve vesmíru nejistoty. Naštěstí to není pravda. Existuje odpověď, jak uvidíme – zatím se nestala příliš populární.

Pokud tato myšlenka dematerializace celých atomů není dost divná, záhada se stala ještě větší v roce 1999 díky Dr. Olafovi Nairzovi a jeho

kolegy. Nairz a jeho tým dokázali přeměnit shluk 60 uhlíkových molekul ve tvaru fotbalového míče – známý jako fullerén nebo buckyball – přímou vlnu. (Tuto dutou, geometrickou kouli atomů uhlíku poprvé vymyslel Buckminster Fuller, takže byla pojmenována po něm.) Mějte na paměti, že buckyballs jsou pevné předměty. Mohou být dokonce použity k ukládání jiných materiálů uvnitř nich. Každý buckyball má hmotnost 720 atomových jednotek, postavených z 60 různých atomů uhlíku, které jsou pevně spojeny dohromady. A přesto, pouhým narážením buckyballu o zeď s řadou malých štěrbin, ji Nairz dokázal přeměnit na vlnu – a prorazila více než jednou štěrbinou současně.³

—

Kdybychom ty a já měli tuto schopnost, zamčené dveře by nás nikdy nedokázaly zastavit. Jediné, co bychom museli udělat, je běžet k němu nejvyšší rychlostí a srazit se s ním. Jakmile jsme narazili na dveře, místo strašlivě bolestivého zranění jsme narazili na vlnu. Pak jsme jako vlna proklouzli škvírami podél jedné nebo více ze čtyř stran dveří – jen abychom se na druhé straně okamžitě vrátili do naší normální, pevné fyzické formy. To je to, co dělají tyto malé geometrické objekty.

Tento experiment je směšně jednoduchý a máplné důsledky rozhodně se ještě nestaly součástí našeho obecného povědomí – i když to bylo publikováno v prestižním časopise Nature.⁴ Pak v roce 2001 stejná skupina zjistila, že není třeba třískat buckyballs o zeď – vše, co potřebovali, bylo laserové světlo, což je koherentní světlo, aby se tyto pevné objekty přeměnily na vlny.⁵ Toto bylo publikováno v respektovaném vědeckém časopise Physics Review Letters.⁶

—

Tváří v tvář těmto paradoxům někteří vědci již začali „myslet na nemyslitelné“. Co když tyto částice ve skutečnosti nedělají něco, co je zdánlivě nemožné? Co když se prostě vracejí a odcházejí z reality, kde mají prostor se natáhnout a relaxovat, protože čas není lineární? Tim Folger pojednával o podobném konceptu v článku časopisu Discover z roku 2007.

Asi před čtyřmi desetiletími proslulý fyzik John Wheeler, pak v Princetonu, a zesnulý Bryce DeWitt, pak na University of North Carolina vyvinula mimořádnou rovnici, která poskytuje možný rámec pro sjednocení

relativity a kvantové mechaniky. Ale Wheeler-DeWittova rovnice byla vždy kontroverzní ... „Člověk zjistí, že čas právě mizí z Wheeler-DeWittovy rovnice,“ říká Carlo Rovelli, fyzik na Středozemní univerzitě v Marseille ve Francii...

„Je možné, že nejlepší způsob, jak přemýšlet o kvantové realitě, je vzdát se pojmu času – že základní popis vesmíru musí být nadčasový.“⁷ —

Od té doby, co se objevila relativita a kvantová mechanika, zabývají se velmi velkým a velmi malým, se vědci snažili je sjednotit. Einsteinovým snem bylo, že nakonec bude vše vyrobeno z jednotného pole – to znamená že neexistují žádné protony, žádné neutrony, žádné elektrony – pouze rotace samotného pole. Problém je samozřejmě v tom, že tyto podivné vlastnosti kvantové mechaniky ohýbají čas nám neumožňují sestavit takový fungující model. Podle Discovery však můžeme být schopni vyřešit všechny tyto problémy změnou toho, jak přemýšlíme o čase.

Znač menšina fyziků, včetně Rovelliho, věří, že jakékoli úspěšné spojení dvou velkých mistrovských děl fyziky dvacátého století nevyhnutelně popisuje vesmír, ve kterém nakonec není čas... [Ještě lépe] všechny zákony – ať už Newtonovy, Einsteinovy nebo podivná kvantová pravidla – by fungovaly stejně dobře, kdyby čas běžel pozpátku.⁸ —

Proto tyto radikální nové koncepty o povaze času nemohou být sestřeleny skeptikem, kteří používají vědu jako zbraň – jsou již na pokraji přijetí jako vědeckých faktů. Nepotřebujeme čas, abychom byli lineární, abychom vysvětlili fyzikální zákony. Je nešťastné, že Kozyrevův výzkum není běžně znám mimo ruské vědecké kruhy, protože poskytuje nové dramatické důkazy, které nám pomáhají pochopit, že když se částice změní ve vlnu, je to stále částice. Teprve teď je to částice v čase.

Dewey Larson a trojrozměrný čas

V naší vlastní realitě se čas neustále posouvá kupředu – až na pár malých škytavěk a závad. Proto Einstein předpokládal, že ano

pouze jednorozměrné. Chceme-li však rozluštit ty největší vědecké záhady, nezbyvánež dovolit času, aby měl tři rozměry. Myšlenka, že cokoli v přírodě je jednorozměrné, není nic jiného než matematický koncept – ne nepodobný myšlence, že by Země mohla být plochá. Dr. Dewey Larson postavil velmi úspěšný model našeho vesmíru, počítaje 50. lety 20. století, za předpokladu, že čas má tři dimenze – ale vědci hlavního proudu by to nepřijali. Nicméně Larson byl s tímto modelem schopen vyřešit mnoho největších problémů kvantové fyziky a také mnoha matoucích problémů v astronomii. Larson došel k závěru, že existuje trojrozměrná časová oblast, nebo to, co jáa jiní nyní rádi nazýváme časoprostor – který neustále interaguje s našimi vlastními třemi rozměry časoprostoru. Další m Larsonovým velkým konceptem bylo, že celý vesmír není tvořen ničím jiným než pohybem – a to, co se pohybuje, je podle mého názoru Zdrojové pole. Gravitační, elektromagnetická energie a všechny ostatní síly normálně spojené s kvantovou mechanikou jsou jen různé způsoby, jak mluvit o stejné věci. Celý vesmír je postaven z ničeho jiného než z tekutých, vířících vířů ve Zdrojovém poli. Einsteinův největší sen – o jednotném poli – byl správný.

Zde je techničtější způsob, jak říci totéž od K. Nehru, vědce rozvíjejícího Larsonovu teorii.

Larson tvrdí, že atom je bez částí, že je to jednotka složeného pohybu – [přičemž pohyb je základní složkou fyzického vesmíru. To znamená, že jak jádro, tak tzv. orbitální elektrony neexistují. Za druhé, tvrdí, že v atomové struktuře není ani žádná elektrická síla. To tedy ponechává gravitaci a průběh časoprostoru jako jediné dva pohyby (síly), které působí uvnitř časové oblasti ... 9

—

Na základě všech dostupných důkazů je gravitace a „časoprostorový postup“ přesně to samé – což je nakonec to, co Larson říká když dochází k závěru, že „vše je pohyb“. Uvažovat o tom, že gravitace pohání fyzickou hmotu, je velmi rozšířený koncept. To je vše. Nic jiného. Jen proudící víry uvnitř tajemné síly, kterou obvykle nazýváme gravitace. Bez toho, aby tok gravitace vykonával svou práci, by neexistovala žádná hmota – alespoň ne nic, co by bylo viditelné v našem vlastní m časoprostoru.

Podle Nehrua tato teorie, kterou Larson nazývá Reciproční systém, také odhalí vynikající práci při objasňování astrofyzických pozorování.

Kromě jiného koncept souřadnicového [tří rozměrného] času v Recipročním systému vysvětluje a odvozuje charakteristiky supernov, bílých trpaslíků, pulsarů, kvasarů, kompaktních zdrojů rentgenového záření a kosmického záření – aniž by se museli obracet na pojmy jako degenerovaná hmota, zakřivení časoprostoru atd... . Všechny [Einsteinovy] takzvané relativistické efekty vycházejí v recipročním systému z existence této dodatečné časové složky. —

Ještě lépe, Larson předpověděl existenci kvasarů v roce 1959, dokonce ačkoli byly oficiálně objeveny až v roce 1963 Maartenem Schmidtem.¹¹

Počítáčový programátor jménem Dave Ashley¹² četl Larsonovy knihy poté, co mě slyšel mluvit o nich ve svých videích, a pak jsem měl dost odvahy začít o tom diskuzi na fóru skeptiků Jamese Randiho.

[Larsonova fyzika] zastarává poslední zhruba 100 let konvenční moudrosti, pokud jde o fyziku všeho. Jako takový není přijatelný pro hlavní vědecké komunity. Nemůže být přijat do recenzovaných časopisů, protože v podstatě odhaluje veškerou současnou teorii... .

[Larsonův model] vytváří obrovské množství přesných odpovědí o atomech, chemikáliích, rozestupech mezi atomy ve sloučeninách a podobně. Číslo se sčítá... . Pokud má [Larson] pravdu, spousta profesorů a postgraduálních studentů je bez práce. Jede vlácka vládních grantů. Pokud je základní fyzika opravdu mnohem jednodušší, nebude to trvat roky usilovného studia, abyste to „pochopili“. Dalo by se to učit na střední škole. Existuje tedy velmi silný osobní zájem na zachování status quo.¹³ —

Prostor a čas jsou přesné protiklady

Larson pojmenoval svou teorii Reciproční systém, protože cítil, že prostor a čas jsou ve vzájemném naprosto opačném vztahu... ve vzájemném vztahu. Ačkoli většina lidí věří, že prostor a čas nemohou být odlišnější, Larson řekl, že je to jen proto, že jsme byli zvyklí přemýšlet tímto způsobem. Místo toho nyní Larson vyzývá abychom si představili paralelní realitu všude kolem nás, která je jako prostor, který nyní vidíme – téměř ve všech ohledech. Tato paralelní realita by měla pevné objekty a obyvatelné oblasti, jako jsou naše vlastní – vyrobené ze stejných atomů a molekul, jaké vidíme všude kolem sebe. Naši vědci by si normálně mysleli, že tyto atomy existují pouze jako vlny v této fázi jejich existence.

Pamatujte – vlna táhle je pevná částice táhle.

Můžeme dokonce vstoupit do této paralelní reality a procházet se v ní určitými prostránkami, o kterých budeme brzy diskutovat. Jediný rozdíl je v tom, že z naší perspektivy by tato paralelní realita existovala ve vyšší dimenzi – nebo přesněji, ve třech paralelních dimenzích. Teoreticky jsme obklopeni touto paralelní realitou – časoprostorem – právě teď. Je to místo, kde by se našel energetický duplikát našeho fyzického těla a mozku.

Je velmi pravděpodobné, kam jdeme ve snech, mimotělních zážitcích, sezeních na dálnici nebo takzvaném posmrtném životě. A hlavní mým způsobem, jak můžeme měřit tuto paralelní realitu, je sledování jejích účinků na tok času.

Jedním z nejvíce rozšířených konceptů, které Larson vyvolává je to, že prostor, který vidíme kolem sebe, známý vesmír, není absolutně skutečný. Paralelní realita časoprostoru také není ve skutečnosti skutečná. Jediná, která skutečně existuje, jsou tři skutečné dimenze, jichž jsou oba součástí. V těchto třech skutečných dimenzích energie neustále proudí mezi dvěma realitami, takže obě mohou nadále existovat. (Technicky by to Larson nazval pohyb, ne energii, ale věřím, že stále mluvíme o stejné věci.)

Jednoduše řečeno, veškerá energie, která vytváří prostor v naší realitě, je stejná energie, která pohání čas v paralelní realitě. A veškerá energie, která vytváří prostor v paralelní realitě, je energie, která pohání čas v naší realitě. I když se to na první pohled zdá naprosto nemožné, důvodem, proč to funguje, je to, že tato plynulá výměna mezi prostorem a časem se neustále děje v každém jednotlivém atomu a molekule našeho viditelného vesmíru. To znamená, že obě tyto reality jsou stabilní místa, která můžeme navštívit – a jsou navzájem zcela propojeny. Žádná z těchto dvou realit nemůže existovat odděleně. Oni jsou

dů věrně a zcela na sobě závislí ve svém vlastním přechítí .
Je naprosto nemožné je oddělit. Můžeme neustále sledovat, jak atomy a molekuly mrkají do a z této paralelní reality – ale až dosud jsme neměli ponětí , co skutečně vidí me. To také znamená že je prostor, který vidí me, je ve skutečnosti iluze a každý bod je nakonec středem vesmíru.

Paralelní realita – v čase

Znovu, teoreticky to znamená že vše, co kolem sebe vidí te, má energetický duplikát – nejen vaše vlastní tělo. V této paralelní realitě by váš pokoj stále vypadal jako váš pokoj. Přesněji řečeno, váš pokoj by byl přinejmenším nejviditelnější oblastí , kterou byste viděli, protože váš pokoj by byl nejbližší okamžiku, kdy byste vstoupili do této paralelní reality. Můžete také vidět tlumenější obrazy podobné duchům tam, kde váš dům ještě neexistoval – protože tam byla jiná budova. Nebo tam nebyla vůbec žádná budova – jen otevřené pole. Za správných okolností se vám možná podaří nahlédnout i do pravěku, kde byli dinosauři. Nebo možná vidíte nádherné náznaky křišťálového města, které by tam mohlo být v budoucnu. Nicméně ve většině případů by to byly jako stíny nebo přízraky – a mohou být příliš slabé na to, aby byly vůbec viditelné.

Dalším podivným výsledkem této teorie je, že se jednoduše prochází v této paralelní realitě bude mít efekt podobný jako rychlé převíjení videokazety vpřed nebo vzad, pokud jde o to, co skutečně vidí te. Jak můžete vědět, zda půjdete do budoucnosti nebo do minulosti? Musíte napnout svou představitelství ještě více, abyste dostali odpověď ale zdá se, že vesmír skutečně funguje takto.

Pokud už stanete dokonale nehybní , když vstoupíte do této paralelní reality, nebudete cestovat v čase. Teprve když se začnete pohybovat, jdete buď do budoucnosti, nebo do minulosti. Ujasněme si, že i když byste mohli chodit a zkoumat věci, nikdo tady v naší realitě by vás nemohl vidět. Larson řekl, že z naší normální perspektivy na Zemi byste uvízli ve vesmíru. Z pohledu kvantové fyziky by se zdálo, že jste se proměnili ve vlnu. Pokud by vás někdo vůbec viděl, mohli byste vypadat jako typický popis ducha. Přestože

můžeme se volně pohybovat v tomto paralelním vesmíru a určitě můžeme, jediné, co ve skutečnosti dělá, je pohyb v čase. „V časové oblasti se můžeme odehrát pouze pohyb v čase.“¹⁴ To znamená, že pohyb z jednoho místa na druhé v této paralelní realitě je vlastně cestování časem.

Cestování časem vysvětleno

Avšak ani tvrzení, že jste zcela uvíznuli ve vesmíru, není zcela správné. Důkazy, které prozkoumáme v pozdějších kapitolách, nám říkají, že pokud vstoupíte v jednom bodě, přejdete na jiné místo a vyskočíte, budete se skutečně teleportovat mezi těmito dvěma místy zde na Zemi. Ještě lepší je, že kdybyste šli dostatečně daleko v paralelní realitě, po návratu byste znatelně cestovali časem. Tomu se říká časový skluz a my se podíváme na solidní důkazy, že se na Zemi přirozeně objevují víry, které to mohou způsobit. Takové vírové zářítky jsou často mylně prezentovány jako „únosy UFO“ s „chybějícím časem“. Skeptici vyhodili do odpadu velké množství vědeckých dat, protože prostě nedokážou naplnit svou představitelství natolik, aby poznali pravdu. Jak uvidíme, ani slušná procházka v časoprostoru vám obvykle nezabere více než pět dní cestování časem – alespoň za typických okolností.

Vzdálenost, kterou tam urazíte, ve skutečnosti nedává dohromady spoustu času.

Jak víte, kudy jdete, v čase, když jediné, co dělá, je chození kolem? Zde je tajemství: Pokud půjdete dopředu, kde byla Země, když jste se tam dostali, půjdete do budoucnosti. Pokud půjdete za místo, kde byla Země, půjdete do minulosti. Trik je samozřejmě v tom, že se Země otáčí kolem své osy a obíhá kolem Slunce. Slunce se zase otáčí kolem galaxie a galaxie se pohybuje směrem ke kupě Panny. Naštěstí nám zákony vesmíru nenechají napospas naši absolutní pozici v prostoru, když se přesuneme do časoprostoru. I když se pohybujeme v čase dopředu a dozadu, zůstáváme se zemí. Země se otáčí od západu k východu – to znamená, že pokud se vydáte na východ, začnete vidět budoucnost, a pokud zamíříte na západ, začnete vidět minulost. (Pokud to chcete udělat opravdu technicky, můžeme říci, že uvidíte více z budoucnosti nebo více z minulosti, protože čas je rozprostřen.)

Gravitace vás také tlačí dolů, a to je také doba napětí. Tok gravitace je tok času – stejně jako gravitace je tok, který vytváří hmotu. Pokud tedy půjdete nahoru v časoprostoru, přesunete se do minulosti – dříve, než vás gravitace zatlačila, když jste začali. Pokud půjdete dolů, přesunete se do budoucnosti – poté, co vás do toho času zatlačila gravitace. Čas, kterým se v těchto případech posunete, nemusí být příliš velký, ale za určitých okolností lze účinky přesně změřit.

National Airlines 727 „Časový skluz“

Letadlo očividně míří dolů na cestě na letiště. Co když pak narazí na relativně malý vír do časoprostoru? V roce 1974 napsal Charles Berlitz ve své klasické knize Bermudský trojúhelník vzrušující tří odstavcové shrnutí události, jako je tato. V tomto popisu Berlitz říká, že letadlo se přiblížilo ovalo ze severovýchodu, což znamená, že bude cestovat na jihozápad – ale jak uvidí me, Martin Caidin vyzpoví dal mnoho dalších očitéch svědků a řekl, že letadlo přiletá na západ od Miami International, což znamená, že letí na východ. – takže je ještě pravděpodobnější, že zamíří do budoucnosti, pokud narazí do takového víru.

Na letišti v Miami došlo k incidentu s časovým odstupem asi před pěti lety, což nebylo nikdy uspokojivě vysvětleno. Týkalo se to osobního letadla National Airlines 727, které při přiblížení k přistání ze severovýchodu a sledování na radaru leteckým řídicím střediskem náhle zmizelo z obrazovky radaru asi na deset minut a pak se znovu objevilo. Letadlo přistálo bez incidentů a pilot a posádka projevili určité překvapení nad vyjádřeným znepokojením pozemního personálu, protože pokud jde o posádku, nic neobvyklého se nestalo. Jako vysvětlení řekl jeden ze zaměstnanců Air Control jednomu z pilotů: "Člověče, deset minut jsi prostě neexistoval." Právě v tomto okamžiku si posádka zkontrolovala hodinky a různé ukazatele času v letadle a zjistila, že jsou rovnoměrně deset minut pomalí podle reálného času.

To bylo obzvláště pozoruhodné, protože letadlo udělalo rutinu

časová kontrola dvacet minut před incidentem a v té době 15 nebyl žádný časový nesoulad.

Zdá se, že v tomto průběhu mnoho chybí, pokud je skutečně pravdivý. Máte celé letadlo plné lidí, kteří se spontánně dostali deset minut do budoucnosti. Pokud byli ve 20:50, když vešli dovnitř, byli stále ve 20:50, když se vrátili ven – i když hodinky všech ostatních teď ukazovaly 21:00. Naštěstí pilot a výzkumník jménem Martin Caidin provedl mnohem důkladnější vyšetřování tohoto incidentu a oznámil své výsledky ve své knize *Ghosts of the Air* z roku 1991.

Caidin o tom nečetl jen knihy.

Mluvil jsem s některými zúčastněnými. Kapitáni leteckých společností, moji přátelé, kteří pomáhali s výzkumem, úředníci Federálního úřadu pro letectví, doslova zástupci vyšetřovatelů, ti všichni shromáždili své informace, aby je dali dohromady, než jsem to dal papíru. [16](#)

Caidin píše, že 727 přilétala na přistání v Miami s veškerým jejím vybavením, které fungovalo v pořádku. Piloti se řídili pokyny řídicích letového provozu a otočili letadlo, když byli pozáďání, aby zamířili do neviditelných koridorů, které jim byly přiděleny. Pak bez varování jejich záblesk na radaru zmizel. Samozřejmě to mohlo být způsobeno elektrickými poruchami, radarovými závadami nebo členem posádky, který vypnul systém transpondéru – ale také to znamenalo, že 727 mohla narazit do „bažinaté země daleko na západ od Miami International“.

Teď z nutnosti zavlála skutečná panika.

Okamžitě se rozezněly alarmy. Reakce jsou automatické. Z přiblížení a odletu v Miami až věže se řídí každé všechno letadlo v tomto sektoru „hledají Seven Two Seven, která zmizela ze záběru“. Piloti se napínají, aby viděli nějaké známky; odraz slunečního světla od kovu, blikající stroboskop, jasné plameny, stoupající kouř – cokoli.

Nic. Byla pryč.

Miami Approach zasáhl poplachové signály pro pobřežní stráž a další záchranné složky. Vrtulníky se spustily ze země a hnaly se na poslední známou pozici National 727.

Nic.

Potom, přibližně deset minut poté, co radarový záblesk zmizel ze zaměřovačů v Miami Approach, se záblesk znovu objevil před už asýma očima lidí, kteří se nyní tísnili kolem této radarové pozice.

Znovuobjevení bylo dost zvláštní. Ale tohle bylo deset minut poté, co 727 zmizela, a nyní se znovu objevila přibližně ve stejné poloze, v jaké byla za letu, když zmizela – jak na radaru, tak za letu. [Možná nás mírně pohnul, ale jen natolik, aby způsobil desetiminutový časový skluz.]

Pilot 727 pokračoval v rozhovoru s Miami Approach a poté s Miami Tower naprosto klidným hlasem. Z jeho tónu ani slov nebylo možné rozeznat nic neobvyklého. Stále ohromený radarový operátor přiblížil 727 blíže a pak předal dopravní letadlo do věže pro konečné pokyny k přistání. 727 vklouzla, vysunuly se klapky a snížení rychlosti a provedlo naprosto normální přistání.

Letadlo bylo naříděno zaparkovat v oblasti oddělené od terminálovábrána. Když se zastavil a dveře se otevřely, federální vyšetřovatelé a úředníci National se nemohli dostat do tryskového letadla dostatečně rychle. Posádka sledovala s jistým vlastními údivem tento nečekaný a nevysvětlitelný průběh aktivit a záplavu otázek. Pak jim bylo řečeno, co se stalo. "Při sestupu jste zmizel z dosahu." Deset minut nebyl žádný radarový snímkováč lidí. Když jste se vrátili na dalekohled, vaše pozice byla přibližně tam, kde byla. Nejen to, ale prostorem, který jste za těch deset minut obsadili, proletělo několik dopravních letadel. Co se tam nahoře stalo?"

Posádka – a vyslychaní cestující – byli v jiné situaci. Stalo se jim něco neuvěřitelného a nevěděli o tom první věc. "Nic se nestalo," trval na svém kapitán. „Nic neobvyklého, tedy. Byli jsme na přiblížení a přišli jsme, dostali jsme věž a přistáli jsme. Doba."

"Žádné přerušení komunikace?"

"Žádné." 17

Caidin dále říká že jeden z letové posádky zkontroloval své hodinky, porovnal je se všemi ostatními v letové posádce a pak je porovnal se všemi ostatními hodinami v letadle. Všechny jejich vlastní hodiny ukazovaly stejný čas – ale všechny byly o deset minut pozadu.

Bermudský trojúhelník byla klasická kniha, kterou jsem četl na začátku svého pátrání, ale trvalo mi roky, než jsem pochopil a vysvětlil, co se vlastně stalo. Protože se jedná o velmi odbornou diskusi, záměrně jsem nepřeložil všechny důkazy o tom, jak Larson vyřešil základy kvantové mechaniky a astrofyziky. Pokud si opravdu chcete vyhrnout rukávy a získat podrobnosti, je k dispozici obrovská množství písemných materiálů, které si můžete přečíst, a vše bylo zveřejněno zdarma online. Můj kolega Dr. Bruce Peret, který provozuje webovou stránku RS Theory,¹⁸ jeho spolupracovník Dr. K. Nehru a další v Mezinárodní společnosti pro sjednocenou vědu model aktivně rozvíjejí až po bod, se kterým Larson začínal. Eric Julien nezávisle znovu objevil některé ze stejných konceptů, stejně jako další, které nejsou v Larsonově modelu, v The Science of Extraterrestrials, která je rovněž velmi technická a získala uznání respektovaných ruských vědců.¹⁹

Hmotnost klesá jak dosáhneme rychlosti světla

Zde je palčivá otázka, která se mi okamžitě vynoří: „Pokud časoprostor skutečně existuje, jak se tam tedy dostaneme? Jakmile budeme mít tuto odpověď, můžeme se velmi dobře umět dematerializovat, teleportovat a cestovat v čase – což by jistě znamenalo velmi zajímavý a závažný zlatý věk. První velké vodítko, které jsem našel, jak můžeme přímě vstoupit do časoprostoru, pochází od Dr. Vladimira Ginzburga.

Ve svých knihách a technických článcích Ginzburg odhaluje další chybu, kterou Einstein udělal v teorii relativity. (Podle mého názoru odvedl Einstein skvělou práci – musí mě jen opravit pár věcí.) Jak už můžete vidět, konvenční teorie relativity říká, že nic nemůže cestovat rychleji než rychlostí světla. Einsteinovy rovnice naznačovaly, že jakmile se přiblížíte rychlosti světla, získa hmotnost. Ve skutečnosti nikdy nemůžete dosáhnout rychlosti světla, protože teoreticky rychlostí světla jste nyní jako

masivní jako celý vesmír. Ginzburg však učinil revoluční objev: Stejnou rovnicí relativity byste mohli obrátit vzhůru nohama. Přitom vše stále funguje – neporušujete žádné fyzikální zákony, ale je tu jeden zásadní rozdíl: Jak se přibližujete rychlosti světla, ztrácíte hmotu, místo abyste ji nabírali. To znamená že jakmile dosáhnete rychlosti světla, nezbude vám žádná hmota – alespoň ne v časoprostoru. Tato jednoduchá změna jedné Einsteinovy rovnice má naprosto ohromující důsledky pro lidskou civilizaci.

Zde je návod, jak to Ginzburg vysvětluje na svých webových stránkách.

Možná nejste připraveni okamžitě opustit stoleté relativistické rovnice. Ale jakmile jste připraveni to udělat, objeví se mnoho užasných věcí: Pouze když je částice v klidu, může být považována za čistou hmotu. Jakmile se částice začne pohybovat, její gravitační hmotnost a elektrický náboj začnou klesat... takže část [té] hmoty se přemění na pole. Když se rychlost částice V rovná konečné rychlosti šíření pole C [rychlost světla], její gravitační hmotnost a elektrický náboj se rovná nule. V tomto okamžiku bude hmota zcela přeměněna na „čisté“ pole.²⁰

Ted jsme na něčem. Pokud dokážeme posunout vlnivý pohyb uvnitř atomu nad rychlost světla, pak jsme ten atom právě přenesli do časoprostoru. Teprve nedávno jsem si uvědomil, že se za tím skrývá ještě důležitější koncept: Pohyb uvnitř atomu již probíhá rychlostí světla, nebo se k němu velmi přibližuje – takže dokončení nevyžaduje mnoho času. Práče. Práče tehdy se všechny roky a roky podivných malých vědeckých faktů, které jsem shromažďoval ve své mysli, spojily dohromady – a prožil jsem jeden z nejlepších momentů Eureka v celém mém životě.

Jen trochu postrčit

Fyzická hmota je vždy přesně na hraně mezi těmito dvěma realitami. Vše, co musí udělat, je trochu zatlačit, aby to překonalo hranici – a překlouzl do časoprostoru. Takto se naše buckyballs dokázaly proměnit ve vlnu pouhým bouchnutím o zeď. Protony, neutrony, elektrony a

atomy v kvantové říši se neustále obracejí. Nemůžete nutně vidět, jak atomy mizí z pevného předmětu, když se překlápí do vln, ale jakmile jsem si uvědomil, že to dělají, bylo jasné, že ostatní pozorovali a měřili, jak se to děje.

Například klad doktor Nikolaj Kozyrev zjistil, že pouhé rozbití předmětu o tvrdý povrch způsobí snížení jeho hmotnosti. V jednom případě rozbil kuličkovou ložisko o olovenou desku a před a po srážce je zvážil. V jiném případě upustil kus olova na kamennou podlahu sklepa. Některé z atomů vyskočily do časoprostoru jen díky nárazu – a předměty vážily méně. Ještě lépe: „Tyto experimenty ukázaly, že defekt hmotnosti nezmizí okamžitě po srážce, ale postupně se snižuje – s relaxačními časy asi 15–20 minut.“²¹ To znamená, že chybějící hmotnost se pomalu vrací, když se tyto atomy ztiší. . Nevrací se okamžitě na rychlost světla nebo podsvětelnou – s tím souvisí patnácti až dvacetiminutové zpoždění. To opět naznačuje, že máme co do činění s tekutým tokem mezi našimi dvěma „paralelními realitami“ časoprostorem a časoprostorem.

Rozbíjení předmětů násilím také nebylo nutné. V jiném Kozyrev v experimentu zjistil, že jednoduše zatřesení závaží nahoru třicetkrát rukou stačilo k tomu, aby se jeho váha změnila na nejpouzejší ze všeho bylo to, že se závaží nevrátilo v pěkné, hladké křivce – přišlo zpět v náhlých malých kvantovaných skocích v průběhu času. Pokaždé, když se hmotnost náhle změnila, jeho nejnovější náust hmotnosti byl úměrný ostatním. Každá změna hmotnosti byla také úměrná celkovému množství hmoty, která zmizela na první místě.

Pokud je to matoucí, nejsnáze to mohu vysvětlit pomocí hypotetického příkladu. Pokud rozbijete váhu a ona ztratí sto miligramů, řekněme, zpočátku by mohla získat zpět deset miligramů. Pak čekáte... ale nic se neděje. Pak je najednou o deset miligramů těžší. Pak se chvíli nic neděje. Pak se objeví dalších deset miligramů. To se neustále děje v průběhu patnácti až dvaceti minut. Podle Kozyreva: "Podařilo se nám získat pětinašobný a dokonce desetinášobný účinek." Zjistil také, že tento tzv. efekt

kvantování ve skutečnosti „probíhá téměř ve všech experimentech“²³ Znovu se tedy díváme na základní vlastnost fyzikální hmoty. Jako atomy

vracejí se z časoprostoru, nedělají to hezkým, hladkým a rovnoměrným způsoby – je to, jako by v každém atomu byly vrstvy. Každá vrstva se objeví pouze tehdy, když se zpomalí natolik, že překročí hranici rychlosti světla. To znamená, že jednotlivé atomy mohou být současně v naší realitě i mimo ni, v závislosti na tom, na kterou vrstvu se díváte. To bude dávat mnohem větší smysl, jakmile probereme vrstvy geometrie, které najdete v každém atomu – ale to přijde později.

Takže je opět, základní myšlenkou je, že rozbitím, nárazem nebo dokonce pouhým otřesením předmětu některé jeho atomy vyskočí do časoprostoru a jeho hmotnost klesá. To také vysvětluje záhadný experiment s rotujícími koulemi Dr. Bruce DePalmy. DePalma pracovala pro Polaroid ve fotografických vědách a přednášela na částečný úvazek na MIT. Jeden z jeho studentů chtěl zjistit, zda existuje rozdíl mezi účinkem gravitace na rotující objekt a nerotující objekt. DePalma navrhla experiment, který má pomoci najít odpověď. Dvě kuličkové ložiska o šířce jeden palec dostala „přesně změřený tah“, který by měl normálně způsobit jejich stoupání a klesání přesně ve stejném oblouku. Jediný rozdíl mezi těmito dvěma byl v tom, že DePalma použila ruční frézku, aby se jedna z nich nejprve roztočila rychlostí 18 000 otáček za minutu nebo 300 otáček za sekundu – takže jde zjevně o velmi rychlé otáčení. Poté je odpálil ve tmě a vyfotografoval výsledky bleskovým světlem s 60 cykly. Výsledky byly vysvětleny na oficiální webové stránce Bruce DePalmy.

Opakováním tohoto mnohokrát a analýzou paralelních trajektorií kuličkových ložisek, jak je zdokumentováno fotograficky, ... rotující kulička ... šla do vyššího bodu své dráhy, padala rychleji a narazila na dno své dráhy dříve než nerotující kuličkové ložisko. 24

Vzhledem k tomu, že rotující koule cestovala výše, zjevně to znamenalo, že se stala lehčí. A protože se ponořila rychleji, než by běžná gravitace dovolila, také to naznačovalo, že se pak pohybovala také o něco rychleji v čase. DePalma přesně nevěděla, co způsobilo, že míč letěl výš – ale jakmile jsem na to přišel, zapadlo do sebe mnoho dalších kusů. Nairz viděl totéž, když praštil buckyballem o zeď a Kozyrev to viděl tak, že rozbil kuličkové ložisko a energicky zatřásl závažím. Když pak přídáme Ginzburg, máme nyní teoretický rámec: jakmile se částice začne pohybovat, její část se přemění v čisté pole.

DePalma zjistila, že není třeba ani střílet míčky vzduchem – pouhé shzení dvou kuličkových ložisek přímo dolů z výšky pouhých šesti stop „opakovaně prokázalo malý, ale významný a jasně znatelný efekt“, pokud bylo jedno z nich rotující vysokou rychlostí.²⁵ DePalma zveřejnil své výsledky v časopise British Scientific Research Association Journal v roce 1976. Vysvětlil to také Dr. Edwardu Purcellovi, jednomu z nejlepších experimentálních fyziků na Harvardu. Dr. Purcell si definitivně uvědomil, jaké důsledky to skutečně mělo: „Podle DePalmy Purcell po několikaminutovém zvažování experimentu poznamenal: „Tohle všechno změnil.“²⁶ Ve svém článku z roku 1977 o experimentu s rotujícími koulemi, DePalma odhalil, že má stejnou základní myšlenku jako Kozyrev.

„Čas jako projev mnohem hlubší a základní síly je to, co my máme tady starosti. Bod spojení, který chci vytvořit, je setrvačnost objektů ve vztahu k časové energii, kterými proudí.“²⁷
Zní to povědomě.

Zatím jsme udělali jen malý efekt, který potřebujete speciální laboratorní vybavení, abyste si ho vůbec všimli. To není moc vzrušující. Jak dosáhneme toho, aby se skutečně dobré věci staly ve větší měřítku? Abychom našli odpověď, musíme se vrátit a znovu se podívat na gravitaci. Pamatujte, že v Larsonově modelu je gravitace vše, co existuje. Atomy a molekuly nejsou nic jiného než víry v energetickém poli, které nazýváme gravitace.

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Závažnost – a levitost – situace

Bylo zjištěno, že protony, neutrony, elektrony, celé atomy a dokonce shluky šedesáti nebo více atomů nazývané buckyballs, všechny vyskakují a vystupují z vlnovitého stavu, kde se již zdá že neexistují. S pomocí Larsonova nového fyzikálního modelu nyní vidíme, že tyto částice vyskakují do paralelní reality zvané časoprostor, kde je čas trojrozměrný. Dr. Vladimir Ginzburg obrátil klasickou Einsteinovu rovnici vzhůru nohama a zjistil, že atomy a molekuly ztrácejí hmotnost, když jsou urychlovány na rychlost světla a dále. Pak jsme zjistili, že pouhým rozbitím nebo zatížením předmětu, jako v Kozyrevových experimentech, nebo rychlým otočením předmětu, jako v DePalmově experimentu Spinning Ball Experiment, můžeme zjevně urychlit vnitřní pohyb v atomu za rychlost světla – a měřitelně snížit jeho hmotnost. Kozyrev také zjistil, že trvalo asi patnáct až dvacet minut, než se chybějící hmota vrátila, a činilo to náhlými skoky – spíše než plynulou, postupnou změnou, jak bychom mohli očekávat. V této nové vědě jsou gravitace a čas propojeny. Nakonec jsou všechny atomy výhybu v rámci energie, kterou většina lidí nazývá gravitace a kterou nazýváme Zdrojové pole.

Podívejme se na minutu na vířivku v proudu vody. Zmizí něco z té vody, když jde do vířivky? Co se stane s vodou poté, co proletí vířem? Posouváte to do nějaké paralelní reality, už se nikdy nevrátí? Samozřejmě že ne. Voda v potoce evidentně stále je a teče dál.

Jak to platí pro Zemi? Jednoduše řečeno, energie proudící do země musí také proudit zpět ze země. Gravitace jako síla směřující dolů musí mít také sílu nahoru – a můj oblíbený název pro protějšek gravitace je lehkost. Zdrojové pole neboli gravitace se řítí do naší planety, aby vytvořilo všechny atomy a molekuly na Zemi současně – ale stále se musí pohybovat. Jakmile tentýž tok energie proudí zpět z naší planety, nyní ztratil část své hybnosti – takže by se pohyboval o něco pomaleji, než do něj vstoupil. Jakmile to pochopíte, uvidíte, že můžeme dojít k vzestupu – tlačíme se ze země, která je v neustálém přetahování se silou tlačící dolů – a síla směřující dolů ví těžší jen o velmi malé množství. Kdybychom neměli

Síla, která tlačí nahoru, aby se vše vyrovnalo, bychom byli velmi pravděpodobně okamžitě rozdraceni tlakem gravitace.

Atomy a molekuly nejsou nic jiného než víry uvnitř gravitace. V Larsonově modelu existují pouze tři skutečné dimenze – a v této absolutní realitě jsou prostor a čas jedno a totéž. Pak máme dvě paralelní reality, kde prostor v jedné realitě vytváří čas v realitě druhé a naopak. Mezi těmito dvěma realitami probíhá každým atomu neustále plynulá výměna. Když atom přeskóčí do časoprostoru, jeho rotující hybnost se přenesla do fluidní energie v paralelní realitě – a v našem vlastním časoprostoru už na něj nemáliv gravitace. Gravitační se nyní pohybuje přímo přes tuto oblast, aniž by již tlačila na atom. Pokud však atom (nebo vír v časoprostoru) začne ztrácet svou rychlost a hybnost, gravitace jej stáhne zpět do časoprostoru. Úplný přechod může trvat patnáct až dvacet minut ve větším objektu s mnoha atomy, jak jsme viděli v Kozyrevových experimentech. Je zajímavé, že renomovaný matematik a fyzik Roger Penrose ve vydání časopisu Scientific American z roku 1997 řekl, že gravitace spouští přechod mezi částicemi a vlnou na kvantové úrovni.¹ Dr. Hal Puthoff vypočetl, že existuje přímo vztah mezi gravitací a chvěním. pohyb uvnitř všech částic Němci nazvali Zitterbewegung.²

—

—

V roce 1982 vědci z Princetonu zjistili, že elektrony se stávají tekutými, když jsou udržovány při extrémně nízkých teplotách a zachycují se nejmocnějším magnetem na světě. To se velmi dobře hodí k našemu modelu.

Zdá se, že elektrony „spolupracují“ a spolupracují tvoří to, co vědci nazývají „kvantovou tekutinou“, extrémně vzácnou situaci, kdy elektrony jednají identicky, v těsném zářezu, spíše jako polévka než jako samostatně rotující jednotky.³

Levity vytváří tah

A tady je moje nejoblíbenější část ze všech. Teoreticky je atom v časoprostoru tlačěn gravitací – ale jakmile atom vyskočí do časoprostoru, je tlačěn dále lehkostí. To znamená, že v naší realitě má tento atom nyní tah... pokud je stále spojen s jinými atomy

kteře ještě nepřeskočily. Pokud tedy chcete, aby objekt levitoval, museli byste jeho molekuly přivést do bodu, kdy jsou napůl uvnitř a napůl mimo naši vlastní trojrozměrnou realitu časoprostoru.

Tímto způsobem se pak můžeme lehce vyvíjet proti gravitaci – nepodobné tomu, jak se můžeme vznášet dokonale klidně pod vodou tím, že ovládneme kolik vzduchu držíte v plicích. Pokud zatlačíte objekt příliš daleko do časoprostoru, dematerializuje se. Pak ta samá věc, která způsobila jeho vzestup v naší realitě, jej nyní přiměje padat dolů v paralelní realitě.

Gravitace přebírá vládu – ale v naprosto paralelní realitě. Při přechodu mezi realitami to můžeme fungovat podobným způsobem jako Möbiova smyčka.

Přiroda tyto principy neustále využívá. Ukládáme molekulu DNA fotony světla a zdá se, že stejné překlopení na hranici rychlosti světla umožňuje DNA snadno vyměňovat energii a informace mezi časoprostorem a časoprostorem – mezi naší fyzickým tělem a naší energetickým duplikátem. Ve zbývajících částech této kapitoly prozkoumáme efekty stínění gravitace vyskytující se ve vzduchových vířích (levitace tornáda), vodních vířích (pstruh stoupající vertikální vodopády), rostlinných vlákních (tajná složka podílející se na proudění mízy) a hmyzích křídlech (k udržení určitého velkého hmyzu ve vzduchu a zabránit srážkám s jiným hmyzem) – nemluvě o toku elektromagnetické energie, jakmile to správně pochopíme. A to není vše.

Vysvětlení anomálií tornáda

Začněme tornády. Konvenční vysvětlení je, že levitace uvnitř tornáda je způsobena nasávaním vzduchu – a to by jistě mělo vysvětlovat něco z toho, co vidíme. Jakmile však přidáme další podivné efekty, které byly zdokumentovány, dokonce i na vládních webových stránkách NOAA, už si nemůžeme být tak jisti, že je to jediná příčina levitace – nebo dokonce její hlavní příčina. Existuje mnoho případů, kdy lidé, zvířata, předměty, dokonce celé domy skončily uvnitř vířícího tornáda a přepravily se na velké vzdálenosti, aniž by byly [poškozeny](#) – kde je měl divoce rotující vzduch roztrhat na kusy. Bylo také [zdokumentováno](#) mnoho efektů prolínání hmoty. Poprvé jsem o tom četl v technickém článku od Dr. Alexeje Dmitrieva. Nejvíce mi naskočila historka o nalezeném jetelovém listu

zatlač en do štukové stěny během tornáda – jako by se zedstala 5 V té době houbovitě. dá vás pr. Další bylo zadrženo přál kladěto bylo činné. Okla v roce 1942, které utrhlo jedno z kol auta, zatímco zbytek auta zů stal nepoškozený.6 Uvědomil jsem si, že e kdyby matice kol na kolech změkly a vypadaly jako kapalina, lehčásí la mohl pak sundat pneumatiku z auta a zvednout ji do vzduchu docela snadno.

Dmitrievů v článku také př edkládá kazy o úplných př í padech dematerializace, kdy se hmota smí sí s jinými objekty, jakmile se vrátí zpět do časoprostoru. Stará ohoř eládř evěnádeska, která byla kř ehká a porézní , prošla dř evěnou zdi domu, aniž by se rozbila – a palec a pů l silný rám brány byl proraž en kusem dř eva.7 Uvědomil jsem si, zda jsou tyto př í běhy pravdivé, př í kládů by mělo být mnohem ví ce. Později jsem našel oficiální webovou stránku vlády NOAA, která shromaž ěbovala zprávy očitých svědků z propuknutí tornáda v Grand Rapids, Michigan, 3. dubna 1956. NOAA řekl, že e „v zř amu historické př esnosti nebyla tato prohlášení upravena pro obsah, ale jsou prezentovány tak, jak byly př edlož eny Národní meteorologické služ bě.“

Zprávy obsahovaly okno obývací ho pokoje, které bylo zasypané pí skem, ale nerozbilo se. Farmář ský stroj měl v olejové vaně několik dř avých dř od kousků slány, které prostř elily. Slána byla nalezena zapuštěná do cihlové zdi domu. Tř í palcová větvíč ka vmí chanádo zdi, aniž by větvíč ku nebo zedžlomila nebo popraskala. Stébla trávy byla zaraž ena do kmenů stromů a do stromu se zaboř ila kráa.8

Stephanie Blozy ve svém blogu WeatherBug zmiňovala př í běhy o kabátu věšák zakomponovaný do dř evěné desky a dř evěné tř í sky zabodnuté do cihly, i když nebyly uvedeny ž ádné př í mé odkazy. V sekci komentář ů Russell L. DeGarmo tvrdil, že e viděl dva na čtyř i projeté př ední i zadní stěnou dvoupatrového cihlového domu, kde byl vstupní otvor menší než velikost prkna. Jeho rodiče ho př ivedli, aby viděl tuto zvláštní udáost v Pensylvánii na poč áku čtyř icáých let. Jiný komentátor tvrdil, že e viděl banán zapuštěný do poloviny telefonní ho sloupu. A Jim Mims tvrdil, že e Marshall Space Flight Center NASA v Huntsville v Alabamě má ukázk u části telefonní ho sloupu se zapuštěným brčkem na pití .9 Stephanie měla dost odvahy nabí dnout

názor na to, co tyto události způsobuje, který se nyní zdá být spravedlivý přesný.

Jiná teorie založená na kvantové fyzice uvádí, že kousek slámy je elektricky nabitý super rychle, když se točí ve středu tornáda, což mu umožňuje existovat na „vyšší hustotě energie“. Když vyletí z tornáda a dostane se do kontaktu s něčím o nižší energetické hustotě, projde tímto objektem jako duch – dokud se energetické hladiny nevyrovnají a sláma v objektu nezmrzne.¹⁰

Samořejmě, že ji četní komentátoři napadli za to, že to vůbec uvedla jako potenciální vysvětlení.

V knize *Freaks of the Storm* se klimatolog Dr. Randy Červený podělil o další příklady. Tornádo v Minnesotě v roce 1919 „rozlomilo strom, zaseklo v autě a strom zase zaklaplo“.¹¹ Tornádo v Indii z roku 1838 způsobilo, že dlouhý stonek bambusu byl zcela zapuštěn do pět stop silné zdi s cihlami. obě strany.¹² V roce 1896 prorazilo tornádo v St. Louis ve stěně Missouri na Eads Bridge prkno borového dřeva o rozměrech 2x4, o tloušťce pět osmipalce. to v knize od NOAA.¹³

Tato větev stromu byla protlačena tlustým kovem železného mostu během masivního tornáda v St. Louis v roce 1896.

V Mount Carmel, Illinois, tornádo v roce 1877 prohnalo cihlu skrz vnější stěnu domu, vnitřní dřevěnou, omítkovou stěnu, dalších dvacet sedm stop mezi dvěma místnostmi, a zasazeno do zadní stěny, aniž by se kdy zlomily rohy z cihel.¹⁴ V roce 1951 byla fazole zamíchána do poloviny čerstvé slepičí vejce – aniž by kdy praskla skořápka – ve Scottsbluffu v Nebrasce. Červený našel fotografii tohoto zvláštního incidentu, i když není dostatek podrobností, aby bylo možné skutečně vidět, jak se vejce blížilo.

Washburn University má webovou stránku pojednávající o tornádu z 8. června 1966 v Topeka, Kansas. To zahrnuje zprávu od Jana Griffina, která popisuje, jak když bylo její auto vykopáno z vraku o dva dny později, předměty z její koupelny se nějakým způsobem objevily v kufru – i když je tam zjevně nedala a zjevně neviděla žádnou stopu. kufr, který se kdy otevřel.¹⁶ Jiná webová stránka obsahuje fotografii skleněných kousků, které byly zapuštěny do hliníkové trubky – v tornádu na Isle of Wight 19. června 1985.¹⁷ V roce 2004 vystavilo Boonshoft Museum of Discovery „bizarní artefakty, které historické společnosti se rády drží pod pokličkou“ v Daytonu ve státě Ohio, jak se uvádí v tiskové zprávě agentury AP. Tento exponát zahrnoval plynoměr, který byl nabodnutý dřevěnou tyčí v tornádu Xenia z roku 1974.¹⁸

Tato dřevěná deska byla proražena svislým dřevěným sloupem během nechvalně známého tornáda v Tristate v roce 1925.

V některých případech jsou vidět podivné koule. Web NOAA informoval o děsivých žlutě zbarvených „obřích nafouknutých koulích“ v jednom tornádu. Fred Schmidt oznámil, že viděl něco, co vypadalo jako nazelenalé „skleněné kuličky na okně z plochého skla“, které byly „tlačeny po obloze“. Když to viděl, nebyl žádný déšť, hrom ani blesk. Oznámil také to, co se nyní zdá být klasickým případem, kdy byl vyskočen do časoprostoru – což způsobilo, že všechny normální zvuky v časoprostoru zmizely.

Ticho bylo děsivé. Nezpívali ptáci, což obvykle bylo. Ve skutečnosti nebyly slyšet vůbec žádné zvuky od žádných zvířat...

Také jsem [později] viděl něco, co vypadalo jako brčko zapuštěné do telefonního sloupu asi v polovině, přesně tak dokonalé, jak jen mohlo být.¹⁹

Přírodní antigravitace ve vodě, stromech a hmyzu

Jednoduchý případ rotujícího vzduchu stačí k vyvolání efektů, které se pěkně hodí k našemu modelu. A co rotující voda? Na to v našem novém nezapomí nejme

gravitace máv sobě rotační proudy – protože je způsobena energií podobnou tekutině. Pokud tyto rotující proudy zesílí dostatečně – rotující proudy v rovinném pohybu ve Zdrojovém poli – mohou vytvořit svou vlastní gravitační sílu. Zdá se, že pracují v bočním směru a vytvářejí rotující proudy – jako jsou tornáda, hurikány, oceánské proudy a proudy pláště pod kontinentálními deskami – ale v některých případech může tato síla působit proti normálnímu tlaku gravitace směrem dolů. Jak Olof Alexandersson popsal v klasickém díle Živá voda, Viktor Schaubberger údajně objevil v přírodě stínící efekt gravitace tím, že studoval, jak mohou pstruzi vyskočit přímo vzhůru vysokými vodopády se zdánlivě velmi malým úsilím.²⁰ Po celá desetiletí pozoroval, že ryby nejprve „tančí v divokém točivém pohybu“ a poté „nehybně plout vzhůru“ vodopádem, a to i v nezvykle velkých výškách. Ještě překvapivější bylo, že v pozdní zimní noci s jasným měsíčním světlem byl svědkem stejného efektu, který se odehrával u kamenů ve tvaru vejce. Díval se do horského jezírka, uvnitř zurčícího potoka, když vejčitý kámen velký téměř jako lidská hlava začal tančit, jako by to dělal pstruh. Poté vystoupil na hladinu vody – a kolem něj se rychle vytvořil kruh ledu. (Takové bizarní a náhlé změny teploty jsou také v souladu s vyskakováním hmoty do časoprostoru. Pamatujte – mohli bychom si myslet, že brána do časoprostoru zvýší teplotu, ale Kozyrev ve skutečnosti dokázal, že věci ochlazuje.) Nakonec Schaubberger viděl několik vajec. Všechny kameny ve tvaru dělají stejnou věc v pořadí. Analyzoval je a zjistil, že kromě tvaru vejce všechny obsahovaly kovy.²¹

Jak vlastně obíhají stromy táhnou mízu až po kmenech? Fyzik Dr. Orvin E. Wagner, který pracoval v Oak Ridge National Laboratory, vyučoval fyziku na California State Polytechnic University a prováděl výzkum fyziky kondenzovaných látek v Lockheed Research Laboratory v Palo Alto v Kalifornii, zkoumal tento předmět. Od roku 1966 prováděl biofyzikální výzkum, který ho přivedl k objevu vlnového efektu v rostlinách v roce 1988, kdy se začal věnovat studiu těchto záhad na plný úvazek. a stromy využívají vají gravitační stínění k vytvoření toku mízy.²³ Ačkoli část proudění mohla být způsobena sáním z odpařování v listech, nemůže to vysvětlit vše, co Wagner pozoroval.

větve stromů vytvářejí vírový efekt nepodobný tomu, co vidím v pyramidách. Mohou vytvořit rotační proud gravitační síly, který je dostatečný k tomu, aby vytlačil mízu nahoru do stromu.

Wagner vyřezal malé otvory do xylémové tkáně stromů a pomocí malých akcelerometrů potvrdil, že gravitace v těchto oblastech není tak silná. Drobná zářná zářivka zaznamenala pokles až o 22 procent gravitační síly uvnitř vertikálních otvorů mírně nakloněných stromů. Také našel podobné síly v díře uvnitř horizontálního kořene – vytvářející tah ve směru, kam kořen ukazoval. Wagner věří, že „uvnitř samotné rostlinné tkáně jsou síly pravděpodobně mnohem větší“. Našel také konzistentní důkazy, že větve rostlin mají tendenci růst pod úhly, které jsou vždy násobky pěti stupňů, což naznačuje, že nějakým způsobem využívají spirálovou, geometrickou vlnovou složku, která přirozeně existuje v gravitaci.

Wagner také tvrdí, že prokázal existenci těchto vln pouhým otáčením skleněných trubic naplněných částicemi prachu. Vlny se objevily v tom, jak se částice samy uspořádaly. Wagner má zájem o teorii, jak to všechno funguje.

Rostoucí stonk rostliny funguje jako vyladěný vlnovod... Stonek rostoucí pod určitým úhlem vůči gravitačnímu poli přizpůsobuje velikost svých buněk, internodální vzdálenosti a další struktury tak, aby odpovídaly [geometrickým] vlnovým délkám spojeným s tímto konkrétním úhlem. ~~24~~

Dr. Viktor Grebennikov byl entomolog (hmyzolog), který objevil Cavity Structural Effect, jak jsme již dříve ve diskutovali – ale to také vedlo k poznání, že jistý hmyz přirozeně také využívá válechnologii stínění gravitace.

V létě roku 1988 jsem pod mikroskopem zkoumal chitinové schránky hmyzu spolu s jejich zpeřenými tykadly, mikrostrukturu motýlích křídel v podobě rybích šupin, duhové barvy a další vynálezy přírody. Začal jsem se zajímat o užasně rytmickou mikrostrukturu jednoho velkého hmyzu [pouzdro křídel]... .

Byla to mimořádně dobře uspořádaná kompozice, jako by byla vyražena továrníma zařízením podle speciálních plánů a výpočtů. Jak jsem viděl, složitá houbovitost byla zjevně zbytečnou nábudou pro pevnost součásti, ani pro její ozdobu. Nikdy jsem nepozoroval

něco jako tento neobvyklý mikroornament buď v přírodě, v technologii nebo v umění. Protože je její struktura trojrozměrná nepodařilo se mi ji zatím zachytit ani kresbou, ani fotografií ... . Bylo to možná návlivový emitor využívající efekt „mých“ struktur s vícedutinami? Toho opravdu šťastného léta bylo hmyzu tohoto druhu velmi mnoho a já jsem je chytil v noci... .

Malou, konkrétní chitinovou destičku jsem umístil na stolek mikroskopu, abych znovu prozkoumal její podivně hvězdicovité buňky pod silným zvětšením. Znovu jsem obdivoval toto mistrovské dílo přírody. Chystal jsem se umístit druhou identickou desku se stejnou neobvyklou buněčnou strukturou na její spodní stranu, téměř bezúspěšně na tu první. Ale pak. Malá destička se uvolnila z mé pinzety, několik sekund visela nad druhou destičkou na stolku mikroskopu, pak se otočila o několik stupňů ve směru hodinových ručiček a sklouzla doprava, pak se otočila proti směru hodinových ručiček a zhoupala se – a teprve potom náhle spadla na lavice.

Dokážete si představit, co jsem v tu chvíli cítil. Když jsem přešel k rozumu, svázal jsem pá panelů dohromady drátem a nebylo to jednoduché. Povedlo se mi to, až když jsem je umístil svisle. Dostal jsem vícedrstvý chitinový blok a položil jsem ho na stůl. Nespadl by na něj ani relativně velký předmět, jako je například náčec. Něco to tlačilo nahoru a stranou. Když jsem připevnil například náčec na „blok“, byl jsem svědkem neuvěřitelných, nemožných věcí. Případně náčec by na pár okamžiků zmizel z dohledu. Tehdy jsem si uvědomil, že to není žádný „maják“, ale něco úplně jiného.

A byl jsem znovu tak vzrušený, že všechny předměty kolem mě byly zamířené a roztřesené. S obrovským úsilím jsem se dokázal dá dohromady za pár hodin a pokračoval jsem v práci. Takhle to všechno začalo. Samozřejmě ještě mnoho zbývá pochopit, ověřit a otestovat.25

Tyto výsledky jsou velkolepé pro konvenční způsob myšlení a většinou vedou k závěru, že Dr. Grebennikov musí lhat – ale již nyní vidím efekt konzistentní s naším modelem. Když dal například náčec do přírodního směru

Ve středu vírového proudu vytvořeného obalem hmyzího křídla se všechny atomy cvočku převrhly do časoprostoru a zdánlivě zmizely. Ve vydání New Energy Technologies z roku 2005 zjistíme, že ačkoli Grebennikov nikdy nezveřejnil přesný rod a druh hmyzu, u kterého objevil tento efekt, ve své knize uvádí mnohočetné zmínky o pozoruhodných vlastnostech pouzdra křídla pro scarabaeus, bronzový zavíječ topolových a zejména Cetonia. Existuje pět druhů zavíječů topolového bronzového, které mají na vnitřní straně pouzdra křídla neobvyklý voštinový vzor, podobný jeho popisu.26

Takže pokud opravdu milujete matku přírodu, můžete se něco naučit. Někteří lidé zde na Zemi si zjevně uvědomují tyto vzájemné gravitační síly po tisíce a tisíce let – a techniky, jak překonat normální gravitační tok dolů tím, že pochopí, jak urychlit spirálový pohyb ve Zdrojovém poli – aby vytvořily proudy, které tlačí dovnitř jiným směrem. Zdá se, že toto je velké tajemství toho, jak byly pyramidy stavěny. Stále jsme však ve skutečnosti nezodpověděli naši hlubší otázku: Jak přesuneme dostatek atomů do časoprostoru, aby objekt skutečně levitoval? Opět přichází na pomoc starý přítel: soudržnost. Potřebujeme přivést frekvenci uvnitř atomu do bodu, který je rychlejší než rychlost světla – takže pak přeskóčí do časoprostoru. Toho lze dosáhnout vytvořením harmonické pulzace ve Zdrojovém poli – v gravitaci. Pokud tedy chceme, aby se kouzlo stalo, stačí, když začneme vibrovat předmět, nebo danou oblast, se správnými frekvencemi. Pak vytvořením koherence v této oblasti začnou některé atomy vyskakovat přes hranici rychlosti světla – kde jsou pak tlačeny dále tím, čemu říkáme lehkost.

Tibetská akustická levitace

Můžete to znít složité, ale skutečné techniky jsou snadné, jakmile víte, co děláte – a k vytvoření soudržnosti není potřeba žádná technologie. Nejzajímavější příklad, jaký jsem kdy objevil, se nazývá Tibetská akustická levitace, a toto je další kus podivné vědy, kterou jsem se léta snažil pochopit. To nám přišel od Henryho Kjellsona, švédského leteckého konstruktéra, který celý příběh popsal novinář, který jej poté zveřejnil v německém časopise. A opravdu

průkopnický novozélandský výzkumník jménem Bruce Cathie pak napsal jeho podrobnou analýzu v Anti-Gravity and the World Grid Davida Hatchera Childresse.

Henry Kjellson byl blízký přítel a kolega lékaře, rovněž ze Švédska, který se rozhodl být identifikován pouze jako Dr. Jarl. Podle Kjellsona se doktor Jarl spřátelil s mladým tibetským studentem, když studoval na Oxfordu. Když doktora Jarla později vědecká společnost v Anglii zaplatila za návštěvu Egypta, jeho tibetský přítel to zjistil – a poslal posla, aby ho našel. Zpráva byla velmi dobrá. Přítel doktora Jarla se stal důvěryhodným členem kláštera a nyní vysoký tibetský lama řekl, že se chce s doktorem Jarlem setkat – naléhavě. Dr. Jarl pak zřejmě dostal povolení zůstat v Tibetu poměrně dlouho, dělat si poznámky a podávat zprávy o tom, co našel. Zatímco tam byl, doktor Jarl viděl různé věci, kterých bylo dosud jen málo lidí ze Západu svědkem.

Největším tajemstvím ze všech bylo podle švédského inženýra Olafa Alexandersona, že „vibrující a zhuštěné zvukové pole může anulovat sílu gravitace“. Jiní odborníci na Tibet, včetně Linavera, Spaldinga a Huea, slyšeli o Tibetánech, kteří použijí zvuk k levitaci gigantických kamenů, a doktor Jarl o těchto legendách také slyšel – ale byl prvním Západanem, který toho byl svědkem.

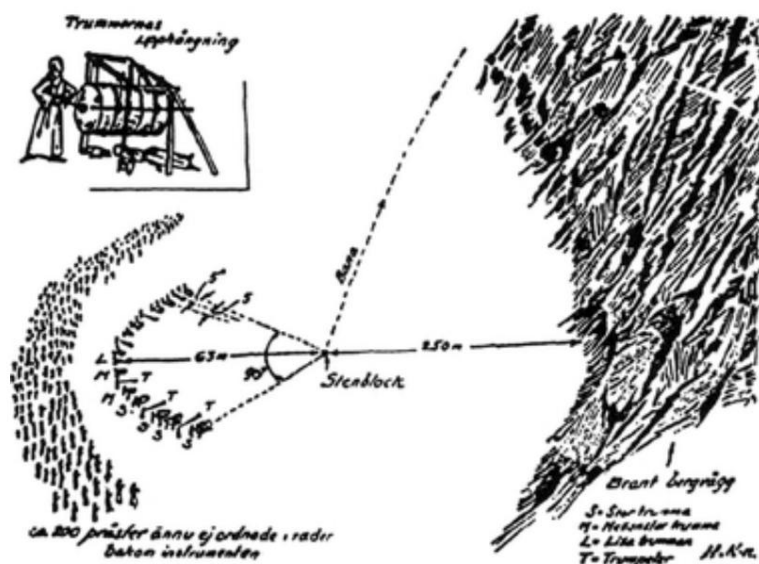
Doktora Jarla zavedli na svažující se louku, která byla na severozápadě obklopena vysokými útesy. Jeden z útesů měl římsu, která vedla do jeskyně, asi 250 metrů nad zemí. Tibetané právě na této římsě stavěli zeď obrovských kamenných bloků – ale neexistoval způsob, jak se tam dostat, než vyšplhat přítelmo nahoru na laně. Asi 250 metrů od útesu se nacházela leštěná skalní deska, ze které byla uprostřed vytesána miska. Deska byla metr široká a plocha mísy byla patnáct centimetrů hluboká. Potom skupina jačích volů vytáhla do mísy obří kamenný blok. Kámen byl neuvěřitelně obrovský – byl celý metr vysoký a metr a půl dlouhý.

Tady je ta divná část. Byl nastaven dokonalý čtvrtkruhový oblouk (90 stupňů). Se třinácti bubny a šesti trubkami, které všechny míří na kámen. Všechny bubny byly vyrobeny z plechu o tloušťce tři milimetry a místo jakékoli zvirčíkůž na hlavu byl na konci kov, do kterého mniši tloukli koženými holemi. Druhý konec zůstal otevřený. Všechny šest trubek bylo docela dlouhých – přesně 3,12 metru – s otvory 0,3 metru.

Mniši pečlivě změřili vzdálenost od kamene k tomuto

čtvrtkruhu př í strojů a vyšlo to na 63 metrů . Osm ze tř inácti bubnů mělo př esně stejnou velikost jako kámen – metr široký a metr a pů l dlouhý . Čtyř i bubny byly menší velikosti, ale měly př esně jednu tř etinu objemu větší ho bubnu, 0,7 metru na ší ř ku a jeden metr na délku. Jeden další buben byl nejmenší , 0,2 metru široký a 0,3 metru dlouhý – opět v dokonalém harmonickém poměru. Do stř ední ho bubnu se vejde 41 malých bubnů , co do objemu, a 125 do větší ho bubnu.27

Všechny nástroje byly upevněny na dř ěch, které vám umož ň ovaly je př esně zamí ř it. A nakonec jste potř ebovali další klíč ovou př í sadu, aby to fungovalo – celkem téměř dvě stě mnichů , kteří se seř adili v ř adách, asi osm nebo deset hlubokých, za kaž dým z devatenácti nástrojů . Většina lidí by si nemyslela, ž e by mniši mohli do směsi př idat nějakou měřitelnou energii, ale s tím, co nyní ví me o Zdrojovém poli, se vše změnilo. Zdá se, ž e nástroje jsou nástroje, které pomáhají soustř edit a koncentrovat energii, která byla vědomě vytvář ena mnichy. (To je také dů vod, proč by experiment nemusel fungovat, pokud by lidé seř azení za kaž dým nástrojem nebyli ř ádně vycvič eni ve vytvář ení koherence uvnitř sebe prostř ednictvím meditace.)

Nář t tibetské akustické levitace od švédského leteckého konstruktéra Henryho Kjellsona – kde 200 mnichů s bubny a trubkami nějak levitovalo masivní kameny.

Nyní si poslechněme př í mo od Bruce Cathieho o tom, co se stalo potom.

Když byl kámen na svém místě, mnich za malým bubnem dal signál k zahájení koncertu. Malý buben měl velmi ostrý zvuk a bylo ho slyšet, i když ostatní nástroje dělaly strašlivý rámus. Všichni mniši zpívali a odříkali modlitbu a pomalu zvyšovali tempo tohoto neuvěřitelného hluku. Během prvních čtyř minut se nic nedělo; pak jak se rychlost bubnování a hluk zvyšovaly, velký kamenný blok se začal houpat a houpat a najednou vzlétl do vzduchu se zvyšující se rychlostí směrem k plošině před jeskynním otvorem 250 metrů vysoký. Po třech minutách výstupu přistál na plošině.28

Neuvěřitelný. Sledujeme obrovský kámen, velký jako některé z nich použité ke stavbě Velké pyramidy, podnikají dlouhou, pomalou, těžkopádnou tříminutovou cestu vzduchem v oblouku 500 metrů. Je zřejmé, že síla bubnů, trubek a zpěvu není ani zdaleka dostatečná na to, aby způsobila, že předmět bude levitovat jakýmkoliv konvenčním způsobem – ale pokud by vytvořily správnou koherenci v bloku, mohly by rezonovat atomy uvnitř skály rychlostí světla. hranice. Poté vstupují do časoprostoru a poskytují tah, když jsou tlačeni lehkou silou. Pokud byste se během této doby dotkli skály, téměř jistě by se stala houbovitou, protože až polovina molekul již není v naší realitě. Zdá se, že gigantické kamenné bloky v Peru, v Sacsayhuaman, byly schopny spojit trhliny tak těsné, že se mezi ně nevešla ani žiletka. Skály se stávají měkkými a tvárnými, jako hlína, jak jejich stavitelé uvolňují stále více atomů do časoprostoru. Jak jsme již viděli u anomálií tornáda, existuje mnoho příkladů pevných materiálů, které se stávají měkkými a houbovitými, když se stanou soudržnými.

Některé kameny se vlivem intenzity rozlomily a mniši je odsunuli pryč. Přesto dokázali udržet výrobní linku v chodu a tímto způsobem přepavit celkem pět až šest bloků za hodinu. Teď je tu ta neuvěřitelná část. Dr. Jarl si myslel, že je buď hypnotizován, nebo prochází nějakou masovou psychózou, a tak ve skutečnosti postavil filmovou kameru a celý proces natočil – dvě různé doby. Když si filmy později pustil, ukazovaly přesně to samé, čeho byl svědkem. Dr. Jarl byl ohromen a zjevně cítil, že tento objev otřese samotnými základy světa jako my

víš to – možná doslova. Když se o těchto filmech dolechla vědecká společnost, která Dr. Jarla sponzorovala, došlo ke katastrofě. Vtrhli dovnitř a zabavili originály a prohlásili je za klasifikované – což Dr. Jarl cítil, že je „těžké vysvětlit nebo pochopit“. Snažili se ho uklidnit tím, že řekli, že filmy budou uvedeny v roce 1990 – ale to se zjevně nikdy nestalo.

Stavba plavidla, ve kterém můžete létat

Tato forma levitace se stále zdá být těžkopádným procesem a můžete vyžadovat úroveň vědomí, kterou většina z nás nyní nemá

Co když postavíte něco, kde je pohonný systém uvnitř plavidla, ve kterém můžete skutečně létat? Vraťme se k Dr. Viktoru Schaubengerovi, který zjistil účinky levitace vyskytující se u pstruhů a kamenů ve vodě. Postavil struktury se stejným vejčítým tvarem, jaký viděl ve skalách, a postavil speciální turbíny, které v nich vysokou rychlostí otáčely vodu – vytvářely stejné vírové tvary, jaké pečlivě pozoroval v přírodě. Existuje velké množství materiálů ke čtení o tom, jak se mu podařilo pomocí tohoto procesu vybudovat fungující plavidlo chránící gravitaci.²⁹

Výzkumníci jako Nick Cook a Joseph Farrell psali o tom, jak se tato a další technologie dostaly do rukou nacistického Německa – ačkoli existují jasné důkazy, že Schaubenger se bránil spolupráci s nimi a nakonec se zúčastnil pouze kvůli hroživým hrozbám jemu a jeho rodině. V *The Hunt for Zero Point* Nicka Cooka vysvětluje, že nacistické kódové slovo pro tento projekt ochrany proti gravitaci bylo Chronos – což znamená „čas“. Jak náš model předpoví dá nacisté zjevně zjistili, že pohyb prostorem vytváří pohyb časem.

Pokud vygenerujete torzní pole dostatečné velikosti, teorie říká, že můžete ohnout ... prostor kolem [Schaubengerova] generátoru. Čím větší kroucení vytváříte, tím více prostoru rušíte... Když ohýbáte prostor, ohýbáte také čas.

Později se Cook věnuje podrobněji.

Pokud vířivé torzní pole, s nebo bez elektromagnetického složka, byla spojena s gravitací, aby vyvolala levitační efekt – antigravitační efekt – nedělalo to tak ve čtyřech

dimenzí ch tohoto světa, ale někde jinde. Vysvětlovalo to, proč se Němci pokusili použít torzní pole k pů sobení na čtvrtou dimenzi času. Čas, stejně jako gravitace, říkali teoretici, je prostě další proměnná pocházející z hyperprostoru.³⁰

Dr. Viktor Grebennikov, který objevil gravitační stínící efekt v hmyzích křídlech, byl také schopen použít tento objev k vybudování funkčního plavidla, které bylo dostatečně velké, aby mohl létat. Uspořádal několik pouzder křídél dohromady na vrstvách, které se daly otevřít a zavírat jako žaluzie, navržené tak, aby se roztáhly jako orientální vějíř. Zvedací síla křídél by se dramaticky zvýšila, když byste je překlápěli přes sebe, a tento mechanický systém mu umožnil tento proces řídit. Když byly všechny naskládány na sebe, dosáhl velkého vertikálního zdvihu. Tento mechanismus pak zabudoval do malé obdélníkové dřevěné krabičky: „Zvolil jsem obdélníkový design, protože se snáze skládá a složení můžeme připomínat kufr nebo malý řský kufrík, dá se tedy zamaskovat a nevzbudí žádný podezření. Přirozeně jsem si vybral pouzdro pro malý ře.“³¹ Jezdil na něm ve stoje jako na skútru. Vertikální tah byl řízen brzdovým třmenem jízdního kola, který mohl otevřít a zavírat vějířovité vrstvy pouzder křídél. Jeho rychlost vpřed byla řízena druhým brzdovým třmenem, který určoval úhel náklonu křídél. Kormidloval tak, že se opřel o tělo a připoutal se ke kovové tyči, která držela řídicí tka třmenů jízdního kola.

Grebennikovů v popis toho, co se vlastně stalo, když použil toto zařízení, se hodí k našemu modelu tak dokonale, že se zdá velmi nepravděpodobné, že by šlo o podvod.

Za prvé, protože přeskočil do časoprostoru, jakmile dosáhl a v určité výšce vypadal pro diváky na zemi spíše jako vlna.

[Když jsem v letu,] nejsem vidět ze země – a nejen kvůli vzdálenosti. I při velmi nízkém letu nevrhám téměř žádný stín. Přesto, jak jsem později zjistil, lidé občas na obloze něco vidí, kde jsem. Jeví se jim buď jako světelná koule, disk, nebo něco jako šikmý mrak s ostrými hranami, který se podle nich zvláštně pohybuje, ne zrovna tak, jak by se skutečný mrak pohyboval.³²

Zažil také časové zkreslení, například klad neschopnost zavřít ten svůj závěrka fotoaparátu: „Viděl jsem, ale nemohl jsem fotografovat... . Můj

závěrka fotoaparátu se nezavřela a obě role filmu, které jsem měl u sebe, jednu ve fotoaparátu a druhou v kapse, zasáhlo světlo.”³³ To mi připomíná zážitek zení Sida Hurwiche – kde se jeho zkušenost s časem stala tak mnohem rychleji, než tok času v Grebennikovově fotoaparátu

jeho tlak na tlačítko nevydržel tak dlouho, aby skutečně otevřel závěrku.

Kdyby byl dostatečně trpělivý, mohlo by to fungovat, ale pravděpodobně bude muset chvíli počkat.

Nejlepší ze všeho je, že to zjistil pouhým cestováním vesmírem gravitačními stíháními, také automaticky cestoval časem.

Mimochodem, kromě fotoaparátu jsem občas zažil potíže s hodinkami a možná s kalendářem. Když jsem sestupoval na známou mýtinu, občas jsem ji našel trochu „mimo sezónu“, s asi dvoutýdenní odchylkou... .

Můžeme tedy být možné léta nejen ve vesmíru, ale také, nebo to tak vypadá v čase. To druhé nemohu tvrdit se 100% zárukou, snad kromě toho, že za letu, zvláště na začátku, hodinky běžící nepravidelně, nyní přibližně pomalu a pak přibližně rychle. Na konci exkurzí však hodinky mají přesný čas a rychlost. Přesto je to jeden z důvodů, proč se na svých cestách držím daleko od lidí. Pokud je manipulace s časem spojena s manipulací gravitace, možná bych náhodou narušil přičinu a následek vztahů a někdo by se mohl zranit. Odtud pramenily mé obavy.³⁴

Grebennikov se také pokusil přivést hmyz zpět, jen aby zmizel z trubice. V jednom případě se však chycený dospělý hmyz vrátil do stádia živé kukly, když ji přinesl zpět – což vykazovalo nepopiratelný efekt cestování časem.

Hmyz zachycený „tam“ mizí z mých zkumavek, krabic a dalších nádob. Zmizí většinou beze stopy.

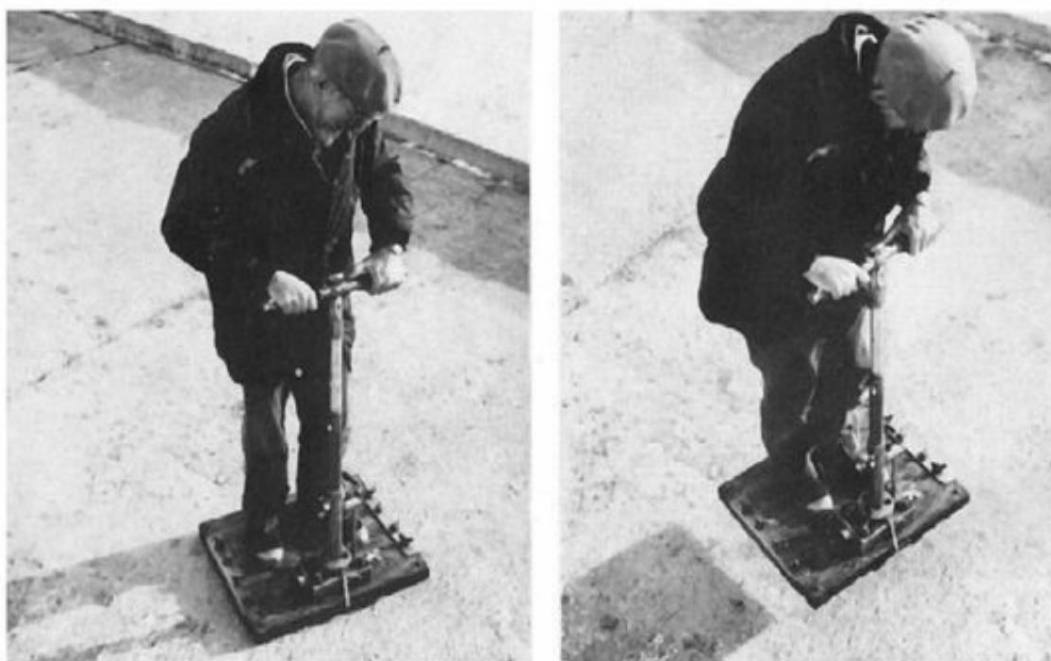
Jednou jsem měl v kapse zkumavku rozdrčenou na malé kousky, jindy byl ve skle zkumavky oválný otvor s hnědými [hranami], jako by [byla] barvy chitinu... .

Při mnoha případech ležících itostech jsem cítil v kapse jakési pálení nebo elektrický šok, možná ve chvíli, kdy můj vězeň zmizel. Chycený hmyz jsem ve zkumavce našel jen jednou, ale nebyl to dospělý

ichneumon s bílými kroužky na tykadlech, ale jeho kukly, tj. jeho
dřívější stádium. Bylo živé a při dotyku pohybovalo břichem, ale k
mému zděšení o týden později zemřelo. 35

Než vzlétne, je v našem časoprostoru. Když přistane, naplno
se znovu vrací do časoprostoru – teprve teď cestoval v čase.
Když se pokusil přivést hmyz zpět, často se mu to nepodařilo – ale v případě
ichneumona skutečně viděl, jak se dospělé tělo v trubici vrátilo do larválního
stádia.

Podle článku New Energy Technologies poslal Dr. Grebennikov do Ruska
patentovou přihlášku s profesorem V. Zolotarevem na tento užasný vynález.
Od vědecké komunity se mu nedostalo ničeho jiného než odporu. Ruské
noviny vydaly v roce 1992 předběžnou verzi Grebennikovovy knihy o jeho
vynálezu, doplněnou fotografií, která údajně ukazuje, jak levituje asi dvě nebo
tři stopy nad zemí na své plošině. 36

Doktor Viktor Grebennikov údajně levituje na zařízení, které sestavil. Pouzdra
hmyzích křídel, která zřejmě mohla snížit gravitaci, byla použita jako
zdroj energie.

K dispozici jsou také různé detailní fotografie samotné platformy.
Ruský časopis Technika Molodezhi také zveřejnil fotografie – a
zmínil, že to veřejně předvedl

zařít zení na Sibiřském výzkumném ústavu zemědělství a zemědělské chemie. Jeho kniha měla mít původně pět set stran se čtyřmi sty barevnými obrázky a původní novinový článek říkal, že poskytne všechny přesné podrobnosti o tom, jak přesně své zařít postavit. Poté mu jeho vydavatelé a editor řekli, že je zakázáno tyto informace zveřejňovat – což jasně naznačuje, že byli varováni ruskou vládou, aby údaje nezveřejňovali pro záležitost „národní bezpečnosti“.

V knize zůstaly dvě fotografie letícího Grebennikova, protože už unikly – ale počet stránek klesl na něco málo přes tři sta a musel přepsat celý rukopis.³⁷

Gordon Novel, který tvrdí, že měl přístup k utajovaným technologiím, také informoval o spojení mezi gravitačními stíháními a cestováními v čase v rozhovoru s Kerry Cassidy z projektu Camelot.

UFO je pravděpodobně velmi podobné autům v „Zpět k budoucnosti“, létají cí stroj času. Jsou schopni jít v čase dozadu a dopředu... Abyste negovali gravitaci, musíte negovat čas. Takže čas je síla... ptáka... Nevěřím, že [jeho síla] pochází z vesmíru nebo nulového bodu. Věřím, že pochází z času, čistě a jednoduše, a že energie a čas jsou totéž.³⁸

Technologie Tesla

Nikola Tesla také údajně vyvinul fungující technologii gravitačního stíhání – a možná měl i nějakou pomoc. Sidney Kirkpatrick byl první osobou, která umožnila úplný přístup k archivům Cayce, včetně všech původních jmen – a tak nyní víme, že Nikola Tesla a Thomas Edison měli profesionální interakci s Edgarem Caycem v letech 1905 až 1907.³⁹

To téměř jistě znamenalo, že Tesla alespoň jedno čtení. Později byla provedena série měření Cayce, která šla do extrémních technických detailů s vynálezcem, který pracoval na prototypu gravitačního stíhání zvaného No-Fuel Motor. Konkrétně ve čtení 195-54, otázka 13, Cayceův zdroj říká, že gravitace je výsledkem dvou sil – jedna klesá a druhá se vrací nahoru. Vysvětluje také, že je to poměrně hrubý způsob, jak to vysvětlit, protože existuje neustálé množství

kruhový spirálovitý vířivý pohyb vyskytují cí se také v obou směrech.⁴⁰

Bohužel dva samostatné požáry v Cayceově fotografickém studiu zničily všechny záznamy z Cayceových raných let, včetně všech údajů, které mohl udělat pro Teslu. Další korespondence mezi Teslou, Thomasem Edisonem a Caycem byla „také později zničena dobromyslným, ale krákozrakým dobrovolníkem v archivu Edgara Cayce ve Virginia Beach“.

Bez ohledu na to, zda Tesla měla nějakou pomoc od Cayce, jen čtyři roky poté, co si spolu začali dopisovat, Tesla učinil některá provokativní prohlášení v rozhovoru pro The New York Herald.

Létají cí stroj budoucnosti – můj létající cí stroj – bude těžší než vzduch, ale nebude to letadlo. Nebude mít křídla... Přesto se bude moci libovolně pohybovat vzduchem jakýmkoli směrem s dokonalou bezpečností [a] vyšší rychlostmi, než kterých bylo dosud dosaženo...
Ve vzduchu může zůstat absolutně nehybný, dokonce i ve větru, po dlouhou dobu... Jeho zvedací síla nebude záviset na žádných tak choulostivých zařízeních, jaké musí pták používat, ale na pozitivním mechanickém působení."

Když ho novinář Herald požádal, aby objasnil, co tím myslel "mechanická akce," řekl Tesla:

„Prostřednictvím gyroskopického působení mého motoru – za pomoci některých zařízení, o kterých ještě nejsem připraven mluvit... Moje vzducholodě nebude mít ani plynový vak, křídla ani vrtule.“⁴²

Ve Ztracené vědě Gerry Vassilatos podává svědectví z údajných očitých svědků toho, že Tesla skutečně použil tuto technologii.

Tesla byl viděn stát na plošině, obklopený a purpurová koróna, asi třicet stop nad zemí. Zařízení mělo malou cívkou [nahore] a zespodu bylo celé pokryto hladkým povrchem měděného plechu. Plošina byla možná nádvě stopy v celkové hloubce a byla přečpaná součátkami. Tesla přešel na plošinu, postavil se před ovládací panel a šlehal vzhůru v koruně bílých jisker. Nadměrné jiskry utichly se zvětšující se vzdáleností od země, často obloukem zasahovaly do kovového oplocení. Tesla šel ze své cesty, aby se vyhnul čertnému kovovému oplocení ranče pod jeho anténou

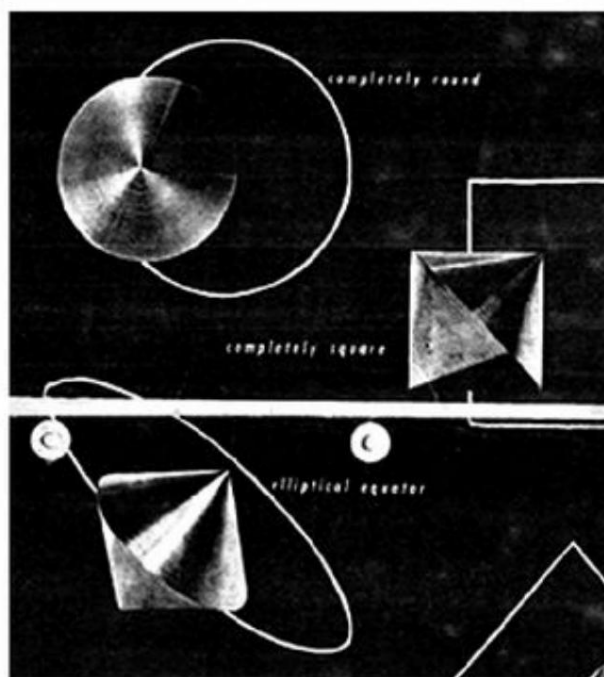
kurs... . Říká se, že Tesla si často každou noc liboval
v plachtění noční m vzduchem.43 —

Ralph Ring, Otis Carr a Tesla v „Utron“

V srpnu 2006 udělal Project Camelot rozhovor s Ralphem Ringem, jedenasedmadesátiletým technikem, který koncem 50. a začátkem 60. let spolupracoval s Otisem T. Carrem – vynálezcem výtahového systému Otis. Carr studoval u Nikoly Tesly a údajně mu bylo dáno tajemství jeho technologie gravitační hoštění. Carr dokončil vývoj plavidla ve tvaru pracovního talíře v roce 1947 a postavil několik z nich – ale zpočátku to nevzbudilo žádný oficiální zájem. V roce 2006 Ralph Ring konečně přišel s působilou řadou technických dokumentů, včetně podrobných plánů, od společnosti Carr's OTC Enterprises.

Major Wayne Aho, bývalý armádní důstojník bojové zpravodajské služby během druhé světové války, oznámil, že 7. prosince 1959 vezme plavidlo na Měsíc, že cesta potrvá 5 hodin a že zůstane na oběžné dráze 7 dní předtím, vracejíci se. Plavidlo o průměru 45, které měl použít, vážilo 30 tun a „bylo poháněno motorem Utron“.

Utronův motor byl zjevně Teslaův vynález – a existoval hlavní důraz byl kladen na to, aby byl kulatý z pohledu shora dolů a dokonalý čtvercový z pohledu z boku. To způsobilo, že byl tvarován jako vrchol – nebo dva kužely spojené základnou se základnou. Ring nešíkal žádné finanční výhody z toho, že se přihlásil, a měl jasnou a rozsáhlou dokumentaci, včetně fotografií. Carr se zařídí m a podrobných technických plánů, za jejichž předstírání by zjevně neutratil peníze. Když si přečtete, co Ring vlastně říká, padne se velmi přesvědčivým.

Propagační ilustrace Otise Carr turbíny se stíhání gravitace, kterou původně vynalezl Nikola Tesla. Otis Carr byl také vynálezcem výtahu.

Za prvé, vidí mě, jak se pevný kov stává pružným - v tomto případě jako Jell-O.

Při vzpomínce na opojné události pracovního dne konce 50. let a noc s Carr, Ring znovu a znovu zdůrazňoval, že klíčem je práce s přírodou. "Rezonance," zdůrazňoval opakovaně. "Musíte pracovat s přírodou, ne proti ní." Popsal, jak když byly modely disků napájeny a dosáhly určité rychlosti otáčení, ... „kov se obrátil na Jell-O. Mohli jste do něj strčit prst přímo. Přestal být pevný.

Proměnilo se v jinou formu hmoty, která jako by v této realitě nebyla úplně zde... . Bylo to neskutečné, jeden z nejpodivnějších pocitů, jaké jsem kdy cítil.⁴⁵

Plavidlo také cestovalo časem a zároveň cestovalo skrz prostor.

Letělo plavidlo? "Létat není to správné slovo." Prošlo to vzdálenost. Zdálo se, že to nezabere žádný čas. Byl jsem se dvěma dalšími inženýry, když jsme pilotovali pětacítyřicetistopé plavidlo asi deset mil. Myslel jsem, že se to nepohnulo - myslel jsem, že to selhalo. Byl jsem

úplně ohromeni, když jsme si uvědomili, že jsme se vrátili se vzorky hornin a rostlin z našeho cíle. Byl to dramatický úspěch. Byla to spíše taková teleportace. Čas se navíc nějak zkreslil. Cítili jsme, že jsme v řemesle asi patnáct nebo dvacet minut. Poté nám bylo řečeno, že jsme byli pečlivě načasováni tak, že jsme v plavidle nebyli déle než tři nebo čtyři minuty.⁴⁶

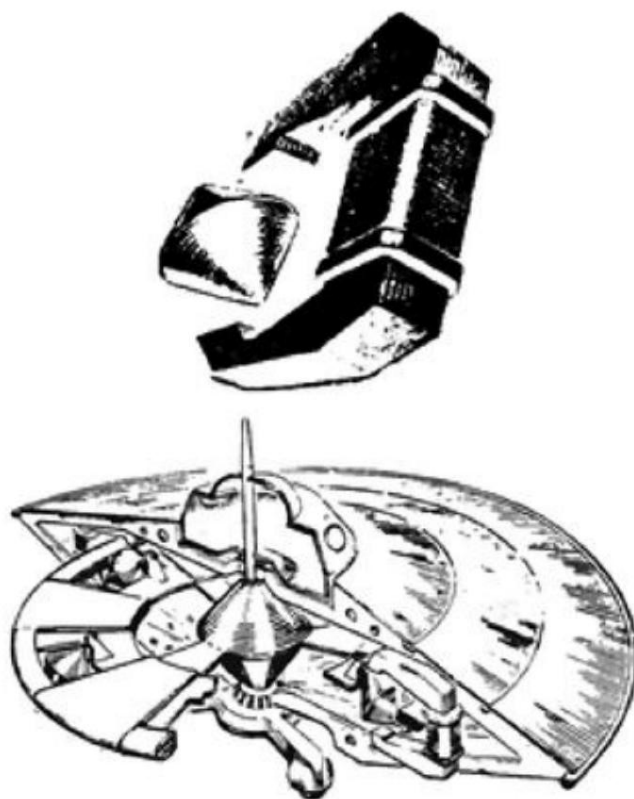
Možná ještě zajímavější je pří má vědomá interakce, které se v tomto procesu odehrává se Zdrojovým polem.

Utron byl klíčem k tomu všemu. Carr řekl, že díky svému tvaru akumuloval energii, soustředil ji a také reagoval na naše vědomé záměry. Když jsme stroj obsluhovali, nepracovali jsme s žádnými ovládacími prvky. Přesli jsme do jakéhosi meditačního stavu a všichni tři jsme zaměřili své záměry na efekt, kterého jsme chtěli dosáhnout. Zní to směšně, já vím. Ale to jsme udělali a to fungovalo. Carr využil nějaký princip, kterému nerozumím, v němž se vědomí mísí s inženýrstvím, aby vytvořilo efekt. To se nedá napsat do rovnic. Nechápu, jak věděl, že to bude fungovat. Ale stalo se.⁴⁷

Carr řekl všem, aby si nacpali kapsy kameny, chuchvalci hlíny a trávy z místa určení. Jinak, když se vrátí, nebudou mít žádnou vědomou vzpomínku na to, že by někam šli, a mysleli by si, že celá věc byla selhání – ne nepodobné Backsterovu spolubydlicím, který se probudil z hypnózy a myslel si, že se nic nestalo. Jistě, když se Ring vrátil z výletu, nic si nepamatoval – ale kapsy měl nacpané trávou. Byl naprosto ohromen – a teprve později si na cestu vzpomněl, jako by se probudil ze sna. Když se zeptal Carra, jak to funguje, řekl toto.

Ilustrace Otise Carra, jak Teslovy turbíny zapadají do talíře tvarovaného gravitačního stínění, které vyvinul.

Váš mozek je tu, aby ovládal vaše tělo. Jste tady v lodi. Je to iluzorní nádoba, kterou si lidé neuvědomují, protože e ji vytváří me v mikrosekundách. Z jedné vteřiny na druhou se tyto okenice otevří a zavírají a vytvářejí celou realitu, kterou kolem sebe vidíte, ale ve skutečnosti neexistuje. Všechno je to duch. Všechno je to energie, ale my ji vytváříme... . Lidé si neuvědomují, že člověk v jistém smyslu stvořil čas. Čas v podstatě neexistuje. Děláto, když to vytvoříme, a něco má začátek a konec. Řekáme tomu čas. Ale ve větší realitě není čas.48

„Otevří a zavírají okenic“ zní stejně jako kolísání fyzikální, chemické, biologické a radioaktivní reakce, které Shnoll objevil, probíhají po celém světě.

Bohužel, agenti pracující v rámci tajných projektů se vrhli dovnitř na Carr v roce 1961 a nebrali ne jako odpověď

Přišli se všemi svými zvonky a píšťalkami a řekli: "Právě teď zavírají." A my jsme se jich zeptali proč, a oni odpověděli: "Kvůli vaší hrozbě svrhnout měnový systém Spojených států amerických." To byl jejich trik... .

"A my zabavujeme všechno." Šli do kancelář í a šli do laboratoř e a zač ali prostě všechno zabavovat. Pak nã vyslyř ali a ř ekli nã m v podstatě: „Mylí te se. Pokouš í te se svrhnout peněž ní systém.“⁴⁹

Toto utajování trvá už nějakou dobu – „kosmická vodní brána“, jak o ní hovoř il Dr. Stanton Friedman v článku, který koloval mainstreamovými médii, když jsem psal tuto knihu.⁵⁰ To mů ž e být nã sledek stejného tajemství otcové zakladatelé se drž eli významu Velké peč eti Spojených stãů – vysí lali zprãu pro ty, kdo by se obtěž ovali ji najít, ale nikdy ji nevysvětlili ž ádným př í mým a otevř eným způ sobem. Doufã m, ž e je nyní jasné, ž e za tě mto technologiemi je zř ejmý jednotný systém principů . Jakmile opraví me chyby, kterých jsme se ve vědě dopustili, mů ž eme vysvětlit všechna pozorování – a uvědomit si, jak se tytéž sí ly již objevují v př í rodě. Prãe teď nikdo neudělal definitivní prů lom s technologií , jako je tato, která se stala mainstreamem – ačkoli podobné objevy učinili Thomas Townsend Brown (efekt Biefield Brown), profesor John Searl (Searl Levity Disc) a další .

Brown se rozhodl spolupracovat s bezpeč nostní m aparãtem a jeho práce se stala tajnou, zatímco Searl proti ní bojoval a byl zničen – ale jejich výsledky jsou také v souladu se vš í m, o č em jsme zde diskutovali. Dva ruš tí vědci, [Roschin](#) a Godin, nezávisle př estavěli Searlovu technologii a dostali velmi silný zdvih, ačkoli jejich zař í zení muselo být kvů li laboratorní mu stolu. nedã no zveř ejnili online videa ukazující jeho unikãní turbí nu v akci, kvů li které na něj skeptici dř í ve útoř ili a tvrdili, ž e je to nemož né.⁵² Searlů v tã m údajně pracuje na vývoji plně funkční ho prototypu jejich zař í zení , stejně jako Ralph Ring.

Udělej to sám – s Lung-Gom

V době, kdy pí šu tuto knihu, nikdo z nã nemá tě mto technologií m otevř ený př í stup – ale mō ž ná tento posun do zlatého věku př edstavuje dobu, kdy je nebudeme potř ebovat. Je mō ž né vygenerovat dostatek

soudržnost, že byste mohli skutečně levitovat své vlastní tělo – bez jakékoli technologie? Zdá se, že i Tibetané zdědili tajemství tohoto úžasného triku. Technika se nazývá lung-gom a byla svědkem Alexandra David-Neel a sepsala ji ve své klasice *S mystiky a kouzelníky v Tibetu* z roku 1931.⁵³ V tomto případě jsou mnozí schopni přejít do stavu hlubokého transu, kde mohou běžet obrovskými skoky pozoruhodně vysokou rychlostí – používají svátěla způsoby, který zcela vzdoruje gravitaci, jak ji nyní chápeme.

Lung-gom mohl být původně používán k cestování na obrovské vzdálenosti mnohem rychleji než chůze nebo jízdě na jaku. Pokaždé, když jedna z jejich nohou dopadne na zem, znovu odstartují další velký skok. I když to může být nadsázka z příliš mnoha filmů, každý skok může vést k tomu, že cestují až třicet stop vysoko a sto stop vpřed, ne-li více. David-Neel o této praxi slyšel historky, ale nakonec jednoho dne viděla, jak se to dělo na dálku dalekohledem. Její tibetští cestující partneři viděli obraz mnicha pouhým okem a potvrdili, že to byl skutečně plicní gom-pa — mnich zběhlý v tomto fascinujícím umění.

Chtěla jí za mužem, být toho svědkem zblízka a ptát se ho, ale byla přílišně varována.

Vaše úcta lamu nezastaví, ani s ním nepromluvíte. Tento určitě by ho zabil. Tito lamové na cestách nesmí přerušit svou meditaci. Bůh, který je v nich, uteče, přestanou-li opakovat ngag [mantry], a když je takto opustí před správným časem, zatřese jimi tak silně, že zemřou.⁵⁴

Mně to zní jako mýtická legenda, která byla vytvořena pro vysvětlení něčeho, čemu nyní můžeme rozumět vědecky. Na základě těchto nových fyzikálních zákonů, které nyní znovu objevujeme, můžeme předpokládat, že aby mnich mohl praktikovat lung-gom, musel by být schopen přenést do času zhruba polovinu atomů a molekul ve svém těle. prostor. Byl by pak napůl venku, napůl uvnitř. Jak přesně se tuto praxi naučili? Vyžaduje to nějaký proces „probuzení epifyzy“? To může být součástí. David-Neel vysvětlil, že k trénování této schopnosti musí nejprve strávit několik let cvičením různých typů dechových cvičení. Nakonec vám váš učitel dá mantru, kterou rytmicky opakujete. Vaše dýchání

a všechny vaše kroky musí držet čas se slabikami mantry, zatímco budete cvičit.

Pro mě je v této zprávě pozoruhodné množství dat, která jsou v souladu s tím, co jsme se dosud dozvěděli – o čemž David-Neel v té době zjevně neměl ani ponětí. Teplo narušuje koherenci ve Zdrojovém poli – a během nejteplejších denních dob nefunguje plicní gom příliš dobře. Tvar oblasti také určuje strukturu Zdrojového pole, stejně jako pyramidový efekt – takže nerovný terén, úzká údolí a stromy vytvářejí vlivy, které mohou narušit cestu plicní gom-pa, zatímco plocházemě a široká poušť prostory to značně usnadňují.

A konečně, váš normální stav myslí se posouvá do hlubokého transu, kde většina vašeho vědomí již není zde v časoprostoru. Vaše šišinka mozku je pravděpodobně docela aktivní, protože většina vašeho vědomí se nyní přenesla do vašeho astrálního těla nebo energetického duplikátu v časoprostoru, jak Gariaev a další ukázali ve Fantomu DNA. Zajímavé je, že David-Neel také uvádí, že pokud by mnozí tuto praxi prováděli příliš často, mohli by uvít znout v půli cesty – a pak se ve skutečnosti museli přititřit řetězy, aby byli schopni zůstat na zemi.

Ačkoli existuje mnoho dobře zdokumentovaných případů lidské levitace, které nemohly být předstírané, včetně křesťanských světců, jogínů a výjimečných schopností Daniela Dunglase Huma v 19. století, svědky vědců, učenců, vládních osobností a dalších osobností, ⁵⁵ jeden případ levitace ve filmu Dr. Claude Swansona Synchronizovaný vesmír pro mě vynikla. Jedná se o Petera Suglerise, mladého řeckého chlapce z 80. let, který dokázal pohybovat předměty, ohýbat žíly a další kovové náčiní, aniž by se jich vůbec dotkl – jak bylo svědkem mnoha lidí. Tyto ohýbání žil lze nyní vysvětlit převrácením atomů do časoprostoru, takže materiál ve skutečnosti začal být ohýbatelný. A ano – Sugleris byl také schopen levitovat. V roce 1986 ho jeho žena vyfotografovala, když se vznášel osmácti palci nad podlahou kuchyně a zůstal tam nahoře čtyřicet sedm sekund. Námaha se na jeho tváři objevila jako děsivá grimasa, polil ho studený pot a byl poté vyčerpáný.

Trvalo mu deset nebo patnáct sekund, než nabyl normálního vědomí. Aby to dokázal, „vyžadoval nesmiřné soustředění a očištnou

vegetariánskou stravu několik týdnů před akcí“.⁵⁶ —

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Třída geometrie se stala mnohem zajímavější

Naše pátrání po znovuobjevených tajemstvích starověku se zdá být téměř dokončeno. Naším největším objevem bylo, že tři rozměry vesmíru, které vidíme všude kolem sebe – jako skutečný svět – jsou jen polovinou obrázku. Druhá polovina je paralelní realita, ve které jsou všechna pravidla v podstatě stejná – ale prostor tam je čas tady a naopak. Tyto dvě reality jsou důvěrně a zcela na sobě závislé, pokud jde o přechytlivost – jejich vířivé pohyby se prolínají v každém atomu. Přirozeně se nikdy nešleknou, že gravitační síla není nemožná – zdá se, že se to děje neustále v tornádách, vodopádech, stoncích rostlin a stromů a v pouzdrech křídel některých hmyzu. Zdá se, že gravitace máv sobě mnohem více struktury než pouhé přetahování lanem mezi gravitační silou tlačící dolů a levitací silou tlačící nahoru.

V rámci gravitace dochází také ke spirálovitým pohybům, které tlačí i jinými směry než přímě dolů. Abychom zrušili gravitaci, dosáhli koherence a vstoupili do časoprostoru, musíme vědět, jak vytvořit správné vířivé proudy ve Zdrojovém poli – abychom mohli levitovat, teleportovat se a cestovat v čase, což můžeme být klíčovou součástí předpovědi daný zlatý věk.

Geometrie se zdá být klíčem k vytvoření vířivých proudů, které potřebujeme k dosažení těchto užasných výsledků.

Geometrické vířivé body

Je zcela možné, že určité oblasti na Zemi by mohly mít větší koherenci než jiné oblasti – a tak je levitace, teleportace a cestování časem v těchto místech mnohem jednodušší. Gravitace můžeme v těchto oblastech nabýt spirálovitého, boční tlaku – vytvoření kruhového nebo oválného tvaru proudění ve vzduchu, vodě, magnetických polích nebo pláti. Právě takové vířivé body hledal Ivan T. Sanderson v 60. letech se svou Společností pro vyšetřování nevysvětlitelného. Charles Berlitz skutečně hojně využíval Sandersonovu knihovnu, když v roce 1974 napsal Bermudský trojúhelník. V letech 1945 až 1975 zmizelo v Bermudském trojúhelníku 67 různých lodí a člunů a 192 letadel všech různých typů. V důsledku těchto událostí zmizelo 1700 různých lidí.

Tyto incidenty nezahrnují mnoho dalších zmizení, která byla později 1 dána konvenční m vysvětlení m.

— V roce 2004 Gian Quasar odhalil, že v předchozích dvaceti pěti letech zmizelo v Bermudském trojúhelníku bez stopy 75 letadel a stovky rekreačních jachet – a na obě své knihy uvádí, že v důsledku toho zmizelo více než 1075 lidí . .2

—
Bermudský trojúhelník byl pouze jedním z řady míst Sanderson zjistil, kde se dějí podivné věci. Koncem 60. let Sanderson jasně určil, že na Zemi existuje deset oblastí, přibližně stejně vzdálených, kde lodě a letadla neustále mizí, v moři a ve vzduchu byly pozorovány podivné jevy a/nebo záření selhalo. 3

—
Pět z těchto oblastí se nacházelo na stejné severní tropické šířce a každá z nich byla od sebe vzdálena 72 stupňů zeměpisné délky. Pět dalších mělo stejné základní uspořádání na jižní polokouli, ale všechny byly posunuty o 20 stupňů na východ od těch na severní. Téměř všechna Sandersonova televizní vystoupení na začátku 70. let diskutovala o těchto vírových bodech, které vytvořily velké množství tajemství a intrik.

Jen v Bermudském trojúhelníku zmizelo hodně přes tisíc lidí, ačkoli Sanderson řekl, že na tom nic trojúhelníkového není. V důsledku jeho popularity mu vojenští a obchodní piloti začali dodávat ještě zajímavější údaje. Piloti uvedli, že na stejných deseti místech nebo bezprostředně v jejich blízkosti zářivali časové anomálie – do svých destinací dorazili „příliš brzy“ nebo „příliš pozdě“. To by mohlo být potvrzeno jejich vlastními nástroji jako

i pozemní záznamy.4 —

Přehlídka Dicka Cavetta byla v poslední době na ABC extrémně populární 60. a počátkem 70. let. Častým hostem byl Arthur Godfrey – ostřílený pilot, který si užil třicet let jako televizní osobnost, často reprezentující pohled těch největších leteckých společností. Debata byla naplánována na 16. března 1971 mezi Godfreyem a Sandersonem o těchto vírových bodech. Ačkoli byli staří přátelé, ve dvou dřívějších vystoupeních Godfrey skepticky odmítl Sandersonův nápad jako „spoustu zatracených nesmyslů“ nebo něco v tom smyslu. Nicméně, když Sanderson vynesl glóbus s jasně označenými body a položil všechny důkazy, Godfrey byl unesen. Měl tři různé

zkušenosti ve stejných oblastech, které přímě potvrdily to, co Sanderson říkal.

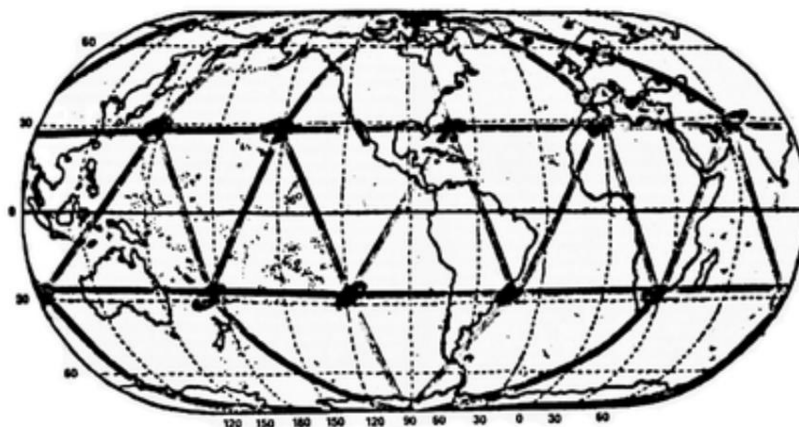
V jednom přímě padě Godfrey ztratil na hodinu a půl veškeré spojení s rádiem a přímě stroji, když letěl Dřálovým mořem na jih od Japonska, zbývaly jen čtyři hodiny plynu – a byl zjevně vyděšený. Řekl také, že když piloti míří přímě po východním pobřeží přes oceán, což je rychlejší než držet se blíže země, musí velmi bedlivě sledovat své přímě stroje. Ostatní piloti již řekli totéž, včetně Boba Duranta v rozhlasové show Barryho Farbera. Když se Dick Cavett konečně zeptal Godfreyho, na rovinu, jestli si tento jev vyžaduje řádné vědecké zkoumání, podíval se přímě do kamery a naprostou vážností prostě řekl ano.⁵

—

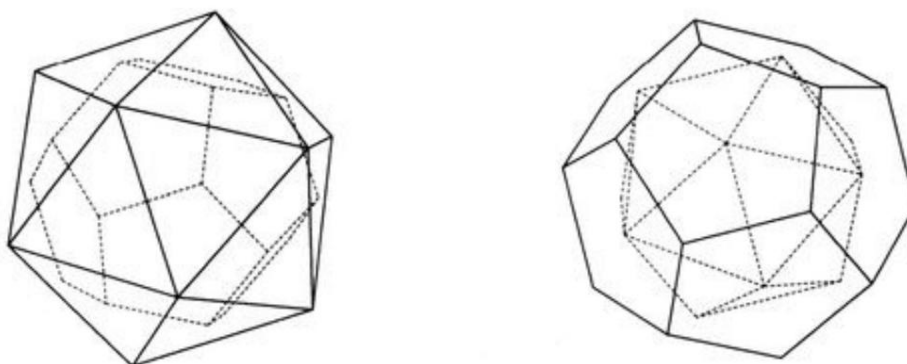
To vyvolalo vlnu nového zájmu vědců a inženýrů. Jeden z nich poukázal na to, že by měl být zahrnut také severní a jižní pól, protože velmi dobře zapadají do stejných geometrických vztahů. Sanderson publikoval diagram těchto dvanácti „odporných vírů“, jak je nazval, v dubnu 1971 ve vydání Pursuit, jeho deníku. Poté se mu dostalo obrovského nového výbuchu publicity, když se v roce 1972 objevil v časopise Saga jeho klasický článek „Dvanáct dřálových hřbitovů po celém světě“. To spustilo vědecké zkoumání tří sovětských výzkumníků – Nikolaje Gončarova, Vjačeslava Morozova a Valerije Makarova – kteří o tom publikovali článek v populárním časopise Akademie věd SSSR Chimija i Žizn neboli chemie a život. Jejich článek vyšel v roce 1973 a nesl název „Je Země velký krystal?“

Tito tři kluci představovali zajímavou směs talentů – Gončarov byl historik, Morozov byl stavební inženýr a Makarov byl specialista na elektroniku. Společně si uvědomili, že Sandersonových dvanáct vírů vytvořilo dvacetistěn, když jste spojili tečky v trojrozměrném prostoru. Toto je opět zhruba kulový geometrický objekt, který má dvacet stran, z nichž každá dává dokonalý rovnostranný trojúhelník. Cítili, že se jedná o energetickou krystalickou strukturu nějakého druhu, která existovala v zemi.⁶ Označovali ji jako „matrix kosmické energie“.⁷

—

Ivan T. Sanderson objevil, že k většině zmizení lodí a letadel došlo ve dvanácti stejně vzdálených místech po celém světě, což tvoří tento geometrický vzor.

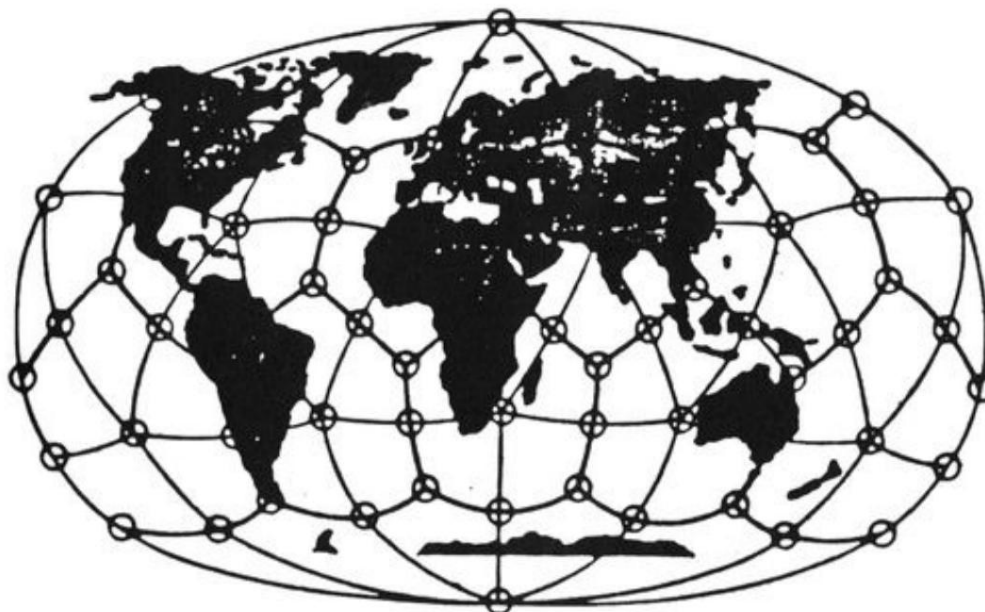
Dvacetistěn, objevený v zemských vírových bodech Sandersonem, lze geometricky převrátit a vytvořit dvanáctistěn, jak vidíte zde.

Věděli také, že když otočíte dvacetistěn naruby, dostanete jeho geometrický opak, nazývaný dvanáctistěn – dvanáctistranný objekt, který vypadá jako fotbalový míč, kde každá dvanácti tvář je pětiúhelník. Nakreslili všechny čáry, kde se tyto geometrie objevily na zemském povrchu, na základě Sandersonových dvanácti původních bodů a našli množství skrytých pokladů.

Mnoho z největších linií seismických zlomů náhylných k zemětřesení bylo přímo na této mřížce. Podmořské vulkanické horské hřbety jsou často dokonale zarovnané s mřížkou, včetně Středoatlantického hřbetu – stejně jako nadzemní pohoří. Všechny tyto efekty mohou být výsledkem přirozených rotujících proudů v pláti, kde tato boční síla gravitace tlačí roztavený materiál do cyklického proudění. The

zóny nejvyšší a nejnižší atmosférického tlaku se také objevily v některých oblastech, kde se křivky jakékoli třídy - kterých bylo celkem šedesát dva míst. Opět by to mohlo být způsobeno gravitační silou ovlivňující chování atmosféry - prostřednictvím spirálovitých proudů, které dosud nebyly uznávány v hlavní proud vědy. Tyto výrové oblasti tvořily také středové body hlavních oceánských proudů a vírů - ukazují gravitační efekty na proudění vody. Oblasti nejvyšší a nejnižší geomagnetické gaussovy síly do toho přesně zapadají

tyto oblasti byly objeveny zvláště v různých částech světa, které se v průběhu svých migrací. V těchto oblastech se objevila jedinečná divoká zvířata - a anomálie v gravitačním poli.10

Jakmile byl k původnímu Sandersonovu objevu přidán dvanáctistěn, ruští vědci zjistili, že na této zeměkouli bylo postaveno přes 3300 různých starověkých míst.

A co je nejlepší, na těchto místech se ukázaly i vyspělé prehistorické kultury a starověké civilizace. Ve skutečnosti se na této zeměkouli objevilo 3300 různých posvátných komplexů a starověkých památek, často postavených z masivních kamenů. To zahrnovalo Velkou pyramidu v Egyptě, ruiny Velké Zimbabwe ve střední Africe, Stonehenge a Avebury v Anglii, pyramidy v Číně v provincii Xian, komplex kamenných kruhů Kunoonda v Austrálii, ruiny Nan Madol v Pohnpei, tajemné

kamenné hlavy Velikonoční ho ostrova, Machu Picchu v Peru, pyramidy Slunce a Měsí ce v Teotihuacánu v Mexiku, oblast Four Corners v oblasti Hopi na americkém jihozápadě včetně Sedony v Arizoně a mnoha

další ~~ch~~.11 To je velmi přesvědčivý důkaz, že staří lidé stavěli své gigantické kamenné monumenty v místech, kde to bylo nejjednodušší a také nejkoherentnější, čímž bylo mnohem snazší chránit gravitaci – a také ziskat mnohem silnější léčivé účinky. Mohlo by dokonce být možné použít tyto body pro cestování časem, kdybyste věděli, kdy nastanou správná planetární zarovnání.

William Becker a Bethe Hagens dále zdokonalili a vylepšili práci ruských vědců, nakreslili čáry, které spojovaly více geometrických bodů dohromady – a vytvořili to, co může být dosud nejpokročilejší vizualizací Globální mřížky. V jejich klasickém díle The Planetary Grid: A New Synthesis byly uvedeny dva různé případy letadel související s mřížkou, kde došlo k náhlým a nepředvídatelným změnám kurzu bez kontroly pilotů, které odpovídaly strukturě čar mřížky.12 První zahrnoval KAL 007, z Anchorage na Aljašce 1. září 1983.

Druhým byl KAL 902, směřující z Paříže do Anchorage 20. dubna 1978. Oba tyto lety se uskutečnily během významných svátků ve dvou různých kulturách: KAL 007 se stal během velkého hinduistického svátku 13 Višnuů a KAL 902 se uskutečnil během Velkého páku/ Pesach.

Možné, že určité starodávné svátky byly vybrány z nějakého důvodu – zarovnání Země, když prochází me ročními obdobími, mohlo dát atomům a molekulám na Zemi trochu extra nakopnutí, aby v těchto zvláštních dnech překonaly hranici rychlosti světla. Je zřejmé, že k potvrzení této spekulace je zapotřebí mnohem více výzkumu – a některé svátky se z roku na rok neobjevují ve stejný den – ale je to zajímavá možnost.

Ley Lines And Beyond

Sir Alfred Watkins ve dvacátém století zjistil, že po celé Anglii se na rovných stezkách nazývaných ley lines objevilo obrovské množství architektonických míst ze všech různých historických období. Jeden zvláště protínal téměř vodorovně jižní Anglii.

Potěšilo mě, když jsem v roce 2005 našel článek BBC, který stří zlivě pojednával o těchto záhadách.

„[Ley linky jsou] zarovnaní a vzory mocných, neviditelných zemské energie prý spojuje různá znáposvádná místa, jako jsou kostely, chrámy, kamenné kruhy, megality, svaté studny, pohřebiště a další místa duchovního nebo magického významu. (Harperova encyklopedie mystických a paranormálních zkušeností) ... Je pravda, že v těchto oblastech (včetně strašení) je zaznamenáno více „paranormálních“ aktivit ... účinky tohoto typu energie jsou prý podobné účinkům statické elektřiny: pocity „brnění“ na kůži a vstávající chlupy... Při vyšetřování je často hlášen jev, kdy se technické vybavení chová nevyzpytatelně... Hlavní prehistorické stavby vyšší důležitosti lze často nalézt na místech, kde se protínají dvě nebo více rovin.

další [ch. 14](#)

Na konci tohoto článku je prohlášení, že jde o „obsah vytvářený uživateli“, který nereprezentuje názory BBC Gloucestershire – jen aby nedošlo k záměně. Všechny efekty, které zmínili, dokonale odpovídají tomu, co jsme se o Zdrojovém poli učili.

Velmi mě také inspiroval článek od Josepha Jochmanse s názvem „Země: Křídlová planeta?“, která se objevila v roce 1996 ve vydání Atlantis Rising a obsahuje některé body, které jsem již zmínil výše. Jochmans odhalil, že mnoho starověkých kultur po celém světě mělo jedinečné zaměření na tyto prastaré rovné linie. Irové jim říkali pohádkové stezky. Němci jim říkali svaté linie. Řekové je označovali jako posvátné cesty Herma. Staří Egypťané jim říkali Cesty Min. Číňané jim říkali lung mei neboli dračí proudy – a věřili, že umí stěnit kamenů, stromů, chrámů, domů a pagod podél těchto linií přímo pomocí země, jako součást prastaré praxe Feng-shui. Se zemí se zacházelo v podstatě stejným způsobem, jako by se léčilo tělo – prostřednictvím akupunkturálních linií. Velmi pěkně do toho zapadá myšlenka axis mundi. Pokud máme v konkrétní zemi velký energetický vír, očividně by se to stalo ústředním bodem pro každého – pokud by o něm vědělo dostatek lidí a mohli využít jeho výhod.

Australští domorodci jim říkali stezky snů – a dělali sezónní procházky podél těchto linií, aby oživili životní sílu v těchto oblastech. Zmapovali snové čáry na deskách zvaných Turingas a mohli lokalizovat zvěř a předpovídat průchod bouří pomocí meditací na čáry. Starší Polynésané je nazývali te lapa neboli „čáry světla“ a zjevně je viděli jako viditelné, světelné čáry v oceánu, které používali k navigaci. Obyvatelé Velikonočnického ostrova a Havaje jim říkali aka nitě a stavěli kamenné hlavy a posvátné platformy Ahu na Havaji, aby využili sílu neboli „životní sílu“ z těchto řádků. Inkové organizovali celou svou civilizaci podle ceque linií, podél cesty stavěli wacas nebo posvátná centra – to vše se sbíhalo k pyramidě Slunce v Cuzcu.

Mayové postavili vyvýšené bílé silnice zvané Sacbes, které následovaly linie s dokonalou přímostí, jdoucí přímo skrz bažiny, aby spojily jejich pyramidové komplexy dohromady. Medicínská kola a kruhy kiva na západě Severní Ameriky se také nacházejí v přímých uspořádáních a stavitelé mohli v oblastech Středozápadní a východní pobřeží dnešních Spojených států také ponechat své struktury ve zvláštních uspořádáních – opět zdánlivě, aby využily této mřížky a koherence, kterou vytváří. Jochmans také řekl, že indiánští šamani často mluví o léčivých energiích ze země, kterou nazývají Orenda, Manitou a další podobná jména. Je zajímavé, že Jochmans také tvrdil, že stařešinové z kmene Hopi říkali, že Země je jako hřbet skvrnitého koloucha. Jak 15 kolouch stále, skvrny mění pozice – a objevují se nové body. —

Geometrická expanze Země

Vědec NOAA jménem Dr. Athelstan Spilhaus publikoval v roce 1976 článek, který dokazuje, že Hopiové mohli mít naprostou pravdu. Spilhaus, který zemřel v roce 1998, byl vysoce vyznamenaný vědec, geniální vynálezce a autor syndikovaného komiksu. Vyvinul „bathytermograf“, zařízení pro detekci ponorek, které bylo životně důležité při pomoci rozdrtit Hitlera ve druhé světové válce. 16 Spilhaus byl také vynálezcem a ředitelem výzkumu při sně tajného projektu meteorologického balónu MOGUL, o kterém bylo oficiálně řečeno (v 1994) být tím, čím skutečně byl

havaroval v Roswellu. Proto je Spilhausova důvěryhodnost pro údajné zakrývání UFO základní.

Příběh začíná u Dr. Hanshou Liu z Goddard Space NASA Flight Center, který jako první objevil, že když se původní superkontinent Pangea před 220 miliony let rozpadl, stalo se tak podél ekvidistantních linií – tvořících okraje geometrie ve tvaru pyramidy zvané čtyřstěn. V tomto případě má tvar pyramidy s rovnostranným trojúhelníkem na spodní straně a třemi dalšími rovnostrannými trojúhelníky tvořícími strany.

V diskusi se Spilhausem, který byl velmi talentovaný na vytváření unikátních mapových projekcí, zjistili, že kontinenty, vulkanické hřbety a seismické zlomové linie se poté přesunuly do tvaru, který byl kombinací krychle a osmistěnu. Osmistěn vypadá jako dvě egyptské pyramidy od základny k základně, kde každá plocha je opět rovnostranný trojúhelník. Z této fáze se Země opět posunula – do přesně stejného vzoru, který znovu objevil Sanderson v roce 1971 a Rusové v roce 1973.

Spilhaus pak vytvořil speciální mapovou projekci, kde vzal jediný bod v Tichém oceánu a roztáhl jej do velkého kruhu, takže všechno na Zemi bylo uvnitř tohoto kruhu. Z této perspektivy se geometrie stala velmi, velmi zřejmou – pokrývala naprostou většinu všech seismických a sopečných hřbetů s úžasnou přesností.

Zemské kontinenty, pohoří a podmořské vulkanické hřbety se později rozšířily do této geometrie icosadodeka. Jediný bod v Pacifiku

Oceán byl rozšířen tak, aby tvořil okraj celého kruhu v této projekci mapy od Spilhouse.

Osobně jsem kontaktoval Dr. Hanshou Liu v červnu 2004, abych zjistil, zda je tento pozoruhodný vědecký průběh pravdivý – a dal mi svolení publikovat následující prohlášení.

Vážení pane Wilcocku, Dr. Athelstan Spilhaus mě navštívil v NASA Goddard Space Flight Center v roce 1976 a požádal jsem o dotisk mých tří článků: Deformace a nestabilita podtlakových litosférických desek, Dynamický model pro oddělování sestupné litosféry a O rozpadu tektonických desek polární putování m....

V roce 1976 jsem na takový [geometrický] vzor upozornil doktora Spilhausu ve své kanceláři ze své práce. Potěšilo ho, když viděl, že k rozpadu [země] došlo podél stejně vzdálených bodů a čar, které vytvořily geometrické těleso známé jako čtyřstěn... . Diskutovali jsme [také] o možných fázích kuboktaedru a ikosadodekaedru v litosférické expanzi. Než dr. Spilhaus opustil mou ordinaci, okomentoval [k] mé práci: „Nyní lze vaše představy o rozpadu tektonických desek vyjádřit bez matematiky, ve formě, kterou mohou pochopit lidé bez vědeckého vzdělání. Vaše kombinace smělosti, vhladu a odvahy vám umožnila vytvořit nápady, které změnilly naše chápání dynamiky Země.“ Jako vystudovaný matematický fyzik jsem cítil, že jsem poctěn.¹⁸

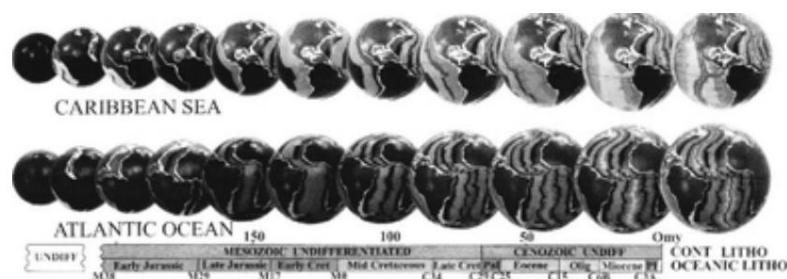
Je zřejmé, že geometrie nyní hraje mnohem významnější roli v růstu a vývoji Země, než jsme si mysleli. Konvenčně přijímaný model deskové tektoniky nebo to, co se dříve nazývalo kontinentální drift, lze vysledovat až k Dr. Alfredu Wegenerovi v roce 1912 – a zůstal téměř beze změny.

¹⁹ Nicméně oba Karl W. Luckert, emeritní profesor století . University of Southern Minnesota,²⁰ a James Maxlow²¹⁻²² ~~prekázali~~ ^{prekázali} mí t jasně vědecké příklady, že Země se rozpí nálezovitě nejméně před 220 miliony let – kdy se poprvé oddělil megakontinent Pangea. Maxlow jednoduše odečetl každou fázi expanze, kterou mořské dno celosvětově prošlo, od celkového objemu zemského povrchu. Výsledky jsou docela překvapivé, jak se zdá

že všechny kontinenty do sebe dokonale zapadají, pokud Zemi zmenšíte na 55 až 60 procent její současné velikosti. Maxlowova práce je v určitých vědeckých kruzích brána vážně – například byla diskutována v roce 2007 ve vydání zpravodaje *New Concepts in Global Tectonics*.²³ Maxlow a Luckert jsou jen dva z mnoha vědců, kteří nyní propagují takové modely.²⁴ Velmi málo vědců se chtělo dotknout Teorie expanze Země, protože naznačuje, že v samotné Zemi vzniká obrovské množství nové hmoty. Zároveň však většina z nich nemá problém podpořit teorii velkého třesku – kde údajně veškerá hmota ve vesmíru vznikla v jediné gigantické explozi... z ničeho. Maxlow, Luckert a další přesvědčivě ukázali, že model deskové tektoniky je zatím jen problémy. Pokud dovoluji, aby se Země rozšířila zevnitř, procesem nepřetržitého vytváření hmoty, budeme mnohem dokonaleji odpovídat reálným datům, která jsou k dispozici. To samozřejmě znamená, že hmota může být spontánně generována ze Zdrojového pole. A nejlepší ze všeho je, že vidím, že Země se cestou rozšířila geometrickými fázemi.

GLOBALNÍ EXPANZNÍ TECTONIKA:

Exponenciální expanze Země od rané jury po současnost.

Model rozšíření Země Dr. Jamese Maxlowa. Podmořské vulkanické hřebenové vytvářejí novou kůru, jak se Země zvětšuje.

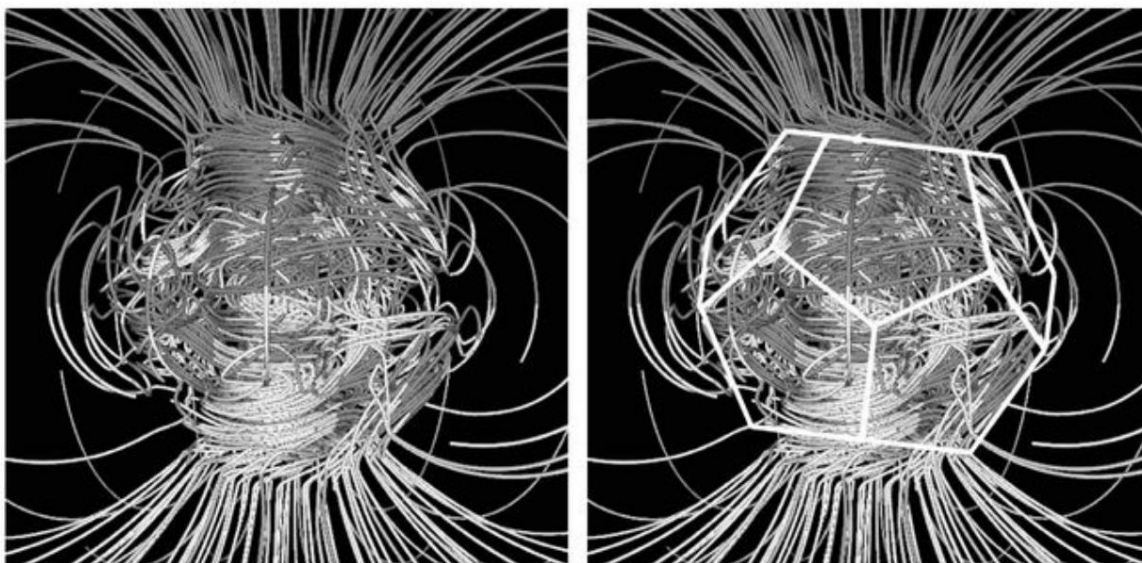
Krystalové jádro Země

Dosud se tato geometrie jevila buď jako skryté energetické vzory nebo obrysy podél povrchu Země, které můžeme měřit pomocí seismických zlomových linií, horských pásem a podmořských sopečných hřbetů – to vše by mohlo být způsobeno gravitačními stresovými proudy.

A co skutečný, k Bohu upřímný krystal v zemi, který má tento tvar? Na webu Pittsburgh Supercomputing Center, divize Carnegie Mellon/University of Pittsburgh, jsem našel následující odhalující citát.

Hluboko v zemi, v samém středu, více než tři tisíce milníže, je pohřben obrovský krystal. Může to znít jako nejnovější fantasy adventura nebo nový film o Indiana Jonesovi, ale je to náhodou to, co vědci objevili v roce 1995 pomocí sofistikovaného počítačového modelu vnitřního jádra Země.²⁵

S potěšením jsem zjistil, že Glatzmaier-Robertsův model zemského jádra měl skutečně velmi jasný geometrický tvar – který někteří vědci nazývali „šestihranný“ vzor.²⁷

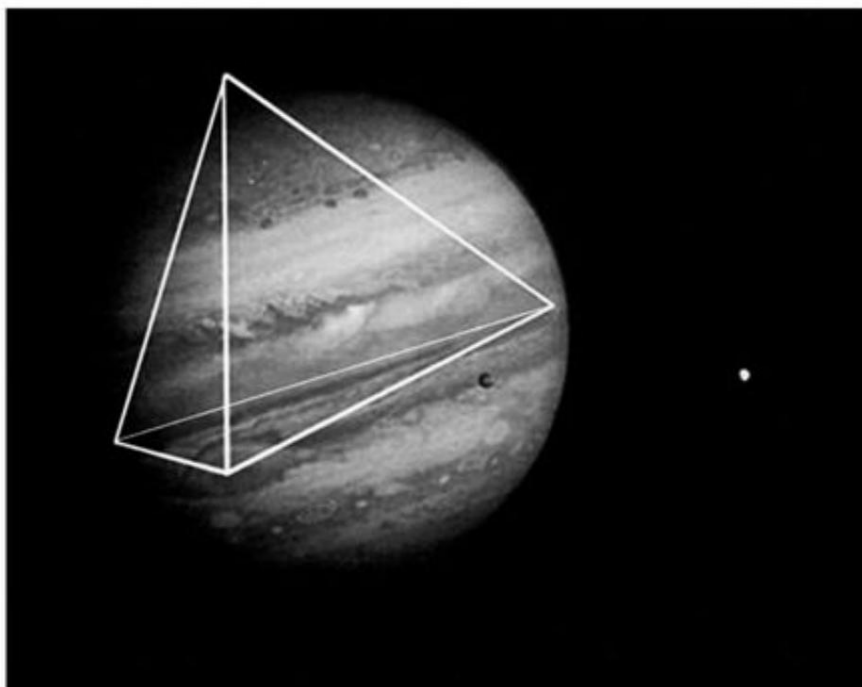

Model NASA Glatzmaier-Roberts odhalil geometrický „krystalový“ vzor v zemském jádru, který dokonale zapadá do dvanáctistěny, jak je znázorněno vpravo.

Pokud však dvanáctistěn zaskočí te a poté jej mírně nakloní te (asi 10 stupňů), perfektně zapadne. Žádná jiná geometrie, o které jsme diskutovali, tak dobře neodpovídá. Můžeme také jasně vidět spirálovitý, tekutý vír pohybující se také středem geometrie. Jedna studie dospěla k závěru, že některé vnitřní jádro Země se chová jako kapalina, navzdory své geometrické struktuře... přesně tak, jak bychom mohli očekávat, vzhledem k vlastnostem tekutinového pole. Zdroje.²⁸ Americká geofyzikální unie otevřeně prohlásila, že úhlový sklon geometrické jádro není

v souladu s rotací Země.²⁹ Jak uvádí jiná mainstreamová studie, „ještě př ekvapivěji se [jádro] otáčí rychleji než zbytek Země.“³⁰ K tomuto bodu se vrátí ~~me~~ později. Vědci dokonce př ipustili, že současné modely nedokáž ou plně vysvětlit tento „krystal“ ve stř edu Země. Jak uvádí Physics Today Online, „[geometrické] vyrovnání [zemského jádra] nemusí být výsledkem jediné sí ly, jako je ta způ sobená elektromagnetickým napětím, ale kombinací sil př í tomných ve vnitř ní m jádru.“³¹

Léta jsem se snažil pochopit, co by mohlo způ sobit, že se celá tato geometrie tak zjevně objevuje ve skutečné struktuře a chování Země – nemluvě o „tetraedrické geometrii“ Richardu C. Hoagland poukázal na Slunce (vzory slunečních skvrn, které nepř esahují 19,5 stupně na sever nebo na jih), Mars (štitový vulkán Olympus Mons, tř íkrát vyšší než Mount Everest, na 19,5), Venuši (dvě sopky na zhruba 19,5), Zemi (Havajské ostrovy v 19,5), Jupiter (Velká rudá skvrna v 19,5) a Neptun (Velká tmavá skvrna v 19,5).³² Rovně ~~čá~~ by se v př í rodě neměly objevovat – alespoň ne v ž ádné konvenční myšlence – soubor. Trvalo mi docela dlouho, než jsem př išel na to, že gravitace byla ve skutečnosti zodpovědná za vytvoření těchto cyklónů v atmosféře a/nebo vulkanických výplní v pláti.

Zdá se, že ve řídicí větry Jupiterovy Velké rudé skvrny jsou poháněny gravitačními silami, které přirozeně obíhají ve tvaru čtyřstěnu. Na pevných planetách se pláť zvedá a vytváří sopky ve stejných výrových bodech.

Geometrie se přirozeně vyskytuje ve vibrující kapalině

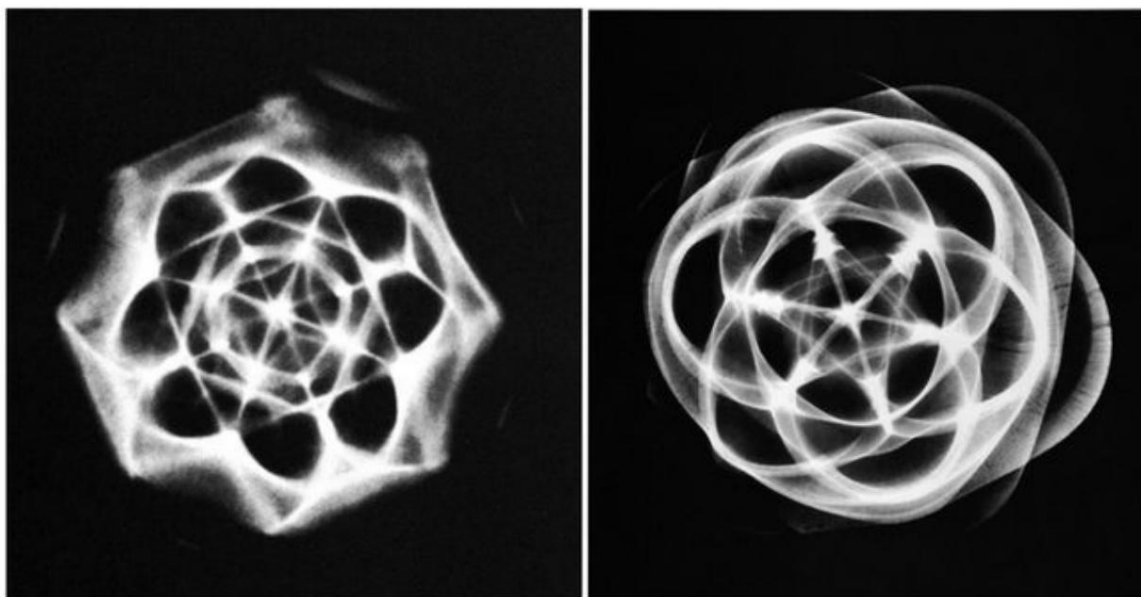
Velmi se mi ulevilo, když jsem našel práci Dr. Hanse Jennyho (vyslovováno „yenny“), který zjistil, že tato geometrie se v tekutině objevuje zcela přirozeně – pouhým rozvibrováním. Téměř okamžitě jsem si uvědomil, že tohle je ten velký kousek, který mi chyběl, a byl jsem nadšený.

Ve svém výzkumu Cymatiky³⁴ Dr. Jenny vzal obyčejnou vodu a naplnil ji s drobnými, volně plovoucími částicemi známými jako koloidy. Tyto částice neklesnou, protože jsou tak malé – jsou v suspenzi. Když Dr. Jenny poté rozvibrovala vodu na různých frekvencích, částice se okamžitě poskládaly do jasných a krásných trojrozměrných geometrií. Každý vzor zůstal pěkný a nehybný, zachoval si stejný tvar – ale uvnitř samotného tvaru bylo velké množství rotačního pohybu. Částice byly neustále v pohybu. Z každého bodu geometrie byly také vidět dlouhé zakřivené smyčky, které ukazovaly konstantní tok částic z jedné oblasti do druhé – a zakřivený vzor, který kontrastoval s přímymi liniemi v samotné geometrii.

Dokud nezměnil tvar tekutiny, pokračuje, když zahrá určitou frekvenci zvuku, se znovu objevil stejný geometrický vzor. Mohli byste tedy mít stejnou tekutinu se stejnými částicemi, které by vykazovaly řadu různých geometrických vzorů. Pokaždé, když zahrá určité frekvenci, vrátí se stejná geometrie – téměř jako kouzlem.

Zvuky s vyšší frekvencí vytvořily složitější geometrii a neustále naopak. Navíc, když Dr. Jenny rozvibroval větší plochu vody, mohl aby viděl, jak se vynoří jeden tvar, dostal několik kopií stejného vzoru – všechny seřazené v pěkných, úhledných, uspořádaných řadách. Tyto vzory se zdály připomínat skupinu atomů tvořících větší strukturu. Bylo toto velké tajemství toho, jak veškerá fyzická hmota skutečně vznikla? Určitě to tak vypadalo. Zdá se, že jak se frekvence energie proudí do Země zvyšuje, složitost geometrie je

strukturování kontinentů , zlomových linií a vulkanických hřbetů se také zvětšuje – přesouvá se od čtyřstěnu ke kuboktaedru až k našemu současnému vzoru.

Dr. Hans Jenny zjistil, že částice plovoucí v kapalině jsou přirozeně uspořádány do různých geometrických vzorů v závislosti na frekvenci vibrací, které zavedl.

V roce 1996 jsem si již uvědomil, že geometrie musí být velkým tajemstvím porozumění energii, hmotě, mechanismům odpovědným za biologický život a dokonce i vědomí – i když jsem důkaz v práci Jenny našel až později. Chceme-li přesně zjistit, jak koherence vypadá v tekutině, nehledáme nic jiného než těchto pět základních platónských těles – čtyřstěn, krychle, osmistěn, dvacetistěn a dvanáctistěn.

Matematici již vědí, že tyto tvary mají větší symetrii, stejně jako větší koherenci, než kterékoli jiné. Jednoduše řečeno, každý z nich dokonale zapadne do koule a každý bod je stejně vzdálen od svých sousedů. Každá strana geometrie má stejný tvar a každý vnitřní úhel bude také stejný.

Kvantová geometrie: Velké tajemství

Fyzici vždy hledali chybějící článek, který by mohl sjednotit velmi velké s velmi malým. Teď když to bylo jasné a zřejmé

geometrických vzorů na Zemi, zdá se velmi pravděpodobné, že pokud skutečně máme co do činění s jednotným modelem pole, vzory, které vidíme ve větší měřítku, by se také objevily v kvantové mechanice. Atomy, spíše než jako shluk zdánlivě pevných částic víří cích kolem jádra, si nyní lze znovu představit jako geometrické vzory proudění – v rámci fluidní energie Zdrojového pole. Když zvýšíte frekvenci vibrací, geometrie se stane složitější. Jakmile pochopíme, jak tento princip skutečně funguje, můžeme také vést k transmutaci prvků – jako je sen klasického alchymisty o přeměně olova ve zlato.

Kde tedy začneme? V Larsonově modelu, pokud hledáme geometrii v atomu, vše, co musíme udělat, je studovat jádro – protože on říká, že jádro je atom: „V případě proti jadernému atomu Larson ... poukazuje na to, že ve skutečnosti „velikost“ jádra... je spíše velikostí samotného atomu.“³⁵ Larsonův model v sobě geometrii neobsahoval – ale Nehru také přiznává, že ještě nevyřešili všechny chyby.

Je jisté, že je třeba udělat mnohem více pro rozšíření aplikace recipročního systému na vnitřní strukturu atomu. Možná je čas prorazit novou půdu ve zkoumání mechaniky Časového regionu... . Prolomit novou půdu vyžaduje nové myšlení a nenechat žádný kámen na kameni.³⁶

První vědec, kterého jsem našel a který měl funkční model kvantové fyziky, založen výhradně na geometrii, byl Rod Johnson – který v roce 1996 zveřejnil zajímavé koncepty na diskusním fóru Richarda C. Hoaglanda. V následujících letech jsem s ním rozsáhle vedl rozhovory a výsledky zveřejnil na své webové stránce Divine Cosmos – a bohužel prošel pryč v roce 2010. Byl jsem ohromen tím, kolik záhad kvantové mechaniky dokázal vysvětlit pomocí geometrie – včetně Planckovy konstanty, konstanty jemné struktury, poměru mezi slabou a silnou silou, struktury fotonu a dalších.³⁷ Aniž by kdy o Larsonově modelu věděl, Johnson nezávisle vyvinul podobný koncept. V Johnsonově modelu skutečně existovala paralelní realita, která se neustále protíná naší vlastní v každém atomu, na té nejmenší úrovni. Každý atom měl jednu geometrii v naší realitě a opačnou, inverzní geometrii v paralelní realitě. Tyto dvě geometrie se pak vzájemně otáčely proti sobě. Každá fáze tohoto procesu vás nesla

prostrědnictvím různých prvků. Johnson měl zjevně skvělý model, i když ještě neměl dostatek specifik, aby rozluštil celou periodickou tabulku – ale cítil, že všechny odpovědi lze nalézt v teorii kruhů Jamese Cartera.³⁸

Později jsem našel doktora Roberta Moona, který mi vše vysvětlil periodická tabulka s geometrií. Byl jedním z klíčových vědců zapojených do projektu Manhattan, který vyvinul první řízenou termojadernou reakci na světě. Byl druhým vědcem, který kdy sestrojil cyklotron ve 30. letech 20. století, a výrazně zlepšil první – který sestrojil EO Lawrence. V projektu Manhattan vyřešil Dr. Moon kritické problémy, aby bylo možné vytvořit první atomovou hromadu, a sestrojil první skenovací rentgenový mikroskop po druhé světové válce. Od roku 1974 až do své smrti v roce 1989 byl klíčovým spolupracovníkem modelu Lyndona H. LaRoucha, který měl zájem o fyziku a fyzikální modely.³⁹ 21. století fyzikální modely.⁴⁰

V roce 1986 si Dr. Moon konečně uvědomil, že geometrie je klíčem k pochopení kvantové fyziky – a byla to geometrie v čase i v prostoru. To znamená, že když se pohybujete prostorem nebo časem, musí se pohybovat geometrií. Nemůžete se jen pohybovat po pěkné, hladké, rovnoměrné křivce – musí te proskočit jedno množství prostoru nebo jedno množství času, než budete moci přejít na další. Vědecké slovo pro tento druh pohybu je, že by byl kvantovaný. Dr. Moon v přednášce z roku 1987 nastínil svůj koncept, že prostor a čas jsou kvantovány.

Jedna interpretace ... [je], že máme dva druhy času a [smích] tajemství je, že bychom měli mít kvantování času, aby tento kvantový potenciál fungoval... Jinými slovy, máe jak kvantování prostoru ... [a] času... Právě to udeřilo jako blesk. Pak další věc, která zasáhla, byla: No, pokud má být prostor kvantován, měl by být kvantován s nejvyšším stupněm symetrie. A to hned řeklo, no, to jsou platónská tělesa. A [smích], tak jsem o tom přemýšlel, dokud nevyšlo slunce... .

Zdálo se velmi zřejmé, jak by tato tělesa měla pasovat.⁴¹

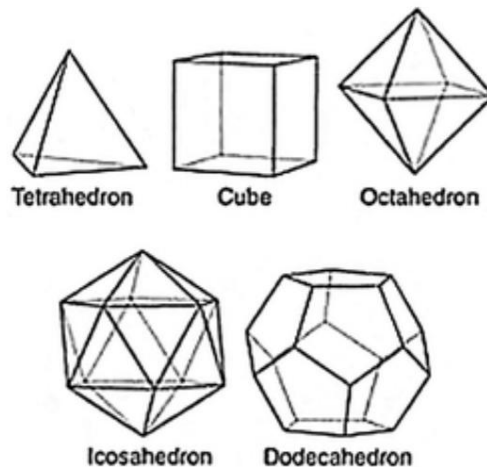
Platónská tělesa jsou samozřejmě všechny stejné geometrie, jakými jsme byli my diskutovat zde — čtyřstěn, krychle, osmistěn, dvacetistěn a dvanáctistěn. Podrobnosti jsou docela technické, ale zde je podstata toho, co Dr. Moon zjistil: Stejně geometrické tvary, které vidí me při expanzi Země, se objevují také v jádře atomu. Navíc v Moonově modelu se můžeme v jádře uhní zdít více než jedna geometrická forma současně – každá dávávnitř další. Tato geometrie ve skutečnosti určuje, kolik protonů naši vědci najdou v kterémkoli atomu. Trik je spočítat počet bodů na každém z takzvaných platónských těles. Na krychli je osm bodů, na osmistěnu šest, na dvacetistěnu dvanáct a na dvanáctistěnu dvacet, celkem tedy čtyřicet šest. V Moonově modelu je to první polovina přirozeně se vyskytujících prvků v periodické tabulce. Moon věděl, že v přírodě se vyskytuje celkem devadesát dva prvků, tedy dvakrát čtyřicet šest – takže věřil, že každý atom s atomovou hmotností čtyřicet sedm nebo vyšší je kombinací dvou geometrických hní zd spojených vedle sebe. [42](#) se po cestě stává stále nestabilnější.

Možná jste si všimli, že Dr. Moon do této skupiny nezahrnul čtyřstěn. Cítí, že jelikož geometrický opak čtyřstěnu je stále čtyřstěnem, hraje jinou roli. V modelu Roda Johnsona i v dřívější m modelu Buckminstera Fullera se foton skutečně jeví jako dva čtyřstěny zády k sobě – a máme solidní data, která to dokazují v Planckově konstantě.⁴³

Každopádně, když použijete Moonův model, stanou se velmi skvělé věci. První dokončenou slupkou v jádře je krychle s osmi protony. To odpovídá kyslíku, který je vysoce stabilní – a tvoří 62,55 procenta všech atomů v zemské kůře. Je také zajímavé, že kyslík je jedním z nejdůležitějších prvků pro udržení života. Druhým dokončeným obalem je osmistěn se čtrnácti protony – a nyní má křemík, jehož podíl je 21,22 procenta. Přestože jsme považovali za formy života založené na uhlíku, křemík je také velmi důležitý pro biologický život – a zdá se, že je klíčovou složkou experimentů se spontánní generací, jako je práce Dr. Ignacia Pacheca s křemíkem v pláňovém písku.

Dr. Robert Moon objevil, že protony atomů se přirozeně skládají do platónských pevných látek, jak je vidět zde. Každý proton odpovídá vrcholu geometrie.

Takže mezi těmito prvními dvěma obaly samotnými – kyslíkem s kubickým jádrem a křemíkem s jádrem ve tvaru osmistěnu – má 84 procent všech atomů v zemské kůře. Poté, když se přesunete nahoru, abyste dokončili další tvar, dvacetistěn, má nyní dvacet šest protonů. Toto je atom železa, což je nejlepší kov, který máme pro vytváření přirozeně se vyskytujících magnetických polí. Tato skrytá geometrická symetrie může být velmi dobře zodpovědná za magnetické vlastnosti železa – tím, že funguje jako kanál pro zdrojové pole, jak si probereme. Ze všech atomů v zemské kůře je 1,20 procenta železa, ale tvoří až 5 procent celkové hmotnosti. Potom se dvanáctistěn zaplní na čtyřicet šest protonů a vy nyní máte palladium – což je neobvykle symetrický atom, který se používá ve všech experimentech se studenou fúzí. A pokud si myslíte, že studená fúze byla jen ztráta času, nezapomeňte, že Dr. Eugene Mallove rezignoval na svou pozici šéfredaktora technického zpravodaje MIT, když údajně zjistil, že falšují své vlastní data o studené fúzi – jako by řekl, že se nedostavil žádný účinek.⁴⁴

—

Podle článku Laurence Hechta Moonův model splňuje všechny druhy kvantových hádanek – včetně procesů štěpení a fúze, záhadné periody čtrnácti pro prvky vzácných zemin, přesného počtu prvků v každém řádku periodické tabulky a Maria Goeppert-Mayerova magická čísla, ve kterých vlastnosti jádra mají tendenci se náhle měnit při určitých číslech, která se podivně znovu objevují – ať už se díváte na protony, neutrony nebo hmotnost.

čí slo. 45 Hecht pokračoval ve vývoji a zdokonalování Moonova modelu od Moonovy smrti v roce 1989.46

Mikroklastry a kvazikrystaly

Ještě větší dojem na mě udělalo, když jsem zjistil, že atomy se přirozeně shromažďují do přesně stejných geometrických vzorů, když jsou v dané oblasti po jednom uvolněny. Říká jim mikroshluky a jsou pro vědce hlavní proudem zcela matoucí. Mikrokrystaly plovoucí v epifýze mohou být podobné – i když větší. Vydání časopisu Scientific American z roku 1989 odhalilo, že mikroshluky nemají vlastnosti jako kapaliny nebo plyny.

Místo toho patří do nové fáze hmoty, mikroshluky... . Kladou otázky, které leží v srdci fyziky a chemie pevných látek... . Jak by se mohly atomy překonfigurovat, kdyby byly osvobozeny od vlivu hmoty, která je obklopuje?47

Pak jsem našel vysokoškolskou učebnici Microcluster Physics od Satoru Sugano a Hiroyasu Koizumiho, která odhalila ještě více – včetně 48 působivých obrázků geometrie.

Mikroshluky mohou mít kdekoli mezi deseti až tisíci atomy. Nejpodivnější na nich je, že se zdá, že elektrony obíhají spíše kolem středu kupy než kolem středu každého jednotlivého atomu. Toto podivné chování samozřejmě naznačuje, že neexistují žádné elektrony. Místo toho vědci ve skutečnosti vidí geometricky uspořádané elektronové mračna, která se zdají být místem, kde do atomu vstupuje tekutý tok zdrojového pole. Jakmile se část této uložené energie uvolní z atomu, změní se na foton – který pak vypadá jako částice. Mikroshluky se v různých zdrojích také nazývají „monatomické prvky“ nebo „prvky ORMUS“ – elegantně shrnuto v knize Lawrence Gardner's Lost Secrets of the Sacred Ark.49 Zdá se, že mikroklastry vykazují za určitých okolností gravitační anomálie, včetně levitace – a také supravodivost. Starověké národy věřily, že požití mikroklustru zlata probudí jejich šišinku mozkovou – a Egypťané je dokonce ukládali do koláčů ve tvaru kužele.50

Ještě další vzrušují cí vodítko, že atomy jsou geometrické vzory uvnitř a tok energie podobný tekutině je fenoménem kvazikrystalů. V tomto případě máme krystaly, které vypadají stejně jako platónská tělesa, o kterých jsme mluvili, včetně dvanáctistěnu – spolu s dalšími formami. Vznikají podchlazením určitých kombinací roztavených kovů velmi vysokou rychlostí – zjevně zachycují molekuly, když se pohybují mezi časoprostorem a časoprostorem, a zmrazují je do krystalového vzoru napůl dovnitř a napůl ven. Problém je v tom, že tyto krystaly ničí všechna známá pravidla tvorby krystalů – neměly by být schopny existovat, protože dokonalé pětistranné krystaly nelze postavit z atomů, které jsou vyrobeny z částic.51

Podle Edgara Fouche, který tvrdí, že pracoval v polomytickém jezeře Groom Lake/Area 51, byly kvazikrystaly nalezeny v troskách vytažených z havárie v Roswellu a osmi dalších podobných incidentů. Bylo zjištěno, že jsou extrémně pevné, extrémně odolné vůči teplotě a nevedou elektřinu – i když kovy v nich normálně ano. Fouche také řekl, že byly shledány velmi užitečné.

Zjistil jsem, že utajovaný výzkum ukázal, že kvazikrystaly jsou slibnými kandidáty pro vysokoenergetické akumulční materiály, kovové matricové komponenty, tepelné bariéry, exotické povlaky, infračervené senzory, vysokovýkonné laserové aplikace a elektromagnetika. Některé vysoce pevné slitiny a chirurgické nástroje jsou již na trhu.52

Zde máočividně na mysli Kevlar a teflon, o kterých někteří zasvěcení říkají, že byly „reverzně navrženy“ z havarovaného mimozemského plavidla. Fouche také řekl, že tyto krystaly byly matoucí pro vědce pracující v těchto projektech.

Mřížka kvazikrystalů vodítko a jiného materiálu ne pojmenovaný, tvořil základ pro pohon plazmového štítu roswellského plavidla a byl nedílnou součástí biochemicky upraveného vozidla. Vědci a inženýři objevili nesčetné množství pokročilé krystalografie, o které se vědcům ani nesnilo, kteří vyhodnocovali, analyzovali a pokoušeli se zpětně analyzovat technologii prezentovanou s vozidlem Roswell a osmi dalšími vozidly, která od té doby havarovala. Pravděpodobně po 35 letech tajného výzkumu hardwaru Roswell, ty

kteří tyto technologie obnovili, měli stále stovky, ne-li tisíce nezodpovězených otázek o tom, co našli – a považovali se za „bezpečné“ tiše představit „kvazikrystaly“ nezasvěcenému vědeckému světu.⁵³

Je zřejmé, že s naším novým modelem kvantové mechaniky jsme nyní mnohem blíže k pochopení toho, jak tyto krystaly mohly vzniknout – a zdá se, že naši náštevnicki vědí o této vědě mnohem více než my.

Horniny s přirozeně se vyskytujícími kvazikrystaly

Ve Ztracené vědě od Gerryho Vassilatose jsem našel zajímavý nářh, že určité horniny mohou mít přirozeně se vyskytující kvazikrystaly. Dr. Charles Brush, americký fyzikální chemik, který studoval gravitaci ve viktoriánské éře, zjevně našel určité horniny známé jako Lintz Basalts, které ve skutečnosti padaly pomaleji než jiné materiály – o nepatrné, ale měřitelné množství. Když je dále studoval, zjistil také, že mají neobvyklé množství „přebytku tepla“. I když by to pro většinu lidí očividně znělo šíleně, dává to dokonalý smysl, když si uvědomíme, že pokud máme správnou koherenci – což nyní víme, že znamená správnou geometrii – můžeme skutečně získat efekt stínění gravitace a můžeme být také schopni táhnout v energii přímo z časoprostoru.⁵⁴

Dr. Thomas Townsend Brown získal vzorky těchto hornin a zjistil, že by spontánně vydávaly překvapivě vysoké napětí. Pouhým položením drátů na kameny získá několik milivoltů – a pokud je rozřezáte na několik kusů, můžeme získat plný volt volné energie, když je všechny spojíme dohromady. Brown také zjistil, že kamenné baterie zesílí v šest hodin večer a znovu zeslábou v sedm hodin ráno – což ukazuje, že světlo a teplo Slunce mělo dekoherentní účinek na energii, kterou přitahovaly. Také fungovaly lépe při vyšších teplotách. výšky, možná díky pyramidovému efektu z hor. Jiní vynálezci, jako je Hodowanec, nezávisle duplikovali a ověřili tytéž výsledky.⁵⁵

Podle Vassilatose někteří badatelé cestovali do And a dostal až 1,8 voltové rázy z jediného kamene. Čím více grafitu bylo uvnitř

Čím kameny, tím větší napětí vydávají. Nejlepší ze všeho bylo, že Brown zjistil, že vydávají dva různé elektrické signály. Jeden byl stálý, ale druhý kolísal se sluneční aktivitou a polohami a konfiguracemi mezi Sluncem a Měsícem. Zjistil také, že vzdálené pulsy gravitace ve vesmíru způsobují malé elektrické výboje v horninách.

Tyto výboje produkovaly i jiné horniny, které byly bohaté na oxid křemičitý. Brown byl schopen zaznamenat aktivitu pulsarů a supernovy dlouho předtím, než byly oznámeny radioastronomy, stejně jako sluneční erupce – i když byly skály chráněny před radioaktivitou, teplem a světlem.⁵⁶

V téže knize Vassilatos odhaluje práci Dr. Thomase Henryho Moraye, dalšího potlačovaného vědce, který zjevně našel ještě mocnější horninu se stejnými vlastnostmi. Moray o něm hovořil pouze jako o „švédském kameni“ a neřekl, odkud přesně pochází. Byl to měkký, stříbrně bílý materiál, který našel ve dvou různých oblastech – jednu z horninového výchozu v krystalické formě a druhou z hladkého bílého prášku, který seškrábal z železničního vagónu. Když se pokusil použít krystal jako piezoelektrický detektor rádiových vln, signál vyšel s takovou silou, že mu zničil slucháka. I velmi velký reproduktor by vybuchl extrémně vysokou hlasitostí, kdykoli by naladil danou rozhlasovou stanici. Moray dokázal tento materiál použít k vytvoření extrémně výkonného zařízení na volnou energii – a dokonce jeho první prototyp, který používal pouze kus „švédského kamene“ velikosti náramkových hodinek, mohl současně provozovat 100wattovou žárovku a 655wattovou žárovku elektrický ohříváč. Čím hlouběji zarážel zemní cíty do země, tím jasnější bylo světlo.

V roce 1925 tuto technologii předvedl společnosti Salt Lake City General Electric Company a také několika kvalifikovaným svědkům z univerzity Brigham Younga. Zkoušeli vše, co mohli, aby dokázali, že jde o podvod, a směli celé nastavení rozebrat – ale nic nenašli. Později Moray vyvinul prototypy, které dokázaly odčerpávat padesát kilowattů energie – dost na to, aby poháněly malou továrnu celý den, každý den, aniž by docházely nebo musely platit za energii.

Moray se začal pokoušet získat patent v roce 1931, ale byl neustále odmítnut. A v roce 1939 vyslala Asociace pro elektrifikaci venkova „vědeckého experta“ spolu s dalšími na schůzku s Morayem. Ukázalo se, že měli zbraň a chtěli ho zabít – ale Moray měl svou vlastní stříelnou zbraň a střílel zpět, čímž je odehnal. V důsledku toho Moray vyměnil všechna okna na svém autě za neprůstřílná a cítil, že musí

neustále nosit revolver. Už ho to nikdy netrápilo, ale jeho průlomová technologie také nikdy nespátřila světlo světa.

Později zjistil, že švédský kámen dělá další podivné věci. Například zjistil, že pomocí standardního rozhlasového přijímače ladil zvuky konverzací lidí a dalších každodenních činností na velké vzdálenosti – i když v těchto oblastech nebyly žádné mikrofony. Dokázal cestovat k přesným zdrojům zvuků a potvrdit, že je zachytil. Zjistil také, že i tyto kameny mají výrazné léčivé účinky. Poté, v roce 1961, Moray zjistil, že dokáže nasměrovat energetická pole jeho záření k různým mikrokrytalům (zní to povědomě?) zlata, stříbra a platiny – z jinak bezcenné půdy, která pocházela z místa, kde se tyto prvky těžily. Půda, která zpočátku měla pouze 0,18 uncí zlata na tunu, mohla být použita k výrobě až 100 uncí zlata a 225 uncí stříbra. Dosáhl alchymistova snu o transmutaci – v tomto případě tím, že začal s drobnými krystaly zlata, stříbra nebo platiny, které už byly v půdě, a nechal je vyrůst mnohem, mnohem větší – jako semena. Pomocí podobných technik dokázal vyrobit olovo, které nebylo možné roztavit pod 2000 stupňů Fahrenheita, a měď, která byla extrémně pevná a odolná vůči teplotě – kterou použil jako ložisko ve vysokorychlostních motorech. Jiná slitina, kterou vyvinul, mohla být zahřána 12 000 stupňů Fahrenheita, aniž by se roztavila.⁵⁷ Podle Vassilatose se Moray pokusil syntetizovat víceušvédského kamene vlastními silami a předložil jej komplexnímu mikroanalytickému profilu. Z těchto výsledků nyní víme, že hlavní složkou bylo ultračisté germanium, které obsahuje malé, relativně neškodné množství radioaktivity, kterou lze snadno odstát.

Arthur L. Adams, elektrotechnik v důchodu, našel hladký, stříbrný šedý materiál ve Walesu v 50. letech 20. století, který také sám o sobě vytvořil mimořádné množství energie. Když byla speciální baterie vyrobená z plátků těchto kamenů ponořena do vody, energie se stala mnohem významnější – a když byly kameny vyjmuty, voda pokračovala ve výrobě elektrické energie po celé hodiny... ne nepodobné efektu DNA Phantom Effect.⁵⁸ Britské úřady zabavily všechny Adamsovy výzkumné dokumenty a materiály s tvrzením, že se tak děje pro „budoucí sociální distribuci“. Ten čas zjevně ještě nenastal.

atmosféru a ionosféru, aby nás chránily před kataklyzmaty, a zlepšení tvrdosti a čistoty krystalických struktur. Tato věda může také připravit cestu k bohatství technologií volné energie, které by mohly trvale ukončit naši ochromující závislost na ropě – a zahájit novou éru míru, svobody a prosperity, o které se nám možná ani nesnilo.

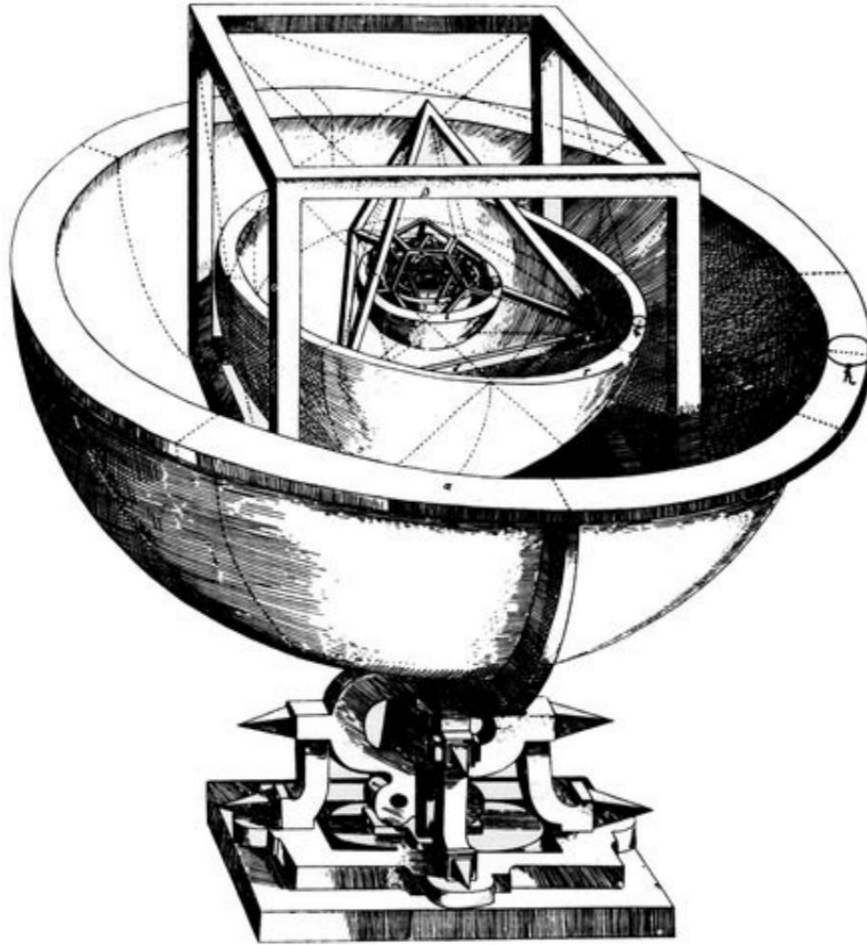
KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Mayský kalendář a brána do inteligentní ho nekonečna

Každý astronom dluží Johannesi Keplerovi dluh za to, že vypracoval základní zákony pohybu planet. Je smutné, že všichni opustili jeho větší vizi: totiž že rozteč planetárních drah v naší sluneční soustavě by mohla být přesně definována platónskými tělesy. Odkud vzal tento nápad? Byla to čistě originální myšlenka, nebo ho „tipovaly“ školy záhad? Právě když jsem dokončoval tuto knihu, našel jsem solidní důkaz od skutečného mistra geometrie, že Kepler měl pravdu.

Dráhy planet skutečně udržují stejné trojrozměrné geometrické vztahy, jaké vidíme v zemské míře, při syntéze DNA a proteinů a v celé kvantové mechanice – jmenovitě platónská tělesa.

Ve škole mě učili, že Keplerova koncepce meziplanetární geometrie byla ve vědě vesele špatným obratem a rozhodně nebyla nikdy prokázána. O několik let později jsem měl pocit, že mohl mít pravdu – ale neměl jsem důkaz. Pak jsem zdánlivě „náhodou“ „náhodou“ „narazil“ na to, co jsem hledal. Přítel mi podal knihu a řekl: „Možná si to budete chtít přečíst. A nejlepší název na tom byl Malá kniha náhod od Johna Martineaua.¹ Během několika minut jsem si uvědomil, že mi byl předán poslední klíč, který jsem potřeboval k odemknutí tajemství starověku.

Johannes Kepler vypracoval základní zákony pohybu planet. Také věřil, že planety jsou od sebe vzdáleny geometrickými vztahy, jak zde ilustroval.

Geometrické síly na planetárních drahách

Už jsem věděl, že na oběžných drahách planet existují původní harmonické vztahy. Rozsáhle jsem o nich psal ve všech třech mých dřívějších vědeckých knihách, které se můžete vrátit na můj web a přečíst si všechny podrobnosti. Také jsem viděl několik přesvědčivých návrhů skryté geometrie na planetárních drahách, když jsem četl *Time Stands Still* od Keitha Critchlowa, který je nyní považován za vzácný a těžko k nalezení. (Moje kopie mě stála 150 dolarů.) Critchlowova kniha také obsahuje užasně krásné obrazy platónských těles vytesaných do neolitických kamenných koulí, které byly vykopány po stovkách po celém Skotsku. Martineauova kniha měla poslední díl, který jsem hledal: *Geometrie je klíčem k odemknutí tajemství sluneční soustavy*. The

planety jsou zjevně drženy na místě a poháněny po svých drahách stejnými geometrickými silami, které velmi pravděpodobně vytvářejí atomy a molekuly – stejně jako globální měřítko. To samozřejmě dělá mnohem zajímavější mapovat planetární uspořádání. Nyní si můžeme tuto zrovnanou znovu představit jako okamžiky, kdy se ozubená kola v oběžných neviditelných hodinách seřadí s geometrickou přesností. Avšak namísto plochých kruhových kol se zuby jsou tato ozubená kola platónská tělesa. A když se seřadí, můžeme mít klíč k cestování hvězdnou bránou, daleko mimo dosah naší sluneční soustavy – a možná mnohem větší chůze času než jen pár dní sem a tam.

V listopadu 2010 vydal princ Charles svou novou knihu *Harmony: A New Perspective on Our World* – ve kterém využívá Martineauův v průběhu kopernický výzkum k argumentaci, že vesmír vykazuje důkazy „gramatiky harmonie“.

Byl jsem uchváten, když jsem před několika lety narazil na práci mladého geometra jménem John Martineau, když studoval na mé škole tradiční umění. Rozhodl se podrobně prostudovat, jak spolu oběžné dráhy planet souvisejí a jak vzory, které z nich lze čerpat, tak přesně zapadají do věcí vytvořených zde na Zemi. Našel mnoho krásných vztahů ... To vše je docela pozoruhodný důkaz toho, že existuje tajemná jednota [v] vzorcích nalezených v celém stvoření. Od nejmenší molekuly až po největší z planetárních „částí“ obíhají kolem Slunce, vše závisí na její stabilitě na neuvěřitelně jednoduchém, velmi elegantním geometrickém vzoru – gramatice harmonie.

Keplerova vize planet je poprvé diskutována na straně 12 Martineauovy knihy.

Při hledání geometrického nebo hudebního řešení drah Kepler pozoroval, že šest heliocentrických planet znamená pět intervalů. Slavným geometrickým řešením, které zkoušel, bylo umístění pět platónských těles mezi jejich koule.³

Na straně 14 se věci stávají mnohem zajímavějšími: „Kepler... si zvláště všiml, že poměry mezi extrémními úhlovými rychlostmi planet byly všechny harmonické intervaly.“ Poté Martineau začne dodávat zboží.

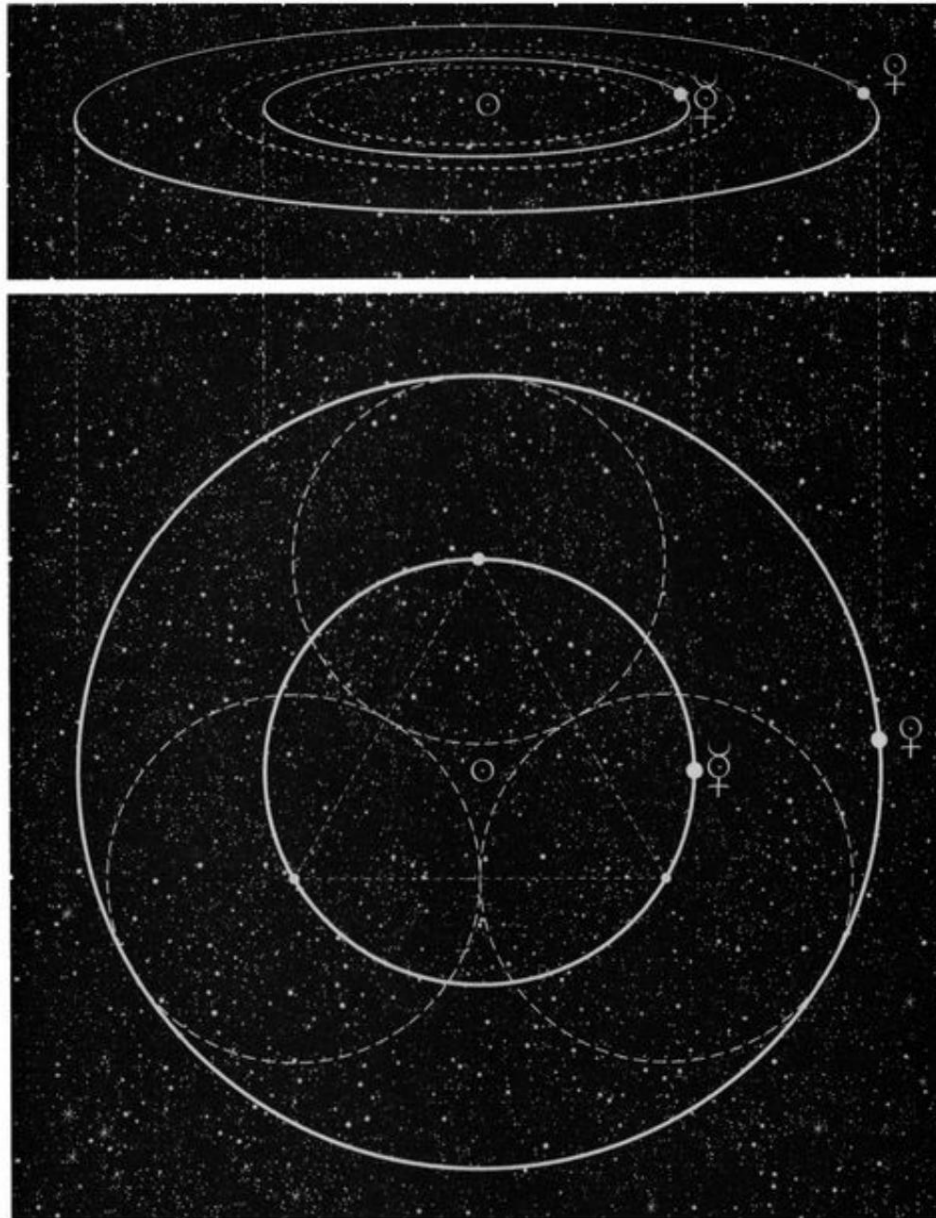
Dva vnořené pětiúhelníky definují orbitální obal Merkuru (99,4 %), prázdný prostor mezi Merkur a Venuší (99,2 %), relativní střední oběžné dráhy Země a Marsu (99,7 %) a prostor mezi Marsem a Ceres (99,8 %). Tři vnořené pětiúhelníky definují prostor mezi Venuší a Marsem (99,6 %) nebo středními drahami Ceres a Jupiteru (99,6 %). Skrytý vzor? 4

Rozhodně ano. Pětistěnný pětiúhelník se nachází jak v dvanáctistěnné s pětistěnnými plochami, tak ve dvacetistěnné skupinami pěti trojúhelníků, které sdílejí společné body – takže jsme určité na něčem.

Na straně 20 Martineau uvádí zajímavý návrh, že i když jsou oběžné dráhy planet eliptické, stále můžeme studovat základní proporce, které je drží na místě, jako by byly kulové. Je to pravděpodobně proto, že jejich přirozeně sférická energetická pole jsou stlačována tlakem a hybností jejich pohybu skrz mraky plynu a prachu v galaxii.

Byl jsem ohromen, když jsem viděl, že když nakreslíte jeden kruh pro průměrnou dráhu Merkur a složte tři z těchto kruhů dohromady, abyste vytvořili trojúhelník, a když kolem nich nakreslíte kruh, dostanete oběžnou dráhu Venuše – s přesností 99,9 procenta. Samozřejmě, protože to jsou ve skutečnosti koule, není to vůbec trojúhelník – je to náš klasický třístěnný čtyřstěn, nejjednodušší ze všech platónských těles.

Na straně 24 pak Martineau vytvořil pozoruhodný geometrický diagram vztahu mezi Zemí, Venuší a Sluncem. Každých osm pozemských let nebo třináct venušanských let se seřadí, aby vytvořily další roh dokonalého pětiúhelníku – s přesností 99,9 procenta. Ještě lepší je, když pracujeme v nejbližších a nejvzdálenějších bodech, kterých Venuše během tohoto osmiletého tance dosáhne, vytvoří se další pětiúhelník, který je ještě větší – a v dokonalém poměru k ostatním. To je velmi pravděpodobně důsledkem platónských geometrií v energetických sférách, které přesně strukturují, kam planety cestují – v tomto případě opět díky dvanáctistěnným a dvacetistěnným s jejich pětistrannou symetrií.

John Martineau ilustruje dokonalý trojúhelníkový vztah mezi drahami Merkuru a Venuše. Tento trojúhelník tvoří čtyřlístek ve třech rozměrech.

Na straně 32 zjistíme, že mezi Zemí a Měsícem je geometrická přesnost – díky práci Robina Heatha. V roce je mezi dvanácti a třinácti úplňky. Pokud pak nakreslíme kruh (opět kouli) o průměru třináct jednotek a vepíšeme do něj dokonalou pětistrannou hvězdu, každé rameno hvězdy bude měřit 12 364 jednotek. Toto je přesný počet úplňků za rok – s 99,95procentní úrovní přesnosti. To opět naznačuje, že mezi Zemí a Měsícem existuje sféra síly – kde se pohybují Měsíc

přesně poháněné rotujícími vířivými proudy gravitace v rámci geometrie dvanáctistěnu, která je celá založena na pětinašobné symetrii.

Byl jsem ohromen, když jsem viděl stránky 34 a 35, protože Martineau ukazuje, že vztahy mezi vzdálenostmi Venuše, Země a Marsu jsou dokonale definovány dvacetistěny a dvanáctistěny. V tomto případě Martineau přímo pojmenovává a ilustruje tyto dvě geometrie. Mars je zjevně nejvzdálenější z těchto tří planet, a pokud z této oběžné dráhy uděláte dokonalou kouli, můžete do ní umístit sféru oběžné dráhy Venuše. Vzdálenost mezi sférou Venuše a sférou Marsu je přesně definována dvanáctistěm – s 99,98% dokonalostí. Pak, když otočíte tentýž dvanáctistěn naruby, abyste získali dvacetistěn, můžete do něj umístit větší kouli – a to je shodou okolností přesná vzdálenost oběžné dráhy Země s přesností 99,9 procenta. Pokud se vám zdají detaily matoucí, můžete si přečíst knihu a dostat se do všech podrobností – ale toto jsou velmi jasné geometrické vztahy mezi planetami, stejně jako geometrie, kterou vidím v kvantové mechanice a globální míře.

Kouzlo se děje dá, když jdeme dá. Když nakreslíme kružnici pro oběžnou dráhu Marsu, můžete ji pak umístit doprostřed skupiny čtyř větších kružnic, které se navzájem dokonale dotýkají. Každý z těchto čtyř větších kruhů má přesně velikost průměrné oběžné dráhy Jupitera s 99,98% dokonalostí. To očividně tvoří čtverec, který se stává krychlí – takže se zdá, že mezi těmito dvěma planetami je skryté krychlové energetické pole, které určuje přesnou vzdálenost a načasování jejich oběžných drah od sebe navzájem. Martineau také ukazuje krásný kubický vztah mezi dvěma největšími měsíci Jupiteru, Ganymedem a Callisto – a také odhaluje dokonalý kubický vztah (v rámci 99,9 procenta) porovnání oběžné dráhy Země a Marsu.

Jednou z největších výhod geometrie ve sluneční soustavě jsou Trojané, což jsou shluky asteroidů, které obíhají před a za Jupiterem ve stejné smyčce. Jedna kupa je vždy přesně šedesát stupňů před Jupiterem a druhá kupa je vždy šedesát stupňů za Jupiterem. Nikdy neexistovalo přesvědčivé vědecké vysvětlení, proč se to děje. Je zřejmé, že tato šedesátistupňová vzdálenost vám umožňuje začít kreslit geometrické vzory, pokud znázorňujete oběžnou dráhu Jupitera jako dokonalou kouli. Byl jsem ohromen, když jsem viděl, že když vezmete sféru Jupiterovy oběžné dráhy a vložíte do ní tři krychle, tři osmistěny popř.

jakákoliv jiná kombinace těchto dvou tvarů dohromady, jeden uvnitř druhého, dostanete kouli ve středu, která je přesně o velikosti zemské oběžné dráhy – s 99,8% dokonalostí .

Potom mají Jupiter a Saturn velmi těsný vztah 5 ku 2 mezi jejich oběžnými periodami. Každých dvacet let provedou konjunkci, ale každá konjunkce se objeví v novém bodě ve velkém kruhu jejich společných drah. Pokud v tomto sdíleném kruhu nakreslíte šest těchto konjunkcí a spojíte tečky, získáte dokonalou Davidovu hvězdu. Toto je geometrie hvězdného čtyřstěnu nebo merkaby – kde má jeden čtyřstěn směřující nahoru a další dolů, promíchané dohromady. Platónská tělesa opět působí svou magií .

Nakonec na stranách 48 a 49 najdeme další trojúhelníky neboli čtyřstěny vztah mezi dráhou Uranu a Saturnu. Také mě zaujalo, že poloměr oběžné dráhy Saturnu se s přesností 99,9 procent rovná obvodu oběžné dráhy Marsu – a obvod oběžné dráhy Saturnu je stejný jako průměr oběžné dráhy Neptuna. Aby se Pluto necítil vynechán, objeví se na straně 50, že „oběžná nádoba Neptuna je dvakrát delší než u Uranu a Uranova oběžná nádoba je dvě třetiny doby Pluta.“ To znamená, že celá naše sluneční soustava je říděna řadou naprosto dokonalých geometrických vztahů, z nichž mnohé lze přímo spojit s platónskými tělesy. Jak řekl princ Charles: „To vše může být samozřejmě náhoda, ale jejich přesnost je taková, že začít názpochybňovat populární představy, že žijeme v náhodném

5 vesmíru...” —

Byl jsem naprosto ohromen. Patnáct let jsem cítil, že to tak musí být odpověď, ale zdálo se, že jiné knihy, které jsem četl o posvátné geometrii, naznačovaly, že Keplerův sen nakonec selhal. Teď jsem si uvědomil, že prostě nepracovali dost tvrdě, aby viděli pravdu – ale John Martineau udělal svůj domácí úkol a na všechno přešel. Už jsem věděl, že galaxie se shlukují do masivních superkup a tyto superkupy se záhadně uspořádávají do gigantických osmistěnů ve tvaru diamantu. 6 Osmistěny tvoří matici – opakují se znovu a znovu na obrovské vzdálenosti. 7 -8 -9

— — —

Prach a plyn na pozadí v nejvzdálenějších částech vesmíru se také shlukují do tvaru osmistěnu. 10 Další analýza odhalila

dvanáctistenný vzor také v prachu.11 Tyto zákony skutečně probíhají celým vesmírem na všech úrovních velikosti.

Pokud se v tomto bodě škrábetete na hlavě a přemýšlíte, proč jsem vůbec obtěžoval jsem se to všechno zmínit, dovolte mi, abych se vyjádřil jasně. Již jsme viděli důkaz, že Sandersonových dvanáct hlavních vírových bodů vytváří přímé brány do časoprostoru. Obrovské množství lodí a letadel vidělo, jak se na moři nebo na obloze objevila podivná světla, měly bizarní poruchy zařízení, spontánně se pohybovaly vpřed nebo vzad v čase, deformovaly se prostorem z jednoho místa na druhé nebo se prostě úplně dematerializovaly – takže přechod do časoprostoru. Klíč, jak starověcí zjevně věděli, je v geometrii. Nebo, jak říkával staré přímé sloví, "X označuje místo."

Konjunkce se stávají portály hvězdné brány

Nyní jsem měl důkaz, že tyto stejné trojrozměrné geometrické vztahy existovaly na planetárních drahách. To znamenalo, že planetární konjunkce byly mnohem zajímavější než jen data v kalendáři. Během těchto zarovnání se také seřazuje gigantická meziplanetární geometrie – vytváří větší soudržnost zde na Zemi, jak se veškerá energie násobí. Čím větší soulad mezi těmito skrytými geometrickými energetickými vzory ve sluneční soustavě máme, tím větší koherenci máme – a tím je pravděpodobnější, že budete schopni přímě cestovat časoprostorem.

Starší lidé si mohli být velmi dobře vědomi toho, že v určitých dobách se určitý geometrický uzel na Zemi dostane do souladu s jinou geometrií ve sluneční soustavě – a to je okamžik, kdy se kouzlo stane. Pak, pokud jste postavili pyramidu nebo dokonce kamenný kruh, můžete vytvořit ještě větší soudržnost – jak jsme viděli u ruských experimentů s pyramidami. (Nezapomeňte, že když Rusové nabili kameny v pyramidě a pak je rozmístili kolem rostoucí plodiny, ziskali mnohem větší soudržnost v oblasti uvnitř skal. Takže pokud byste nabili kameny, které vytvořily Stonehenge, získáte stejný efekt. A i když jste je předtím nenabili, jejich pouhé uspořádání do kruhu by mělo stačit k využití a koncentraci zemské energie – vytvoření kruhového vírového vzoru.) Také jsem slyšel od zasvěcených zdrojů

Že tato zarovnáání jsou tajemstvími alchymie. Olovo se určitými metodami promění ve zlato, ale musí te vědět, kdy to udělat. Pouze když Země a sluneční soustava vytvoří správnou koherenci, bude tato starověká věda Al-Kemit – doslova „Věda o Egyptě“ – skutečně fungovat.

Nový pohled na Mayský kalendář

Mayové byli zjevně kulturou stavby pyramid, nebo přinejmenším zdělili všechny své tradice z kultury stavby pyramid. Nevěřím, že lidská oběť měla něco společného s původní m založením mayské civilizace – to představovalo konečný výsledek dlouhého období rozkladu, který se stále více vzdaloval od místa, kde kdysi začal. Je možné, že starověcí zakladatelé mayské civilizace si byli ve skutečnosti vědomi toho, že můžete levitovat velké kamenné bloky, teleportovat se vesmírem a dokonce cestovat časem, když se geometrie Země shodovala s geometrií sluneční soustavy. Je velmi pravděpodobné, že jedním z hlavních důvodů, proč postavili pyramidy, byl generátor koherence – aby je mohli využít, až se tato speciální uspořádání otevřou. Je zřejmé, že pokud by to byla pravda, měli by velký zájem o sledování drah planet – s velkou přesností.

Viděl jsem mnoho, mnoho skeptiků, jak ostře útočí na Mayský kalendář, jako by to byla snůška nesmyslných nesmyslů. A i když o tom lidé píšou příliš znivě a naznačují, že konec roku 2012 je skutečně významnou událostí, jen málokdo skutečně drtí čísla v kalendáři, aby zjistil, zda něco znamenají. Přesněji, proč Mayové počítali všechny tyto různé zné cykly, které do sebe tak dokonale zapadají? Proč prostě nespočítat pozemské dny, lunární měsíce a pozemské roky a nechat to tak? Měl jsem podezření, že kdybych ten domácí úkol skutečně udělal, mohl bych zjistit, že Mayové tyto cykly počítali z nějakého důvodu – a narazil jsem na zlato.

Mayové a mnoho dalších domorodých mezoamerických kultur dali každému dni jméno – celkem dvacet dní. Toto dvacetidenní období bylo v mnoha předkolumbovských mezoamerických kulturách nazýváno veintena. To bylo také označováno jako winal v mayském kalendáři, stejně jako v kulturách Zapotec a Mixtec. Zdá se, že plní stejnou základní funkci

jako měsíce v našem vlastním kalendářním systému. Osmnáct vířivostí po dvaceti dnech bylo započítáno, aby se získalo 360 dní neboli tun. Pak bylo přidáno dalších pět „bezejmenných dnů“, nazývaných nemontemi v mnoha kulturách a wayeb v mayském kalendáři, abychom získali náš typický 365denní pozemský rok – takže jste měli osmnáct dvacetidenních měsíců v roce – plus pět bezejmenných přidání dnů.¹² Celý tento systém počítání pozemského roku byl souhrnně znám jako Haab. Zajímavé je, že bezejmenné dny byly považovány za nebezpečnou dobu, kdy se rozpouštěly hranice mezi říší smrtelníků a podsvětím. Údajně bujarý

Během této doby mohlo projít 13 duchů a způsobit katastrofy. —
To by mohlo být výsledkem ztenčení závoje mezi časoprostorem a časoprostorem – vzhledem k nadpřirozenějšímu vysvětlení. Je také zajímavé, že pokud 360 dní představuje dokonalou kouli – harmonickou geometrii – pak možná právě oněch pět dní ztrácí symetrii... a koherence je narušena.

Dvacetidenní cyklus byl považován za astrologický systém, kde každý z těchto dnů měl zvláštní charakter nebo kvalitu. Jejich systém počítání také šel od jedné do dvaceti – na rozdíl od našeho, který jde pouze od jedné do deseti. A navzdory jejich pečlivému sledování Haabu neboli slunečního roku sledovali současně i jiné cykly. I když počítali dvacet dní jako veintena nebo winal, dávali každému dni také čísla, které nazývali cyklus trecena. K podivu se tato čísla počítají pouze do třinácti – a pak čtrnáctého dne začíná znovu na jedničce. To znamená, že dvacetidenní a třináctidenní cykly se seřadí až po 260 dnech – neboli třinácti krát dvacet. Tento 260denní cyklus byl znám jako tzolkin – a je považován za nejstarší a nejdůležitější systém časování ve všech středoeuroamerických oblastech, objevil se dříve než úplně první mayské nápisy, které ho kdy obsahovaly.¹⁴

Dekódování 260denního Tzolkinova cyklu

Trvalo roky detektivní práce, než jsem vypátral odpověď proč se starověcí lidé o tyto cykly tak zajímali – a odpověď jsem našel až koncem roku 2009, když jsem dal dohromady výzkum pro tuto knihu. Profesor Robert Peden z Deakin University's School of

Sciences v Austrálii, skř í pal č í sla a sepsal své objevy v roce 1981 - ale nikdy nezveřejnil výsledky. Ve skutečnosti se objevil na internetu až v roce 2004 - ale odpověděl na všechny mé otázky

15 krásně. — Stručně řečeno, tzolkin není nic menšího než konečný cyklus, který spojuje všechny oběžné dráhy planet a jejich geometrii spolu s jediným společným jmenovatelem - nebo přinejmenším Venuší, Zemí, Měsícem, Marsem a Jupiterem. Navíc je to jediný cyklus, který je kratší než sto let, který to dokáže - s přesností lepší než jeden den za sto let.

Pokud to zní zmateně, dovoďte mi vysvětlit, jak to funguje. Vezměte padesát devět tzolkinových cyklů a sečtěte je. To je téměř přesně stejně dlouhá doba jako čtyřicet pozemských let s 99,6procentní přesností. Čtyřicet šest tzolkinů se rovná 405 lunárním měsícům s přesností 99,7 procenta. Šedesát jedna Venušin rok je 137 tzolkinů s přesností 99,2 procenta. Tři tzolkiny vám dávají jeden rok na Marsu - s přesností 97,2 procenta. A konečně, 135 tzolkinů dává dohromady osmdesát osm Jupiterových let - s 99,7 procenty dokonalosti. Když jsem to viděl, byl jsem opravdu ohromen - a málokdo, kdo píše a předsází o mayském kalendáři, o tom ví. Pokud jde o tento systém počítání, Peden cituje Coe v roce 1966.

Jak takové časové období vůbec vzniklo, zůstává záhadou, ale je jasné, k jakému účelu bylo použito. Každý den měl své vlastní znamení a asociace a neúprosný pochod dvaceti dnů fungoval jako jakýsi stroj na předpovědi budoucnosti, který řídil osudy Mayů a všech národů Mexika. —

Peden to dále vysvětluje svými vlastními slovy.

Dvě stě šedesát bylo pro sledování Měsíce přesnější než 360 dní. [To] bylo schopno uspokojivě sledovat Venuši a Mars. [It] je nejlepší volbou pro sledování Jupitera a je jedinou volbou, která umožňuje současně sledovat všech pět cyklů ... tyto faktické astronomické odvozeniny jsou ipso facto dostatečné k prokázání astronomického základu pro mezoamerický kalendářní systém.¹⁷

Dvacetiletý katunský cyklus

Další cyklus, který Mayové sledovali, se nazýval katun, složený z dvaceti 360denních tunů, celkem 7200 dní. To je o něco méně než dvacet let na délku – a jen o padesát čtyři dny méně než konjunkce Jupiter Saturn. Jedna z prvních knih, které jsem četl o starověkých záhadách, byla *Our Ancestors Came from Outer Space* od Maurice Chatelaina¹⁸ – a zjistil, že konjunkce Jupiter-Saturn také souvisí s řadou cyklů v naší sluneční soustavě. Cítil, že správný katun by měl být 7 254 dní, aby dokonale odpovídal konjunkci Jupiter-Saturn, což si nemyslím, že je pravda – ale nezdá se, že by to byla náhoda, že jsou tak blízko. Je tam jistá rezonance. Když vezmete v úvahu, že oběžná dráha Země je jen něco málo přes pět dní od dokonalých 360 dní v roce, precese rovníkosti je o něco menší než ideální harmonická hodnota 25 920 let a konjunkce Jupiter-Saturn je pouze padesát čtyři dny od dokonalých 7200 pozemských dnů, to vše může být důsledkem katastrofické planetární exploze v minulosti, které je nyní Pásem asteroidů – jak přesvědčivě tvrdil Dr. Tom Van Flandren.¹⁹ Sluneční soustava by byla stále harmonická následky takové události, ale možná ne tak dokonalé jako kdysi. Je možné, že všechny tyto cykly jsou nakonec řízeny galaktickými energetickými poli, jak uvidíte – a sluneční soustava se možná trochu nesynchronizovala s galaxií ... alespoň prozatím.

Zde je to, co Chatelain řekl o tomto cyklu.

Pro Maye nebyl katun 7 254 dnů pouze měřítkem času, ale také astronomické jednotky k vyjádření synodických období revoluce planet – neboli počtu dní potřebných k tomu, aby každá planeta byla znovu zarovnána se Sluncem a Zemí. Například 5 katunů se rovnalo 313 otáčkám Merkuru, 13 katunů se rovnalo 121 otáčkám Marsu nebo 27 katunů se rovnalo 7 návratům Halleyovy komety.²⁰

Všimněte si, že Merkur nebyl v Pedenově analýze prvním a Mars byl nejslabší z cyklických spojení – ale zde Chatelain našel velmi pěkné zarovnání. Je důležité zdůraznit, že Chatelain byl ředitelem komunikace pro program Apollo NASA a velmi dobře obeznámen s komplexními výpočty, jako je tento. Měl bych také zmínit, že nejméně tři různá zasvěcení, se kterými jsem mluvil – každý z nich uvedl přesvědčivý případ, že pracoval na utajovaných přísně tajných projektech – mi řekli, že Země má

přirozený dvacetiletý cyklus, který tvoří přímy kaná mezi různými časovými obdobími.

Čtyřsetletý cyklus Baktun

Dá se potvrdit, že dvacet let po 7 200 dnech, abychom získali baktun, který váží 144 000 dní – neboli 394,3 let. V Beyond 2012 Geoff Stray poukázal na to, že je to velmi blízká doba, kterou vnitřnímu zemskému jádru trvá jedna úplná rotace. Nezapomínejme, že zemské jádro se jeví jako dvanáctistěn na základě nejpřesnějšího modelování, které máme nyní k dispozici. V moderní době jsme až v roce 1996 zjistili, že jádro rotuje o něco rychleji než zbytek Země – a trvá asi čtyřista let, než dokončí jeden cyklus.²¹ Konkrétně Dr. Xiaodong Song a Paul G. Richards z Lamont-Doherty, divize věd o Zemi Kolumbijské univerzity, objevili, že v zemském jádru je téměř svislá čára – kde se seismické vlny pohybují touto oblastí rychleji než kdekoli jinde. Čára byla odkloněna asi o deset stupňů od zemské rotační osy – což je vedlo k závěru, že zemské jádro je ve skutečnosti na trochu jiné ose než vnější. Po prostudování tisíců seismických měření v letech 1967 až 1995 a dalších seismických údajů vydala Columbia oficiální tiskovou zprávu.

Dr. Song a Dr. Richards vypočetli, že za rok se vnitřní jádro otočí asi o jeden podélný stupeň více než zemský plášť a kůra. Vnitřní jádro udělá úplnou revoluci uvnitř Země asi za 400 let.²²

Mohlo by to být to, co sledoval Mayský kalendář? Přemýšlejte o tom – jádro je dvanáctistěn. Je třicetina velikosti Měsíce a je téměř třináctkrát hustší než voda – což znamená, že máo 30 procent větší hmotnost než Měsíc.²³ Když se zamyslíme nad tím, jak velký vliv má Měsíc na naše oceány, vytváří příliv a odliv, je jasné, že jádro působí mocnou silou. A protože jádro je dokonalý dvanáctistěn, znamená to, že můžeme také vytvořit své vlastní časové portály.

„Přirozené hvězdné brány“ mohou nastat s větší pravděpodobností, když se geometrické vírové body na zemském povrchu zarovnají s touto geometrií v jádru. Pokud bude trvat čtyřista let, než tato geometrie vytvoří úplný obvod uvnitř Země,

pak se každý den v rámci toho čtyř setletého cyklu bude lišit z hlediska zarození . To může být důvod, proč Mayové použili valí baktun jako svůj největší cyklus – jiný než samotný celý kalendář . Je to přesvědčivá myšlenka – ale pokud je to skutečně pravda, pak bych také očekával, že tento čtyř setletý cyklus by měl dělat něco jiného, co můžeme měřit. Pak bychom mohli udělat ještě lepší argument, proč by se starověcí lidé tak zajímali o sledování tohoto cyklu. Našel jsem studii Takesi Yukutake z roku 1971, která jasně vysvětlovala.

Období oteplování a ochlazování Země probíhá v cyklech. To je dobře pochopeno, stejně jako skutečnost, že cykly v malém měřítku o délce asi 40 let existují v rámci cyklů ve větším měřítku o délce 400 let, které zase existují uvnitř ještě větších cyklů o délce dvaceti tisíc let atd.²⁴

Cykly v malém měřítku čtyřiceti let jsou samozřejmě přesně dva katuny na délku – opět velmi pěkně zapadá do mayských kalendářních cyklů . A dokonce i v roce 1971 si byla Yukutake vědoma toho, že na Zemi nejenže existuje čtyř setletý cyklus oteplování a ochlazování , ale také malé změny v rychlosti rotace zemského jádra, které trvalo asi čtyřista let, než prošly cyklem. (To bylo důsledně prokázáno v roce 1996, jak jsme řekli, ale zjevně existovaly některé hlavní důkazy již dlouho předtím.) Obecně řečeno, středověké teplé období probíhalo od roku 1000 do roku 1400, malá doba ledová od roku 1400 do roku 1900, ale vzestupný trend začal v roce 1800 – přesně v souladu s cyklem. To také znamená, že jsme nyní přesně v polovině. Už je to dvě stě let, co se Země začala znovu ohřívat. To by také mělo znamenat, že teploty začnou opět klesat, protože se chystáme překonat vrchol vlny – a to už možná víš.

Ještě více podpůrných důkazů jsem našel, když jsem četl práci finského vědce Timo Niroma, který zkoumá myšlenku, že sluneční aktivita je nějakým způsobem spojena s planetárními cykly. Například Jupiter má cyklus 11,86 let a obecně přijímaná hodnota cyklu slunečních skvrn je 11,1 roku.²⁵ Niroma často používá „data Elatiny“ – což znamená, že sleduje meziroční změny v množství záření . nachází me v 680 milionů let starém vzorku horniny z Elatiny v jižní Austrálii v roce 1982. Je zde 9,4 metru laminací , které pokrývají celkem devatenát tisíc let.²⁶ Teprve když zamíříme do páte

velké webové stránky jeho analýzy, na které najdeme četné odkazy na dvousetletý cyklus slunečních skvrn, který byl nalezen v Elatině a dalších zdrojích. Předpokládá se, že sluneční aktivita je zodpovědná za cyklické změny zemské teploty.

Zdá se, že historická data ukazují, že 200letá oscilace existuje přinejmenším od roku 200 našeho letopočtu. Sudástoletí se zdají být studená lichéteplá – ne s přesností na 27 let, ale každopádně v průměru.

Naroma cituje nejméně pět různých vědeckých studií, které zjistily dvousetletý cyklus v množství slunečního záření dopadajícího na Zemi. Jedna věc, kterou musí mít na paměti, je, že to ve skutečnosti nemusí být sluneční cyklus. Je možné, že rotace geometrického jádra Země určuje, kolik slunečního záření, nebo jak málo, může skutečně proniknout přes zemský ochranný štít v kteroukoli chvíli. Geometrické vztahy jádra mohou způsobit, že úroveň slunečního záření a celkové úroveň teploty na Zemi rostou a klesají ve zjevném dvousetletém vzoru změn – možná změnou permeability magnetosféry.

Je naprosto fascinující si uvědomit, že Mayové podle všeho sledovali přesně stejný zemský cyklus po tisíce let. Nemyslím si, že by je příliš zajímaly dlouhodobé cykly oteplování a ochlazování, kdyby to bylo všechno. Pokud však tento systém také řídí, kdy se otevřou časové portály, pak se tento cyklus stává mnohem zajímavějším. Nezapomínejme, že v tomto novém fyzikálním modelu je několik geometrií, na které se musí podívat – a všechny se do sebe zapadají. Zemské jádro je tedy pouze jednou z geometrií, na které se musí dívat. V různých sférických vrstvách na Zemi by se velmi dobře mohly objevit další, které by v tomto bodě bylo pro naše vědce ještě obtížnější detekovat. Každý z nich by měl pravděpodobně jinou rotační periodu. Může však existovat způsob, jak je lokalizovat – studiem jejich účinků.

Faktor „dočasného místního rizika“.

Existuje nějaký další důkaz, že mayský kalendář mohl být použit ke sledování časových portálů? Zdá se, že určitě existuje. Dvě německé

vědci, Graznya Fosar a Franz Bludorf, učinili v roce 1998 ohromující objev. Našli to, co vypadá jako vertikální čára v energetických polích Země, která otáčí podél 1,86 stupně zeměpisné délky za den – celkem asi 194 dní. Dva z těchto cyklů dohromady tvoří 388 dní.

Důvod, proč je tato čára tak důležitá je ten, že pokud se náhodou ocitnete na špatném místě na Zemi, když vás překročí (nebo na správném místě, v závislosti na tom, co se snažíte udělat), zjevně se objeví portál do časoprostoru. otevře.

Fosar a Bludorf se o tomto cyklu poprvé dozvěděli tím, že si všimli, že ve stejné základní oblasti došlo ke čtyřem různým leteckým incidentům. Neblaze proslulá havárie TWA 800 se stala nad oceánem jižně od Long Islandu 17. července 1996. Několik očitých svědků, včetně posádky vrtulníku Národní gardy, hlásilo, že vidělo jasný objekt letět směrem k tryskaci a srazit se s ní – kde pak explodoval. ve vzduchu, zabíjet všechny. Konspirační teorie byly vymyšleny, že to byla střela nebo projektil, ale ve skutečnosti to mohl být sférický portál energie uvolněné Zemí – jak si probereme. 9. srpna 1997 se Swissair 127 téměř srazil s dalším neidentifikovaným jasným objektem ve stejné oblasti – u Long Islandu.

Mezi TWA 800 a Swissair 127 bylo 388 dní.

Fosar a Bludorf už sledovali dva další letecké incidenty, které se oba staly poblíž Peggy's Cove, u východního pobřeží Kanady – ne příliš daleko na severovýchod od Long Islandu. Swissair 111 detekoval kouř v kabině, pokusil se nouzově přistát, ale havaroval a 2. září 1998 zabil všech 229 lidí na palubě. Jen o pět dní později zabil BALAIR 188 kouř v kuchyni a musel nouzově přistát – a toto k incidentu došlo jen kousek východně od události Swissair 111 necelý týden předtím. Právě tyto dvě události, které se odehrály ve stejné oblasti v tak krátké době, poprvé předsvědčily Fosara a Bludorfa, že se něco může dělat. Pak si všimli 388denního intervalu mezi TWA 800 a Swissair 127 – a byli ještě překvapenější, když zjistili, že mezi Swissair 111 a Swissair 127 je 389 dní.

Od tohoto začátku byli schopni vypočítat, že příliš má vertikální čára neviditelné energie se může pomalu plazit přes severní polokouli na 1,86 stupni zeměpisné délky za den - pro 194denní cyklus. Sledování této čáry a výpočtem, kde přesně v kteroukoli chvíli byla, našli devět různých leteckých havárií, které byly

přímá koreluje s jeho pozicí. Nazvali to faktor dočasněho místního rizika nebo TLR. Přiznali, že nevědí, co to vlastně způsobuje. 28

Překvapilo mě, že Fosar a Bludorf už čísla dále nelámali – ale také mě to potěšilo, protože mi to dalo příležitost znovu objevit věci, o kterých jsme dlouho, dlouho nevěděli. Věřím, že další analýzou objevíme kulovou vrstvu uvnitř Země, která se pomalu otáčí po 194denní oběžné dráze – a bude mít geometrickou strukturu, jako je dvanáctistěn, kterou můžeme sledovat, abychom věděli, kdy tyto portály budou OTEVŘENO. Mohou dokonce existovat způsoby, jak zviditelnit tyto proudy Zdrojového pole – jak se zdálo ve starověku.

Pokud je náš model správný, pak by cyklus TLR měl být také dokonalý dělení vlastní oběžné dráhy Země. Jakmile jsem provedl čísla, zjistil jsem, že za 17 pozemských let (365,2422 dnů) bylo 16 cyklů o 388 dnech – a 32 cyklech o 194 dnech. Poměr cyklů 17 ku 16 rozhodně vypadá jako dlouhodobý geometrický vztah mezi oběžnou dráhou cyklu TLR a rotací Země. Ale co Mayský kalendář? Netrvalo dlouho a našel jsem ještě větší překvapení. Baktun v mayském kalendáři je dlouhý 144 000 dní – a ve stejném časovém období je téměř přesně 742 cyklů TLR. Přesně se to stane, pokud zaokrouhlíte cyklus TLR na něco málo přes 194,07 dne, což je pravděpodobně přesnější měření cyklu. To také znamenalo, že každých 20 let katunů bylo 37,1 těchto cyklů dočasněho místního rizika a 371 z nich během deseti katunů – tedy zhruba 200 let.

Větší důsledky jsou, že se jedná o jeden z řady geometrických energetických vzorů, vnořených uvnitř země, které se v různých časech spojují a vytvářejí silné efekty – včetně portálů do časoprostoru. Tento cyklus má přímé účinky na fyzickou hmotu, přesně se po sedmnácti letech shoduje s oběžnou dráhou Země a dokonale zapadá do mayského kalendáře. Byl identifikován studiem poruch záření a podivných vzdušných jevů. To také naznačuje, že Mayové mohli sledovat časové portály svým kalendářem, alespoň v prvních dnech – vzhledem k tomu, že obří dvanáctistěn uvnitř Země dokončí plnou rotaci pokaždé, když Mayský kalendář dosáhne konce baktunu.

Myslím, že toto je jen začátek toho, co můžeme jednou objevit opravdu začít dělat domácí úkoly. Přesně zatím nevíme

geometrický vzor, který způsobuje tyto efekty, ale to je samozřejmě důležitým hledáním. Vzhledem k potenciálnímu nebezpečí spojeným s náhodnými nehodami je důležité, aby tyto znalosti nebyly zastírány nebo potlačeny. Nevinné životy mohou být zachráněny sledováním cyklu TLR, učení se o něm více a přeusměrováním letových drah kolem potenciálních problémových míst – zvláště když vystřelí vírový bod na mřížce.

Zkoumání mayského kalendářního cyklu 5 125 let

Posledním cyklem mayského kalendáře, na který se musí podívat, je délka samotného kalendáře. Abyste získali toto číslo, vezmete si třináct baktunů, celkem 1 872 000 dní – neboli přibližně 5 125 let. Pět mayských kalendářních cyklů dá dohromady přibližně 25 627 let – což je pozoruhodně blízko precesi rovníkosti neboli Velkého roku. Od roku 2000 stanovila Mezinárodní astronomická unie precesi na 25 771,5 roku²⁹ – o něco více než 144 let déle než pět cyklů mayského kalendáře. To je jistě zajímavé, ale znamená to něco? Věřím, že je to rozhodně důležité – ale k tomu se ještě dostaneme. Je něco zajímavého a měřitelného, co přímě souvisí s 5125letým cyklem?

Lonnie Thompson, glaciolog z Ohio State University, zjistil, že na Zemi došlo k významné změně klimatu, ne nepodobné té, kterou zažíváme nyní, asi před 5200 lety. Toto číslo určil na základě „hory dat získaných analýzou bezpočtu ledových jader a pečlivým přehledem někdy nejasných historických záznamů“. Pěkně to shrnuje tisková zpráva.

Thompson, profesor geologických věd ve státě Ohio a výzkumník z Byrd Polar Research Center, poukazuje na značky v čtených záznamech, které naznačují, že klima se náhle změnilo asi před 5200 lety s vážnými dopady.³⁰

Tisková zpráva také silně naznačuje, že se jedná o cyklus, protože název obsahuje řádek: "Důkazy naznačují, že historie se může opakovat." Zjevně jsme svědky změně klimatu právě teď

které jsou velmi podobné těm, které se staly před 5200 lety.
Thompson věří, že to bylo způsobeno sluneční aktivitou.

Důkazy ukazují, že asi před 5200 lety byl solární výkon první prudce klesla a pak během krátké doby prudce vzrostla. Thompson věří, že právě tato obrovská oscilace sluneční energie mohla spustit změnu klimatu, kterou vidí ve všech těchto záznamech...

"Každý prozíravý člověk by souhlasil s tím, že ještě nerozumíme složitosti klimatického systému, a protože tomu tak není, měli bychom být extrémně opatrní v tom, jak moc systém vyladíme," řekl [Thompson].

"Důkazy jsou jasné, že probíhá změna klimatu."³¹

Považuji za velmi zajímavé, že množství sluneční hořáření nejprve udělalo obrovský pokles a pak došlo k masivnímu nárůstu v tak krátké době. Pokud Mayský kalendář sleduje přirozený, dlouhodobý pozemský cyklus, pak se možná změnila propustnost vlastních energetických polí Země, jako jsou Van Allenovy pásy – spíše než Slunce. Již jsem navrhl stejnou myšlenku, proč vidíme na Zemi 400letý cyklus sluneční hořáření, který, jak se zdá dokonale odpovídá baktunu v mayském kalendáři a rotaci zemského jádra. Nyní Dr. Thompson zjistil, že k masivní celosvětové události změny klimatu došlo jen asi 75 let od začátku cyklu Maya kalendář / "Long Count". Zdá se, že celý cyklus sám o sobě je přesně stejně dlouhý jako Mayský kalendář. To je nesmírně zajímavé – ale takové spojení by si mainstreamový vědec nikdy ani nepředstavoval. Kdyby se vůbec odvážil něco takového navrhnout, mohl by utrpět přinejmenším posměch a přinejhorším finanční a kariérní krachy. Neviděl jsem žádného jiného vědce, který by psal nebo předsedl o mayském kalendáři, aby na tuto korelaci poukázal, ale je to velmi silný argument, že tento starověký systém není jen „snůška nesmyslů“ – ve skutečnosti sleduje velmi reálné změny v naší sluneční soustavě. Kromě toho, pokud je Thompsonův údaj správný a skutečná náhodnost je blíže k 5200 let, pak pět cyklů změny klimatu, které objevil, dá dohromady přesně 26000 let – což je pouze o 80 let více než ideální cyklus 25920 let.

Možná znovu objevíme skrytý mechanismus za tímto kolísáním v zemské ose, který byl pro starověky tak zajímavý. Je možné, že tento náhlý pokles sluneční aktivity, následovaný masivním nárůstem, má přímé energetické účinky na naše vědomí a dokonce i biologické

evoluce – jak jsme již dříve ve tvrdili. Je to něco, co je čistě produktem cyklů uvnitř Země, nebo existuje ještě jiný vzorec, který můžeme definitivně identifikovat se Sluncem? Maurice Cotterell možná našel odpověď

Cyklus slunečních skvrn Maurice Cotterella

Maurice Cotterell si všiml, že Slunce rotuje rychleji na rovníku – rychlostí asi dvacet šest dní – než třicet sedm dní, které trvá rotace na pólech. Zkoumal tato čísla v superpočítači a zjistil, že se potřeby 18 139 let, aby se tyto dva cykly seřadily. Objevil tak dlouhodobý sluneční cyklus, který v moderní době nikdo jiný nenašel. Jak ukazuje ve své klasické knize The Mayan Prophecies, kterou napsal společně s Adrianem Gilbertem, existují velmi přesvědčivé důkazy, že Mayové si byli téměř jistě vědomi stejného dlouhodobého cyklu na Slunci – a sledovali jej s extrémní přesností. Podrobně jsem o tom psal ve své první bezplatné online knize Posun věků. ³² Vzhledem k tomu, že 18 139 let je poměrně dlouhá doba, okamžitě mě to lákalo prozkoumat toto číslo – a zjistit, zda má nějakou souvislost s precesí rovníkové rovinnosti.

Pokud ano, mohlo by to ukázat, že precese byla součástí většího cyklu probíhajícího v celé sluneční soustavě, možná byla poháněna samotným Sluncem – nebo možná dokonce galaxií pracující přes Slunce.

Existovala souvislost mezi precesí a Cotterellovým slunečním cyklem? Odpověď jsem našel tak, že jsem uvážil důležitost čísla padesát dva – jak se znovu a znovu objevuje v mayském systému. Je to dvojnásobek čísla dvacet šest a v tzolkinovém cyklu je samozřejmě 260 dní. Kromě toho trvá přesně padesát dva let, než se tzolkin a 365denní Haab seřadí. Tento dvaapadesátiletý cyklus se nazýval kalendářní kolo ³³ a Mayové považovali jeho konec za období chaosu a nepokojů. Čekali v očekávání, zda jim bohové dají další dvaapadesát let života pokaždé, když to přijde. ³⁴ Když máte co do činění s cykly, dostanete harmonické. Jedním z příkladem je, že ke konkrétnímu cyklu můžeme přidat nuly navíc a bude mít stále stejnou základní vibrační kvalitu – takže padesát dva let kalendářního kola můžeme být v souladu s 5200 lety. Toto je opět přesný cyklus, který Lonnie Thompson objevil pro poslední velké klima

na Zemi došlo ke změně – a je také velmi blízkou délkou dlouhého počtu mayského kalendáře 5 125 let.

Co to má společného s Cotterellovým cyklem? Stačí sečí st čtyři z nich, každé po 18 139 letech – a dostanete 72 556 let. Pak, když v tomto bodě přidá další 5 200 let, dostanete 77 756 let – což jsou téměř přesně tři cykly po 25 920 letech. (Vychází to ze tří cyklů po 25 918,6 letech – pouhých 1,4 roku od toho, aby to bylo naprosto dokonalé.)

Cyklus 5200 let je přibližně nádelka mayského kalendáře a ukazuje se jako cyklus masivní změny klimatu na Zemi. Číslo padesát dva se opakovaně objevuje v mayských počítacích systémech – a mayské systémy se velmi pěkně synchronizují s harmonickými slunečními soustavami. Tato časová jednotka 5200 let může být směnným cyklem pro ještě větší systém, který se řadí pouze v ještě delších časových obdobích. Takovýto rozsáhlý cyklus může být řízen samotnou galaxií. Precese rovnodenností, která daleka není náhodným kolísáním na oběžné dráze Země, může být součástí velkých hodin v celé sluneční soustavě – poháněných geometrickými energetickými poli.

Sledování portálů

Zdá se, že Mayové mají velký zájem o sledování těchto cyklů. Cyklus TLR způsobil podivné elektrické problémy, které způsobily, že letadla buď explodovala, havarovala nebo měla velké poruchy zařazení. Nejméně ve dvou známých případech byly během těchto událostí vidět jasné světelné body – a to může být naše první vodítko o tom, jak bude ve skutečnosti vypadat vliv mezi těmito „paralelními realitami“ časoprostoru a časoprostoru. Mayové možná levitovali kameny, aby stavěli své nespočetné množství pyramid vytvářením soudržnosti – jako jsme viděli ve fascinujícím případě tibetské akustické levitace. Mayové možná také museli čekat na správné zarovnání mezi geometrií Slunce, planet a vlastními vnitřními energetickými vzory Země, aby tento proces fungoval co nejlépe.

Pokud se efekt TLR posune o 1,86 stupně zeměpisné délky za den, vyjde to asi na 128,4 mil driftu každých 24 hodin, neboli asi 5,3 mil za hodinu – pokud jako vodítko použijeme obvod Země od pólu k pólu. Když pak řekneme, že celkový vliv samotný je asi dvacet

mí le široké (a to je zcela libovolné – v tuto chvíli jsem nezjistil skutečnou velikost), to znamená že byste měli jen asi čtyři hodiny, kdy byste mohli potenciálně otevřít bránu do časoprostoru a skutečně cestovat v čase. Je možné, že pokud byste chtěli praktikovat tuto vědu, museli byste to přesně načasovat – protože vaši lidé by tam mohli uvíznout, pokud by se nevrátili do stejných čtyř hodin.

Pak znovu, pokud se jednoduše vrátíte přesně na stejném místě, kde jste odešli, pak by neuplynul žádný čas. Pouze pokud se vrátíte na jiné místo, budete dostanete do budoucnosti, nebo se vrátíte do minulosti – v závislosti na tom, kam jdete. Navíc, pokud se kolem pyramidy shromáždí velká skupina lidí na obřad, aby pomohli přispět svou vlastní energií, účinek by mohl být ještě silnější – a můžete mít ještě větší úspěch ve skutečném otevření portálu. Pamatujte, že toto je věda o koherenci – způsobují cí, že se ve Zdrojovém poli objeví větší množství krystalizace a rotace – a naše vlastní myšlenky mají na tento proces přímý vliv.

Důkazy o „přirozených hvězdných branách“ ve vesmíru

V roce 2008 NASA oznámila, že zhruba každých osm minut se mezi Sluncem a Zemí vytvoří portál, který umožňuje průchod slunečních částic. Každý magnetický portál neboli „přenos toku“ je široký jako Země – a vědci donedávna nevěřili, že vůbec existují. Dr. David Sibeck z Goddard Space Flight Center vysvětlil záhadný nový objev.

Dříve jsme si mysleli, že spojení [mezi Zemí a Sluncem] je trvalé a že sluneční vítr může prosakovat do blízkého zemského prostředí, kdykoli je vítr aktivní... Mýlili jsme se. Spojení nejsou vůbec stabilní. Často jsou stručné, prudké a velmi dynamické... Před deseti lety jsem si byl docela jistý, že neexistují, ale nyní jsou důkazy nezpochybnitelné.³⁵

V roce 2008 provedli vědci z Oak Ridge National Laboratory počítačovou simulaci, která našla „černé ... proudy temné hmoty v halu Mléčné dráhy a v každém subhalo se objevuje více substruktur... Každá podnádobní konstrukce má svou vlastní podstrukturu a tak dále

na. "36 Tyto „proudy temné hmoty“ by mohly představovat viditelné energetické podpisy přirozených portálů hvězdných bran, které procházejí mezi hvězdami. Také v roce 2008 vědci ve Švýcarsku, Francii a Spojených státech objevili neočekávaný tok plazmy mezi sousedními objekty v galaxii pomocí rentgenových satelitních snímků. Našli tento jev zcela náhodou, jak vysvětlil PhysOrg.

Vědci nedávno objevili fenomén trychtýřování horké plazmy. Proudící plazma může proudit z jedné oblasti do druhé prázdným prostorem a spojovat jinak izolovaná oblaka a kupy v celé galaxii... [Vědci našli] plazmu o velikosti miliónu stupňů proudící z mlhoviny [Orion] do přilehlého mezihvězdného média a poté do sousední superbubliny Eridanus.

Nyní máme velmi dobré důkazy, že tento systém skutečně funguje. Tam je vynikající věda na podporu myšlenky globální síť. Stejná geometrie se pravděpodobně objevuje v kvantové mechanice, genetickém kódu, sluneční soustavě, distribuci galaxií na největší úrovni a plynu a prachu ve vzdálených oblastech vesmíru. Když zamíříme do další kapitoly, prozkoumáme některé z nejvíce fascinujících informací ze všech — kde se setkáváme tváří v tvář s přirozenými výrovými událostmi a zjistíme, jak vypadají a co dělají.

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

Časové prokluzu, zakřivení času a vírové jevy

Zdrojové pole je hlavní klíč – tekutá energie, která nakonec vytváří prostor, čas, hmotu, energii, biologii a vědomí. Zdá se, že předkové vědí o Zdrojovém poli mnohem více, než jsme jim kdy přisoudili. Postavili kamenné stavby, které mohly vytvořit dostatečnou koherenci, aby mohly využít „přirozené hvězdné brány“, které se objevují na Zemi – když se geometrie uvnitř Země zarovná s geometrií ve sluneční soustavě. Když jsem zjistil, že cyklus TLR dokonale zapadá do baktunu, opravdu jsem věděl, že jsem na něčem. Mayové mohli velmi dobře sledovat cykly, které mohli použít k otevření portálů – k cestování časem a prostorem. Tekoucí geometrické proudy objevené Hansem Jennym by mohly být skutečně v celé galaxii – a vést k průchodným červím dířům nebo hvězdným branám, kde stačí jít na jednu stranu a proud vás přirozeně přenesení na druhou stranu – což může být docela daleko.

Pokud je toto vše pravda a tento systém skutečně funguje, pak by měl existovat určitá známá příklady, kdy se tyto portály do časoprostoru přirozeně a spontánně objevují na Zemi – způsobují zřetelná zmizení, posuny času a další anomálie. Jak by jeden z těchto portálů vypadal? Protože Zdrojové pole je tekuté, můžete očekávat, že víru uvnitř pole se bude jevit jako kulovitá bublina. Okolní tlak Zdrojového pole by na něj tlačil rovnoměrně ze všech stran, stejně jako atmosféra tlačí na mýdlovou bublinu.

Navíc, protože se hmota uvnitř tohoto víru, včetně atmosféry, přeměňuje na vlnovou funkci, už bychom neviděli pevné objekty – viděli bychom fotony světla v mlžné a zamlžené sféře. Zprávy svědků potvrzují, že tato mlhavá koule může být šedá bílá žlutá zelená červená nebo dokonce jiné barvy. Také by chránil gravitaci – podobně jako tornádo nebo víry, které Schauberger objevil ve vodě a které způsobily účinky levitace. Cokoli nebo kdokoli, kdo se dostane do takového víru, by se pak mohl vynořit do časoprostoru – a pokud byste nevěděli, co děláte, možná nás nevrátíte. Živá nebo neživá hmota, která se dostane do tohoto víru, by zmizela z naší reality a přesunula se do paralelní reality, alespoň dočasně.

Tyto víry by se teoreticky mohly pohybovat jakýmkoli směrem – žádný neexistuje

důvod předpokládat, že by zůstaly nehybné, protože těmito geometriemi neustále proudí proudy.

Některé víry mohou začít na povrchu země, zachycovat materiály nebo živé organismy v nich, a pak povstanou. Jakmile dosáhnou určité výšky, mohou ztratit hybnost, která udržuje jejich vnitřní vírovou aktivitu v pohybu rychleji, než je rychlost světla. Potom se materiál uvnitř nich vrátí zpět do časoprostoru – a vše v nich náhle spadne – zdánlivě ze vzduchu. Řekněme, že jeden z těchto vírů se poprvé objevil uvnitř jezera plného ryb. Ryba by dočasně vyskočila do časoprostoru, byla zachycena gravitační silou vytvořenou v této sféře energie, vznesla se do vzduchu, vrátila se zpět do časoprostoru, vrátila se v možná úplně jiném čase a vypadla z nebe.

Padající mimo čas

Než se dostaneme k rybím vodopádům, náš první příklad zahrnuje kameny. Tato událost obsahuje mnoho zjevných známek efektů z časoprostoru – ačkoli je považována za klasický případ poltergeista.1 WG Grotten-Dieck se jedné noci v září 1903 probudil při pohledu na černé kameny, největší než tři čtvrtě palce, prohýbaly se při jeho střechou a stropem, když padaly v hladké, rovnoměrné křivce – „zpomaleně“. Přistáli na podlaze poblíž jeho polštáře. V dopise z roku 1906 Britské společnosti pro psychický výzkum vysvětlil některé podivné věci, které se staly.

ale, pokud jsem se nedokázal chytit, když padaly vzduchem ke mně,
Zdálo se mi,

že ve vzduchu změnil směr, jakmile jsem se je pokusil chytit.2

To naznačuje, že kameny měly stále lehký účinek a byly odpuzovány hmotou v časoprostoru – jako je jeho vlastní tělo. Také velmi pravděpodobně ještě nebyly plně zhmotněny – vysvětlovaly, proč se mu nikdy nepodařilo jednoho z nich chytit. Možná mu prošli rukou, jako by tam ani nebyla.

Pro mě bylo nejzajímavější, že kameny padaly pomaleji, než by měly – ale podle Grotten-

Dieck: „Zvuk, který vydávali při pádu na podlahu, byl také abnormální, protože vzhledem k jejich pomalému pohybu byla rána příliš hlasitá“³
Zdálo by se, že se časem v samotných kamenech pohyboval pomaleji a jejich vlastní bezprostřední plocha. Vše mimo tuto oblast se stále pohybovalo v normální rychlosti – a kameny měly stále stejnou setrvačnost. Jakmile se tedy zvuk kamenů dopadající na podlahu přesunul z oblasti, kde čas plynul pomaleji, zrychlil se a zněl naprosto normálně – protože Grotten-Dieck sám v tomto pomalejší časovém pásmu nestál. Také zjistil, že kameny byly teplejší než obvykle, když je zvedl – což je další často uváděný prvek při padu poltergeistů. Zdá se, že tento efekt je způsoben stresem, který zažívají při návratu zpět do časoprostoru, což způsobilo, že ztratili soudržnost.

16. října 1997 proletěla dělová koule typu „občanská váčka“ Mobilní dům Leonarda a Kathy Mickelsonových v House Springs, Missouri, prochází oknem a dvěma stěnami. Policie vyšetřovala myšlenku, že někdo použil vádělo na rekonstrukci občanské váčky, a to je možná návštěchno – ale zdá se to jako docela zvláštní zločin, nemluvě o drahém... a ten, který by se dal snadno vystopovat k pachateli. Dokážete si upřímně představit, že by nějaký chlap postavil dělo z občanské váčky a střílel z něj na nějaký dům uprostřed příjezdu? Dobře, možná kdyby v tom bylo dost alkoholu – ale rozhodně se to nezdá příliš pravděpodobné. Existuje přinejmenší možnost, že to bylo způsobeno portálem do časoprostoru, který se otevřel na bitevní poli občanské váčky, a umožnil tak projít mnohem delší dobu.⁴ Stejně jako v případech strašení, kde se zdá, že nějaký vražda přetrvává, když je přehráván pro lidi, kteří zůstávají v domě, mohlo se stát, že úmrtí a trauma na bitevní poli vytvořily ve Zdrojovém poli dostatečně silné narušení, aby otevřely portál – doslova trhlinu v čase.

Rybí vodopády

Nejklassičtější příkladem víru, který zachycuje různé předměty, levituje a následně je shazuje, jsou četné případy pádu živých ryb ze vzduchu. Tento jev je skutečný, i když nevysvětlený – a byl dokonce sepsán v prestižním časopise Natural History v roce 1921 s úplným

vážnost. Existuje mnoho, mnoho zdokumentovaných příkladů tohoto jevu, ale případ, který mi vyskočil nejvíce, se stal v roce 1839 poblíž Kalkaty. Případek v rámci větší dešťové přehánky. Šňůra nebyla „šířka větší než loket“ – a to je přesvědčivý důkaz, že ryby padaly přímo z jediného víru na obloze. Autor poukazuje na ohromující počet zdokumentovaných případů z celého světa lidmi, kteří o tomto fenoménu nevěděli – a nakonec dospívá k odvážnému závěru.

Hlásat nedůvěru ve fenomén rybích dešťů, odmítat důležitá svědectví tak rozšířeným v čase a prostoru, tak důkladně potvrzujícími, by v mysli spisovatele naznačovalo neschopnost řádně vyhodnotit důkazy.⁶

To je časopis Natural History – ne National Enquirer.

"Játo nekupuji," říká skeptik. "Nic z toho se už neděje." Lidé byli tehdy blázniví. To je vše." V březnu 2010 UPI publikovalo článek popisující, jak stovky malých bílých ryb známých jako okouni poseté, z nichž mnohé byly ještě naživu, padaly dva dny nad vzdálené australské pouštní město. Nejbližší řeka byla 326 mil daleko – a k podobným jevům došlo ve stejném městě v letech 1974 a 2004.⁷

OOPARTS

Rybí pády a další podobné forteovské události mohou být způsobeny vírem, který zachycuje hmotu, stoupá do vzduchu, potenciálně se přesune do jiného času a pak se zhroutí zpět do časoprostoru – a tím upustí jeho obsah. A co vír, který zachycuje předměty z povrchu a pak klesá dolů do země, zatímco je v časoprostoru, a prochází přímo skrz zemskou kůru, jako by tam ani nebyl? Jako jeden z potenciálních příkladů existuje velké množství dat o artefaktech mimo místo neboli OOPARTS, které byly nalezeny v hlubokých vrstvách hornin – mnohem dříve, než by se na Zemi očekávalo jakékoli inteligentní lidské bydlení. The

vědecky nejprvní snější sběr těchto dat je ve Forbidden Archeology od Michaela Crema a Richarda Thompsona.

Jedna sbírka možných příkladů OOPART zahrnuje ozdobně vyřezávané dřevěné náramky na svícen ve skalách, jehož stáří se odhaduje na 100 000 let, ačkoli se předpokládá, že jde o podvod, kovový medailon s vyřezávanými postavami a podivnou formou písmena ze 100 000 let staré skály, měděný háček a prsten ze 150 000 let staré pískové vrstvy, kuriózní mechanický předmět připomínající zapalovací svíčku v 500 000 let staré hornině, dokonalý moderní hrábek v kusu milion let starého křemene, hrábek nalezený ve skále odhadovaný na 75 000 až 100 000 let v Peru z roku 1572, hrábek nalezený v britském pískovci, jehož stáří se odhaduje na nejméně 40 milionů let, dvoupalcový kovový šroub v 21 milionů let starém železi nalezený v Nevadské doli, litinová krychle nalezená v 60 milionů let starém hnědém uhlí, která byla studována ve vědeckých časopisech v roce 1886, zlatý řetěz v 300 milionů let starém pensylvánském uhlí, železná náložka v uhlí od 300 do před 325 miliony let byl v uhlí ze Západní Virginie nalezen ozdobně vyřezávaný mosazný zvon. kamenné koule nalezené v kalifornské skále se odhadují na miliardy staré. 9 let

"Ropucha v díře"

Ještě zajímavějším jevem jsou případy, kdy jsou žilvé žilky nebo ropuchy nalezeny zapuštěné ve skalách, hromadách uhlí nebo v kmenech velkých stromů. V Evropě, Spojených státech, Kanadě, Africe, na Novém Zélandu a v Západní Indii bylo zdokumentováno více než 210 případů – od konce patnáctého století do počátku 80. let 20. století. V mnoha případech 10 Slavní nezávisle oznámili, co viděli. Chirurg Ambroise Paré v roce 1575 četní svědci dělníků m rozbit dva velké kameny na jeho vinici a uvnitř jednoho z nich byla nalezena velká žilvá ropucha – bez viditelného otvoru ven. Baníky řekli, že to nebylo poprvé, co v kameni našel ropuchy a další druhy zvířat.

V roce 1686 popsal profesor Robert Plot tři různé případy „ropuchy v díře.“ V jednom případě byl nedávno umístěn velký vápencový blok jako nášlapný kámen, který měl lidem pomoci překročit potok. Kvákání

uvnitř kamene byly slyšet zvuky a po dlouhé diskuzi se jej rozhodli rozbít – a vyšla z toho žilváropucha. Plot také ohlásil pád, kdy spadl a rozlomil se úplně horní kámen ve věži kostelní věže. Uvnitř kamene byla nalezena žilváropucha, která rychle zemřela poté, co byla vystavena vzduchu – což bylo podle Plota u těchto nešťastných tvorů běžným jevem. Další žilváropucha byla nalezena v kamenné zdi francouzského hradu Le Raincy v září 1770, což vyvolalo novou vlnu zájmu o tento fenomén. M. Jean Guéttard z Francouzské národní akademie věd řekl, že se jedná o jednu z nejzáhadnějších záhad v celé přírodní historii, a naléhal na své kolegy, aby nešetřili náklady na řešení problému – který byl znám a zdokumentován více než dvěma stoletími.11 Důvodem, proč je to v dnešním světě méně pravděpodobné, může být jednoduše to, že obvykle drtíme všechny kameny, které vytěžíme. S příchodem litého betonu a lehkých, pevných stavebních materiálů obvykle netěžíme kamenné bloky přímo ze země.

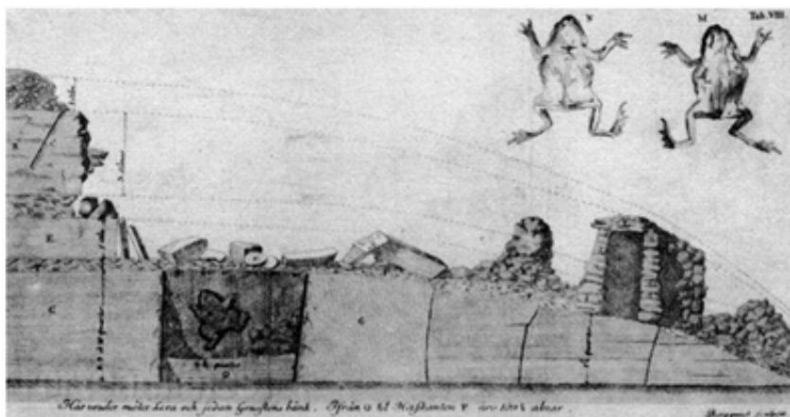
V červnu 1851 kopali francouzští horníci studnu poblíž Blois a krumpáčem rozšířili velký pazourek. Z díry v kameni vyskočila velká žilváropucha. Kámen měl dokonalý dojem z těla ropuchy a tým odborníků z Francouzské akademie věd byl zmatený tím, jak dobře sedí. Došli k závěru, že nenašli žádné důkazy o podvodu a ropucha byla ve skále už nějakou dobu žilvá zdravá

Dalším podivným detailem z mnoha těchto pádů je, že tlama ropuch se často zdá být pokryta silnou membránou, jejich kůže je neobvykle tmavá a z jejich očí se ozývá tajemná jasná záře.12 Žilváropucha byla nalezena v bloku hořčíkového vápence v Hartlepoolu v Anglii 7. dubna 1865. Dutina opět dokonale seděla na tělo ropuchy – a Hartlepool Free Press uvedl, že „ropuchovi oči zářily nezvyklou brilancí“. Ropucha byla extrémně bledá když byla poprvé nalezena – s barvou velmi podobnou okolnímu kameni – ale brzy ztmavla na olivově hnědou barvu.13 Jeho ústa byla zapečetěna, a když ho drželi rukama s hlasitým štěkavým zvukem – a také se zdálo, že je to pravěký tvor. Jak uvádí Hartlepool Free Press, „drápy předních nohou jsou

otočený dovnitř a jeho zadní jsou mimořádně dlouhé a na rozdíl od současné anglické ropuchy.“¹⁴

V jiném případě centimetr a čtvrt dlouhého ještěra našel kameník jménem David Virture. Měl hnědožlutou barvu s „jasně jiskřivými výčníky vajíčkami očima“. I když se zpočátku zdálo, že je mrtvé, asi po pěti minutáchjevilo známky života. Byl nalezen ve skále, která byla dvacet dva stop pod zemí, a skalní dutina se opět dokonale vytvořila kolem těla ještěrky. I když byl kámen velmi tvrdý, asi půl palce oblasti kolem ještěrky bylo měkké a píštělé – a ziskalo stejnou barvu jako ještěrka. Nebyly tam žádné praskliny ani praskliny, které by mu umožnily dostat se dovnitř. To bylo napsáno ve vydání Tilloch's Philosophical Magazine z roku 1821.¹⁵

Britský voják našel vedle sebe velkou ropuchu a devět palců dlouhou ještěrku v kameni, který se těžil v Alžírsku – aby během druhé světové války dělal silnice a doplňoval krátery po bombách. Oba byli naživu a skála byla dvacet stop pod vrcholem lomu. Vydání Scientific American z roku 1890 uvádělo, že „je zaznamenáno mnoho dobře ověřených případů o nálezů žívných ropuch a žab v pevné skále“. Těla se smí silou s kamenem a způsobilá změnu barvy – ale tento efekt nějak nezpůsobuje okamžitou smrt. Žáby a oči mohou být způsobilé tím, že některá jejich těla se úplně nezhroutí zpět do časoprostoru, takže vypadají jasně – protože část z nich stále existuje jako vlákna. Toto světlo může být nejviditelnější v částech těla, které jsou od přírody vodnaté – jako jsou oči.

Tato žilváž byla nalezena uvnitř obřího balvanu ze švédského pískovcového lomu, více než 10 stop pod povrchem, Johanem Gråbergem a jeho muži v roce 1733.

Proč nebyla ve skalách nalezena jiná žilváž? Domníváte se, že je to proto, že obojživelníci a někteří plazi mohou skutečně přejít do stavu hibernace – a přežít dlouhou dobu bez jídla, vzduchu nebo vody. Když se v roce 1700 stal populární příběh „ropucha v díře“, mnoho amatérských anglických přírodovědců se pokusilo zakopat živé ropuchy do květináčů utěsněných sárou nebo maltou – a po osvobození byly stále naživu. Zoolog Edward Jesse držel ropuchu pohřbenou dvacet let v květináči a ta při otevření květináče energicky vyskočila.¹⁷ V roce 1825 profesor geologie v Oxfordu jménem Dr. William Buckland provedl řadu přírodních experimentů, aby dokázal, že vyvrátit, zda ropuchy skutečně mohly přežít ve skalách. Po jednom roce pohřbu ropuchy v pískovcovém bloku zemřely, stejně jako malé ropuchy v pevném vápencovém bloku. Ropuchy, které byly pohřbeny v porézním vápencovém bloku, však byly stále naživu – a dvě z nich dokonce přibraly na váze. Poté je znovu pohřbil ve stejném bloku a během druhého roku je pravidelně kontroloval. Pokaždé, když se na ně podíval, byli vzhůru, ale stále více vyhublí – a nakonec všichni zemřeli.¹⁸ To vedlo Bucklanda

---

a další vědci došli k závěru, že ropuchy nemohly přežít ve skalách delší dobu, a tak byl celý jev odepsán jako podvod.

Je možné, že jakmile tito obojživelníci přejdou do víru, oni přejít do stavu pozastavené animace, dokud zůstanou v klidu – ani plně v časoprostoru, ani v časoprostoru, a tedy mimo čas, jak si o něm nyní myslíme. Poté, jakmile je hornina narušena, například klad těžbou, „zhroutí vlnovou funkci“ – jak by mohl říci kvantový fyzik. Pak se nešťastné stvoření plně vynoří do časoprostoru. V tomto okamžiku by většina zvířat pravděpodobně zemřela na udušení téměř okamžitě – ale ropuchy a ještěrky se zdají být dostatečně odolné na to, aby přežily nějakou dobu, jakmile se to stane, možná roky.

Dr. Alexei Dmitriev provedl podrobný výzkum přirozeně se vyskytující ch vírových jevů, které mají mnoho vlastností, o kterých jsme diskutovali – včetně schopností stínění gravitace. Věřící, že tornáda jsou jedním z mnoha příkladů těchto typů vírů v akci, které nazývá vakuové domény. Mezi další příklady patří kulové blesky, „přírodní samosvitící objekty“, poltergeisté, zvláštní jev známý jako „malé komety“ nebo „atmosférické díry“, zářící formy spojené se zemětřesením a sopkami, „skřítci“ a „elfové“ v horních vrstvách atmosféry, a kimberlitové trubky v zemské kůře, které vysvětlím. Dmitriev uvádí pokračující nárust tornád a dalších souvisejících aktivit v průběhu dvacátého století jako důkaz toho, že celkové množství těchto vírů vstupujících do naší sluneční soustavy, a tím i do Země, dramaticky vzrostlo.

V Dmitrievově modelu, který je částečně založen na fyzikální práci Terletského, tyto víry přímě transformují energii „gravi-spin“ (gravitaci a rotační sílu v ní) na elektromagnetickou energii – které se jeví jako fotony vystupující z těchto sférických oblastí.

Je zřejmé, že pokud bychom dokázali vytvořit takové události na spolehlivém základě, byli bychom schopni trvale se osvobodit od nutnosti platit za energii – nebo poškodit životní prostředí, abychom poháněli naši civilizaci. Gravitace by nám dodala více energie, než bychom kdy mohli potřebovat. To se velmi dobře může dít již v přírodních materiálech, jako je „švédský kámen“, který objevil T. Henry Moray – díky jeho kvazikrystalickým vlastnostem.

Mezi vlastnosti těchto vírů patří schopnost pronikat hmotou, emise a absorpce světla a jiného elektromagnetického záření, narušení elektrických systémů vedoucí k poruchám, silnýmagnetická pole, výrazné zvýšení nebo snížení hmotnosti předmětů, rotace vzduchu a prach v nich, exploze, které často nemění svou velikost ani tvar, kulový obrys a velmi podstatný nárust počtu hlášených pozorování během let vysoké sluneční aktivity. Dmitriev také tvrdí, že „téměř všechna“ zemětřesení a sopečné erupce mají tyto světelné formy v určitém okamžiku před, po a/nebo během událostí.

Historické a současné epizody poltergeist se také vyskytly během 20 Tato geomagnetické aktivity. ~~data~~ naznačují, že náhlý nárust

poltergeistické události nejsou náhodné, ale lze je jasně vysledovat zpět k energetickým vířivým stoupajícím ze země. Náhlé zvýšení síly zemského magnetického pole, pravděpodobně vyvolané nárůsty sluneční aktivity, se objeví s vytvořením vakuových domén nebo portálů do časoprostoru v jádru – které pak vystupují na povrch určitými oblastmi. Článek z roku 1992 v časopise Society for Psychical Research odhalil objev Guye Lamberta, že pozorování poltergeistů se shlukovala kolem toku řeky – a když přišlo, bylo zpráv mnohem více.

Anne Arnold Silk nakreslila „velký počet hlášených případů pozorování strašidelných postav, světelných koulí a podobně“ a zjistila, že se všechny shluky velmi silně kolem linií geologických zlomů. Kromě toho se na koncích těchto linek objevila také anomálie světla.²¹

K výbuchům dochází, když dojde ke kolapsu uvnitř objektu – a protože Dmitriev věří, že tyto víry vytváří Slunce a poté proudí do země, cítí, že tyto kolapsy uvolňují „zachycenou sluneční energii“. Tyto exploze mohou nastat v atmosféře, vodě nebo zemské kůře. Takové exploze na Zemi mohou být skutečnou příčinou sopečných erupcí a zemětřesení – a v našem modelu Zdrojového pole nedostatek koherence na povrchu Země vytváří nerovnováhu v Poli, která vytváří zónu nízkého tlaku. Naš vlastní stav vědomí na kolektivní úrovni je přímo odpovědný za vytvoření tohoto nedostatku koherence. Jakmile budeme mít zónu nízkého tlaku, můžeme to vytáhnout velký vír energie ze zemského jádra, který pak stoupá a nakonec exploduje uvnitř země, když se zhroutí zpět do časoprostoru – což způsobí zemětřesení nebo sopečnou erupci. V jiných případech tyto víry stoupají až do atmosféry – vytvářejí hurikány, tornáda, systémy nepřímého počasí nebo „poltergeisty“. Dmitriev také shrnul přesvědčivé důkazy, že tornáda se mnohem pravděpodobněji tvoří nad oblastmi s geologickými zlomy, jako jsou seismicky aktivní oblasti.

Kimberlitové trubky

Dmitriev také věří, že tyto exploze uvnitř zemské kůry jsou zodpovědné za vytvoření kimberlitových trubek. Jedná se o podlouhlé útvary ve tvaru trubek, které byly pojmenovány podle toho, kde byly původně

objeven — v Kimberley v Již ní Africe. Zábava začí ná když je v zemi seismicky detekována exploze, která je normálně spojena se sopečnou činností. Na povrchu se pak objeví úzký kupolovitý prstenec, který je stěž í zjistitelný – ale jakmile se prokopete dolů k místu, kde je trubice nalezena, je plná diamantů. ²² Konvenční geologové věří, že diamanty se tvoří pouze v hloubkách pod 150 kilometrů v zemi. a může trvat mnoho milionů let, než vykrytalizuje. Jejich teorie spočívá v tom, že silná sopečná aktivita poté vynese diamanty na povrch poté, co se vytvoří, a uloží je do kimberlitových trubek ve směsi magmatu a transportované horniny. Teorie také říká že výbušná síla z hlubin země vystřeluje rozpuštěný plyn, magma, skály a diamanty skrz pláť velmi vysokou rychlostí, která může dosáhnout několika stovek kilometrů za hodinu – a rychlá expanze plynu celý ochlazuje. oblast, takže diamanty nejsou narušeny. Kimberlitové trubky se typicky tvoří v několika shlucích současně a mohou být od sebe vzdáleny desítky kilometrů. ²³ Toto je převládající model a může být i správný – ale Dmitrijev

---

věř í, že tyto diamantem lemované trubky jsou výsledkem „proniknutí, pohybu a výbuchu vakuové domény v zemské kůře“.

Dmitrijev poukazuje na podivnou skutečnost, že se nezdá že by sousední skály byly těmito „sebe-lokalizovanými“ explozemi ovlivněny. ²⁴ Další zájmovou možností, kterou Dmitrijev možná nevažoval, je, že v tok času se může v rámci těchto explozí dramaticky zrychlit, což způsobí krystaly, které by se normálně měly tvořit miliony let, aby se vyvinuly ve velmi krátkých časových obdobích – alespoň podle našich měřítek. Dmitriev také tvrdí, že našel „energické vztahy“ mezi vznikem, existencí a mizením těchto vírů a „energetickými diskontinuitami v litosféře a ionosféře“ – jmenovitě kůrou a nabitými částicemi v naší horní atmosféře. ²⁵

Spojení vědomí

Zajímavé je, že Dmitriev také naznačuje přímou souvislost mezi výskytem těchto vírů a celkovou úrovní lidského vědomí v dané oblasti. Jeho klasický článek z roku 1997 „Planetofyzikání

State of the Earth and Life“ na mě měl ohromný dopad, když jsem ho v prosinci 2000 našel. Jedno z jeho ústředních výroků se stalo hlavním tématem této knihy.

Existují důvody vody, které podporují nebo poukazují na skutečnost, že estetické nebo duchovní kvality lidstva by snížily počet a intenzitu složitých katastrof.²⁶

Naprosto bych souhlasil – a ruské pyramidové studie jistě poskytují cenný důkaz, že to může být skutečně pravda. Dmitrijev vyjádřil svůj názor velmi jasně – ale nikdo z hlavního proudu neposlouchá

Stalo se životně důležité, aby byla připravena světová mapa, znázorňující přírodně a katastrofické oblasti na Zemi – s přihlédnutím ke kvalitě geologicko-geofyzikálního prostředí, rozmanitosti a intenzitě kosmických vlivů a skutečné úrovni duchovně-etický rozvoj lidí okupující tyto oblasti.²⁷

Ve světle proroctví z roku 2012, které jsme zdělili, jsou další citáty od Dmitrijeva ještě zajímavější.

Množství takových [vírových] jevů, které je na to bohaté kvalita a rozmanitost, již rychle roste. Stabilita těchto přirozených samosvitných útvarů má stále větší vliv na zemské geofyzikální pole a biosféru. Domníváme se, že přítomnost těchto formací je hlavním precedencem transformace Země; Země, která se stále více stává předmětem přechodných fyzikálních procesů, které existují na hranici mezi fyzickým vakuem [tj. časoprostorem] a naším hmotným světem.²⁸

Časové bouře

Dmitrijevův model má téměř vše, co jsme hledali – kromě toho, že jsem od něj ještě nenašel papír, který by tyto světelné, sférické víry spojoval s jakýmkoli časovými anomáliemi. Zkušená výzkumnice paranormálních jevů Jenny Randlesová však ve své rozsáhlé, encyklopedické a užasné knize Time Storms nezávisle vše potvrzuje.

v Dmitrievově modelu.²⁹ Hlavní rozdíl je v tom, že hlásí, co se stane lidem, kteří vstoupí do těchto vírů – a uvádí skutečně ohromující počet různých, zdokumentovaných případů, kdy dochází k časovým skluzům, obvykle až pěti dnů.

Byl jsem nadšený, že jsem našel tuto knihu, protože to bylo ohromné výzkumné úsilí, které spojilo mnoho případů – z nichž některé byly odepsány jako „únosy UFO“ s chybějícím časem. V její knize je příliš mnoho údajů na to, aby to zde všechno pokryla, ale rozhodně prorazila novou cestu při identifikaci mnoha společných prvků případů „časového skluzu“, kterých si jiní výzkumníci nevěšili. Patří mezi ně zřídka mlha, kulovité víry za pohybu, silné mravenčení u lidí v jejich blízkosti a v některých případech bolest kloubů a/nebo bolestivé kožní vyrážky po expozici – stejně jako dlouhodobá nevolnost, bolesti svalů a výrazné ztráta motorické koordinace, kdy lidé nemohou ani uchopit kliku dveří a po nějaké době je otevřít. Někteří lidé také vycházejí z těchto zážitků pokrytí vodou – i když v oblasti, odkud odcházeli, žádná viditelná voda nebyla. Takže ano – pravděpodobně přišel v časoprostoru stejně jako tady někdy.

Mezi další vlastnosti patří vypínání běžících vozů a jejich baterie, podivné zvýšení tepla – jako v případě padajících kamenů – a velmi zvláštní série změn v lidském vědomí Randles nazývá „faktor Oz“. Typicky to zahrnuje děsivé ticho, jako by se zastavil celý svět. Jeden svědek řekl, že měla pocit, jako by její mysl byla „vysáá“. Jiní hlásí necitlivost, tíž, pocit zachycení ve zpomaleném zážeru a zkraslení ve velmi reálném čase.

Časová zkraslení

V jednom případě z Kentu ve Spojeném království v roce 1966 svědek jménem David uvedl celou řadu těchto účinků najednou. Když došel k mostu přes potok v zalesněné oblasti poblíž domu své přítelkyně, uviděl skupinu dospívajících chlapců, kteří v hrůze utíkají před něčím, co se zdálo, že je pronásleduje. David pak cítil, že všechno velmi ztichlo, jako by se mu zavřely uši. Objevila se necitlivost a zvláštní deprese, doprovázená pocitem tíže a pomalým pohybem hlavy. Jeho přítelkyni se zatočila hlava a hlasy teenagerů tedzněly jako

přicházeli přes ozvěnu. Kolem nich se pak rozvířila bílá mlha a čas jako by se zpomalil. Když se David pokusil pohnout tělem, zdálo se, že to „trvá věčnost“ – a jeho cigaretový kouř stoupal nahoru příliš pomalu. Zvuky se šířily příliš pomalu a zdály se duté.

Jeho přítelkyně se k němu hystericky lepila a zdálo se, že teenagerský motorkářský gang se pohybuje zpomaleně. Těžkost nakonec odešla, což způsobilo, že jim praskaly uši – jako v letadle, které přistávalo. I když se zdálo, že celý proces trvá hodiny, jeho cigareta ještě nedohořela, když konečně přestala. ³⁰ Zdálo by se, že starověcí lidé se naučili, jak tyto zážitky zvládat a ovládat – aby neměly tak nepříjemné následky. Pokud však nedokážete vytvořit soudržnost ve své vlastní mysli, těle a energetickém duplikátu, můžete mít trochu drsnou jízdou.

Efekty stínění gravitace/levitace

V kapitole 7 Randles dále uvádí, že mnoho z těchto případů má také efekty stínění gravitace – jak jsme již diskutovali v případech, jako je tibetská akustická levitace, anomálie tornáda, páty ryb, údajné technologické průlomové, které byly potlačeny a Dmitrievův vědecký model vakuových domén. Na stranách 51–52 je případ sena levitujícího z pole. Zhušťuje se do tvaru čocky, pak se vznáší ve výšce 150 stop – kde se začne pomalu pohybovat po obloze, v tomto bodě je snadno zaměnitelně zaměnitelný jako „létající talíř“. Když to prošlo nad hlavami davu, svědek uvedl, že pocítil jemný tlak na ramena – a některé děti pocítily mravenčení. Nakonec se mrak ztenčil a rozdělil na kousky, které vypadaly jako spirální galaxie. Velká část sena v tomto bodě spadla a byla shozena na golfové hřiště, zatímco zbytek odplul v „podivném mraku“. Stalo se to 15. června 1988 v Marple Ridge, Peak District, Spojené království, a v této oblasti byly hlášeny různé podivné události – včetně auta, které zřetelně ztratilo elektrickou energii a přestalo jezdit v roce 1968, a mnoha místních legend o podivných zářících světla – včetně modré záře, která způsobovala pocítil mravenčení. ³¹

Při akci v roce 1971 ve francouzském Cuers levitovalo mužské auto patnáct stop mimo silnici uvnitř oranžové záře, poté, co selhal motor a rádio

naplněné statikou. Jakmile si uvědomil, že se levituje, a už asi, zřejmě zmizela a jeho auto narazilo na silnici – způsobilo těžké škody. Také zjistil, že se nějak skočil o tři hodiny dopředu v čase. (Mohlo to být způsobeno tím, že se auto unášelo na východ, zatímco levitovalo.) K události došlo asi v jednu třicet ráno a nemělo to být později než ve tři hodiny ráno, když ho odtahovka přivezla domů – ale ve skutečnosti bylo šest hodin ráno, když dorazil.³² Začíná strana 70, Randles hlásí první pád – Isle of Mull ve Spojeném království v roce 1987, kde se „z ničeho nic objevila“ mlha a připojila se k autu. Způsobilo to silný pocit tlaku směrem dolů a vibrační pocit, díky kterému bylo cítit, jako by se auto pohybovalo do stran a nahoru. Mlha byla nyní příliš hustá než aby skrz ni viděla, i když v ní byl viditelný pohyb. Když mlha zmizela, zjistili, že kufr jejich auta se otevřel, i když byl zamčený – a veškerý jeho obsah byl nyní rozházený po silnici. Randles říká, že toto je v mnoha případech často se opakující téma. Jak jsem již řekl v naší diskusi o tornádu, mohlo to být způsobeno dočasným změkčením kovu v zámku, který otevřel kufr – následovaným gravitačními účinky, které vyprázdnily jeho obsah.³³

V dalším případě Peter Williamson zažil podobnou událost 28. července 1974 v Somersetu ve Spojeném království projela silná elektrická bouře a způsobila, že se jejich pes schoval pod strom. Když šel Peter zachránit psa, došlo k velkému záblesku – a pokud jde o všechny ostatní, Peter zmizel. Policie vysvětlila zmizení jako pouhý blesk. Petera našli o tři dny později v nedaleké zamčené zahradě v osm hodin ráno – a nebylo možné, aby se dovnitř dostal, protože zahradník měl jediný klíč. Několik dní se zotavoval v nemocnici a začal mít sny, kde si pamatoval, jak stál v neznámé zahradě – pokryté vodou. Ve svých snech omámený bloudil a nakonec byl nalezen a převezen do nemocnice. Pamatoval si jména lékaře, sestry a různých sester, stejně jako jméno oddělení – i když v bdělém životě neznal žádné z těchto podrobností. Začal mít podezření, že sny by mohly být skutečné, protože byly dlouhé a všední.

Všiml si, že nemocnice se kolem něj v těchto vzpomínkách někdy „zachvěla“ a nábytek se objevil tam, kde předtím nebyl – jen aby se oddělení vrátilo do obvyklého stavu. Tohle všechno sedí

s myšlenkou, že se to odehrávalo v časoprostoru, ne v časoprostoru. Všiml si také, že když se pokusil promluvit, jeho hlas zněl, jako by byl „zpomalený“. Jak se zlepšoval, směl se procházet po pozemku a začal se opět cítit normálně, když šel po ulici venku.

To byla poslední z jeho vzpomínek, než se probudil na zahradě.

Výzkumník jménem Colin Parsons zůstal s rodinou tři dny a podařilo se mu potvrdit, že nedaleká chatová osada měla oddělení s tímto jménem – stejně jako lékař a sestra se stejnými jmény.

Doktor však Petra nepoznal – a nebyly žádné záznamy o tom, že by tam

zůstal.³⁴

Tři úžasná případy

Při čtení časových příběhů mi naskočily tři případy. V první m příběhu byla videokazeta z Floridy anonymně předložena televizní stanici v roce 1996. Tento případ zkoumalo několik vyšetřovatelů, včetně psychiatra Johna Carpentera, fyzikálního vědce Teda Phillipse, kriminologa Dr. Williama Schneida a Dana Ahrense, odborníka na počítačovou analýzu – většina z nich pracoval pro Mutual UFO Network (MUFON). Všichni měli pocit, že se jedná o skutečný videozáznam něčeho, co se skutečně stalo, a nemohlo jít o podvod. Pátrala pocházela ze záznamu bezpečnostní kamery z malé továrny na Floridě, na níž bylo vidět několik kamer dohromady. V jednom snímku ve 23:16 jde pracovník směrem k zadní bráně, zřejmě aby se na něco podíval. Do oblasti, kde muž stojí, dorazí mlhavá blesková zář, zatímco elektromagnetické rušení nakrátko naruší obraz.

Začíná trvat několik sekund, a když zmizí, kamery jsou vše funguje normálně, ale muž zmizel. Když byl film analyzován jeden snímek po druhém, bylo vidět, že muž téměř okamžitě zmizel.

Začíná se vrátit v 1:06, poté, co pátrání po muži nic nenašlo. Všechna světla továrny zhasla a muž byl znovu spatřen ve světle – za zlomek sekundy. Byl teď v nouzi, na všech čtyřech a začal zvracet. Ochránka mu vyběhla na pomoc, ale nepamatoval si nic z toho, co se stalo – ztratil ty dvě hodiny. Šel domů v šoku, řekl, že je příliš nemocný na to, aby mohl druhý den pracovat, a už se do továrny nevrátil.

Druhý příběh je velmi zajímavý. Muž jménem Bernard ze severu Anglie ohlásil bizarní incident, ke kterému došlo v Pennines ve Velké Británii na kopci východně od Manchesteru v létě roku 1942, když byl ještě dítě. Později měl obavy z nahlášení tohoto příběhu, protože se byl šťastně ženatý a ve své práci zdravotní sestry se dostal na významnou úroveň. Svou zkušenost popsal několika psychologům v práci, ale nikdo nedokázal vysvětlit, co se mu stalo. Toho dne v roce 1942 pocítil on a jeho přítelkyně na kopci náhlý, ohromující pocit klidu a ticha. Měli pocit, jako by se jejich mysl vzdalovala. Seděli u stromu a užívali si zvláštní pocit hluboké relaxace. Postupně začali slyšet dva hlasy, a když se posadili, aby viděli, co se děje, stáli nad nimi dva muži – diskutovali o svých postřezích, jako by nečekali, že je děti uslyší. Jeden muž řekl: "Tady jsou." Druhý muž držel v ruce nějaké zařízení a neustále z něj odečítal čísla. Muži diskutovali o čase, jako by to byla krajina, kterou se dá procházet – a občas se odmlčeli, aby řekli něco pozitivního o dětech.

Ti dva muži vypadali zcela lidsky a měli na sobě neobvyklé, světlé obleky, které vypadaly synteticky – naprosto nemístné pro válečnou Británii. Nakonec začali oba muži mluvit s dětmi přímo a popisovali události, které se měly stát v jejich životech, jako by se již staly. Když se jich Bernard zeptal, kdo jsou a odkud jsou, jeden z nich se usmál, podíval se na oblohu a řekl: "Z velké díky." Také řekli dětem, aby nic neříkaly, protože je to tajemství. Když pak děti šly na úpatí kopce, přivítal je farmář a zeptal se jich, kdo jsou. Když mu řekli svá jména, řekl, že by měli co nejdříve ve spěchat domů. Jakmile dorazili, jejich přítelkyně shromáždila a měli o ně velký strach. Děti měly pocit, že záitek trval jen dvě hodiny, i když ve skutečnosti byly pryč déle než jeden den.

Přestože tvrdili, že byli celou dobu na kopci, byl důkladně prohledán a nikdo je nemohl najít. 36

Třetí a poslední příběh z Time Storms, o kterém chci hovořit, otevře zcela novou oblast vyšetřování. Týká se oblasti na dálnici M56 ve Spojeném království, mezi Dodlestonem a Altrinchamem, známé jako Helsby Hill – výchozí místo bohaté na křemen. V této oblasti došlo k pozoruhodnému počtu neobvyklých událostí – včetně zeleně

záře, světelné zářesy, poltergeisté, chybějící čas, výpadky v autech se spontánním cestováním časem a prostorem, podivný bílý prášek rozptýlený na zemi poté, co bílá zář a vysoký hučivý zvuk naplnily oblast, stejně jako zmizení hodinový blok času – a bylo také šest dalších případů zářících světels podobným zkreslením času a prostoru. Žena, která jela po výpadovce z M56 mezi Preston Brook a Daresbury, ztratila v březnu 1988 šest hodin času poté, co uviděla zář nad hlavou.

O tři měsíce později Randles zjistil, že přesně ve stejnou dobu došlo k tomuto šestihodinovému časovému skluzu, dva televizní reportéři, Steve Winstanley a Fred Talbot, natáčeli místní zpravodajský příběh o říčních člunech, když zaslechli podivný zvuk. Pak se k jejich úžasu z člunu zvedly dvě plechovky, kráče se vznášely a pak spadly do vody. Ve skutečnosti procházeli pod úplně stejným vírem, kde právě nastal další případ časového skluzu. Majitel pozemku Bill Whitlow popsal mnoho případů, kdy lidé slyšeli v kanálu podivné zvuky, což vytvořilo legendu, že v něm straší. Pak, v srpnu 1990, se na Whitlowově pozemku objevil kruh v obilí do vzdálenosti sto yardů od místa, kde k předchozí události došlo o dva roky dříve. Svědci zaslechli v noci, kdy se kruh objevil, vysoký nářek – a Randles jej vyfotografoval, než Whitlow sklídl úrodu. Pak, když tam stála a fotografovala, auto ztratilo kontrolu na silnici. Řidič tvrdil, že ho táhli přes silnici směrem k poli – i když kruh v obilí neviděl. Policie nenašla na jeho voze nic špatného, i když měl pocit, že to bylo kvůli prasklé pneumatice – a žádný důkaz o nebezpečné jízdě. Randlesovi rodiče bohužel zaparkovali své zbrusu nové auto na kraji silnice a toto zbloudilé auto do nich narazilo – způsobilo vážné zranění Randlesově matce, kterou museli vyprostit z vraku. Od té doby došlo v této oblasti k dalším událostem.³⁷

Kruhy v obilí a mystické bytosti

To nás přivádí k záhadě kruhů v obilí, které byly hlášeny přinejmenším od roku 815 našeho letopočtu – kdy Agobard, arcibiskup z Lyonu, ve Francii musel vydat formální dekret zakazující místním obyvatelům odebrat obilí z kruhů, které se vytvořily v roce pole. Místní chtěli

používat je k rituálům plodnosti – pravděpodobně kvůli výjimečným energetickým účinkům, které z nich pociťovaly. Zemědělci byli touto ztrátou zjevně naštvaní. Zajímavé na tomto příběhu je, že Agobard nikdy nepopíral, že kruhy existují – šel po obyvatelích města jen proto, že z nich odstraňovali veškerou úrodu. Jacques Vallée ve své knize Dimenze čerpáz francouzského textu z devátého století, který poskytuje další podrobnosti o tomto příběhu.

Údajně byli svědky vynoření tří mužů a jedné ženy z „vzdušných lodí“, které byly poháněny bytostmi zvanými sylfy, které jim ukázaly mnoho velkých zázraků. Bylo jim řečeno, že lidsky vypadající bytosti pocházejí z „Magonie“. Ustrašení místní obyvatelé se na ně obrátili a cítili, že jsou nyní zлыми kouzelníky. Svědci měli být upáeni zaživa, když jim Agobard zachránil život tím, že popřel existenci sylf – stejně jako myšlenku, že kouzelníkem může být kdokoli. Agobardovy písemné poznámky z této události odhalují stejnou úroveň sarkasmu, jakou bychom od skeptiků očekávali o 1200 let později.

Viděli jsme a slyšeli jsme mnoho mužů ponořených do tak velké hlouposti, utopených v takové hloubce pošetilosti, že uvěřili, že existuje určitá oblast, kterou nazývají Magonia, odkud v oblacích plují lodě – aby se do této oblasti vrátili. ty plody země, které jsou zničeny krupobitím a bouřemi... .38

V epickém výzkumném díle Richarda Thompsona Alien Identities: Ancient Insights into Modern UFO Phenomena (Alien Identities: Ancient Insights into Modern UFO Phenomena) slyšíme o tradičních kruzích.³⁹ V evropských legendách vílíčích prstenech, které se zdají být tyto legendy ořízuty, se však nejedná pouze o zajímavé vzory v obilí. —vyznačují se také příběhy do časoprostoru. V jednom tradičním keltském příběhu byl hrdina jménem Ossian zláán do mystické země krásnou pohádkovou princeznou. Oženil se s ní a tři sta let žil v mystické zemi Tir na nog. Když měl nakonec pocit, že se chce vrátit do Irska, cestoval zpět na stejném koni – a jeho žena ho varovala, aby nikdy nevstupoval na zem. Jakmile se vrátil, všichni jeho přátelé už dávno zemřeli a země vypadala úplně jinak. Nakonec se mu stal incident, při kterém sesedl z koně a dotkl se země, a okamžitě se proměnil ve slepého a slabého starce.⁴⁰

V další m příběhu z počátku 19. století dva farmáři jménem Rhys a Llewellyn šli domů do Vale of Neath ve Walesu. Rhys cestou zaslechl podivnou hudbu a rozhodl se zůstat zpátky a prozkoumat ji, ale Llewellyn nic neslyšel. Rhys se nikdy nevrátil a Llewellyn byl po vyšetřování uvřazen do vězení pro podezření z vraždy. O dva týdny později muž obeznámený s pohádkovými legendami cítil, že by mohlo existovat vysvětlení. Poradil jim, aby se vrátili do oblasti, kde byl Rhys naposledy viděn, a hledali vílí prsten. Llewellyn skutečně našel takový kruh v trávě – a když se jeho noha dotkla kruhu, slyšel hudbu harfy. Když každý muž ve skupině položil nohu na Llewellynovu, všichni byli schopni slyšet hudbu – a viděli různé věci, ale jinak lidsky vypadající lidi tančící v kruhu. Rhys tančil s těmito malými lidmi ve své normální výšce a Llewellyn ho vytáhl. Rhys pak řekl, že tam byl jen pět minut – ale když zjistil, jak dlouho byl zjevně nezvěstný, upadl do deprese, onemocněl a brzy zemřel.

Thompson se podrobně věnoval této paralelní realitě v keltské tradici.

Jiný svět Keltů má různé názvy, jako Avalon, Tir na nóg (Země mládí) a Plain of Delight. Zkoumání příběhu je jasné, že tato říše by musela existovat ve vyšší dimenzi. Abychom toho dosáhli, musíme jít na správné místo v trojrozměrném prostoru a pak cestovat mystickým způsobem, kterému nerozumíme.⁴²

Francie, Německo, Irsko, Skotsko, Wales, Anglie, Skandinávie a Filipíny mají legendy o „pohádkových prstenech“ – kružících v obilí, které označovaly portály do paralelních realit obývaných malými lidmi s mystickými schopnostmi.

Alespoň ne do teď

Thompson také poznamenává, že sklizeň obilí byla často spojována s vílami – a vytáhne citát od Roberta Rickarda, který říká „V celé řadě indoevropských kultur dostávaly víly své desátky kukuřice a mléka při sklizni, které předsedaly.“⁴³ To vyvolává možnost, že lidé ve skutečnosti žijí v této paralelní realitě časoprostoru jako své normální existence, spíše než zde v časoprostoru – a mohou mít své vlastní tradice a zvyky. Postupem času se tyto zprávy staly mytologizovány a příběhy jsou stále podivnější a podivnější – ale můžeme v nich být někdy pravdy.

Dinosauři cestují cí v čase

Mohly by tyto časové portály přiležitostně vytvořit most, který překlene miliony let času – a umožnit živým tvorům projít? Možná ano. Již jsme diskutovali o Lazarově efektu, ve kterém vyhynuly druhy

se náhle znovu objeví ve fosilních záznamech – někdy po milionech let. Může to být důsledek efektu vlny DNA, který přeskupuje existující organismy do dřívějších forem nebo vytváří život z neživé hmoty – ale může to být také výsledek portálů, které těmto tvorům umožňují přímě přecházet z jednoho času do druhého.

Existuje mnoho zpráv o jezerních příšerách, které mají dlouhé krky, dlouhé ocsy a ploutve místo nohou. Anatomické detaily těchto pozorování jsou téměř totožné s fosilními záznamy plesiosaury. Nejblíže benější m přímě kladem je Lochnesská příšera, legenda, která vznikla v sedmém století se Saint Columbou. Existuje mnoho zpráv očitých svědků – někteří odhadují přes tři tisíce jen od roku 1933.⁴⁴ V roce 2010 The Times ve Spojeném království zveřejnil článek, který tvrdil, že William Fraser, jeden z nejvyšších skotských policistů, považoval existenci Nessie za „nepochybnou“ v 30. léta 20. století.⁴⁵ George Spicer a jeho manželka viděli 22. července 1933 před jejich autem přecházet přes silnici stvořený dinosauřím typem. Bylo asi dvacet pět stop dlouhé a s dlouhým krkem, který byl o něco tlustší než krk slona kmen. Neviděli žádné dolní končetiny.⁴⁶ Uklouzlo přes silnici směrem k jezeru asi dvacet metrů daleko. Zajímavé fotografické a video důkazy byly důkladně prozkoumány.⁴⁷ Loch Ness se také nachází přímě nad hlavní geologickou zlomovou linií známou jako The Great Glen⁴⁸ – a již jsme viděli případy poltergeistů a vírovou aktivitu spojenou se seismicky aktivními oblastmi.

V roce 1993 profesor P. LeBlond z University of British Columbia informovali o mnoha různých pozorováních „Caddyho“ – zkratky pro Cadborosaurus – u pobřeží Britské Kolumbie, až do Oregonu. Velryba údajně spolkla tří metrového mláděte Caddyho a ostatky se našly v její žaludku. Tento příběh byl pokryt v Science Frontiers and New Scientist.⁴⁹ V roce 2010 ruští rybáři požadovali vyšetřování tvora, který vypadal identicky s popisem Lochnesské příšery, ale stále se objevoval v odlehlém sibiřském jezeře – které je jedním z největších v celém Rusku. Toto hladové monstrum bylo zjevně zodpovědné za devatenáct úmrtí jen od roku 2007 do roku 2010.⁵⁰ V únoru 2011 deník The Daily Mail ohlásil osm pozorování za poslední ch pět let dlouhého hrbatého tvora známého jako „Bownessie“ v

britské jezero Windermere – a odhalil nové fotografické důkazy.⁵¹

Existuje mnoho zdokumentovaných pozorování a/nebo zpráv místních očitých svědků Mokele-Mbembe v Kongu – tvora čtyř nohého dinosaura, podobného brontosauromi, ale mnohem menšího, známého jako sauropod.⁵² Většina pozorování se vyskytuje v Likouale. Bažina, která byla oficiálně prohlášena z 80 procent za neprozkoumanou a většinou ji obývají domorodí trpaslíci. Podobná pozorování byla hlášena v jiných zemích poblíž Konga, včetně Rovinné Guineje, Středoafrické republiky, Gabonu a Kamerunu.⁵³ Podobná nebo identická stvoření byla spatřena také v Papui-Nové Guineji nad Austrálií.⁵⁴⁻⁵⁵ Devět lidí vidělo typ dinosaura tvor na ostrově Umbungi v Západní Nové Británii.⁵⁶ Jeden z hlavních výrových bodů na globální mřížce se nachází ve stejné oblasti – přímo pod Papuou Novou Guineou. V roce 1993 China Today uvedl, že více než tisíce lidí vidělo dinosauří monstrum kolem jezera Sayram v Sindhangu.⁵⁷ A v Kanadě našel mladý Inuitský Eskymák ve spolupráci s vědci z Memorial University v Newfoundlandu na ostrově Bylot čerstvou kost, která byla identifikována jako součást spodní čelisti dinosaura kachního zobačka.⁵⁸ The Geological Society of America a The Journal of Paleontology informovaly o čerstvých kostech nalezených na Aljašce, které byly o dvacet let později identifikovány jako náležející rohatým dinosaurům, kachnozobým dinosaurům a malým masožravým dinosaurům.⁵⁹

Vlastní písemné záznamy Marca Pola z jeho výprav v Číně koncem 13. století odhalují, že královský dům choval živé draky v zajetí pro zvláštní obřady a draci byli také loveni pro maso a léky v provincii Karazan. Polo hlásil, že tyto hrozné tvory viděl sám.⁶⁰ Hérodotos, řecký historik, a Josephus, židovský historik, oba popisují létající plazy ve starověkém Egyptě a Arabii. Mnoho starověkých legend, včetně řecké, římské a egyptské mytologie, popisuje hrdiny zabíjející tato stvoření.

Stvoření podobná dinosaurům se objevuje na babylonských památkách, římských mozaikách, asijské keramice a královských šatech, egyptských pohřebních rubáňích a vládních pečeti, peruánských pohřebních kamenech a

gobelíny, mayské sochy, petroglyfy domorodců a domorodých Američanů (vyřezávané skalní kresby) a mnoho dalších kusů obřadního umění ve starověkých kulturách.⁶¹

Draci se objevují v literatuře z Anglie, Irska, Dánska, Norska, Skandinávie, Německa, Řecka, Říma, Egypta a Babylonu, stejně jako v legendách amerických Indiánů, včetně Cree, Algonquin, Onandaga, Odžibway, Huron, Chinook, Shoshone a Aljaška. Eskymáci.⁶² Další mrazivý vodítkem je, že mapy z doby kolem roku 1600 obsahují kresby draků podobných monster v neznámých oblastech.⁶³

Existuje překvapivě velké množství věrohodných očitých svědků pozorování toho, co se v moderní době jeví jako pterodaktylové nebo pterosauri.^{64 65 66} Tradiční indiánské legendy o Thunderbirdu mají pozoruhodnou podobnost s moderními pozorováními pterosaurů. Forezní kameraman Jonathan Whitcomb dospěl k závěru, že od počátku 80. let do konce roku 2008 nejméně 1400 Američanů vidělo to, co vypadá jako žijící pterosauri. Whitcomb vyzpovídal svědky z devatenácti různých států po celé Americe. Statistický průměrný odhad rozpětí křídel byl osm až deset stop, ale 27 procent odhadů bylo přes osmnáct stop – což je příliš velké na to, aby v dnešním světě šlo o jakoukoli formu ptáka.⁶⁷ Whitcomb také provedl rozsáhlé vyšetřování pozorování pterosaurů na Papui-Nové Guineji, kde se jmenují Ropens, a výsledky publikoval na mnoha webových stránkách, stejně jako svou knihu *Searching for Ropens*.⁶⁸

Svědci jako David Woetzel uvedli, že viděli Ropen, který měl načervenalou oranžovou zář, když se poprvé objevil – a jiní potvrdili pozorování takové „bioluminiscenční záře“. V roce 2007 Whitcomb vydal tiskovou zprávu, v níž tvrdil, že Paul Nation zachytil dva pterosaury na videu v roce 2006 na čtrnáct sekund. Další analýza videokazety odhalila dvě drobné skvrny, které skutečně svítily a pomalu blikaly. Cliff Paiva, fyzik protiraketové obrany pracující v jižní Kalifornii, nenašel žádný společný vysvětlení toho, co záběry ukázaly.⁶⁹ Tuto pomalu se pohybující načervenalou oranžovou zář mohly starověké kultury snadno interpretovat jako oheň – a to může být velmi dobře hlavní příčinou z legend o chrlícím draku. Jak se zdá, když se tyto tvorové poprvé objevili v naší realitě mimo časoprostor, ještě zcela neztuhli – a jejich těla září, protože stále částečně existují ve vlnovém stavu.

Egyptané možná náviděli i pterosaury – a z těchto událostí vytvořili své legendy o ohnivém ptáku Bennu neboli Fénixovi. Hůl Was je velmi oblíbeným egyptským symbolem moci a autority – drželi ji bohy a vystupoval ve stovkách příkladů starověkého egyptského umění. Hlava na vrcholu každé hůlky Was je svým tvarem a strukturou téměř identická s pterosaurem a nemůže být spojena s žádným jiným známým živým tvorem kvůli jedinečnému hrotu, který vyčnívá z zadní části hlavy.⁷⁰

Mnoho egyptských bohů nese hůl Was, symbolizující moc a vedení posmrtným životem. Hlava na holi Was má pozoruhodnou podobnost s pterosaurem – a mohla být modelována ze skutečných pozorování.

V roce 1993 ruští vědci našli pozůstatky trpasličích mamutů, kteří žili před pouhými 3 700 lety na Wrangelově ostrově u pobřeží Sibiře.⁷¹ Ve stejném roce vyfotografoval britský průzkumník plukovník John Blashford-Snell to, co vypadalo jako živé mamuty neboli stegodony.

věřil být vyhynulý, zachycený v izolovaném údolí v Nepálu – jak William Byrd v britském *The Mail on Sunday*. Jeho příběh byl dříve znám, když ve 30. letech 20. století hlásil, že viděl zelené pastviny a mastodonty, když letěl přes jižní pól – ale toto mohlo být příkladem toho, jak se dívalí vzhledem do minulosti, protože jižní pól je jedním z Sandersonových dvanácti hlavních vírů .

Chrám Ta Prohm v Kambodži byl dokončen a zasvěcen v roce 1186 – a mnoho lidí věří, že do exteriéru chrámu je vytesán dokonalý obraz stegosaura. Toto je jen jedna z mnoha ilustrací žijících tvorů, které jsou orámovány stejným kruhovým vzorem – ale všechna ostatní stvoření jsou ve srovnání s nimi velmi konvenční . Nejlepší analýzu tohoto záhadného útvaru napsal kreacionista, ale přesto přináší zajímavé body – včetně skutečnosti, že v prasklinách je stále vidět původní patina z roku 1186, i když byl exteriér chrámu mírně vyleštěn . .

Tato řezba se objevuje na vnější stěně chrámu Ta Prohm v Kambodži, zasvěceného v roce 1186. Jiné podobné řezby zobrazují konvenční zvířata, jako jsou ptáci, ryby, buvoli, opice, jeleni a ještěři – ale vypadá jako stegosaurus.

A konečně, 21. března 1922 Bostonský přepis odhalil, že „Během nedávné silné sněhové bouře v Alpách spadly na svahy tisíce exotického hmyzu připomínajícího pavouky, housenky a obrovské mravence a rychle zemřely. Místní přírodovědci nejsou schopni tento jev vysvětlit.“⁷⁴

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

Galaktické hodiny odbíjejí hodinu

Nyní jsme viděli geometrii v kvantové říši, v biologii, na Zemi a ve sluneční soustavě – stejně jako na velmi velkých úrovních superkup a pozadí plynu a prachu v nejvzdálenějších končinách vesmíru. A co geometrie v samotné galaxii? Jednoduchou logikou by geometrické zákony, které vidíme ve sluneční soustavě, měly sahát daleko za hranice jedné hvězdy a jejích planet. Pokud má galaxie také geometrické silové pole, mohli bychom potenciálně během okamžiku překonat miliony let – jakmile budeme vědět, jak se k nim dostat. Mnoho vědců odhaduje, že galaxie trvá asi 250 milionů let, než dokončí jednu rotaci.¹ Jestliže se život na Zemi objevil zhruba před 3,5 miliardami let, jak naznačují naše mikrofosilní záznamy bakterií², pak se celá historie života na Zemi objevila pouze během posledních čtrnáct galaktických rotací.³ Díky tomu se zdá mnohem rychlejší, než bychom si obvykle mysleli. Země samotná neexistovala před 4,54 miliardami let⁴, což je něco málo přes osmnáct rotací do minulosti. Dokonce i počátek vesmíru, odhadovaný na dobu před více než 13,9 miliardami let⁵, je vzdálen jen asi padesát pět rotací. Pokud je veškerý život na Zemi starý pouhých čtrnáct galaktických let, je mnohem snazší si představit, jak by se všechny tyto rotace mohly prolínat v časoprostoru – vytvořit jeden obrovský opakující se cyklus. Pokaždé, když jste na stejném místě v galaxii, kde jste byli předtím, mohou znovu převládnout stejné energetické podmínky.

Vraťme se na chvíli k evolučnímu cyklu, který objevili Muller a Rohde. Každých 62 milionů let vidíme, jak se na Zemi objevují masivní výbuchy evoluce – a to přímo souvisí s pohybem naší sluneční soustavy nahoru a dolů přes galaxii, o kterém se předpokládá, že jeho dokončení trvá 64 milionů let. Richard C. Hoagland byl první, kdo mě v soukromém rozhovoru upozornil, že pokud nastavíte rotaci galaxie na zhruba 250 milionů let, najdete přesně čtyři z těchto 62 milionů let cyklů v jedné galaktické rotaci. Čtyři ekvidistantní body v kruhu tvoří čtverec – takže se můžeme velmi dobře dívat na osmistěn v galaxii (nebo krychli), který ve skutečnosti řídí evoluci na Zemi. To byl ohromující vývoj. Pohyb naší sluneční soustavy nahoru a dolů

skrz galaktickou rovinu můž e být pří mým výsledkem gravitační ho proudění kolem kaž dého rohu geometrie, protože e Hans Jenny ukázal, ž e v těchto geometrických ví rech, kolem nich a skrz tyto geometrické ví ry, když se objeví v tekutině, dochází k neustáému proudění . Takž e když zamí ří me k jednomu rohu, jsme na vzestupu – a když ten roh projedeme, př epneme se do jiného proudu a necháme se strhnout dolů .

A co jiná geometrie v galaxii? Pamatujte, ž e Sandersonů v dvacetistěn na Zemi vytvoř il deset ví rových bodů , které se nacházely poblí ž obratní ku Raka a obratní ku Kozoroha – všechny rovnoměrně od sebe. Pokud rozdělí te 250 milionů let trvají cí oběž nou dráhu galaxie na deset stejných částí , každá z nich má 25 milionů let – což je poměrně blí zko 26 milionů let, pů vodně objeveného Raupem a Sepkoskim. Ve skuteč nosti, kdyby se úroveň sluneční ho zř ení zvýšila měř itelným způ sobem, jakmile tato nová sféra geometrie nastartovala, mohlo by to zvýšit množ ství zř ení uloženého ve fosilních záznamech – a tak by to vypadalo spí še, jako by uplynulo 26 milionů let. pokaž dé, když se to opravdu blí ž ilo 25 milionů m.

Brzy poté jsem si uvědomil, ž e dvojitý čtyř stěn má šest stejně vzdálených bodů podél rovní ku, stejně jako Davidova hvězda ve dvou rozměrech, ale uvnitř je dalších šest stejně vzdálených bodů . To znamená ž e zí skáe celkem dvanáct ekvidistantních bodů podél rovní ku v rámci jedné energetické sféry. To nyní potenciálně vysvětlilo základ dvanácti oběž ných cyklů Měsí ce pro každ ý pozemský rok, stejně jako hlubší význam dvanácti znamení a domů ve zvěrokruhu. Kromě toho by dvanáct věků zvěrokruhu mohlo př edstavovat větší geometrii dvojitého čtyř stěnu, která nám zabere 25 920 let, než se jí m posuneme. Nyní mů ž eme mít geometrický základ, proč se č í slo dvanáct v těchto cyklech objevuje tak opakovaně.

Ví me, ž e na základě chování těchto neviditelných energetických polí by galaktický osmistěn i galaktický dvacetistěn měly mít také sféry energie, které je obklopují a putují s nimi. A také ví me, ž e složitější geometrie by vibrovala na vyšší frekvenci, stejně jako Liu a Spilhaus pozorovali při rů stu Země. Proto by se zdálo, ž e během 62 milionů let se sluneční soustavou pohybovala sféra galaktické energie s niž ší frekvencí . Tato koule by měla v č ase geometrii osmistěnu nebo krychle. Zdáse, ž e každ á koule se vlní směrem od stř edu galaxie pomalou, rovnoměrnou rychlostí . Jednou prošel galaktický osmistěn

Dostali jsme se pod vliv galaktického dvacetistěnu – i když náš stíny osmistěnu stále trochu táhnou, jak zjistili Muller a Rohde.

Do naší sluneční soustavy pak zaplavila sféra energie s vyšší frekvencí – a to mohlo způsobit dostatečné zvýšení slunečního záření, železná fosilní záznam vypadal, že má cyklus 26 milionů let spíše než 25 milionů let. vzor. Uhlíkové datování je založeno na hladkém, neměnném toku slunečního záření, aby se dosáhlo výsledků, které vidíte. Nový cyklus o délce 25 milionů let se začal objevovat ve fosilních záznamech asi před 250 miliony let – což znamená že nyní máme deset cyklů nebo jednu úplnou revoluci galaxie od doby, kdy začala. Protože jsme nyní dokončili celý kruh, můžeme to velmi dobře znamenat, že se nyní přesouváme do další velké bubliny energie – s ještě vyšší úrovní soudržnosti. Nezapomínejme také, že původní pevná zemská kůra se začala rozpadat podél ekvidistantních bodů, které tvořily čtyřlístek asi před 220 miliony let – což možná naznačuje postupné, dlouhodobé účinky Země, které se projeví, jakmile tato nová sféra energie dorazila. . Mřížka se může v tuto chvíli velmi dobře posouvat do nové konfigurace – což by mohlo vysvětlit, proč se všechny a další stěhovavé živočichové stále více ztrácejí a jsou zmatení .

Galaktické energetické koule mimo Mléčnou dráhu

Pokud se jedná o skutečně univerzální harmonický systém, se kterým máme co dočinění, pak by tyto rozpínané koule měly být detekovatelné v jiných galaxiích. Pamatujeme si, že Zdrojové pole často proudí do našeho časoprostoru prostřednictvím neviditelných elektromagnetických frekvencí, jako je ultrafialové. Mohli bychom tedy hledat změny v elektromagnetickém spektru galaxií – ve vlněných, kruhových, soustředných vrstvách jako cibule. A to je přesně to, co nacházíme. Tento úžasný průběh byl pokryt v dubnu 1993 vydání časopisu *Discover*.6

Hypotetická ilustrace zón mikrovlnné energie v Mléčné dráze, založená na objevech Dr. Williama Tiffta těchto vzorů v mnoha dalších galaxiích.

Dr. William Tifft studoval červený posuv, což je elektromagnetické záření z vesmíru – mimo viditelné spektrum v mikrovlnném rozsahu. Astronomové normálně předpokládají, že tyto frekvence ukazují, jak daleko je něco. Tifftovy objevy však zpochybnily tento vzácně střežený model, protože zjistil, že rudý posuv nezůstal v jedné galaxii stejný – byla rozdělena do soustředných vrstev. Frekvence rostla stále více, jak jste se pohybovali směrem ke středu – a vždy se měnila o stejnou hodnotu. K popisu těchto oddělených vrstev opět použil slovo kvantovaný. Článek Discover přirovnával tento galaktický jev k „energetickým stavům atomu“ – a nezapomínejme, že Kozyrev také objevil kvantovanou změnu v

hmotnost předmětu poté, co narazil některé jeho atomy do časoprostoru. Zdá se, že atomy vyskakují zpět skrz vrstvy geometrie, které se znovu objeví, jeden po druhém, během patnácti až dvaceti minut.

Nejlepší ze všeho je, že Tifft zjistil, že tyto sféry energie byly v pohybu, jak bychom na základě fosilních záznamů očekávali.

Nedávno Tifft také tvrdil, že má důkaz z pozorování stejných galaxií po dobu deseti let, že se jejich rudé posuvy v průběhu času mění. Můžeme vidět nějakou formu galaktického vývoje, který se odehrává před našimi očima, říká7

Navzdory skutečnosti, že je to považováno za nepoctivou astronomii, protože zabíjí posvátnou krávu rudého posuvu, řada důvěryhodných výzkumů dospěla k závěru, že efekt kvantovaného rudého posuvu je pravý. Jedna studie z roku 2006 odhalila jednu z Tifftových hodnot červeného posuvu na 95procentní hladině spolehlivosti.⁸ Studie z roku 2007 prozkoumala historii všech těchto vyšetřování od 70. let až do doby, kdy byla zřejmá, a dospěla k závěru, že účinek skutečně může být skutečný.⁹ V roce 2003 Bell a Comeau našli stejné kvantované vrstvy energie, jako jsou soustředěné koule v cibuli, v plně devadesáti jednářů zných galaxiích. vrstvy energie v každém z nich. Účinek byl tak zřejmý, že jej bylo možné „snadno vidět okem“ na mapách frekvencí, a uvedli, že úroveň spolehlivosti byly „extrémně vysoké“.¹¹

Nezávislý důkaz – od Dr. Harolda Aspdena

Dr. Harold Aspden vytvořil na svém webu Energy Science neuvěřitelný, encyklopedický soubor prací. Od 60. let 20. století zkoumal myšlenku, že veškerá hmota je vytvořena z éteru – a dospěl k závěru, že máru zné úroveň hustoty neboli tloušťky. Tyto objevy byly vytvořeny přeskupením Maxwellových rovnic, které se stále používají ve výpočtech k návrhu a konstrukci elektrického zařízení. Maxwellovy rovnice automaticky předpokládají, že existuje éter – a protože funguje,

nikdo to nezpochybňuje. Aspden byl první, kdo zjistil, že se dokáže předskupit tyto rovnice, všechny logickými způsoby, a došel k závěru, že tento éter musí mít různé úrovně hustoty. Tyto rovnice také odhalily, jaké budou přesné elektromagnetické frekvence, když tyto vrstvy éteru proudí do naší vlastní reality. Aspden byl naprosto šokován zjištěním, že čísla, která v těchto rovnicích teoreticky vygeneroval, byla totiž naše skutečnými frekvencemi, které Tiffth naměřil ve svých sférických, soustředných vrstvách – neboli „vesmírných doménách“ – které byly pozorovány ve více než 250 různých galaxiích. 12

Závěr, k němuž lze z tohoto pozoruhodného výsledku dospět, je ten, že galaxie se mohou, pokud jde o různé původ jejich primárních zdrojů záření ve vesmírné oblasti, uzamknout v mírně odlišných souborech základních fyzikálních konstant.... Autor v kapitole 16 své knihy z roku 1972 uznal potřebu přijmout existenci takových „vesmírných domén“ i v rámci našeho místního galaktického systému... Takové domény mají vliv na geologické události, jako jsou zvraty geomagnetického pole, ke kterým dochází, když sluneční soustava prochází hranicemi oddělujícími sousední vesmírné domény. 13

Toto je přímé potvrzení toho, co jsem očekával – totiž že můžeme dokázat, že v galaxiích jsou vrstvy energie, které mohou zcela transformovat Zemi a sluneční soustavu, když se prodírá skrz, a způsobují měřitelné změny. Geomagnetické převrácení pólů není to, co hledáme – zdá se, že na nás naskakují účinky na život, protože mnoho evolučních událostí nezahrnovalo žádnou kataklyzmatickou aktivitu.

Číselný prostor

Sám Tiffth také teoretizoval o tom, co vytváří tyto podivné efekty – a vzhledem ke všemu, o čem jsme diskutovali, jsou výsledky ohromující. Tiffth zjevně nikdy nečetl fyziku Deweyho Larsona, ale přišel s úplně stejnou věcí, aby vysvětlil, co viděl: „Shrnuto, prozkoumali jsme model založený na dvou koexistujících 3D prostorech, jeden z časových a druhý z prostoru.“¹⁴ Byl jsem nadšený, když jsem si uvědomil, že Tiffth to nezávisle na sobě objevil. Pojdme číst trochu víc.

Kvantová fyzika sídlí v tau-prostoru a konvenční dynamika funguje v . Ačkoli dosud neexistuje žádný fyzikální prostor (přinejmenším si toho v té době nikdo z Tiffy nebyl vědom), existuje množství empirické konzistence s pozorováními. To zahrnuje vlastnosti od hmotností a sil na úrovni základních částic, přes kvantování rudého posuvu až po kosmologické efekty v největším měřítku. Čas jako 3-rozměrná veličina se zdá být slibným předmětem zkoumání .15

Slovo tau znamená „čas“ – takže Tiffy použít téměř totéž jazyk jako termín časoprostor, pouze s řeckým písmenem pro čas místo toho. Ve stejném článku říká „Na daném kosmickém poloměru v prostoru tau zaujímá galaxie specifický časový stav. Musí to změnit tento časový stav v diskretních krocích.“¹⁶ Byl jsem ohromen tím, jak dobře to všechno do sebe zapadá. Model je mimořádně elegantní . Když zkombinujeme Tiffy a Aspdenovy závěry, víme, že alespoň v určitém okamžiku bychom mohli vstoupit do nové vesmírné domény prostoru tau, kde se hmota a energie, jak ji známe, „uzamykají do trochu jiné sady základních fyzikálních konstant“. a „změní svůj časový stav“ v „diskretním kroku“. Zdá se, že ani jeden z těchto velkých vědců si není vědom toho, jak dobře se jejich model rozšiřuje na vysvětlení 26 a 62 milionů let cyklů , které byly nalezeny ve fosilních záznamech – což ukazuje, že tyto změny v toku času ovlivňují také biologický život. jako „základní fyzikální konstanty“ hmoty a energie.

Změny ve sluneční soustavě

V tuto chvíli máme téměř dokonalý model. Poslední věc, kterou potřebujeme zjistit, je, zda naše sluneční soustava již prochází změnou ve svém časovém stavu, kdy skutečně vstupujeme do nové vesmírné domény, která se uzamkne v mírně odlišném souboru základních fyzikálních konstant. Jednoduše řečeno, pokud jsme právě teď na hranici jedné z těchto domén, všechny vlastnosti zvyšují jejich koherenci a vyvíjejí se DNA, které s tím přicházejí , měli bychom očekávat měřitelné změny na Slunci a planetách. To by poskytlo „kouřící zbraň“ důkaz, že starověká proroctví byla skutečně správná. Jak již navrhl Dmitriev,

tyto změny by byly přímým důsledkem rostoucího toku času sluneční soustavou – nebo, jak to řekl, nářstu počtu vakuových domén nebo vířů do časoprostoru, přicházejících dovnitř. A hle, jednou začít nám hledat důkazy pro meziplanetární změnu klimatu, nachází me mnoho solidních datových bodů od renomovaných vědců z NASA a ESA.

Slunce

Přinejmenším od konce 70. let 20. století se celkové emise sluneční holety 1901 a 2000 se zvětšily o 230 procent.18 Od roku 1999 došlo k vysokému nářstu množství bylo pozorováno helium a těžší nabitě částice vycházející ze Slunce.19 Jeden vědec z NASA v roce 2003 řekl, že Slunce bylo „aktivnější než v živé paměti“.20 Hlavní geofyzikální tým nedávno prokázal, že Slunce je aktivnější od 40. let 20. století než za předchozích 1 150 let dohromady.21 Nové zjasnění začalo v posledních 150 letech.22 V listopadu 2004 tato skupina dokázala, že Slunce je energetičtější, než bylo za posledních nejméně osm tisíc let.23

V roce 2006 NASA oznámila, že „velký dopravní pák“ Slunce masivní cirkulující proud horké plazmy se zpomalil z normální rychlosti chůze 1,0 metru za sekundu na 0,75 metru za sekundu na severu – a pouze 0,25 metru za sekundu na jihu.24 Před nedávnem se rychlost držela konzistentní od devatenátého století a dokončení okruhu trvalo asi čtyřicet let – dva katuny. To může být známkou toho, že „tok času“ ve Slunci se mění, jak jsme diskutovali dříve. V roce 2008 NASA uvedla, že se jedná o „podstatnou... historickou a důležitou“ změnu – „povrchové toky Slunce se dramaticky zpomalily.“25 V roce 2009 NASA oznámila, že „toto je nejtišší slunce, jaké jsme za téměř století viděli“. k překvapivému nedostatku slunečních skvrn a erupcí na povrchu.26-27 astronomů to změnilo – zejména proto, že, jak vysvětlil Dr. Mike Lockwood, celková aktivita Slunce vyvrcholila kolem roku 1985.

a od té doby máznatelný sestupný trend, i když celkové globální teploty vzrostly: „Kdyby mělo mít stmívání Slunce ochlazující efekt, už bychom to viděli.“²⁸ Zároveň se tam vědci také obávají, že by mohl být novým masivním vrcholem sluneční aktivity, který by mohl potenciálně usmažit elektroniku na Zemi – a poskytl překvapivě známé znějí cílové datum září 2012, kdy k tomu může dojít.²⁹ Článek LiveScience z roku 2007 se věně zabýval návrhem sociálního antropologa Dr. Bennyho Peisera. Že Slunce by mohlo být zodpovědné za měřitelné „globální oteplování“ na Marsu, Jupiteru, Neptunově měsíci Tritonu a Plutu, stejně jako na Zemi.³⁰ Překvapivě jde o jeden z mála článků mainstreamových médií, které kdy vytvořily toto zjevné spojení – ale údaje v Peiserově analýze jsou jen malou částí příběhu.

Rtuť

Navzdory údajně vysokým povrchovým teplotám se zdá, že Merkur má ve svých polárních oblastech led.³¹ Má také nečekaně husté jádro a silné magnetické pole. Vědci by rádi věděli, jak jsou tyto anomálie možné.³² V roce 2008 bylo zjištěno, že Merkur má „několik signatur indikujících významný tlak v magnetosféře“, které v 70. letech minulého století neměl.³³ Do roku 2009 se stal mnohem intenzivnějším – sonda Messenger nyní viděla „magnetické twistery“ a vědci byli překvapeni, jak silně se to změnilo.³⁴ Tato tornáda byla desetkrát silnější než kterákoli na Zemi.³⁵

Venuše

Množství síry v atmosféře Venuše mezi lety 1978 a 1983 dramaticky pokleslo.³⁶ Celková jasnost Venuše na noční straně se mezi lety 1975 a 2001 zvýšila o neuvěřitelných 2500 procent.³⁷ Vědci nedokážou vysvětlit tuto náhlou změnu jasnosti, i když to naznačuje, že obsah kyslíku v atmosféře Venuše mohl

podstatně vzrostl.^{38 39} Bylo naměřeno, že v roce 1997 byl ohon nabitého plazmatu, který se vznášel za Venuší, o 60 000 procent delší než na konci 70. let.⁴⁰ Severní i jižní polokoule Venuše se v lednu 2007 dramaticky rozjasnily a došlo k podivnému, neobvyklému a záhadnému jasnáskvrna se objevila v červenci 2009.⁴¹ Ohledně této náhlé nové jasné skvrny Dr. Sanjay Lamaye řekl: „Je fér říci, že se na Venuši stalo něco neobvyklého. Bohužel nevíme, co se stalo.“⁴²

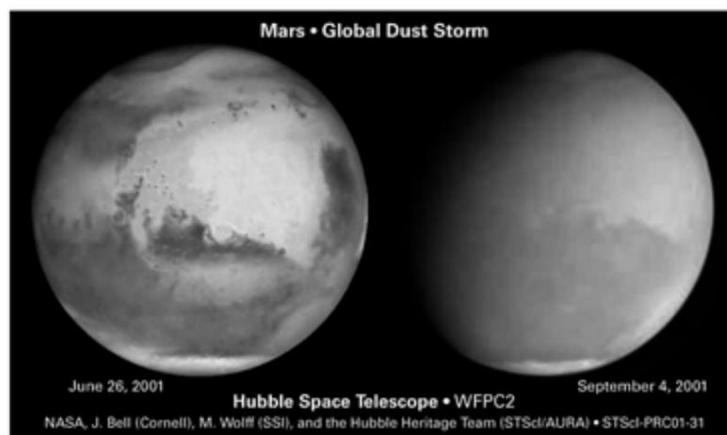
Mars

Mezi polovinou sedmdesátých let a rokem 1995 se na Marsu vyvinula oblačnost, došlo k celkovému snížení obsahu atmosférického prachu a odhalilo „překvapení ... hojnost“ ozónu v jeho atmosféře.⁴³ Sonda Mars Surveyor byla poškozena v roce 1997 neočekávaným nárůstem o 200 procent. v hustotě atmosféry Marsu.⁴⁴ V roce 1999 se na Marsu poprvé po více než dvaceti letech objevil hurikán, který byl o 300 procent větší než kterýkoli dřív ve vidění.⁴⁵ Největší globální prachová bouře za „několik desetiletí“ zachvátila celou planetu velmi rychle v roce 2001, „něco zcela neslýchaného v předchozích zkušenostech“.⁴⁶

Zajímavé je, že tato bouře vyvrcholila přímo před 11. zářím – což naznačuje možnost, jakkoli vzdálená, že masivní stres, který všichni na Zemi pocívali z této události, se ve skutečnosti odrážel zpět v časoprostoru a měl hluboké energetické účinky na naši nejbližší sousední planetu. V roce 2001 mainstreamová média oznámila globální oteplování na Marsu, včetně dramatických meziročních ztrát sněhu na jižním pólu a rychlé eroze ledových útvarů na jižním pólu.⁴⁷ NASA to v roce 2003 popsala jako „nedávnou globální změnu klimatu“. V roce 2005 si evropští astronomové poprvé všimli záře na noční straně Marsu.⁴⁸

Atmosféra Marsu mezi červencem a zářím 2001 propukla v bezprecedentní globální prachovou bouři, což šokovalo vědce NASA.

Jupiter a jeho měsíce

Horké plazma bylo pozorováno v Jupiterově magnetickém poli v roce 1979, i když v roce 1974 nebylo vidět.⁴⁹ Vědci z NASA zjistili, že atmosféra Jupiteru je o stovky stupňů teplejší, než se předpokládalo.⁵⁰ Množství těžkých prvků (jako je kyslík) v atmosféře Jupiteru se snížilo o ohromující 10 procent mezi lety 1979 a 1995, což se rovná dvaceti pozemským hmotám kyslíku, který „trapně“ zmizel za šestnáct let.⁵¹ ⁵² Emise záření z Jupiteru se mezi lety 1973 a 1995 zvýšily asi o 25 procent.⁵³ oznámil překvapivé sloučení tří různých oválných útvarů v atmosféře Jupiteru, z nichž dva byly poměrně velké.

Bez těchto výrů by se teplo neuvolňovalo tak efektivně a Jupiter by mohl během následujících deseti let zaznamenat podstatné globální oteplení – ohromné zvýšení teploty o 18 stupňů Fahrenheita neboli 10 °C.⁵⁴ Tentýž vědec také poznamenává, že Velká rudá skvrnitost se změnila ze své tradiční červené na „něco více jako lososovou“ a že tato změna barvy může být způsobena celkovým zvýšením teploty.⁵⁵ Předpokládá se, že tyto změny jsou součástí sedmdesátiletého cyklu, o kterém se předpokládá, že má začalo, když se v roce 1939 poprvé objevily tři největší ovály.

V roce 2006 se tři ovály, které se v roce 2004 spojily dohromady, staly obrovskou bouří soupeřící s Velkou rudou skvrnou, což dále naznačuje „globální změnu“ klimatu Jupiteru.⁵⁶ V roce 2008 se v atmosféře Jupiteru objevily dvě nové masivní bouře, které byly teplejší, než kterýkoli předtím pozorovaný. NASA oznámila, že se jedná o součást „dramatického celoplanetárního nepokoje na Jupiteru, který pokračuje. Příčina poruchy musí být ještě vysvětlena.“⁵⁷ Aby bylo možné správně modelovat tento „globální převrat“ v počítačových simulacích, museli vědci z NASA zvýšit vodní páru v atmosféře Jupiteru na „velmi vysoké úrovni – v roce 1995 asi naměřila kosmická loď Galileo... tři sta. 58krát víc, než

V roce 1995 měl Jupiterův měsíc Io obrovský, jasný, dvě stě mil široký rys se objevil za pouhých šestnáct měsíců, což byla „dramatičtější změna, než kterákoli z předchozích patnácti let“.⁵⁹ Ionosféra Io se mezi lety 1973 a 1996 zvýšila o 1000 procent.⁶⁰ Celý povrch Io se mezi lety 1979 a 1998 o více než 200 procent zahřál.⁶¹ Nové barvy byly viděny v polárních zřích Io v roce 1998.⁶² V roce 2001 byly objeveny další nové barvy.⁶³ Celou dráhu oběžné dráhy Jupitera Io vyplňuje trubice ve tvaru koblihy se zájící energií plazmy. Vědci se domnívají, že tato trubice je způsobena nabitými částicemi, které chrlí ze sopek Io. Nabité částice v této trubici se v letech 1979 až 1995 zhustily o 50 procent.⁶⁴ Celková hustota trubice se mezi lety 1979 a 1995 zvýšila o 200 procent.⁶⁵ Pákovitá studená část se oddělila a mezi lety 1999 a 2000 výrazně zjasnila.⁶⁶

V roce 2003 byla objevena další „překvapivě hustá plazmová trubice, která zmatla modely hlavního proudu, tentokrát sdílející oběžnou dráhu měsíce Europa. V tomto případě neexistují žádné sopky, které by vysvětlily, odkud nabitá částice pocházejí.“⁶⁷ Asi v roce 2003 bylo pozorováno, že polární záře Evropy je podstatně jasnější, než se očekávalo v modelu z roku 1998.⁶⁸ Třetí velký měsíc, Ganymede, má polární záři, která se mezi rokem 1979 a polovinou 90. let stala o více než 200 procent jasnější.⁶⁹ Předpokládá se, že toto zvýšení jasnosti je způsobeno 1000procentním zvýšením hustoty atmosféry Ganymedu od roku 1979.⁷⁰ Ganymede má také své vlastní magnetické pole, navzdory ze všech

konvenční očekávání.71 Čtvrtý velký měsíc, Callisto, byl nedávno pozorován, že má polární záři, které jsou plně o 100 000 procent vyšší v intenzitě než vlastní magnetické pole Jupiteru v této oblasti.72 Třetí plazmová trubice, větší než trubice Io a trubice v Evropě oběžné dráze, byla objevena v roce 1998. Navzdory všem mainstreamovým myšlenkám se otáčí opačným směrem než samotný Jupiter.73 Protiběžná pole jsou základním aspektem plynoucí interakce mezi spinovými poli časoprostoru a časoprostoru. Popsal jsem to ve svých dalších knihách na webu Divine Cosmos. Podobně v roce 2007 italští vědci zjistili, že celá naše galaxie má dvě různé známky, složená z různých typů hvězd, které se uvnitř navzájem otáčejí. Naše Slunce je součástí jednoho zploštělého halo hvězd, které se pohybují rychlostí asi dvacet kilometrů za sekundu. Druhé je sférické halo hvězd s odlišným chemickým složením.74 protisměrně kilometrů za sekundu rotují rychlostí sedmdesát

Saturn

Vlastní trubicový mrak plazmové energie Saturnu zhustil mezi lety 1981 a 1993 o 1000 procent, než se očekávalo.75 Jasně polární záře byly na pólech Saturnu poprvé spatřeny v roce 1995.76 V roce 2008 NASA oznámila „jasnou polární záři“ na severním pólu Saturnu, která „pokrývá obrovská plocha.... Naše současné představy... předpovědi dávají, že tato oblast by měla být prázdná takž se najít zde tak jasnou polární záři je fantastickým překvapením.“77 Mraky na rovníku Saturnu se v letech 1980 až 1996 zpomalily o 58,2 procenta78 – což opět naznačuje snížení „toků času“ podobné tomu, co vidí me na Slunci. „Masivní“ emise rentgenového záření z rovníkové oblasti Saturnu byly poprvé detekovány v roce 2004.79 Takové změny naznačují, že uvnitř Saturnu došlo k základnímu posunu. Kromě toho byly v Saturnových prstencích v roce 1980 poprvé pozorovány kuriózní tmavé oblasti nazývané „spoke“ útvary a bylo vidět, že rotují rychleji než samotné prstence.80 V prosinci 2003 vědci pracující se sondou Cassini – první sondou, která se vrátila do Saturnu od mise Voyager v letech 1979–1981 – už byl nadšený z toho, že znovu uvidí paprskové formace v prstencích.81 V únoru však

V roce 2004 vědci uznali, že se paprsky již nebyly vidět.⁸² V roce 2006 byla oznámena „gigantická bouře“ s blesky tisíckrát silnějšími, než jaké byly na Zemi vidět.⁸³

Zdá se, že Saturnův měsíc Titan měl nárůst o 10–15 procent velikost jeho atmosféry mezi lety 1980 a 2004.⁸⁴ Pokud jsou však konzervativnější publikované odhady NASA o velikosti bývalé atmosféry Titanu na 250 kilometrech správné,⁸⁵ pak se atmosféra Titanu mohla ve skutečnosti rozšířit až o 200 procent ve své celkové výšce. Na jižní polokouli Titanu byly nyní vidět rychle se pohybující jasné mraky, které jsou v modelech hlavního proudu nevysvětlitelné.⁸⁶ Atomy ozónu, opět znak ionizovaného plazmatu, byly detekovány na Saturnových měsících Dione a Rhea v roce 1997.⁸⁷ Byla vidět „silná bouře“ poprvé poblíž roviny ku Titanu v dubnu 2008, což zjevně odporovalo modelům NASA a nechalo vědce zmatené.⁸⁸

Uran

Ačkoli se Uran v roce 1986 „zdá beztvarý jako bílá koule“,⁸⁹ pozoruhodně jasná mrakna se začala objevovat přinejmenším v roce 1996. V roce 1998 objevil Hubble v krátké době téměř tolik mraků, kolik jich bylo kdy pozorováno v celém historiu Uranu.⁹⁰ V roce 1999 články NASA hovořily o Uranu jako o „zasazeném“ „obrovskými bouřemi“, což z něj činilo „dynamický svět s nejjasnějšími mraky ve vnější sluneční soustavě“.^{91–92} Vedoucí vědec NASA zmínil na tyto stále jasnější a aktivnější mraky jako na „skutečně velké, velké změny“ na Uranu. V říjnu 2000 brífink NASA připouští, že „dlouhodobá pozorování [Uranu ukazují] sezónní změny jasnosti, jejichž původ není dobře znám.“⁹³

V listopadu 2004 se Uran znovu dostal do titulků: třicet zřetelných, velkých byly nyní vidět mraky – více než celé množství mraků, jaké kdy bylo spočítáno před rokem 2000 – a tyto mraky byly jasnější než kdykoli předtím.⁹⁴ Podle jednoho vědce NASA z Berkeley „Nikdy jsme na jižní polokouli neviděli tak intenzivní ... aktivitu

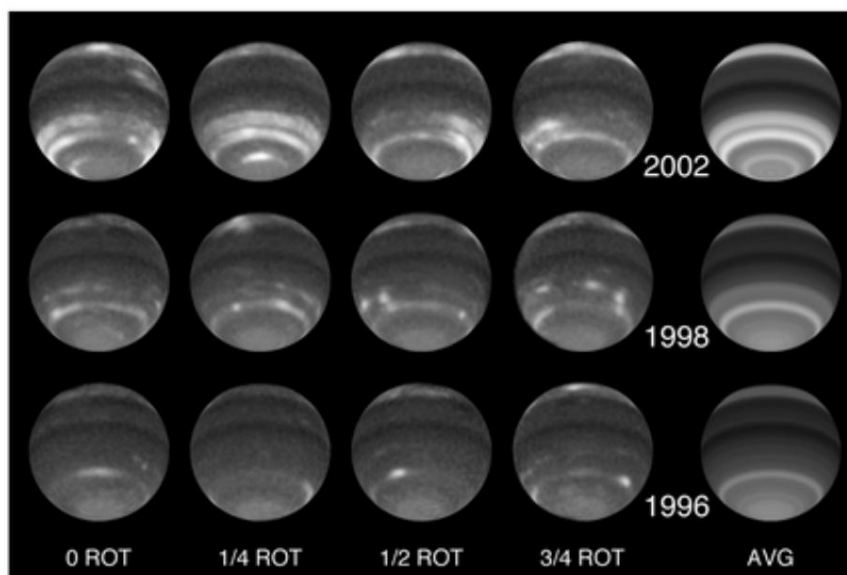
před... . Průnik aktivity těchto mraků do vyšších nadmořských výšek je bezprecedentní.⁹⁵ Navíc byl v atmosféře Uranu poprvé v prosinci 2003 detekován plynný oxid uhelnatý a vědci mají pocit, že tento plyn pochází z prachu proudícího skrz sluneční soustavu.⁹⁶ Dramatické změny v prstencích Uranu byly oznámeny v roce 2007, včetně zvýšení jasnosti, potenciálně nového prstence a oblaku prachových částic prostupující celý prstencový systém.⁹⁷

Neptune

V červnu 1994 zmizela Neptunova Velká tmavá skvrna, kruhový útvar na jižní polokouli jako Velká rudá skvrna na Jupiteru. V březnu nebo dubnu 1995 se znovu objevil na severní polokouli. NASA uvedla, že toto nové místo bylo „téměř zrcadlovým snímek prvního místa, které dříve vyfotografoval Voyager 2“. To také vedlo vědce NASA k tvrzení, že „Neptun se od roku 1989 radikálně změnil.“⁹⁸ O dva roky později NASA napsala o „rýsující se zřetelně“: Nově migrované místo „se zdá být uvězněno v pevné zeměpisné šířce“ ve své nové poloze v severní ⁹⁹ Zdá se, že to bylo způsobeno severní zeměpisná šířka byla stejná jako jižní okolo Vířice 1996, měčilyce, protože nová „hyperdimenzionální posunu pólů“, si Dr. Lawrence Sromovsky všiml zvýšení celkové jasnosti Neptunu – která se až do roku 2002 dramaticky zvyšovala.

Modré světlo bylo o 3,2 procenta jasnější, červené světlo o 5,6 procenta jasnější a bílé infračervené světlo zesílilo o neuvěřitelných 40 procent. Některé oblasti ¹⁰⁰ zeměpisné šířky se staly o 100 procent jasnějšími.

Mezi lety 1996 a 2002 se jas Neptunu zvýšil o 40 procent v blízké infračervené oblasti. Obrázky zcela vpravo jsou složené.

Fyzika, která by vysvětlila takovou změnu jasů, tam prostě není konvenční modely, protože se zdá, že Neptun „neběží téměř na žádnou energii“.101 V roce 2007 bylo zjištěno, že jižní pól Neptunu je o 18 stupňů teplejší než zbytek planety.102

Neptunův měsíc Triton zažil mezi lety 1989 a 1998 „velmi velký“ 5procentní nárůst teploty. To je srovnatelné se zahříváním zemské atmosféry o 22 stupňů Fahrenheita za pouhých devět let.103 Předpokládá se, že Tritonův atmosférický tlak má nejméně zdvojnásobil objem od doby setkání Voyageru (v roce 1989).“104

Pluto

I když se Pluto od roku 1989 vzdaluje od Slunce, jeho atmosférický tlak se mezi lety 1989 a 2002 zvýšil o 300 procent, což způsobilo znatelný nárůst povrchových teplot. Opět je to připisováno „sezónním změnám“.105 Podle jednoho předního vědce NASA „Změny pozorované v atmosféře Pluta jsou mnohem závažnější [než v atmosféře Tritonu]... . Jen nevím, co je příčinou těchto účinků.“106 „Tyto změny nejsou jemné.“107 Ve skutečnosti myšlenka

„sezónní změny“, které jsou zodpovědné za takový „výrazný“ nárůst, jsou prý „kontraintuitivní.“¹⁰⁸ Tým NASA uznává toto neočekávané „globální oteplování“ Pluta, ale říká, že „pravděpodobně nesouvisí s oteplováním Země“ protože „výstup Slunce je příliš staý.“¹⁰⁹ Vědci předpokládají, že za masivní globální oteplování Pluta by mohla být zodpovědná „nějaká dlouhodobější změna, analogická dlouhodobým klimatickým změnám na Zemi.“¹¹⁰ Associated Press odhalil v únoru 2010, že barvy Pluta se mezi lety 1954 a 2000 nezměnily, ale pak se červené úrovně do roku 2002 zesílily o 20 až 30 procent.¹¹¹ Navíc „Dusíkatý led [se mění ve velikosti a hustotě] překvapivým způsobem.“¹¹²

Zemské změny nesouvisí s průmyslovým znečištěním

Některé změny Země nelze připsat lidskému průmyslovému znečištění. Podle vědců NASA „Aktivita ve dvou známých van Allenových radiačních pásích [země] vzrostla v květnu 1998 tak intenzivně, že byl vytvořen nový pás... generující vzrušení a úžas ve vědecké komunitě.“¹¹³ Tento nový pás obsahuje převážně ionizovaný dusík, neonové a kyslíkové částice, které jsou nové a neočekávané, protože samotný vnitřní Van Allenův radiační pás se skládá převážně z protonů.¹¹⁴ Předpokládá se, že původním zdrojem atomů je místní mezihvězdné médium; tj. plyn, prach a energie mezi hvězdami.¹¹⁵ V únoru 1996 experiment NASA „Tethered Satellite“ doufal, že dokáže využít 3500 voltů elektřiny z vesmíru pomocí supersilného kabelu k natažení satelitu pryč od raketoplánu a jeho udržení. Tam, zatímco kabel sbíral energii. Zdá se však, že družice narazila na mnohem více energie v horních vrstvách zemské atmosféry, než NASA očekávala. Nejprve se setkala s řadou záhadných problémů; jeho „počítač a dva z jeho čtyř gyroskopů přestaly fungovat. Navíc se oba trysky záhadně otevřely a vychrlily plynný dusík.“¹¹⁶ Tyto problémy způsobily zpoždění experimentu – a jsou zcela v souladu s pozorovanými elektrickými účinky toho, co se zdá být vírem do časoprostoru. Když byl satelit konečně rozmontován,

údajně spolehlivé lanko se skutečně rozbilo a poslalo družici do vesmíru – a NASA nebyla ochotna spekulovat o příčině přerušení, 117 nebo zda dříve větší problémy s počítačem/gyroskopem/proporcionálním pohonem souvisely se samotným přerušením. 118 Astronauti popsali žele „vnější povlak z nylonu a teflonu vypadal spálený a roztavený“. 119 Zdá se tedy, že v horní atmosféře Země bylo mnohem více energie, než ukázala dřívější měření.

Od poloviny do konce 90. let 20. století bylo ozonu více o 5 060 procent zjištěno ve střední atmosféře Země, než se očekávalo, i když se očekávalo, že znečištění sníží ozón, nikoli jej zvýší. 120 Tato oblast je nad místem, kde se nacházejí „ozónové díry“. V horních vrstvách zemské atmosféry se také objevuje více hydroxylových (OH) molekul, než konvenční vědci dokážou vysvětlit. 121 Kromě toho byly „silné emise z atomového neonu, argonu a xenonu“ pozorovány v zemské polární zóně, zřejmě poprvé, v roce 2001. 122 Celkově: Země ztrácí od 50. let 20. století 3 procenta slunečního světla za dekádu. Za poslední tři desetiletí došlo k 10procentnímu poklesu slunečního záření dopadajícího na zemský povrch a 15% za poslední padesát let, což ukazuje, že účinek se zrychluje. 123 To naznačuje, že samotná atmosféra zřetelně zhoustla. Většina vědců by očekávala, že se Země v důsledku hustší atmosféry ochladí, nikoli ohřeje, takže toto „šokující“ zjištění „bylo proti veškerému vědeckému myšlení“ a ve výsledku bylo „ignorováno“. „První reakce byla vždy, že účinek je příliš velký, nevěřím tomu, a pokud je to pravda, proč to nikdo předtím nehlásil.“ 124

NASA v roce 2009 oznámila, že za poslední 25 let jsou noční svítící mraky v horní atmosféře Země stále častější, migrují dolů od pólů a svítí jasněji než kdykoli předtím. 125 To nelze přičítat změně teploty, a atmosférický vědec Dr. Vincent Wickwar řekl: „Mám podezření, jak mnozí z nás cítí, že jde o globální změnu, ale obávám se, že tomu nerozumíme... . Není to tak jednoduché jako změna teploty.“ 126

Světové oceány se od konce 40. let výrazně oteplily a zajišťuje, že o něco méně než polovina náustu obsahu tepla se odehrává pod třemi sty metry (zhruba devět set

stopy).¹²⁷ Tyto rychlé, nepředvídatelné změny teploty byly dříve ve považovány za nemožné, protože sluneční světlo nemůže proniknout do těchto hloubek.¹²⁸ Tyto změny podpovrchové teploty mohou předpovídat chování povrchového počasí o několik měsíců později.^{129 130 131} V nejhlubších úrovních Tichého oceánu jsou teplotní vykazuje pomalý cirkulační pohyb ve směru hodinových ručiček, teplotní anomálie úhledně korelují s odchylkami ve výdeji sluneční energie. To umožnilo vytvoření úspěšného modelu pro předpovědi událostí El Niño a La Niña předem.¹³³

Zdá se, že se zvýšila i aktivita zemětřesení. Celosvětový databázový systém pro spolehlivou katalogizaci zemětřesení byl zřízen Geologickou službou Spojených států k 1. lednu 1973.¹³⁴ Podle USGS je 98 procent zemětřesení o síle menší než 3 stupně Richterovy škály¹³⁵ a „zemětřesení obvykle o síle přibližně 3“ mohou být pocíťovány lidmi v blízkosti zdrojové oblasti,¹³⁶ a jsou tedy snadno zjistitelné. Ze stejného důvodu je nepravděpodobné, že by zlepšení technologie nebo počtu detekčních stanic způsobilo významný nárůst skutečného počtu zemětřesení, která jsou hlášená nad 3,0. Nicméně v roce 1973 bylo celosvětově 4 517 zemětřesení o síle vyšší než 3,0 stupně Richterovy škály a v roce 2003 jich bylo 17 443. To představuje celkem 386 procentní nárůst aktivity zemětřesení nad 3,0 mezi lety 1973 a 2003.¹³⁷

Navzdory tomuto významnému, neustále rostoucímu trendu v aktivitě zemětřesení existuje obligátní webová stránka USGS, která se to pokouší obviňovat z nárůstu počtu detekčních stanic.¹³⁸ Pečlivé čtení však odhalí, že tento dokument o „odmítnutí odpovědnosti“ pojednává pouze o zemětřesení větších než 7,0, což vytváří snáze manipulovatelnou datovou sadu s méně než dvaceti událostmi za rok. Pokud máte oko pro politiku, můžete vidět, jak USGS ve skutečnosti nepřiznala ani nepopřela celkový rostoucí trend zemětřesení – vše, co skutečně řekl, je, že „zemětřesení o síle 7,0 nebo větší zůstala poměrně konstantní“. (To je ve skutečnosti dobře, protože to znamená, že nejškodlivější zemětřesení se nezvyšuje frekvence.) Navíc se zvyšuje naše schopnos

lokalizace zemětřesení je nabízena pouze jako „částečné vysvětlení“
častého názoru veřejnosti, že aktivita zemětřesení je na vzestupu.¹³⁹

Před rokem 1998 se Země postupně zužovala na rovníku a
prodlužovala na pólech. Od roku 1998 se však tento trend obrátil – Země
se na rovníku vyboulila a na pólech se stáhla.

Odhady úbytku hmotnosti způsobené tání m ledových čepic a ledovců
jsou příliš malé na to, aby odpovídaly velikosti tohoto efektu.¹⁴⁰ Anomálie
v magnetickém poli Země naznačují, že k posunu magnetického pólu již
dochází a modely nemají jasný způsob předpovědi. Přesně jak brzy se to
samo dokončí.¹⁴¹ Zajímavé je, že v březnu 2004 byl na jižní
polokouli Země poprvé detekován hurikán.¹⁴³

Globální oteplování

Účinky „změny klimatu“ se staly tak zjevnými, že OSN
Světová meteorologická asociace se domnívá, že svět musí být o těchto
změnách okamžitě informován, protože „nárust teploty ve dvacátém
století byl pravděpodobně největší v jakémkoli století za posledních
1000 let“.¹⁴⁴ Kromě toho jsou devadesátá léta pravděpodobně šlo o
nejteplejší desetiletí za posledních 1000 let.¹⁴⁵ Množství vodní páry v
atmosféře severní polokoule se za posledních 25 let zvýšilo.¹⁴⁶ Průměrná
tloušťka ledů v Arktickém moři se za posledních 25 let snížila o
40 procent. poslední 30 let.¹⁴⁷ Průměrné jezero nebo řeka na severní
polokouli bude mít nyní asi o dva týdny méně ledové pokrývky ročně než
před sto lety.¹⁴⁸ Od roku 1966 se celková sněhová pokrývka na severní
polokouli snížila asi o 10 procent.¹⁴⁹ Ledovce v oblasti Argentiny/Chile
tají v roce 2003 o 200 procent rychleji než v roce 1975.¹⁵⁰ Dokonce i NASA
připustila, že „(Antarktida) poloostrov se oteplil o 2 až 3 stupně Celsia (3,6
až 5,4 stupně Fahrenheit) za posledních 50 let, což způsobilo rychlé
ztenčení, zvýšené tání a rychlý rozpad jeho ledových šelfů.“¹⁵¹ A konečně
„od roku 1950 podle jednoho odhadu zmizelo asi 600 000 rostlinných a
živočišných druhů a v současnosti jich je téměř 40 000.“

ohrožený. Jde o nejrychlejší vymírání od dob dinosaurů

zmizely.“152 Čtyřiceti procentů m všech známých druhů na Zemi nyní hrozí vyhynutí . Každý den mizí 2,7 až 270 druhů . Nejkonzervativnější odhad je, že současní ra vymírání je stokrát vyšší než míra pozadí , ale harvardský biolog Edward O. Wilson vypočítal, že skutečná míra může být až desettisíckrát vyšší než míra pozadí . Wilson předpoví dá že polovina všech rostlinných a živočišných druhů vyhyne do roku 2100.153

Místo mezihvězdné médium

Nyní , díky našemu studiu fosilních záznamů v kombinaci s Tiffťovými a Aspidenými modely, se může stát, že všechny změny, které jsme uvedli, jsou způsobeny přesunem sluneční soustavy do více nabitě oblasti energie v galaxii. Zdá se, že to přímo ovlivňuje chování našich planet a jejich měsíců – ukazuje celkový energetický nárust, protože hmota samotná prochází změnou stavu a tok času se zrychluje na kvantové úrovni. Pokud se skutečně přesouváme do takové nové zóny v galaxii, pak bychom očekávali nárust množství prachu a energizovaných částic v našem místním mezihvězdném médiu – což je oblast galaxie bezprostředně obklopující magnetické pole našeho Slunce. Dr. Don Shemansky, vědec z NASA, odhaluje, že NASA má „trvalou, zhoubnou zaujatost“ vůči každému, kdo se pokouší provést výzkum možných změn v místním mezihvězdném médiu.154 Ví NASA něco, co by chtěla před veřejností utajit?? Potichu dokumentovali tuto meziplanetární klimatickou změnu a dali kousky dohromady? Rozhodli se, že lidstvo je příliš nezralé, aby zvládlo celkový obraz? Je to jistě možné.

Některé z těchto studií však prošly trhlinami. V roce 1993 sonda NASA poprvé detekovala ionizované helium a extrémní ultrafialové záření v místním mezihvězdném prostředí . To vedlo astronomy k tomu, že si uvědomili, že „horký, ionizovaný plyn místního mezihvězdného prostředí sahá mnohem dále, než se dříve myslelo.“155 V roce 2000 ESA/NASA oznámila neustálý nárust hustoty a teploty

hélia ve vnějších oblastech magnetického pole Slunce. Jeden vědec řekl: „Ještě není jasné, že zdrojem helia je [z místní] mezihvězdného [médiu]. Ale udělali jsme vše, co bylo v našich silách, abychom odstranili zdroje ve [vlastním magnetickém poli Slunce] a hustota je stále ...“¹⁵⁶ Dále mají své otázky, „Pokud je děje v prostoru mimo naši sluneční sféru vlivu Slunce.“

V roce 2003 sonda Ulysses měřila prach v mezihvězdném prostředí s „faktorem 4 až 5 větší“ (tj. o 400–500 procent více prachu), než jaký byl dříve ve pozorováních i pozemních pozorováních, což vedlo NASA/JPL k návrhu, že může dojít k „posílení mezihvězdného prachu v místním mezihvězdném médiu“.¹⁵⁷ V srpnu 2003 experiment ESA/NASA nazvaný DUST, zahájený s družicí Ulysses v roce 1990, zjistil, že do slunečního záření proudí o 300 procent více galaktického prachu. Systému mezi lety 2000 a 2003, než se vyskytovalo po celá 90. léta.¹⁵⁸ V roce 2009 vydala NASA překvapivé oznámení o těchto probíhajících změnách v „místním chmýří“ mimo naši sluneční soustavu.

Sluneční soustava prochází mezihvězdným mrakem, který by podle fyziky neměl existovat... . Pomocí dat z Voyageru jsme objevili silné magnetické pole těsně mimo sluneční soustavu... [je] magnetizováno mnohem silněji, než kdokoli dříve ve tužil – mezi 4 a 5 mikrogauasy.¹⁵⁹

Vědec z NASA Richard Mewaldt oznámil, že „v roce 2009 se intenzita [galaktického] kosmického záření [mimo Sluneční soustavu] zvýšila o 19 procent nad rámec všeho, co jsme viděli za posledních padesát let... .

Nárůst je významný.“¹⁶⁰ V roce 2008 NASA oznámila, že magnetické pole Slunce, které sahá daleko za oběžnou dráhu Pluta, se za poslední desetiletí zmenšilo o 25 procent a nyní je na nejnižší úrovni od začátku vesmírných závodů za padesát let. před.¹⁶¹

Vědci z NASA tím byli zmateni, ale pokud se přesuneme do zóny vyššího tlaku v místním mezihvězdném prostředí by to zjevně mohlo stlačit magnetické pole Slunce. A konečně, ačkoli si vědci myslí, že je to „čistě náhoda“, není to součástí žádného přírodního zákona, veškerá energie a prachová mračna v místním mezihvězdném médiu se rozpínají směrem ven... pryč od středu galaxie: „Pro pozorovatele na Slunci, mezihvězdný

zdá se, že se v ní proudí [ven] z centrální části galaxie (oblast
Střelce).“162

Zdá se, že tato přicházející energie má bioaktivní vlastnosti. v
V roce 2007 vědci z Arizonské státní univerzity oznámili, že
bakterie salmonely se staly o 300 procent silnějšími poté, co byly letěny
v raketoplánu NASA Atlantis. Změnilo se úplně 167 různých genů,
takže je třikrát vyšší pravděpodobnost, že způsobí onemocnění.163
V roce 2008 bylo oznámeno, že Číňané pěstují obrovské ovoce a zeleninu,
jako jsou rajčata o hmotnosti dvacet jedna liber – jednoduše tím, že
že semena prostřednictvím nejprve letěly.164 Dr. James Spottswood zjistil, že
způsobit až 450procentní zvýšení psychické přetnosti každým den –
během jedné hodiny od 13:30 místního hvězdného času – a tento efekt
trval přes dvacet let soudů.165

Darwinovský model evoluce se na každém kroku ukázal jako nesprávný.
Fosilní záznam ukazuje náhlé, spontánní změny z jedné formy do druhé,
jako jednoduché měkkýše s vnějšími kostrami na složité kostnaté ryby s
vnitřními kostrami. Nebyly nalezeny žádné přechodné fosilie pro tento
a mnoho dalších podobných příkladů, jako je přechod od ploutvovitých
tvorů na končetiny. Dá se Dr. David Raup a John Sepkoski objevili, že tyto
masové evoluční události se ve fosilních záznamech vyskytují jako hodinky
každých 26 milionů let – zatímco Muller a Rohde našli cyklus 62 milionů
let. Zdá se, že je to způsobeno geometrickými silami v galaxii, jak jsme
řekli. Jak by mohla prostá přítomnost vyšší frekvence galaktické energie
ovlivnit DNA? Jak jsme řekli v 10. kapitole, Dr. Peter Gariaev byl schopen
kompletně přeměnit embryo žaby na embryo mloka, což způsobilo
úplnou, rychlou zpracovací mutaci, bez konvenčního sestřihu genů
jakéhokoli druhu... pomocí ničeho jiného než laserového paprsku. V
Gariaevově experimentu bylo k transformaci DNA zapotřebí pouze
dostatečný zdroj energie – v tomto případě laserové světlo. Nyní se v celé
naší sluneční soustavě zdá, že podobně velký zdroj energie proudí z
vlastních přirozených energetických polí galaxie. Můžeme aktivně přetvářet
Zemi, Slunce, planety a jejich měsíce. Jelikož žijeme na Zemi, můžeme
také pocítovat účinky této transformace – prostřednictvím transformace
vědomí, stejně jako biologie a fyzické hmoty. Dr. John Hawks

odhalil genetický důkaz, že lidská evoluce se nyní pohybuje 100krát rychleji než před pěti tisíci lety, přičemž během této doby se transformovalo celých 7 procent našeho genetického materiálu – a tato rychlost se neustále zrychluje. 166

Konstanta Ninive

To nejlepší jsem si nechal na konec. Maurice Chatelain, ředitel komunikace pro program Apollo NASA, zatímco pracoval pro North American, hlavního dodavatele obrany a letectví, publikoval neuvěřitelný výzkum cyklu ve své klasické knize *Our Ancestors Came from Outer Space*. Co získa, když smícha 240 cyklů 25 920leté precese? A kdo o tom mohl vědět? Chatelain studoval sumerské hliněné tabulky, které byly zřejmě napsány v roce 700 př. n. l., a popsal události, které se odehrály třemi tisíci lety předtím, než byly otištěny. Sumerské tabulky byly poprvé přeloženy v roce 1872 Georgem Smithem, mladým anglickým asyriologem. Chatelain vysvětlil, jak na stejných tabletách našel ohromný nový cyklus.

Mezi Smithovými tabulkami byla určitě veličina, která neobsahovala nic jiného než čísla, fantasticky obrovská čísla, zjevně odvozená z velmi komplikovaných výpočtů... . Překlad do naší desítkové soustavy byl konečně publikován před pár lety a jedno číslo vyčnívalo. Skládalo se z patnácti číslic: 195 955 200 000 000... . Mnoho specialistů v různých zemích se snažilo zjistit, co mohlo toto fantastické číslo znamenat před třemi tisíci lety pro Asyřany, o nichž se nevědělo, že jsou velkými matematiky nebo astronomy. Zdálo se, že [asyrský král] Assurbanipal musel toto číslo někde najít, pravděpodobně v Egyptě nebo Chaldejci nebo dokonce v Persii.

Osobně jsem existenci čísla objevil v roce 1955, když jsem právě dorazil do Kalifornie... . Když mi pak v roce 1963 v Paříži řekli o kalendáři Mayů, kteří také počítali s enormně vysokými čísly, vzpomněl jsem si na toto číslo z Ninive a začal jsem mít podezření, že by to mohlo nějakým způsobem dokázat, že mezi Asyřany a Mayi existuje remíza civilizací. V té době jsem provedl nějaké výpočty, které

ukázal, že e č í slo Ninive lze také vyjádřit jako 70 násobené sedmkrát 60. Pak jsem si jednoho dne vzpomněl, že e Sumerové ... použ í valí výpočty založ ené na násobcích šedesáti, před ví ce než tř emi tisí ci lety. Dodnes s jistotou neví me, kdo byli Sumerové a odkud př išli, ale zjistili jsme, že e to byli skutečně skvělí astronomové, kteří znali revoluční období všech planet sluneční soustavy, včetně Uranu a Neptunu. Byli to oni, kdo rozdělil den 86 400 sekund na 24 hodin po 60 minutách, každ ý po 60 sekundách.

Okamžitě jsem si uvědomil, že e počet Ninive představuje hodnotu velmi, velmi dlouhého časového úseku... vyjádř eného v sekundách. Netrvalo dlouho a vypoč í tali, že e č í slo Ninive s jeho patnácti č í slicemi se rovná [př esně] 2 268 milionů m dnů po 86 400 sekundách. Byl to dobrý zač átek, ale neodpověděl na hlavní otázku – co znamená toto obrovské časové rozpětí ví ce než 6 milionů let [asi 6,2 milionu, abych byl př esný]?¹⁶⁷

Chytil jsi to? Sumerský cyklus je dlouhý 6,2 milionů let. Deset z těchto cyklů je dlouhých 62 milionů let – což je př esně doba, kterou Muller a Rohde objevili jako cyklus náhlé evoluce druhů ve fosilních záznamech. Nyní mů ž eme vidět další informace naznačující, že e starověcí lidé o těchto cyklech věděli – dokonce i na galaktické úrovni. Byl jsem opravdu ohromen, když jsem si poprvé uvědomil, jak tento sumerský cyklus zapadá do vývoje, který vidí me ve fosilních záznamech. Skutečně to ukazuje, jak byli naši dávní předkové dobře informovaní – a jak velký př í běh se skrývá za proroctví mi z roku 2012.

Pokračujme Chatelainem, protože e to není ani polovina toho, co objevil v tomto cyklu.

[Tento cyklus 6,2 milionů let] byl jistě delší než věk člověka na zemi. Pak mi hlavou probleskla myšlenka, že e chytř í Sumerové znají, mimo jiné astronomické, precesi rovníkosti.¹⁶⁸

Když jsem poprvé četl tuto část v roce 1993, nechápal jsem, co je to precese, a všechno mě to velmi frustrovalo. Ale teď už to ví m. A je to velmi vzrušující .

Tento pohyb [precese] má cyklus asi 26 000 let, neboli 9,450 milionů dní po 86 400 sekundách. Když jsem vydělil čí slo Ninive cyklem precese rovnodenností, který se také nazývá Velký rok, čekalo mě největší překvapení svého života. Posvátné čí slo Ninive rozdělené přesně do 240 velkých let, z nichž každé má 9,450 milionů dní.

Sumerové – starověká kultura – sledovali cyklus, který je přímým pododdělením 62 milionového cyklu ve fosilních záznamech. Tento cyklus 62 milionů let se také ukazuje jako galaktický osmistěn neboli krychle, kterou naše sluneční soustava vidí, když cestujeme. Ještě lépe, ten samý sumerský cyklus – jedna desetina 62 milionů let starého fosilního cyklu – se může přímě rozdělit na precesi rovnodenností faktorem 240. Odklepněte nulu a máte dvacet čtyři, což jsou dvě krát dvanáct – a už jsme viděli, jak rozšířená je dvanáctistranná geometrie. Nyní můžeme mít jednotný model, který přímě spojuje precesi s evolučním cyklem 62 milionů let.

Jak na to Sumerové přišli? A nezapomeňme, že toto čí slo nebylo vyjádřeno v letech, ne v měsících, ne v týdnech, ne ve dnech, ne v hodinách, ne v minutách, ale v sekundách. Složitost je ohromující, a přesto to všechno do sebe zapadá. A to je jen začátek všech těch dobrot, které se v tomto koloběhu skrývají.

Velká konstanta sluneční soustavy

Chatelain provedl dostatek výzkumu, aby věděl, že starověcí lidé hledali svůj vlastní svatý grál – skutečné Mistrovské čí slo, kterým byly řízeny všechny ostatní cykly, včetně každé oběžné dráhy každé planety.

Pak jsem dospěl k závěru, že toto obrovské čí slo Ninive by mohlo být velmi dobře dáno ztraceným magickým číslům nazývaným „Velká konstanta sluneční soustavy“, číslům, které alchymisté, astrologové a astronomové hledali velmi dlouho, zatímco jejich předkové to znali více než 0,169 před 3000 lety...

Nyní nastavuje pravidla, jak tato Velká konstanta funguje.

Pokud byl počet Ninive skutečně velkou konstantou sluneční soustavy, musel to být přesný násobek jakékoli doby revoluce nebo konjunkce jakékoli planety, komety nebo satelitu sluneční soustavy. Tato práce zabrala nějaký čas a spoustu čísel, ale jak jsem si myslel a očekával, každé období revoluce nebo konjunkce všech těles sluneční soustavy vypočítané Ninivskou konstantou přesně odpovídalo, až na několik desetinných míst, s hodnoty udávané v moderních tabulkách astronomů Spojených států – a téměř stejně tak i ve francouzských tabulkách, které uvádějí mírně odlišná čísla pro planety Uran, Neptun a Pluto.

Nebyl jsem schopen najít ani jediné období revoluce nebo konjunkce planety nebo satelitu sluneční soustavy, které by nebylo přesným zlomkem, až na čtvrtou desetinnou číslu, Velké konstanty sluneční soustavy. Pro mě je to dostatečný důkaz toho, že Ninivská konstanta je skutečnou sluneční konstantou a má platnost i dnes – stejně jako při výpočtu před mnoha tisíci lety.¹⁷⁰

Dokonce i Pluto, na vzdáleném okraji sluneční soustavy, se tak pohybuje pomalu, dokonale zapadá do tohoto cyklu pouze s velmi malým vylepšením.

Hvězdný rok Pluta odhadli američtí astronomové na 90 727 slunečních dnů. Ale někdy, jako v případě komety Kohoutek v roce 1975, i astronomové dělají nějaké chyby. Od svého objevu uskutečnilo Pluto jen asi pětinu své cesty kolem Slunce, takže je možná drobná chyba v pozorování. Zanedbatelná chyba pouhých sedmi dnů ve vypočítaném dlouhém roce Pluta by byla naprosto omluvitelná. Předpokládejme tedy, že skutečný rok Pluta je ve skutečnosti 90 720 slunečních dnů. Nyní Ninivská konstanta představuje přesně 25 000 otáček Pluta – a to nemůže být o nic víc náhoda než skutečnost, že také představuje přesně 240 cyklů precese rovnodenností.¹⁷¹

Svázat to všechno dohromady

Pluto prochází 25 000 cykly pokaždé, když k této 6,2 milionů let trvají cí konstantě Niniveh dojde. Čtyři z těchto cyklů Ninive dávají dohromady 24,8 milionů let, což se ve fosilních záznamech zdá být blízké cyklu Raupa a Sepkoskiho 25 až 26 milionů let. Čtyřicet těchto cyklů Ninive harmonizuje s 250 miliony let dlouhou oběžnou dráhou galaxie, pokud je přesná hodnota 248 milionů let. Opravdu se zdá že všechno sedí. Mayský kalendář možná použil val 260denní tzolkin jako mnohem menší verzi tohoto mistrovského cyklu, který sloužil podobnému účelu. Na jiném místě též knihy Chatelain podává užasný důkaz, že starověká mayská civilizace měla také cí slo, které nám umožňuje vypočítat Velkou

Konstanta sluneční soustavy. ~~172~~ Mayské kalendářní cykly byly proto jasně korelovány s geometrickými jevy, které začínají na kvantové úrovni, sahají až do chování Země a rotace jejího jádra ve tvaru dvanáctistěnu, pokračují přes vztahy mezi Sluneční soustavou a nyní se zdá že se rozprostírají po celé galaxii. Tyto geometrie vytvářejí soudržnost, a protože se jedná o struktury v čase, mohou umožnit okamžitá procházení zdánlivě obrovských bloků času – a umožňují, aby se na dnešní Zemi objevili dinosauři. To také naznačuje, že když se konečně přesuneme do nové sféry galaktické energie, otevře se nám mnohem více portálů času. Transformace ve sluneční soustavě, stejně jako zářady rychle rostoucí lidské evoluce, naznačují, že probíhají velké změny.

Citovali američtí otcové zakladatelé přesné proroctví, když nás odkazovali na tajemné texty Sibyliny z Virgilovy Čtvrté eklogy – předpoví dají cí Zlatý věk, ve kterém se „hrdinové a bohové spojují“ a my všichni získáme tyto nadpřirozené schopnosti, takže „Zlatý bude povstat znovu na celé zemi?“ Jsme vedeni galaktickým vývojem a ještě jsme neviděli celý rozsah toho, kým a čím se staneme? Nyní se s vámi podělím o něco více z dávných tradic a nechám vás, abyste se rozhodli sami.

KAPITOLA DEVANÁCTÁ

Nejen zlatý věk

V celé této knize jsme se snažili zjistit, zda jsou proroctví zlatého věku z roku 2012 skutečná – a přišli jsme s velmi jasným argumentem pro evoluci DNA a vědomí, stejně jako s možnostmi, že je nějaký druh dimenzionální hořkosť, můžeme probíhat také.

Pojďme tedy dokončit naši snahu porozumět legendám zlatého věku. Pokud chceme vědět, jak tato tradice začala v západní kultuře, musí se vrátit k nejstarší literatuře v západním světě, která ji popisovala – klasické literatuře z dob Řecka a Říma – a hledat vodítka k odhalení ještě archaičtějšího kořene těchto proroctví Zlatého věku.

V roce 1952 napsal HC Baldry „Kdo vynalezl zlatý věk? pro Klasický čtvrtletní časopis – skutečně náročný kus stipendia, ukazující naprostou plynulost ve víře jazycích, často dokonce bez nabízení jakýchkoli příkladů. Musíte být velkým učencem, abyste se dostali přes tento článek bez pomoci příkladatele, včetně schopnosti číst řeckou abecedu a jazyk. Uprostřed všeho toho intelektuálního bušení v hrudi Baldry podává pozoruhodně důkladnou analýzu toho, jak vznikla myšlenka zlatého věku.

Ve starověké literatuře je mnoho pasáží, které zobrazují imaginární existenci odlišnou od útrap skutečného života – existenci obdařenou štědrostí přírody, netrápenou spory nebo nouzí. Přirozeně je tento šťastný stav vždy umístěn někde nebo někdy mimo normální lidskou zkušenost, ať už mimo mapu v nějaké odlehlé čtvrti světa, nebo v Elysiu po smrti, nebo v temné budoucnosti nebo vzdálené minulosti. Takový pomyslný čas blaženosti v minulosti nebo budoucnosti se stal známým jako zlatý věk...

[Vím, že] (i) obraz šťastné existence vzdálené od běžného života ... pocházel ze zdrojů dříve než jakákoliv dochovaná klasická literatura; (ii) tento tradiční obraz byl běžně znám ve starověku před Římskou říší jako věk Kronos [Čas] nebo Saturna; [a] (iii) zlato a použití zlata nemělo místo v tradičním obraze... . Když je poprvé zmíněn v [Hesiodových dílech a dnech (42-46)], není to vysvětleno, ale

stručně zmiňovaný jako stav, který by si lidé nyní už ívali, kdyby před nimi bohové neskrývali prostředky k životu... .1 —

Předpokládá se, že Hesiodos žil kolem roku 800 př. n. l. – a to je obzvláště fascinující citát. Znamená to, že jsme jako lidé kdysi žili ve stavu, který byl mnohem lepší, než jaký zažíváme nyní. Baldryho výzkum naznačuje, že během Zlatého věku – věku Času – zažíváme stav bytí, který nám nyní bohové „skryli“. Mějte na paměti, že jelikož se jedná o mytologické přeprávění starověkých informací, v tomto případě bohové nemusí představit nic jiného než přírodní cykly Země, Slunce a galaxie, které ovlivňují náš stav bytí a naši úroveň evoluce.

Odkazy v pozdější literatuře ukazují ještě větší rozmanitost víra o čase a místeště astnějšího života – rozmanitost, kterou nelze vysledovat zpět k Hésiodovi ani k žádnému jinému jedinému zdroji, ale naznačuje starou a rozšířenou tradici, kterou v různých dobách a místech a různými autory zacházeli mnoha různými způsoby... . Další potvrzení lze hledat v různých paralelách obsažených ve východní literatuře, zejména v indoiránském mýtu, v němž Yima ze [zoroastrijských] Avest a Jama z [hinduistických] Véd musely mít svůj společný zdroj – příběh z minulého věku. štěstí pod vládcem, který, když to skončilo, se stal 2 pátem ráje obývaného dušemi blažených... .

Zlatý věk představoval „ráj obývaný dušemi blahoslavený.“ Baldry zmiňuje společný zdroj, ke kterému můžeme vysledovat všechna proroctví Zlatého věku – jmenovitě prvotní „indoiránský mýtus“, který dal vzniknout zoroastrismu i hinduismu. Zdá se, že obě náboženství mluví o stejném hrdinovi-kráji, název se mírně změnil podle toho, na které náboženství se díváte. Jmenoval se Yima v zoroastrismu a Yama ve Védách.

zoroastrismus

Hinduistické legendy Zlatého věku jsme si již početně prohlédli v první části, ale zoroastrismus jsme vůbec neprozkoumali. Webová stránka tradičního zoroastrismu obsahuje extrémně

komplexní sbírka výzkumných článků na toto téma a v

„Historie starověkých Árijců“ od Porus Homi Havewala,³ zjistí me [více](#) o této prvotní indo-íránské civilizaci, která se později (pravděpodobně mnohem později) rozštěpila na zoroastrismus a hinduismus:

Všechna starověká zoroastrijská písema hovoří o dřívější domovině, odkud naši lidé přišli, o ztraceném „Airyane Vaejahi“ neboli semeništi Árijců. Z této domoviny se Indoevropané nebo Árijci přestěhovali do horní Indie, Íránu, Ruska a národů Evropy, jako je Řecko, Itálie, Německo, Francie, Skandinávie, Anglie, Skotsko a Irsko.... „Vendidad“ je jedním z starověkých písem Zoroastriánů ...

· V první „Fargad“ neboli kapitole je nastíněn Zlatý věk starověkých Árijců s jejich největším králem „Yima Kshaeta“ (Yam Raj v indických Védách), který zahnal stáří a smrt.

Pak na prastarý domov a Árijce vypukla doba ledová a byli nuceni migrovat na jih, na jihovýchod a jihozápad. Pan Bal Gangadhar Tilak, velký bráhmanský (indický Árijec) učenec Indie v minulém století, studoval Vědy a Vendidad, aby našel prastarou vlast Árijců. Vědy jsou spisy napsané Indoevropany nebo Árijci poté, co se stěhovali do Indie. Z popisů vzorců počasi zmíněných ve Védách Tilak usoudil, že starověký domov musí být v arktických oblastech, tj. nad současným Ruskem.

Árijci migrovali ze starověkého domova do Íránu a odtud do Indie, Řecka a Evropy. Tilak také řekl, že nejstarším historickým písemem byla íránská Vendidad, která ve skutečnosti popisuje starověkou vlast Árijců ... [4](#)

Velký indický učenec z devatenátého století Bal Gangadhar Tilak dospěl k závěru, že zoroastrijská Vendidad byla „nejstarším historickým spisem“ na světě. Jméno Zoroaster je ve skutečnosti řecká výslovnost „Zarathushtra“, takže obě jména odkazují na stejného muže. Zarathushtra údajně navázal kontakt s Ahurou Mazdou, zoroastrijským ekvivalentem Boha – ale podle Vendidad to bylo jen novější opětovné spojení.

Zarathushtra se zeptal Ahury Mazdy: „Ó Ahuro Mazda, spravedlivý Stvořitel tělesného světa, který byl pro koho prvním člověkem“

Učil jsi tato učení?" Pak promluvil Ahura Mazda: „YIMA nádherný, který dohlíží na své poddané, ó spravedlivý Zarathushtra. Poprvé jsem ho učil árijské náboženství, před tebou.“⁵

Autor poté popisuje předchozí Zlatý věk, ve kterém „není ani studený vítr, ani horký vítr (ani extrémní zima, ani léto), [a] není žádná nemoc ani smrt“, ve kterém jsou lidé „neumí rájící a nechtění a nádherně šťastní“. Máme pak velmi zajímavé prohlášení o čase: „Během prvních 1000 let své vlády našel Yima nádherný spravedlivý řád svým árijským poddaným. Ovládl samotný neviditelný čas, takže byl tak velký, aby chválil a šířil spravedlivý zákon.“⁶ Je velmi zajímavé spekulovat o tom, co bylo ovládnutím „samotného neviditelného času“. Vzhledem k tomu, co nyní víme, to má mnohem větší potenciální dopad, než si většina lidí může uvědomovat. Graham Hancock ve svém úvodu k této knize poukazuje na podobnost z egyptských textů – že život je udržován „pokrokem a pohybem času“ – a tato slova nyní zní velmi moderně.

Jak Vendidad pokračuje, máme to, co se zdá být velmi jasné popis příchodu poslední velké doby ledové.

Tento slavný věk Árijců netrval věčně, ó Zarathushtro. Byl čas na útok toho zlého. I Who am Ahura Mazda tehdy promluvil k Yimovi Kshaetovi: „Ó nádherný Yime, do posvátné árijské země se bude šířit zlo jako krutá smrtelná zima; zlo se bude šířit jako husté sněhové vločky padající ve větší hloubce. Ze tří směrů budou útočit divoká a divoká zvířata, která přilétají z těch nejstrašnějších míst. Před letošní zimou by veškerý napadlý sníh roztáhl a odvedl vodu pryč. Nyní sníh neroztaje (ale vytvoří polární ledovou čepici) ... Na sbalených plátech tvrdého ledu, které se vytvoří, nebudou rozeznatelné žádné stopy.“⁷

Zdá se tedy, že starověká árijská civilizace vznikla v co je nyní zamrzlou pustinou severní Ruska – před příchodem poslední velké doby ledové. Vzhledem k veškeré práci Grahama Hancocka a dalších to můžeme bezpečně spojit s dobou údajné civilizace Atlantidy.

Průkopnický výzkum Boyce a Greneta

Jakmile jsem to četl, chtěl jsem se o prastarých proroctvích zděděných Zoroasterem dozvědět co nejvíce. To může být tak blízko, jak se může v našich vlastních historických záznamech dostat k původnímu učení o tom, co ve skutečnosti znamená rok 2012 a Zlatý věk. To nás přivádí k epické vědecké práci Mary Boyce a Frantze Greneta z roku 1991, Dějiny zoroastrismu, svazek třetí: Zoroastrismus pod makedonskou a římskou nadvládou.⁸ V něm, který je mezi vědci považován za určitý standard veškerého výzkumu zoroastrismu, zjistíme, že některé literární, archeologické a numismatické (mince) důkazy používané k malování obrazu zoroastrismu vyšly najevo teprve nedávno. Na této knize považujeme za zajímavé, že původní zoroastriánské koncepty o konci věku nemají apokalyptickou kvalitu jako mnoho jiných proroctví.

Zoroaster nezastával myšlenku lidských bytostí vznášejících se vzhůru nebesa a mizí.

[Zoroasterova] budoucí očekávání byla upřena na tuto milovanou a známou zemi. Právě na něm, obnoveném do původní dokonalosti, má přijít království Ahura Mazda; a blažení zde mají žít věčně v jeho přítomnosti, pevné tělo na pevné zemi... . Byl to konec dějin, který předpověděl, nikoli konec světa.⁹

Na straně 382 se dozvíme více podrobností o tom, jak se očekává, že tento přechod do Zlatého věku proběhne. Vidíme totiž „progresivní oslabování“ zla díky tvrdé práci mnoha lidí při odhalování pravdy.

Proroctví o strasti a nepravostech v poslední m věku jsou ortodoxnímu zoroastrismu cizí, neboť základním Zoroasterovým poselstvím bylo, že triumf dobra přijde, až bude zlo postupně oslabováno společným úsilím spravedlivých... . Lidské ctnosti, jako je spravedlnost, víra, štědrost, radost, pak budou na celém světě přibývat a nectnosti jako tyranie, nepřátelství, hereze a nespravedlnost budou ubývat.

pryč... [.10](#)

Zoroaster „vní mal spá u světa jako záislou jak na kosmickém úsilí , tak na souhrnu individuání ch lidských voleb; a tyto dva spojené aspekty jeho učení – dů raz na individuání odpovědnost a zám o celý vesmír – učinily jeho doktrín y nápadně relevantní mi pro podmínky a problémy helénistického věku.“¹¹

Samozřejmě, helénistický věk zdědil toto učení , stejně jako všechna ostatní nábož enství . To je jeden z bodů , které Boyce a Grenet tak úč inně uvádějí . Všechno se vrací k pů vodní mu semenu informací a vhledu – a zdá se, že Zoroaster je nejdá e v č ase, a proto je nejlí ž e jeho pů vodní podstatě.

Velmi zajímavý kontext o skutečné povaze zla byl odhalen na straně 443: „Zoroastrismus uč il, že vláda Ahury Mazdy nad zemí byla na poč áku záměrně kráká protož e si př á invazi svého protivní ka, zlého ducha, aby mohl porazit a zničit ho.“¹² To samozřejmě naznačuje, že skutečným úč elem negativní ch sil je jednoduše pomoci nám vyvinout se ve vědomí ; ale nikdy neměli v úmyslu vyhrát – a nikdy nemohou vyhrát. Mohou se pouze př izpů sobit základní povaze samotného Vesmí ru, kterou je milují cí laskavost.

Fraso-Kererti

Na stranách 427–428 zjistí ujeme, že se očekává že se sám čas změní – tím, že v podstatě př estane existovat, jak ho nyní známe – jakmile nastane Zlatý věk. Tento úryvek také hovoří o „Velkém soudu“, který by zjevně mohl být pro mnoho lidí znepokojivý – a to již mů ž e př edstavovat, jak se pů vodní učení začí nalo oslabovat a měnit. Na základě mnoha další ch prorockých zdrojů , s nimiž jsem se setkal, se zdá že tento soud ve skutečnosti znamená že nám bude dána na výběr, zda si př ejeme pokračovat v reinkarnaci a uč it se stejným lekcí m, nebo př ejít do stavu, ve kterém mů ž eme projít časoprostor a časoprostor se stejnou úč inností – v podstatě ve Vzestoupené formě.

Pokud se nerozhodneme př ijmout „Velké pozvání “, nejsme potrestáni – ž ijeme své ž ivoty, zemř eme, když je to normání a správné, a pokračujeme

procházení m př í lež itostí k r ů stu, které nám budoucí ž ivoty ve fyzickém těle mohou poskytnout.

Tato pasáž je převzata z 2. Enocha ve starých zoroastrijských pí smech.

Než všechno bylo, než se stalo všechno stvoření, Pán ustanovil Aion stvoření. Poté stvořil celé své stvoření, viditelné i neviditelné. Po tom všem stvořil člověka ke svému obrazu... . Potom kvůli člověku Pán způsobil, že Aion vyšel a rozdělil ho na časy a hodiny... . Až všechno stvoření, které bylo stvořeno Pánem, skončí a každý člověk půjde k Velkému soudu Páně, pak časy zaniknou: už nebudou roky, měsíce ani dny, hodiny. se již nebude počítat, ale Aion bude jeden. A všichni spravedliví, kteří uniknou Velkému soudu Páně, se připojí k velkému Aionovi a zároveň se Aion připojí ke spravedlivým a budou

věčné... [13](#)

To vše zní velmi podobně jako prolnutí časoprostoru a časoprostoru – takže může i eme fungovat v obou světech současně. Boyce a Grenet poskytují cenný kontext z jiných zdrojů o stejné věci na stranách 444–445.

V jiném úryvku (1. Korint' anů m 7:29, 31) Pavel věří c tomu „stanovený čas se velmi zkrátil,“ prohlávil, že „forma tohoto světa pomíjí“. O několik století později Augustin... viděl tuto změnu „formy“ světa. ... Také kosmos má přejít z času do věčnosti a [a] má podle své kapacity sdílet věčnost neměnné Pravdy...

· V konečném dovršení všech věcí tedy bude čas už ne; vše bude věčné — Bůh, člověk, svět." Toto učení, nalezené Augustinem v Pavlovi, bylo charakterizováno jako pozoruhodné; ale ve skutečnosti je to to, co učil Zoroaster a čemu věřili jeho následovníci po celé věky. —

Na stranách 365–366 slyšíme o tom, jak budeme mít „budoucí tělo“ to je „nárat k dokonalosti“.

Mezi Zoroasterovými eschatologickými myšlenkami bylo jeho učení o „budoucí m těle“, že v Poslední den kosti

mrtví budou opět oblečeni do těla a oživení duší (která existovala odděleně, v nebi, pekle nebo limbu, podle individuálního soudu, který na ni byl vynesena při smrti)... .

Podle něj má každá duše vytvořit věc, živá nebo neživá svou vlastní vnitřní sílu nebo ducha; a Ahura Mazda nejprve vytvořila tyto duchy a pak je oblékla do hmotných forem na konci času dojde k návratu k této ... dokonalosti, s

požehnáním vstup do království Ahura Mazda v ideální podobě spravedlivé duše oděné do neposkvrněného těla, které se stalo nesmrtelnou a nerozpadají cí se.15

Mějte na paměti, že se nemluví o jediné mesiášské postavě – o tomto říkají že „blahoslavení“ tento výkon dosáhnou. Můžou to být mnoho různých lidí .

Boyce a Grenet pečlivě sledují , jak potíže římské a makedonské nadvlády ovlivnily také zoroastrijské proroctví – což způsobilo, že pozdější spisovatelé přijali mnohem více zmaru a mráčky, což se pak zasadilo do všech ostatních západních náboženství . Nicméně to, co vidím v nejstarších, nejméně narušených zprávách, je svět, který je transformován – ve kterém čase, jak ho známe, skončil, ale ne kataklyzmaticky. Zlo je odhaleno a zmenšuje se a zdá se, že lidstvo na Zemi se proměnilo v „neposkvrněné tělo, které se stalo nesmrtelným a nerozpadají cí m se“.

Zlatý závod

Když se vrací k intenzivní , mnohojazyčné vědecké práci Baldryho na římských spisech o Zlatém věku, dochází k závěru, že římské básníci nesprávně přeložili slova saecula a aetas tak, že obě znamenají „věk“ – ale ve skutečnosti můžou saecula znamenat buď „rasu“, nebo „věk“ a aetas by mělo být přeloženo jako „rasa“.

Teď se to všechno spojí . Každý si myslí , že klasické proroctví mluví o zlatém věku – a to k tomu rozhodně patří – ale to je také chybný překlad. Zoroastrijské proroctví o nesmrtelnosti v ideálním a neposkvrněném těle se dostalo do řeckého myšlení jako zlatá rasa – ale to bylo Římany nesprávně přeloženo do

myšlenku zlatého věku – aniž bychom nutně popisovali, co se s námi stane, až se tam dostaneme. Poslední slovo v „Novus Ordo Seclorum“ je také odvozeno od saecula – takže to přímě souvisí se Sibijskými proroctvími, což jim dává ještě větší kontext – stejně jako Velkápečeť Spojených států .

Je nesmírně důležité zmínit, že tato Zlatá rasa není nějaká podivná nemocná hitlerovská verze o bandě blondých, modrookých wunderkinderů nebo nietzscheovských nadmanů , kterým musí všichni ostatní umřít, aby jim uvolnili místo. Stejně jako Cayce Readings řekl o „Pákové nové rase“, touto Zlatou rasou může být kdý na Zemi v omezeném časovém období – nejen konkrétní národnosti nebo barvy pleti. Jak jsme se právě dozvěděli, Zoroaster to nazval „Budoucí tělo“. Pojďme se znovu sejit s Baldrym, abychom se dozvěděli více o této takzvané zlaté rase:

Zlato nehrálo v obecně přijímaném obrazu o nich žádnou roli kterého Hesiodos nazval zlatou rasou... . Tito řečtí autoři, stejně jako Hésiodos, všichni odkazují na zlatou rasu. Jen v latinské poezii je to někdy nahrazeno zlatým věkem... . Zlato, které zdaleka nemělo místo v tradičním obrazu, bylo považováno za jednu z příčin degenerace z tohoto šťastného stavu... . Byli to římsí spisovatelé, kteří provedli přechod od zlaté rasy ke zlatému věku, a od nich se tento koncept přenesl do modernější literatury.¹⁶

Tohle mi vážně vyrazilo dech. Příchod Věku Vodňe, který obklopuje rok 2012, je opakováním cyklu, který již proběhl dřívě – cyklu, ve kterém měl kdý na Zemi zjevně mystické schopnosti mnohem větší , než jaké má většina z nás nyní , což je vede k tomu, že mají věčné štědrosti a život „neznepokojený spory nebo ráj obývaný dušemi blažených“. Pronásledování chtějí t...

zlato bylo považováno za „jednu z příčin degenerace z tohoto šťastného stavu“. Naše současné vědecké modely jsou bohužel žalostně nedostatečné k tomu, aby vysvětlily, jak by něco takového mohlo být možné – ale to neznamená že se to ve skutečnosti nemohlo stát.

Apoteóza v roce 2012

Sibylinskáproroctví hovoří o nadcházející m Zlatém věku v zoroastrijské tradici a jasně říká , že to bude čas, kdy „Zlatý znovu povstane na celé zemi“ – myšleno každý, kdo je zde. Zají mávé je, že na pyramidě ve Velké pečeti Spojených států amerických je třináct chodů a ve spodní části je vepsán rok 1776. Během doby, kdy španělští dobyvatelé přišli do Mezoameriky, domorodci používali k počítání času systém třinácti katunů , který nazývali U Kahlay Katunob, což dává dohromady asi 256 let.17 Katun je 7 200 dní , tedy méně než 20 let. Čas založení Spojených států nastal, když se mayský kalendář posunul na nový katun, a to mohlo být záměrné.

Pyramida ve Velké pečeti Spojených států může odhalit časově zakódované proroctví , že uplyne 13 mayských katunů o délce 19,7 let, počítaje v cyklu 1756 až 1776, než se věřilo, že v roce 2012 začne zlatý věk.

Pokud k roku 1776 přidáte 256 let, dostanete 2032 – ale pokud první průběh pyramidy na Pečeti počítáte jako roky 1754 až 1776, pak by vrcholný kurz pyramidy skončil v roce 2012 – jak původně navrhoval Raymond Mardyks a další autoři pak koptován. Oko by se pak objevilo v poslední m dvacetiletém katunu mezi 2012 a 2032, jak se otevře šišinka mozková Symbolika fénixe, jak nyní víme, je přímo spojena se schopností cestovat časoprostorem – a také odkazuje na proměnu země.

Navíc na samém vrcholu kopule amerického Kapitolu ve Washingtonu, DC, uvnitř je obraz s názvem The Apotheosis of Washington, kde je zobrazen na duze – což naznačuje, že se proměnil do božského stavu, který je také známý jako 18 Apotheosis.

Apoteóza Washingtonu se objevuje v klenutém stropě USA Kapitol. Toto je oříznutí původní obrázku od architekta Kapitolu.

Tento obraz je obklopen prstencem sedmdesáti dvou pěticí hvězd. William Henry a Dr. Mark Gray poukazují na to, že to dáádohromady 360 hvězdných bodů, a pokud vynásobíme počet hvězdných bodů počtem hvězd, dostaneme 25 920 – což opět naznačuje, že američtí otcové zakladatelé si byli dobře vědomi precese a proroctví 19 o tom, co by to mohlo udělat pro lidstvo.
— Každá další hvězda v tomto prstenci má šišku, která na ní míří zvenčí.

Apoteóza znamená „Člověk se stává Bohem“. Washington je zobrazen jako žijící mezi bohy a bohyněmi starověku a zapečetěný na duze – což může naznačovat víru, že dosáhl „Vzestoupeného“ stavu zvaného Duhové tělo.

Kopule Capitol může také připomínat tvar šišinky mozkové podobné známkám symbolu úlu – kde „pouze včely uvnitř jsou si vědomy vnitřních aktivit lóže/úlu“.20

Když se podíváte hlouběji do kopule Capitolu, uvidíte vlys podél vnitřní stěny, která ukazuje okamžik, kdy Cortés dobyl Aztéky. Aztécký kalendář – který končí v roce 2012 – je jasně zobrazen za Montezumou a také vidíte obraz hada stočeného kolem ohnivé náloby, což může opět symbolizovat šišinku mozkovou.21

Tento vlys se také objevuje v kopuli Kapitolu. Zobrazuje Cortèsovo první setkání s Montezumou. Aztécký kalendář je nápadně zobrazen – a končí v roce 2012.

Bez ohledu na lži a korupci, které se nyní tak zjevně projevují vůči známé světové vládě, cítil jsem, že existuje základní pozitivní tradice, kterou zdědily. Významy mohou být dávno ztraceny nebo zaměněny s jinými, novějšími naukami, ale zdá se, že Amerika byla tajně založena, aby pomohla naplnit toto dávné proroctví. V žádném případě nevěřím, že elity budou schopny vytvořit nový světový řád, ve kterém budou všichni souhlasit s nějakou světovou diktaturou. Samotná podstata vědy a proroctví, která jsme v této knize podrobně popsali, ukazují, že změna, kterou procházíme, je velká přímo do naší DNA. Žádná vláda nemůže tento proces řídit ani kontrolovat. Spojené státy mohly být určeny k tomu, aby pomohly přivést cestu k této transformaci, například kladným vytvořením systému zákonů, které podporují svobodu tisku, svobodu náboženství a svobodu od tyranie – ale v konečném důsledku je to galaxie, Slunce a Země, která řídí tento evoluční proces, stejně jako ruční přístroje, které, jak se zdá máme.

Duhové tělo

Mohlo by být lidstvo přestěhováno do nějakého „světelného těla“, jak se zdá naznačovala mystická proroctví Zoroastera, otců zakladatelů Ameriky a dalších? William Henry a Dr. Mark Gray odhalují rozšířenou prevalenci odkazů na světelná tělesa v mnoha

starověké tradice – kdy se lidské tělo přeměňuje do nové podoby.

V sufismu je nazýván „nejposvátnější m tělem“ a „nadcelesní m tělem“. Taoisté tomu říkají „diamantové tělo“ a ti, kteří ho dosáhli, se nazývají „nesmrtelní“ a „chodci v oblacích“. Školy jógy a tantriky tomu říkají „božské tělo“. V krija józe se tomu říká „tělo blaženosti“. Ve védántě se tomu říká „supravodivé tělo“. Staří Egypťané to nazývali „světící tělo nebo bytost“ (akh) nebo karast. Toto pojetí se vyvinulo v gnosticismus, kde se nazývá „zářící tělo“. V mithraické liturgii se to nazývalo „dokonalé tělo“... V hermetickém korpusu se tomu říká „nesmrtelné tělo“. V alchymistické tradici to Smaragdová deska nazývá „zlaté tělo“.22

Tibetský buddhismus má k tomu stále zprávy o „duhovém těle“. velmi den – ve kterém lidé po mnoha letech cvičení přeměňují svá fyzická těla do nové, duhově zbarvené energetické formy. V mnoha případech by tento proces transformace dokončili meditací v jeskyni. Když vyjdou a jsou připraveni postoupit na tuto další úroveň svého vlastního vývoje, často zatlačí ruku nebo nohu přímo do kamene. Nyní mohou snadno převrátit molekuly kamene do časoprostoru a zanechat za sebou dojem – a některé z těchto otisků rukou a stop byly vyfotografovány a zveřejněny online.23 Jen v Tibetu a Indii je plně zdokumentováno 160 000 případů Duhového těla.

Klášter Kathok ve východní části Khamu v provincii Sichuan v Číně má záznamy naznačující, že více než 100 000 členů klášteře Kathok dosáhlo tohoto stavu od svého založení ve dvanáctém století, zatímco nedaleký klášter dzogčhenu měl 60 000 držitelů klášteře, které dosáhlo takového stavu od založení klášteře v roce sedmnáctého století. Oba kláštery jsou ze sekty Nyingma 24

Toto je jedno z mnoha zobrazení Duhového těla z Tibetu. Jen v Tibetu a Indii se vyskytlo více než 160 000 zdokumentovaných případů Duhového těla.

Poprvé jsem o tom slyšel, když jsem četl Snovou jógu a praxi přirozeného světla od Namkhaie Norbu Rinpočeho. Zde je obzvláště dobrý popis procesu.

Tělo světla: tibetský, ja-lus. Také známé jako „duhové tělo“. Některé realizované bytosti ... dosáhnou přeměny svých běžných těl na Tělo Světla... . V tomto procesu se fyzické tělo rozpouští do svého přirozeného stavu, kterým je čiré světlo. Když jsou prvky těla očišťovány, přeměňují se ze svého hrubého projevu (tělo, maso, kosti atd.) ve svou čistou podstatu jako pět barev: modrá zelená bílá červená a žlutá. Když se tělo rozpustí v těchto pěti barvách, vytvoří se duha a vše, co zůstane z fyzického těla, je

nehty a vlasy. Mezi praktikují cí dzogč henu ve dvacátém století , kteří dosáhli Těla Světla, patří učitelé a rodinní příslušníci Namkhai Norbu Rinpočeho – například jeho strýc Ugyen Danzin (Togden), jeho dva učitelé Changchub Dorje a Ayu Khandro a mistr Changchub Dordje, Nyala. Pema Dendul.25

Jak bylo uvedeno v roce 2002, David Steindl-Rast, benediktinský mnich, navrhl vědecké zkoumání fenoménu duhového těla s Institutem noetických věd – a získal nadšený souhlas. Steindl-Rast vysvětluje, jaký účinek by mělo, kdyby byl tento fenomén studován a široce uznáván jako pravý.

Pokud bychom jako antropologický fakt dokázali, že to, co je popsáno ve vzkříšení Ježíše, se nejen stalo jiným, ale děje se to dnes, postavilo by to náš pohled na lidský potenciál do zcela jiného světla.26

Steindl-Rast poté kontaktoval otce Francise Tiso, vysvěceného katolického kněze, který často navštěvoval Tibet, a povzbudil ho, aby prozkoumal nedávné případy Duhového těla a zdokumentoval svázjištění. Tiso prozkoumal případ Khenpa A-chose, mnicha Gelugpy z Khamu v Tibetu, který zemřel v roce 1998. Tiso lokalizoval vesnici, kde zemřel, a zaznamenal četné rozhovory s očitými svědky smrti Khenpo A-chos. Svědci uvedli, že Khenpo A-chos měl vřelou, duchovní povahu, která se dotkla každého, koho potkal.

Byl to velmi záměrný muž, kromě toho, jak zemřel... Všichni se zmínili o jeho věrnosti svým slibům, o čistotě života a o tom, jak často mluvil o důležitosti pěstování soucitu. Měl schopnost naučit i ty nejdrsnější a nejdrsnější typy, jak být trochu jemnější, trochu všímavější.

Být v přítomnosti muže změnil lidi.27

Svědci uvedli, že se nad chatrčí Khenpo A-chose objevila duha několik dní před jeho smrtí a že se poté na obloze objevily „desítky duh“. Nebyl nemocný a zdálo se, že se mu nic neděje – prostě zpíval mantru.

Podle očitých svědků poté, co se zastavil dech, jeho maso zružovělo. Jeden člověk řekl, že to bylo skvělé

bí lý. Všichni říkali, že to začalo zářit. Lama A-chos navrhl zabalit tělo svého přítele do žlutého hábitu, který nosí všichni gelugští mniši. Jak dny plynuly, tvrdili, že skrz roucho viděli, jak se jeho kosti a tělo zmenšují.

Slyšeli také krásnou, tajemnou hudbu přicházející z nebe a cítili parfém. Po sedmi dnech odstranili žlutou látku a žadné tělo nezůstalo. Lama Norta a několik dalších jednotlivců tvrdili, že po jeho smrti se jim Khenpo A-chos zjevil ve vizích a snech...

Lama A-chos řekl

Tisovi, že k dosažení duhového těla je zapotřebí šedesát let intenzivní praxe. „Zda to vždy trvá tak dlouho, to nevíme,“ uznává Tiso, „ale rádi bychom byli schopni začlenit některé z těchto praktik s respektem do našich vlastních západních filozofických a náboženských tradic.“ ... Pokud je nám známo, říká Tiso, těla většiny křesťanských světců po jejich smrti nezmizela ani se nezmenšila... . Dodává však, že o tělesných nanebevzetích se zmiňuje Bible a další tradiční texty pro Enocha, Marii, Eliáše a možná Mojžíše. A existuje mnoho příběhů o svatých, které se zhmotnily po jejich smrti, podobně jako rozšířený **fenomén** známý jako „světelné tělo“.

Božská syntéza

Vzhledem ke všemu, co jsme se naučili, jak můžeme analyzovat a doufat, že vědecky porozumíme tak neuvěřitelné sérii proroctví? Je zřejmé, že existuje množství důkazů, které naznačují, že starověcí lidé byli absolutně přesvědčeni, že hlavní události budou směřovat k nám, když projdeme posunem do věku Vodňáče. Viděli jsme důkaz, že mayský kalendář odpovídá skutečným cyklům ve sluneční soustavě, které mohou být řízeny galaxií – cyklům, které nám nyní způsobují meziplanetární změnu klimatu, když míváme do věku Vodňáče. Viděli jsme mnoho starověkých proroctví popisujících příchod Zlatého věku, kde lidé budou opět jako bohové. To nám zjevně ukazuje, že se děje mnohem víc než jen velká katastrofa, jak dospělo k závěru tolik vědců z roku 2012. Ve skutečnosti pevně věřím, že tato proroctví o katastrofách jsou nedorozuměním a už teď jsme svědky nejhorších změn Země. Zdá se, že jsme v bezpečných rukou – vedeni

prostor ednictví m evoluční ho procesu silami mnohem větší mi, než by většina z nás kdy dokázala pochopit.

Všechny tyto starodávné tradice naznačují, že lidstvo nějaké prochází typ evoluční události. Pozorování tibetského duhového těla poskytují silnou podporu biblickým proroctvím, která naznačují, že se můžeme přeměnit v nějaké energetické tělo – dokonalé tělo. Američtí otcové zakladatelé a další se proto často nazývali „perfectibilisty“.

Je zřejmé, že neexistuje způsob, jak zjistit, zda se přeměníme v nějaké světelné tělo – ale nyní víme, že procházíme rychlou fází evoluce na příčné biologické úrovni. Naše civilizace se během posledních několika set let rozrostla mílovými kroky a zdá se, že působil větší síly – síly, o kterých staří lidé možná věděli mnohem více než my nyní. Jedna věc je jistá: Staré modely lidského těla jako náhodné genetické nehody, které se na Zemi projeví pouze darwinovskými mutacemi, musí být vyhozeny. Ve skutečnosti jsme trpěli pod různými iluzemi o tom, kdo a co jsme, které nás držely uvězněné ve vězení materialistického myšlení. Naše těla vyrůstají ze skrytého energetického pole, které západní mainstreamová vědecká komunita nezná a jsou jí mýšlivována. Toto pole nakonec sjednocuje všechny naše myšlenky dohromady jako Jedno – přímo měřitelnými a prokazatelnými způsoby. S těmito znalostmi přicházejí nové mocné nástroje, které nám pomáhají vyvíjet se jako vědomé bytosti. Získáváme pozoruhodné nové metody, jak se uzdravit a rozšířit naši vlastní evoluci v pozoruhodně krátkém čase. Jasně jsme ukázali, jak staré kamenné relikvie ztraceného Zlatého věku ukazují na propracované, technologické využití těchto energetických polí. Rok 2012 můžeme přestavovat čas, kdy začneme společně znovu objevovat tuto ztracenou vědu – a začneme ji používat k léčení sebe a naší planety.

Existují určité zajímavé biblické citáty, o které bych se s vámi rád podělil – stejně jako u všeho ostatního, co jsme sdíleli jako kontext, stávají se docela zajímavými na zvažování. Tyto citáty mohly být inspirovány stejnou tradicí Frasokererti, která byla zděděna ze zoroastriánských písem – a byla široce považována za přesné proroctví.

První Adam byl učiněn živou duší a poslední Adam oživující m duchem.

První člověk je ze země, druhý člověk je Pán z nebe.

— 1. Korint' anů m 15:47

Poneseme obraz nebeského... .

Ukazuji vám

tajemství , my všichni budeme v mž iku oka proměněni... porušitelné si musí
obléci neporušitelnost a smrtelné si obléci nesmrtelnost.

— 1. Korint' anů m 15:49-53

Očekáváme nová nebesa a novou zemi, kde přebývá spravedlnost.

— 2. Petra 3:13

Hle, stvořím nová nebesa a novou zemi: Na dřívější svět se nebude
vzpomínat, ani nepřijde na mysl.

— Izajš 65:17

Jako přede mnou zůstanou nová nebesa a nová země, které učiním, tak
zůstane vaše semeno a vaše jméno.

— Izajš 66:22

Budou znamení na slunci, na měsíci a na hvězdách [planetách?]; a na zemi
tíseň národů se zmatkem; moře a hučící vlny; lidská srdce ochabují
strachem a hleděním toho, co přichází na zemi, neboť nebeské mocnosti
se budou otřásat.

A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. A
když tyto věci začnou přicházet

projděte, pak vzhledněte a zvedněte hlavy; neboť se blíží
tvé vykoupění .

— Lukáš 21:25-28

KAPITOLA DVACÁTÁ

Zveřejnění

Věřím, že formální, otevřené odhalení fenoménu ET/UFO je základním aspektem našeho pohybu do Zlatého věku. Snažil jsem se v této knize nespolehat na zprávy související s UFO, ale mám pocit, že existují nepopiratelné důkazy, že nás v dálných dobách navštívil lidsky vyhlížející mimozemšťané – a že tyto návštěvy pokračují až do dnešního dne. Žádná diskuse o Zdrojovém poli není úplná bez zkoumání UFO a jejich vlivu na technologii, starověké národy a proroctví z roku 2012.

V roce 2009 Dr. Alan Boss z Carnegie Institution of Science spekoval, že jen v naší galaxii Mléčná dráha by mohlo být sto miliard planet podobných Zemi. Tento odhad je založen na rozšířeném výskytu extrasolárních planet, které byly objeveny, což ho vede k předpokladu, že na jednu hvězdu by mohla připadat v průměru jedna planeta podobná Zemi. Také se domníval, že jsou pravděpodobně obydleny – přinejmenším mikrobiálními formami života.¹ Ve stejném časovém období provedli vědci z univerzity v Edinburghu počítačovou simulaci, při níž zkonstruovali syntetickou galaxii s miliardami hvězd a planet. Z těchto údajů, které zahrnovaly události vymírání, dospěli k závěru, že „od jejího vytvoření se v Mléčné dráze objevilo nejméně 361 inteligentních civilizací a mohlo se jich vytvořit až 38 000“.

—

V prosinci 2009 zveřejnil časopis Discover „kontroverzní studii“ série archeologických nálezů, které začaly na podzim roku 1913 – v jihoafrickém městě jménem Boskop. Dva farmáři vykopali fragmenty lebek hominidů, které vypadaly „neobvyklé“. Nakonec SH Houghton, formálně vyškolený paleontolog, dospěl k závěru, že lebka Boskop obsahovala mozek, který byl potenciálně o 25 procent větší než náš vlastní – nebo více.

Boskop má obličej, který zabírá asi pětinu velikosti jeho lebky, blíží se k proporcím dítěte. Vyšetření jednotlivých kostí potvrdilo, že nos, tvář a čelist byly všechny dětské... Boskopův mozek je asi o 30 procent větší než náš vlastní – to znamená, že mozek o objemu 1 750 cm³ odpovídá našemu průměru 1 350

cc. A to vede k nářtu prefrontálního kortexu o ohromující cích
53 procent.3

Prefrontální kůra je místo, kde zpracováváme naše nejvyšší
kognitivní funkce – a předpokládáme, že i naši intuici.

S jejich možná různými pohledy se z nich mohl stát druh snílků s
vnitřním duševním životem doslova přesahující všechno, co si
dokážeme představit... Ve třídě s 35 dětmi Boskop s velkými
hlavami a dětskými obličejí byste se pravděpodobně setkali s pěti
nebo šesti s IQ na horní hranici toho, co bylo kdy zaznamenáno v
lidské historii. Oni zemřeli a my jsme žili a my neumíme odpovědět
na otázku proč. Proč nepřemýšleli nad hominidy s menším mozkiem,
jako jsme my, a nerozšířili se po celé planetě? Možná nechtěli...
[Nicméně] antropologové uvádějí, že rysy Boskopu se stále
přiležitostně objevují v žijících populacích Křováků, což zvyšuje
možnost, že poslední z rasy mohli chodit po prašném Transvaalu v
nepříliš vzdálené minulosti.4

Jedna věc je odsuzovat lidi jako „blázní“, pokud si myslí, že se s
podobnými bytostmi setkali ve vesmírné lodi. Něco jiného je, když
najdeme archeologický důkaz, že zde žili a umírali lidé jako tento, a
časopis Discover to vzal natolik vážně, že článek zveřejnil. Byli Boskopovi
nebezpeční darebáci? Právě naopak, podle těch, se kterými žili.

Jen asi 100 mil od původního místa objevu Boskop,
další vykopávky kdysi prováděl Frederick FitzSimons. Věděl,
co objevil, a dychtivě hledal více těchto lebek. FitzSimons na svém
novém místě narazil na pozoruhodný kus stavby. Místo bylo
svého času centrem společného života, možná před desítkami
tisíc let. Bylo tam mnoho shromážděných kamenů, zbylých kostí
a několik náhodně uložených koster normálně vypadajících lidí.
Ale na jedné straně místa, na mýtině, byla jediná pečlivě postavená
hrobka, postavená pro jednoho obyvatele – možná hrobka vůdce
nebo uctívaného moudrého muže. Jeho ostatky byly umístěny
tak, aby čelily vycházejícímu slunci. V klidu vypadal nepozoruhodně
ve všech ohledech... kromě obří lebky.5

Dr. Steven Greer neúnavně pracoval na shromáždění více než 560 svědků, kteří přímě pracovali v tajných programech, kde se přímě zabývalo UFO a mimozemšťany. Zveřejnění je termín, který Greer a další používají k popisu hypotetického momentu, ve kterém vlády po celém světě otevřeně odhalují své tajné archivy znalostí o UFO – včetně jakékoli získané technologie – nebo nám mohou dokonce poskytnout přímý úvod k samotným mimozemšťanům. Jsme stále blíž k dosažení skutečné transparentnosti a vlády stále častěji sdílejí své věci ve utajované materiály o těchto setkáních. Schovávali je roky, protože se zjevně báli, že by to vyvolalo celosvětovou epidemii teroru – ale s příchodem Zlatého věku věříme, že reakce veřejnosti bude úcta a přijetí, nikoli chaos a panika. Vše, co potřebujeme, je předvolání do Kongresu; Svědci Dr. Greera jsou připraveni svědčit přesně o tom, co vědí, na otevřených veřejných slyšeních v Kongresu. Měl jsem to štěstí, že jsem se mohl zúčastnit Greerova „Closed Executive Summary Briefing“ pro členy Kongresu a VIP, který se konal 10. května 2001 – a náda v místnosti byla elektrizující. Svědek, který vyčníval nejvíce, byl seržant Clifford Stone, který údajně pracoval na projektech záchranných prací. Byl tak traumatizován věcmi, kterých byl svědkem při plnění povinností, že se rozplakal a téměř nemohl dokončit svou prezentaci. Mezi mnoha dalšími zajímavými daty Stone odhalil, že máterénní přímě ručku popisují cí padesát sedm různých druhů mimozemského inteligentního života, který nyní navštěvuje Zemi. Každá z těchto padesáti sedmi odrůd vypadala jako člověk, jen s povrchními rozdíly od toho, jak vypadáme tady na Zemi – pokud vůbec.

Jiní členové doprovodu Dr. Greera hlásili přímě mimozemské zásahy, které vypnuly jaderné raketové instalace, nebo aktivně vyřadily rakety, které byly v letu – což je učinilo zcela neradioaktivními, jakmile dopadly na zem. Tito a další svědci vystoupili na velké veřejné konferenci v National Press Club dne 27. září 2010 a dostalo se jim velkorysého pokrytí v mainstreamových médiích.⁷

Vojensko-průmyslový komplex byl nucen vnímat tyto výpadky energie jako nepřátelské činy, ale další stejně platným hlediskem je vidět, že náš před jaderným holocaustem chráníme naši dáno ztracení přímě buzení. Tito náštěvníci mohou dobře odpovědět za mnoho

zprávy o andělech a bozích v různých starověkých kulturách – a nyní možná nastojí me na prahu skutečného rodinného setkání .

The Circlemakers

20. října 2009 britský Telegraph informoval o příběhu, kde policista viděl tři muže, každý s blond vlasy a přes metr stop vysoký, jak sní mají při stroje poblíž kruhu v obilí . Důstojník zaslechl syčivý zvuk podobný statické elektřině a tento praskavý zvuk jako by proběhl celým polem – a zároveň způsobil, že se plodina jemně pohybovala. Křičel na tři muže, ale zdálo se, že jeho hlas neslyší . Když však vstoupil na pole, všichni se na něj podívali a začali utíkat.

Běželi rychleji než kterýkoli muž , kterého jsem kdy viděl. Nejsem žádný troškař ale pohybovali se tak rychle. Na vteřinu jsem se podíval jinam a když jsem se ohlédl, byli pryč.8 –

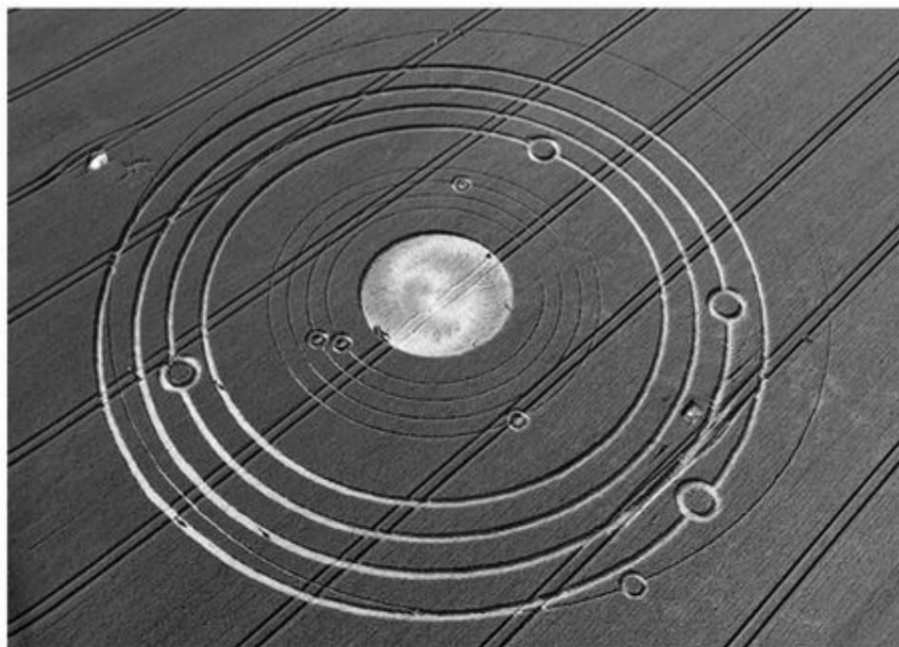
Podobný případ byl odhalen 22. března 2009 poté, co britská vláda oficiálně zveřejnila mnoho svých souborů UFO. 20. listopadu 1989 anonymní žena zavolala RAF Wattisham do Suffolku, aby oznámila zvláštní zážitek, který měla při venčení svého psa. Viděla muže ve světle hnědém jednoduchém oděvu podobném létacímu obleku, který měl „skandinávský přízvuk“. Zeptal se jí , jestli slyšela něco o velkých zploštělých kruzích, které se objevují na pšeničných polích . Během desetiminutového rozhovoru jí muž řekl, že je z jiné planety, která je podobná Zemi, a že byli další jemu podobní , kteří cestovali na Zemi a vytvářeli tyto útvary. Tito náštěvníci zde byli z přátelských důvodů , ale „bylo jim řečeno, aby nepřicházeli do kontaktu s lidmi ze strachu, že by byli považováni za hrozbu.“9 Zjevně nikdy neřekl, kdo jim řekl, aby nás nekontaktovali. Žena byla „úplně vyděšená – a když utíkala domů , uslyšela za sebou „hlasitý bzučivý zvuk“ a spatřila velký kulovitý objekt, zářící oranžově bílým světlem, jak se zvedal přímo zpoza některých stromů . Operátor RAF řekl, že žena mluvila asi hodinu – a nepochybovala o tom, že hlásila skutečný zážitek.10

Web Crop Circle Connector obsahuje archiv všech formací který se vyskytuje v Anglii od roku 1978 a také v mnoha dalších po celém světě. Za symbolický poplatek můžete prozkoumat tento obrovský zdroj – a budete ohromeni množstvím formací, které odhalují trojrozměrné geometrické vzory, jako jsou ty, o kterých jsme diskutovali. Ačkoli některé formace jsou nepochybně podvody, mám pocit, že nám Circlemakers v těchto formacích dávají různé symbolické zprávy, které nám mohou pomoci přejít do Zlatého věku. Pro mě se asi nejpůsobivější formace plodin objevila 15. července 2008 v Avebury Manor ve Wiltshire. Tento vzor se objevil přímo vedle severozápadní části propracované řady stojících kamenů, ne nepodobných Stonehenge, které se nacházejí ve stejné oblasti. To, co vidím, je jasná jednoznačná ilustrace naší sluneční soustavy – s velkým, zploštělým kruhem uprostřed pro Slunce, obklopeným řadou kruhových prstenců představujících oběžné dráhy planet. V každém z těchto prstenců udává menší kruh přesnou polohu každé planety. Andreas Müller a Red Collie oba nezávisle analyzovali tento vzor pomocí astronomického softwaru a došli k závěru, že zároveň zobrazuje konkrétní den v naší budoucnosti: 21. prosince 2012.11

Tento kruh v obilí se objevil 15. července 2008 vedle kamenných megalitů v Avebury. Je to přesný diagram seřazení planet 21. prosince 2012.

Samozřejmě neexistuje žádný způsob, jak někdy s jistotou zjistit, zda je konkrétní formace skutečná nebo ne. Běžně se dělají vysoce kvalitní hoaxy. Je však dost nepravděpodobné, že by kruhy v obilí popsané Agobardem před nějakými 1200 lety byly také provedeny podvodníky. Nemyslím si ani, že podvodníci byli zodpovědní za formace plodin, které Robert Plot pilně zaznamenával v 17. století. V srpnu 2010 jsem jel do Anglie, abych byl sám svědkem tohoto fenoménu a prošel jsem čtyřmi různými formacemi. Nejzajímavější bylo, že každá formace byla zapsána do svahu – a kvůli tvaru země jste nemohli vidět celou formaci z žádného místa na zemi. Vzory byly navrženy tak, aby byly vidět ze vzduchu – zdálo se, že geometrie na zemi byla mírně roztažená aby v některých případech vypadala přímo z oblohy. Na zemi bylo velmi obtížné určit, jak která z těchto formací skutečně vypadá – a ty skutečně se objeví přes noc.

Tato fraktální formace obilí Julia Set se objevila vedle Stonehenge 7. července 1996 za bílého dne. Svědci odhalují, že se musel zformovat za patnáct minut nebo méně.

V červenci 1996 se za bílého dne, mezi pátou třicet a šestou hodinou odpoledne, přímo vedle Stonehenge objevil složitý vzor Julia Set – a byl vytvořen ze 151 kruhů. Byly nalezeny mouchy přilepené na plodinách, jako by se jejich křídla roztavila. Byly pozorovány úrovně radiace 76 procent nad normálem, ale brzy poté záhadně zmizely. Růstové uzly na stoncích plodin se často zdají být protáhlé, což odpovídá účinkům mikrovlnného ohřevu, a jejich buňky odhalují mikroskopické díry – což naznačuje, že byly během mikrosekundy bleskově zahřáty. Některé rostliny mají také tenkou vrstvu uhlíku, která je pokrývá Devadesát procent

kruhy v obilí se tvoří nad vodonosnými vrstvami, což naznačuje, že technologie může vytahovat vodu ze země, aby se plodiny nespálily. Elektrické záření uvnitř útvarů často selhává magnetické kompasy zaznamenávají neobvyklé údaje. Bylo pozorováno, že se míra času v rámci kruhu v obilí mírně mění ve dvou různých sadách experimentů .12

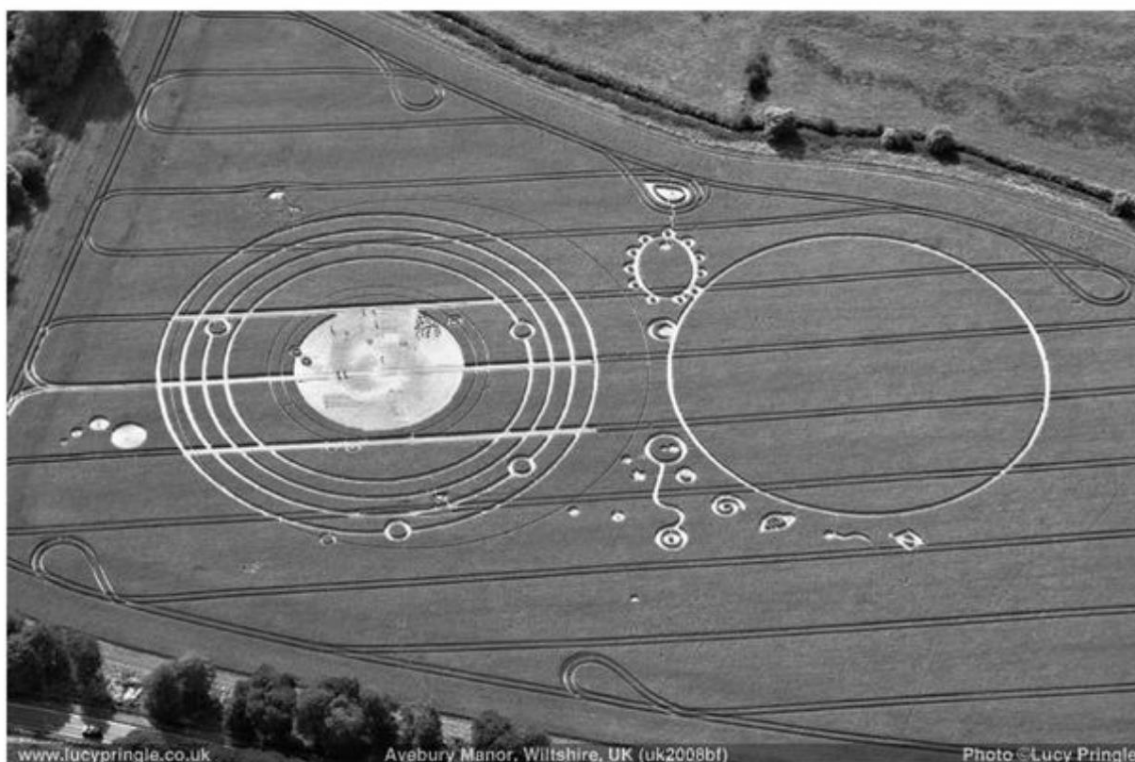
Velmi doporučuji také Kruhy v obilí : Průvodce pro začátečníky od Hughha Manisstra¹³ a „Kruhy v obilí a jejich poselství“ od Davida Pratta, které kromě mnoha jedinečných datových bodů obsahují řadu skvělých fotografií. ¹⁴ V části jedné z Prattových článků zjistili, že půda pod kruhy v obilí je mnohem volnější a sušší než obvykle, má zvýšenou krystalizaci a vyznačuje se neobvyklými mikroskopickými kuličkami z čistého železa. U mladých plodin, kde se semena teprve tvoří, jsou semena zakrnělá a neklíčící dobře, pokud vůbec, zatímco „u dospělých rostlin s plně vytvořenými semeny semena často vykazují masivní nárůst vitality a až pětinašobnou rychlost růstu to kontrolních semen.“¹⁵ Ve druhé části Pratt odhaluje, že existuje mnoho zpráv o koulech, kotoučích nebo sloupcích světla, které byly vidět nad oblastmi, kde se pak objevily kruhy v obilí. Několik desítek lidí slyšelo vysoký trylkování předtím, než se objevily kruhy v obilí. Přibližně sedmdesát lidí vidělo, jak se jim přímo před očima tvoří kruhy v obilí. Uvádějí, že celý proces je velmi rychlý, trvá deset až dvacet sekund – a v některých, ale ne ve všech případech se zdá, že v atmosféře je viditelný vír.

Jednoho večera v červenci 1981 byl Ray Barnes svědkem vlny nebo čáry pohybující se mezi hlavami obilné plodiny ve Wiltshire. Poté, co čára přešla přes pole v oblouku, klesla na zem a radiálně opsala 75stopý kruh ve směru hodinových ručiček jediným pohybem asi za čtyři sekundy, doprovázený syčivým zvukem. Plodina šla dolů tak úhledně, jako by byla posekána obří mřezáčkou a rostliny nevykazovaly absolutně žádné odpružení .16

Když se vrátíme k našemu kruhu v obilí z roku 2012, který se objevil 15. července 2008, farmář v Avebury nebyl potěšen – a pokusil se jej zničit tím, že jí projel třetí čarou svým traktorem. Circlemakers se poté vrátili a provedli řadu úprav – včetně druhého kruhu, který byl

tak velký jako byl diagram sluneční soustavy, umí stěný př í mo vedle originálu. Tento druhý kruh byl zevnitř úplně dutý, ale byl obklopen ř adou podivných malých ilustrací .

22. července 2008 byla tato formace výrazně posílena poté, co farmář projel tř i linie pů vodní m vzorem. Velikost slunce se dramaticky zvětšila.

Na konferenci, na které jsem hovoř il v roce 2009, na to upozornila Dr. Beverly Rubik všechny tyto malé symboly vypadaly jako rů zné typy buněč ných organel. Velký kruh proto mohl př edstavovat buněč nou membránu - ale teď v něm nebylo nic. Ačkoli si nikdo nemů ž e být jistý jeho zamýšleným významem, tato symbolika mů ž e naznač ovat, ž e po 21. prosinci 2012 by mohlo zač í t docházet k nějaké záadní transformaci biologického ž ivota - podobně jako tibetské legendy o Duhovém těle. Ještě zají mavější mi př išlo, ž e Tvů rci kruhů také rozší ř ili prů měr Slunce v glyfu Sluneční soustavy - až na oběž nou dráhu Venuše. Z toho vyplývá ž e 21. prosinec 2012 mů ž e př edstavovat bod zlomu pro tuto hlubokou energetickou změnu, ke které již ve sluneční soustavě dochází .

Na tomto obrázku jasně vidíme kruhový příkop vyhloubený do země obklopující megality v Avebury – příkop nad naší definitivní formací plodin z roku 2012.

Kruhy v obilí mohou být také použity jako referenční body pro cestování časem v rámci Zdrojového pole. Často se objevují příkop u prastarých rovinných bodů a monumentů, které mohou dodnes sloužit jako portály pro cestování časoprostorem. Vedením komplexního záznamu o tom, jaké formace byly umístěny a kdy, můžete rychle prohledávat velkou databanku různých bodů v čase. Jakmile uvidíte formaci, kterou hledáte, můžete vstoupit do tohoto bodu v čase. To můžete

výrazně zjednodušit proces identifikace konkrétního časového okna, které chcete navštívit.

Reverzní inženýrství šišinky mozkové

Projekt Looking Glass byl program, který údajně zahrnoval reverzní inženýrství našich datových předků šišinky mozkovou a její vývoj do fungující technologie ve větší měřítku. Záměrem bylo stát před tímto masivním strojem, který funguje jako psychický zesilovač – promítá vaše myšlenky do obřích loutlé bubliny se zkrácením rybního oka a čočky kolem okrajů. To by vám umožnilo odhalit potenciální budoucí události dříve, než dorazí – ale vždy existují různé pravděpodobnosti a časové osy toho, co se může stát. Mluvil jsem s řadou zasvěcených, kteří tvrdí, že pracovali na utajovaných výzkumných projektech, a Project Looking Glass je jednou z nejčastějších věcí, o kterých je slyšíte mluvit.

Robert Lucien Howe tvrdil, že získal přístup k tajným dokumentům ve své vládní práci pro Spojené království, a poskytl popis tohoto zařízení, který si můžete přečíst online. Nesouhlasím se vším, co říká o svých písemných předpovědích, ale některá jeho slova velmi dobře zapadají do toho, co mi řekli ostatní. Abychom porozuměli tomu, co nám říká, je důležité zmínit, že zasvěcení zjevně nazývají našeho energetického duplikátu pomíjivé tělo a náš přístup do Zdrojového pole se nazývá pomíjivost. V jiných předpovědích Howe řekl, že epifyza byla v těchto programech nazývána transiátorem.

Všichni lidé mají transiátorový senzor, který se snaží vytvořit naši budoucnost lépe a hledá věci, které nás ohroží a varují ... to je to, co používáme k ochraně před entropií, abychom mohli žít mnohem déle. Člověk, který nemá vůbec žádný transiátor, může žít jen 5 nebo 10 let. Bohužel většina z toho je minulostí, protože lidské transiátory nikdy nemohou mít více než 5–10 wattů (a často jen miliwatty), zatímco některé stroje dosahují desítek kilowattů. Stále zde může někdy vyhrát, protože 5 miliwattů může vyhrát proti 5 kilowattům kvůli složitým pravidlům, kterými se pomíjivost řídí ...

Stroj je vlastně urychlovač času. Funguje tak, že vytváří změnu hybnosti nebo energie hmoty uvnitř Schrodingera

box. Výroba krabice je ve skutečnosti velmi jednoduchá. Jeho srdcem je velmi silný EM štít. Je elektricky stíňený. Uvnitř je speciální box plný teplé vody o tělesné teplotě 35 stupňů Celsia. Je nevodivý a nekovový a měl by mít magnetické pole rovné nebo blízké nule. Konečně by měl mít malé nebo žádné zvukové vibrace a stroj se obecně nesmí žádným způsobem pohybovat.

Cizí pulzace jakéhokoli druhu budou mít tendenci zastavit činnost stroje. Tvar stroje rozhoduje o tom, co dělá stejně jako tvar rozhoduje o funkci běžných strojů. Srdcem stroje však je, že se musí přestat do budoucnosti. Pokud to někdo v budoucnosti rozbije, přestane to teď fungovat. Fungují také lépe, čím jsou starší, ačkoli to bylo ve verzi CIA zjevně vynecháno.¹⁷

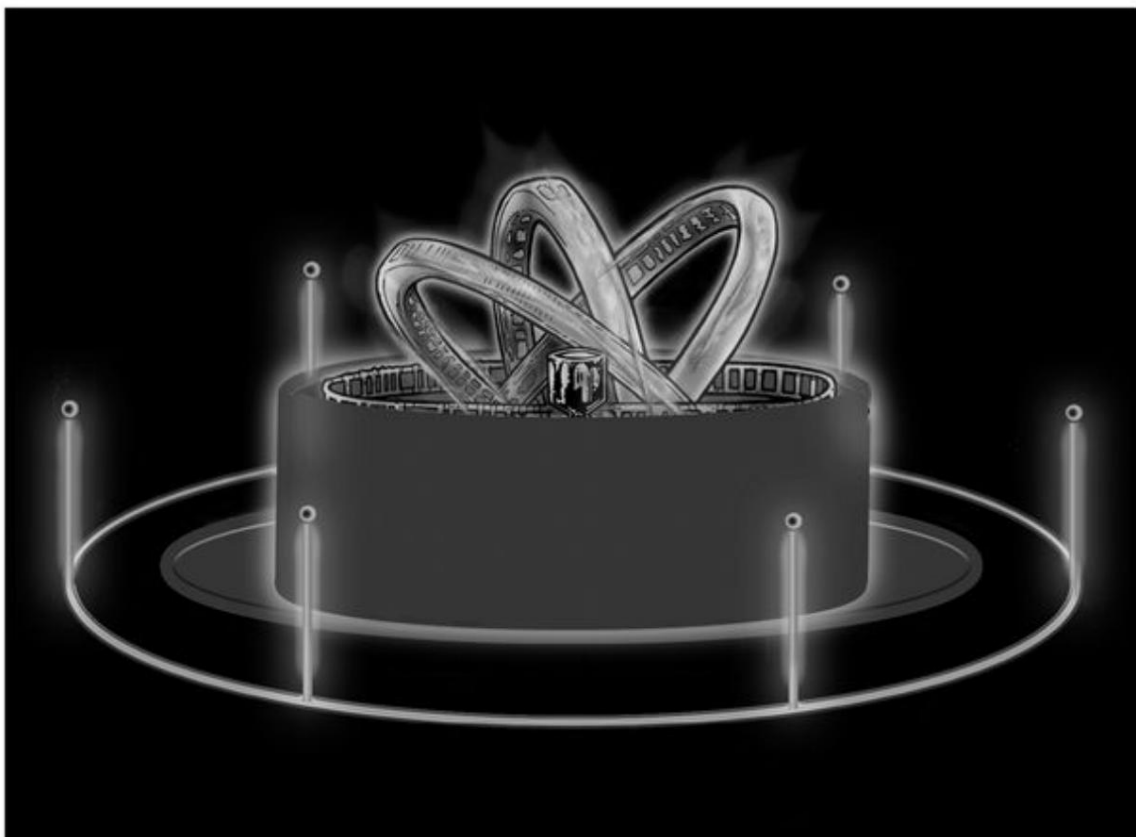

To, čemu Howe říká krabice, mi obvykle bylo popisováno jako sud ve tvaru šišinky, který je naplněný vodou. Tato hlaveň je zřejmě obklopena třemi prstenci, které se otáčejí kolem hlavně a vytvářejí elektromagnetický stínící efekt.

Když mi to ruční zasvěcení popisovali v soukromých rozhovorech a dokonce vytvořili ilustrace toho, jak to přibližně vypadalo, docela mě překvapilo, když jsem si uvědomil, že film Kontakt obsahoval velmi podobnou sadu rotujících kroužků. Carl Sagan možná dostal tip na Looking Glass, ale nikdy neřekl Jimu Hartovi, že je na tom přiblížení nějaká pravda. Podle těchto ručních svědectví, jakmile je stíňení plně aktivováno, voda uvnitř sudu vytváří přímou bránu do časoprostoru. Jednou z forem této technologie je „Looking Glass“, jak jsme ji popsali, kdy se na tuto místnost můžete podívat pouze z dáky.

Další verze této technologie má kódové označení „Archa“ – a tvoří skutečnou hvězdnou bránu, kterou můžete fyzicky cestovat a použít ji k teleportování z jednoho prostoru a času do druhého. Celé tajemství této technologie je opět ve stíňeném, elektrifikovaném sudu s vodou uprostřed. Je fascinující uvažovat o tom, že epifyza může být schopna vytvořit hvězdnou bránu, která je dostatečně silná aby teleportovala lidské tělo prostorem a časem – pokud bude dostatečně velká aby se jí vešlo celé tělo.

Mnoho zasvěcených svědků odhalilo existenci Project Looking Glass – gigantického stroje, postaveného starověkými obyvateli, který reverzně sestrojil epifýzu tak, aby vytvořil prostředí pro prohlížení času a prostoru.

Jak Howe pokračuje ve vysvětlování, diskutuje o mnoha fyzikálních konceptech které zní velmi podobně jako to, o čem jsme mluvili v této knize.

Frekvence rychlosti světla v atomu se zřejmě nazývá bod Crescendo. Obvyčejná hmota je zde zjevně označována jako tardonová hmota, protože existuje ve stavu, kdy je aktivně zpomalena překročit rychlost světla. Teorie zasvěcených také tvrdí, že hmota je v kvantové superpozici, kde neustále překračuje hranici rychlosti světla neboli bod Crescendo. Jakmile překročí tento bod, Howe o něm mluví jako o „supersvětelné části své superpozice“.

Takové stroje mohou být velmi nebezpečné, protože mohou bez varování emitovat obrovské množství záření a energie.

Prostor uvnitř stroje totiž může dosáhnout 90 procent crescendo.

„Teorie Crescendo“ říká, že veškerá tardonová hmota se snaží spontánně přeskóčit na rychlost světla ve zvláštním druhu superpozice.

Hmota je v „crescendu“, když má dost

energie k dosažení rychlosti světla [a] supersvětelná část její superpozice má nižší nebo stejnou energii než její tardonový stav.

Existují 2 cesty, jak hmota dosáhnout crescendo: nulová energie nebo celková energie. Stav nulové energie funguje tak, že se dotýká energie, která se již pohybuje rychlostí světla. Jednou z nejobtížnějších pochopitelných částí teorie crescendo je, že hmota může být přechodná (rychlostí světla), i když se nepohybuje (toto není rozpor), protože hmota crescendo může zcela deformovat prostor v atomární měřítku.

Tato teorie je součástí větší teorie zvané „společný atom“ což dává prostoru konečnou pevnost proti ohýbání. V malých měřítcích je prostor menší, a tak má méně energie. V atomových měřítcích se zcela deformuje. Každý atom je malá hromadná singularita s vlastní nezávislým vnitřním časovým prostorem. Atomový vesmír žije jen několik sekund. Ale to nevadí, protože jeho čas je ve srovnání s naším statickým, díky zakřivení časoprostoru.

Stejná teorie umožňuje fotonům koexistovat jako skutečné částice a vlny a značně zjednodušuje kvantovou mechaniku a relativitu tím, že umožňuje všem známým teoriím koexistovat společně. Gravitonová částice se ukazuje jako fyzická hmota samotná.

Pokud dokážete dekódovat výše uvedené, máte holé kosti asi 80-90 procent veškeré vojenské cenzury, která kdy byla fyzice provedena. 18

Gravitonová částice se ukazuje jako fyzická hmota samotná. Fotony koexistují jako skutečné částice a vlny. Prostor lze ohýbat a svinout do sebe, aby vytvořil atom – a vnitřek atomu se pohybuje mnohem jinou časovou rychlostí než oblast mimo něj. Když atomy urychlíte nad rychlost světla, dosáhnete crescendo a oni se objeví v paralelní realitě. Všechny tyto pojmy by již měly znít velmi povědomě, i když jejich znění může být trochu jiné. Důsledky jsou ohromující, protože to znamená, že epifýza může velmi dobře fungovat jako doslovná hvězdná brána, jakmile je plně aktivována – na základě stejných principů – a jak se tato hvězdná brána rozšíří na velikost celého našeho těla, zdá se, že září me. se světlem. To může být důvod, proč staří vytvořili tolik

různé mýty, symboly a metafory, které nám pomohou toto téma prozkoumat. Každý z nás již má tuto technologii šišinky nainstalovanou ve svém vlastním těle – a starověcí bohové, kteří navštívili mnoho různých kultur po celém světě, se zdáli být velmi horliví, aby nás naučili, jak ji zapnout a pomoci vytvořit Zlatý věk. Ačkoli určité negativní skupiny tyto koncepty kooptovaly, velká většina duchovních tradic zdůrazňuje, že povahou Vesmíru je láska – a náš výzkum Zdrojového pole poskytuje silný důkaz, že je to pravda.

ET Contact v moderní Indii

Web India Daily má sekci nazvanou „Technologie“ – a zdá se, že více než 50 procent článků v této sekci uniklo z divizí samotné indické vlády. Zdá se, že v těchto zprávách je vynaloženo velmi silné úsilí o odhalení – na rozdíl od čehokoli jiného, co jsem kdy na světě viděl. Přirozeně, protože většina pisatelů je anonymních a v tuto chvíli nemohou prokázat své zdroje, většina lidí je můžeme snadno odmítnout. Nicméně úroveň technických detailů v těchto článcích – a jak dobře to souvisí s tím, o čem jsme diskutovali v této knize – není nic menšího než ohromující.

Jeden článek z 29. dubna 2006 odhalil, že Indie byla původně kontaktována mimozemšťany poté, co provedla svůj první jaderný test na počátku 70. let – a mimozemšťané se znovu objevili, když Indie provedla nové testy 11. a 13. května 1998.¹⁹ Indická verze NASA je Indian Space Research Organization neboli ISRO. V roce 2008 India Daily odhalil, že předseda ISRO G. Madhavan Nair „má na starosti velmi tajnou misi udržet v tajnosti soubory ISRO UFO, koordinovanou tajně řízeným úsilím OSN“.²⁰ Článek dále říká, že úředníci OSN jsou velmi znepokojení tím, že Indie možná tato tajemství už dlouho neudrží. Některé oblasti v rámci ISRO jsou drženy v utajení – ale podle deníku India Daily ne všichni mlčí.

Jeden [vědec], který pracuje v této uzavřené oblasti, řekl, že Indie je právě začínají přijímat technologie reverzního inženýrství od mimozemských UFO kontrolovaných úsilím Rady bezpečnosti OSN.

Výměnou za to Indie musí mlčet o tom, co se dozvěděla o misích.21

UFO ve svém prostoru

Článek dále říká, že BJP party je známá výrobou rozhodnutí, která překvapí OSN – a zveřejnění může být další mřížkou.

Navzdory všem očekáváním a hrozbám ze strany Spojených států a dalších zemí indická vláda vedená BJP pokračovala v testech několika jaderných bomb. Tentokrát odhalí, jak byl svět posledních sto let držet v tajnosti ohledně UFO prostřednictvím dobře organizovaného mezinárodního fóra pro utajování. Má to ale jeden háček. Indie přijde o svou šanci stát se šestým členem Rady bezpečnosti OSN (BR OSN), pokud bude mluvit pravdu o UFO. BJP s největší pravděpodobností odhalí pravdu a poté bude bojovat o místo Indie v UNSC.22

V roce 2004 India Daily oznámila, že vědci a inženýři obranného výzkumu v Pune, hlavní město pro tuto práci v Indii, bylo řečeno, že do roku 2012 nemohou světu říct, co vědí z těchto tajných projektů.

Pokud budete pečlivě držet uši na těchto šepotech, uvědomíte si, že Indie testovala něco, o čem nikdo nechce mluvit. Jde o průlom v konvenční fyzice a tradičním strojním a leteckém inženýrství ...

Pokud jsou naše šepoty správné, Indie možná navždy změní svět. Proč ale magický rok 2012? Proč musí být do té doby vše utajováno?23

Indie již vstoupila do vesmírných závodů – a v roce 2008 India Daily oznámili, že již vědí o mimozemských základnách na Měsíci.

Indie možná překvapí svět. Překvapení může přijít kdykoliv. Země musí odhalit existenci podzemní infrastruktury základen UFO.24

Zpráva ze 4. července 2005 odhalila, co tyto údajní mimozemšťané zjevně říkali indické vládě a armádě – a nyní by to mělo znít velmi povědomě.

Jakmile jsme v jednom z paralelních vesmírů, můžeme vidět čas a prostor stejným způsobem, jakým můžeme rozlišovat délku, výšku a šířku. Cestovatelé časem z budoucích lidských a mimozemských civilizací nás navštěvují pomocí UFO přes síť červích děr... Cestování červí dírami je fascinující.

Čas a prostor lze plánovat a programovat samostatně. Potom použijete vstupní a výstupní body červích díry tak, aby odpovídaly referenčním bodům v čase a prostoru. Je třeba provést výpočty referenčních bodů v čase a prostoru pomocí vyšších dimenzí (v paralelním vesmíru) ... Úprava vstupních a výstupních bodů červích děr může být poměrně snadná, jakmile se provede z vyšší dimenze v paralelním vesmíru. Pokud se o to pokusíme v našem fyzickém vesmíru, může to být extrémně obtížný problém numerické analýzy.²⁵

Myšlenka, že na čas lze pohlížet „stejným způsobem, jakým můžeme rozlišovat délku, výšku a šířku“, je přesně to, co jsme říkali ve druhé části této knihy. Míra technických detailů v mnoha z těchto článků India Daily je zarážející a daleko přesahuje prostor, který máme v této knize k řádnému popisu. Jeden článek říká, že portály mohou být vytvořeny bombardováním ionosféry s velmi vysokou intenzitou

energie.²⁶

Pokud nejsou červí díry speciálně zpracovány a zmanipulovány, fyzická entita ztratí všechny fyzické atributy v jádru... Prostřednictvím paralelního vesmíru však entita může procházet časem a prostorem okamžitě. Pak přichází skutečná výzva, kde jsou mimozemšťané skutečně daleko před naší civilizací – vědí, jak se transformovat zpět na fyzické entity v jiné červí díře, což vede zpět do našeho fyzického vesmíru... Podle některých výzkumníků dochází k transformaci z fyzických na paralelní vesmírné entity. automaticky, jakmile je červí díra naprogramována tak, aby vynesla entitu do paralelního vesmíru.

Programování červích díry není snadné. Lze je snadno naprogramovat z paralelního vesmíru, ale z této strany to bude klasická výzva z hlediska numerické analýzy. Nicméně pokrok ve výpočetních algoritmech a výpočetních výkonech

nám umožní řešit složité rovnice a programovat červí díry.²⁷

Článek ze 7. října 2006 řekl, že čas lze oddělit od vesmíru a vytvořit záchytnou zónu v hyperprostoru, kterou lze později připojit k jinému bodu v čase. „Oddělení prostoru a času je dosaženo použitím manipulace s gravitačními radiacemi.“²⁸ Jiné články naznačují, že v časoprostoru existuje mnoho paralelních realit – a jakkoli se to může zdát paradoxní, ve skutečnosti můžeme koexistovat na mnoha různých místech jednou.²⁹ „Existujeme spolu jako samostatná entita, když sníme? Ne, říká odborníci; stejná entita koexistuje ve více časových dimenzích. To platí i tehdy, když na někoho myslíme a mentálně ho chceme, aby něco udělal.“³⁰

Jak cestujeme do paralelního vesmíru?

9. července 2005, India Daily Technology Team řekl, že klíčem k umožnění tohoto cestování hvězdnou bránou je vytvoření negativní hmoty. Zdá se, že jde o přesně stejný koncept jako o tom, o čem jsme zde diskutovali – totiž že hmota se přeměňuje na zápornou hmotu, když je její vnitřní pohyb urychlován nad rychlost světla.

Jakmile je vytvořena negativní hmota, všechny hádanky cestování časem, ohýbání prostoru a času, pohyb v paralelním vesmíru a ven z něj – to vše lze okamžitě vyřešit. Když vstoupíte do [ ] černé díry, pokud dokážete urychlit proces vytváření negativní hmoty, můžete snadno projít... . Palubní počítače [na vesmírné lodi] jsou schopny řídit hmotnostní faktor od kladného k zápornému a tak dále, stejně jako letadla vyvažují hmotnost během vzletu, letu a přistání. Jakmile bude možné manipulovat s hmotou entity, bude cestování červími dírami snadné. To nám nejen umožní cestovat do různých časových dimenzí, ale také do paralelních vesmírů a dále.³¹

S touto technologií zjevně budeme schopni vidět všechny potenciálně negativních událostí v budoucnosti, než přijdou, a podnikněte preventivní kroky ke změně výsledku.³²

Také pokud civilizace vidí budoucnost a je schopna změnit budoucnost nahrazení m časové osy, dosáhne nesmrtelnosti v pozemském smyslu. To je přesně to, čeho pokročilí mimozemšťané dosáhli. A přesně toho dosáhneme v příštích několika letech.³³

Dne 22. července 2005 byly uvedeny další informace týkající se myšlenky trojrozměrný čas – a zní to velmi povědomě.

To, co se skutečně děje v paralelním vesmíru [je to, že] nedostatek času jako dimenze... činí život v tomto prostředí velmi odlišným od fyzického vesmíru... Stejně jako se můžeme procházet ve fyzickém vesmíru z bodu A do bodu B, v paralelním vesmíru je možné chodit z jednoho času do druhého.³⁴

---

23. července 2005 byl dále popsán koncept paralelních vesmírů.

Superprostor vyšších dimenzí popisuje všechny známé fyzikální zákony, které platí ve fyzickém vesmíru. Je to vesmír, ve kterém čas jako dimenze neexistuje. Je to vesmír, ve kterém můžeme vytvářet paralelní časové dimenze. Fyzické objekty se zhrouť do objektů s více entitami... Právě v tuto chvíli patříme do několika paralelních vesmírů... Zatímco fyzické tělo je ve fyzickém vesmíru... komunikujeme sami se sebou z paralelního vesmíru a vedeme mozek k práci a životu. Jakmile zemřeme, žijeme dál, až na to, že se stáhneme z fyzického vesmíru, protože tělo není použitelné. Nadále žijeme v paralelních vesmírech.³⁵

Dne 26. července 2005 učinil tým India Daily Technology Team prohlášení, které je přesně totožné s vědou, kterou jsem nezávisle vypracoval pro tuto knihu. Když jsem viděl toto spojení, byl jsem ohromen.

... [Co se stane s fotonem, pokud] časová dimenze není se pohybuje pouze rychlostí světla, ale ve skutečnosti je vytvořen k dalšímu zrychlování? ... [T] Čistým výsledkem je, že entita může ustoupit z fyzického vesmíru a splynout s paralelním vesmírem. To je fascinující. Protože to se stává vyspělým civilizacím, které vědí, jak žít nesmrtelný život

paralelní vesmíru a jednou za čas se vznášet kolem fyzického vesmíru. Někteří vědci nyní věří, že po smrti se elektromagnetický prostorový zdroj energie neboli duše jen pohybuje tunelem zpomalujícího času, aby skončil v bílém světle – které představuje vstup do paralelního vesmíru.

Podle výzkumníků v této oblasti může pokročilá civilizace dosáhnout nesmrtelnosti tím, že bude moci kdykoli vstoupit do fyzického a paralelního vesmíru. S největší pravděpodobností se to stane, když se narodíme a když zemřeme. Ale technologie zrychlování času nebo zpomalování času nám umožní ve fyzickém vesmíru přistupovat a pohybovat se dovnitř a ven z paralelního vesmíru.³⁶

27. července diskutoval o této vědě tým Indie Daily Technology Team z hlediska biologie – a opět to znělo velmi podobně jako to, o čem jsme diskutovali.

Dvě třetiny našeho mozku nejsou pod naší kontrolou. Řídí se entitami v paralelním vesmíru. Komunikujeme pomocí signálů generovaných myslí běžně známých jako telepatie s mnoha dalšími entitami a dokonce i sami se sebou ve vyšších prostorových dimenzích paralelního vesmíru... Svou myslí neustále prochází me paralelními vesmíry, aniž bychom fyzicky opustili fyzický vesmír. Ta část mozku není ani pod naší kontrolou. Zdá se tedy, že jsme geneticky spojeni s některými pokročilými formami života, které mohou neustále přecházet z fyzického do paralelního vesmíru.³⁷

Jiné články říkají, že nás z M15 navštěvuje mnoho mimozemšťanů Hvězdokupa, která je nejhustší částí našeho místního vesmíru – a má mnoho černých děr, které poskytují mimozemským civilizacím obří přenosovou stanici. Tito mimozemšťané se zjevně připravují odhalit se Zemi v roce 2012.³⁸ V článku z 10. srpna 2005 se uvádí, že „mnoho z hlášených UFO jsou ve skutečnosti jevy s obrácením času, které zahájila naše vlastní budoucí generace o stovky let později. Mohou nás přijít navštívit, pozorovat nás, ale nemohou změnit žádnou událost.“³⁹

Příprava na „galaktické rodinné setkání“

Jedna zpráva z roku 2006 odhalila, že UFO a mimozemské civilizace budou lidstvu oznámeny v prosinci 2012 – a „obecným konsensem je připravit na to svět pomalu.“⁴⁰ Článek z 29. prosince 2006 uvádí, že světové vlády byly skrývají pravdu o UFO a mimozemšťanech po celá desetiletí, ale probírají tajné přípravy k odhalení pravdy v roce 2012. Také se v ní říká, že „Brazilie, Indie a Čína se ují mají vedení v této záležitosti“ a že svět bude tajně používat pomoci mimozemšťanů, abychom se vyhnuli případným katastrofám, které mohou v důsledku tohoto přechodu nastat.⁴¹ Dne 12. května 2005 oznámila společnost India Today, že nás od prosince 2012 navštíví zástupci všech osmdesáti osmi souhvězdí na noční obloze. „Konečně pochopíme skutečný proces evoluce, proces ohýbání času a prostoru, skutečnost, že gravitace je vlna a ne síla“ a mnoho dalšího.⁴²

Další článek ze 4. ledna 2007 odhaluje, co se očekává, že se stane, až toto „galaktické zarovnání“ dosáhne svého vrcholu v prosinci 2012.

Galaktické zarovnání mění svět. Civilizace se reinkarnují. Země se omlazuje. Je funkcí gravitační vlny. Gravitační vlna ve vyšších dimenzích je naprogramována tak, aby vytvořila toto galaktické zarovnání, aby se Země mohla reinkarnovat.

K hlavnímu galaktickému zarovnání došlo dříve. Někteří věří, že dinosauři zmizeli před miliony let během velkého galaktického zarovnání. Védská literatura hovoří o galaktickém vyrovnání. Atlantida byla ztracena během galaktického zarovnání. Je zajímavé, že starověká literatura také naznačuje formální mimozemskou návštěvu během a po galaktickém zarovnání. Asi sto let před galaktickým zarovnáním začnou Země navštěvovat pokročilé mimozemské civilizace. Zajímavé je, že moderní pozorování UFO bylo poprvé zaznamenáno v roce 1911 v Německu. Mimozemšťané vytvářejí prostředí pro jejich formální návštěvu.

To nemusí být jiné. V roce 2012 nebo později bychom mohli vidět mimozemské civilizace – pokročilé mimozemšťany typu IV.

zodpovědný za velký třesk. Věda, historie, filozofie a všechny aspekty lidského života se mohou toho dne změnit, když to budeme sledovat s užasem.“43

Celkově jsou tyto informace ze sekce „Technologie“ v India Daily tak čtené, konkrétní a pokračující, že mám pocit, že je vysoce pravděpodobné, že nám skutečně říká pravdu. A tato data potvrzují to, co řekli někteří svědci, kteří pracovali pro vojensko-průmyslový komplex ve Spojených státech a jinde.

Svědectví „Mr. X“

Tím se dostáváme ke slovu „Mr. X“, úplně první svědek, kterého oslovil projekt Camelot. Zemřel náhle na masivní mozkovou mrtvici, když se chystal vystoupit, odhalit svou identitu a říct mnohem více z toho, co se naučil v tajných projektech. Nicméně máme jeho písemné svědectví o přísně tajných dokumentech, které četl a které odhalily poselství, jež byla předána našim světovým vůdci již v 50. letech. Jerry Pippin přímou vyzpověď dal tohoto svědka a napsal o tom, co slyšel.

... Mimosvětové říkají, že 21. nebo 22. prosince 2012 provedou hromadné přistání po celém světě, ať se to našim vůdci líbí nebo ne. Zřejmě budou naše média použita (nebo nějaká podobná celosvětová metoda – pravděpodobněji telepatická) k předání těchto informací celému světu – bude to něco, co bude vědět každý. Lidé budou mít na výběr, zda se chtějí duchovně vyvíjet a cestovat s mimozemšťany nebo ne:

"Pan. X: Budeme mít na výběr. Q: A jaký je výběr?

Pan X.: [Ať už] chceme zjistit, odkud přišli, a naučit se více se duchovně vyvíjet – abychom i my mohli projít vesmírem a vytvořit život.“44

Je snadné přehlédnout dopad toho, co „Mr. X“ skutečně znamená, když říká, že budeme mít na výběr „duchovněji se vyvíjet“. Přepis jejich rozhovoru odhaluje ještě další podrobnosti. Netušíme, zda se tak skutečně stane, ale je jistě zajímavé spekulovat.

Uvolní se množství informací, které se rozbijí většinu našich základních přesvědčení. Někteří propadnou panice, protože jejich systém víry bude zničen. Někteří se budou zlobit, protože se jim tak dlouho lhalo. Někdo si bude myslet, že je tady konec světa. Většina bude zmatena v nejlepší mřížce v náboženských otázkách, protože pravda bude řečeno a tato pravda rozbije VŠECHNY náboženské přesvědčení. Naučí mě se skutečnou historii člověka prostřednictvím mimozemšťanů a existujících mocností. Je to nevyhnutelné. Pokud svět už stane na cestě, na které je – a nevidím důvod, aby se to změnilo – bude nám muset být ukázána pravda. A pokud to neudělají ti, kteří řídí svět, udělají to mimozemšťané.45

Jak říká staré přísloví, „pravda tě osvobodí“. Ručně jsem vybral ta nejlepší data z třiceti let zasvěceného výzkumu, abych dal dohromady tuto knihu právě z tohoto důvodu – a s těmito znalostmi máme nástroje k vytvoření Zlatého věku. Můžeme vytvořit neomezenou, čistou, neznečištěnou energii zdarma. Můžeme vytvořit užasně nové léčebné technologie. Můžeme dobýt gravitaci, prostor a čas a bez námahy se pohybovat po galaxii. Můžeme dobře zažít celosvětové probuzení epifýzy, což nám dá dramatické nové intuitivní schopnosti – možná nám dokonce umožní přejít do stavu světelného těla. Pokud je zoroastrijská legenda o Fraso kererti skutečně pravdivá, pak se čas, jak jej známe, může nějakým zásadním způsobem změnit – což nám dává možnost vstoupit do nelokálního, nelineárního času – říše časoprostoru – mnohem snadněji.

Cítím, že dostáváme pozvání k využití znalostí, které tato kniha obsahuje, spolu s mnoha dalšími zdroji pozitivních, povznášejících a inspirativních informací. Zlatý věk je akce s účastí, ne něco, na co sedíme a čekáme. Technologie, o které jsem se s vámi podělil, jsou skutečné. Mohou být vyvinuty. A mohou naši společnost přetvořit na úroveň, kterou bychom normálně považovali pouze za sci-fi. Nejsme bezmocní proti zemským změnám a stí novým kvazipolitickým světovým mocnostem. Naše vlastní mysl jsou ve vzájemné symbióze a se zemí způsobem, kterému v současnosti nerozumíme na žádném masové úrovni. Zdá se, že naši lidští příbuzní byli zodpovědní za zasažení semínka každého velkého světového náboženství – a jejich poselství o důležitosti milovat a respektovat druhé se dostalo ke každému na Zemi. Energie vesmíru je v přírodě prokazatelně láskyplná – a proto je velmi pravděpodobné, že všechny události, které se nyní odehrávají na Zemi a v celém našem

Sluneční soustava, navzdory tomu, jak hrozivě se mohou tolika lidem zdát, má pozitivní účel – pomoci inspirovat hromadnou, kolektivní lidskou evoluci a probuzení. Láska, kterou vytváříme ve svých vlastních životech, se může dokonce rozšířit až do úplného vývoje toho, co to znamená být člověkem. Máme sklon zbožňovat složitosti a mentální hádanky, ale v tomto případě může být pravda velmi jednoduchá: Země je škola duchovního učení a my všichni jsme studenti. Den promoce je za námi – a diplom získáváme tím, že se sobě i všem ostatním na vyšší úrovni dokážeme, že už nemusíme opakovat ty samé lekce – život za životem – a vytváříme si masový sen o pekle. Pokud jsme skutečně na prahu takového radikálního posunu v povaze toho, co znamená být naživu a vědomý, pak brzy začijeme tuto majestátní proměnu v přítomnosti. Stane se to v reálném čase – jako živý, dýchající, živě užasný zážitek. Možná si skutečně uvědomíme, že svět byl jako obrovská iluze – jasný sen, kde se nám vše, co vytvoříme, neustále odráží – a nakonec si uvědomíme, že jsme nikdy předtím nebyli skutečně vzhůru.

Fakta jsou na stole. Zdrojové pole je skutečností. Všichni chceme učinit tento svět lepším místem a nyní máme novou sadu nástrojů, které nám v tom pomohou. Nejsme oběti a rozhodně nejsme sami. Vesmír sám o sobě může být vědomou superbytosťou, která nás povzbuzuje k tomu, abychom udělali kvantový skok v našem vlastním chápání toho, kdo a co jsme – a dává nám galaktickou energii v celé sluneční soustavě, kterou potřebujeme, abychom se tam dostali. Tisíce let trvající proroctví ze všech hlavních kultur po celém světě nám pomohla pochopit, co se vlastně děje – a znovu vybudovat vědu, kterou potřebujeme k dokončení prvního Zlatý věk si vytváříme sami – začít máme v našich vlastních životech – a odměny jsou téměř mimo představivost. Tím, že se přes sebe nenávidíme a strach dostaneme, abychom dosáhli těžce vydaného místa přijetí a odpuštění – sobě i druhým – uzdravujeme svět:

Miluji tě. To mi je líto. Prosím odpusť mi. Děkuji.

Poděkování

V lednu 1996 jsem začal číst The Law of One, sérii pěti knih, které byly údajně telepaticky přenášeny velmi pokročilými mimozemšťany. Tito mimozemšťané tvrdili, že pomohli postavit Velkou pyramidu, původně pro pozitivní účely, ale byli nuceni se stáhnout ze Země, když se zkroutila pro negativní účely. Řekli také, že hlavní důvodem, proč navázali tento kontakt v moderní době, bylo omluvit se za to, co udělali, a dát nám tento nový dar v naději, že zlepší zoufalou situaci, kterou neúmyslně vytvořili. Překvapivě velký počet bodů, které jsem v této knize uvedl, se objevuje v sérii Zákon jednoho, z nichž většina prošla v roce 1981. Odhalují, že mysl je skutečně nekonečná, ale přesto má jedinečnou identitu na obrovské vesmírné úrovni – kterého nazývají Jediným Nekonečným Stvořitelem.

Bylo nám řečeno, že jsme všichni dokonalí, holografické odrazy Jediného Nekonečného Stvořitele; že se reinkarnujeme, abychom pracovali na duchovních lekcích a nakonec se vrátíme ke své původní identitě; že „cyklus 25 000 let“ vytváří biologickou a duchovní evoluci náhlými skoky a že cyklus bude dokončen přibližně v letech 2011 až 2013 — předznamenává kvantovou transformaci prostoru, času, hmoty, energie, biologie a vědomí to už je na dobré cestě. Série Zákon jednoho také popisuje globální mřížku, jde do velkých podrobností o fyzice časoprostoru a časoprostoru, diskutuje o úrovních duchovní evoluce, které jsou založeny na barevném spektru duhy, naznačuje, že galaxie je inteligentní superbytost, která navrhl lidskou podobu, aby se objevila na milionech obydlených planet, a říká, že máme potenciál vyvinout se do zcela nové úrovně bytí, když procházíme touto transformací. 1 Dobrotivá skupina, kterou nazývají

—
Konfederace planet ve službách Jediného Nekonečného Stvořitele“ zjevně pomáhala Zemi během celého jejího vývoje – a zvláště se zaměřuje na to, aby nám pomohla projít tímto přechodem hladce a bezpečně. Tento materiál tvořil základ velké části mé práce a bylo uvedeno mnoho konkrétních podrobností, které bylo možné později prozkoumat a vědecky ověřit. Každý důvěryhodný zasvěcenec, kterého znám, mi poskytl ohromující potvrzení konkrétních detailů v sérii Zákon jednoho, i když ani jeden z nich ji nikdy nečetl. Měl jsem mnoho fascinujících osobních zkušeností, které mě vedly k přesvědčení, že tento materiál je skutečně přesný a pravdivý – a proto jej považuji za zcela odlišný.

z většiny ostatních údajně usměrňovaných učení, která si, jak se zdá, neustále odporují a často nejsou v souladu s vědou, kterou v této knize zveřejňuji.

Další významnou výjimkou z pravidla jsou knihy o Sethově, které přinesli Jane Robertsová a Robert Butts – zejména dřívější svazky. Závěrečné kapitoly The Seth Material obsahují dlouhou disertační práci o tom, co Seth nazývá jednotkami vědomí – a tato data velmi dobře zapadají do všeho, co jsem v této knize představil.

Doufám, že jste shledali toto zkoumání Zdrojového pole stejně fascinující a informativní jako já, když jsem ho psal. Tato kniha je tím nejvýznamnějším úsilím, které jsem dosud vynaložil, abych pomohl procesu odhalování – takže se tyto pokročilé technologie a vědy již nezdají tak nemožné uvěřit. Cítím, že není důvod se těchto změn, které nyní probíhají, obávat. Prochází me procesem, který můž e být inteligentně napsán – abychom podpořili naši vlastní evoluci. Máme moc zvýšit svou vlastní soudržnost tím, že se naučíme být více milující, přijímat a odpouštět druhým – protože v odpuštění druhým je odpuštění sobě samým.

Rád bych poděkoval mnoha hrdinům a průkopníkům, jejichž práce umožnila vznik této knihy – a mnoha dalším, kteří pracují ve stejných oblastech. Bez vašeho užasného úsilí užasného génia bychom si nikdy neuvědomovali svůj skutečný potenciál. Rád bych poděkoval své matce, otci a bratrovi, mé krásné životní partnerce a mnoha lidem, kteří se mnou v průběhu let různými způsoby sdíleli svůj život – a dali mi lásku a vedení. Chci také poděkovat Brianu Tartovi, Grahamu Hancockovi, Jimu Hartovi, zaměstnancům společnosti Dutton a mnoha dalším, kteří mi pomohli plně realizovat tuto práci. Rád bych také poděkoval těm, kteří jsou mimočas a poskytli mi tak rozsáhlou podporu při výzkumu a vývoji těchto myšlenek a psaní této knihy – včetně neustálé zpětné vazby, snů, kritiky a nových průlomových myšlenek, nemluvě o neuvěřitelném počtu pozoruhodně přesných budoucích proroctví – osobních i planetárních. Doufám, že se brzy setkáme osobně nebo s jeho energetickým ekvivalentem – protože považujeme koncept „galaktického rodinného setkání“ za vysoce inspirativní.

Poznámky

Úvod

1 Walter Scott (ed.), *Hermetica: Starověké řecké a latinské spisy, které obsahují náboženské nebo filozofické učení připisované Hermesu Trismegistovi*, sv. 1. New York: Shambala, 1985 s. 327.

2 Tamtéž, str. 351.

3 Tamtéž, str. 351.

4 Tamtéž, str. 355.

5 Tamtéž, str. 425.

6 Tamtéž, str. 387.

7 Tamtéž, str. 387–389.

Předmluva

1 Wilcock, David. 2012 Enigma (dokument). DivineCosmos.com, 10. března 2008. <http://video.google.com/videoplay?docid=-4951448613711060908#> (přístup prosinec 2010).

2 Wilcock, David. Web Divine Cosmos. <http://www.divinecosmos.com>.

3 Akimov, AE a Shipov, GI „Torzní pole a jejich experimentální projevy“. Proceedings of International Conference: New Ideas in Natural Science, 1996. <http://www.eskimo.com/~billb/freenrg/tors/tors.html> (přístup prosinec 2010).

Kapitola jedna

1 Backster, Cleve. Primární vnímání: Biokomunikace s rostlinami, žijícími potravinami a lidskými buňkami. Anza, CA: White Rose Millennium Press, 2003. <http://www.primaryperception.com>.

2 Tamtéž, str. 12.

3 Tamtéž, str. 12.

4 Tamtéž, str. 14.

5 Sherman, Harold. Jak zajistit, aby ESP fungovalo pro vás. DeVorss & Co., 1964. <http://www.haroldsherman.com> (přístup prosinec 2010).

6 Tamtéž , str. 165–166.

7 Talbot, Michael. Holografický vesmír. New York: HarperCollins, 1991, str. 141.

8 Backster, Cleve. Na cit., str. 17.

9 Tamtéž , str. 18.

10 Tamtéž , str. 22.

11 Tamtéž , str. 23.

12 Tamtéž , str. 23–24.

13 Tamtéž , str. 24.

14 Tamtéž , str. 25.

15 Tamtéž , str. 25.

16 Tamtéž , str. 31.

17 Tamtéž , str. 32.

18 Tamtéž , str. 34.

19 Tamtéž , str. 48.

20 Tamtéž , str. 51.

21 Tamtéž , str. 52.

22 Tamtéž , str. 54–55.

23 Tamtéž , str. 55.

24 Tamtéž , str. 57.

25 Tamtéž , str. 59.

26 Tamtéž , str. 59.

27 Tamtéž , str. 73.

28 Tamtéž , str. 76–77.

29 Tamtéž , str. 79.

30 Tamtéž , str. 40–41.

[31](#) Tamtéž , str. 110–111.

[32](#) Tamtéž , str. 127.

[33](#) Tamtéž , str. 127.

[34](#) Tamtéž , str. 127–128.

[35](#) Backster, Cleve. Osobní komunikace, 2006.

[36](#) Bailey, Patrick G. a Grotz, Toby. "Kritický přehled dostupných informací o tvrzeních o energii nulového bodu, volné energii a experimentech a zařazeních s nadměrnou jednotou." Institute for New Energy, Proceedings of the 28th IECEC, 3. dubna 1997. <http://padrak.com/ine/INE21.html> (přístup prosinec 2010).

[37](#) Dobře, Stevane. "Utajení vynálezu je stále silné." Federace amerických vědců , 21. října 2010. http://www.fas.org/blog/secretcy/2010/10/invention_secretcy_2010.html (přístup leden 2011).

[38](#) O'Leary, Brian; Wilcock, David; Deacon, Henry a Ryan, Bill. "Brian O'Leary a Henry Deacon v Curychu přepis." Projekt Camelot, 12. července 2009. http://projectcamelot.org/lang/en/Zurich_Conference_Brian_O_Leary_12_July_2009_en.html.

[39](#) Mallove, Eugene. (1999) "MIT a studená fúze: zvláštní zpráva." Infinite Energy Magazine, 24. <http://www.infiniteenergy.com/images/pdfs/mitcfreport.pdf> (přístup z prosince 2010).

[40](#) Infinite Energy: Magazine of New Energy Science and Technology. <http://www.infinite-energy.com/>.

[41](#) Wilcock, David. "Historický Wilcock/Art Bell/Hoagland Show!" Divine Cosmos, 21. června 2008. http://divinecosmos.com/index.php?option=com_content&task=view&id=391&Itemid=70.

[42](#) Tamtéž .

Kapitola dvě

[1](#) Hermans, HGM Memories of a Maverick. Kapitola 9. Nizozemsko: Pi Publishing, 1998. <http://www.uri-geller.com/books/maverick/maver.htm>.

2 Rucert, Carla; Elkins, Don a McCarty, Jim. The Law of One, Kniha I: The Ra Material. Atglen, Pennsylvania: Whitford Press, 1984.

3 Hermans, HGM Memories of a Maverick. op. cit.

4 Tamtéž .

5 Tamtéž .

6 chinonů , Sam. "Hledám doktora Grinberga." New Age Journal, červenec/srpen 1997. http://www.sustainedaction.org/Explorations/professor_jacobo_grinberg.htm (pří stup z prosince 2010).

7 Grinberg-Zylberbaum, Jacob. (1994) "Interakce mezi mozkiem a mozkiem a interpretace reality." Národní autonomní univerzita Mexika a Národní institut pro studium vědomí , projekt: D6APA UNAM IN 500693 a IN 503693. <http://www.start.gr/user/symposia/zylber4.htm> (pří stup prosinec 2010).

8 Grinberg-Zylberbaum, Jacobo a Ramos, J. „Vzorci mezihemisférových korelací během lidské komunikace“. International Journal of Neuroscience, 1987; 36: 41–53; Grinberg Zylberbaum, J. a kol., „Lidská komunikace a elektrofyziologická aktivita mozku“. Subtle Energies, 1992; 3(3): 25–43.

9 Grinberg-Zylberbaum, Jacobo. „Paradox Einstein-Podolsky-Rosen v mozku; Přenesený potenciál.“ Fyzikální eseje 7, (4), 1994.

10 Facebooková stránka Jacobo Grinberg-Zylberbaum. <http://www.facebook.com/group.php?gid=25113472687> (pří stup prosinec 2010).

11 chinonů , Sam. Hledá se doktor Grinberg. New Age Journal, červenec/srpen 1997. http://www.sustainedaction.org/Explorations/professor_jacobo_grinberg.htm (pří stup z prosince 2010).

12 Dort, Charlesi. "Fyziologické koreláty Psi kognice." International Journal of Parapsychology, 1963: 5; 375–86.

13 McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe. New York: HarperCollins, 2002; s. 126–127.

- [14](http://www.itp.edu/academics/faculty/braud.php) Institut transpersonální psychologie. Profil fakulty Williama Brauda. <http://www.itp.edu/academics/faculty/braud.php> (přístup prosinec 2010).
- [15](http://www.itp.edu/academics/faculty/braud/publications.php) Institut transpersonální psychologie. William Braud: Publikace. <http://www.itp.edu/academics/faculty/braud/publications.php> (přístup prosinec 2010).
- [16](#) Braud, W. a Schlitz, MJ „Interakce vědomí se vzdálenými biologickými systémy: účinky anomální intencionality“. *Subtle Energies*, 1991; 2(1): 1–46.
- [17](#) Schlitz, M. a LaBerge, S. "Autonomní detekce vzdáleného pozorování : dvě koncepční replikace." In Bierman (ed), sborník přednesených příspěvků : 465–78.
- [18](#) Braud, W. a kol.: „Další studie autonomní detekce vzdáleného upřeného pohledu: replikace, nové kontrolní postupy a osobnostní koreláty“. *Journal of Parapsychology*, 1993; 57: 391–409.
- [19](#) Sheldrake, Rupert. Papíry o smyslu být zírání. [Sheldrake.org](http://www.sheldrake.org). <http://www.sheldrake.org/Articles&Papers/papers/staring/index.html> (přístup prosinec 2010).
- [20](#) Braud, W. a Schlitz, M. Psychokinetický vliv na elektrodermální aktivitu. *Journal of Parapsychology*, 1983; 47(2): 95–119.
- [21](#) Braud, W., et al.: "Zaměření pozornosti usnadněné prostřednictvím vzdálené mentální interakce." *Journal of the American Society for Psychical Research*, 1995; 89(2): 103–15.
- [22](#) Braud, WG „Blokování /stínění psychického fungování prostřednictvím psychologických a psychických technik: zpráva o třech předběžných studiích.“ In White, R. a Solvvin, I. (eds.), *Research in Parapsychology*, 1984 Metuchen, NJ: Scarecrow Press, 1985, s. 42–44.
- [23](#) Braud, WG, "Důsledky a aplikace laboratorních nálezů psi." *European Journal of Parapsychology*, 1990–91; 8: 57–65.
- [24](#) Braud, W., a kol. "Další studie účinku bio-PK: zpětná vazba, blokování , obecnost/specifičnost." In White, R. and Solvvin, I. (eds), *Výzkum v parapsychologii*: 45–48.

25 Andrews, Sperry. Výchova k mí ru prostř ednictví m planetární ho vědomí : Projekt lidského spojení . Human Connection Institute. http://www.connectioninstitute.org/PDF/HCP_Fund_Proposal.pdf (př í stup prosinec 2010).

---

26 Andrews, Sperry. Výchova k mí ru prostř ednictví m planetární ho vědomí : Projekt lidského spojení . Human Connection Institute. http://www.connectioninstitute.org/PDF/HCP_Fund_Proposal.pdf (př í stup prosinec 2010).

---

27 Schlitz, MJ, Honorton, C. "ESP a kreativita ve výjimeč né populaci." Sborní k př ednesených př í spěvků : 33. výroční konference parapsychologické asociace; Washington DC; 1990. V Andrews, Sperry (ed). Výchova k mí ru prostř ednictví m planetární ho vědomí : Projekt lidského spojení . Human Connection Institute. http://www.connectioninstitute.org/PDF/HCP_Fund_Proposal.pdf (př í stup prosinec 2010).

---

28 Jahn, RG, Dunne, BJ Okraje reality: Role vědomí ve fyzickém světě. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1987.

29 Bisaha, JJ, Dunne, BJ „Víte př edmětů a prekognitivní vzdálené sledování geografických míst na dálku“. In: Tart C., Puthoff, HE, Targ, R., eds. Mind at Large. New York: Praeger, 1979: 107–124.

30 Kenny, Robert. (2004) Co nám mů ž e věda ří ci o kolektivní m vědomí ? Iniciativa kolektivní moudrosti. http://www.collectivewisdominitiative.org/papers/kenny_science.htm (př í stup prosinec 2010).

---

31 Henderson, Mark. "Teorie telepatie a posmrtného ž ivota vyvolávají pozdviž ení na špič kovém vědeckém fóru." The Sunday Times, 6. zář í 2006. <http://www.timesonline.co.uk/article/0,2-2344804,00.html> (př í stup prosinec 2010).

32 Carey, Benedict. "Journal's Paper on ESP Očekává se, ž e vyvolá pobouř ení ." The New York Times, 5. ledna 2011.

http://www.nytimes.com/2011/01/06/science/06esp.html?_r=2&hp

(první stupeň leden 2011).

33 Tamtéž .

Kapitola třetí

1 Johnston, Laurance. "Sí dlo duše." Parapalegia News, srpen 2009. <http://www.healingtherapies.info/PinealGland1.htm> (první stupeň prosinec 2010).

2 Mabie, Curtis P. a Wallace, Betty M. (1974) "Optické, fyzikální a chemické vlastnosti kalcifikací epifyzy." Calcified Tissue International. 16, 59–71.

3 Wilcock, David. 2012 Enigma (dokument).

DivineCosmos.com, 10. března 2008.

<http://video.google.com/videoplay?docid=-4951448613711060908#> (první stupeň prosinec 2010).

4 Bay, David a Sexton, Rebecca. "Pohané milují šišky a používají je ve svém umění." Špičková hrana. <http://cuttingedge.org/articles/RC125.htm> (první stupeň prosinec 2010).

5 Wilcock, David. Enigma z roku 2012, op. cit.

6 Palmgren, Henrik. „Biscione – symbolika italského hada nápadně podobná Quetzalcoatlovi v mayské mytologii.“ Výtvary z červeného ledu. <http://www.redicecreations.com/winterwonderland/serpentman.html> (první stupeň prosinec 2010).

7 Komaroff, Katherine. Sky Gods: The Sun and Moon in Art and Myth New York: Universe Books, 1974, str. 52. In Úžasná objevy.

Symboly hada a draka. [http://](http://amazingdiscoveries.org/albums.html?)

amazingdiscoveries.org/albums.html?action=album&aid=5426353352209572785 (první stupeň prosinec 2010).

8 Olson, Kerry. Chrám Quetzalcoatl (Operený had) v Teotihuacánu. Webshots Americký pozdrav.

<http://travel.webshots.com/photo/1075984150033121848BHPuxi>

(první stupeň prosinec 2010).

9 Thorsander, Glen. (2008) Strom života Omphalos a Baetyl Stone. FirstLegend.info.

<http://firstlegend.info/3rivers/thetreeoflifeomphalos.html> (přístup prosinec 2010).

[10](http://web.archive.org/web/20041119225528/http://www.thewhitegoddess.co.uk/articles/pheonix.asp?SID=Egypt) Žitný vlk. (2003) „Legenda a historie ptáka Bennu a Fénixe“. Bílá bohyně. <http://web.archive.org/web/20041119225528/http://www.thewhitegoddess.co.uk/articles/pheonix.asp?SID=Egypt> (přístup v prosinci 2010).

[11](#) Thorsander, Glen. (2008) Strom života Omphalos a Baetyl Stone, op. cit.

[12](#) Žitný vlk. (2003) „Legenda a historie ptáka Bennu a Fénixe“, op. cit.

[13](#) Tamtéž .

[14](#) Tamtéž .

[15](#) Tamtéž .

[16](#) Thorsander, Glen. (2008) Strom života Omphalos a Baetyl Stone, op. cit.

[17](#) Tamtéž .

[18](#) Palmer, Abram Smythe. (1899) „Jakub v Bethel: Vidění – kámen – pomazání“. V Lexic.us, Literární využití baetylů. <http://www.lexic.us/definition-of/baetyls> (přístup prosinec 2010).

[19](#) Thorsander, Glen. (2008) Strom života Omphalos a Baetyl Stone., op. cit.

[20](#) Tamtéž .

[21](#) Papafava, Francesco, ed. Průvodce Vatikánskými muzei a městem. Vatikán: Tipografia Vaticana., 1986. V Petersonu, Darren (ed.), Vatikánské muzeum — Court of the Pigna. Cesta po Itálii pro finančně náročné. <http://touritaly.org/tours/vaticanmuseum/Vatican06.htm> (přístup prosinec 2010).

[22](#) Bible svatá. Matouš 6:22. Verze krále Jakuba.

[23](#) Thorsander, Glen. (2008) Strom života Omphalos a Baetyl Stone, op. cit.

[24](#) Blavatská, Helena. "Starověké památky: Pythagorejská věda o číslích." Theosophy, 27, 7, květen 1939, s. 301–306.

<http://www.blavatsky.net/magazine/theosophy/ww/additional/ancientlandmarks/PythagScienceOfNumbers.html> (přístup v prosinci 2010).

[25](#) Hall, Manly Palmer. (1928) Tajná učení všech věků . The Philosophical Research Society Press.

[26](#) Hall, Manly Palmer. Okultní anatomie člověka. Los Angeles: Hall Pub. Co; 2. vyd. (1924), s. 10–12.

[27](#) Hall, Manly Palmer. (1928) Tajná učení všech věků . The Philosophical Research Society Press, strana XCVII. v (ed) Kundalini Research Foundation, Kámen mudrců . http://www.kundaliniresearch.org/philosophers_stone.html (přístup prosinec 2010).

[28](#) Steiner, Rudolf a Bartoň, Matěj. (2010) Záhady svatého grálu: Od Artuše a Parzivala k modernímu zasvěcení . Rudolf Steiner Press, s. 147. <http://books.google.com/books?id=EeIPM9oGx70C&pg=PA171&lpg=PA171> (přístup v prosinci 2010).

[29](#) Tamtéž , str. 158.

[30](#) Hall, Manly Palmer. Orfické vejce: Z Bryantovy analýzy antické mytologie. Společnost pro filozofický výzkum. <http://www.prs.org/gallery-classic.htm> (přístup prosinec 2010).

[31](#) Hall, Manly Palmer. (1928) Tajná učení všech věků , op. cit.

[32](#) Lokhorst, Gert-Jan. Descartes a šišinka mozková. Stanford Encyclopedia of Philosophy, 25. dubna 2005, revidováno 5. listopadu 2008. <http://plato.stanford.edu/entries/pineal-gland/> (přístup prosinec 2010).

[33](#) [EdgarCayce.org](http://www.edgarcayce.org). Skutečné zdraví Fyzicko-duševně-duchovní : Šišinka mozková. října 2002.

http://web.archive.org/web/2008019233929/http://www.edgarcayce.org/t_h/tharchiv/research/pineal.html (přístup prosinec 2010).

[34](#) Cox, Richard. Oko mysli. USC Health & Medicine, zima 1995. In Craft, Cheryl M. (ed.), [EyesightResearch.org](http://www.eyesightresearch.org). http://www.eyesightresearch.org/old/Mind%27s_Eye.htm (přístup prosinec 2010).

[35](#) Tamtéž .

[36](#) Miller, Julie Ann. „Z očí do (třetího) oka; vědci využijí neočekávané podobnosti mezi sítnicí oka a mozkovou šišinkou.“ Science News, 9. listopadu 1985. <http://www.highbeam.com/doc/1G1-4016492.html> (přístup prosinec 2010).

---

[37](#) NIH/Národní institut dětského zdraví a lidského rozvoje „Evoluce šišinky mozkové, aby zlepšila vidění, podle nové teorie“, ScienceDaily. 19. srpna 2004. <http://www.sciencedaily.com/releases/2004/08/040817082213.htm> (přístup prosinec 2010).

[38](#) Wiechmann, AF Melatonin: paralely v epifýze a sítnici. Exp Eye Res. června 1986; 42(6):507–27. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/3013666> (přístup prosinec 2010).

[39](#) Lolley, RN, CM Craft a RH Lee. „Fotoreceptory sítnice a pinealocyty epifýzy sdílejí společné složky přenosu signálu. Neurochem Res, 17(1): 81, 1992. <http://www.springerlink.com/content/uj3433344j061353/>.

---

[40](#) Max, M., a kol. "Na světle závislá aktivace tyčového transducinu pineální mozkové mopsinem." Journal of Biological Chemistry, 273(41): 26820, 1998. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9756926> (přístup prosinec 2010).

[41](#) Baconnier, SS, Lang, B., et al. (2002) "Mikrokrystaly kalcitu v epifýze lidského mozku: první fyzikální a chemické studie." Bioelectromagnetics 23 (7): 488–95.

[42](#) Field, Simon Quellen. Vědecké hračky, které můžete vyrobit se svými dětmi. Kapitola 4: Rádio. Sci-Toys.com. http://scitoys.com/scitoys/scitoys/radio/homemade_radio.html (přístup prosinec 2010).

[43](#) Harvey, E. Newton. Povaha zvířecího světla. (Triboluminiscence a piezoluminiscence.) Projekt Gutenberg, 26. listopadu 2010. <http://www.gutenberg.org/files/34450/34450.txt> (přístup prosinec 2010).

[44](#) Bamfield, Peter. (2001) Chromické jevy: Technologické aplikace barevné chemie. Královská společnost chemie,

Cambridge, Spojené království, s. 69. <http://www.scribd.com/doc/23581956/Chronic-Phenomena-Bamfield-2001> (př í stup prosinec 2010).

[45](#) Johnston, Laurance. "Sí dlo duše." Parapalegia News, srpen 2009. <http://www.healingtherapies.info/PinealGland1.htm> (př í stup prosinec 2010).

[46](#) Hanna, John. Erowid Character Vaults: Nick Sand Extended Biography. [Erowid.org](http://www.erowid.org/culture/characters/sand_nick/sand_nick_biograph_y1.shtml). 5. listopadu 2009. http://www.erowid.org/culture/characters/sand_nick/sand_nick_biograph_y1.shtml (př í stup prosinec 2010).

[47](#) Baconnier, SS, Lang, B., et al. (2002) "Mikrokrystaly kalcitu v epifýze lidského mozku: první fyzikální a chemické studie." Bioelectromagnetics 23 (7): 488-95.

[48](#) Baconnier, Simon, Lang, B. a kol. (2002) "Nový krystal v epifýze: Charakterizace a potenciální role v elektromechano transdukcii." Experimentální toxikologie <http://www.ursi.org/Proceedings/ProcGA02/papers/p2236.pdf> (př í stup prosinec 2010).

[49](#) Johnston, Laurance. "Pineální žláza, melatonin a dysfunkce míchy." Parapalegia News, srpen 2009. <http://www.healingtherapies.info/PinealGland1.htm> (př í stup prosinec 2010).

[50](#) Luke, J. (1997) The Effect of Fluoride on the Physiology of the pineal gland. Ph.D. Teze. University of Surrey, Guildford. In Fluoride Action Network. Účinky na zdraví : Fluorid a epifýza.

<http://www.fluoridealert.org/health/pineal/> (př í stup prosinec 2010).

[51](#) Bob, P. a Fedor-Freybergh, P. (2008) Melatonin, vědomí a traumatický stres. Journal of Pineal Research, 44: 341-347. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1600-079X.2007.00540.x/full> (př í stup v prosinci 2010).

[52](#) Groenendijk, Charly. (2001) Serotonergní systém, epifýza a vedlejší účinky antidepresiv působících serotonin. Fakta o antidepresivech. 9. října 2001 (aktualizováno 11. března 2003) <http://www.antidepressantsfacts.com/pinealstory.htm> (př í stup prosinec 2010).

[53](#) Tamtéž .

54 Tamtéž .

55 Price, Weston A. Výživa a fyzická degenerace. La Mesa, CA: Price Pottenger Nutrition, 8. vydání , 1998.

Kapitola čtyři

1 Kelly, Kevin a Steven Johnson, „Odkud se berou nápady“. Wired, 27. září 2010. http://www.wired.com/magazine/2010/09/mf_kellyjohnson/ (přístup prosinec 2010).

2 Gladwell, Malcolm. "Ve vzduchu: Kdo říká, že velké nápady jsou vzácné?" The New Yorker, 12. května 2008. http://www.newyorker.com/reporting/2008/05/12/080512fa_fact_gladwell?currentPage=all (přístup v prosinci 2010).

3 Laszlo, E. (1995) Propojený vesmír: Konceptuální základy transdisciplinární sjednocené teorie. River Edge, NJ: World Scientific, s. 133–135.

4 Sheldrake, R. The Presence of the Past: Morphic Resonance and the Habits of Nature. New York: Times Books., 1988.

5 Pearsall, Paul, Schwartz, Gary a Russek, Linda. Transplantace orgánů a buněčné vzpomínky. V Nexus Magazine, duben–květen 2005, str. 27–32, 76. <http://www.paulpearsall.com/info/press/3.html> (přístup prosinec 2010).

6 Tamtéž .

7 Co-Intelligence Institute. Morfogenetická pole. 2003–2008. <http://www.co-intelligence.org/P-morphogeneticfields.html> (přístup prosinec 2010).

8 Co-Intelligence Institute. Více o Morfogenetických polích. 2003–2008. <http://www.co-intelligence.org/P-moreonmorphogenicfields.html> (přístup prosinec 2010).

9 Combs, Allan, Holland, Mark a Robertson, Robin. Synchronicita: Očima vědy, mýtu a podvodníka. New York: Da Capo Press, 2000, s. 27–28. <http://books.google.com/books?id=ONXhD2NZtJgC&pg=PA27&lpg=PA27> (přístup v prosinci 2010).

10 Stafford, Tome. "Waking Life Crossword Experiment," Mind Hacks, 16. ledna 2007. http://mindhacks.com/2007/01/16/waking-life_crossword-experiment/ (př í stup z prosince 2010).

11 Sheldrake, Rupert. In Ted Dace (ed) Re: Dawkins atd. Seznam diskuzí Journal of Memetics, 11. zář í 2001. <http://web.archive.org/web/20070302014159/http://cfpm.org/~majordom/memetics/2000/6425.html> (Př í stup z prosince 2010).

12 Swann, Ingo. Ingo Swann 1973 Remote Viewing Probe of Planet Jupiter. Remoteviewed .com, 12. prosince 1995. http://www.remoteviewed.com/remote_viewing_jupiter.htm (Př í stup v prosinci 2010).

13 Morehouse, David, Psychic Warrior: The True Story of Paranormal Spionage Programme CIA. New York: St. Martin's Press, 1996. <http://davidmorehouse.com/> (př í stup prosinec 2010).

Mezi 14 knih Joe McMoneagle patř í Mind Trek (1997), The Ultimate Time Machine with Charles T. Tart (1998), Remote Viewing Secrets: A Handbook (2000), The Stargate Chronicles (2002) a Memoirs of a Psychic Spy with Edwin C May a L. Robert Castorr (2006). <http://www.mceagle.com/> (př í stup prosinec 2010).

15 McMoneagle, Nancy. Vzdálené sledování v Japonsku. [McEagle.com. http://www.mceagle.com/remote-viewing/Japan2.html](http://www.mceagle.com/remote-viewing/Japan2.html) (př í stup prosinec 2010).

16 Radin, D. Vědomý vesmí r: Vědecká pravda o psychických jevech. New York: HarperCollins, 1997, str. 105. www.boundaryinstitute.org/ nebo www.psiresearch.org. (př í stup prosinec 2010).

17 McTaggart, Lynne. The Field: Pátrání po tajné sí le vesmí ru. New York: HarperCollins, 2002, str. 160.

18 Utts, J. (1996) „Hodnocení dů kazů pro psychické fungování “, Journal of Scientific Exploration, 10, s. 3–30.

19 Putoff, H. & Targ, R. (1976, s. 329–353) „Vní mací kanál pro př enos informací na kilometrové vzdálenosti: historická perspektiva a nedávný výzkum,“ Proceedings of IEEE, 64 (3). Citováno v McTaggart, Lynne, The Field, op. cit.

[20](#) Jahn, RG, Dunne, BJ Okraje reality: Role vědomí ve fyzickém světě. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1987.

[21](#) Bisaha, JJ, Dunne, BJ „Více předmětů a prekognitivní vzdálené sledování geografických míst na dálku“. In: Tart, C., Puthoff, HE, Targ, R., ed. Mind at Large, New York: Praeger, 1979: s. 107–124.

[22](#) Osis, K. a McCormick, D. (1980) „Kinetické účinky na zdánlivém umění projekce mimo tělo během percepčního testování“, Journal of the American Society for Psychical Research, 74, str. 319–329 .

[23](#) PRC, Čínská akademie věd, High Energy Institute, Special Physics Research Team. „Exceptional Human Body Radiation“, PSI Research, červen 1982, str. 16–25, [24](#) Yonjje, Zhao a Hongzhang, Xu. „EHBF Radiation: Special Features of the Time Response“, Institute of High Energy Physics, Peking, Čínská lidová republika, PSI Research, prosinec 1982.

[25](#) Hubbard, G., Scott, May, EC a Puthoff, HE (1986) Možná produkce fotonů během úlohy vzdáleného pozorování : Předběžné výsledky. SRI International, v DH Weiner a DI Radin (eds.)
Výzkum v parapsychologii. Metuchen, NJ: Scarecrow Press, 1985, s. 66–70.

[26](#) MacDougall, Duncan, MD „Hypotéza týkající se substance duše spolu s experimentálními důkazy o existenci takové substance“. Americká medicína, duben 1907; také v Journal of the American Society for Psychical Research, Vol. 1 (1907), s. 237–244.

[27](#) Carrington, Hereward. Laboratorní výzkumy psychických jevů . Philadelphia: Společnost Davida McKaye, cca 1940.

[28](#) Williams, Kevin. (2007) The NDE and the Silver Cord. [Blízko _____ Death.com. http://www.near-death.com/experiences/research12.html](http://www.near-death.com/experiences/research12.html)
(přístup prosinec 2010).

[29](#) Bible svatá. Kazatel 12:6. Nová mezinárodní verze. <http://www.biblegateway.com/passage/?search=Eccl.%2012:6-7&version=NIV>
(přístup z prosince 2010).

[30](http://www.sciencedaily.com/releases/2008/09/080910090829.htm) University of Southampton, „Největší světová studie zážitků blízké smrti“. ScienceDaily. 10. září <http://www.sciencedaily.com/releases/2008/09/080910090829.htm>

[31](http://www.iands.org/research/important_studies/dr._pim_van_lommel_md_continuity_of_consciousness_3.html) Van Lommel, Pim. "O kontinuitě našeho vědomí ." In (ed) Mozková smrt a poruchy vědomí . Machado, C. a Shewmon, DA, ed. New York, Boston, Dordrecht, Londýn, Moskva: Kluwer Academic/Plenum Publishers; "Pokroky v experimentální medicíně a biologii," Adv Exp Med Biol. 2004; 550: 115-132. http://www.iands.org/research/important_studies/dr._pim_van_lommel_md_continuity_of_consciousness_3.html (přístup v prosinci 2010)

[32](http://www.neardeath.com/evidence.html) „Zážitek v blízkosti smrti a posmrtný život“. (2010) Vědecké důkazy pro přežití vědomí po smrti. <http://www.neardeath.com/evidence.html> (přístup z prosince 2010)

[33](#) Tamtéž .

[34](http://www.spiritualregression.org/) Newton, Michael. (2000) Destiny of Souls: Nové případové studie života mezi životy. St. Paul, MN: Llewellyn Publications, str. xi-xii. <http://www.spiritualregression.org/> (přístup prosinec 2010).

[35](http://www.spiritualregression.org/) Newton, Michael. (1994) Journey of Souls: Případové studie života mezi životy. Llewellyn Publications, 1. vydání . <http://www.spiritualregression.org/> (přístup prosinec 2010).

[36](#) Newton, Michael. (2000) Op cit . 5-8.

[37](http://www.bringingyoursoultolight.com) Backman, Linda. (2009) Bringing Your Soul to Light: Healing Through Past Lives and the Time Between. Llewellyn publikace. <http://www.bringingyoursoultolight.com> (přístup prosinec 2010).

[38](#) Stevenson, Ian. Dvacet případů naznačujících reinkarnaci: Druhé vydání , revidováno a zvětšeno. University of Virginia Press, 1. října 1980.

[39](http://www.dailymail.co.uk/pages/live/articles/news/news.html?in_article_id=562154&in_page_id=1770) Písař , Danny. „Zemřel jsem v Jeruzalémě roku 1276,“ říká lékař , který podstoupil hypnózu, aby odhalil dřívější život,“ Daily Mail Online, 25. dubna 2008. http://www.dailymail.co.uk/pages/live/articles/news/news.html?in_article_id=562154&in_page_id=1770

[40](#) Tucker, Jim. Život před životem: vzpomínky dětí na předchozí životy. New York: St. Martin's Press, 1. dubna 2008.

Kapitola pátá

1 LaBerge, Stephen. Lucidní snění : Síla být vzhůru a vědomý ve svých snech. New York: Ballantine Books, 1986. <http://www.lucidity.com/> (přístup prosinec 2010).

2 LaBerge, Stephen a Rheingold, Howard. Objevování světa lucidního snění . New York: Ballantine Books, 1990. <http://www.lucidity.com/> (přístup prosinec 2010).

3 Ullman, Montague; Krippner, Stanley a Vaughan, Alan. (1973) Telepatie snů : Experimenty v noční mimosmyslové vnímání . Hampton Roads Publishing, 2003. <http://www.siivola.org/monte/> (přístup prosinec 2010).

4 LaBerge, Stephen. Lucid Dreaming, op. cit.

5 Waggoner, Robert. Lucidní snění : Brána do nitra. Needham, MA: Moment Point Press, 1. října 2008. <http://www.lucidadvice.com/> (přístup prosinec 2010).

6 LaBerge, Stephen. Lucidní snění , op. cit.

7 Brooke, Chris. Český plochodrážní jezdec sražený při havárii se probouzí a mluví perfektně anglicky. Daily Mail, 14. září 2007. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-481651/Czech-speedway-rider-knocked-crash-wakes-Speaking-perfect-English.html>.

8 „Chorvatský teenager se probouzí z kómatu mluví perfektně německy,“ Telegrafovat. 12. dubna 2010. <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/croatia/7583971/Croatian-teenager-wakes-from-coma-Speaking-fluent-German.html>.

9 Leaman, Bobe. Armagedon: Soudný den v našem životě? Kapitola 4. Austrálie: Greenhouse Publications, 1986. <http://www.dreamscape.com/morgana/phoebe.htm>.

10 LaBerge, Stephen. Lucidní snění , op. cit.

11 Tamtéž , str. 12–13.

12 Journal of Offender Rehabilitation 36, 2003, 1/2/3/4, s. 283–302. <http://proposal.permanentpeace.org/research/index.html>.

13 Social Indicators Research 47:153–201, 1999. <http://proposal.permanentpeace.org/research/index.html>.

14 Tamtéž .

[15](#) Orme-Johnson, D., „Věda o světovém míru: Výzkum ukazuje, že meditace je účinná“, The International Journal of Healing and Caring On-Line, 3 (3), září 1993, str. 2.

[16](#) Svatý Jan od Kříž e. Souborná díla sv. Jana od Kříž e. Washington, DC: ICS Publications, 1979, v Aron, Elaine a Aron, Arthur, eds., The Maharishi Effect: A Revolution Through Meditation. Walpole, NH: Stillpoint Publishing, 1986.

[17](#) Wolters, C., ed. Oblak nevědomí a jiná díla. New York: Penguin, 1978, v Aron, Elaine a Aron, Arthur, Maharishiho efekt, op. cit.

[18](#) Van Auken, John. Soul Life: Destiny, Fate & Karma. Association for Research and Enlightenment, 2002. http://www.edgarcayce.org/ps2/soul_life_destiny_fate_karma.html.

[19](#) Edgar Cayce Reading 3976-28, 20. června 1943. <http://www.edgarcayce.org/are/edgarcayce.aspx?id=2473/>.

[20](#) Edgar Cayce Reading 3976-27, 19. června 1942. <http://www.edgarcayce.org/are/edgarcayce.aspx?id=2473/>.

[21](#) Edgar Cayce Reading 3976-8, 15. ledna 1932. <http://www.edgarcayce.org/are/edgarcayce.aspx?id=2473/>.

[22](#) Len, Ihalekala Hew. IZI LLC/Editor. <http://www.hooponoponotheamericas.org/>.

[23](#) Vitale, Joe a Len, Ihalekala Hew. Nulové limity. New York: Wiley, 2007. <http://www.zerolimits.info/>.

[24](#) Tamtéž .

[25](#) Tamtéž .

[26](#) Len, Ihalekala Hew. IZI LLC/Editor, op. cit.

[27](#) Komentář k Vitale, Joe, omlouvám se, miluji tě. <http://www.wanttoknow.info/070701imsorryiloveyoujoevitale>.

[28](#) Ostling, Richard N., „Researcher tabulates world's believers.“, Salt Lake Tribune, 19. května 2001. <http://www.adherents.com/misc/WCE.html>.

[29](http://www.edgar cayce.org/ps2/mysticism_interpretating_revelation.html) Edgar Cayce Reading 281-16, 13. března 1933. http://www.edgar cayce.org/ps2/mysticism_interpretating_revelation.html

.

[30](#) Tamtéž .

Kapitola šestá

[1](#) Flem-Ath, Rand a Flem-Ath, Rose. Když spadla obloha. New York: St. Martin's Press, 1995, str. 33.

[2](#) Wilson, Colin. Od Atlantidy po Sfinxu: Obnovení ztracené moudrosti starověkého světa. New York: Fromm International, 1996, s. 278–279.

[3](http://www.sacred-texts.com/cla/bulf/bulf39.htm) Bulfinch, Thomas. Bulfinchova mytologie: The Age of Fable aneb Příběhy bohů a hrdinů . Kapitola XL. 1855. <http://www.sacred-texts.com/cla/bulf/bulf39.htm> (přístup prosinec 2010).

[4](http://www.statemaster.com/encyclopedia/Greatyear) StateMaster Encyclopedia. Skvělý rok. <http://www.statemaster.com/encyclopedia/Greatyear>.

[5](#) Tamtéž .

[6](#) Tamtéž .

[7](#) Tamtéž .

[8](http://www.sacred-texts.com/hin/m03/m03187.htm) Mahábhárata, Kniha 3: Vana Parva: Markandeya-Samasya Parva: Oddíl CLXXXVII. <http://www.sacred-texts.com/hin/m03/m03187.htm>.

[9](http://www.sacred-texts.com/hin/m03/m03189.htm) Mahábhárata, Kniha 3: Vana Parva: Markandeya-Samasya Parva: Sekce CLXXXIX a CLXL. <http://www.sacred-texts.com/hin/m03/m03189.htm> a <http://www.sacredtexts.com/hin/m03/m03190.htm>.

---

[10](#) Tamtéž .

[11](http://www.edgar cayce.org/ps2/mysticism_interpretating_revelation.html) Edgar Cayce Reading 281-28, 26. října 1936. http://www.edgar cayce.org/ps2/mysticism_interpretating_revelation.html

.

[12](http://www.sacred-texts.com/the/sd/sd1-2-07.htm) Blavatská, HP Tajná doktrína, sv. 1, kniha 2, str. 378. <http://www.sacred-texts.com/the/sd/sd1-2-07.htm>.

[13](#) Tamtéž .

[14](#) Van Auken, John. Aktualizace starověkých záhad: Pyramidové proroctví . Venture Inward, břez-en-duben 2009.

<http://www.edgarcayce.org/are/pdf/membership/VentureInwardMarApr2009.pdf>.

[15](#) Blavatská, HP Tajná doktrína, sv. 1, kniha 2, str. 378. <http://www.sacred-texts.com/the/sd/sd1-2-07.htm>.

[16](#) Zbloudilý, Geoffe. Beyond 2012: Catastrophe or Awakening? p. 54. Rochester, Vermont: Bear and Company, 2009, <http://www.diagnosis2012.co.uk>.

[17](#) Lemesurier, Peter. Velká pyramida dekodována. Boston, MA: Element Books, 1977.

[18](#) Stern, David P. Zí skejte př í mou odpověď NASA Goddard Space Flight Center. <http://www-istp.gsfc.nasa.gov/stargaze/StarFAQ21.htm#g374>.

[19](#) Tamtéž .

[20](#) Burchill, Shirley. Historie vědy a techniky: Hipparchos (asi 190–asi 120 př . n. l.) Otevř ené dveř e <http://www.saburchill.com/HOS/astronomy/006.html>.

[21](#) Tamtéž .

[22](#) D'Zmura, David Andrew. US Patent 676618 — Metoda urč ování znamení zvěrokruhu. Vydáno 17. srpna 2004. <http://www.patentstorm.us/patents/6776618/description.html>.

[23](#) Mead, GRS Thrice-Greatest Hermes, sv. 2. 1906. <http://www.sacred-texts.com/gno/th2/th252.htm>.

[24](#) čtení Edgara Cayce. Edgar Cayce Great Pyramid and Sphinx Reading z roku 1932. Cayce .com. <http://www.cayce.com/pyramid.htm>.

[25](#) Tamtéž .

[26](#) Sanderfur, Glen. Ž ivoty mistra: Zbytek Jež í šova př í běhu. Virginia Beach, VA: ARE Press, 1988. <http://www.edgarcaycebooks.org/livesofmaster.html>.

[27](#) Medovina, GRS Tř íkrát největší Hermes, op. cit.

[28](#) Copenhaver, Brian P. Hermetica: Řecké Corpus Hermeticum a latinský Asclepius v novém anglickém př ekladu, s poznámkami a

Úvod. Cambridge University Press, 1995, s. 81–83.

29 Scott, Walter. Hermetica, sv. 1: Starověké řecké a latinské spisy, které obsahují náboženské nebo filozofické učení popisované Hermovi Trismestigovi. New York: Shambhala, 2001.

30 proroctví budoucnosti. Budoucí proroctví odhalena: Pozoruhodná sbírka obskurních tisíciletých proroctví. Hermes Trismestigus (asi 1. století n. l.). <http://futurerevealed.com/future/texts-date-1.htm>.

Kapitola sedmá 1

Grayi, Martine. Pyramidy v Gíze. [World-Mysteries.com](http://www.world-mysteries.com), 2003. http://www.world-mysteries.com/gw_mgray5.htm.

---

2 Tamtéž .

3 Lemesurier, Peter. Velká pyramida dekodována. Rockport, MA: Element Books, 1977, str. 8.

4 Zajac, John. "Velká pyramida: Zpráva o říší snů ." After Dark Newsletter, únor 1995. <http://www.europa.com/~edge/pyramid.html>.

---

5 Grey, Martine. Pyramida v Gíze, Op. cit.

6 Zajac, John. The Great Pyramid: A Dreamland Report. Op. cit.

7 Grey, Martine. Pyramidy v Gíze, op cit.

8 Tamtéž .

9 Lemesurier, Peter. Velká pyramida dekodována, op cit.

10 Tompkins, Peter. Tajemství Velké pyramidy. New York: Harper and Row, 1971, 1978.

11 Tamtéž .

12 Tamtéž , str. 1.

13 Tamtéž , str. 2.

14 Tamtéž .

15 Grey, Martine. Pyramidy v Gíze, op cit.

16 Tompkins, Peter. Tajemství Velké pyramidy. Op cit., str. 3.

17 Tamtéž .

[18](#) Pietsch, Bernard. Dobře temperovaná sluneční soustava: Anatomie královské komnaty. 2000. <http://sonic.net/bernard/kings-chamber.html>.

[19](#) Christopher Dunn, Elektrárna v Gíze: Technologie starověkého Egypta. Santa Fe, NM: Bear & Company, 1998. <http://www.gizapower.com>.

[20](#) Tamtéž .

[21](#) Grey, Martine. Pyramidy v Gíze. Op cit.

[22](#) Lemesurier, Peter. Bohové úsvitu. Londýn: Thorsons/HarperCollins, 1999, s. 84.

[23](#) Tamtéž , str. 85.

[24](#) Jochmans, Josef. Velká pyramida – jak je ve skutečnosti stará?

Forgotten Ages Research, 2009. <http://>

www.forgottenagesresearch.com/mystery-monuments-series/The-Great-Pyramid-How-Old-is-It-Really.htm (přístup v květnu 2010.)

[25](#) Cayce, Edgar. Čtení 5748-5. Association for Research and Enlightenment, 30.

června 1932. <http://arescott.tripod.com/EConWB.html>.

[26](#) Tompkins, Peter. Tajemství Velké pyramidy. Op cit., str. 17.

[27](#) Grey, Martine. Pyramidy v Gíze. Op cit.

[28](#) Tompkins, Peter. Tajemství Velké pyramidy. Op cit., str. 18.

[29](#) Tamtéž , str. 17.

[30](#) Tamtéž , str. 67.

[31](#) Tamtéž , str. 68.

[32](#) Tamtéž , str. 69.

[33](#) Tamtéž , str. 72.

[34](#) Tamtéž , str. 73.

[35](#) Tamtéž , str. 74.

[36](#) Lemesurier, Peter. Velká pyramida dekodována. Op cit., str. 309.

[37](#) Tamtéž .

[38](#) Spenser, Robert Keith. Kult Vševidoucího oka. Kalifornie: Christian Book Club of America, duben 1964.

[39](#) Monaghan, Patricia. Nová kniha bohyní a hrdinek. Svatý. Paul, MN: Llewellyn, 1997.

<http://www.hranajanto.com/goddessgallery/sibyl.html>.

[40](#) jedlí ci ryb. The Sybils (Sybils). <http://www.fisheaters.com/sibyls.html> (přístup květen 2010).

[41](#) Tamtéž .

[42](#) Roach, John. „Rty Delphic Oracle mohly být uvolněny plynovými výpary,“ National Geographic News, 14. srpna 2001. http://news.nationalgeographic.com/news/2001/08/0814_delphioracle.html.

[43](#) Rybož routi. The Sybils (Sybils). Op cit.

[44](#) Morgana's Observatory. Kumejská Sibyla – velká kněžka a prorok starověkého Říma. 2006. <http://www.dreamscape.com/morgana/desdemo2.htm>.

[45](#) Tamtéž .

[46](#) Wikipedie. kumská Sibyla.

http://cs.wikipedia.org/wiki/Cumaean_Sibyl.

[47](#) "Royal76." 21. prosince 2012.... Začátek konce. ... nebo jen další Nad přísně tajným fórem, 22. května 2007. <http://www.abovetopsecret.com/forum/thread283740/pg1>.

[48](#) Friedman, Amy a Gilliland, Jillian. Oheň moudrosti (starověký římský příběh). Řekni mi příběh, UExpress.com, 25. srpna 2002. http://www.uexpress.com/tellmeatory/index.html?uc_full_date=20020825.

[49](#) Ion. Sibylline Oracles: Judgment of the Desáté generace. Hearth Productions, 21. ledna 1997.

[50](#) Lorre, Norma Goodrich. kněžky. Trvalka, listopad 1990. <http://www.dreamscape.com/morgana/desdemo2.htm>.

[51](#) starosta Josef B.; Fowler, W. Warde a Conway, Mesiánská ekloga RS Virgila: její význam, příběh a zdroje. Londýn: John Murray, Albemarle Street, 1907. <http://www.questia.com/PM.qst?a=o&d=24306203>.

[52](#) Tompkins, Tajemství Velké pyramid, cit. 38.

53 Spenser, Robert Keith. Kult Vševidoucího oka. Kalifornie: Christian Book Club of America, duben 1964.

54 Rybož, Růžena. Eklogy od Virgila (37 př. Kr.). <http://www.fisheaters.com/sibyls8.html> (přístup květen 2010).

55 Přejest, William T. New World Order: The Ancient Plan of Secret Society. Lafayette, LA: Huntington House, 1990.

Kapitola osmá 1

Laigaard, Jens. "Výňatek z kapitoly osmé Pyramidové energie – kritické vyšetření (1999)." Překlad Daniel Loxton a Jens Laigaard. [Skeptic.com](http://www.skeptic.com). http://www.skeptic.com/junior_skeptic/issue23/translation_Laigaard.html (přístup v květnu 2010).

-

2 Tamtéž .

3 Tamtéž .

4 Tamtéž .

5 Ostrander, S. a Schroeder, L. Psychické objevy za železnou oponou. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1971.

6 Watson, Lyall. Nadpřirozenost. Doubleday/Bantam Books, New York, 1973, str. 88.

7 Krasnoholovets, Volodymyr. Na cestě k odhalení tajemné síly Velké pyramidy. Asociace pro výzkum pyramid v Gize, 24. ledna 2001. <http://www.gizapyramid.com/DrV-article.htm> (přístup květen 2010).

8 Tamtéž .

9 Watson, Lyall. Nadpřirozenost. Op cit., str. 89.

10 Tamtéž , str. 90.

11 Osmanagić, Semir. Bosenská pyramida. <http://www.bosnianpyramid.com/> (přístup květen 2010).

12 Lukáč, Gabriela. Projekt Světové pyramidy. <http://www.worldpyramids.com> (vstup v květnu 2010).

13 Krasnoholovets, Volodymyr. Na cestě k odhalení tajemné síly Velké pyramidy. Asociace pro výzkum pyramid v Gize,

24. ledna 2001. <http://www.gizapyramid.com/DrV-article.htm> (př í stup květen 2010).

[14](#) Gorouvein, Edward. Pyramidy zlatého ř ezu. Pyramida ž ivota. http://www.pyramidoflife.com/eng/golden_section.html (př í stup květen 2010).

[15](#) DeSalvo, John. Ruský výzkum pyramid: Úvod. Asociace pro výzkum pyramid v Gí ze. <http://www.gizapyramid.com/russian/introduction.htm> (př í stup květen 2010).

[16](#) Gorouvein, Edward. Pyramidy zlatého ř ezu. Pyramida ž ivota. http://www.pyramidoflife.com/eng/golden_section.html (př í stup květen 2010).

[17](#) DeSalvo, John. Ruský výzkum pyramid: Úvod. Op cit.

[18](#) Krasnoholovets, Volodymyr. Na cestě k odhalení tajemné sí ly Velké pyramidy. Op cit.

[19](#) Gorouvein, Edward. Pyramidy zlatého ř ezu. Op cit.

[20](#) Tamtéž .

[21](#) Krasnoholovets, Volodymyr. Na cestě k odhalení tajemné sí ly Velké pyramidy. Op cit.

[22](#) Tamtéž .

[23](#) Tamtéž .

[24](#) Tamtéž .

[25](#) Tamtéž .

[26](#) Tamtéž .

[27](#) Tamtéž .

[28](#) Tamtéž .

[29](#) Tamtéž .

[30](#) Tamtéž .

[31](#) Tamtéž .

[32](#) Tamtéž .

33 Tamtéž .

34 Gorouvein, Edward. Testy a experimenty. Pyramida ž ivota. http://www.pyramidoflife.com/eng/tests_experiments.html#3 (př í stup květen 2010).

35 Krasnoholovets, Volodymyr. Na cestě k odhalení tajemné sí ly Velké pyramidy. Op cit.

36 Gorouvein, Edward. Testy a experimenty. Op cit.

37 Jakovenko, Maxim. Nakhodka, město pravěku. Světové pyramidy. <http://www.world-pyramids.com/nakhodka.html> (př í stup květen 2010).

38 DeSalvo, John. Tisková zpráva: "Mezinárodní partnerství pro výzkum pyramid." Asociace pro výzkum pyramid v Gí ze. <http://www.gizapyramid.com/russian/press-release.htm> (př í stup květen 2010).

39 Tamtéž .

40 Dr. DeSalvo dř í ve špatně pochopil př eklad z ruštiny do angličtiny a zdánlivě př edpokládal, ž e slovo pro ž ulu, které je podobné „sů l a pepř“, znamená, ž e vězni byli krmeni solí a pepř em z pyramid.

Kapitola devátá

1 Belousov, Lev V. „Biofield as Engendered and Now Perceived in Embryology. In Savva, Savely (ed.), Ž ivot a mysl: Hledání fyzického základu. Victoria, BC, Kanada: Trafford Publishing, Victoria, 2006.

2 Driesch, Hans. (1921) Filosofie organického. Engelmann, Lipsko.

3 Gurwitsch, AG, Problém buněč ného dělení , 1926.

4 Lillge, Wolfgang, MD, „Vernadského metoda: Biofyzika a ž ivotní procesy“, 21st Century Science & Technology Magazine, léto 2001. <http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/summ01/Biophysics/Biophysics.html> .

5 McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe. New York: HarperCollins, New York, 2002, str. 48.

6 Tamtéž , str. 55.

7 Gariaev, PP, Friedman, MJ, a Leonova-Gariaeva, EA. Emergent Mind, 2007. <http://www.emergentmind.org/gariaev06.htm>.

---

8 Tamtéž .

9 Tamtéž .

10 Stevenson, Ian. Dvacet př í padů naznačují cí ch reinkarnaci: Druhé vydání , revidováno a zvětšeno. Charlottesville, VA: University of Virginia Press, 1980.

11 Tucker, Jim. Ž ivot před ž ivotem: vzpomínky dětí na př edchozí ž ivoty. New York: Svatý Martin, 2008.

12 Zuger, Abigail. „Odstranění poloviny mozku zlepšuje ž ivoty mladých epileptiků “, New York Times, 19. srpna 1997. <http://www.nytimes.com/yr/mo/day/news/national/sci-braindamage.html>.

13 Lékař ských ústavů Johnse Hopkinse. „Studie potvrzuje výhody chirurgie hemisférektomie“, Science Daily, 16. ří jna 2003. <http://www.sciencedaily.com/releases/2003/10/031015030730.htm> (př í stup květen 2010).

14 Lewin, Roger. "Je váš mozek opravdu nezbytný?" Věda, 12. 12. 1980, s. 1232–1234.

15 Tamtéž .

16 Tamtéž .

17 Lorber, J. Rodinná anamnéza „jednoduchého“ vrozeného hydrocefalu. Epidemiologická studie založ ená na 270 probandech. Z Kinderchir 1984; 39(2): 94–95.

18 Edwards JF, Gebhardt-Henrich S., Fischer K., Hauzenberger A., Konar M., Steiger A. „Dědič ný hydrocefalus u laboratorní ch zlatých kř eč ků (Mesocricetus auratus). Veterinář Pathol. č ervence 2006; 43(4): 523–9.

[19](#) McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe, op cit.

[20](#) Tamtéž , str. 40.

[21](#) Tamtéž , str. 42.

[22](#) Tamtéž , str. 44.

[23](#) Rein, Glen. Vliv vědomého záměru na lidskou DNA. Denver, CO: Výběž ek z Mezinárodní ho fóra o nové vědě, ří jen 1996. <http://www.item-bioenergy.com/infocenter/ConsciousIntentiononDNA.pdf> (vstup v červnu 2010).

---

[24](#) Tamtéž .

[25](#) Rein, Glen a McCraty, Rollin. Lokální a nelokální vlivy koherentních srdečních ch frekvencí na konformační změny DNA.

Institute of HeartMath/Proc. Společná psychotronická konference USPA/IAPR, Milwaukee, Wisconsin, 1993. (Pří stup v červnu 2010.) <http://appreciativeinquiry.case.edu/uploads/HeartMath%20article.pdf>

---

[26](#) Rein, Glen. Vliv vědomého záměru na lidskou DNA. Denver, CO: Výběž ek z Mezinárodní ho fóra o nové vědě, ří jen 1996. <http://www.item-bioenergy.com/infocenter/ConsciousIntentiononDNA.pdf> (pří stup červen 2010).

---

[27](#) Choi, Charles Q. „Zvláštní ! Humans Glow in Visible Light,“ Live Science, 22. července 2009. <http://www.livescience.com/health/090722-body-glow.html> (v květnu 2010).

---

[28](#) McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe. Op cit. p. 50.

[29](#) Tamtéž , str. 52.

[30](#) Tamtéž , str. 53.

[31](#) Tamtéž , str. 54.

[32](#) Gariaev, Peter P., Friedman, MJ, a Leonova-Gariaeva, EA

Krise ve vědách o ž ivé pří rodě: Vlnová genetická odezva. Ruská národní akademie věd/ Emergent Mind. <http://www.emergentmind.org/gariaev06.htm>.

---

[33](#) Kaznachejev, Vlail P. a kol. „Vzdálené mezibuněčné interakce v systému dvou tkáňových kultur,“ Psychoenergetic Systems, března 1976, s. 141–42.

[34](#) Gariaev, Peter P., Friedman, MJ a Leonova-Gariaeva, EA Crisis in Life Sciences: The Wave Genetics Response . Ruská národní akademie věd/Emergent Mind. <http://www.emergingmind.org/gariaev06.htm>.

---

[35](#) Tamtéž .

[36](#) Gariaev, Peter P. „Otevřený dopis od Dr. Peter Gariaev, otec vlnové genetiky. Měsíčník DNA, září 2005. <http://potentiation.net/DNAmonthly/September05.html> (přístup květen 2010).“

---

[37](#) Tamtéž .

[38](#) Lillge, Wolfgang, MD, „Vernadského metoda: Biofyzika a životní procesy“, 21st Century Science & Technology Magazine, léto 2001. <http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/summ01/Biophysics/Biophysics.html> .

---

[39](#) Tamtéž .

[40](#) Tamtéž .

[41](#) Kaivarainen, Alex. Nová hierarchická teorie vody a její role v biosystémech. Bivakem zprostředkované časové efekty, elektromagnetické, gravitační a mentální interakce. Ústav pro průrodu času
Průzkumy.
http://www.chronos.msu.ru/EREPORTS/kaivarainen_new.pdf (přístup květen 2010).

[42](#) Benor, Daniel: Duchovní léčení : Sjednocující vliv v doplňkových/alternativních terapiích. Wholistic Healing Research, 4. ledna 2005. <http://www.wholistichealingresearch.com/spiritualhealingaunifyinginfluence.html>.

---

[43](#) David-Neel, Alexandra. S mystiky a kouzelníky v Tibetu. Kapitola VIII. Londýn: Penguin Books, 1931.

<http://www.scribd.com/doc/21029489/With-Mystics-and-Magicians-in-Tibet>.

Kapitola

1 desátá Choi, Charles Q. "Molekuly DNA vykazují kvalitu podobnou telepatii." LiveScience, 24. ledna 2008. <http://www.livescience.com/health/080124-dna-telepathy.html> (př í stup květen 2010).

2 Fyzikální ústav, „Fyzici objevují anorganický prach s realistickými kvalitami“, ScienceDaily (15. srpna 2007) <http://www.sciencedaily.com/releases/2007/08/070814150630.htm> (př í stup prosinec 2010).

3 Melville, Kate. "DNA Shaped Nebula Observed at Center of Milky Way," Scienceagogo, 16. bř ezna 2006. http://www.scienceagogo.com/news/20060216005544data_trunc_sys.shtm (př í stup z prosince 2010).

---

4 Dunn, John E. „Molekuly DNA se mohou ,teleportovat', ř í ká nositel Nobelovy ceny," Techworld.com, 16. ledna 2011. http://www.pcworld.com/article/216767/dna_molecules_can_teleport_nobel_winner_says.html (př í stup v lednu 2011).

5 Fredrickson, James K. a Onstott, Tullis C. „Microbes Deep Inside the Earth“, Scientific American, ř í jen 1996. <http://web.archive.org/web/20011216021826/www.sciam.com/1096issue/1096onstott.html> (př í stup z května 2010).

---

6 McFadden, JJ a Al-Khalili (1999). „Kvantově mechanický model adaptivních mutací ,“ Biosystems 50: 203–211.

7 Milton, Richard. Bourání mýtů o darwinismu. Rochester, VT: Park Street Press, 2000. <http://web.archive.org/web/20040402182842/http://www.newsgateway.com/darwin.htm> (v květnu 2010).

---

8 McFadden, JJ a Al-Khalili (1999). Kvantově mechanický model adaptivních mutací . Op cit.

9 Milton, Richard. Bourání mýtů o darwinismu. Op cit.

10 Keim, Brandon. „Noční mů ra Howarda Hughese: Vesmír mů ž e být plný bakterií ,“ Wired, 6. srpna 2008.

[http://www.wired.com/science/space/news/2008/08/galactic_panspermia.](http://www.wired.com/science/space/news/2008/08/galactic_panspermia)

11 Gruener, Wolfgang. „Možná jsme nakonec mimozemšťané,“ TG Daily, 13. června 2008. [http://www.tgdaily.com/trendwatch-features/37940-we-may-be-extraterrestrials-after-all.](http://www.tgdaily.com/trendwatch-features/37940-we-may-be-extraterrestrials-after-all)

12 Mustain, Andrea. "Byly nalezeny žijící pohřbené organismy staré 34 000 let!" LiveScience, 13. ledna 2011. <http://www.livescience.com/strangenews/ancient-bacteria-organisms-foundburied-alive-110112.html> (přístup v lednu 2011).

13 Hoyle, F. (1988), "Je vesmír fundamentálně biologický?" ve F. Bertola a kol. (eds), Nové myšlenky v astronomii. New York: Cambridge University Press, s. 5–8.

14 Projekt krizového řízení na předměstí. Zrnka mezihvězdného prachu jako lyofilizované bakteriální buňky: Hoyle a Wickramasinghe's Fantastic Journey. Biot Report #455, 22. srpna 2007. http://www.semp.us/publications/biot_reader.php?BiotID=455 (přístup květen 2010).

15 Tamtéž .

16 Strick, Jamesi. Sparks of Life: Darwinismus a viktoriánské debaty o spontánní generaci. Cambridge, MA: Harvard University Press, 2002.

17 Flanel, Jacku. Biologická povaha biopatie rakoviny. Zpráva o konferenci Orgonon. 2003. [http://www.jackflanel.org/orgonon_2003.html.](http://www.jackflanel.org/orgonon_2003.html)

18 Tamtéž .

19 Crosse, A. The American Journal of Science & Arts 35: 125-137, leden 1839. [http://www.rexresearch.com/crosse/crosse.htm.](http://www.rexresearch.com/crosse/crosse.htm)

20 Edwards, Frank. „Spark of Life“, ze Stranger than Science, 1959. [http://www.cheniere.org/misc/sparkoflife.htm.](http://www.cheniere.org/misc/sparkoflife.htm)

21 Tamtéž .

22 Tamtéž .

23 "Co je orgonová energie a co je orgonový energetický akumulátor?" Orgonika <http://www.orgonics.com/whatisor.htm> (přístup květen 2010).

24 Wilcox, Roger M., „Skeptická kontrola děl a teorií Wilhelma Reicha ve vztahu k SAPA Bions“. 23. února 2009. <http://pw1.netcom.com/~rogermw2/Reich/sapa.html> (př í stup květen 2010).

25 Pacheco, Ignacio. "Ultrastrukturální a světelná mikroskopická analýza tvorby a rů stu bionů SAPA in vitro." [Orgone.org](http://web.archive.org/web/20051108193642/http://www.orgone.org/articles/ax2001iqna01a.htm), 31. ledna 2000. <http://web.archive.org/web/20051108193642/http://www.orgone.org/articles/ax2001iqna01a.htm> (př í stup v květnu 2010).

---

26 Tamtéž .

27 Bounoure, Louis. The Advocate, 8. bř ezna 1984, str. 17. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. <http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html> .

28 Smith, Wolfgang. Teilhardismus a nové nábož enství : Dů kladná analýza uč ení de Chardina. Tan Books & Publishers, 1998, s. 1–2. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. <http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html>.

---

29 Eldredge, Niles. The Monkey Business: Vědec se dí vá na kreacionismus. New York: Washington Square Press, 1982, str. 44. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. <http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html>.

30 Norman, JR „Klasifikace a rodokmeny: Fosí lie. Historie ryb,“ Dr. PH Greenwood (editor). Britské muzeum př í rodní historie, 1975, str. 343. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. <http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html>.

---

31 Swinton, WE Biologie a srovnávací fyziologie ptáků . AJ Marshall (ed.), sv. 1, New York: Academic Press, 1960, str. 1. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001.

<http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html>.

[32](#) Ager, Derek. Povaha fosilní ho záznamu. Proč. Geological Assoc., sv. 87, 1976, str. 132. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. <http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html>.

[33](#) Zuckerman, lord Solly. Za Ivory Tower. New York: Taplinger Publishing Company, 1970, str. 64. V Luckert, Karl W. (ed.) Citáty o evoluci jako teorii. 2001. [http://](http://web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html)

web.archive.org/web/20011126101316/http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/images/quotes.html.

[34](#) Raup, David M. a Sepkoski, J. John Jr. „Mass Extinctions in the Marine Fossil Record“, Science 19. března 1982, s. 1501–1503. <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/215/4539/1501>.

[35](#) Raup, David M. a Sepkoski, J. John Jr. "Periodičnost vymírání v geologické minulosti." Proč. Natl. Akad. Sci. USA, sv. 81, str. 801–805, únor 1984. <http://www.pnas.org/content/81/3/801.full.pdf>.

[36](#) Rohde, Robert A. & Muller, Richard A. „Cykly ve fosilní rozmanitosti“, Nature, 10. března 2005. <http://muller.lbl.gov/papers/Rohde-MullerNature.pdf>.

[37](#) Roach, Joan. „Zjištěn záhadný podmořský vývojový cyklus“, National Geographic News, 9. března 2005.

http://news.nationalgeographic.com/news/2005/03/0309_050309_extinctions.html.

[38](#) Kazaň, Casey. „Existuje spojení mezi galaxií Mléčná dráha a biodiverzitou Země? Odborníci říkají „Ano.“ Daily Galaxy, 15. května 2009. http://www.dailygalaxy.com/my_weblog/2009/05/hubbles-secret.html (první stupeň květen 2010).

[39](#) Evans, Mark. "Lidské geny pomáhají veterinářům v Texas A & M odemknout genetický kód delfinů." NOAA Oceanographic and Atmospheric Research, 2000. http://web.archive.org/web/20030421105717/www.oar.noaa.gov/spotlite/archive/spot_texas.html (první stupeň v květnu 2010).

[40](#) Kettlewell, Julianno. "Junk" vyzvrací vzácné tajemství ." BBC News Online, 12. května 2004. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3703935.stm>.

---

[41](#) Fosar, Grazyna a Bludorf, Franz. "Živý internet (část 2)." duben 2002.

<http://web.archive.org/web/20030701194920/http://www.baerbelmohr.de/english/magazin/beitraege/hyper2.htm> (přístup v květnu 2010).

[42](#) Tamtéž .

[43](#) Tamtéž .

[44](#) Choi, Charles Q. „Spider 'Resurrections' bere vědce překvapení m“.

National Geographic News, 24. dubna 2009. <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/04/090424-spider-resurrection-coma-drowning.html> (přístup v květnu 2010).

[45](#) Rockefellerova univerzita. "Parazit rozbije svou vlastní DNA, aby se vyhnul detekci." ScienceDaily, 19. dubna 2009. <http://www.sciencedaily.com/releases/2009/04/090415141210.htm> (přístup květen 2010).

[46](#) Wade, Nicholas. "Překvapení vědci, rostlina opravuje svůj vadný gen." New York Times, 23. března 2005.

<http://www.nytimes.com/2005/03/23/science/23gene.html>.

[47](#) Tamtéž .

[48](#) Stopuji, Francis. Žirafí krk – kde se Darwin pokazil. Boston: Ticknor & Fields, 1982, s. 56–57.

[49](#) Stopuji, Francis. Žirafí krk – kde se Darwin pokazil. Op cit., str. 55.

[50](#) McFadden, Johnjoe. Quantum Evolution: Outline 2. <http://www.surrey.ac.uk/qe/Outline.htm> (přístup květen 2010).

[51](#) Milton, Richard. Bourání mýtů o darwinismu. Rochester, VT: Park Street Press, 2000. <http://web.archive.org/web/20040402182842/http://www.newsgateway.ca/darwin.htm> (přístup z května 2010).

---

[52](#) McFadden, Johnjoe. Kvantová evoluce: Přehled 2. Op cit.

[53](#) Sato, Rebecca, University of Massachusetts, „Možná evoluce „Hyper-Speed“? Nedávný výzkum říká „Ano.“ Daily Galaxy, 21. dubna 2008. http://www.dailygalaxy.com/my_weblog/2008/04/scientists_disc.html (v květnu 2010).

[54](#) Tamtéž .

[55](#) recenzí Amazon.com na Jonathana Weinerja. Zobák pěnkavy: Příběh evoluce v naší době. http://www.amazon.com/gp/product/product_description/067973337X/ref=dp_proddesc_0?ie=UTF8&n=283155&s=books (přístup v květnu 2010.)

[56](#) Milius, Susan. "Rychlá evoluce může přetvářet křídla lesních ptáků." Science News, 12. září 2009. http://www.sciencenews.org/view/generic/id/46471/title/Rapid_evolution_may_be_reshaping_forest_birds%E2%80%99_wings (přístup v červenci 2010).

[57](#) Eichenseher, Tasha. "Goliath Tiger Fish: 'Evolution on Steroids' in Kongo." National Geographic News, 13. února 2009. <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/02/photogalleries/monster-fish-congo-missions/index.html> (přístup v květnu 2010).

[58](#) Než, Ker. "Nesmrtelné" světové oceány roje medúz." National Geographic News, 29. ledna 2009. <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/01/090130-immortaljellyfish-swarm.html> (přístup v květnu 2010).

[59](#) Chen, Lingbao a kol. "Konvergentní vývoj nemrznoucích glykoproteinů u antarktických nototenoidních ryb a arktických tresek." Proč. Natl. Akad. Sci. USA, sv. 94, str. 101-13817-3822, duben 1997. <http://www.life.illinois.edu/cchenq/Chen%20and%20al-PNAS97b.pdf>.

[60](#) National Geographic Society. FOTKY: Zvláštní, identický druh nalezený na obou pólech. 15. února 2009. <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/02/photogalleries/marine-census-deep-sea/> (přístup v květnu 2010.)

[61](#) Pasichnyk, Richard Michael. The Vital Vastness, Volume 1: Our Living Earth, str. 360. iUniverse/Writers Showcase, 2002. <http://www.livingcosmos.com>.

[62](#) Dawson, Mary R., Marivaux, Laurent, Li, Chuan-kui, Beard, K. Christopher a Metais, Gregoire. „Laonastes and the 'Lazarus Effect' in Recent savci,“ Science, 10. března 2006, s. 1456–1458 <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/311/5766/1456>.

[63](#) Carey, Bjorn. "Zpátky z mrtvých: Identifikována živá fosilie." LiveScience, 9. března 2006. http://www.livescience.com/animals/060309_living_fossil.html (přístup červen 2010).

[64](#) Van Tuerenhout, Dirk. "O gompothers, raných amerických indiánech, Lazarově efektu a konci světa." Webové stránky Houston Museum of Natural Science, 17. prosince 2009. <http://blog.hmns.org/?p=5922> (přístup červen 2010).

[65](#) Associated Press. "Živá fosilie" nalezená v Korálovém moři. MSNBC Technology & Science, 19. května 2006. <http://www.msnbc.msn.com/id/12875772/GT1/8199/>.

[66](#) United Press International. "Jurský strom roste v Austrálii." PhysOrg, 17. října 2005. <http://www.physorg.com/news7303.html>.

[67](#) Tamtéž .

[68](#) Dzang Kangeng Yu. V., "Bioelektromagnetická pole jako materiální nosič biogenetické informace." Aura-Z. 1993, N3, s. 42–54.

[69](#) Gariaev, Peter P., Tertishny, George G., a Leonova, Katherine A. "Vlna, pravděpodobnostní a lingvistické reprezentace rakoviny a HIV." Journal of Non-Locality and Remote Mental Interactions, Vol. 1, č. 2. <http://www.emergentmind.org/gariaevI2.htm> (přístup květen 2010).

[70](#) Brekhman, Grigori. "Vlnové mechanismy paměti a výměny informací mezi matkou a její m nenarozeným dítětem (Koncepte)." Mezinárodní společnost prenatalní a perinatální psychologie a medicíny 2005. http://www.isppm.de/Congress_HD_2005/Brekhman_Grigori_Wave_mechanisms_of_memory.pdf (přístup v květnu 2010.)

[71](#) Dzang Kangeng Yu. V., „Metoda změny dědičných znaků biologického objektu a zařízení pro řízený přenos biologických informací . Přihláška N3434801, priorita vynálezu k 30.12.1981, registrovaná 13.10.1992.“

[72](#) Gariaev, Peter P, Tertishny, George G a Leonova, Katherine A. Vlna, pravděpodobnostní a lingvistické reprezentace rakoviny a HIV. na cit.

[73](#) Vintini, Leonardo. „The Strange Inventions of Pier L. Ighina“, The Epoch Times, 25. září – 1. října 2008, str. B6. <http://epocharchive.com/a1/en/us/hos/2008/09-Sep/25/B6.pdf> (přístup v červnu 2010).

[74](#) Tamtéž .

[75](#) Tamtéž .

[76](#) Zajonc, RB, Adelman, PK, Murphy, ST a Niedenthal, PM, „Konvergence ve fyzickém vzhledu manželů . Motivace a emoce, 11 (4), (1987), 335–346. <http://www.spring.org.uk/2007/07/facial-similarity-between-couples.php>.

[77](#) Baerbel-Mohr. DNA. (Shrnutí knihy Networked Intelligence od von Grazyny Fosar a Franze Bludorfa.) <http://web.archive.org/web/20030407171420/http://home.planet.nl/~holtj019/GB/DNA.html>.

[78](#) Páka, Anna Marie. „Lidská evoluce se ‚zrychluje‘.“ BBC News, 11. prosince 2007. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/7132794.stm>.

[79](#) Kazaň, Casey a Hill, Josh. "Je lidský druh v rychlém pruhu evoluce?" Daily Galaxy, 17. dubna 2008. http://www.dailygalaxy.com/my_weblog/2008/04/is-the-human-sp.html

[80](#) Heylighen, F. "Zvyšování inteligence: Flynnův v efekt." Principia Cybernetica, 22. srpna 2000. <http://pespmc1.vub.ac.be/FLYNNEFF.html>.

[81](#) Smith, Lewis. "Plavecké úlovky orangutanů při lovu kopí udivují odborníky na divokou zvěř ." UK Times Online, 28. dubna 2008. <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/environment/article3828123.ece>

[82](#) Silberman, Steve. "Placeba jsou stále efektivnější ." Výrobci léků zoufale chtějí vědět proč ." Wired, 24. srpna 2009. http://www.wired.com/medtech/drugs/magazine/17-09/ff_placebo_effect

[83](#) Tamtéž .

[84](#) "Navzdory frustrací m jsou Američané zatraceně šťastní ." ScienceDaily, 1. července 2008. <http://www.sciencedaily.com/releases/2008/06/080630130129.htm>

[85](#) "Šťěstí prodlužuje život." ScienceDaily, 5. srpna 2008. <http://www.sciencedaily.com/releases/2008/08/080805075614.htm>

[86](#) „Propast ve štěstí “ v úzkých USA. ScienceDaily, 28. ledna 2009. <http://www.sciencedaily.com/releases/2009/01/090126121352.htm>

[87](#) Jenkins, Simon. "Nové důkazy o roli klimatu při vymírání neandrtalců ." EurekAlert, 12. září 2007. http://www.eurekalert.org/pub_releases/2007-09/uolneo091107.php

[88](#) Tamtéž .

[89](#) Rincon, Paul. "Zabilo klima neandrtálce?" BBC News, 13. února 2009. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/7873373.stm>

[90](#) zaměstnanců LiveScience. Lidé jedli ryby před 40 000 lety." LiveScience, 7. července 2009. <http://www.livescience.com/history/090707-fish-human-diet.html>

[91](#) Britt, Robert Roy. "Nejstarší lidské lebky naznačují kulturu nízkého obočí ." LiveScience, 16. února 2005. http://www.livescience.com/health/050216_oldest_humans.html

[92](#) Tamtéž .

[93](#) Lewis, James. "Co se týče náboženství , Hitchens není tak skvělý." American Thinker, 15. července 2007. http://www.americanthinker.com/2007/07/on_religion_hitchens_is_not_so_1.html

[94](#) Ward, Peter. "Otec všech hromadných vymírání ." Society for the Conservation of Biology /Conservation Magazine, 5, 3, 2004. <http://www.conservationmagazine.org/articles/v5n3/the-father-of-all-mass-extinctions/>

[95](#) Britt, Robert Roy. "Nejstarší lidské lebky naznačují kulturu nízkého obočí ." LiveScience, 16. února 2005. http://www.livescience.com/health/050216_oldest_humans.html

[96](#) Tamtéž .

Kapitola jedenáctá

1 Tennenbaum, Jonathan. „Russian Discovery Challenges Existence of ‚Absolute Time.‘“ Magazín vědy a techniky 21. století, léto 2000. <http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/time.html>.

---

2 SE, Namiot VA, Khohklov NB, Sharapov MP, Udaltsovan B., Dansky AS, Sungurov A. Yu., Kolombet VA, Kulevatsky DP, Temnov AV, Kreslavskaya NB a Agulova LP (1985). Diskrétní amplitudová spektra (histogramy) makroskopických fluktuací v procesech různých povahy. Předtisk IBF AN SSSR. Pushchino. 39 s. (v ruštině). In Levich, AP (ed.) Podstatná interpretace NA

Kozyrevovo pojetí času. Singapore, New Jersey, London, Hong Kong: World Scientific, 1996, s. 1–42. <http://www.chronos.msu.ru/EREPORTS/levich2.pdf>.

---

3 Tennenbaum, Jonathan. „Russian Discovery Challenges Existence of ‚Absolute Time.‘“ Magazín vědy a techniky 21. století, léto 2000. <http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/time.html>.

---

4 Jones, David. „Tajná izraelská zbraň? Vynálezce z Toronta může mít klíč k Entebbe.“ Vancouver Sun Times, Weekend Magazine, 17. prosince 1977, str. 17. <http://www.rexresearch.com/hurwich/hurwich.htm>.

---

5 Tamtéž .

6 Tamtéž .

7 Tamtéž .

8 Folger, Tim. "Newsflash: Čas nemusí existovat." Discover Magazine, 12. června 2007. <http://discovermagazine.com/2007/jun/in-no-time>.

---

9 Hafele, JC a Keating, Richard E. „Around-the-World Atomic Clock: Predicted Relativistic Time Gains“. Věda, 14. července 1972, s. 166–168. <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/177/4044/166/>.

---

10 Rindler, Wolfgang. Základní teorie relativity: speciální, obecná a kosmologická. New York: Springer-Verlag, 1979, str. 45.

11 Youngson, Robert. Vědecké chyby: Stručná historie toho, jak se vědci někdy mohou mýlit. London: Constable & Robinson Publishing,

1998.

<http://www2b.abc.net.au/science/k2/stn/archives/archive53/newposts/415745/topic415745.shtm>.

[12](#) Einstein, Albert. Dialog o námitkách k teorii relativity.

Die Naturwissenschaften, 6 (1918) 697–702, v Kostro, Ludwik (ed.), Albert Einsteinů v nový éter a jeho obecná teorie relativity. Sborník příspěvků z konference aplikované diferenciální geometrie — obecná teorie relativity a seminář o globální analýze, diferenciální geometrii a Lieových algebrách, 2001, 78–86. http://www.mathem.pub.ro/proc/bsgp_10/0KOSTRO.PDF.

[13](#) Einstein, Albert. Éter a teorie relativity, Berlín: Verlag von J.

Springer, 1920, v Kostro, Ludwik (ed.), Albert Einstein's New Ether and his General Relativity. Sborník příspěvků z konference aplikované diferenciální geometrie — obecná teorie relativity a seminář o globální analýze, diferenciální geometrii a Lieových algebrách, 2001, 78–86. <http://www.mathem.pub.ro/proc/bsgp-10/0KOSTRO.PDF>.

[14](#) Tennenbaum, Jonathan. „Russian Discovery Challenges Existence 'Absolute Time'“ Op cit.

[15](#) Whitehouse, David. "Tajemná síla táhne vzdálené sondy." BBC News, 15. května 2001. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/1332368.stm>.

[16](#) Choi, Charles Q. "NASA zmatená nevysvětlitelnými silami působícími na vesmírné sondy." [SPACE.com](http://www.space.com/scienceastronomy/080229-spacecraft-anomaly.html), 3. března 2008. <http://www.space.com/scienceastronomy/080229-spacecraft-anomaly.html>.

[17](#) Tamtéž .

[18](#) Moore, Carol. "Cykly slunečních skvrn a strategie aktivistů ." [Carolmoore.net](http://www.carolmoore.net/articles/sunspot-cycle.html), února 2010. <http://www.carolmoore.net/articles/sunspot-cycle.html>.

[19](#) Gribbin, John a Plagemann, Štěpán. "Nepřetržitá změna rychlosti otáčení Země po velké sluneční bouři ze srpna 1972." Nature, 4. května 1973. <http://www.nature.com/nature/journal/v243/n5401/abs/243026a0.html>.

[20](#) Mazzarella, A. a Palumbo, A. „Rotace Země a sluneční aktivita“.

Geophysical Journal International 97:1, 169-171. <http://www3.interscience.wiley.com/journal/119443769/abstract>.

[21](#) R. Abarca del Rio a kol. "Sluneční aktivita a variabilita rotace Země." Journal of Geodynamics 36, 2003, s. 423–443. http://www.cgd.ucar.edu/cas/adai/papers/Abarca_delRio_etal_JGeodyn03.pdf.

---

[22](#) Tamtéž .

[23](#) Tamtéž .

[24](#) Djurovic, D. „Solární aktivita a vztahy mezi astronomií a geovědami“. Bělehrad, Jugoslávie: Publikace katedry astronomie – Bělehrad, no. 18, 1990. http://elib.mi.sanu.ac.rs/files/journals/pda/18/broj18_clanak2.pdf.

---

[25](#) Terdiman, Daniel. "Uh-Oh, Merkur je v retrográdě ." Wired, 15. září 2003. <http://www.wired.com/culture/lifestyle/news/2003/09/60424>.

---

[26](#) Terdiman, Daniel. "Technické problémy způsobené retrográdě m Merkur?" Blog CNet News, 28. června 2007. http://news.cnet.com/8301-10784_3-9737163-7.html.

---

[27](#) O'Neill, Iane. "Vyzařuje Slunce záhadnou částici?" Discovery News, 25. srpna 2010. <http://news.discovery.com/space/is-the-sun-emitting-a-mystery-particle.html> (přítup v prosinci 2010).

---

[28](#) Spottiswoode, S. a James, P. „Velikost efektu anomálního poznání : Závislost na hvězdném čase a parametrech slunečního větru“. Palo Alto, CA: Laboratoř kognitivních věd. http://www.jsasoc.com/docs/PA_GMF.pdf.

---

[29](#) Nelson, Roger. „Pozadí GCP.“ Ústav noetických věd. <http://noosphere.princeton.edu/science2.html>.

---

[30](#) Tamtéž .

[31](#) Tamtéž .

[32](#) Nelson, RD, Bradish, J., Dobyns, YH, Dunne, BJ a Jahn, R. G ... "Anomálie REG v poli ve skupinových situacích." Journal of Scientific Exploration, 10:111-42.(1996)

[33](#) Nelson, Roger. "Vědomí a Psi: Může být vědomí skutečné?" Utrecht II: Mapping the Future of Parapsychology, říjen 2008,

Utrecht, Nizozemsko, v Global Consciousness Project, 29. července 2008.

<http://noosphere.princeton.edu/papers/pdf/consciousness.real.pdf>.

[34](#) Radin, Dean I., Rebman, Jannine M. a Cross, Maikwe P., „Anomální organizace náhodných událostí skupinovým vědomím: Dva průzkumné experimenty“. Journal of Scientific Exploration, 10, 1 (1996) s. 143–168.

[35](#) Nelson, Roger. Vědomí a Psi: Můžeme být vědomí skutečné?
na cit.

[36](#) Tamtéž .

[37](#) Radin, děkan. "Analýza projektu Global Consciousness k 11. září 2001."
Ústav noetických věd, 2001. <http://noosphere.princeton.edu/dean/wtc0921.html>.

[38](#) Radin, děkan. "Teroristická katastrofa, 11. září 2001: Průzkumná analýza."
Institut noetických věd, 2001. <http://noosphere.princeton.edu/exploratory.analysis.html>.

[39](#) Tamtéž .

[40](#) Braden, Gregg. Fraktální čas: Tajemství roku 2012 a nový světový věk.
Carlsbad, CA: Hay House Publishers, 2009, str. 193.

[41](#) Radin, děkan. "Formální analýza, 11. září 2001." Ústav noetických věd,
2001. <http://noosphere.princeton.edu/911formal.html>.

[42](#) Nelson, Roger. "Barack Obama zvolen prezidentem." Ústav noetických věd,
2008. <http://noosphere.princeton.edu/obama.elected.html>.

[43](#) Nelson, Roger. "Barack Obama inaugurován jako prezident." Ústav noetických
věd.

<http://noosphere.princeton.edu/obama.inauguration.html>.

[44](#) Nelson, Roger. "Globální harmonie." Projekt globálního vědomí . <http://noosphere.princeton.edu/groupmeditation.html>.

[45](#) Williams, Brian. "Technická poznámka GCP: Revisited Global Harmony."
Global Consciousness Project, 2004.

<http://noosphere.princeton.edu/williams/GCPGlobalHarmonyBW.pdf>.

[46](#) Swanson, Claude V. Synchronizovaný vesmír: Nová věda o paranormálních
jevech. Tucson, AZ: Poseidia Press, 2003, str. 102.

Kapitola dvanáctá

1 Puthoff, Hal. Ústav pro vyšší studia. Austin, Texas. <http://www.earthtech.org/iasa/index.html>.

2 Hamein, Nassim. "Hamein Paper vyhrál cenu!" Projekt Resonance. http://theresonanceproject.org/best_paper_award.html (přístup červen 2010).

3 Crane, Oliver, Lehner, JM a Monstein, C. „Centrální oscilátor a vesmírné kvantové médium“. červen 2000. <http://www.rgm.ch>, <http://www.rexresearch.com/monstein/monstein.htm> (přístup červen 2010).

4 Sbohem, Dennisi. "Vědec přebírá gravitaci." New York Times, 12. července 2010. http://www.nytimes.com/2010/07/13/science/13gravity.html?_r=2 (přístup prosinec 2010).

5 Wright, Walter. Gravitace je tlak. New York: Carlton Press, 1979.

6 Aspden, Harold. "Objev virtuální setrvačnosti." Nové energetické zprávy, 2, s. 1-2. (1995). <http://www.aspden.org/papers/bib/1995f.htm> (přístup prosinec 2010).

7 Watson, Lyall. Nadpřirozenost. New York: Doubleday/Bantam Books, 1973, str. 90.

8 Grebennikov, Viktor. "Strukturální efekt dutin a antigravitace hmyzu." Rex Research, listopad 2001. <http://www.rexresearch.com/grebenn/grebenn.htm> (přístup červen 2010).

9 Akimov, AE a Shipov, GI „Torzní pole a jejich experimentální projevy“. Sborník příspěvků z mezinárodní konference: Nové myšlenky v přírodních vědách. 1996. <http://www.amasci.com/freenrg/tors/tors.html>.

10 Levich, AP "Podstatná interpretace pojetí času NA Kozyreva." Singapore, New Jersey, London, Hong Kong: World Scientific, 1996, s. 1-42. <http://www.chronos.msu.ru/EREPORTS/levich2.pdf>.

11 Kozyrev, Nikolaj. "Možnost experimentálního studia vlastností času." září 1967. <http://www.astro.puc.cl/~rparra/tools/PAPERS/kozyrev1971.pdf>.

12 Tamtéž .

13 Tamtéž .

14 DePalma, Bruce. "O povaze elektrické indukce." 28. července 1993. <http://depalma.pair.com/Absurdity/Absurdity09/NatureOfElectricalInduction.html> (přístup v červnu 2010).

---

15 Müller, Hartmut. Teorie globální hořkálování . <http://globalscalingtheory.com/> (přístup květen 2010).

16 Baerbel-Mohr. "Bezplatný bio-mobilní telefon." 6. května 2001. http://web.archive.org/web/20021018142034/http://baerbelmohr.de/english/magazin/beitraege/20010506_bio_mobile.htm (přístup května 2010).

17 Levich, AP Podstatná interpretace pojetí času NA Kozyreva. Op cit.

18 Kozyrev, NA (1977). "Astronomická pozorování využívající fyzikální vlastnosti času." Ve Vspykhivayushchiye Zvezdy (Flaring Stars). Jerevan, s. 209–227. Viz také: Kozyrev NA (1991). Vybraná díla. Leningrad, s. 363–383. Od: Levich, AP, Podstatná interpretace pojetí času NA Kozyreva. Singapore, New Jersey, London, Hong Kong: World Scientific, 1996, s. 1–42. <http://www.chronos.msu.ru/EREPORTS/levich2.pdf>.

---

19 Nachalov, Yu. V. Teoretická východiska experimentálních jevů . <http://www.amasci.com/freenrg/tors/tors3.html>.

20 Kozyrev, Nikolaj. „Možnost experimentálního studia vlastností času. Op cit.

21 Dong, Paul a Raffill, Thomas E. China's Super Psychics. New York: Marlowe and Company, 1997.

22 Swanson, Claude V. Synchronizovaný vesmír: Nová věda o paranormálních jevech. Tucson, AZ: Poseidia Press, 2003, s. 116–117.

23 Tamtéž , str. 204.

Kapitola třináctá

1 Saetang, David. „Skvěle Scotte! Vědci tvrdí , že cestování časem je možné.“ PCWorld, 18. ledna 2011.

http://www.pcworld.com/article/216946/great_scott_scientists_claim_time_travel_is_possible.html?tk=mod_rel (přístup v lednu 2011).

[2](#) Nairz, Olaf; Zeilinger, Anton a Arndt, Markus. "Experimenty s kvantovou interferencí s velkými molekulami." American Association of Physics Teachers, 30. října 2002. <http://hexagon.physics.wisc.edu/teaching/2010s%20ph531%20quantum%20mechanics/interesting%20papers/zeilinger%20large%20molecule%20pinterference%20ajpdf> (přístup červen 2010).

[3](#) Markus Arndt, Olaf Nairz, Julian Voss-Andreae, Claudia Keller, Gerbrand van der Zouw a Anton Zeilinger. "Dualita vlnových částic C60." Nature 401, 14. října 1999. pp. 680-682.

[4](#) Tamtéž .

[5](#) Olaf Nairz, Björn Brezger, Markus Arndt a Anton Zeilinger. "Difrakce fulerenů C60 a C70 stojatou světelnou vlnou." Říjen 2001.

http://www.univie.ac.at/gfp/research/matterwave/stehwelle/standinglight_wave.html (přístup červen 2010).

[6](#) Olaf Nairz, Björn Brezger, Markus Arndt a Anton Zeilinger, Diffraction of Complex Molecules by Structures made of Light, Physical Review Letters 87, 160401 (2001).

[7](#) Folger, Tim. "Newsflash: Čas nemusí existovat." Discover Magazine, 12. června 2007. <http://discovermagazine.com/2007/jun/in-no-time>.

[8](#) Tamtéž .

[9](#) Nehru, K. „Kvantová mechanika“ jako mechanika časové oblasti. Reciprocita, jaro 1995, s. 1–9; revidováno v únoru 1998. <http://library.rstheory.org/articles/KVK/QuantumMechanics.html> (přístup červen 2010).

[10](#) Nehru, K. "Precese planetárního perihelia v důsledku souřadnicového času." Knihovna teorie recipročního systému, 16. března 2009. <http://library.rstheory.org/articles/KVK/PrecPlanetPeri.html> (přístup červen 2010).

[11](#) Peret, Bruce. "Často kladené otázky - teorie vzájemného vztahu." <http://rstheory.org/fag/9> (přístup červen 2010).

12 Ashley, Dave. "Dave Ashley's House of Horrors." 29. dubna 1998. <http://www.xdr.com/dash/> (př í stup č erven 2010).

13 Ashley, Dave. "Zákon jednoho materiálu a fyzika Dewey B Larsona." James Randi Educational Foundation, 30. ledna 2008. <http://forums.randi.org/showthread.php?t=105001> (př í stup č erven 2010).

14 Peret, Bruce. Často kladené otázky — Reciproční teorie. Op cit.

15 Berlitz, Charles. Bermudský trojúhelník. New York: Avon Books, 1974, s. 124–125.

16 Caidin, Martin. Duchové vzduchu. Lakeview, MN: Galde Press/Barnes and Noble, 2007, původní vydání 1991, str. 223.

17 Tamtéž , str. 223–226.

18 Peret, Bruce. Webová stránka teorie RS. Mezinárodní společnost pro sjednocenou vědu. <http://rstheory.org> (př í stup č erven 2010).

19 Julien, Eric. Věda o mimozemšťánech. Fort Oglethorpe, GA: Allies Publishing, 10. října 2006.

20 Ginzburg, Vladimir B. „O novinách“. Webová stránka teorie spirálového pole, 2000. <http://web.archive.org/web/20010217014501/http://www.helicola.com/about.html>.

---

21 Levich, AP "Podstatná interpretace pojetí času NA Kozyreva." Singapore, New Jersey, London, Hong Kong: World Scientific, 1996, s. 17–18. <http://www.chronos.msu.ru/EREPORTS/levich2.pdf>.

---

22 Tamtéž .

23 Tamtéž , str. 32.

24 „Experiment s rotující koulí“. Web Bruce DePalma. 2010. <http://www.brucedepalma.com/n-machine/spinning-ball-experiment/> (př í stup č erven 2010).

25 Tamtéž .

26 Tamtéž .

27 DePalma, Bruce. "Pochopení experimentu s pádem rotující koule." Similarity Institute, 3. května 1977. <http://depalma.pair.com/SpinningBall%28Understanding%29.html> (přístup červen 2010).

Kapitola čtrnáctá

1 Yam, Philipe. "Přivedení Schrödingerovy kočky k životu." Scientific American, červen 1997, s. 124.

2 McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe. New York: HarperCollins, 2002, str. 28.

3 MacPherson, Kitta. "Vědci z Princetonu objevují exotické kvantové stavy hmoty." Novinky z Princetonu, 24. dubna 2008. <http://www.princeton.edu/main/news/archive/S20/90/55G21/index.xml?sekce=topstories> (přístup z prosince 2010).

4 Dmitriev, AN, Dyatlov, VL a Mercurlov, VI "Elektrogravodynamický koncept tornád." Skupina Millenium. <http://www.tmgnow.com/repository/planetary/tornado.html> (přístup červen 2010).

5 Tamtéž .

6 Červený, Randy. Freaks of the Storm — Od létající chrástky po Stealing Thunder, nejpodivnější příběhy o skutečném počasí na světě. New York: Thunder's Mouth Press, 2006, str. 31.

7 Dmitriev, AN, Dyatlov, VL a Mercurlov, VI Elektrogravodynamický koncept tornád. Op cit.

8 Národní meteorologická služba. "Grand Rapids, MI: Vypuknutí tornáda 3. dubna 1956." NOAA, 20. května 2010. http://www.crh.noaa.gov/grr/science/19560403/vriesland_trufant/eyewitness/ (přístup červen 2010).

9 Blozy, Stephanie. "Může tornádo nahnat kus slámy do stromu?" WeatherBug, červenec 2005. http://web.archive.org/web/20060523120043/http://blog.weatherbug.com/Stephanie/index.php?stephanie/comments/can_a_tornado_drive_a_piece_of_straw_into_a_tree (2. června)

10 Tamtéž .

[11](#) Červený, Randy. Freaks of the Storm, op. cit., str. 30.

[12](#) Tamtéž , str. 33.

[13](#) Tamtéž , str. 35, 44.

[14](#) Tamtéž , str. 35.

[15](#) Tamtéž , str. 36–37.

[16](#) Washburn University/KTWU. Pří běhy tornáda Topeka '66 — Osobní pří běhy Topeka Tornado. <http://ktwu.washburn.edu/productions/tornado/stories.htm> (pří stup červen 2010).

---

[17](#) San, Vee a Pean, Yoke. "Obrázky věcí z nebe." Oracle ThinkQuest Education Foundation. http://library.thinkquest.org/C004978F/arrivals_pics.htm (pří stup červen 2010).

---

[18](#) Hannah, James. "Muzeální exponáty zaplňují zvláštní předměty." The Beacon Journal, 20. června 2004. <http://web.archive.org/web/20041031125254/http://www.ohio.com/mld/beaconjournal/news/state/8973306.htm> (v červnu 2010).

---

[19](#) Národní meteorologická služba. Grand Rapids, MI: Vypuknutí tornáda 3. dubna 1956. Op cit.

[20](#) Alexandersson, Olof. Živá voda: Viktor Schauburger a tajemství přírodní energie. Houston, TX: Newleaf, 1982, 1990, 2002, str. 22.

[21](#) Tamtéž , str. 23.

[22](#) Wagner, Orvin E. „Dr. Ed Wagner.“ Wagner Research Laboratory, červenec 2007. <http://home.budget.net/~oedphd/Edbio.html> (pří stup červen 2010).

---

[23](#) Wagner, Orvin E. „Základ pro jednotnou teorii pro růst a vývoj rostlin“. Fyziologická chemie a fyzika a Med. NMR (1999) 31:109-129. <http://home.budget.net/~oedphd/plants/unified.html> (pří stup červen 2010).

---

[24](#) Tamtéž .

[25](#) Grebennikov, Viktor. "Strukturální efekt dutin a antigravitace hmyzu." Rex Research, listopad 2001. <http://www.rexresearch.com/grebenn/grebenn.htm> (přístup červen 2010).

[26](#) "Antigravitační platforma VS Grebennikova." Nové energetické technologie 3(22): 58–74 (2005). <http://www.rexresearch.com/grebenn2/greb2.htm> (přístup červen 2010).

[27](#) Davidson, Dan. "Volná energie, gravitace a éter." KeelyNet, 18. října 1997. <http://www.keelynet.com/davidson/npap1.htm> (přístup červen 2010).

[28](#) Cathie, Bruce. "Akustická levitace kamenů ." V Childress, David Hatcher (ed.), Anti-Gravity and the World Grid. Kempton, IL: Adventures Unlimited Press, 1987, 1995, s. 211–216.

[29](#) Alexandersson, Olof. Živá voda: Viktor Schauberg a tajemství přírodní energie. Houston, TX: Newleaf, 1982, 1990, 2002.

[30](#) Cook, Nicku. Hon na nulový bod: Uvnitř utajovaného světa antigravitační technologie. New York: Broadway Books, 2002, s. 228–229, 234.

[31](#) Grebennikov, Viktor. Strukturální efekt dutin a antigravitace hmyzu. na cit.

[32](#) Tamtéž .

[33](#) Tamtéž .

[34](#) Tamtéž .

[35](#) Tamtéž .

[36](#) Tamtéž .

[37](#) "Antigravitační platforma VS Grebennikova." Op cit.

[38](#) Cassidy, Kerry; Román, Gordon a Ryan, Bill. Renegát: Gordonů v román před kamerou. Projekt Camelot, Los Angeles, prosinec 2006. http://projectcamelot.org/lang/en/gordon_novel_interview_transscript_en.html (přístup z června 2010).

[39](#) Kirkpatrick, Sidney. Edgar Cayce: Americký prorok. New York: Riverhead Books, 2000, s. 123–124.

[40](#) Cayce, Edgar. Čtení 195-54. Association for Research and Enlightenment, 13. ledna 1929. <http://all-ez.com/nofuel2.htm> (př í stup červen 2010).

[41](#) Kirkpatrick, Sidney. Edgar Cayce: Americký prorok. Op cit., s. 123-124.

[42](#) „Teslova nová monarcha strojů “. New York Herald. 15. ří jna 1911. <http://www.tfcbooks.com/tesla/1911-10-15.htm>.

[43](#) Vassilatatos, Gerry. Ztracená věda. Bayside, CA: Borderland Sciences Research Foundation, 1997, 1999. <http://www.hbci.com/~wenonah/history/brown.htm> (př í stup červen 2010).

[44](#) Cassidy, Kerry; Ring, Ralph a Ryan, Bille. "Akvamarí nové sny: Ralph Ring a Otis T. Carr." Project Camelot, Las Vegas, srpen 2006. http://projectcamelot.org/ralph_ring.html (př í stup červen 2010).

[45](#) Tamtéž .

[46](#) Tamtéž .

[47](#) Tamtéž .

[48](#) Cassidy, Kerry; Ring, Ralph a Ryan, Bille. "Př epis rozhovoru s Ralphem Ringem." Projekt Camelot, Las Vegas, srpen 2006. http://projectcamelot.org/lang/en/ralph_ring_interview_transcript_en.htm (př í stup červen 2010).

-

[49](#) Tamtéž .

[50](#) Spiegel, Lee. "Jaderný fyzik popisuje rozsáhlé zakrývání UFO." AOL News, 7. června 2010. http://www.aolnews.com/weird_news/article/stanton-friedman-a-scientistsearches-for-the-truth-of-ufos/19503350 (př í stup v č ervnu 2010).

[51](#) Roschin, V. a Godin, S. „Magneto-gravitační konvertor. (Searl Effect Generator)" Souhrn/seznam technických článků . Výzkum Rex. <http://www.rexresearch.com/roschin/roschin.htm> (př í stup červen 2010).

[52](#) Moore, Terry. "Demonstrace ří žená napětí m SEG." YouTube, 26. bř ezna 2007. <http://www.youtube.com/watch?v=z8qvSNkiB9M> (př í stup červen 2010).

53 David-Neel, Alexandra. S mystiky a kouzelníky v Tibetu. Kapitola VI: Psychické sporty. London" Penguin Books, 1931. <http://www.scribd.com/doc/21029489/With-Mystics-and-Magicians-in-Tibet>.

---

54 Tamtéž .

55 Swanson, Claude V. Synchronizovaný vesmír: Nová věda o paranormálních jevech. Tucson, AZ: Poseidia Press, 2003, s. 105–111.

56 Tamtéž , str. 108.

Kapitola patnáctá

1 Caidin, Martin. Duchové vzduchu. Lakeview, MN: Galde Press/Barnes and Noble, 1991, 2007, str. 206.

2 Quasar, Gian J. Do Bermudského trojúhelníku. New York: International Marine/McGraw Hill, 2004, str. 1.

3 Grigonis, Richard. Ivan T. Sanderson. Kapitola 13: Pád. Richard Grigonis/Society for the Investigation of the Unexplained, 2009, 2010. <http://www.richardgrigonis.com/Ch13%20Downfall.html> (přístup červen 2010).

---

4 Tamtéž .

5 Tamtéž .

6 Tamtéž .

7 Paranormální encyklopedie. "Ohavné víry." <http://www.paranormalencyklopedia.com/v/vile-vortices/> (přístup červen 2010).

---

8 Grigonis, Richard. Ivan T. Sanderson Op cit.

9 Jochmans, Josef. "Země: Křídlová planeta?" Atlantis Rising, jaro 1996. <http://web.archive.org/web/19990128233845/http://atlantisrising.com/issue7/ar7crisp1.html> (přístup červen 2010).

---

10 Tamtéž .

11 Tamtéž .

12 Becker, William a Hagens, Beth. "Planetární měřička: Nová syntéza." Pursuit Journal of the Society for the Investigation of the

Nevysvětleno, sv. 17, č. 4 (1984).

http://missionignition.net/bethe/planetary_grid.php.

¹³ Tamtéž .

¹⁴ Wood, Dave; Piper, Anne a Nunn, Cindy. "Lesní linie Gloucestershire." Historie BBC Gloucestershire, 29. června 2005. http://www.bbc.co.uk/gloucestershire/content/articles/2005/06/29/ley_lines_feature.shtml (v červnu 2010).

¹⁵ Jochmans, Josef. "Země: Křehká planetární?" Op cit.

¹⁶ „Athelstan Frederick Spilhaus: podplukovník, armáda Spojených států . Nekrolog American Memory. Zemřel 30. března 1998." Arlingtonský národní hřbitov, <http://www.arlingtoncemetery.net/spilhaus.htm> (přístup červen 2010).

¹⁷ Manbreaker, Crag. „Glosář fyzické oceánografie: Sn-Sz, Spilhaus, Athelstan (1912–1998). UNESCO, 17. srpna 2001. http://web.archive.org/web/20030916211451/http://ioc.unesco.org/ocean_everyer/resourcekit/M3/Data/Measurements/Parameters/Glossaries/ocean/node36.html (přístup z června 2010).

¹⁸ Tamtéž .

¹⁹ Muzeum paleontologie Kalifornské univerzity. "Tektonika desek: Skalní historie nápadu." University of California v Berkeley, 22. srpna 1997. <http://www.ucmp.berkeley.edu/geology/techist.html> (přístup červen 2010).

²⁰ Luckert, Carl W. Tektonika expanze desek. <http://www.triplehood.com/expa.htm> (přístup červen 2010).

²¹ Maxlow, James. "Kvantifikace procesu expanze od Archean do nedávné doby Země pomocí globálních souborů geologických a geofyzikálních dat." Curtin University of Technology Ph.D. Práce, 2001. http://espace.library.curtin.edu.au/R?func=dbin-jump_full&local_base=gen01-era02&object_id=9645 (přístup červen 2010).

²² Maxlow, James. Globální expanzní tektonika. Listopad 1999. <http://web.archive.org/web/20080801082348/http://www.geocities.com/CapeCanaveral/Launchpad/6520/> (přístup červen 2010).

²³ Ollier, Cliff. "Výjimečné planety a měsíce a teorie rozpínání se Země." Nové koncepty v Global Tectonics Newsletter,

prosinec 2007. <http://www.ncgt.org/newsletter.php?action=download&id=52>.

[24](#) Roehl, Perry O. „Komentář. Pojdme na to: Desková tektonika versus expanze planety.“ Society of Independent Professional Earth Scientists/SIPES Čtvrtletník, únor 2006. <http://www.sipes.org/Newsletters/NewsltrFeb06.pdf> (přístup červen 2010).

[25](#) Schneider, Michael. "Krystal ve středu Země: Anizotropie vnitřního jádra Země." Projects in Scientific Computing, Pittsburgh Supercomputing Center, 1996. http://www.psc.edu/science/Cohen_Stix/cohen_stix.html (přístup červen 2010).

[26](#) Glatzmaier, Gary A., Coe, Robert S., Hongre, Lionel a Roberts, Paul H. „Úloha zemského pláště při řízení frekvence geomagnetických zvrátů.“ Příroda, 28. října 1999, s. 885–890. http://www.es.ucsc.edu/~rcoe/eart110c/Glatzmaieretal_SimRev_Nature99.pdf (přístup v červnu 2010).

[27](#) Buffett, Bruce A. „Zemské jádro a geodynamo“. Věda, 16. 6. 2000, s. 2007–2012. <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/288/5473/2007> (přístup červen 2010).

[28](#) Singh, SC, Taylor, MAJ, Montagner, JP „O přítomnosti kapaliny ve vnitřním jádru Země“. Věda, s. 2471–2474. http://bullard.esc.cam.ac.uk/~taylor/Abstracts/SCIENCE_Published_InnerCore.pdf (přístup v červnu 2010).

[29](#) US Geological Survey. "Vnitřní jádro." Národní zpráva USA pro IUGG, 1991–1994. Rev. Geophys. sv. 33, Suppl., © 1995 American Geophysical Union (přístup červen 2010). http://web.archive.org/web/20071009130628/http://www.agu.org/revgeo_phys/tromp01/node2.html.

[30](#) Jacobs, JA „Vnitřní jádro Země“. Nature 172 (1953), s. 297–298. <http://www.nature.com/nature/journal/v172/n4372/pdf/172297a0.pdf> (přístup červen 2010).

[31](#) Levi, Barbara Gossová. "Pochopení , proč zvukové vlny cestují rychleji podél zemské osy ve vnitřní m jádru." Physics Today Online, Search & Discovery, listopad 2001, str. 17. <http://web.archive.org/web/20050213235821/http://www.physicstoday.org/pt/vol-54/iss-11/p17.html> (př í stup č erven 2010).

[32](#) Hoagland, Richard C. The Monuments of Mars: A City on the Edge of Forever. Berkeley: North Atlantic Books, 1992.

[33](#) Hoagland, Richard C. a Torun, Erol O. „Poselství Cydonie“: První sdělení mimozemské civilizace? The Enterprise Mission, 1989. <http://www.enterprisemission.com/message.htm> (př í stup leden 2011).

[34](#) Jenny, Hans. "Kymatika — studium vlnových jevů ." MACROmedia. (př í stup č erven 2010.) McTaggart, Lynne. The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe. New York: HarperCollins, 2002.

[35](#) Nehru, K. „Mechanika vln ve světle reciproční ho systému“ . Reciprocal System Library, 19. srpna 2008. <http://library.rsttheory.org/articles/KVK/WaveMechanics.html>.

[36](#) Tamtéž .

[37](#) Wilcock, David. Divine Cosmos—Convergence Volume Three. Kapitola 4: Sekvenční perspektiva. http://divinecosmos.com/index.php?option=com_content&task=view&id=98&Itemid=36 (př í stup v č ervnu 2010).

[38](#) Carter, James. Institut absolutní ho pohybu. <http://www.circlontheory.com/HTML/about.html> (v č ervnu 2010).

[39](#) Hecht, Lawrence. "Kdo byl Robert J. Moon?" Věda a technologie 21. století . <http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/drmoon.html> (př í stup č erven 2010).

[40](#) Hecht, Lawrence. "Model Měsí ce jádra." Věda a technologie 21. století . <http://www.21stcenturysciencetech.com/moonsubpg.html> (př í stup č erven 2010).

[41](#) Moon, Robert J. „Robert J. Moon o tom, jak koncipoval svůj jaderný model.“ Přepis prezentace v Leesburgu, VA, 4. září 1987. Věda a technika 21. století , podzim 2004, s. 8–20. http://www.21stcenturysciencetech.com/Articles%202005/moon_F04.pdf (přístup v červnu 2010).

[42](#) Hecht, Laurence. "Pokroky ve vývoji nukleárního modelu Měsíce." Věda a technologie 21. století , 2004. http://www.21stcenturysciencetech.com/articles/moon_nuc.html.

[43](#) Wilcock, David. Divine Cosmos—Convergence Volume Three. Kapitola 4: Sekvenční perspektiva. Op cit.

[44](#) Mallove, Eugene. "MIT a studená fúze: Zvláštní zpráva." Infinite Energy 24, 1999. <http://www.infiniteenergy.com/images/pdfs/mitcfreport.pdf> (přístup červen 2010).

[45](#) Hecht, Laurence. "Pokroky ve vývoji nukleárního modelu Měsíce." Op cit.

[46](#) Hecht, Laurence. "Geometrický základ pro periodicitu prvků ." Věda a technika 21. století , květen–červen 1988, s. 18. <http://www.21stcenturysciencetech.com/Articles%202004/Spring2004/Periodicity.pdf> (přístup červen 2010).

[47](#) Duncan, Michael A. a Rouvray, Dennis H. „Mikroklastry“. Scientific American, 261(6), 1989, s. 110–115. <http://www.subtleenergies.com/ormus/research/research.htm>.

[48](#) Sugano, Satoru a Koizumi, Hiroyasu. Microcluster Physics: Second Edition. Berlín, Heidelberg, New York: Springer-Verlag, 1998.

[49](#) Gardner, Lawrence. "Produkty Ormus a prvky M-State." [Gaal.co.uk](http://graal.co.uk). <http://graal.co.uk/whitepowdergold.php> (přístup prosinec 2010).

[50](#) Tamtéž .

[51](#) Tamtéž .

[52](#) Fouche, Edgar. "Tajná vládní technologie." 2000. <http://web.archive.org/web/20001202132200/http://www.fouchemedia.com/arap/speech.htm> (přístup červen 2010).

[53](#) Tamtéž .

54 Vassilatos, Gerry. Ztracená věda. Bayside, CA: Borderland Sciences Research Foundation, 1997, 1999. <http://www.hbci.com/~wenonah/history/brown.htm> (př í stup červen 2010).

55 Tamtéž .

56 Tamtéž .

57 Tamtéž .

58 Tamtéž .

59 Bí lá, Marku. "Př edstavujeme: The Perfect Code Theory." Web společnosti Rafiki Incorporated. <http://www.codefun.com/Genetic.htm> (př í stup prosinec 2010).

60 Tamtéž .

Kapitola

šestnáctá 1 Martineau, John. Malá kniha náhody. New York: Wooden Books/Walker & Company, 1995, 2001, 2002.

2 „Princ Charles zkoumá ‚tajemnou jednotu‘ vesmí ru v nové knize.“ Huffington Post. 24. listopadu 2010. http://www.huffingtonpost.com/2010/11/24/princecharles_harmony_n_786565.html (př í stup prosinec 2010).

3 Martineau, John. Malá kniha náhody. Op cit., str. 12.

4 Tamtéž , str. 14.

5 „Princ Charles zkoumá ‚tajemnou jednotu‘ vesmí ru v nové knize.“ Op cit.

6 Wilcock, David. "Matrix" je realita." Divine Cosmos, 10. dubna 2003. <http://divinecosmos.com/index.php/component/content/49?task=view> (př í stup z prosince 2010).

7 Battaner, E. a Florido, E. "Rotační kř ivka spirální ch galaxií a její kosmologické dů sledky." Fond. Cosmic Phys. 21 (2000) 1–154. <http://nedwww.ipac.caltech.edu/level5/March01/Battaner/node48.html> (př í stup prosinec 2010).

8 Battaner, E. Fraktální oktaedronová sí ť rozsáhlé struktury. Astronomie a astrofyzika, 334 č. 3 (1998), s. 770–771.

<http://arxiv.org/pdf/astro-ph/9801276> (přístup prosinec 2010).

[9](#) Hamein, Nassim. "Zákon škálování pro organizovanou hmotu ve vesmíru." American Physical Society, 4.-6. října 2001. <http://adsabs.harvard.edu/abs/2001APS..TSF.ABoo6H> (přístup prosinec 2010).

[10](#) Whitehouse, Davide. "Mapa odhaluje podivný vesmír." BBC News Online, 3. března 2003. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/2814947.stm> (přístup prosinec 2010).

---

[11](#) Dumé, Belle. "Je vesmír dvanáctistěn?" [PhysicsWorld.com](http://physicsworld.com), 8. října 2003. <http://physicsworld.com/cws/article/news/18368> (přístup prosinec 2010).

[12](#) "Bratři." Wikipedie, svobodná encyklopedie. <http://cs.wikipedia.org/wiki/Windows> (přístup červen 2010).

[13](#) „Mayský kalendář“. Wikipedie, svobodná encyklopedie. http://cs.wikipedia.org/wiki/Mayan_calendar (přístup červen 2010).

[14](#) Miller, Mary a Taube, Karl. Bohové a symboly starověkého Mexika a Mayů : Ilustrovaný slovník mezoamerického náboženství . Londýn: Thames & Hudson, (1993). s. 48–50.

[15](#) Peden, Robert. Mayský kalendář : Proč 260 dní ? 1981, aktualizováno 24. května a 15. června 2004. Webové stránky Roberta Pendona <http://www.spiderorchid.com/mesoamerica/mesoamerica.htm> (přístup červen 2010).

[16](#) Tamtéž .

[17](#) Tamtéž .

[18](#) Chatelain, Maurice. (1977). Naši předkové přišli z vesmíru. New York: Dell Books 1977.

[19](#) Van Flandren, Thomas. (2000). The Exploded Planet Hypothesis 2000. Webová stránka Meta Research. <http://www.metaresearch.org/solar%20system/eph/eph2000.asp> (přístup prosinec 2010).

[20](#) Tamtéž .

[21](#) Vědci zjistili, že jádro se točí rychleji než Země. Národní vědecká nadace. Tisková zpráva 96-038, 17. července 1996. http://www.nsf.gov/news/news_summ.jsp?cntn_id=101771&org=NSF.

[22](#) „Jádro se točí rychleji než Země, zjistili vědci z Lamontu.“ Lamont Doherty Earth Observatory, 2005. http://www.columbia.edu/cu/record/archives/vol22/vol22_iss1/Core_Spin.html (přístup červen 2010).

[23](#) Tamtéž .

[24](#) Yukutake, Takesi. "Vliv na změnu momentu geomagnetického dipólu na rychlost rotace Země." V Melchior, Paul J a Yumi, Shigeru (eds.), Rotace Země: Symposium Mezinárodní astronomické unie č. 48, Morioka, Japonsko, 9.–15. května 1971, s. 229.

[25](#) Niroma, Tino. „Jedno možné vysvětlení cyklicity na Slunci: Cykly slunečních skvrn a supercykly a jejich předběžné příčiny. červen–prosinec 1998. <http://personal.inet.fi/tiede/tilmari/sunspots.html> (přístup červen 2010).

[26](#) Tamtéž . <http://personal.inet.fi/tiede/tilmari/sunspot4.html#bassuper> (přístup červen 2010).

[27](#) Tamtéž . <http://personal.inet.fi/tiede/tilmari/sunspot5.html> (přístup červen 2010).

[28](#) Fosar, Graznya a Bludorf, Franz. "Faktor TLR: Záhadné časové a místní vzorce při haváriích letadel." http://www.fosarbludorf.com/archiv/tlr_eng.htm (v červnu 2010).

[29](#) N. Captain a kol. "Výrazy pro množství precese IAU 2000." Astronomy & Astrophysics 412, (2003), 567–586. <http://www.aanda.org/articles/aa/abs/2003/48/aa4068/aa4068.html>.

[30](#) Holandsko, Earle. "Před 5200 lety došlo k velké změně klimatu: Důkazy naznačují, že historie se může opakovat." Ohio State University Research News, 15. prosince 2004. <http://researchnews.osu.edu/archive/5200event.htm> (přístup červen 2010).

[31](#) Tamtéž .

[32](#) Wilcock, David. (2000) The Shift of the Ages—Convergence Volume One. Kapitola 16: Maurice Cotterell a velký sluneční cyklus.

<http://divinecosmos.com/index.php/starthere/books-free-online/18-the-shift-of-the-ages/72-the-shift-of-the-ages-chapter-16-maurice-cotterell-a-cyklus-velkých-slunečních-skvrn> (přístup prosinec 2010).

[33](http://cs.wikipedia.org/wiki/Calendar_Round) „Kalendářní kolo“. Wikipedie. http://cs.wikipedia.org/wiki/Calendar_Round (přístup červen 2010).

[34](http://cs.wikipedia.org/wiki/Mayan_calendar) „Mayský kalendář“. Wikipedie, svobodná encyklopedie. http://cs.wikipedia.org/wiki/Mayan_calendar (přístup červen 2010).

[35](http://www.sciencedaily.com/releases/2008/11/081101093713.htm) „Magnetické portály spojují Slunce a Zemi“. Science@NASA (2. listopadu 2008). ScienceDaily. <http://www.sciencedaily.com/releases/2008/11/081101093713.htm> (přístup prosinec 2010).

[36](http://www.sciencedaily.com/releases/2008/08/080806140124.htm) „Shluky a proudy temné hmoty mohou ležet ve vnitřních oblastech Mléčné dráhy“. Kalifornská univerzita v Santa Cruz (7. srpna 2008). ScienceDaily.

<http://www.sciencedaily.com/releases/2008/08/080806140124.htm> (přístup prosinec 2010).

[37](http://www.physorg.com/news121602545.html) Zyga, Lisa. "Plazma může proudit po celé Galaxii." [PhysOrg.com](http://www.physorg.com), 7. února 2008. <http://www.physorg.com/news121602545.html> (přístup prosinec 2010).

Kapitola sedmnáctá

[1](http://seminars.torontoghosts.org/blog/index.php/2007/06/20/weird_wednesday_with_chris_laursen_29) Laursen, Chris. "Rock the House." Clair a Matthew Didier's Paranormal Blog, 20. června 2007. http://seminars.torontoghosts.org/blog/index.php/2007/06/20/weird_wednesday_with_chris_laursen_29 (přístup červen 2010).

[2](#) Tamtéž .

[3](#) Tamtéž .

[4](http://www.blather.net/blather/1998/10/super_sargasso_surfin.html) Walsh, Dave. [Blather.com](http://www.blather.com), 8. října 1998. http://www.blather.net/blather/1998/10/super_sargasso_surfin.html.

[5](http://web.archive.org/web/20040423135240/http://www.naturalhistorymag.com/editors_pick/1921_11-12_pick.html) Gudger, EW „Rains of Fishes“. Přírodní historie, listopad prosinec 1921. http://web.archive.org/web/20040423135240/http://www.naturalhistorymag.com/editors_pick/1921_11-12_pick.html.

---

6 Tamtéž .

7 UPI. "Rybí déšť na australské město." 1. března 2010. http://www.upi.com/Odd_News/2010/03/01/Fish-rain-on-Australian-town/UPI-83001267492501/.

8 Cremo, Michael A. and Thompson, Richard L. Zakázaná archeologie. Los Angeles, CA: Bhaktivedanta Book Publishing, 1998. <http://www.forbiddenarcheology.com/anomalous.htm>.

9 Twietmeyer, Ted. "Jak pevná hmota může projít skálou." [Rense.com](http://www.rense.com), 19. června 2005. <http://www.rense.com/general66/solid.htm>.

10 Bondeson, Jan. „Ropucha v díře.“ Fortean Times, červen 2007. http://www.forteanimes.com/features/articles/477/toad_in_the_hole.html.

-

11 Tamtéž .

12 Tamtéž .

13 Krystek, Lee. "Pochovaná zvířata." Muzeum nepřirozených záhad. <http://www.unmuseum.org/entombed.htm> (přístup červen 2010).

14 Tamtéž .

15 Tamtéž .

16 Tamtéž .

17 Bondeson, Jan. „Ropucha v díře.“ Op cit.

18 Tamtéž .

19 Dmitriev, AN, Dyatlov, VL, Tetenov, AV „Planetofyzikální funkce vakuových domén“. Skupina Millenium. <http://www.tmgnow.com/repository/planetary/pfvd.html>.

20 Gearhart, L. a Persinger, MA (1986) Geofyzikální proměnné a chování : XXXIII (přístup červen 2010). "Nástupy historických a současných poltergeistových epizod nastaly s náhlým zvýšením geomagnetické aktivity." Percepční a motorické dovednosti 62 (2), s. 463–466.

21 volánků , Tome. "Pole a vědomí ." Society for Psychical Research, zima 1992. <http://www.spr.ac.uk/main/page/online-library>.

22 Kundt, Wolfgang. "Pátrání po meteoritu Evasive 1908 pokračuje." Zpráva z konference Tunguska 2001. <http://lists.topica.com/lists/tunguska/read/message.html?mid=801582031&sort=d&start=25> (přístup červen 2010).

---

23 Přírodní zdroje Kanada. "Atlas Kanady: Umístění Kimberlitů." 11. března 2009. <http://atlas.nrcan.gc.ca/site/english/maps/economic/diamondexploration/locationofkimberlites/1>.

---

24 Dmitriev, AN, Dyatlov, V L., Litasov, KD „Fyzikální model formování kimberlitových trubek: Nová omezení z teorie nehomogenního fyzikálního vakuu“. Rozšířený abstrakt ze 7. mezinárodní konference Kimberlite, Kapské Město, Jižní Afrika, 1998, s. 196–198. <http://www.tmgnow.com/repository/planetary/kimberlite.html>.

---

25 Dmitriev, AN, Dyatlov, VL, Tetenov, AV „Planetofyzikální funkce vakuových domén“. Op cit.

26 Dmitriev, Alexej N. „Planetofyzikální stav Země a života“. IICA Transactions, svazek 4, 1997. <http://www.tmgnow.com/repository/global/planetophysical.html> (přístup červen 2010).

27 Tamtéž .

28 Tamtéž .

29 Randles, Jenny. Časové bouře: Úžasná důkaz pro zakřivení času, vesmírné trhliny a cestování časem. New York: Piaktus/Berkley, 2001, 2002.

30 Tamtéž , str. 49–50.

31 Tamtéž , str. 51–53.

32 Tamtéž , str. 54–55.

33 Tamtéž , str. 70–71.

34 Tamtéž , str. 77–78.

35 Tamtéž , str. 167–168.

36 Tamtéž , str. 172–174.

37 Tamtéž , str. 188–191.

[38](#) Vallee, Jacques. Rozměry: Casebook of Alien Contact. Chicago: Contemporary Books, 1988, str. 84.

[39](#) Thompson, Richard. Mimoszemské identity: Starověké vhledy do moderní ch fenoménů UFO. Alachua, FL: Govardhan Hill, Inc., 1993, revidované druhé vydání 1995.

[40](#) Tamtéž , str. 282.

[41](#) Tamtéž , str. 282–283.

[42](#) Tamtéž , str. 283.

[43](#) Tamtéž , str. 289.

[44](#) Sortiment. Loch Ness Monster of Scotland. <http://www.essortment.com/loch-nessmonster-scotland-33544.html> (př í stup leden 2011).

[45](#) Malvern, Jacku. "Archivy odhalují ví ru v Loch Ness Monster." The Times, 27. dubna 2010. <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/uk/scotland/article7109019.ece> (př í stup červen 2010).

---

[46](#) Dinsdale, Tim. (1961) Lochnesská př í šera. p. 42. Na Wikipedii. Lochnesská př í šera. http://cs.wikipedia.org/wiki/Loch_Ness_Monster (př í stup červen 2010).

[47](#) Bauer, Henry H. „Př í pad pro Lochneskou př í šeru: Vědecký dů kaz“. Journal of Scientific Exploration, 16(2): s. 225–246 (2002). http://henrybauer.homestead.com/16.2_bauer.pdf (př í stup leden 2011).

---

[48](#) Web Mystical Blaze. "Lochnesská př í šera." <http://www.mysticalblaze.com/MonstersNessie.htm> (př í stup leden 2011).

[49](#) "Je Caddy savec?" Science Frontiers, květen–č erven 1993, s. 2; Park, Penny, "Beast from the Deep Puzzles Zoologists." New Scientist, 23. ledna, str. 16.

[50](#) "Ruští rybáři pož adují vyšetř ení 19 úmrtí vraha Nesskiho v jezeř e za tři roky." Daily Mail, 12. č ervence 2010. <http://www.dailymail.co.uk/news/worldnews/article-1293955/Russian->

[fishermen-demand-investigation-killer-Nesski.html](#) (př í stup z prosince 2010).

[51](#) Collins, Nick. "Nová fotka 'Anglické Nessie' je zatí m nejlepší ."

Daily Mail, 18. února 2011. [http://](#)

[www.telegraph.co.uk/news/newsttopics/howaboutthat/8332535/Ne wphoto-of-English-Nessie-hailed-as-best-yet.html](#) (př í stup v únoru 2011).

[52](#) Petsev, Nick. "Lebka." [Cryptozoology.com](#), 2002. [http://](#)

[www.cryptozoology.com/cryptids/mouse.php](#) (př í stup č erven 2010).

[53](#) Neznámí prů zkumní ci. "Lebka." 2006. [http://](#)

[www.unknownexplorers.php](#) (př í stup č erven 2010).

[54](#) Irwin, Brian. "Theropod a sauropodní dinosauři spatř eni v PNG?"

Creation Ministries International. [http://creation.com/theropod-and-sauropod-dinosaurs-sighted-in-png](#) (př í stup v č ervnu 2010).

[55](#) The Independent (Papua Nová Guinea.) 30. prosince 1999, s. 6. In Creation Ministries International. "Ž ivý dinosaur?" Výtvor 23 (1): str. 56, prosinec 2000. [http://creation.com/a-living-dinosaur](#) (př í stup č erven 2010).

[56](#) Irwin, Brian. "Theropod a sauropodní dinosauři spatř eni v PNG?"

na cit.

[57](#) Lai Kuan a Jian Qun, „Dinosauři: naž ivu a dobře a ž ijí cí v severozápadní

Č í ně?“, China Today, únor 1993, s. 59, In Doolan, Robert (ed.) „Ž ijí dnes dinosauři? Kde se Jurský park pokazil.“ Creation 15 (4): str. 12-15, zář í 1993.

[http://www.answersingenesis.org/creation/v15/i4/dinosaurs.asp](#).

---

[58](#) Tamtéž .

[59](#) Davies, Kyle L. "Duckbill Dinosaurs (Hadrosauridae, Ornithischia) ze severní ho svahu Aljašky," Journal of Paleontology, Vol. 61 č. 1, s. 198-200.

[60](#) Vše o stvoř ení . Marco Polo v Č í ně FAQ. (Př í stup v č ervnu 2010.)

[http://www.allaboutcreation.org/marco-polo-in-china-faq.htm](#).

[61](http://www.allaboutcreation.org/dragon-history.htm) Vše o stvoření . "Historie draků ." <http://www.allaboutcreation.org/dragon-history.htm> (přístup červen 2010).

[62](http://www.allaboutcreation.org/dragonhistory-3.htm) Vše o stvoření . "Historie draků 3." <http://www.allaboutcreation.org/dragonhistory-3.htm> (přístup červen 2010).

[63](http://www.allaboutcreation.org/dragonhistory-4.htm) Vše o stvoření . "Dějiny draků 4." <http://www.allaboutcreation.org/dragonhistory-4.htm> (přístup červen 2010).

[64](http://www.allaboutcreation.org/dinosightsfaq.htm) Vše o stvoření . "Pozorování dinosaurů ." <http://www.allaboutcreation.org/dinosightsfaq.htm> (přístup červen 2010).

[65](http://web.archive.org/web/20071011031437rn_1/www.mysanantonio.com/news/metro/stories/MYSA072707.mysterybird.KENS.ba5c45000) Conger, Joe. "V San Antoniu pokračují pozorování tajemného ptáka." MySanAntonio.com, 28. července 2007. http://web.archive.org/web/20071011031437rn_1/www.mysanantonio.com/news/metro/stories/MYSA072707.mysterybird.KENS.ba5c45000 (June) .

[66](#) Tamtéž .

[67](http://www.24-7pressrelease.com/press-release/apparent-living-pterosaurs-seen-by-1400-americans-according-to-author-jonathan-whitcomb-112924.php) Whitcomb, Jonathan. "Zjevně žijící pterosauři, které vidělo 1400 Američanů , podle autora Jonathana Whitcoma." Tisková zpráva 24-7, Long Beach, CA, 19. srpna 2009. <http://www.24-7pressrelease.com/press-release/apparent-living-pterosaurs-seen-by-1400-americans-according-to-author-jonathan-whitcomb-112924.php> .

[68](http://www.searchingforropens.com/) Whitcomb, Jonathan. "Hledání Ropens: Kniha faktu o žijících pterosaurech na Papui Nové Guineji." <http://www.searchingforropens.com/> (přístup červen 2010).

[69](http://www.eworldwire.com/pressreleases/16421) Whitcomb, Jonathan. „Autor Jonathan Whitcomb hlásí zářící tvory natočené na video v Papui-Nové Guineji.“ Long Beach, CA/Eworldwire, 7. února 2007. <http://www.eworldwire.com/pressreleases/16421>.

[70](http://s8int.com/WordPress/?p=1433) Parker, Chris. "Pteranodon na tyči: Egyptské stvoření "Bylo" žezlo není záhadou bez darwinovské historie." [S8int.com](http://s8int.com/WordPress/?p=1433), 28. září 2009. <http://s8int.com/WordPress/?p=1433>

71 "Přehodnocení úžasných mamutů." The Age (Melbourne), 29. března 1993.

72 "Slon, který tenkrát zapomněl." Pošta v neděli 23. května 1993.

73 „Dinosauři v chrámu starověké Kambodže“. Interaktivní Bible. <http://www.bible.ca/tracks/tracks-cambodia.htm> (přístup leden 2011).

74 Fort, Charles. (1925) Nové země. Část II, s. 535. <http://www.sacredtexts.com/fort/land/land38.htm> (přístup leden 2011).

Kapitola osmnáctá

1 Smith, Eugene. "Výukový program astronomie Gene Smitha: Struktura Mléčné dráhy." Centrum pro astrofyziku a vesmírné vědy na Kalifornské univerzitě v San Diegu. 28. dubna 1999. <http://casswww.ucsd.edu/public/tutorial/MW.html>.

2 Speer, BR „Úvod do Archaean – před 3,8 až 2,5 miliardami let“. Berkeley UCMP, 9. března 1997. <http://www.ucmp.berkeley.edu/precambrian/archaeon.html>.

3 Charity, Mitchell N. „Geologic Time Scale – as 18 Rotations“. http://www.vendian.org/mncharity/dir3/geologic_time_galactic/.

4 Dalrymple, GB Věk Země. Palo Alto, CA: Stanford University Press, 1991.

5 "Velký třesk." Wikipedie. http://cs.wikipedia.org/wiki/The_Big_Bang.

6 Sobel, Dava. "Člověk zastaví vesmír, možná." Discover Magazine, duben 1993. <http://discovermagazine.com/1993/apr/manstopsuniverse206>.

7 Tamtéž .

8 Godlowski, W., Bajan, K. a Flin, P. "Slabá diskretizace rudého posuvu v místní skupině galaxií?" Astronomische Nachrichten, 16. ledna 2006, s. 103–113. , [http://www3.interscience.wiley.com/journal/112234726/abstract?](http://www3.interscience.wiley.com/journal/112234726/abstract)

[CRETRY=1&SRETRY=0](#).

9 Bajan, K., Flin, P., Godlowski, W. a Pervushin, VN „O výzkumu periodicity rudého posuvu galaxií“. Fyzika částic a

Nuclei Letters, únor 2007. [http://](http://www.springerlink.com/content/qt7454133824p423/)

www.springerlink.com/content/qt7454133824p423/.

[10](#) Bell, MB a Comeau, SP „Další důkazy pro kvantované vnitřní rudé posuvy v galaxiích: Je velký atraktor mýtus?“ 7. května 2003. <http://arxiv.org/abs/astro-ph/0305112>.

[11](#) Napier, WM a Guthrie, BNG „Kvantované rudé posuvy: Zpráva o stavu“. Journal of Astrophysics and Astronomy, prosinec 1997. <http://www.springerlink.com/content/gk27v4wx16412245/>.

[12](#) Aspden, Harold. "Výuková poznámka 10: Tifftův objev." Energy Science, 1997. <http://web.archive.org/web/20041126005134/http://www.energyscience.org.uk/tu/tu10.htm>.

[13](#) Tamtéž .

[14](#) Tifft, WG „Trojrozměrný kvantovaný čas v kosmologii“. SASTPC.Org, leden 1996. http://articles.adsabs.harvard.edu/cgi-bin/nph-article_query?db_key=AST&bibcode=1996Ap%26SS.244..187T&letter=.&classic=YES&defaultprint=YES&whole_paper=YES&page=187&epage=187&send=Send+PDF&filetype=.pdf.

[15](#) Tamtéž .

[16](#) Tamtéž .

[17](#) „Studie NASA zjišťuje rostoucí sluneční trend, který může změnit klima.“ NASA Goddard Space Flight Center, 20. března 2003. <http://www.gsfc.nasa.gov/topstory/2003/0313irradiance.html>.

[18](#) Suplee, Curt. "Sluneční studie mohou vrhnout světlo na globální oteplování ." Washington Post, 9. října 2000, str. A13. <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A35885-2000Oct8.html>.

[19](#) Bartlett, Kristina. "Sledování slunce." American Geophysical Union/Geotimes News Notes, duben 1999. <http://www.geotimes.org/apr99/newsnotes.html>.

[20](#) Whitehouse, David Ph.D. "Co se děje se Sluncem?" BBC News Online, 4. listopadu 2003. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3238961.stm>.

[21](#) Hogan, Jenny. "Slunce aktivnější než po tisí ciletí ." New Scientist, 2. listopadu 2003. <http://www.newscientist.com/article/dn4321-sun-more-active-than-for-a-millennium.html>

---

[22](#) Leidig, Michael a Nikkah, Roya. "Pravda o globální m oteplování : na vině je Slunce." The Telegraph, 18. č ervence 2004. <http://www.telegraph.co.uk/science/sciencenews/3325679/The-truth-about-global-warming-its-the-Sun-thats-to-blame.html>.

---

[23](#) Solanki a kol. "Studie letokruhů uhlí ku-14." Institut Maxe Plancka, listopad 2004. <http://www.mpg.de/495993/pressRelease20041028>.

---

[24](#) Phillips, Tony. "Dálková sluneční př edpověď" Science@NASA, 10. května 2006. <http://science.nasa.gov/science-news/science-at-nasa/2006/10may-longrange/> (př í stup v prosinci 2010).

[25](#) Změny na povrchu Slunce, které př inesou další změnu klimatu. Vesmí rné a vědecké výzkumné středisko NASA. Tisková zpráva SSRC-1-2008. 2. ledna 2008.

<http://web.archive.org/web/20080106054533/http://www.spaceandscience.net/id16.html>.

---

[26](#) Phillips, Tony. "Hluboké sluneční minimum." Science@NASA, 1. dubna 2009. <http://science.nasa.gov/science-news/science-at-nasa/2009/01apr-deepsolarminimum/> (př í stup v prosinci 2010).

[27](#) Spinney, Laura. "Slunce se ochlazuje - tak co to pro nás znamená?" The Guardian, 23. dubna 2009. <http://www.guardian.co.uk/science/2009/apr/23/sun-cooling-downspace-klima> (př í stup v prosinci 2010).

---

[28](#) Ghosh, Pallab. "The Quiet Sun" matoucí astronomy." BBC News, 21. dubna 2009. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/8008473.stm> (př í stup prosinec 2010).

[29](#) Hanlon, Michael. „Tazení ! Sluneční superbouř e by nás mohla poslat zpět do temných věků – a jedna př ijde za pouhé TŘ roky.“ Mail Online, 19. dubna 2009. <http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1171951/Meltdown-A-solar-superstorm-send-darkages—jen-TŘ-roky.html> (př í stup z prosince 2010).

[30](#) Než , Ker. "Slunce viněno z oteplování Země a dalších světů ." LiveScience, 12. bř ezna 2007.

http://www.livescience.com/environment/070312_solarsys_warming.html

(př í stup z prosince 2010).

[31](#) Jong, Diana. "Záhady Merkuru: Nové hledání tepla a ledu."

[Space.com](http://space.com), 31. prosince 2002.

http://web.archive.org/web/20090523002302/http://www.space.com/scienceastronomy/mysteries_mercury_021231.html.

[32](#) Tamtéž .

[33](#) Campbell, Paulette. "Kosmická loď NASA vrací př ekvapení z Merkuru."

NASA, 29. dubna 2008. http://www.nasa.gov/mission_pages/messenger/multimedia/jan_media_conf.html (př í stup č erven 2010).

[34](#) Bates, Claire. "Tajemný Merkur: Sonda odhaluje magnetické twistery a

mamutí kráter na nejž havější planetě." Mail Online, 5. května 2009. http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1176069/Mysterious_Mercury-Probe-reveals-magnetic-twistersmammoth-crater-hottest_planet.html

(př í stup v č ervnu 2010).

[35](#) Grossman, Lisa. "This Just In: Merkur ví ce vzrušují cí než Mars."

Wired Science, 30. dubna 2009.

<http://www.wired.com/wiredscience/2009/04/messengermercury/>

(př í stup prosinec 2010).

[36](#) Bullock, Mark a kol. "Nové modelování klimatu Venuše mů ž e

obsahovat vodí tka k budoucnosti Země." University of Colorado at

Boulder News, 18. února 1999. <http://www.colorado.edu/news/rce03b3e37c81e0d2649470f69ec1056a.html>.

[37](#) Resnick, Alice. "SRI International provádí první pozorování

emise atomového kyslí ku v noční m vzduchu Venuše." SRI

International, 18. ledna 2001. <http://www.sri.com/news/releases/01-18-01.html> .

[38](#) "Noc na Venuši." Fyzikální web. 18. ledna 2001. <http://www.physicsweb.org/article/news/5/1/10>.

[39](#) Perew, Marku. "Dů kazy atomového kyslí ku zpochybňují

pochopení Venuše." Universe Today, 19. ledna 2001: <http://www.universetoday.com/html/articles/2001-0119a.html>.

[40](http://web.archive.org/web/19970605230452/http://www.newscientist.com/ns/970531/nvenus.html) Hecht, Jeffe. "Planetů v ocas neočekávaného." New Scientist, 31. května 1997. <http://web.archive.org/web/19970605230452/http://www.newscientist.com/ns/970531/nvenus.html> (viz také <http://www.holoscience.com/news/balloon.html>)

---

[41](http://www.newscientist.com/article/dn17534-mystery-bright-spot-found-on-venus.html) Courtland, Rachel. "Tajemný světlý bod nalezený na Venuši." New Scientist, 29. července 2009. <http://www.newscientist.com/article/dn17534-mystery-bright-spot-found-on-venus.html> (přístup v prosinci 2010).

[42](#) Tamtéž .

[43](http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1995/16/text) Savage, Don a kol. "Hubble monitoruje počasí na sousedních planetách." HubbleSite News Center, 21. března 1995, č. 16. <http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1995/16/text>

[44](http://www.wheaton.com/waw/canopus/canopus_9711.html) Wheaton, Bill. "Zprávy JPL a NASA." Listopad 1997. http://www.wheaton.com/waw/canopus/canopus_9711.html

[45](http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1999/22/) Villard, Ray a kol. "Kolosální cyklon víří blízko marťanského severního pólu." HubbleSite News Center, 19. května 1999, č. 22. <http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1999/22/>

[46](http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/2001/31/text/) Savage, Don, Hardin, Mary, Villard, Ray, Neal, Nancy. "Vědci sledují 'Perfect Storm' na Marsu." HubbleSite NewsCenter, 11. října 2001, č. 31. <http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/2001/31/text/>.

---

[47](http://web.archive.org/web/20100820112631/http://www.space.com/scienceastronomy/solarsystem/mars_snow_011206-1.html) Britt, Robert Roy. "Mars Ski Report: Sníh je tvrdý, hustý a mizí ." Space.com, 6. prosince 2001. http://web.archive.org/web/20100820112631/http://www.space.com/scienceastronomy/solarsystem/mars_snow_011206-1.html.

---

[48](http://www.space.com/737-night-side-glow-detected-mars.html) Mullen, Leslie. "Na Marsu byla zjištěna noční záře." Astrobiology Magazine/SPACE.com, 31. ledna 2005. <http://www.space.com/737-night-side-glow-detected-mars.html>

[49](http://voyager.jpl.nasa.gov/science/jupiter_magnetosphere.html) NASA/JPL. "Věda Voyager na Jupiteru: Magnetosféra." Laboratoř proudového pohonu, Kalifornský technologický institut. http://voyager.jpl.nasa.gov/science/jupiter_magnetosphere.html.

---

[50](http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch1.pdf) Bagenal, Fran a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, kapitola 1: Úvod." 2004. <http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch1.pdf>

---

51 Tamtéž .

52 Guillot, Tristan a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, Kapitola 3: Interiér Jupitera." 2004. <http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch3.pdf>.

53 Bolton, Scott J.. a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, Kapitola 27: Vnitřní radiační pásy Jupiteru." 2004. <http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch27.pdf>.

54 Yang, Sarah. "Výzkumníci předpovídají globální změnu klimatu na Jupiteru, protože se skvrny na obřích planetách mizí ." Tisková zpráva UC Berkeley, 21. dubna 2004. http://www.berkeley.edu/news/media/releases/2004/04/21_jupiter.shtml.

55 Britt, Robert Roy. "Jupiterovy skvrny mizí uprostřed velkých klimatických změn." USA TODAY/ [Tech/Space.com](http://www.usatoday.com/tech/space.com), 22. dubna 2004. http://www.usatoday.com/tech/news/2004-04-22-jupiter-spots_going_x.htm.

56 Goudarzi, Sara. "Nová bouře na Jupiteru naznačuje změnu klimatu." [Space.com](http://www.space.com), 4. května 2006. http://www.space.com/scienceastronomy/060504_red_jr.html (přístup prosinec 2010).

57 Shiga, David. „Jupiterovy zuřící bouřky jsou znamením globální hroty esu.“ New Scientist, 23. ledna 2008. http://space.newscientist.com/article/dn13217-jupiters_ragingthunderstorms-a-sign-of-global-upheaval.html (přístup prosinec 2010).

58 Tamtéž .

59 Spencer, J. (Lowellova observatoř) a NASA. "Hubble objevil nové jasné místo na Io." Hubble News Center, 10. října 1995, č. 37. <http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1995/37/>.

60 Murrill, Mary Beth a Isabell, Douglas. "Ionosféra ve vysokých nadmořských výškách nalezená na Io kosmickou lodí Galileo." NASA/Goddard Space Flight Center, Release 96-216, 23. října 1996. http://nssdc.gsfc.nasa.gov/planetary/text/gal_io_ionosphere.txt.

61 Morton, Carol. "Vědci našli nejžhavější povrchy sluneční soustavy na Jupiterově měsíci Io." NASA/The Brown University News Bureau, 2. července,

1998. http://www.brown.edu/Administration/News_Bureau/1998-99/98-001.html .

[62](#) "PIA01637: Io's Aurorae." NASA/JPL Planetary Photojournal, 13. října 1998. <http://photojournal.jpl.nasa.gov/catalog/PIA01637>.

[63](#) Porco, Carolyn a kol. "Cassini Zobrazování atmosféry Jupitera, satelitů a prstenců ." Science, 299 (5612) 1541–1547, 7. března 2003. <http://www.sciencemag.org/content/299/5612/1541/suppl/DC1>.

[64](#) Russell, CT. a kol., „Io's Interaction with the Jovian Magnetosphere“. Eos, Transactions, American Geophysical Union, Vol. 78, č. 9 (1997), str. 93, 100. http://www.ssc.igpp.ucla.edu/personnel/russell/papers/Io_Jovian/.

---

[65](#) Saur, Joachim a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, Kapitola 22: Interakce plazmy Io s jeho plazmovým torusem." <http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch22.pdf>.

[66](#) Schneider, NM, a kol. "Podstatná variabilita torusu Io 1998-2000." Program planetární astronomie NASA, setkání DPS 2001, listopad 2001. <http://aas.org/archives/BAAS/v33n3/dps2001/513.htm?q=publications/baas/v33n3/dps2001/513.htm>.

[67](#) Buckley, Michael a kol. „Výzkumníci z laboratoře aplikované fyziky Johns Hopkins objevili kolem Jupiteru masivní oblak plynu.“ JHU Applied Physics Laboratory, 27. února 2003. <http://www.jhuapl.edu/newscenter/pressreleases/2003/030227.asp>.

[68](#) McGrath, Melissa a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, kapitola 19: Satelitní atmosféry." 2004. <http://dosxx.colorado.edu/JUPITER/PDFS/Ch19.pdf>.

[69](#) Tamtéž .

[70](#) Tamtéž .

[71](#) Stenger, Richard. "Nová odhalení , hádanky o nejzájímavějších satelitech sluneční soustavy." CNN.com/Space, 23. srpna 2000. <http://archives.cnn.com/2000/TECH/space/08/23/moons.of.mystery/index.html>.

---

[72](#) McGrath, Melissa a kol. "Jupiter: Planeta, satelity a magnetosféra, kapitola 19: Satelitní atmosféry." Op cit.

73 Platt, Jane. "Nová třída prachového prstence objevena kolem Jupiteru."

Tisková zpráva NASA/JPL, 3. dubna 1998. [http://](http://www.jpl.nasa.gov/releases/98/glring.html)

www.jpl.nasa.gov/releases/98/glring.html.

74 Merali, Zeeya. "Dvě hvězdná hala Mléčné dráhy mají protichůdné rotace."

NewScientist.com, 12. prosince 2007. [http://](http://space.newscientist.com/article/dn13043-milky-ways-two-stellar-halos-have-opposing-spins.html)

space.newscientist.com/article/dn13043-milky-ways-two-stellar-halos-have-opposing-spins.html (přístup v prosinci 2010).

75 Sittler, Ed, a kol. "Snímací ionty v Dione a Enceladus: Cassini plazmové

spektrometrové simulace." NASA/Goddard Space Flight Center/Journal of

Geophysical Research, Vol. 109: 20. ledna 2004. [http://caps.space.swri.edu/caps/](http://caps.space.swri.edu/caps/publications/Sittler.pdf)

[publications/Sittler.pdf](http://caps.space.swri.edu/caps/publications/Sittler.pdf).

76 Trauger, JT, a kol. "Hubble poskytuje první snímky Saturnových polárních září."

HubbleSite NewsCenter, 10. října 1995, č. 39. [http://hubblesite.org/newscenter/](http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1995/39/)

[newsdesk/archive/releases/1995/39/](http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1995/39/)— viz také <http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1998/05/>.

77 "Tajemná zářící polární záře nad Saturnem mate vědce." Mail Online, 13. listopadu

2008. [http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1085354/Mysterious_glowingaurora-](http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1085354/Mysterious_glowingaurora-Saturn-confounds-scientists.html)

[Saturn-confounds-scientists.html](http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1085354/Mysterious_glowingaurora-Saturn-confounds-scientists.html) (přístup v prosinci 2010).

78 Hill, Mary Ann. "Rovníkové větry na Saturnu se snižují: Zjištění španělského amerického týmu vyvolává otázku o atmosféře planety."

Tisková zpráva Wellesley College, 4. června 2003. [http://](http://www.wellesley.edu/PublicAffairs/Releases/2003/060403.html)

www.wellesley.edu/PublicAffairs/Releases/2003/060403.html.

79 Roy, Steve a Watzke, Megan. "Rentgenové záření ze Saturnu představuje hádanky."

Tisková zpráva NASA/Marshall Space Flight Center #04-031, 8. března 2004. [http://](http://www.nasa.gov/centers/marshall/multimedia/photos/2004/photos04-031.html)

www.nasa.gov/centers/marshall/multimedia/photos/2004/photos04-031.html.

80 "Přehled: Saturn." Průzkum sluneční soustavy NASA. [http://](http://solarsystem.nasa.gov/planets/profile.cfm?Object=Saturn&Display=PřehledDlouhý)

[solarsystem.nasa.gov/planets/profile.cfm?](http://solarsystem.nasa.gov/planets/profile.cfm?Object=Saturn&Display=PřehledDlouhý)

[Object=Saturn&Display=PřehledDlouhý](http://solarsystem.nasa.gov/planets/profile.cfm?Object=Saturn&Display=PřehledDlouhý).

81 Finn, Heidi. "Detaily Saturnu budou viditelné pro kosmickou loď Cassini."

NASA GISS Research News, 5. prosince 2003.

<http://ciclops.lpl.arizona.edu/PR/2003L05/NR2003L05A.html>.

[82](#) Porco, Carolyn. "Přiblížení k Saturnu začíná." Tisková zpráva Cassini Imaging Central Laboratory for Observations. 27. února 2004. http://www.ciclops.org/index/54/Approach_to_Saturn_Begins.

[83](#) Associated Press. "Vědci studují cí Saturn Lightning Storm." 15. února 2006.

<http://web.archive.org/web/20060217224253/http://apnews.myway.com/article/20060215/D8FPC9K8B.html> (přístup v prosinci 2010).

[84](#) Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics. "Titan vrhá odhalující stíny." Fotoalbum rentgenové observatoře Chandra Webové místo NASA/SAO. 5. dubna 2004. <http://chandra.harvard.edu/photo/2004/titan/>.

[85](#) „Hustá, mlhavá atmosféra o tloušťce nejméně 400 kilometrů (250 mil) zakrývá povrch [Titanu.]“ V Woodfill, Jerry. Satelity Saturnu: Titan. NASA JSC Space Educator's Handbook, poslední aktualizace 11. února 2000. <http://web.archive.org/web/20060827091938/http://vesuvius.jsc.nasa.gov/er/seh/satsaturn.html>.

[86](#) Brown, Michael E. a kol. "Přítel má detekce proměnných troposférických mraků poblíž jižního pólu Titanu." Nature, prosinec 2002. <http://www.qps.caltech.edu/~mbrown/papers/ps/titan.pdf>.

[87](#) Sittler, Ed, a kol. "Snímací ionty v Dione a Enceladus: Cassini plazmové spektrometrové simulace." NASA/Goddard Space Flight Center/Journal of Geophysical Research, Vol. 109: 20. ledna 2004. <http://caps.space.swri.edu/caps/publications/Sittler.pdf>.

[88](#) Moskowitz, Klára. "Tropická bouře spatřena na Saturnově měsíci Titan." LiveScience, 12. srpna 2009. <http://www.livescience.com/space/090812-titan-clouds.html> (přístup prosinec 2010).

[89](#) NASA/Karkoschka, Erich a kol. "Obrovské jarní bouře probudí Uran ze zimní hibernace." HubbleSite NewsCenter, 29. března 1999, č. 11. <http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1999/11/text/>.

[90](#) Karkoschka, Erich a kol. "Hubble našel na Uranu mnoho jasných mraků." HubbleSite NewsCenter, 14. října 1998, č. 35. <http://hubblesite.org/newscenter/archive/releases/1998/35/>.

[91](#) NASA/Karkoschka, Erich a kol. Obrovské jarní bouře probudí Uran ze zimní hibernace. Op cit.

[92](#) NASA. "Obrovské bouře zasáhly planetu Uran." Web Science@NASA, 29. března 1999. <http://science.nasa.gov/science-news/science-at-nasa/1999/ast29mar99-1/>.

[93](#) McLachlan, Sean. "Vědci UA pozorně sledují Uran." University of Arizona Daily Wildcat, 30. března 1999. http://wc.arizona.edu/papers/92/123/01_3_m.html.

[94](#) „1.29 Completed WF/PC-2 8634 (Atmospheric Variability on Uran and Neptun).“ Pokryté období : 29. 9.–10. 2. 2000. Denní zpráva Hubbleova vesmírného dalekohledu č. 2719. http://www.stsci.edu/ftp/observing/status_reports/old_reports_00/hst_status_10_02_00.

[95](#) Sromovsky, Lawrence A., et al., Tisková zpráva, University of Wisconsin, Madison, listopad 2004. <http://www.news.wisc.edu/10402.html>.

[96](#) de Pater a kol., Tisková zpráva, UC Berkeley, listopad 2004. http://www.berkeley.edu/news/media/releases/2004/11/10_uranus.shtml.

[97](#) Encrenaz, T., a kol. "První detekce CO v Uranu." Tisková zpráva Observatoire de Paris, SpaceRef.com, 17. prosince 2003. <http://www.spaceref.com/news/viewpr.html?pid=13226>.

[98](#) Perlman, David. "Vzácný pohled na Uranovy prstence odhaluje grafické změny." San Francisco Chronicle, 24. srpna 2007. <http://www.sfgate.com/cgi-bin/article.cgi?f=/c/a/2007/08/24/MNS5RNAVQ.DTL&type=science> (přístup prosinec 2010).

[99](#) Savage, Don a kol. "Hubble objevil novou temnou skvrnu na Neptunu." HubbleSite NewsCenter, 19. dubna 1995. <http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1995/21/text/>.

[100](#) Sromovsky, Lawrence a kol., University of Wisconsin-Madison. "Hubble poskytuje dojemný pohled na Neptunovu bouřlivou dispozici." ScienceDaily Magazine, 15. října 1998. <http://www.sciencedaily.com/releases/1998/10/981014075103.htm>.

[101](#) Šromovský, Lawrence A., et al. "Zvýšený jas Neptuna poskytuje důkazy pro roční období." University of Wisconsin-Madison Space Science and Engineering Center, 22. dubna 2002. <http://www.ssec.wisc.edu/media/Neptune2003.htm>.

[102](#) Associated Press. "Vědci: Studený Neptun má teplé místo." CNN.com, 21. září 2007. <http://web.archive.org/web/20071005070400/http://www.cnn.com/2007/TECH/space/09/21/neptune.ap/index.html> (přístup v prosinci 2010).

[103](#) Halber, Deborah. "Výzkumníci k MIT našli důkazy globálního ohřevání na největší měsíci Neptunu." MIT News, 24. června 1998. <http://web.mit.edu/newsoffice/1998/triton.html>.

[104](#) Savage, Don, Weaver, Donna a Halber, Deborah. Hubbleův vesmírný teleskop pomáhá najít důkazy, že se největší Neptunův měsíc ohřívá. HubbleSite NewsCenter, 24. června 1998, č. 23. <http://hubblesite.org/newscenter/newsdesk/archive/releases/1998/23/text/>

[105](#) Britt, Robert Roy. "Záhadná roční období a známky větru nalezené na Plutu." Space.com, 2003. http://web.archive.org/web/20090629054158/http://www.space.com/scienceastronomy/pluto_seasons_030709.html.

[106](#) Halber, Deborah. "Pluto prochází globálním ohřeváním, zjistili vědci." MIT News, 9. října 2002. <http://web.mit.edu/newsoffice/2002/pluto.html>.

[107](#) Britt, Robert Roy. "Globální ohřevání na Plutu, vědci hádají." Space.com, 9. října 2002. http://www.space.com/scienceastronomy/pluto_warming_021009.html (přístup prosinec 2010).

[108](#) Halber, Deborah. "Atmosféra Pluta se rozšiřuje, říkají vědci." Massachusetts Institute of Technology Spaceflight Now News Release, 9. července 2003. <http://www.spaceflightnow.com/news/n0307/09pluto/>.

[109](#) Halber, Deborah. "Pluto prochází globálním ohřeváním, zjistili vědci." Op. cit.

[110](#) Britt, Robert Roy. "Záhadná roční období a známky větru nalezené na Plutu." Op. cit.

[111](#) Associated Press. "Hubble vidí , jak Pluto mění barvu, pokrývá ledovou pokrývku." 4. února 2010. http://current.com/news/92072563_hubble_sees-pluto-changing-color-ice-sheet-cover.htm (př í stup v prosinci 2010).

[112](#) Tamtéž .

[113](#) Baker, Daniel a kol. "Radiační pásy kolem Země nepř í znivě ovlivňují cí satelity." American Geophysical Union/University of Colorado at Boulder News, 7. prosince 1998. <http://www.scienceblog.com/community/older/1998/C/199802852.html>.

[114](#) Schewe, Phillip F. a Stein, Ben. "Aktualizace fyzikálních novinek." The American Institute of Physics Bulletin of Physics News, 27. května 1993. <http://www.aip.org/enews/physnews/1993/split/pnu130-1.htm>.

[115](#) „Prů zkumní ci: Hledání vesmí ru o čtyř icet let později“. NASA Goddard Space Flight Center. Ř jen 1998: FS-1998(10)-018-GSFC. http://www.nasa.gov/centers/goddard/pdf/106420main_explorers.pdf.

[116](#) „Ze Země lze vidět druž ici Wayward: CNN Interviews Columbia Astronauts.“ CNN Interactive/Technology News Service, 27. února 1996. <http://web.archive.org/web/20080614225040/http://www.cnn.com/TECH/9602/shuttle/02-27/index.html>.

[117](#) Astronauti raketoplánu lamentují nad ztrátou satelitu. CNN Interactive/Technology News, 27. února 1996. http://www.cnn.com/TECH/9602/shuttle/02-26/crew_reax/index.html.

[118](#) „Ze Země lze vidět druž ici Wayward: CNN Interviews Columbia Astronauts.“ Op. cit.

[119](#) "Neúspěšný satelitní experiment, zničí cí rána: Právě probí há sonda do mise Columbia." CNN Interactive/Technology News Service, 26. února 1996. <http://web.archive.org/web/20080614224953/http://www.cnn.com/TECH/9602/shuttle/02-26/index.html>.

[120](#) dní , Charlesi. "Nová měř ení hydroxyly ve střední atmosféře zmatené chemické modely." Physics Today Online, Vol. 53, č. 11, s. 17, 2001.

http://web.archive.org/web/20071030074008/http://www.aip.org/pt/vol_53/iss-11/p17.html

[121](#) Tamtéž .

[122](#) Osterbrock, Don a kol. "Teleskopické studie pozemských a planetárních nočních paprsků ." SRI International, 23. července 2001. <http://www.mpl.sri.com/projects/pyu02424.html>.

[123](#) Adam, David. "Sbohem Sunshine." Guardian Unlimited, 18. prosince 2003. <http://www.guardian.co.uk/science/2003/dec/18/science.research1>.

---

[124](#) Tamtéž .

[125](#) Madrigal, Alexis. "Na americké noční obloze se objevují tajemné, zářící mraky." Wired Science, 16. července 2009. <http://www.wired.com/wiredscience/2009/07/nightclouds/> (přístup prosinec 2010).

[126](#) Tamtéž .

[127](#) Mezivládní panel UNEP/WMO pro změnu klimatu. Změna klimatu 2001: Pracovní skupina I: Vědecký základ. Kapitola 2: Pozorovaná proměnlivost a změna klimatu, shrnutí . UNEP/WMO/IPCC, 2001. http://www.grida.no/climate/ipcc_tar/wg1/049.htm

[128](#) Levitus, Sydney. "Časová variabilita struktury teploty a slanosti světového oceánu." NOAA/NWS, 10. symposium o studích globálních změn klimatu. Rutgers University. <http://marine.rutgers.edu/cool/education/Sydney.htm>.

---

[129](#) Piola, AR, Mestas Nunez, AM a Enfield, DB „Proměnlivost teploty jižního Atlantického oceánu: Vertikální struktura a související výkyvy klimatu“. Mezinárodní asociace pro fyzikální vědy oceánů , IC02-49 Ústní . http://web.archive.org/web/20060925034528/http://www.olympus.net/IA_PSO/abstracts/IC-02/IC02-49.htm

---

[130](#) Národní akademie věd. "Chlapec a dívka: Stopování tance oceánu a atmosféry." března 2000. <http://web.archive.org/web/20050516054542/http://iceageumeqs.maineandyou.com/pdfs/PDElnino2.pdf>

---

[131](http://www.cpc.ncep.noaa.gov/products/precip/CWlink/MJO/enso.shtml) Národní meteorologická služba. "Týdenní aktualizace ENSO." Centrum pro předpověď klimatu NOAA/NWS. <http://www.cpc.ncep.noaa.gov/products/precip/CWlink/MJO/enso.shtml>.

[132](http://journals.ametsoc.org/doi/abs/10.1175/1520-0442%281997%29010%3C0710%3ASACODV%3E2.0.CO%3B2) Zhang, Rong-Hua a Levitus, Sydney. "Struktura a cyklus dekádové variability teploty horního oceánu v severní části Pacifiku." NOAA/AMS Journal of Climate, 9. září 1996, s. 710–727. <http://journals.ametsoc.org/doi/abs/10.1175/1520-0442%281997%29010%3C0710%3ASACODV%3E2.0.CO%3B2>.

[133](http://web.archive.org/web/2001111620002/http://www.vision.net.au/~daly/sun-enso/sun-enso.htm) Landscheidt, Theodor. "Solární aktivita řídí El Niño a La Niña." SCHOETERŮV institut pro výzkum cyklů sluneční aktivity, Nova Scotia, Kanada. <http://web.archive.org/web/2001111620002/http://www.vision.net.au/~daly/sun-enso/sun-enso.htm>.

[134](http://web.archive.org/web/20030628162258/http://neic.usgs.gov/neis/epic/epic_global.html) USGS Program nebezpečí zemětřesení. "Globální vyhledávání zemětřesení." Národní informační centrum o zemětřesení US Geological Survey, 10. července 2003. http://web.archive.org/web/20030628162258/http://neic.usgs.gov/neis/epic/epic_global.html.

[135](http://www.dgs.udel.edu/sites/dgs.udel.edu/files/publications/sp23.pdf) Baxter, Stefanie J. „Základy zemětřesení“. USGS/Delaware Geological Survey, Special Publication no. 23, University of Delaware, 2000. <http://www.dgs.udel.edu/sites/dgs.udel.edu/files/publications/sp23.pdf>.

[136](http://pubs.usgs.gov/gip/hazards/earthquakes.html) Watson, Kathie. "Vulkanická a seismická nebezpečí na Havajském ostrově: Nebezpečí zemětřesení." US Geological Survey, 18. července 1997. <http://pubs.usgs.gov/gip/hazards/earthquakes.html>.

[137](#) Tyto údaje byly odvozeny z databáze USGS/NEIC (PDE) 1973– Present na níž je uvedené webové stránce USGS. Každý rok od roku 1973 do roku 2003 byl individuálně prohledáván v této databázi s daty od 1. ledna do 31. prosince s rozsahem magnitudy 3,0–10. Výsledky byly staženy ve formátu tabulkového procesoru odděleného čárkami a importovány do Microsoft Excel 2003, kde bylo možné za každý rok automaticky počítat přesný počet řádků (jeden na zemětřesení).

Odkaz na replikaci této studie, když jsme ji provedli v létě 2003, je následující: Program USGS Earthquake Hazards. "Globální vyhledávání zemětřesení." Národní informační centrum o zemětřesení US Geological Survey, 10. července 2003.

http://web.archive.org/web/20030628162258/http://neic.usgs.gov/neis/epic/epic_global.html

[138](#) USGS Program nebezpečí zemětřesení. "Opravdu zemětřesení narůstají?" US Geological Survey National Earthquake Information Center, 18. června 2003. http://web.archive.org/web/20051214124438/http://neic.usgs.gov/neis/general/increase_in_earthquakes.html

[139](#) Tamtéž .

[140](#) Chandler, Lynn. "Satelity odhalují tajemství velkých změn v gravitačním poli Země." NASA/Goddard Space Flight Center, 1. srpna 2002. <http://www.gsfc.nasa.gov/topstory/20020801.gravityfield.html>

[141](#) Jones, Nicola. "Anomálie naznačují převrácení magnetického pólu." New Scientist, 10. dubna 2002. <http://www.newscientist.com/article/dn2152-anomalies-hint-at-magnetic-pole-flip.html>

[142](#) Whitehouse, David. "Připravuje se Země na převrácení?" BBC News Online World Edition, 27. března 2003. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/2889127.stm>

[143](#) Radowitz, Bernd. "Silná bouře zasáhla jižní pobřeží Brazílie." AP News, 27. března 2004. <http://www.highbeam.com/doc/1P1-92767036.html>

[144](#) „Skleníkový efekt: Extrémní počasí vyvolává bezprecedentní varování před globální oteplování." The Independent. 3. července 2003. http://www.independent.co.uk/environment/reaping-the-whirlwind_585577.html

[145](#) Mezivládní panel UNEP/WMO pro změnu klimatu. Změna klimatu 2001: Pracovní skupina I: Vědecký základ. Kapitola 2: Pozorovaná proměnlivost a změna klimatu, shrnutí. UNEP/WMO/IPCC, 2001.

http://www.grida.no/climate/ipcc_tar/wg1/049.htm

[146](#) Tamtéž .

[147](#) Tamtéž .

[148](#) Tamtéž .

[149](#) Tamtéž .

[150](#) Press Association. "Oteplení zdvojnásobí tání ledovců ." Guardian Unlimited, 17. října 2003. <http://www.guardian.co.uk/science/2003/oct/17/sciencenews.theguardian.lifesupplement>.

---

[151](#) Buis, Alan. "Studie NASA zjišťuje rychlé změny v polárních ledových příkrovech Země." NASA/JPL, 30. srpna 2002. http://www.jpl.nasa.gov/releases/2002/release_2002_168.html.

---

[152](#) Hinrichsen, Don. "Hopkinsova zpráva: Životnímu prostředí běží čas." Tisková zpráva Zprávy o populaci, Johns Hopkins University/Bloomberg School of Public Health Information and Knowledge for Optimal Health Project, 5. ledna 2001. <http://info.k4health.org/pr/press/010501.shtml>.

---

[153](#) Whitty, Julia. "Vymírání zvířat - největší hrozba pro lidstvo." The Independent, 30. dubna 2007. <http://news.independent.co.uk/environment/article2494659.ece> (přístup prosinec 2010).

---

[154](#) Šemanský, DE, Ph.D. Životopis. University of Southern California http://www.usc.edu/bio/dons/ds_biosk.html.

---

[155](#) Cleggett-Haleim, Paula a Exler, Randee. „Představeny nové objevy EUV Explorer společnosti NASA.“ NASA Science Blog, Release 93-105, 7. června 1993. <http://www.scienceblog.com/community/older/archives/D/archnas1848.html>.

---

[156](#) ESA. "Třetí den přináší bonanzu nových výsledků ." Evropská kosmická agentura pro vědu a technologii, 5. října 2000, poslední aktualizace 10. června 2003. <http://sci.esa.int/science-e/www/object/index.cfm?fobjectid=24680>.

---

[157](#) NASA/JPL. „6. Téma 4: Mezihvězdné médium.“ NASA/JPL/Ulysses, 2003. <http://web.archive.org/web/20060107084150/http://ulysses.jpl.nasa.gov/5UlsThemes3-4.pdf>.

---

[158](#) Clark, Stuart. "Galaktická prachová bouře vstupuje do sluneční soustavy." New Scientist, 5. srpna 2003. <http://www.newscientist.com/article/dn4021-galactic-dust-storm-enters-solar-system.html>.

---

[159](#) Phillips, Tony. "Voyager učinil mezihvězdný objev."

Science@NASA, 23. prosince 2009. <http://>

science.nasa.gov/headlines/y2009/23dec_voyager.htm (přístup prosinec 2010).

[160](#) Cooney, Michael. "NASA sleduje 'dokonalou bouři' galaktického kosmického záření." Network World, 1. října 2009. <http://>

www.computerworld.com/s/article/9138769/NASA_watching_perfect_storm_of_galactic_cosmic_rays?taxonomyId=17 (přístup v prosinci 2010), 161

Gray, Richard. "Sluneční ochranná bublina se zmenšuje." The Telegraph, 18.

října 2008. <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/northamerica/usa/3222476/Sunprotective-bubble-is-shrinking.html> (přístup v prosinci 2010).

---

[162](#) Lallement, Rosine. "Interakce heliosféry s mezihvězdným prostředím." In The Century of Space Science, Ch. 50, str. 1191–1216. 2001. <http://>

www.springer.com/?SWGID=4-102-45-132575-0.

[163](#) "Výlet do vesmíru dělá ošklivé bakterie ošklivější mi." CBC News 24.

září 2007. <http://www.cbc.ca/technology/story/2007/09/24/spacebug.html?ref=rss> (přístup prosinec 2010).

[164](#) Derbyshire, David. „Někdo na rukolový salát? Jak Číňané nyní pěstují mega zeleninu ze semen, která poslali do vesmíru." Mail Online, 12. května 2008. http://www.dailymail.co.uk/pages/live/articles/news/worldnews.html?in_article_id=565766&in_page_id=1811 (přístup v prosinci 2010).

[165](#) Spottiswoode, SJP (1997a) Zjevná souvislost mezi experimenty s anomálními poznáními a místními hvězdnými časy. Journal of Scientific Exploration 11 (2), léto. s. 109–122. <http://www.jsasoc.com/docs/JSE-LST.pdf>.

[166](#) Kazaň, Casey a Hill, Josh. "Je lidský druh v rychlém pruhu evoluce?" Daily Galaxy, 17. dubna 2008. (Upraveno podle tiskové zprávy University of Wisconsin.). http://www.dailygalaxy.com/my_weblog/2008/04/is-the-human-sp.html.

[167](#) Chatelain, Maurice. Naši předkové přišli z vesmíru. New York: Dell, 1977.

[168](#) Tamtéž, s. 26–28.

[169](#) Tamtéž, str. 28.

[170](#) Tamtéž, str. 28–29.

[171](#) Tamtéž, str. 37.

[172](#) Tamtéž, s. 49.

Kapitola devatenáctá

[1](#) Baldry, HC „Kdo vynalezl zlatý věk?“ The Classical Quarterly, (leden–duben 1952), s. 83–92. <http://www.jstor.org/stable/636861>.

---

[2](#) Tamtéž.

[3](#) Havewala, Porus Homi. "Historie starověkých Árijců : Nastíňené v zoroastrijských písmech." Tradiční zoroastrianismus, 1995. <http://tenets.zoroastrianism.com/histar33.html>.

---

[4](#) Tamtéž.

[5](#) Tamtéž.

[6](#) Tamtéž.

[7](#) Tamtéž.

[8](#) Boyce, Mary a Grenet, Frantz. Historie zoroastrismu. Svazek třetí : Zoroastrismus pod makedonskou a římskou nadvládou. Leiden, Nizozemsko: EJ Brill, 1991. <http://books.google.com/books?id=MWiMV6IIZesC>.

---

[9](#) Tamtéž, p. 366.

[10](#) Tamtéž, str. 382.

[11](#) Tamtéž, str. 400.

[12](#) Tamtéž, str. 443.

[13](#) Tamtéž, str. 428.

[14](#) Tamtéž, str. 444–445.

[15](#) Tamtéž, str. 365–366.

[16](#) Baldry, HC „Kdo vynalezl zlatý věk?“ Op. cit.

[17](#) Finley, Michael J. „U Kahlay Katunob — Mayské krátké počtení a prorocství katun“. Maya Astronomy, únor 2004. http://web.archive.org/web/20040305155540/http://members.shaw.ca/mj_finley/katun.html (př í stup prosinec 2010).

[18](#) Henry, William a Gray, Mark. Freedom's Gate: The Lost Symbols in the US Capitol. Hendersonville, TN: Scala Dei, 2009. <http://www.williamhenry.net> (př í stup prosinec 2010).

[19](#) Tamtéž , str. 222.

[20](#) Tamtéž , str. 119.

[21](#) Tamtéž , str. 143–147.

[22](#) Tamtéž , str. 25.

[23](#) Foulou.com. <http://www.folou.com/thread-88064-1-1.html> (př í stup květen 2010).

[24](#) Zhaxki [Zhuoma.net](http://www.ztaxizhuoma.net). "Duhové tělo." http://www.ztaxizhuoma.net/SEVEN_JEWELS/HOLY%20EVENTS/RAINBOW%20BODY/RBindex.html (př í stup v květnu 2010).

25 Norbu, Namkhai. Jóga snů a praxe přirozeného světla. p. 67. Ithaca, NY: Snow Lion Productions, 1992.

26 Holandsko, Gail. "Duhové tělo." Institut Noetic Sciences Review, břez-en-květen 2002. http://www.snowlionpub.com/pages/N59_9.html.

---

27 Tamtéž .

28 Tamtéž .

Kapitola 21

2 „Galaxie má ‚miliardy Země‘.“ Zprávy BBC, 15. února 2009. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/7891132.stm> (přístup prosinec 2010).

2 Pawlowski, A. "Galaxie může být plná Země, mimozemského života." CNN, 25. února 2009. <http://www.cnn.com/2009/TECH/space/02/25/galaxy.planets.kepler/index.html> (přístup v prosinci 2009).

3 Lynch, Gary a Granger, Richard. "Co se stalo s hominidy, kteří mohli být chytřejší než my?" Discover Magazine, 28. prosince 2009. <http://discovermagazine.com/2009/the-brain-2/28-what-to-hominids-who-were-smarter-than-us>.

4 Tamtéž .

5 Tamtéž .

6 „Výpovědi svědků – UFO na základnách jaderných zbraní“. Národní tiskový klub. 27. září 2010. <http://press.org/events/witness-testimony-ufos-nuclear-weapons-bases> (přístup v lednu 2010).

7 "Bývalý personál letectva: UFO deaktivovalo atomovky." Zprávy CBS.

28. září 2010. <http://www.cbsnews.com/stories/2010/09/28/national/main6907702.shtml>

(přístup leden 2010).

8 Jamieson, Alastair. "Pozor UFO: policista vidí mimozemšťany v kruhu v obilí." The Telegraph, 20. října 2009. <http://www.telegraph.co.uk/news/newstopics/howaboutthat/ufo/6394256/UFO-alert-police-officer-sees-aliens-at-crop-circle.html> (přístup v prosinci 2010).

9 Knapton, Sarah. "Pší chodec potkal UFO 'mimozemšť ana' se skandinávským př í zvukem". *The Telegraph*, 22. března 2009. <http://howaboutthat/5031587/Do-g-walker-meet-UFO-alien-with-Scandinavian-accent.html> (př í stup z prosince 2009).

10 Tamtéž .

11 „Crop Circle at Avebury Manor (2), nr Avebury, Wiltshire.“ Crop Circle Connector, 15. č ervence 2008. <http://www.cropcirclearchives.com/archives/2008/aveburymanoor/aveburymanoor2008a.html> (př í stup v prosinci 2010).

12 Zatoulaný, Geoffe. "Anomálie kruhu v obilí ." *Diagnostika* 2012. <http://mmmgroup.altervista.org/e-ancrops.html> (př í stup prosinec 2010).

13 Manistre, Hugh. "Kruhy v obilí : Prů vodce pro zač áteč ní ky." *Scribd.com.*, 1997. <http://www.scribd.com/doc/211243/Crop-circles> (př í stup prosinec 2010).

14 Pratt, David. "Kruhy v obilí a jejich poselství ." První část. č ervna 2005. <http://web.archive.org/web/20071116163223/http://ourworld.compuserve.com/homepages/dp5/cropcirc1.htm> (př í stup prosinec 2010).

15 Tamtéž .

16 Pratt, David. "Kruhy v obilí a jejich poselství ." Č ást dvě. č ervna 2005. <http://web.archive.org/web/20071117174652/ourworld.compuserve.com/homepages/dp5/cropcirc2.htm> (př í stup v prosinci 2010).

17 Howe, Robert Lucien. "Věda za projektem Looking Glass." *Diskuzní fórum End Secrecy*, 23. května 2002. http://www.stealthskater.com/Documents/LookingGlass_2.pdf (př í stup prosinec 2010).

18 Tamtéž .

19 Denní technologický tým Indie. "V roce 1998 poblí ž mí sta jaderných zkoušek, když indické letectvo narazilo na vznášejí cí se mimozemské UFO." *India Daily*, 29. dubna 2006. <http://www.indiadaily.com/editorial/8306.asp> (př í .stup prosinec 2010).

[20](#) Reportér z Bangalore. "Tajné soubory UFO v Indické organizaci pro výzkum vesmíru - kdy Indie odhalí existenci UFO nebo se stane členem Rady bezpečnosti USA?" India Daily, 26. května 2008. <http://www.indiadaily.com/editorial/19513.asp>.

[21](#) Tamtéž .

[22](#) Tamtéž .

[23](#) Singhal, Juhi. "Tajný projekt indické Organizace pro výzkum obrany, který může změnit svět, jak ho známe - antigravitační zvedáky testované v Himalájích?" India Daily, 4. prosince 2004. <http://www.indiadaily.com/editorial/12-04e-04.asp> (přístup prosinec 2010).

[24](#) Denní technologický tým Indie. „Odhalí Indie existenci UFO základen na Měsíci?“ India Daily, 25. října 2008. <http://www.indiadaily.com/editorial/20219.asp>.

[25](#) Denní technologický tým Indie. "Ne všechna UFO jsou mimozemšťané - někteří cestují časem z budoucí lidské civilizace pomocí stejné síť červích děr." India Daily, 4. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3439.asp>.

[26](#) Denní technologický tým Indie. "Dosažení technických schopností mimozemských UFO - vytváření umělých červích děr v ionosféře, aby se dostali do paralelního vesmíru." India Daily, 8. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3499.asp>.

[27](#) Tamtéž .

[28](#) Denní technologický tým Indie. "Oddělení 3D prostoru od času je technika, kterou mimozemské UFO používají pro utajení, šíření a komunikaci." India Daily, 7. října 2006. <http://www.indiadaily.com/editorial/13657.asp> (přístup prosinec 2010).

[29](#) Denní technologický tým Indie. "Čas je multidimenzionální - nový koncept z mimozemských UFO umožňuje koexistenci jedné entity v mnoha různých časových dimenzích." India Daily, 9. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3509.asp> (přístup prosinec 2010).

[30](#) Tamtéž .

[31](#) Denní technologický tým Indie. "Vytvoření "negativní" hmoty je klíčem k úspěchu pro pokročilé mimozemské a budoucí lidské civilizace." India Daily, 9. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3510.asp> (přístup prosinec 2010).

[32](#) Denní technologický tým Indie. "Použití vícerozměrných časových dimenzí ke změně budoucnosti." India Daily, 13. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3568.asp> (přístup prosinec 2010).

[33](#) Tamtéž .

[34](#) Denní technologický tým Indie. "Koncept negativního času - běžný v paralelních vesmírech a fascinující prožití." India Daily, 22. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3726.asp> (přístup prosinec 2010).

[35](#) Denní technologický tým Indie. "Paralelní vesmír existuje v nás - je vám blíže, než si dokážete představit." India Daily, 23. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3728.asp> (přístup prosinec 2010).

[36](#) Denní technologický tým Indie. "Pokročilé mimozemské civilizace jsou schopny cestovat z fyzických do paralelních vesmírů umělým urychlováním časové dimenze." India Daily, 26. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3780.asp> (přístup prosinec 2010).

[37](#) Denní technologický tým Indie. "Skutečnost, že naše mysl může procházet prostorovými dimenzemi paralelního vesmíru, ukazuje, že jsme geneticky spojeni s mimozemšťany." India Daily, 27. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3818.asp> (přístup prosinec 2010).

[38](#) Denní technologický tým Indie. "2012 - oficiální návštěva z kulové hvězdokupy M15." India Daily, 29. července 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/3835.asp> (přístup prosinec 2010).

[39](#) Denní technologický tým Indie. "Zastavení a převrácení času - technologie zpětného inženýrství z mimozemských UFO." India Daily, 10. srpna 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/4041.asp> (přístup prosinec 2010).

[40](#) India Daily Technology Team. "Mezinárodní vesmírné agentury se připravují na přijetí nevyhnutelného - UFO a mimozemské civilizace existují." India Daily, 12. dubna 2006. <http://www.indiadaily.com/editorial/7976.asp> (přístup prosinec 2010).

[41](#) Sen, Mihir. „21. prosince 2012 se svět navždy změní, protože hlavní vlády jsou nuceny přiznat existenci pokročilých mimozemských UFO. India Daily, 29. prosince 2006. <http://www.indiadaily.com/editorial/14929.asp> (přístup prosinec 2010).

[42](#) Štábní zpravodaj. "Spořádaná návštěva Mimozemské federace v roce 2012 reprezentující 88 hvězdných souhvězdí - svět se připravuje na největší událost." India Daily, 12. května 2005. <http://www.indiadaily.com/editorial/2656.asp> (přístup prosinec 2010).

[43](#) Denní technologický tým Indie. "Galaktické zarovnání a formální mimozemská návštěva - historie nám říká, že svou existenci odhalí v prosinci 2012 nebo později." India Daily, 4. ledna 2007. <http://www.indiadaily.com/editorial/15022.asp> (přístup prosinec 2010).

[44](#) Pipin, Jerry. "Jerry Pippin vede rozhovory s panem X." http://www.jerrypippin.com/UFO_Files_mr_x.htm (přístup červen 2010).

[45](#) Tamtéž.

Poděkování

[1](#) Elkins, Don; Rueckert, Carla a McCarty, Jim. Studijní průvodce Zákon jednoho. Sestavil Bob Childers, Ph.D. a David Wilcock. Božský vesmír. <http://divinecosmos.com/index.php/start-here/books-free-online/23-the-law-of-one-study-guide> (přístup v lednu 2011).

Index

A-chos, Khenpo

Adams, Arthur L.

Aeneid (Virgil)

éter ve vesmí ru

Afrika, pozorování p ř í šer

africká spavá nemoc

posmrtný ž ivot

Věk Vodnář e

Věk Ryb

Ager, Dereku

Věk zvěrokruhu

letadla

aka vlákna

alchymie

Alexandersson, Olof

Mimozemské identity (Thompson)

hliní k

aminokyseliny

obojž ivelní ci

kultura Anasazi

starověké kultury a civilizace

pokroč ilý stav

stvoř ení podobná dinosaurů m

a geometrické zarovnění

a proroctví Zlatého věku

a Ninive Constant

a stavba pyramid

epifýzy

a hvězdné brány

Viz také konkrétní civilizace

Anderson, John

Andrews, Sperry

hněv

zvířata

míra vymírání pro

migrační trasy

sbalit zvířata

transformace

antikrist

Antonov, AG

úzkostné poruchy

Apollo

Apoteóza Washingtonu (nástěnná malba)

Arábie

Arabidopsis

Technologie archy

arteriální plak

Árijská civilizace

Asklépiův v nářek

Aserinský, Eugene

Ashley, Dave

Aspden, Harold

Aspdenů v efekt

astrální ch těl

astrologie

astronomie. Viz také nebeské objekty

Atkinsi, Petere

Atlantis

atmosféra

atomové mikroklastry

pozornost, energie spojená s

postoj, účinky

Austrálie

Avebury v Anglii

osa světa

Aztécký kalendář

miminka, nedonošená

Babylonská kultura

Backman, Linda

Backster, Cleve

výzkum vajec

výzkum hypnózy

publikace o

výzkumu rostlin

validace výsledků

výzkum bí lých krvinek

Backsterů v efekt

bakterie

schopnost přepisovat DNA

vliv blízkosti na hojivý vznik

a plynutí času

galaktický prach

resuscitace

batyl

baktunové cykly

BALAIR

Baldry, HC

Barrett, David B.

Becker, Robert

Becker, William

včely

Dobře, Daryl J.

Já já

Benedikt XVI., papež

Ptáci Bennu

a americký orel

vyobrazené na měnách

původ legend

symbolika

na vatikánském dvoře šišky

Přesně tak, Danieli

Berlitz, Charles

Bermudský trojúhelník

Bermudský trojúhelník (Berlitz)

Bernbaum, Edwin

Bey, Tara

Beyond 2012 (Stray)

bible

Biefeld-Brownů v efekt

Teorie velkého

tř esku . Viz také tř etí oko

biologické cykly

biony

ptactvo. Viz také ptáci Bennu

černé dí ry

Blashford-Snell, John

Blavatská, Helena

Blbý, Stephanie

Bludorf, Franz

modrá prsa

těla, mění se na

Bogdanov, Jurij

Bolton, Bill

Bonoure, Louisi

Kniha Zjevení

Kniha mrtvých

Boskopová lebka

Bosenská pyramida Slunce

Šéfe, Alane

Bouchet, Philip

Bovis, Antoine

"Bownessie" pozorování

Boyce, Mary

Braden, Gregg

mozkové vlny

soudržnost

proudy vytvořené

a meditace

a synchronizace

sluneční aktivity

Brat hora

Braud, William

Británie

Britská Kolumbie, pozorování příšer

Britt, Robert Roy

Brown, Franku

Brown, Thomas Townsend

Brunton, Paul

Kartáč, Charlesi

Buckland, William

buckyballs

Budakovski (ruský vědec)

Buddha a buddhismus

Burchill, Shirley

Burlakov, AB

Burr, Harold S.

Busbee, Davide

Byrd, William

Pozorování „Caddy“ (Cadborosaurus).

Caidin, Martin

Cairns, John

krystaly kalcitu

Kalendář Kruhové cykly

Calloway, Hugh

Kambodž a

Kanada, pozorování příšer

rakovina

a hněv a

biorytmy

a soudržnost

vliv pyramid na

a světlo

a extrakt ze jmelí

a 380nanometrové světlo

a změny vibračního indexu

incident s dělovou koulí

Capitol dome ve Washingtonu, DC

Carr, Otis T.

Carrington, Hereward

Carterová, Jamesi

Cassidy, Kerry

katastrofy

a starověké civilizace

a vědomí

vliv pyramid na

Velká povodeň

jako metafory pro lidstvo a

precesi rovníkosti

proroctví o

Cathie, Bruce

Katolický kostel.

Viz také Vatikán

Cavett, Dicku

Strukturální efekt dutiny

Cayce, Edgare

na knize Zjevení

na páté kořenové rase

na Velké pyramidě

na karmě

o druhém příchodu Krista

a Tesla

trans z

Cayce Readings

o knize Zjevení

o katastrofách

na Boha

ve skupinách po sedmi

na epifýze

a Tesla

v Hermesově čase

na Soužení

nebeské objekty

a baktunové cykly

a změny ve sluneční soustavě a kruhy

v obilí

vliv na jiné objekty výměny

energie mezi

energie z

a události přenosu toku

geometrické vztahy katunského

cyklu

a Keplerovy zákony pohybu planet

a Ninive Constant

plazmové toky mezi a

Reciproční m systémem

retrográdní pohyb a

tzolkinových cyklů

Viz také portály

Keltská tradice

ceque linky

Ceres

Červené, Randy

čakry

Charles, princ z Walesu

Chatelain, Mauricius

Chen, Lingbao

Dí tě, Lew

Čí na

stvoření podobná dinosaurům

a dračích proudů
a plynutí času
pyramidy z
vzdálení diváci v
křesťanství
Teorie Ciba-
Geigyho kruhů
klimatická změna
rozsah
na jiných
planetách vzory
soudržnost
a rakovina
a klimatologické/geologické události
a DNA
a energie z časoprostoru
a plynutí času
v geometrických tvarech
a geometrické vířivé body
a Zlatý věk
a gravitační stínící efekt
vliv tepla na
a jednotlivci, kteří vysávají energii
a levitace
místní oblasti se zvýšenou soudržností
a láska
a kujnost pevných materiálů

a meditace

a portály a

tvary pyramid

a vzdálený vliv

a sluneční aktivitou

dostupnosti

sluneční soustavy a Zdrojového pole

a voda

Viz také geometrie a geometrické vzory

mince starověkých civilizací

studená fúze

Kolie, Červená

komunikace mezi živými věcmi

koncentrace

Kongo, pozorování příšer

vědomí

přístup k budoucím událostem

a katastrofy

a klimatologické/geologické události

v klinické smrti

kolektivní vědomí

spojení se zdrojovým polem

pokračování

vliv na DNA

vliv na čas

elektronické dokumentace

a geometrie

a technologie gravitační ho stí nění

v lucidní m snění

a Mysl

a sluneční aktivita

a časové skluzy

transformace

a ví ry

Kuchař, Nicku

Copenhaver, Brian P.

Cotterell, Maurice

Cox, Richard

Crescendo teorie

zločin

Critchlow, Keithe

kruhy v obilí

Crosse, Andrew

kří ž ovky

krystaly

Crosseovy experimenty na

v zemském jádru

a plynutí času

a tvaru pyramidy

kvazikrystaly

kumská Sibyla

měn

mince starověkých civilizací

měna USA

temná energie a temná hmota

Darwinovský model evoluce

David-Neel, Alexandra

Dawsone, Mary

day, délka

smrt

vědomí v

zážitky blízké smrti (NDE) posmrtný

úbytek hmotnosti

obrácení

Delanoy, Deborah

zpožděná luminescence

dematerializace

DePalma, Bruce

DeSalvo, John

Descartes, René

Destiny of Souls (Newton)

DeWitt, Bryce

diamanty

Diana, princezna z Walesu

rozměry

Rozměry (údolí)

dinosauři

Dionýsův kult

Časopis Discover

objev a vynález, současně

Dmitrijev, Alexej

DMT

DNA

vytvoření

struktury podobné DNA

DNA fantomový efekt

vliv vědomí na

vliv světla na

přenosy genetické informace

mezidruhový přenos of

mutace v

překrývání , mezi druhy

a paralelní reality

předchůdk

jako produkt přepisování jediné

vlny

a rychlost evoluce

ukládání a uvolňování světla

dvanáctistěny

delfíny

Dong, Paul

dračí proudy

Draci

Drbal, Karel

snění

snové cesty

Dreesen, Oliver

Driesch, Hans

Druidové

Dunn, Christophere

Dunn, Johne

Dunne, BJ

prach, galaktický

D'Zmura, David Andrew

Orli

Země

katastrofy

změny v

jádro

rozšíření

konečné zničení

a katunský cyklus

magnetické pole

a Měsíc

oběžné dráze

znečištění

portál mezi Sluncem a

rotace z

podpovrchová rotující sférická vrstva a

tzolkinových cyklů

vírové body

kolísání v ose

Viz také nebeské objekty

zemětřesení

a vědomí

frekvence a

geometrické vírové body

účinek pyramid na

Velikonoční ostrovy

Edison, Thomas

Edwards, Frank

Egorová, NB

Egypt, starověký

Benbenův kámen

božstva z

stvoření podobná dinosaurům

a zlaté mikroklastry

a Stezky Min a symbolika

šišek

technologie

Viz také ptáci Bennu

Einstein, Albert

na akci na dálku

na toku času

teorie relativity

na časoprostoru

na rychlosti světla

na jednotném poli

Eldredge, Niles

elektřina

elektromagnetická pole a vlny

elektrony

a Larsonova teorie

v mikroklastrech

a paralelní reality a

kvantová tekutina

a sjednocená teorie pole

a dualita vlna-částice

prvků , transmutace

Eli Lilly

emoce

energetické duplikáty

výměna energie a informací s léčení m

prostřednictvím

a holografická technika

mozku a plic-gom

a přetrvávání

paralelní reality

a stříbrná šňůra

a trojrozměrná kvalita času

energie

energetická pole

a geometrie

jednotlivci, kteří odvodňují

vrstvy z

jako potravu

a stres

Anglie, ley line in

Angličtina, Monica

prostředí , vliv pyramid na epileptické

záchvaty

epifýza. Viz rovnostranné

trojúhelníky šišinka mozková

Evropa, stvoření podobná dinosaurům

vývoj

konvergentní evoluce

kritici

cykly v

cyklických skocích

Darwinovský model

nutí k řízení

a galaktická houpačí teorie a

genetické mutace

nepravděpodobnost

a mikroby

a chybějící odkaz

a precese rovnodenností

v krátkých časových měřících

rychlost

spontánní případy

výbuchy spojené s víry

zánik

masová vymírání

neandrtálců

sazby a rizika

obrácení

Extra vysoce funkční (EHF) děti

mimozemšťané

Agobardů v popisu vzhledu

příchod

zveřejnění týkající se

důkaz

Svědectví pana X

Oko prozřetelnosti

rysy obličeje

pohádkové cesty

vířící prsteny

Faraday, Michael

Farrell, Joseph

Feng Shui

Fenwick, Peter

Field, The (McTaggart)

pátá kořenová rasa

pěnkavy

Ryba

zachycené víry

konvergentní evoluce v

experimentech s rybími vejci

experimenty s nožovými rybami

evoluce monster ryb

štěpení

Flanel, Jacku

Fleagle, John

fluidní charakteristiky Zdrojového pole

fluorid

události při enosu toku

Flynnův v efekt

Folger, Tim

jí dlo a výživa

Fosar, Graznya

fosilní záznam

cykluje v

a důkazy evoluce

Lazarův v efekt v

spontánní evoluce v

Fouche,

zakladatelé Edgara

povědomí o proroctví ch

a měnové snímky

a proroctví Zlatého věku

a Velká pečeť Spojených států

tajný účel

Oblast čtyř rohů

Čtvrtá ekloga o Vergiliovi

Freedman, Daniel

energie zdarma

zednářství

Friedman, Stanton

ž áby

ovocné mušky

Fuller, Buckminster

fúze

galaktická houpací teorie

galaktické roky

Galapágy

Galtson, Arthur

Gantenbrink, Rudolf

Garjajev, Peter

a DNA fantomový efekt

a ukládání a uvolňování světla DNA

a účinky laserového světla

experiment ž abí ch mloků

Garrett, Thomas

genetická geometrie

přenosy genetické informace

geometrie geomagnetické

aktivity a geometrické vzory

atomové mikroklastry

a soudržnost

a krystalové jádro Země a

expanze Země

v genetické

geometrii galaxií

a ley linky
a Moonů v model
Platonická tělesa
kvantová geometrie
a kvantové mechaniky
a kvazikrystaly ve
vibrují cí ch tekutinách
a ví rové body Země
geosynchronní operační environmentální druž ice (GOES)

pí skomilové

německé „svaté linie“,

Ghosts of the Air (Caidin)

Giarmin, Nicholas

dary od „bohů “,

Gilbert, Adrian

Ginzburg, Vladimír

Asociace pro výzkum pyramid v Gíze

Gladwell, Malcolm

Glatzmaier-Robertsů v model zemského jádra

Projekt globální ho vědomí

globální síť

Bů h

Godfrey, Arthur

Goeppert-Mayer, Maria

Zlatý věk

př í chod

změny spojené s

a odhalení mimozemšťanů /UFO

konec smrti v

a založení USA

a Zlatá rasa

a Velká pyramida

a Velká pečeť Spojených států

a koncept nového světového řádu

období před

proroctvím

a Rainbow Body

čas v

a transformace lidstva

přechod na

a zoroastrismus

Bože, Alexandre

a účinky pyramid

pyramidové stavby

gompotheres

Gončarov, Nikolai

Grant, Rosemary a Peter

gravitace

a antigravitaci

tok energie jako příčina

a lehkost (viz také gravitační stínění)

a hmota

a mikroklastry

v paralelních realitách

„tlačení“ kvality

jak souvisí s časem

a Zdrojové pole

a časoprostorové

spirální proudy v

a tibetská akustická levitace

a cestování časem

a jednotné pole

a virtuální setrvačnost

a gravitační stínění přechodu

mezi vlnami a částicemi

Carrova technologie

a soudržnost

a geometrické vírové body

Grebennikovova platforma

incidenty z

v přírodě

v portálech

potlačení technologií

Technologie Tesla

Viz také levitace

Šedý, Marku

Velký atraktor

Velká konstanta

Velká povodeň

Geologický zlom Great Glen

Velká pyramida v Gíze

vzduchové šachty z

stavitelé

vrcholný kámen

obalové kameny z

komory z

konstrukce

a geometrické vírové body

a proroctví Zlatého věku

na Velké pečetě Spojených států

a Hermes

historické popisy

nápisy na

umí stění

měření

sarkofág v

technologický pokrok a

dvacetipětistiletý cyklus

Velká pečeť Spojených států

a svobodné zednářství

a proroctví Zlatého věku

Řecké mince ve srovnání s

symbolika v

Skvělý rok

změny spojené s přechody

a založení USA

a bohové

a mayský kalendář

a probuzení epifýzy
symbolizované na měně USA Viz
také precese rovnodenností
Velké ruiny Zimbabwe
Grebennikov, Viktor
Řecko, starověké
stvoření podobná dinosaurů m
omphalos kámen a
šiška symbolika
a Posvátné cesty Hermes
Greere, Stevene
Grenet, Frantz
Gribbin, John
Grinberg-Zylberbaum, Jacobo
Grotten-Dieck, WG
Válečnice, Barbara
Guetard, M. Jean
Gurwitsch, Alexander
gyroskopy

Hagens, Bethe
Hall, Manly Palmer
Halleyova kometa
Hamletů v mlýn (Santillana a Von Dechend)
Hancock, Graham
šťěstí
Haramain, Nassim

Hausdorf, Hartwig

Haussler, David

Havewala, Porus Homi

havajské „aka vlákna“

jestř ábi

Jestř ábi, Johne

zdraví a uzdravení

biorytmy souvisejí cí se světlem

a vědomí

vliv postoje na

vliv světla na

a plynutí času

a geometrické ví rové body

a pH rovnováhy

psychické léčení

léčivé schopnosti pyramid

a věda o zdrojovém poli

a tvary souvisejí cí s toky energie

duchovní léčení

a objev švédského kamene

Viz také rakovina

srdce

teplo

Heath, Robine

Hechte, Laurence

peklo na zemi, věk

Henry, William

Hermes

Herodotos

Herschel, Sir John

Hésiodos

hinduismus

a bindi (třetí oko) a

Zlatý věk

a šiška symbolika a Shiva

lingam

Hipparchovy

historické osobnosti, inkarnace

Hitching, Francis

Hoagland, Richard C.

svátky

holografický mozek

Svaté čáry legendy o

Svatém Grálu

voštiny

Technika "opravy".

Hopi

Howe, Robert Lucien

Hoyle, Sire Frede

Hubbard, G. Scott

Projekt Human Connection

Index lidské vzrušivosti

Hume, Daniel Dunglas

hurikány

Hurwich, Sid

hybridní organismy

hydrocefalus

Hymane, Ray

hypnóza

doby ledové

dvacetistěn

na atomové úrovni

a soudržnost

na galaktické úrovni

a pětiúhelník

a vířivé body

Ighina, Pier Leonardo

Ilumináti

Incká civilizace

palec, Britové

"Index masové lidské vzrušivosti,"

Technologický tým společnosti India Daily

vliv, vzdálený

hmyz

Institute of HeartMath

inteligence

inteligentní design

Mezinárodní sčítání mořského života

Mezinárodní společnost pro sjednocenou vědu

Irsko

Irschick, Duncane

islámské tradice

Jahn, Robert G.

Japonský výzkum

Jarl (švédský lékař)

Medúza

Jenkinsi, Jere

Jenny, Hansi

Jesse, Edwarde

Jež í š

Jochmans, Joseph

Johnson, Rod

Johnson, Steven

Johnston, Laurance

Josephus

Julien, Erik

Jupiter

se mění

cykly spojené s

geometrickými vztahy

Kámen Ka'aba

Kaivarainen, Alex

Časy jugy

Kalki

Chybí š mi, Dzang

Karma, zákon

katunské cykly

Kaznachejev, Vlail

Keeler, Leonarde

Kelly, Kevine

Kenny, Roberte

Kepler, Johannes

kimberlitové trubky

Kirlianova fotografie

kiva kruhy

Kjellson, Henry

nož ová ryba

Kossoff, Eric

Kozyrev, Nikolai

astronomické experimenty

pozadí

a př í činy změn časového toku

a pokolizní změny hmotnosti

a rotující pohyb času

time-flow detektory vyvinuté společ ností

Krasnoholovets, Volodymyr

Krippner, Stanley

Krišna

Krita. Viz také Zlatý věk

hadi kundalini

Komplex kamenných kruhů Kunoonda v Austrálii

Küs, Matěj

LaBerge, Stephen

Laigaard, Jens

Lake Windermere, pozorování příšer

Lambert,

chlapský jazyk

Larson, laserové

světlo Dewey

Laszlo, Erwin

Lazarův v efekt

Tady, Susan

LeBlond, P.

levotočivé molekuly

Dělám si srandu, Sergeji

Lemesurier, Peter

Povlečení, Hew

Levich, AP

levitace

a soudržnost

lidská levitace

incidenty z

plicní -gom technika

a technologie Tesla

Tibetská akustická levitace

a hranice času a prostoru

v tornádech

Viz také gravitační stínění

při incidentu s padajícími kameny

a gravitace

a tibetská akustická levitace

a časoprostor

Lewine, Rogere

Lewis, James

zákonné linie

život, odolnost

světlo

biologické cykly

soudržnost

a DNA fantomový efekt

ukládání a uvolňování DNA

vliv na DNA

vliv na zdraví

vliv na hmotnost

laserové světlo

odkazy na světelné těleso

Světlo 380 nanometrů

transformační síly

ultrafialové světlo

"Láry světla" (te lapa)

Linklater, Richard

Lintzové bazalty

Malá kniha náhody, A (Martineau)

Liu, Hansou

Živá voda (Schauberger)

ještěrky

mí stní mezihvězdné médium

lochnesská př í šera

Lockwoode, Miku

Lolley, RN

Lorber, John

Ztracená věda (Vassilatos)

milovat

Lowenstein, Tim

lucidní snění

Luckert, Karl W.

lung-gom technika

lung mei (dračí proudy)

MacDougall, Duncan

Machu Picchu

Magické č í slo Goeppert-Mayer

oscilátor magnetického

pole magnetický stroboskop

Mahábhárata

Mahlberg, Arden

Makarov, Valery

Mallove, Eugene

mamuti

Mardyks, Raymond

Marinov, Stefan

Mars

změny v

cykly spojené s

geometrickými vztahy

Martineau, John

hmota

na hranici reality

a plynutí času

a frekvence energie a

geometrie

a gravitační

spontánní generování

a jednotná teorie pole

Maxlow, Jamesi

Maxwellovy rovnice

mayská kultura

a baktunové cykly

kalendář z

a cykly kalendářní ho kola

a cykly Slunce

koncové datum označené

a katunské cykly

a šiřkovou symboliku

a portály

pyramidy z

zvýšené vozovky

a tzolkinových cyklů

McCormick, Donna

McDougall, William

McFadden, John Joe

McMoneagle, Joe

McTaggart, Lynne

Medovina, GRS

měření, standardy

lékařská kola

rozjímání

a synchronizaci mozkových vln

a soudržnost

účinky

skupinová meditace po 11.

zářící a duhové tělo

a sdílená mysl

Medveděv, Michail

megalitické kamenné stavby. Viz také pyramidy

melatonin

Mellotte, Adriane

duševní poruchy

Rtuť

meridiánových bodů v čínské akupunktúře

Mewaldt, Richard

Mexické pyramidy

Meyerowitz, Elliott

Mickelson, Kathy a Leonard

mikrosluky atomů

Středoatlantický hřeben

Miglietta, Maria Pia

migrační trasy

Milas, Mijo

Miller, Julie Ann

Mysl

a vědomí

"úlová mysl,"

a lineární m časem

sí la

a reinkarnaci

vzdálené prohlížení

sdílená mysl

a duše

jmělí

mitogenetický efekt

Mnemotechnická indukce lucidní ho snění (MILD)

Černobílé pozorování

monstrózní ryba

pozorování monster

Montagnier, Luku

Moody, Raymonde

Měsí c

Měsí c, Roberte

Moray, Thomas Henry

Morehouse, Davide

Morozov, Vjačeslav

Morris, Mark

Experimenty s morseovkou

Kultury stavitelů mohyl

pohoří

Müller, Andreas

Mueller, Hartmut

Muller, Richard A.

roztroušená skleróza (RS)

„násobky“ ve školách záhad

objevů

Nairz, Olaf

Ruiny Nan Madol

NASA (Národní úřad pro letectví a vesmír)

na událostech přenosu toku

Glatzmaier-Robertsův model zemského jádra

o meziplanetární změně klimatu o

místo změně klimatu

vesmírné sondy

Experiment „Tethered Satellite“.

National Airlines 727 „časový skluz“,

Domorodí Američané

Přírodovědný časopis

Příroda

neandrtálci

zážitky blízké smrti (NDE)

mlhovina ve tvaru dvojité šroubovice

Neck of the Giraffe, The (Hitching)

negativní hmotnost

Nehru, K.

Nelson, Roger

Nepál

Neptune

neurologické poruchy

Newtone, Michaele

Koncept nového světového řádu

Konstantní Ninive

Niroma, Timo

NOAA (Národní úřad pro oceán a atmosféru)

Norman, JR

Severská legenda o Ragnaroku

Román, Gordone

"Nový řád věků "

a Velká pečeť Spojených států

výklad o

původ fráze

numerologie

Obama, Barack

oceány

osmistěn

na atomové úrovni

a soudržnost

a Teorie expanze Země

a evoluce

na galaktické úrovni

Ogburn, Williamů v

ropný vrt, účinek pyramidy na

O'Leary, kámen

Brian omphalos

cibule

orangutani

koncentrace rudy

transplantace orgánů

orgonová energie

Orfické vejce

Osiris

Osis, Karlis

Naši předci přišli z vesmíru (Chatelain) mimotělní zážitky

Nemí stné artefakty (OOPARTS)

kyslík

ozón

Pacheco, Ignacio

Udělej to

studie slinivky břišní

Divit se

Papua Nová Guinea, pozorování monster v

paralelních realitách

a energetické duplikáty

Denní technologický tým Indie zapnutý

propojenost

v Johnsonově modelu

více případů

prostor a čas v

a cestování časem

a dualita vlna-částice

Viz také časoprostor

Paré, Ambrose

Parkinsonova choroba

Parnia, Sam

Pasichnyk, Richard

Pastor, Louis

minulé životy

Dráhy min

mír

Pearsall, Paul

Ovečka, R.

Peden, Roberte

Penrose, Rogere

Čínská lidová republika

Je konec, Bruce

výkon, vliv pyramid na

Periodická tabulka

Perring, John

koncentrace ropy

efekt fantomového listu

farmaceutický průmysl

pH rovnováha

Fénix z kamene mudrců

orel jako symbol

a Velká pečeť Spojených států

na řeckých mincích

původ legend

a cestování časem

transformační symbolika

na vatikánském dvoře šišky

fotony

fotoreparační experimenty

fotocitlivost

fototransdukční

fyzika, konvenční

Pietsch, Bernard

piezoelektrické krystaly

piezoluminiscence

epifýza

a starověké kultury

betyl jako symbol

a Capitol dome

sekrece DMT

a DNA fantomový efekt

a zlaté mikroklastry

zdravotní následky kalcifikace

a Ilumináti

a techniku lung-gom

a melatonin

plovoucí mikrokrystaly

a zážitky blízké smrti

fotosenzitivitou

a piezoluminiscence a

Project Looking Glass

posvátné kameny jako symboly

tvaru, velikosti a umí stění

jako myšlenky

třetího oka vysílané a přijímané od

v psaných pověstech

šišky

a starověké kultury

v Apoteóze George Washingtona

v katolických obrazech a řezbách

vystupoval v umění a architektuře

ve svobodném zednářství

na římských mincích

placebo efekt

Plagemann, Stephen

Planckova konstanta

planety. Viz nebeské objekty

rostliny

spotřeba

vliv pyramid na

míra vymírání pro

a plynutí času

gravitační stínící efekt použitý a

světlo

a schopnosti místní mezihvězdné

energie čí st myšlenky

obnova vyhynulých druhů

transformace

vlnový efekt v

plazmové struktury

teorie deskové tektoniky

Platón

Platonická tělesa

soudržnost

a Moonů v model

neolitické řezby z

a oběžné dráhy planet

Plinius

Spiknutí, Roberte

Pluto

politika, globální

znečištění

poltergeisté

polyethylenový film

polygrafie

Polynéské „čáry světla“

Popp, Fritz-Albert

portály

Vzhled

kruhy v obilí a pohádkové prsteny jako

a dinosaury

vliv koherence na

vliv traumatických událostí na

a gravitační stínění

geomagnetické aktivity v

Mayan sleduje

mezi hvězdami

a podpovrchovou rotující sférickou vrstvu Země

mezi Sluncem a Zemí

a dočasný místní rizikový faktor

modlitby

precese rovníků

a starověké civilizace

centrálnost a

Cotterellův sluneční cyklus

a Velká pyramida

a Velká pečeť Spojených států

Hipparchovo znovuobjevení

a lidskou evoluci

a nedokonalosti lidstva

a Ninive Constant

symbolizované na americké měně

Přítomnost minulosti, The (Sheldrake)

Cena, Westone

Primitivní hora

Princetonské inženýrské anomálie Výzkumná laboratoř

Projekt Camelot

Projekt Zrcadlo

Pruitt, Robert

psychické schopnosti

pterosauři

Puharich, Andrija

Purcell, Edward

Čisté vědomí

Puškin, VN

Puthoff, Hal

PVC plastové

pyramidy

pokročilá technologie a

baetyl

vrcholové kameny

a soudržnost

na mincích

energie kolem

a geologické/meteorologické události

a geometrické vířivé body

Golodova stavba

léčivé vlastnosti

legendy o

mayské kultury

konzervační vlastnosti

pyramidové mocenské hnutí

pohoří ve tvaru pyramidy

výzkum mocností a

římské říše

Ruské vyšetřování tvaru

a spirálovité gravitační proudy

transformační síly

a vytváření víru ve zdrojovém poli

Viz také Velká pyramida v Gíze

Pythagoras

kvantování času a prostoru

kolik tekutiny

kolik pěny

kvantová geometrie

kvantová mechanika

kvantová fyzika

křemen

Quasar, Giane

kvasary

kvazikrystaly

Quetzalcoatl

Chinony, Sam

záření

Radin, Deane

radioaktivní materiály

Ragnarok legenda Norů

Raikov, Vladimír L.

Duhová těla

Randy, Jamesi

Randles, Jenny

rychlý pohyb očí (REM)

experiment s malinovou rostlinou

pokusy na krysách

Raup, Davide

žiletka, broušení

Reciproční systém

rudé posuvy

Reich, Williame

Reine, Glene

reinkarnace

teorie relativity, speciální a obecné teorie

náboženství

vzdálené prohlížení

sítnice

Richards, Paul G.

pravotočivé molekuly

Prsten, Kenneth

Prsten, Ralphe

rituál

Rohde, Roberte

Římská říše

Rosekruciáni

Mí sto havárie v Roswellu

Rovelli, Carlo

Rueckert, Carla

Rusko

výzkum rostlin v

pyramidový výzkum

v potlačení Grebennikovových objevů

svazek výzkumu Source Field in

výzkum počasí a klimatu v

Ruská národní akademie

vědy

Ruth, Bernard

Ryzl, Milan

Posvátné cesty Hermes

Sadyrin, Valerie

experiment s mlokem a žábami

sůl, vliv na tok času

Dejte se dohromady čtyři

Sand, Nicku

Sanderson, Ivan T.

Sandik, Reuven

Santillana, Giorgio de

Saturn

Schauberger, Viktor

schizofrenie

Slot, Marilyn

Schwartz, Gary

Věda

Vědecké zprávy

Scientific American

Scott, Walter

Searl, John

mořští ježci

Sedona, Arizona

semena

seismické zlomové linie

Pyramida jezera Seliger

Sepkoski, James

Teroristické útoky z 11. září

serotonin

hadi

tvary souvisejí s toky energie

Sheldrake, Rupert

Sherman, Harold

Shiva lingam

Shnoll, Simone

na chování času

detekce změn časového toku

na vzorcích na molekulární úrovni

o rychlosti radioaktivního rozpadu

Šibeck, David

Sibylinská proroctví

Siclus, Diodorus

kř emí k

Hedvábí , Anne Arnoldová

stř í brná šň ů ra

Simulovat, Eugene Pierre du

Simpson, OJ, soud

Sitchin, Zachariáš i

Smith, Wolfgang

sluneční soustava, změny v

Solbrig, Otto

Pí seň, Xiaodong

Songshan, Fu

duše

Zdrojové pole (výraz)

Již ní pól

Sovětský svaz

prostor

v paralelní ch realitách

kvantování

a Reciproční systém

Viz také nebeské objekty

kosmická loď

vesmí rné sondy

vesmí rný čas

a DNA

Einstein dál

tekutý charakter

ve zlatém věku

a gravitace

interakce s časoprostorem prostoru

a času v

Sparks of Life (Strick)

rychlost světla

vliv na hmotnost

a levitace

a sochařství na hranici

časoprostoru koule v sféře

pavouci

Spilhaus, Athelstan

Spinning Ball Experiment

spontánní generace

lžící ohýbací výkony

Spottiswoode, Jamesi

hvězdné brány a cestování hvězdnou bránou

a technologie Ark

a tekoucí geometrické proudy

a geometrické zarovnání

a negativní hmotnost

a planetární zarovnání

zíraní, vědomí

hvězdy. Viz také nebeské objekty

Steindl-Rast, David

Steiner, Rudolf

Stern, David P.

Stevenson, Betsey

Stevenson, Iane

Stiassny, Melanie

Přesto William T.

Stonehenge

Strassmane, Ricku

Zbloudilý, Geoffe

stres

a škytá v toku času a světla

a sluneční aktivitou

Strick, Jamesi

Sturrock, Peter

cukr

Sugleris, Petere

Sumerové

Slunce a sluneční aktivita

změny v

a klimatické změny

a vědomí

ve vzoru kruhů v obilí

cyklů

a zemskou atmosféru

a rotace Země

a plynutí času

geometrické vztahy

a katunský cyklus

síla magnetického pole

portál mezi Zemí a

a psychické schopnosti

aktivita slunečních skvrn

a tvorbou víru

Superpřirozenost (Watson)

potlačení výzkumu Source Field

z Adamových objevů

Carrova výzkumu

Grebennikovových objevů

a Grinbergovo zmizení

a Ilumináti

z Jarlových filmů

a Malloveho vražda

chirurgie, psychická

Swanson, Claude

Švédský kámen

Swinton, MY

Swissair

sylfy

Synchronicita (Combs, Holland a Robertson)

Synchronizovaný vesmír, The (Swanson)

Talbot, Michael

tammuz

Tanous, Alex

Chrám Ta Prohm v Kambodži

tardivní dyskineze

Dort, Charlesi

číselný prostor

Taylor, John

Tchijevsky, AL zuby,

růst

telepatie

teleportace

teleprehension

televizní spoty Sperryho Andrewse

kolísání teploty

Quetzalcoatlů v chrám

Faktor dočasného místního rizika (TLR).

Teotihuacánské pyramidy

Terdiman, Daniel

terorismus

účinek meditace na

účinky vědomí na

Teroristické útoky z 11. září

Technologie Tesla

thalamus

třetí oko

Buddhy

ve Velké pečetě Spojených států

v hinduismu

lékařská vyšetření

epifýza jako

Šivy

a sochařství koule v sféře

Thomas, Dorothy

Thompson, Lonnie

Thompson, Richard

Thomson, Charles

myšlenky

schopnost působit na ostatní

měřitelné signály vytvořené tím

Viz také vědomí

Světlo 380 nanometrů

Tibetská akustická levitace

tibetští mniši

Tiffte, Williame

Tilak, Bal Gangadhar

čas

a pták Bennu

jako ovládané nadanými jedinci

a kruhy v obilí

detekce změn průtoku

a tvorbu diamantů

zkreslení v

a rotace Země

vliv lidského vědomí na

kolísání (škytavka) v

a proroctví Zlatého věku

a gravitace

a zdraví

lidské vní mání

vlivy na tok

meziplanetární změny v toku

rozsáhlé změny v toku

a hmota

a Mysl

a negativní hmotnost

a paralelní reality a

epifýza

kvantování a

kvantová mechanika

a Reciproční systém

relativní povaha

opakují cí se cykly

kosmických sond

časoprostorové spirální proudy z

struktura v

a teleportace

trojrozměrná kvalita

časové skluzy

časové bouře

a jednotné pole

variace v tocích

časoprostor

pohyb atomů do

a DNA

a energetické duplikáty
brány do a
geometrické ví rové body
v interakci
zlatého věku s časoprostorem
a levitace

a lehkováž nost

hranice rychlosti světla a
technika plic-gom
částice vyskakují cí
do tahání energie z
prostor a čas a
kolí sání teploty
a ví ry

Čas se zastavil (Critchlow)

Časové bouře (Randles)

cestování v čase

a soudrž nost

a kruhy v obilí

směr

a geometrické ví rové body

a gravitační stí ní cí zař í zení

a pohyb mezi paralelní mi realitami

a symbolika fénixe

portály do

a časoprostor

incidenty typu „ropucha v dí ř e“.

Tompkinsi, Petere

tornáda

anomálie spojené s

a vědomí

na Merkuru

jako přirozeně se vyskytují cíví rové jevy

torzních polí

Totten, CAL

toxiny, vliv pyramid na

transmutace prvků

Strom života

stromy, gravitační stínící efekt používaný

trojúhelníky

Shluky asteroidů trojských koní

pstruh

Trypanosoma brucei (parazit)

tsunami

Tsytovič, VN

Tuckere, Jime

tulipány

wolframový kov

Turoe kámen

Havárie TWA 800

dvanáct (čí slo)

cyklus dvacet pět tisíc let. Viz také precese rovnodenností

2012 Enigma, The (dokument na YouTube)

Twymane, Jamesi

tzolkinových cyklech

UFO

zveřejnění týkající cí se

v Indii

a Roswell mí sto havárie

spekulace o technologii

Ukrajina

Ullman, Montague

ultrafialové světlo

Princip nejistoty

jednorožci

jednotná teorie pole

Spojené státy americké, založení . Viz také otcové zakladatelé

Uran

Utronový motor Tesly

Vallee, Jacques

Van Allenovy pásy

Van Auken, John

Van Lommel, Pim

Vassilatos, Gerry

Vatikán

Prodej

venoglobulin

Venuše

změny v

geometrické vztahy

a tzolkinové cykly

Vining, Eileen PG

Virgil

virtuální setrvačnost

virtuální částice

Vital rozlehlost, The (Pasichnyk)

vitamín K2

sopečná činnost a hřeben

a vědomí

a Teorie expanze Země

a geometrické vírové body

účinky pyramid na

Von Dechend, Hertha

víry

atomy a molekuly jako

a vědomí

dynamický stav

a výbuchy

a padající předměty

tvoření

frekvence

geometrických vírových bodů

přirozeně se vyskytují vírové jevy

a artefakty mimo mísu (OOPARTS)

vlastnosti a

časové skluzu

a incidenty „ropucha v díře“.

ve stromech

vytváření víru ve zdrojovém poli

Waggoner, Robert

Wagner, Orvin E.

Počkej, Petere

Waking Life (Linklater)

Wall, Patriku

Ward, Peter

Washington, George

Washingtonů v památní k

Byl personál

hodinky

voda

vodní blechy (dafnie)

Watkinsi, sire Alfrede

Watson, Lyallova

dualita vlna-částice

počasí

Weichmann, A.F

hmotnost, změny v

Weiner, Jonathan

pšenice

Wheelere, Johne

Wheeler-DeWittova rovnice

Whitcomb, Jonathane

Bí lá, Marku

bí lé krvinky

Whitehouse, Davide

"Kdo vynalezl zlatý věk?" (Baldry)

Wickramasinghe, Nalin Chandra

Williams, Brian

Williamson, Peter

Wilson, Colin

Wilson, Edward O.

Drátový časopis

S mystiky a kouzelníky v Tibetu (David-Neel)

Wolfers, Justine

Borovice wollemi

slova „zapamatovaná“ z budoucnosti

červí díry

Wright, Walter

X, pane, svědectví o

Jakovenko, Maxim

Youngson, Robert

Yukutake, Takesi

Zajonc, Robert

Zaratushtra

energie nulového bodu

Zheng, Yao

třesavý pohyb

Zodiac, věk

Zolotarev, V.

zoroastrismus

Zuckerman, Solly

o autorovi

DAVID WILCOCK je profesionální autor, lektor, filmař, hudebník a badatel starověkých civilizací, vědy o vědomí a nových paradigmat hmoty a energie. Od září 1993 své sny pečlivě dokumentuje a analyzuje každé ráno. David v roce 1995 promoval s bakalářským titulem v oboru psychologie na State University of New York v New Paltz, po kterém následovaly dva roky postgraduálního zaměstnání v oborech souvisejících s duševním zdravím. V roce 1996 začal zveřejňovat výzkumné články na internetu, v roce 1998 napsal svou první úplnou online knihu zkoumající zdrojové pole a spustil vlastní webovou stránku DivineCosmos.com, od roku 1999. David od roku 1998 pracoval jako intuitivní konzultant na plný úvazek pro celkem pět set placených klientů – a v roce 2005 tuto praxi opustil, aby se přestěhoval do Los Angeles a pracoval jako výkonný producent a spoluautor *Convergence: Film* – partnerství se scénáristou Kontaktu Jimem Hartem v roce 2009.

David je také námětem a spoluautorem mezinárodního bestselleru *The Reinkarnation of Edgar Cayce?*, která zkoumá pozoruhodné obličejové, astrologické a charakterové podobnosti mezi těmito dvěma muži – a také zkoumá četné souvislosti mezi Davidovou prací, sérií *Zákon jednoho* a *Cayce Readings*. David je také hlavním zpěvákem *Wanderer Awakening*, „metafyzického muzikálu“ založeného na nestárnoucí moudrosti všech duchovních tradic, na kterém se podílel devítinásobný hudebník a skladatel Larry Seyer, držitel devíti cen Grammy. David se objevil v sedmi epizodách série *Ancient Aliens* společnosti History Channel, speciálu *National Geographic* o Atlantidě vydaném v květnu/červnu 2011 a dalších televizních programech, které jsou v době psaní tohoto článku stále ve vývoji. Davidův dokumentární film *The 2012 Enigma* byl nejsledovanější videem na Google.com pro 1. prosince 2008 – a jeho ohromující popularita a obsah poskytly Davidovi počítačovou inspiraci k napsání této knihy.